

પ્લૂટાર્કનાં જીવનચરિત્રં

માંથી

લાઇકર્ગસ	થ્રેમિસ્ટોકિલસ	પેરિક્લસ
નિકિઅસ	પિલોપિડસ	એગિસિલેઅસ
હાયન	અને	એલેક્ઝાંડર

એ ગ્રીક મહાપુરુષોનાં ચરિતોનો

અંગ્રેજી ઉપરથી ગુજરાતી તરજુમો

લખી પ્રસિદ્ધ કરનાર

અલવંતરાય કલ્યાણરાય ડાકોર, બી. એ.,

માણેકજી લીમજી મેરલિસ્ટ, ૧૮૯૩

પૂર્વે, પ્રોફેસર, ગવર્મેન્ટ કોલેજ, અજમેર

હાલ, શિક્ષક, રાજકુમાર કોલેજ, રાજકોટ:

અને

હરિલાલ માધવજી ભટ્ટ, એમ. એ.,

પ્રોફેસર, બહાઉદ્દીન કોલેજ, જૂનાગઢ.

અમદાવાદ.

પ્રજાજંધુ પ્રિન્ટિંગ વર્ક્સ,

ઈ સ ૧૯૦૬

કિંમત રૂ. ૨-૦-૦.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી
પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

10

F. G. SEALBY, FRSQ, M. A.,

PRINCIPAL OF THE DECCAN COLLEGE, POONA,

VICE CHANCELLOR UNIVERSITY OF BOMBAY,

TO THE INSPIRATION OF WHOSE PICTURES

WE TRACE THE BEGINNING OF OUR ABIDING INTEREST

IN THE THOUGHT AND HISTORY OF THE ANCIENT GREEKS

THIS ATTEMPT

TO MAKE KNOWN TO THE GUJARATI PEOPLE

THE BEST GREEK LIVES OF PLUTARCH

WE NOW DEDICATE

WITH HUMBLE RESPECT AND GRATITUDE

પ્રસ્તાવના.

આ તરજુમો “ કેસલની નેશનલ લાઇબ્રેરી ” નામની ગ્રંથમાલામાં પ્રસિદ્ધ થયેલ પ્લૂટાર્કના જીવનચરિતોનો ડોક્ટર જોન લેંગ્હોર્ન અને એના ભાઈ વિલિયમને પ્રથમ ઇ. સ. ૧૭૭૦ માં છપાયેલો અંગ્રેજી તરજુમો, તથા મૂળ દ્રાઈડનને નામે ઇ. મ. ૧૬૬૯ માં છપાયેલો અને કવિ કલફે સુધારી વધારીને ગયા જમાનામાં પ્રસિદ્ધ કરેલો તરજુમો, એ બે ઉપરથી કરેલો છે. કેટલાક સ્થળો માટે ખીજા બે તરજુમો પણ જોયા છે. પ્લૂટાર્કનો તરજુમો કરવો મુશ્કેલ નથી, કેમકે એનો વિચારક્રમ અને એની શૈલી કર્તાગત કે કાલગત વિચિત્રતાઓથી વિમુક્ત છે, તેમ એની કૃતિમાં સાહિત્યના વ્યક્તિત્વ કરતાં વિદ્યા અને ફિલસૂફીનું ગાભીર્ય અને પદાર્થવર્ણનની સરલતા અને યથાર્થતા વિરોધ છે. આ કાગ્જોને લીધે, તેમ વળી ગ્રીક ભાષાના જ્ઞાનને અભાવે અંગ્રેજી ઉપરથી તરજુમો કર્યો છે એથી કરીને, એમાં મૂળને અક્ષરશઃ ઉતારવાનો પ્રયાસ કરવાને બદલે મરલતા અને અર્થ શુદ્ધિ માટે બનતી ફિકર રાખીનેજ સંતોષ માન્યો છે.

પ્રવેશકમાં પ્લૂટાર્કનું પોતાનું જીવનચરિત, અને જીવનચરિત કેવા જોઈએ એ વિષેનો એનો આદર્શ, એ બે વિષયો ચર્ચા છે. આમાં પ્લૂટાર્કના જીવનચરિતનું, તે માટેના સાધનોના અભાવે, દિગ્દર્શન જ કરાવ્યું છે. પરિશિષ્ટો, ટિપ્પણો, સાલવારી, વગેરે જોડેલાં સાધનોમાં પણ વિષયના મહત્ત્વને લીધે તથા ગ્રંથ વિસ્તારના ભયે જેટલું આપતું અવશ્ય જ લાગ્યું તેટલું જ બનતાં દેખાણથી આપેલું છે. ગ્રીસના ઇતિહાસ માટે કે એ ઇતિહાસના કોઈ પણ એક પ્રદેશ માટે, કે આ જીવનચરિતો પણ યથાયોગ્ય સમજવા માટે, અહીં આપવામાં આવી છે તે કરતા વાગી વધારે સામગ્રીની અગત્ય છે. એ વિષયો ઉપર યુરોપીય ભાષાઓના વારં ગયેલા મેંકેડો વિદ્વાન લેખકોએ લખેલા પુસ્તકો છે. પરંતુ—જોકે આપણા ડેજનરણી ખાતાના આનંદમાં પ્રાચીન ગ્રીસનો ઇતિહાસ નિશાળોના ઉપલા વર્ગોમાં ચાલતો અને મુખાબતી પાઠશાળાના અભ્યાસમાં વિષયોમાં પ્રાચીન ગ્રીસનાં ઇતિહાસ, સાહિત્ય અને ફિલસૂફી પ્રથમથી આજ સુધી ગણવામાં આવેલા છે તથાપિ—ગુજરાતી ભાષામાં એ વિષયો દાખલ કરનાર આ પુસ્તક પ્રથમ ખેલુ છે, પ્રાચીન ગ્રીસના મહિમાથી ગુજરાત બાણીતો થતો જશે તથા એ તરફ વિદ્યાન્યસનીઓનો ભાવ વળશે તો એ વિષયના પુસ્તકો લખાતા જશે, અને ધીમે ધીમે સર્વ જોઈતી સામગ્રી વધતી જશે. આ જ્ઞાન અને આ ભાવ ગુજરાતમાં ઊભાડવા માટે ખીજા રૂપે પ્લૂટાર્કનાં જીવનચરિતોમાં ખાસ યોગ્યતા લાગવાથી જ આ તરજુમો કર્યો છે એમની અને એમાં આપેલી સામગ્રીની અનેક પ્રકારની ન્યૂનતા પ્રથમ પ્રયાસમાં તે કેટલું બની શકે એ ધોરણે જોવાની વિદ્વાનોને વિનંતિ છે.

આ પુસ્તકનું અર્પણ સ્વીકારવા માટે અમારી ડેક્કન કોલેજના પ્રિન્સિપલ મિ મેલ્જીનો આભાર માનીએ છીએ.

આ પુસ્તકની અનેક હાથે લખાયેલી નકલ છપાતા ધણી અશુદ્ધિઓ રહી છે. શુદ્ધિપત્રમાં એ સર્વનો સમાવેશ થઈ શક્યો નથી. મુદ્રણનું કામ મહિનાઓ સુધી ચાલ્યું છે. તે દરમિયાન આદિથી અત સુધી એકસરખી ચીવટ ગખીને મુદ્રણદોષોનું શોધન કરનાર ના ના ડાહ્યાભાઈ બાગશુભે ભેટા ખી એને ધન્યવાદ ધરે છે.

પુસ્તકના દેખાવ અને મુદ્રણમાં જે કંઈ સફાઈ છે તેનું માન પ્રજાપંકજ પ્રિન્ટીંગ વર્ક્સના માનેકને છે.

તિ થ્રુ ૧૫, મિ મ ૧૯૬૨

તા એપ્રિલ ૯ ઇ. મ. ૧૯૦૬

બલવંતરાય ક. ઠાકોર.

હરિલાલ મા. ભટ્ટ.

અનુક્રમણિકા.

પ્રવેશક.	...						
પ્લૂટાર્ક અને તેનો સમય ...	...	...	...	...	...	...	...
જીવનચરિતો સબધે પ્લૂટાર્કનો આદર્શ	...	...	...	...	...	...	...
લાઇકર્નેસ ...	...	...	...	...	...	...	૧
પરિશિષ્ટ રપાર્ટોનું રાજ્ય બધારણુ	...	...	...	...	...	...	૩૧
ચેમિસ્ટ્રોકલસ ...	...	...	...	...	...	...	૩૫
પરિશિષ્ટો ૧ એથન્સનો ઇતિહાસ ...	...	...	...	...	...	...	૬૧
૨ ઇરિનનો ઇતિહાસ ...	...	...	...	...	...	...	૬૭
૩ મેરેથોનનું યુદ્ધ ...	...	...	...	...	...	...	૬૯
પેરિક્લિસ ...	...	...	...	...	...	...	૭૧
પરિશિષ્ટો ૧ પેરિક્લિસનું એક વ્યાખ્યાન ...	...	...	...	...	...	...	૧૦૩
૨ એથન્સમા મરણી.	...	...	...	...	...	...	૧૦૮
૩ પે૦ વિથેથ્યુકિડિડિમનો અભિપ્રાય ...	...	...	...	...	...	...	૧૧૦
નિકિઅસ.	...	...	...	...	...	...	૧૧૫
પિલોપિડસ	...	...	...	...	...	...	૧૪૬
એગિસિલેઅસ ...	...	...	...	...	...	...	૧૭૫
ડાયન ...	...	...	...	...	...	...	૨૦૯
એલેક્ઝાન્ડર	...	...	...	...	...	...	૨૪૩
પરિશિષ્ટો ૧ ગ્રીકદેવમંડળ	...	...	...	...	...	...	૩૦૮
૨ ઓલિમ્પિક રમતો	...	...	...	...	...	...	૩૧૭
૩ ગ્રીક નાણુ	...	...	...	...	...	...	૩૧૮
૪ ગ્રીક કાગળનું	...	...	...	...	...	...	૩૧૮
૫ ટૂકડા ચરિતો	...	...	...	...	...	...	૩૧૮
૬ સાલવારી	...	...	...	...	...	...	૩૨૬
કક્કાવારી ...	...	...	...	...	...	...	૩૩૧

પ્રવેશક.

પ્લૂટાર્ક અને એનો સમય.

પ્લૂટાર્ક વિશે આપણે બહુ જ યોગ્ય જાણીએ છીએ. એ પ્રાચીન ગ્રીસના ખીઆ-
શિયા પ્રાતની દશિણ દહ આગળ આવેલા કિરેનિયા ગામના જન્મ્યો હતો મેકિડોનિયાના
શિલિપ રાજ્યએ ગ્રીસને કિરેનિયાના યુદ્ધમાં ઇ. પૂ. ૩૩૮ ના યોગ્ય ગામમાં દગની
ગ્રીક સ્વાતંત્ર્યનો અન આપ્યો તેજ એ સ્થળ. ત્યાં પ્લૂટાર્કના વડાઓ જૂતા વખતથી
વસવા હતા. પ્લૂટાર્ક પોતાના ગેમન ગદાપુરુષ એન્ટિનિના અનિતમાં લખે છે કે, ઓગેસ્ટિ-
યસ અને એન્ટિનિ વચ્ચે છેલ્લુ યુદ્ધ થયું (એન્ટિયમ ઇ. પૂ. ૩૨ ના સંદર્ભમાં) તેની
તૈયારીઓમાં ગ્રીસની નગરીઓને એન્ટિનિના મન્ય અને નૈકા એન માટે ત્રણોટ્સી છાત્રપ્તિ-
ઓમાં ખોલાડવાનો હુકમ કરનામાં આવ્યો હતો “કિરેનિયા વામીઓ પાને ઘોડા ન
ટોવાથી તેમને દાણોટ્સી પોતાના ખભા ઉપર વહીને છેક એન્ટિકાગ બે મુંડી પ્લો-
ચાડના પડ્યા હતા, અને રસ્તે સિપાહો તેઓ જાણે બાન લેતા ના હોયને એમ જ
તેમને ફટકાવતા, એ મુજબ મહારા પરદાદા નાઈકાર્કમ કહેતા ” એન અનિતમાં એન્ટિ-
ધનિષ્ટમાં કેના ભોગ વિલાસ કરતો તેના વર્ણનની દગીકત આપતા પ્લૂટાર્ક લખે છે -
“ એ મહને મહારા દાદાજી લેખિયએ કહેલી, અને એમને, એવે કાવિયામાં વિચારના
અભ્યાસ કરના હેતા એન્ટિસાવાસી શાષ્ટોત્સે નજરે જોયેલી, તેની પામેથી સાબજેલી ’
પ્લૂટાર્ક પોતાના અનઅનિતો સિવાયના ખીજા પુસ્તકમાં પોતાના પિતા વિષે વણીના
લખે છે, પરંતુ તેમાં એકે સ્થળે તેનું નામ આપેલું નથી. પ્લૂટાર્ક કેનાણી પૂરી કરીને
એથન્સથી પાછો કિરેનિયા આવ્યો તે પછી એને અને ખીજા એક યુવાનને કિરેનિયાની
પ્રજાએ કઈ રાજકામે રોમે ગ્રીસ ઉપર હાકેમ તરીકે નીમેલા પ્રોપ્રિઅન પામે એનથી
તરીકે મોકલેના, તે દરમિયાન એનો સાથી ખિમાગીને લીધે કામમાં ખિનકુલ ભાગ લઈ
શકેના નહીં. પરંતુ પોતે પોતાને મોપવામાં આવતું કામ ખી રીતે બજા યુ તેનો હેરાન
પ્રજા આગળ મૂકના પ્લૂટાર્ક ગિઓ થયો ત્યારે એને એના પિતાએ ખાનગી મનાદ આપી
કે “ ત્હારે મહે આમ કહું, પછી આમ કહું એમ એક વચનમાં ન બોનત્ર પણ અમે
આમ કહું એ મુજબ બહુઅન જ આપરતું ” અને પ્લૂટાર્ક તે મુજબ વિગત રાની
આના પિતા તરફથી તેને તેના ઉઠરતા વચમાં કેના પ્રમગ્નુ શિષ્યજી મળેતું હોતું જેએ
તેનો આ જીણી દગીકત ઉપરથી અગ્રેજો ખ્યાન આની રાકે છે

પ્લૂટાર્કને ફિલસુફીમાં પ્રવેશ કરાવનાર ગુરુ એથન્સનાખી એમોનિયમનું નામ એના
મર્મ પુસ્તકમાં વણીનાર આવે છે ફિલસુફી બહુતો તે દરમિયાન પ્લૂટાર્ક એ ગુરુના ન-
માં જ રહેતો અને ગુરુ તેને અને ખીજા શિષ્યો પોતાના પુત્ર જેમ જ ગણતો તથા
તેમને વિદ્યા-દાન દેના ઉપગત તેમની નીતિરીતિ ઉપર પણ ઘણું વલ્લ આપતા એ પ્લૂ-
ટાર્કના પુસ્તકોમાંની યણી જીણી જીણી વિગતોથી જણાવ આવે છે ગેમનો પાદશાહ નીર-
(ઇ. મ. ૫૪-૬૮) ગ્રીસ દેશમાં ઇ. સ. ૬૮-૭ માં આવ્યો એ વખતે પ્લૂટાર્ક એના
આ ગુરુને ત્યાં બહુતો હતો તે વખતનું એનું ૧૫ વીશ બાવીશ વર્ષનું ધારીએ તો એ
ઇ. સ. ૪૪-૪૭ માં જન્મ્યો હશે એવી અટકલ થઈ શકે અને તેજન પદશાહ (ઇ. મ.

૯૮-૧૧૭) ઇ. મ. ૧૦૬ ના શીવાગામાં કેન્નુલ નદી ઓગળીને ટેલિયા પ્રાંતમાં ગયો તે વખતે ખુટાઈ જાયતો હતો અને એનો " હાલ વિષે કંગોળન " નો નિબંધ રચતો હતો, એમ એ નિબંધમાંના એક વાક્ય ઉપરથી માણીત થાય છે. આ પછી પણ એ દશધર વર્ષ જીવ્યો હશે. હેલિયન પાદશાહ (ઇ. મ. ૧૧૭-૧૩૮) માટે એ આવ્યો તે પહેલાં કે તેની કારકીર્મીની શરવાતનાં વર્ષોમાં એ વિરેલ મયએ હોયો લેતો. એટલે કે, ઇ. મ. ૬૬ થી ૧૦૬ સુધીના એકતાવીસ વર્ષ અને તે ઉપરાંત આરંભમાં થોડાંક વર્ષ નામ્વારચાલાં, તથા એનમાં થોડાંક જહાવરચાલાં, એથી એના જન્મ, મરણ કે આશુષ્ય વિષે વધારે ચોક્કસ માહિતી મળી શકતી નથી.

એણે ઇજ્જતમાં પ્રવાસ કર્યો હતો અને ઇ. મ. ૮૦૪ પહેલાં એ દરહી ગયો હતો. ત્યાં રોમમાં એ લાંબો વખત રહ્યો હતો અને શિલમુશી તથા જ્ઞાનના વિષયો ઉપરના એના વ્યાખ્યાનમાં ખાનદાન પ્રતિષ્ઠિત અને હોદ્દોદાર રોમનોની મારી સંખ્યા આવતી હતી; તથા એ કે ખીજી રીતે એને કેટલાક અમલ્લી રોમનો સાથે મનોમન થઈ હતી. આમાંનો એક સોસિયસ એનેશિયો હતો જે રોમમાં ચાર વખત કોન્સલ નીમાયો હતો. (ઇ. મ. ૬૮, ૯૮, ૧૦૨ અને ૧૦૭ માં); એને ખુટાઈ પોતાનાં અરિનોમાંથી કેટલાંકના આરંભમાં સંબોધે છે. ખુટાઈને આવેા ખીજે સ્ટેટી, ન્દાલ પ્લિનીનો અને રેસિટસનો મિત્ર, રિટિક્સ હતો, જે નીરો પાદશાહના વખતમાં મૂલ્યવત્ત અને પછી પ્રીટર નીમાયો હતો. ખુટાઈ " નિન્જામા વિષે " ના નિબંધમાં એના વિષે લખે છે કે " રોમમાંના મ્દાને એક વ્યાખ્યાનમાં ત્રાતાઓમાં રિટિક્સ હતો. જેને ડેમિશિયન પાદશાહે (ઇ. મ. ૮૧-૯૬) પાછળથી તેની કીર્તિની આદેખામને લીધે મારી નાખ્યો. મ્દાને વ્યાખ્યાન આપતું હતું ત્યાં એક સિપાહે એને પાદશાહની એના ઉપરની ચિઠ્ઠી લાગીને આપી. આ લેખને સૌ યાંત થઈ ગયા અને હું પણ એ ચિઠ્ઠી વાંચી શકે તે માટે બોલાવેા અટક્યો. પણ રિટિક્સે એ વાંચી નહીં અને મ્દાને વ્યાખ્યાન પૂરું થયું તથા ત્રાતાઓ હરી ગયા ત્યાં સુધી કોડી પણ નહીં. તેની આવી ગંભીર અને સખ્ય વર્તણુક સાંચે ધણી વખાણી " આ રિટિક્સનો પુત્ર જૂનિયસ રિટિક્સ હેલિયન પાદશાહના વખતમાં કોન્સલ થયો હતો. અને એનો પુત્ર તથા ખુટાઈનો ભત્રીજો સેકસ્ટસ એ બે પ્રસિદ્ધ પાદશાહ અને ફિલમ્પ્સ માર્કસ ઓરીલિયસ (ઇ. મ. ૧૬૧-૧૮૦) ના ગુરુઓ હતા. મેક્સ્ટસ વિષે માર્કસ ઓરીલિયસ પોતે લખે છે કે " એ જે નીતિ અને હદાપણુભરી સુદેવેનો બોધ કરતો તે એણે મ્દને પોતાના દર્શાંતથીજ શીખવી. " માર્કસ ઓરીલિયસ એને કેટલીક વખત પોતાની સાથે ન્યાયામન ઉપર પણ બેસાડ્યો. એટલુંજ નહીં પણ એ સદ્ગુણુ બહુ પાદશાહ મોડી ઉમરે પણ ધણીવાર ભાતે એ ગુરુને ત્યાં જતો અને એની પાસેથી સદ્બોધ મેળવવા છુટતો. પિર્લમ રામના (ઇ. પૂ. ૩૧૮-૨૭૨) મનપથી મંખ્યાબંદ રોમન યુવાનો ઓક શિલમુશી, અગ્રંકાર શાસ્ત્ર, બાપ-શુક્રા આદિ શીખવા ગ્રીસનાં નગરોમાં આવતા અને ઓક શિલમુશી, વક્તાઓ અને શિક્ષકો રોમમાં આવતા થયા હતા, અને ઓમને રોમે જતી લીધું ત્યાં સુધીમાં આ સંબંધ ધણે વધી ગયો હતો. આ પ્રમાણે ધણા ઓક અને રોમન અમલ્લીઓ એક ખીજના મંબંધમાં આવતા, અને ઓમ રોમનાં ધણાં ખાનદાન કુટુંબોને અન્યોઅન્ય મિત્રાચારી

* ઇ. મ. ૭૪ માં લેક્ષેશિયન પાદશાહે અને રિટિક્સને મારી નાખ્યા પછી ઇ. મ. ૭૦ માં ડેમિશિયન પાદશાહે રિટિક્સને રોમમાંથી હેસનિસાલ કર્યો હતો.

આતિથ્યસાકાર આદિનો વ્યવહાર બંધાતો તે વંશ પરંપરા ચાલતો. પ્લુટાર્કનો ભત્રીજો અને રસ્ટિકસનો પૌત્ર એ બે મિત્ર, સદાધ્યામી, અને કદાચ ગુરુબાધ્યો એટલે એક ગુરુના શિષ્યો થયા, ફિલસુફીમાં સરખી પ્રસિદ્ધિ પામ્યા, અને માર્કસ ઓરીલિયસ જેવા વિરલ પાદશાહના એક સરખા પ્રીતિપાત્ર તથા ગુરુઓ બન્યા, એ દાખલો મિત્રતા કેળવણી અને ફિલસુફીના ઇતિહાસમાં ખાસ નોંધી રાખવા જેવો છે.

પ્લુટાર્કને બે ભાઈઓ હતા. તેમાંના ટાઇમન વિશે એ પોતાના “સાતુરનેહ” ઉપરના નિબંધમાં લખે છે કે “નસીબે મ્હારા ઉપર ને ઘણી ઘણી મહેરબાની કરી છે. તેમાં એક નાનવામાં ખીજી મર્વ મૂકું તો તેમની ખરોખર ખીજા ત્રાજવામાં મ્હારા જાણ દા-ઈમનનું મ્હારા ઉપરનું સદા કાલનું હેતુ ઉતરે એમ છે, એ ને કોઈ અમને અહરંતું પણ મળ્યું હશે તે પણ કબુલ કરશે, અને અમારા મિત્રો તો સારી રીતે જાણે છે જ.” પ્લુટાર્કની સ્ત્રીનું નામ ટાઇમોકસીના હતું અને તેમને ચાર કે વધારે પુત્ર તથા એક પુત્રી થયાં હતાં. આમાંથી બે કે ત્રણ પુત્ર જ બચ્યા. પુત્રી માયી છેલ્લી આવી પણ તે ન્હાની વયમાં જ ગઈ. આ વખતે પ્લુટાર્ક કંઈ કારણસર એથન્સ ગયેલા હતા, ત્યાં એને આ માહા સમાચાર થતાં એણે પોતાની વડુ ઉપર દિલાસાનો કાગળ લખ્યો; એ કાગળ અઘાપિ વિદ્યમાન છે. અને પ્લુટાર્ક અને એની વડુનો પરસ્પર પ્રેમ તથા તેમનો પોતાનાં છોકરાંઓ ઉપરનો પ્રેમ કેવો હતો, અને પ્લુટાર્કનું કુટુંબ સુખ કેવા ઉંચા પ્રકારનું હતું, એ સર્વનું એ કાગળ માફ અને સાદું ચિત્ર છે. પ્લુટાર્કનો એની જન્મભૂમિ કિરેનિયા ઉપરનો પ્રેમ પણ નોંધવા જેવો છે. એ ઇટલિમાં કેટલાંક વર્ષ ગાળીને, તથા કદાચ ખીજી મુસાફરી પણ કરીને પાછો ગ્રીસ દેશમાં આવ્યો ત્યારે એણે પોતાનો સ્થાયી નિવાસ કિરેનિયામાં જ ગમ્યો, તેનું કારણ એના પોતાના જ શબ્દોમાં એકે, “આ ગામડા ગામની વસ્તીમાંથી એક રહીશ પણ ઘરે એ મને ઠીક લાગ્યું નહીં.” અને કાઇમનના ચરિતના આરંભમાં લ્યુક્યુલસે કિરેનિયાની કેવી સેવા કરી હતી તેનું વર્ણન કરીને તથા તેના બદલામાં કિરેનિયા વાસીઓએ એની આરસની પ્રતિમા નગરના મધ્ય ભાગમાં બેક્સહેવની પ્રતિમાની પાસે જ બીલી કરી હતી તે જણાવીને પ્લુટાર્ક કિરેનિયા વામીઓનો પ્રતિનિધિ બનીને જ લખે છે કે, “વળી અમારું મત એ છે કે શરીરની પ્રતિમા મન અને સ્વભાવની પ્રતિમાની ખરોખરી કરી શકે જ નહીં, માટે અમે આ તુલનાયુક્ત ચરિતોના પુસ્તકમાં લ્યુક્યુલસનું જીવનચરિત લખીએ છીએ.” આ લખાણનો આશય એવો છે કે જેમ કોઈ સમુદ્ર ઘણા જમાના ઉપર ચઢ ગયલા પિતૃનું શ્રાદ્ધ ધર્મે યુદ્ધિથી કરે છે, તેમ પ્લુટાર્ક પોતાના નગરને રોમના કોપમાંથી ઉગારનાર રોમન લ્યુક્યુલસનું ચરિત ધર્મે યુદ્ધિથી લખે છે. વળી એ પોતાના વતન માટે તેનો હલકામાં હલકા દરજ્જો હોદ્દો સ્વીકારવા તૈયાર હતો. એનાં પુસ્તકોમાં એક સ્થલે તે ઇયેમિનોન્ડસે એક વેળા થીબ્સના ગંદકી વાળનારાઓના મુખી નો દરજ્જે સ્વીકાર્યો હતો તથા એ કામની પણ પ્રતિષ્ઠા પોતાની આખરથી વધારી હતી એ દાખલો ટાણીને લખે છે કે “હું પણ મ્હારા ગામની એવી હલકી નોંદરી બખતો હોઉં છું ત્યારે મ્હારા પાડોશીઓ કેટલીકવાર મ્હને હસે છે; પણ તે વખતે હું એન્ટિગ્યનીસનું એક વાક્ય સ્મરીને સ્વસ્થ રહું છું. એક દિવસ એન્ટિસ્થનીસ જાતેજ બખરમાંથી આવેલી માછલી પોતાના હાથમાં ડ્રપાડી લાવતો હતો, તે જોઈ કોઇએ અચંબો જણાવ્યો

અને ગયાં હરી ત્યારે એણે જાણ લીધે કે “ એ મ્હારે પોતાને માટે વાળોણુ ” એથી ઉપરું દું કોમોજિના નગિયાની ગણતરી થાય અને પથન અને ચૂનો અજાણ તે ઉપ-
ચરત નાખું” તે વખતે લોકો અને દમે છે ત્યારે દું હરું” કે “ આ કાન હરું” તે મ્હારું
પોતાનું નથી, એ મ્હારી માનુષ્યિ માટે હરું” . પુત્રાર કિરોનિયાના ધારીવાર આકેન
નીમાયસો અને ડેહરીના એયોયો દેવના પુત્રરી તરીકે એણે પણ વાં સુધી ગેવા દેગલી.

રિમોમ્થનિસનાં ચગિનના આગમમા પુત્રાર લખે છે કે “ હતિદાસના વિષયો ઉપ-
લખતા ઇન્દ્રે તેને જુદાં જુદા પુત્રકાલયોમા વિખનરથી અનેક ચોપડીઓમાથી રિચત મે
જવવી પડે છે એટલે તેણે પોતાનો નિવાસ માર્ગોમાં અને આદિત્ય મારે વિલસોજી પંનાનુનાં
નગરમાં રાખવો જોઈએ. એવા સ્થગમા એને ધારી રિચ અને કિમતી ચોપડીઓ મંગી
શકે, અને ચોપડીઓમાંની રિચત ઉપગત વિધારિ રામકુઓની ચગિનના રિચમનીય બદા-માથી
પણ તે પૂછી પૂછીને પણ જાણી શકે. મ્હે” તો મ્હારું રહેણાં એક મામડામાં ગણ્યુ છે, અને
એને જ વગમી રહેવાનો મ્હારો નિશ્ચય છે, કેમકે નહીં તો એ દાલ છે તે કળા પણ નહીં
યદ જાય. ત્યારે દું ગેમમાં અને હરહિતા ખીજ નમગેમા દતો ત્યારે મ્હને ચોપરામા
આવેવાં જાહેર કોમોની બીડને લીધે તથા મ્હારી પાસે રિચતરી કીખવાને અપ્યાજદ કોમ
આવતા તેને લીધે, લેહિન બાત શીખી ગેવાનો મ્હને વખત મનેયો નહીં. એટલે મ્હે” રોમન
કર્તાઓનો અન્યાય કિનતી અવસ્થામા જ રહે છે. એ જાન મેગવવાની મ્હારી રીત વિચિત્ર
લાગશે. પણ દું ખરેખરું કરું” કે રામજાનદાન વસ્તુજાન મેગવવાને બદલે દું માગ વસ્તુજાનને
બલે રામજાન મેગરી થયો. ” પુત્રારનાં બધાં જ પુત્રાર એની ઉત્તમી વયમા લખેવાં
હતા. ચરિતો શિવાયના એના બીજા લેખોમા નિબંધો અને મવાદો દના. તેમના રિપયો ઘણા
જૂદા જૂદા દોરા હતા પણ લેખકના સુખ્ય વયસુને લીધે એ બધાનો નમદ જૂના વખ-
તથી જ “એધિકા” એટલે “નીનિ નબધી” (લેખો) ને નામે પ્રસિદ્ધ છે. એના બધા લે-
ખોની પ્રાચીન ઘાટી પ્રમાણે એના “એધિકા” મા આચરે બસો લેખો દોરા જોઈએ, પરંતુ
એમાંથી અર્ધા ઉપર વિગ્રમાન નથી. પુત્રારે એવા મરં ચરિતો પણ ડાગ્યાં નથી. એણે
પાસે કે વધારે ચરિતો જખેલા તેમા પચાસ કે વધારેની વ્યવસ્થા એવી રખેલી કે એક
શ્રીક મદાપુરણુ ચરિત આવે પછી એક ગેમન મદાપુરણુ ચરિત આવે અને હેવરે એ
એ વચ્ચે મુકાનનો આવે. આવા એક રિચાનને પુત્રાર પોતે એક ચોપડી દે છે અને
એવી એવી મરં ચોપડીઓના નમદનુ “તુનના ચુન ચરિતો” નુ નામ પગડેતુ પો-
તાનુ જ પાડેતુ છે હાવનના ચરિતના આગમમા તે લખે છે કે, “ તુનના ચુન ચરિતો
માંની આ બાની ચોપડી-જેના રિસો હાન અને બ્રમ છે તે-” એ એમાના વધારે
પ્રાચીનના ચરિતથી આ-બીધ ’ આ નામ પુત્રારે બીજા કેટલાક ચરિતોમા પણ વાપરે
છે વળી રિમોમ્થનિચ અને રિમગેના તુનના ચુન ચરિતની ચોપડીને એ મેસિયસ
મેનેચિયોને નમેલીને “આપણી તુલનાએમાની પાનમી ” કહે છે એ ઉપ-થી અનુમાન
થઈ શકે કે એ ગેમમા દતો તે દનિવાન મેસિયસ અથે જાવિનમા આ રૂપમા ચરિતો
વખવાનુ એને સુખ્ય અને તેથી જ એ મેસિયસને ચરિતોના પાનવા નમેવે છે શ્રીમ
અને ગેમના બિન બિા પણ સજાનીય ઉત્કેરો મુકાવો દુષ્ટિદિન ત્રીક અને રોમન
। અને ત્યા ઉપચિત થાય, અને એ ઉત્કેરોને નિર્મિત દના । મદાપુરણુ તુલના મુકા

ચરિતોનો વિષય એક ગ્રીક અને એક રોમન મગજમાં સાથે સ્ફુરી આવે, તથા સાહિત્ય અને પરંપરા તરફ દગતી ગ્રીક બુદ્ધિ એ કાર્ય ઉપાડી ને, અને તે કળતા કળતા ફરી ફરી રોમન બુદ્ધિને ગ્રમ્ભે અને તે એના ઉદ્ભાવે જીવે, એ મર્મ ગ્રીકો-રોમન મસ્તૂતિના પોનીબિયસથી માર્કસ ઓરીનિયમ સુધીના યુગમાં આબાવિક હતુ, અને નિગમતા આજ પણ રચિકર લાગે છે પ્લુટાર્કની “ તુલના યુક્ત ” ચોપડીઓમાંથી બાવીશ વિધમાન છે, તેમાંની એકમાં એગિમ અને ગિનઓમિનીસ એ બે ગ્રીકની ટાઇબીગિયમ ગ્રેકસ અને કેપસ ગ્રેકસ એ બે રોમન માથે તુલના છે એટલે કુલ ત્રેવીશ ગ્રીક અને ત્રેવીશ રોમન એમ છેતાગીશ ચરિતો છે આ તરબુમાં આપેના ચરિતોમાંથી પ્લુટાર્કે લાઘકર્ગ-મનેન્ડ્રુમાં સાથે, થેમિસ્ટોકલિસને કેમિલસ માથે, પેરિક્લિસને ટેબિયમ મેકસિમસ સાથે, પિત્રાપિટમને માર્કિયમ સાથે, નિકિઅસને કેમમ માથે, એગિમિતેયસને પોમ્પી સાથે, ડા-યનને મટસ માથે, અને એલેક્ઝાન્ડરને મીઝર સાથે જોડેલા છે થેમિસ્ટોકલિસ અને કે-મિલ્લમનીતુલના તથા એલેક્ઝાન્ડર અને સીઝરનીતુલનાનું જખાણુ વિધમાન નથી કુલ બા-વીશમાંથી બીજી બે તુલનાઓ પણ વિધમાન નથી હાન અદાર છે તેમાંની પણ સર્વ પ્લુટાર્કની જ લખેલી ૮ ક્રમ એ વિગે વિદ્વાનોમાં મત ભેદ છે આ બાવીશ ઉપરાત પ્લુટાર્કે તુલનાયુક્ત ચરિતોની કટલી ચોપડીઓ લખી હતી તે કહેનાતુ નથી પણ ઇપેમિનોન્ડસ અને ન્હા-નાસીપિયો એ બેની એકતોલખી હતી જ, અને એના ઇપેમિનોન્ડસના ચરિતના લોપથી ઇતિહા-સને મોટી હાની થઇ છે પ્લુટાર્કના ચરિતોમાં આ છેતાગીશ ઉપરાત એથેના અને ગાલ્લા એ રોમન પાદશાહોના તથા ઇરાનના પાદશાહ આર્ટાક્ષર્કિમસનું અને મિકિઓનના એરેટસનું એ ચાન પણ વિધમાન છે તે ઉપરાત એલે હર્ક્યુલીસ, એરિસ્ટોમીનીમ, હેસિઅડ, પિન્ડર, ઓગસ્ટમ, ટાઇબીગિયસ, વગેર બાર પદ ચરિતો લખેલા હતા તે હુમ થયા છે

જીવનચરિતો સંબંધી પ્લુટાર્કનો આદર્શ.

આ વિષય મબંધી જુદા જુદા ચરિતોમાંથી ઉતારા ટાકી અમે પ્લુટાર્કને જ મોનવા દીધો છે એ ઉતાગઓના બેભાગ પડે છે પ્રથમમાં પ્લુટાર્કની ઐતિહાસિક બુદ્ધિ ર્શાવમતે હિસાબ છે અને બીજા ભાગમાં જીવનચરિતો કેવા એમએ, તે ઉપરથી આપ-ણા મનપર રેવી અમર થાય છે, ખાસ યુનાનોને એ શા માટે ન્યાનના બેધએ વગેરે વિષયો મબંધી ઉતા । છે

(જીવનચરિતો સંબંધી પ્લુટાર્કના આદર્શ)

૧.

અ.

જેની રીતે (પુરાતન) જૂગોડવેત્તાઓ નકશાઓમાં છેડા ઉપર અજળપ્યા પ્રદેશોનાં નામ છુસાડી દેતા અને વળી સૂચન કરતા કે તેની પેલી પારના મુલકમાં રેતીનાં રણ છે અથવા જંગલી પ્રાણીઓથી બરપૂર જગાઓ છે અને ફરી ગયેલ સમુદ્રો, કે કાંપવાળી જગાઓ અથવા મોટા પર્વતો છે કે જ્યાં મનુષ્યની દિગ્ગત કે મહેનત કંઈ કામ આપતી નથી; તેવીજ રીતે નામાંકિત પુરુષોનાં જીવનચરિતો લખતાં, જ્યારે ભરોસો રાખવા લાયક બિના મળી શકે એવો ઐતિહાસિક સમય પટાવીને પછી, મ્હારા સેનેશીયો, હું પુરાતન સમયપર આનું છું ત્યારે મ્હારે કહેવું પડે છે કે હવે પછીનો પ્રદેશ કલ્પિત વાર્તાઓ અને ચમત્કારિક બિનાઓનો છે જેની અંદરથી સત્યરોધન કરવું એ મુશ્કેલી ભરેલું છે. છતાં જ્યારે મેં લાઇકર્ગસ અને ન્યુમાનાંચરિતો આપ્યાં છે તો પછી મને લાગે છે કે એજ સમયના રાજા રોમ્યુલસનુંચરિત આપવું તેમાં અયોગ્ય કંઈ નથી; અને પછી તેની સાથે તુલનામાં કેને મૂકવો એ વિશે વિચાર કરતાં મને લાગ્યું કે બન્નું અને અજીતરોમના પિતાની સાથે તુલના કરવા માટે તો સુંદર અને પ્રખ્યાત એથન્સને વસાવનારનેજ મારે આગળ ધરવો જોઈએ. એટલા માટે દંતકથાઓ લખને તેમાંથી ઇતિહાસનું નવનીત આપણે વહેલી કાઢીએ; અને જ્યાં એ ક્રિયા ન થઈ શકે અને કેંદર્પનાંમય અંદરૂત બનાવોમાંથી સંબંધિત અર્થ નજ નીકળી શકે ત્યાં વાચક વર્ગની ક્ષમા માગી પુરાતનકાલની કલ્પિત વાર્તાઓને નીબાવી સેવા વિનંતી કરીએ.

(થીસ્તુસનું ચરિત.)

બ.

*ક્યુનાકસાના યુદ્ધ વિષે લખતાં પ્લુટાર્ક લખે છે—આ યુદ્ધ વિષે ઘણા ઇતિહાસિકોનાં લખાણ છે, પણ એનોફનનું લખાણ એટલું બધું તાદરશ અને જીવસાચાણું છે કે એ વર્ણન વાંચીએ છીએ એમ નહીં પણ આપણે એ બનાવ જ આપણી નજરે જોઈએ છીએ અને તેની જુદી જુદી લાગણીઓ આપણને જ થતી હોય એવી પ્રતીતિ થાય છે. એટલા માટે તે વર્ણન ફરી આપવા પ્રયત્ન કરવો એ મૂર્ખાઈ છે; ફક્ત જે ચોંટી ઉપયોગી બાબતો તેણે મૂકી દીધેલી તેજ અહીં દાખલ કરવી મેં યોગ્ય ધારી છે.

(આટીઝર્કિસસનું ચરિત.)

ક.

છતાં અમે બધી બાબતમા સત્યને જ અવલખીશું અને માનીશું કે લ્યુક્યુલસના પરાક્રમોની યાદદાસ્ત કાયમ કરવામાં અમે તેના ઉપકારનો બદલો વાળીએ છીએ. તેણે

*આજ પ્રમાણે નિઠિઅસના ચરિતને પ્રારંભે થ્યુકિડિડિસના ઇતિહાસની સાથે એ ચરિતના સંબંધ વિષે જે લખાણ છે તે જોવા વાચનારને ભલામણ કરવામાં આવે છે.

સસ કહી અમારું છાતર બગાડ્યું તેના બદલામાં અમે તેને અસલ્ય અને નેત્રી કાઢેલ
 દલિદાસ આપીએ તેથી એ કહિ ખુશ થા. જ નહીં જ્યારે કોઈ ચિત્રકાર અમુક મુદર
 ૩૫ ચિત્રનો દોષ છે અને તે ૩૫માં કંઈ ખામી દોષ નો તે ખામી ચિત્રમાં નજ
 આવે તે આપણને યોગ્ય નથી લાગતું તેમ તે એકદમ ગરાની માફક નજર આમળ તપા
 કરે તે પણ કીક નથી કા જ ને ખામી નજ દોષ નો ચિત્ર આમેદુન નથી થતું અને
 ખામી દેખાય તેવી દોષ નો તેના મેલમાં ખામી આવે છે એવીજ રીતે આ પુસ્તકમાં
 જ્યાં એક પણ ચરિત્ર ધરા મિત્રાણુ મળી આવતું મુશ્કેલી હ-અચકા છે, ત્યાં ચિત્રની
 આમેદુન ખુશી જાગવવી અને સદ્ગુણો પ્રમાણમાં નકારાનો પ્રાલ કહેવા એ દરજ
 હર છે પણ તેની ખૂબી અને દુર્ગુણો ખામી નાજિના પશ્ચિમ તરીકે ન ગણતા સદ્
 ગુણની ખામીના પરિણામ તરીકે જ ગણીને મનુષ્ય સ્વભાવ ને મૂર્ખ મદ્દગુણની નિતિ
 મા કંઈ પેદા ક ના જ નથી તેના માનની ખામી આ મહા પુસ્તકના દોષોને જ. અ
 ધાનમાં અપવાનો પ્રયત્ન કરીશું.

(કાકમનનું ચિત્ર.)

૨.

અ.

હવે અમે એલેક્ઝાન્ડર અને પોમ્પીની હતાવના સીક્રનાચરિત્રો આરબીશુ અને
 પ્રથમથી કહેવાની રજ સહએ છીએ કે એક તો વિષય બહુ વિસ્તીર્ણ છે, અને બીજુ
 અમારો ઉદ્દેશ દલિદાસકનો નથી પણ ચરિત્રલેખકનો છે એટલે અમે અમારા વૃત્તાતમાં
 બધા બતાવે અને વિગતવાર તપસીય દાખલ કરવાને બદલે અમારા ઉદ્દેશને ઉપયોગી દૂકા
 સાત્રાસ જ આપીશુ માણસના ગુણદોષોની જાણવા માટે ધણીવાર એવું બને છે કે તેના
 સુસિદ્ધ પ્રસાદોને જોઈ કે મોટા પેાએ અને યશસ્વી લખાઈઓ એ સર્વ કરતા તેનાં
 ચેા જ જાણીતા કૃત્યો અને તેની મજાક મસ્તરી કે સાધા છુ વાતચિતમાંના સખ્દો વધારે
 ઉપયોગી યથ પડે છે ચિતાતએ જેમ હમી રચતા શરીરના બીજા ભાગો કરતા ઉત્તમ
 ગને માટે અને તેમાં પણ આશ્ર આભોરે માટે આલત માગજ રાખે છે કેમકે હમી મ
 જાતી આવશે કે નહી તેના બધા આધાર એ ભાગો ઉપર છે તેમ અમે પણ એમની
 કાગળીરિતુ તારીખવા અને સુપૂર્ણ જવાન રચવાનું બીજાએ માટે રહેવા દે તેમના
 સ્વભાવના રૂપ ગુણ આમેદુન ચીનરવા મધીનું

(એલેક્ઝાન્ડરનું ચરિત્ર.)

બ.

મે આ જીવનચરિત્રો લખવાનો બીજાઓના જ્ઞાન માટે આરબ કરેલો પણ પછી
 આ અભ્યાસ મે પોતાને માટેજ કાયમ રાખ્યો અને અરીસાની માફક એ ચરિત્રોમાંથી
 દુ મારી પોતાની ચાલ ચલનને નિયમમાં નાખતા રાખ્યો. કારણ આ મહાપુરુષોના ચ
 રિત્ર વિશે જાણના કરવી અને તેઓના યશસ્વી અને અમરણીમાં ખવા લાલક પ્રસાદોની
 નોંધ કરવી અમા જાણે એ મહા પુરુષોને મારે ઘેર નોનરી એક પછી એક દરેકની સાથે

પ્રથમ ખ ના પુસ્તકના વખ જુદા અ બે લખતા કાકમનના ચરિત્રમાંથી હતાત છે તેના
 અનુસંધાનમાં જ ના પરખ અ બે હ

કાલ નિર્ગમન કરતો હોડિ' અને વાનગિતનો આનંદ લેતો હોડિ' એનું મને ખાન થતું; અને મને કવિની પંક્તિઓ યાદ આતી—“ અડો દેવો, આનાથી બીજો આનંદ કયો? અથવા સદ્ગુણનો આથી સારો માર્ગ કયાં ? ”

ડિમોક્રિટસ પોતાના તત્ત્વજ્ઞાનમાં એક અમલ્ય અને અનેક વહેમોને જન્મ આપનાર સિદ્ધાંત રચાવે છે તે એવો છે કે હવાની અંદર નિરંતર સારાં અને અનિષ્ટ પરમાણુઓ આથડ્યાં કરે છે અને પછી તે સવાદ આપે છે કે આપણે નિરંતર પ્રાર્થના કરવી કે તેમાંથી સારાં પરમાણુઓ જ આપણી મનોવૃત્તિ માથે બટકાય. હું તો ઇતિહાસ અને જીવનચરિતોમાં બાણીના યથેચ્છા મહા પુરુષોના વિચારથી માફ મન બરી રાખું છું અને એણુછટકે કોઈ કસંગતમાં જતું પડે અને તેનાથી જો કંઈ ખરાબ અસર મારા મનમાં પ્રવેશ કરે તો તેમાંથી સારી મંગનના દાખલા હું શાલિથી મારા મનમાં ઠસાવવા પ્રયત્ન કરું છું. આજ હેતુથી હવે હું પોલસ એમીલિયમ અને કોરિન્થવાસી ટાઇમોલિયનનાં ચરિત લખું છું; એ બંને વીરો પોતાના સદ્ગુણ માટે પ્રખ્યાત હતા તેટલાજ પોતાની શત્રુ માટે પણ હતા એટલે તેઓની જીતને માટે તેઓ પોતાના સદ્ગુણના આભારી હતા કે નસીબના એ નક્કી કરતું મુશ્કેલ છે.

(પોલસ એમીલિયસનું ચરિત.)

૬.

મ્હારા મિત્ર પોલિક્રેટિસ, શિશુસુદ્ધ કાષ્ઠસિંધુસ એક અસહી કહેવત જરા ફેરવી કહે છે; ‘સુખી પુત્ર મિત્રજ બીજો કોણ પોતાના પિતાનાં વખાણુ કરે?’ પણ ડાયોનીસી-ડોરસ તેને વાસ્તવિક ન ગણી આમ કહે છે—‘કુખી પુત્રો સિત્તાય બીજા કોણ પિતાનાં વખાણુ કરે?’ તે કહે છે કે આ કહેવતનો હેતુ જેઓમાં પોતામાં કાંઈ ગુણ ન હોવાથી પોતાના પિતાના ગુણોનાં જ વખાણુ કર્યા કરે તેમને ચૂપ કરવાનો છે. પણ જેઓમાં તેમના વડવાઓના સદ્ગુણો આપો આપ પ્રકાશી નીકળે છે, અને જેઓ તમારી માફક પોતાના કુટુંબના નર રત્નોના દાખલા પ્રમાણે પોતાની સાથ ચલગત ધડે છે તેઓ તો પોતાના વડવાઓનાં કામો યાદ કરવામાં અને તેઓના સદ્ગુણો વિષે વિવેચન કરવામાં અને વિવેચન સાંભળનારાં આનંદ છે તે સામાન્યિક છે; કદાચ તમે કહા પોતાના ગુણની ખામીને લીધે તેમને વખાણુતા નથી, પણ પોતાના સદ્ગુણોને તેમની સાથે સરખાવી તેઓને તમારા જીવનના આદર્શ અને તમારા સદ્ગુણના પ્રેરનાર તરીકે તમે તેમને પૂજો છો. એટલા માટે ‘એરેટસ’ જે તમારો વડો થતા હતા તેનું ચરિત લખીને તમને મોકલીશ. તે પરાક્રમોથી તમે અજાણ્યા છો એમ કહેવાનો મારો આશય નથી પણ તમારા પુત્રો પોલિક્રેટિસ અને પાઇયોક્લિસ એ મહા પુરુષનું ચરિત વાંચી તેને પોતાના આદર્શ રૂપ ગણી તેના જેવા થવા પ્રયત્ન કરે એ છે. કારણ સદ્ગુણની પ્રશંસા કરનાર નહીં પણ પોતાની પ્રશંસા કરનાર જ પોતાને બીજા કરતાં ચડી શકે તેમ છે.

(એરેટસનું ચરિત.)

૭.

એક વખત રોમના બજારમાં સીઝરે કેટલાક વિદેશીઓને કુતરા તથા વાનરનાં બચ્ચાને તેડી જતા તથા સાડથી રમાડતા જોયા; અને તેપરથી તેણે પ્રશ્ન કર્યો કે તમારા

દેશમાં સત્તાનું શાથ છે કે નહીં? અને એ રીતે તેણે જેઓ માનવ બાવકને ઘટતા લાડ અને મમતા હલકા પ્રાણીઓને બતાવે છે તેઓ સખ્ત ઠપકાને લાપુટ છે એવું સ્પષ્ટ કર્યું હતું એજ પ્રમાણે મનુષ્ય હૃદયમાં કુદરતે રોપેલી હૃદયનૃતિ અને હ્રદય નવા જ્ઞાનના સંપાદનની ઉત્ક્રાંતિ ઉપયોગ જે સોમ હનપી અને નિર્માલ્ય બાબતોમાં મરે છે અને ઉપયોગી ઉમદા વસ્તુઓ તરફ બેદરકાર રહે છે, તેઓને પણ એટલોજ ઠપકો મારે છે આપણી ઇદ્રિયો તો યત્રવત્ સુદૃઢ અને નિરૂપ સર્વ વસ્તુઓના પ્રતિબિંબ ગ્રહણ કરે છે પરંતુ સ્વતંત્ર સ્વેચ્છાચારી મન યોગ્ય લાગે તે વિષયમાં ધ્યાન લગાડી શકે છે અને તેટલા માટે પરિણામ શુન્ય ખાલી તર્કનિર્મલકમાં નહીં પણ માનસિક શક્તિને કેળવી શકે એવા ઉપયોગી વિષયોમાં તેને રોકવું જોઈએ કારણ કે જેમ રગમાં છે કે જે રગ સુદરતાથી આખને આનંદ આપે છે, તેજ રગમાં આખો ધારવાનો શુભ પણ છે, તેમ મનને આનંદ આપનારા વિષયો ને આનંદદારાજ આપવુંને આપણા કર્તવ્ય તરીકે દોરે છે અને આપણે આપણા મનને એવા વિષયમાં લગાડુ જ ક્રમ છે મદ્યશુણ્ઠા કામોતુ ચિંતન એ એવો વિષય છે કારણ કે તેથી આપણી સ્પષ્ટતા જાગૃત થાય છે અને એ કામોતની નકલ કરવાને આપણે ઉત્ક્રાંતિએ છીએ બધી બાબતોમાં કષ્ટ આ પ્રમાણે યતુ નથી એથી ઉત્ક્રાંતિ એમ પણ બને છે કે આપણે પરિણામને વખાણીએ છીએ તે પણ તેના તરીકે અનાદર બતાવીએ છીએ દાખલા તરીકે રંગ અને અતરોથી આપણે ખુશ થઈએ છીએ છતાં અતરિયા અને રંગારાને તો આપણે હલકા કારીગર વર્ગમાં ગણી કાઢીએ છીએ

એટલા માટે જ્યારે એન્ટિરિયનિસને કહેવામાં આવ્યું કે મરનેનિયસ વાસણી બહુ સારી વગાડી જાણે છે ત્યારે તેણે વાજળી રીતે જવાબ આપેલો કે એમ હોય તો તે બીજી બાબતોમાં નિર્માલ્ય હોવો જોઈએ કારણ કે તે સિવાય એ વાસણી એવી સારી બજારી શરૂ નહીં અને આજ પ્રમાણે અમુક મિજાનમાં પોતાના પુત્રને સુદર ગીત ગાતા સામ રી શિલિપે ઠપકો આપ્યો હતો— ગાયન માંમાં તે આટલી નિપૂણતા મેળવી એથી તું લજવાતો નથી? શાદગાદઓ તો બીજાઓના ગાયન સાબળમાં નવરાસનો અર્થ કલાક ગાળે અને કલામાં નવીણ પુરોગની રૂનિત ધ્યાનથી અનરોકન કરે તેમાં જ કલાદેવીઓને ઘટતું માન મળી જાય છે એમ માની લેવું જોઈએ જે કાંઈ પુરુષ પોતાનું જ્ઞાન હલકા કલામાં સરોરી સખતો હોય તો તે રિપક્ષમાં તેણે મહેનત એ હોવા વિષયે તરફ તેની બેદરકારી સાબિત કરે છે દાખલા તરીકે મધ ઉચ્ચ કુટુંબને અને ઉદારચરિત્ર સુનાન પિતામાં અણસની કે આગેસમાં હીરાની રીતિમાં જોઈને પોત શીવિસ કે પોલિડિન ટિસ થવાની આકાંક્ષા નહીં કરે અથવા એ એનેકિચાન શાહલીયન આર્કિતોકસના મનોહર કા થો વાચી તેમના જેવા થવાનું મન નહીં કરે કારણ કે અમુક વસ્તુ આપણું

● પ્રસિદ્ધ ફિલસૂફ હર્બર્ટ સ્પેન્સરની પણ આવી એક કમિન ની પીતી છે એ વિષય અજ કસરત માટે લગભગ સૌજ યોગ વખત બિલિપ શેની રમત રમતો એક વખત એજ અનુભવા બુવાન સાથે એણે દાવ માલ્યા તેમાં એણે થોડા જ દોડ કર્યા એટલામાં એ બુવાન દૂર દોડ્યા મેળવી દાવ જીતી બધો એ ઉપરથી હર્બર્ટ મેરે કદા ખી / નાકને તેને એક દીવે માસ બહા સાદેજ તમે તમારા વખતનો મોટો ભાગ આ રમતને અર્પાવે એમાં બહુ સારી રીતિયત મેળવી છે ખરી પણ એ કદા તમારા વખતનો સુદુપયોગ કર્યો ન કહેવાય

મનરજન કરે માટે તેના બનાવનાર માટે આપણને માન પેદા થાય એ કંઈ આવશ્યક નથી. આપરથી એ સ્થિતિ થાય છે કે જે વસ્તુઓ આપણને આનંદ આપે છે, છતાં આપણી સ્પર્શને તથા અનુકરણ વૃત્તિને ઉત્કેરતી નથી તે વસ્તુઓ જોનારને બદ્ધ શંકા કારક નથી. પણ સદ્ગુણમાં એ ખામ મોહની છે કે જમ જમ તે આપણને આનંદ આપે છે તેમ તેમ આપણે સદ્ગુણના નમૂનાઓનું અનુકરણ કરવાને પણ ઉત્કેરણએ છીએ. સદ્ગુણના સૌંદર્યમાં કાંઈ અજળ બદ્ધ છે, તે એકદમ આપણી કાર્યવૃત્તિને ઉત્કેરે છે, આપણી રીતભાત સુધારે છે, ઇચ્છાઓપર અંકુશ મુકે છે, અને એ આસરે એક જીવંત ચિત્રપરથી થાય છે એટલું જ નહીં પરંતુ ઐતિહાસિક વર્ણનપરથી પણ થાય છે.

આજ આશપથી મહાપુરોનાં જીવનચરિતો લખવાનું અમે આદ્યું છે. અને પેરિક્લિસ તથા હેનિબાલ સામે વિગ્રહ ચલાવનાર ફેબિઅસ મેક્સિમસનાં જીવનચરિતનું આદ્યમું પુસ્તક તૈયાર કર્યું છે. એ એ વીરો ઘણા સદ્ગુણમાં મળતા આવતા હતા. બંને સરખા ન્યાયી અને ઉદાર હતા, બંનેએ પોતાના દેશની સરખી સેવા કરી હતી અને પોતાના દેશબંધુઓ અને અધિકારમાં સાથીઓની ખરાબ વર્તણૂક પણ બંનેએ સરખી ધીરજથી સહી લીધી હતી. અમારે આ મત વાસ્તવિક છે કે નહીં તે આ પુસ્તક દ્વારાથી જણાઈ આવશે.

(પેરિક્લિસનું ચરિત.)

ઈ.

કેટલાએકનું માનવું એવું છે કે ઇકસીઅનની દંતકથા મહત્વાકાંક્ષી જનોના હાલ બતાવવાને માટે રચવામાં આવી છે અને એ માનવું વાસ્તવિક લાગે છે. ઇકસીઅને એક વાદળાંને તેને જ્યૂનો દેવી મમજીને આલિંગન આપ્યું અને તેને ગ્રિણીમે સેન્ટાર (મનુષ્યનાં મુખ અને ઘોડાના શરીરવાળા રાક્ષસો) નો જન્મ થયો; તેવી જ રીતે મહત્વાકાંક્ષી નરો માનને આલિંગન આપે છે કારણ તે સદ્ગુણનો પછાડો ખાત્ર છે; અને ઇર્ષ્યા અને એવા ખીળ વિકારોથી તેઓ વિચિત્ર અને દુષ્ટ સંતતિ પેદા કરે છે. સોફોક્લિસના એક નાટકમાં ભરવાડ પોતાનાં ઘેટાનાં ટ્રાજાંને ઉદેશીને કહે છે—

“આ અમારી પ્રજા છે; અમે તેના નોકર છીએ; અને તેઓના માત દુઃખો મમજી તે પ્રમાણે ચાલીએ છીએ.”

આજ પ્રમાણે જે રાજ્યનિતિજો પ્રજાની ઉચ્છૃંખલ અને ઢંગધડા વગરની વૃત્તિ પ્રમાણે રાજ્ય ચલાવે તેઓનું પણ કહી શકાય. અધિકારીનું નામ મેળવવા માટે વાસ્તવિક રીતે તેઓ ગુલામ થઈ રહે છે. જેવી રીતે એક હોડીમાં હલેસાંવાળાઓ ન્યુકાની કરતાં વધારે સારી રીતે આગળ જોઈ શકે છે છતાં તેના દુકમ લેવા માટે વારંઘડીએ પાછા ફરી જીવે છે તેવી જ રીતે જો આ પ્રજામતને રાજ રાખવાના હેતુથી કામ લેતેઓ અધિકારી કહેવાય છે છતાં વાસ્તવિક રીતે તેઓ પ્રજાના ગુલામ કરતાં વિશેષ સારા નથી હોતા.

ખરો પ્રમાણિક રાજ્યનિતિજ પુરુષ પ્રજામતની એટલી જ દરકાર રાખે છે કે તેને લીધે તેનાપર વિશ્વાસ બધાં જવાથી તેને પોતાની મુસદ્દો પાર પાડવામાં અને તેને, ફતેહબદ્ધ કરવામાં મદદ થાય છે. એક મહત્વાકાંક્ષી યુવાન પોતાના સારા મહાન કાર્યો માટે મગરૂર

થાય અને પ્રમાણમાં કીર્તિની સ્પૃહા રૂપે તેમાં કંઈ વાંધો નથી; કારણ ધીમોરેરસ કહે છે તે પ્રમાણે ન્હાની વય અને સાધારણ સ્વભાવના પુરુષોમાં જ્યારે સદ્ગુણો ઉગવા માંડે છે ત્યારે કીર્તિના પાણીથી તેઓ પોપાય છે અને જેમ જેમ કીર્તિની સ્પૃહા વધતી જાય છે તેમ તેમ પ્રમાણમાં તેઓ જોરદાર થતા જાય છે; પણ બધી બાજતોમાં કીર્તિની નિરંકુશ સ્પૃહા જોખમકારક છે અને ખાસ કરી રાજકીય બાજતોમાં તો તે ઘણી જ જોખમકારક છે; કારણ કે પ્રબલ સત્તા સાથે જોડાયેલી હોવાથી, કીર્તિની સ્પૃહા તેઓને ગાંડા અને મૂર્ખ બનાવી દે છે; અને જે સાફ હોય તે યશસ્વી થાય એમ માનવાને બદલે જેટલું શોકપ્રિય તેટલું સાફ એવો ઉધો મત તેઓ ધરી બેસે છે. એટલા માટે એન્ડ્રીયોટરે ફ્રાન્કિયન પાસે કંઈ અયોગ્ય માગણી કરેલી તેના જવાબમાં તેણે કહેલું કે હું તમારો મિત્ર અત્રે ખુશામદખોર બંને નહીં થઈ શકું. આજ કે આતું કંઈ વાંચ્ય જનસમૂહને પણ કરેલું જોઈએ 'એક જ માણસ તમારો હાકેમ અને તમારો શુભામ થઈ નહીં શકે !' કારણ એમ કરવું એ તો સર્પની દંતકથાના જેવું જ પાણું થવાનું. કહે છે કે એક વખત પુછડીને અને માયાને તકરાર થઈ, અને હમેશા તમારી દોરાયલી ચાલું છું તેના કરતાં આજે તો હું આગળ ચાલું અને તમે મારા દોરાયા ચાલો એમ પૂછડીએ માથાને આગ્રહ કર્યો. ને પ્રમાણે દુરુ અને પૂછડી આડેધડ જેમ તેમ ચાલવા માંડી એટલે કાંટા વગેરે વાગવાથી તેને જખમ થયા અને મસ્તકને કુદરતી નિયમની વિરુદ્ધ આંધળા અને બહેરા બોમીયાના દોષો પ્રમાણે ચાલતું પડ્યું એટલે તેને પણ ખમતું પડ્યું. એવી જ રીતે જેઓ રાજ્યના દરેક કામમાં શોક વૃત્તિની તરફ નજર નાખતા રહે છે તેઓની સ્થિતિ તેવી જ હોય છે. પ્રજાની દંગ-ધડા વગરની વૃત્તિને અધીન રહેવાથી તેઓ એવા રોગ કલ્પન કરે છે કે જે મટાડવાની કે અટકાવવાની તેમનામાં શક્તિ હોતી નથી.

રાષ્ટ્રપીરીયસ અને કેમ્પિસ એકમનાં કમનસીબ જીવનમાં શોકવૃત્તિને અનુસરવાથી જે પરિણામ આવ્યાં તે પરથી ઉપરની ટીકા કરવાનું સમજ્યું છે; સ્વભાવમાં, કેળવણીમાં, અને રાજ્ય કારભાર ચલાવવાના સિદ્ધાંતોમાં તેઓ એકા હતા; છતાં તેઓની પડતી થઈ તેનું કારણ કીર્તિની સ્પૃહા એટલી બધી નહીં પણ અપકીર્તિની બ્હીક એ હતું; આ બ્હીકમાં વાસ્તવિક રીતે કંઈ અયોગ્ય નહતું. તેઓની પદવી પ્રજાની અરજીથી મળી હતી અને તેટલા માટે તેમની વૃત્તિને બને તેટલું માન આપવું એ તેઓ યરજ સમજતા હતા; એટલું જ નહીં પણ પોતાને મળતાં માનના બદલો વાગવાના હેતુથી તેઓ પ્રભરંજન થાય એવાં કામ કર્યા કરતા હતા, અને એ કામ માટે વળી વધારે માન મળવાથી આખરે તેમની અને પ્રજા વચ્ચે એટલો બધો સંબંધ થઈ ગયો કે જેને લીધે તેઓ ઘણા જ મુશ્કેલાવાળી સ્થિતિમાં આવી ગયા અને આખરે તેઓને એટલું કહેવાનો પણ અવકાશ ન રહ્યો કે 'આ કામમાં આપણી ભૂલ હતી, માટે હવે તે પડવું મૂકો'

(એમિસનું ચરિત.)

૩.

જેઓ કલાઓને આપણી ઇદ્રિયો સાથે સરખાવતા તેઓએ વાસ્તવિક રીતે જોયેલું કે કલામાં તેમજ ઇદ્રિયોને વિરોધી શુભોના માનની સક્તીસમાન છે; પણ એ વિરોધી

ગુણોના જ્ઞાનની પદ્ધતિમાં તેમજ એ જ્ઞાનના હેતુમાં ફેર પડે છે; દાખલા તરીકે આપણી દૃષ્ટિને કાળા કરતાં સફેદ રંગ પારખવાની વિશેષ શક્તિ હોય એવું કંઈ નથી, કે આપણી જિજ્ઞાસને સ્વાદિષ્ટ પદાર્થ અને કડવા પદાર્થની લાગણી સરખી નથી થતી એમ નથી. અથવા આપણી ત્વચાને નરમ કે કઠણ બધા પદાર્થોનાં જ્ઞાનની શક્તિ સરખીજ છે; દરેક ઈંદ્રિયનું કામ પોતાને લગતા પદાર્થોમાંથી જે કંઈ જાન થાય તે સ્વીકારવાનું છે. પણ કલાઓમાં બુદ્ધિને પ્રવેશ વધારે વિરતીયું છે; ઈંદ્રિયો માફક તેઓને જે આવે તે સંધરવાનું નથી; તેઓ યોગ્ય અથો-અનોવિચાર કરી શકે છે અને તેમાંથી યોગ્ય વસ્તુઓ તરફ તેઓ ખાસ આકર્ષાય છે અને અયોગ્ય વસ્તુઓ તરફ નજર નાંખે છે તે પણ તેને કેમ ફર રખાય એવા ગૌણ હેતુથીજ. દાખલા તરીકે વૈદક શ્રેણીની પરીક્ષા કરે છે અને સંગીત બેસુર અવાજોની પરીક્ષા કરે છે તે તેઓના વિરોધીઓને ઉત્પન્ન કરવાના હેતુથી જ. અને તે પ્રમાણે સર્વોત્કૃષ્ટ કલા-ચારિત્રની કલા તે આપણને યોગ્ય, માનનીય અને સત્ય શીખવે છે એટલુંજ નહીં પણ સાથે અસત્ય, નિંદાપાત્ર અને અન્યાય એટલે શું એ સમજતાં પણ શીખવે છે; ખરે, આ કલા જે નિંદાપાત્ર દુર્ગુણના અજ્ઞાનમાંથી ઉદ્ભવ પામે છે તેને વખાણતી નથી. દરેક માણસ જે સદ્ગુણી રહેવા ચાહતો હોય તેને એ જ્ઞાન તો ખાસ હોવું જોઈએ અને તેટલા માટે દુર્ગુણનું અજ્ઞાન એટલો ગાફેલીયતમાં ગણાય. આ હેતુથી પુરાતન સ્પાર્ટેનો મેજબાની વખતે પોતાના ગુલામોને દારૂથી છાકટા બનાવીને મેજબાનીના ઝોરડામાં દાખલ કરતા કે છાકટા-પણું શું તે યુવાનો જોઈ શકે.

ચોડા મનુષ્યોને સુધારવા માટે ખીજ યોડાને બગાડવા એ અમને તો યોગ્ય લાગતું નથી; છતાં આ જીવનચરિતોમાં ચોડાક દુર્ગુણી પુરુષો જેઓએ હાથમાં આવેલી સત્તાનો ઉપયોગ પોતાના મોજશોખ માટે જ કરેલો અને વધારે સત્તાથી જેના દુર્ગુણો વધારે પ્રકાશ પામેલા તેઓનાં ચરિત્રો આપવામાં મને કંઈ જૂલ નથી લાગતી. એ ચરિત્રો વાંચનારનું મન રંજન કરવા અમે નથી આપતા; પણ જે હેતુથી થીબનગાયક ધરુપેનિયસ પોતાના શિષ્યો આગળ સારા અને કનિષ્ઠ વાંસળી વગાડનારા પાસે વગડાવી કહેતો કે “આમ તમારે વગાડવું” અને ‘આમ તમારે ન વગાડવું’ તેજ હેતુ મારો પણ છે. અને એક ખીજે ગાયક કહેતો કે પ્રથમ ખરાબ ગાયન સાંભળવાથી પછી સારા ગાયન સાંભળવામાં વિશેષ આનંદ આવે છે; તેજ પ્રમાણે દુર્ગુણી અને નિંદાપાત્ર પુરુષોના જ્ઞાનથી સદ્ગુણ તરફ આપણું ધ્યાન વધારે ખેંચાશે અને તેમનું અનુકરણ કરવાની વૃત્તિ પણ વધશે.

એ હેતુથી અમે હવે ડિમેટ્રિયસ અને એન્ટીનાંચરિતો આપીશું. પ્લેટો કહે છે કે અસાધારણ બુદ્ધિ ધણા સદ્ગુણી અને નહોતાં અતિશય દુર્ગુણી પુરુષોને ઉત્પન્ન કરે છે એ વાક્યને આ બન્ને જાણનાં જીવનસાક્ષી પૂરે છે. તેઓ બંને શરવીર યોદ્ધા હતા, અને વળી ઉદાર સ્વભાવના હતા પણ સાથે ઉડાઉ અને ઉચ્છૃંખળ હતા અને સ્ત્રી અને સુરાના ગુલામ હતા. તેઓના જીવનમાં પણ સરખાપણું હતું; કારણ તેઓએ મોટી જીતો મેળવેલી અને તેવાજ મોટા પરાજય પણ ખમેલા અને આ સામ્ય લગભગ તેમના અવસાનમાં પણ કાયમ રહેલું. કારણ એક બંદીવાન યદ્ધ તેજ હાસતમાં મૃત્યુ પામ્યો, અને ખીજની દશા પણ તે યતાં રહેજમાં રહી મઠી.

(ડિમેટ્રિયસનું ચરિત.)

પલૂટાર્કનાં જીવન ચરિત.

લાઈકર્ગસ.

સ્પાર્ટાના રાજ્યબંધારણ બાધનાર લાઈકર્ગસ વિશે ચોક્કસ અને નિર્વિવાદ હોય એવી કશી માહિતી અમે આપી શકતા નથી. કેમકે એનો જન્મ, એના પ્રવાસો, એનું મોત, અને વિશેષે કરીને એણે જે કાવદાઓ અને જે રાજ્યતંત્ર સ્થાપ્યા, એ સર્વ વિશે જે અનેક વૃત્તાંત મળ્યા આવે છે, તે એક બીજાથી જુદા પડે છે. આ મહાપુરુષના સમય વિશે વળી સૌથી વધારે મત ભેદ છે. કેટલાક કહે છે કે એ અને આઈશીટસ એકકાલીન હતા, અને ઓલિમ્પિક ખેલ આસતા હોય તે દરમિયાન ગ્રીક રાજ્યોના પરસ્પર વિગ્રહ શાંત રહે એ ધર્મ પ્રવર્તાવવામા આઈશીટસની માથે એ પણ મામેલ હતો એમ તેઓ કહે છે. પ્રસિદ્ધ ફિલસૂફ એરિસ્ટોટલ આ મતનો છે, અને તેના પુરાવામા જણાવે છે કે લાઈકર્ગસનું નામ ક્રોતરેલું એક પ્રાચીન ઓલિમ્પિક ચક્ર તેણે બેંચું હતું. પરંતુ બીજા માનનીય લેખકો સ્પાર્ટાના રાજ્યોના કાલાનુક્રમની ગણના ઉપરથી જણાવે છે કે લાઈકર્ગસ પ્રથમ ઓલિમ્પિયાડ કરતાં વધારે પ્રાચીન સમયમા થઇ ગયો હતો. આ વિષયમા વળી ત્રીજું મત એવું છે કે સ્પાર્ટામાં લાઈકર્ગસ નામના બે પુરૂષો જુદેજુદે વખતે થયા હતા, તેમાંના એકની વિશેષ પ્રમિદ્ધિને લીધે બંનેના કૃત્યો એકના જ વૃત્તાંતમાં એકઠાં થઈ ગયાં હતાં, અને એ બેમાંનો વધારે પ્રાચીન લાઈકર્ગસ હોમરના સમયમાં કે તે પછી થોડા અરસામાં થઇ ગયો. એટલે કે આ મત પ્રમાણે લાઈકર્ગસ અત્યંત પ્રાચીન હતો. સ્પાર્ટાના છેલ્લા રાજવંશનો મૂલ પુરૂષ હકલેલીસ હતો, તેના શરૂઆતના વંશસ્થેના સમયમાં લાઈકર્ગસ થયો એવું એનોદનનું મત છે એટલે એ લેખક લાઈકર્ગસની અત્યંત પ્રાચીનતાનું મત સ્વીકારે છે. લાઈકર્ગસના જીવનચરિતનો વૃત્તાંત લખવામાં આ પ્રમાણે એ પ્રાચીન સમયના વિવાદચ્ચસ્ત ઇતિહાસથી મુક્ત રહી શકાય એમ નથી, તેથી અમે અમારા લેખમા લાઈકર્ગસ વિશેની માથી વધારે વિશ્વસનીય વિગતો જ નોંધીશું, અને સૌથી વધારે માનનીય ગ્રંથકારોને પગલે જ ચાલીશું.

કરિ મિમોનિસિસ હે છે કે લાઇકર્મ પ્રાઇટેનિમનો પુત્ર હતો પણ ધણાખન લેખકો પ્રમાણે તે યુનોમમનો પુત્ર, પ્રાઇટેનિમનો પાત્ર, પ્રાઇટેનિસના પ્રપિતામહ પેટ્રોલીમનો છટો વગર, અને હક્યુલીમથી અગિયા-એ હતો એના હક્યુલીમ પછીના પૂર્વે એના માથી વધારે નામાકિત પેટ્રોકિવમનો પુત્ર માડીમ હતો સાકીમ નામના મમ-યમા આનોએ દેવદ એનેને શુવામો બનાવ્યા અને આપડિયનો પાનેથી ધણો મુલક હતો એ નામ એક સમયે એક રિપમ મધે કિવટાગિયનોથી ઘેરાઇ ગયો, ત્યારે પાણી વગર એનું લક્ષ્ય અત્યત હેનન થતુ હતુ, તે ઉપરથી એણે દુસ્મન માથે કનર ક્યો કે પામેના ઝરામાથી તે એને અને એના તમામ વસ્તુકને પાણી પીસા દે તો એ તેને પોતાની બધી છતો પાત્રી આપી દે આ કનગના પગપર શપથ લેવાવા તે પછી તેણે પોતાનુ લક્ષ્ય એટલું કરી મરને કહ્યું તેમનામાથી ને દોષ યોદ્ધા પાણી નહીં પીએ તેને ઈનામમા આપેનુ પોતાનુ નામ નામે પણ એ મહનાથી પાણી વગર મેહાણ નહી, બધાએ પાણી પીધુ પછી છે એ માકીમ પોતે જા આગળ ગયો, અને તેણે મેહા ધોણુ તથા મેહા ઉપર પાણી છાંયુ, પતુ જગ પણ પાણી પીતુ નહી એ દુસ્મને પણ જ્યેષ્ઠ તે પછી તેણે પોતાનુ નક્કર ખમેડી લીતુ અને દરીથી લગઇ ચાતુ કરી, કમકે બધાએ કંઈ પાણી પીધુ ન હતુ. આ લીમ સયમ માં એની ઘણી ખ્યાલિ થઈ એના પછીના નામએ એના પુત્ર યુનઇપોનના વશજ તરીકે ઓગાયા એ નામએ રાજ્યની લગામ ઝુકક દીતી મકી અને લોનુ મન સપાદન કરવાનુ વનજુ રાખ્યુ આથી લોકો વધારે મુટ લેવા લાગ્યા, અને પછીના નામએ લગામ પાત્રી તમ કરવા જતા અગ્રિય થતા, અથવા તો નિર્મનતાની ને લોકને ગત કરવાની આશાથી નથી જતા, અને એ પ્રમાણે આદીમા જલા-ખન મુધી ગવ્યડ અને અન્યવગ્યા પ્રવર્તી લાઇકર્મના પિતાનુ અકાંને મોન આ યુ તે આને લીપે એક દિવસ શેરીમા યો-હધિયા કહાડી અખાખી જતા હતા, તેમને એ છટા પાગા ગયો ત્યાં એને એક કરી ધાગી મઇ તેથી એનુ મોત થયુ, અને એનો જ્યેષ્ઠ પુત્ર વાઇ-અમનો માવમે ભાદ, પોનિનિમિસ ગાદીએ આવ્યો.

એ પણ યોગ-ખતમા મગી ગયો એટલે નાઇકર્મસ ગાદીએ આવ્યો પરંતુ પછી યોગ-અ મામા એના વડીન ભાઈની રિધરા સગવડ જણાતા એને જાહેર કયું કે તેણીને પુત્ર સાપડે તો તેજ નામ ગખાવે તેમજ એ અને તે ઘડીથી જ તેણે માય મક્કક તરીકે નજનસત હાથમા ખતુ કે સા-દિવસ પછી પછીએ તેને ખાનગી કહાણુ કે જ્યે તે આદેને નામ આપ ત્યારે તેણીની મારે લક્ષ્ય કે સાન રચન આપતો હોય, તો તેણી પોતાના ગબતો નાશ કરવા તૈયાર હતી આવી દન જી ઉપર તેને પિકાગ આવ્યો, તો પણ તુરત તેણીને રોમ્કો જવામ ન આપતા પોતાના મનનુ નયણુ પણ એવુ જ હોય એવો વેચ કરીને નર્મપાન માટે દનાદાડ કરી તેણીએ પોતાનો જીવ જોખમમા ન નાખવો એની તેણીને વગર નિનનિ કરી, અને રમી વિશ્વામ આવ્યો કે પ્રમવ થશે કે તુરત બાગમનો વિનાશ કરવા તો પોતે પામ બહોળન નાખને આ પ્રમાણે તેણે નેની પાસે પૂર્વિમ કનઆ અને પ્રગવની ઘડી આવી એવે તેણે મુપાવ માણસોને તેણીની આગળ નાખ્યા, તથા તેમને નમા યુ કે પુત્ર અવનરે તો તેને એમ્દમ પોતે ગમે તે

કામમાં બેઠો હોય ત્યાં લાહ આવે. તેણીને પ્રમદ થયો ત્યારે એ રાજ્યના મોટા અમલદારો સાથે ભોજન લેતો બેઠો હતો, અને એના આકરોએ તે બધાની વચમાં અવતરેલા પુત્રને આપ્યો. લાહકર્ગસ તેને હાથમાં લેતાં જ મર્વ મંડળ સમક્ષ બોલ્યો, “સ્પાર્ટનો ! જુઓ આ આપણા નવા અવતરેલા રાજા.” એટલું બોલી તેણે બાજકને મિંદાસન ઉપર મૂક્યો, અને તેનું નામ કેરિલેયમ એટલે પ્રગટ્વ કરી પાડ્યું, અને ત્યાં એકલા બેઠો લાહકર્ગસની ન્યાયબુદ્ધિ અને મોટા મનથી આશ્ચર્ય પામ્યા. આ પ્રમાણે લાહકર્ગસનું રાજ્ય માત્ર આઠ માસ ચાલ્યું. પણ સ્પાર્ટનો એને એના સદ્ગુણ માટે અત્યંત માન આપતા, અને રક્ષક તથા રાજ્યમાં કર્તાદર્તા પુરૂષ તરીકે એનો હુકમ ઉદાવનારા હતા તેના કરતાં એને પૂજ્ય ગણી એની આજ્ઞા માથે સ્હાવનારાઓ ઘણા વધારે હતા. તેપણુ વસ્તીમાં કેટલાક એની અદેખાઈ કરનારા પણ હતા, અને તેઓનું માનવું એવું હતું કે આટલી ન્હાની ઉમ્મરમાં એના હાથમાં આટલો બધો અધિકાર ન હોવો જોઈએ. રાણીના સગાઓ અને મિત્રો પોતાને એના તરફથી અપમાન મળતું ગણી એના શત્રુ બન્યા હતા. તેણીના તાલ સિયોનિડેએ એક દિવસ એના ઉપર કટાં વચન વાપરી છયોક હુમલો કર્યો અને એટલે સુધી બોલ્યો કે એ યોદ્ધા વખતમાં રાજા થવા માગે છે તે સૌ સારી પેઠે સમજે છે. એ પક્ષના માણસોએ અને રાણીએ આ પ્રમાણે લાહકર્ગસ વિરુદ્ધ અનેક ખોટાં તોલ્મતા અને અફવાઓની જાલ પાથરી રાખી, કે બાજરાજને કંઈ અકસ્માત થાય તો તેનો દોષ લાહકર્ગસને માથે ટાળી પડાય. લાહકર્ગસ તેમની આવી ગેરવર્તણૂકથી કંટાળ્યો, અને તેઓ કંઈ છળકપટ રચે તો પોતે નિર્દોષ છતાં રખેને ફરતી પડે એવી ચિંતામાં પડ્યો, એટલે આખરે બનીને મોટા થાય તથા તેને પુત્ર લાભ થાય ત્યાં સુધી સ્પાર્ટની ભૂમિ તજી દઈ પરદેશમાં પ્રવાસ કરવાનો તેણે નિશ્ચય કર્યો.

પ્રથમ તે વહાણમાં બેસી કીટ ગયો. ત્યાંનું રાજ્યતંત્ર તપાસતાં અને ત્યાંના શ્રેષ્ઠ રાજપુરુષો સાથે સંવાદ કરતાં એને ત્યાંના કેટલાક ધારા એવા ગમ્યા કે ફરીથી સ્પાર્ટ ગયા પછી ત્યાં તે દાખલ કરવાનો એણે નિશ્ચય કર્યો. બીજા કેટલાક એને સારા ન લાગ્યા. કીટમાં એણે મિત્રો કર્યા તેમાં થેલિસ કવિ પણ હતો, અને એને તેણે એટલે સુધી પોતાનો કરી લીધો કે તે એની વિનંતીથી પોતાનો અવેશ કીટ તજી સ્પાર્ટવાસી થયો. થેલિસ કવિ હતો તેમ જ્ઞાની અને રાજ્યનીતિકુશલ પણ હતો. અને શ્રેષ્ઠ કાયદા ધડનારાઓ જે મહત્વના ઉદ્દેશ સાધે તે એ પોતાના સંગીત કાવ્યોદ્ધારા સાધતો. કેમકે એની ગીતિઓમાં પ્રસાદ, લાવણ્ય, અને માધુર્ય હતાં તેથી લોકનાં મન વશ થઈ આપોઆપ ક્રોમળ અને નરમ બનતાં, અને તેમના શબ્દાર્થથી લોકનાં વર્તન અને રીતબાત સુધરતાં, તેમનું વલણુ એક્ય અને આજ્ઞાપાલન તરફ થતું, તેમના પરસ્પર દ્વેષ પીગળી જતા, અને તેઓમાં ક્ષતિ અને સદ્ગુણ માટે એક સરખો આવેશ પ્રસરી રહેતો. એટલે કે સ્પાર્ટમાં પાછા આવી લોકસુધારણુર્થ ધારાઓ બાંધી લાહકર્ગસ જે પ્રયત્ન કરવાનો હતો તેને માટે આગળથી થેલિમના કાવ્યોએ કેટલેક અંગે લેખિનાં મન તૈયાર કરી રાખ્યાં અને એનો માર્ગ મરલ કરી આપ્યો એમ કહી શકાય.

કીટથી લાહકર્ગસ એશિયામાઇનોરમા ગયો અને ત્યાંના ઐથોનિયન લોકના ઉદાહરિત નિવાસી અત્યાચારી છવન સાથે તેણે કીટન લોકનું નિયમિત સાદું અને સખ્ત છવન

સરખાવી જોયું, તથા એ બિનભિન્ન જીવનની રાજ્યતંત્ર, લોકચાર અને રીતભાન ઉપર શી અસર થાય છે એ તપાસી જોયું. વંદા નળામાં અને રોગી શરીરો સાથે પુછાવ્યાને સારાં શરીર સરખાવે છે, તેમ જોણે આ એ ગાંધીશરીરોની સરખામણી કરી. ઘણું કરી ને આ પ્રદેશમાં જ લાઇકર્ગમે ઓફિસમના વંશજોએ જન્મ કરી રાખેલાં હોમર કવિતાં કાવ્યો જોયાં. એ કાવ્યોની વાર્તાઓ તેને અત્યંત રસિક લાગી અને તેમાં વચ્ચે વચ્ચે રાજ્યનીતિ અને મહાચારો પુષ્કળ મનોહર બોધ જોયો, તેથી તેણે એ સર્વ કાવ્યો એ-કલાં ક્યાં અને પેતાની માથે સ્વદેશ લઈ જવા માટે એક મંપૂર્ણ નક્કલ આનંદથી તૈયાર કરી લીધી. કેમકે તે કાવ્ય સુધી દોમરની ઉજ્જવલ કવિતાનો શ્રીસમા પ્રચાર થયેલો ન હતો; માત્ર તેની કેટલીક કૃતિઓ ખરિત કપે કાંઈ કોઈના જાણવામાં આવેલી હતી. એના મંપૂર્ણ કાવ્યમંડલને શ્રીસમાં મુપસિદ્ધ કરવાનું માન લાઇકર્ગમેસને છે.

હર્મિતવાસીઓ દાવો કરે છે કે લાઇકર્ગમે એમના દેશમાં પણ આવ્યો હતો; અને સ્પાર્ટામાં જોણે લઘાયક વર્ગને કારીગર અને મજૂર વર્ગોથી જુદો પાડી રાજ્યબંધારણ સુધારિત કર્યું તેમાં જોણે હર્મિતના બંધાવણનું અનુકરણ કર્યું હતું. કેટલાક ગ્રીક લેખકો પેણું આ માત્ર બીકારે છે. પણ લાઇકર્ગમે ઓફિસ અને સ્પેનમાં પણ પ્રવાસ કર્યો હતો અને તેના પ્રવાસોમાં એ હિંદના યોગી-મુનિઓના સંમર્ગમાં પણ આવ્યો હતો એ હકીકત માટે તો અમારા મજબૂત પ્રમાણે માત્ર હિપ્પાર્કમ-પુત્ર એન્ડ્રોક્રેટિમની ઉક્તિ સિંચોય ખીન્ને કેશો આધાર નથી.

લાઇકર્ગમેસના ગયા પછી સ્પાર્ટોને તેની ઘણી જરૂર જણાઇ, અને તેને પાછો આવવા બીનવવા એમણે અનેક એક્ઝમીઓ મોકલ્યા. કેમકે તેમને માણસ 'પશુ' અને તે એમણે તેને જણાવ્યું કે "તેમના ગજાઓ નામના રાજા હતા, અને રાજ્યચિન્હો ધારણ કરતા હતા, તે સિવાય બીજા પુરોગ કરતાં એમનામાં વિશેષ કંઈ પણ ન હતું, અને લાઇકર્ગમેસના તો ગમે તેના મોટા રાજ્યકાર્ય ગોચર રીતે કરવાની અને માણસ ખીગળી જાય એવાં વસ્તુતથા તેમનાં મન મંપાદન કરવાની નૈસર્ગિક શક્તિ હતી." વળી સ્પાર્ટોના રાજાએ તેને પણ તે પાછો આવે એ વાત અચ્છી હતી, કેમકે એના આવવાથી લોકોની ધૃષ્ટતા ધરશે અને પોતાનું કંઈક વિશેષ માન રહેશે એવી તેમને હિમેદ હતી. આ પ્રમાણે મર્વના આવકાર વચ્ચે લાઇકર્ગમેસ પાછો આવ્યો કે તુરત જોણે મંત્રનું આજુ બંધાવણ મંગોપાંગ સુધાગ્વાનું પોતાનું મહત્કાર્ય આરંભ્યું. તેના વિચાર પ્રમાણે કેટલાક નવા ધારા દાખવ કરવા અને યોદ્ધાં ઘણો દેશીય કરવો એવા અધૂરિયા પ્રયામથી લેશ પણ લાભ થયા સંભવ ન હતો, રોગી અને દુષ્ટ વિકારોથી ભરેલાં શરીરને દવાઓથી સુધુ લાગે તે પહેલાં આકર: પથ્થમેવનની જરૂર હતી, તેવી ગાંધી-શરીરને પણ હતી. આથી તે કેટલી ગમે અને સાં દેવ આગળ ઉપહાર ધરી પૂજા કરી પચ્છા કરી, ત્યારે તેના જવાબમાં એના વિષેની જગજાણીતી દેવવાણી ધઇ. કે 'તું દેવોનો પ્રિય છે અને જાતેજ દેવાંશી

• એક સ્પાર્ટન અને સ્પાર્ટોનો દત્તિહાસ.

§ "સ્પાર્ટોનો મનીતો લાઇકર્ગમે કેટલી દેવપૃષ્ઠા કરવા આવ્યો ત્યારે તે મંદિરમાં દાખલ થયાં કે તુરત પૂજારણ જોયો હતી, કે "લાઇકર્ગમેસ, તું મારા ધનાઢ્ય મંદિરમાં બસે આવ્યો; તું જીવસનો અને બધા દેવોનો મનીતો છે અને તને તે માણસ હજીયે કે દેવ અને તો લાગે છે કે તું દેવ છે."

—હિરોડોટસ.

છે. પછી એણે પ્રાર્થના કરી કે “ઉત્તમ રાજ્યતંત્ર બંધાય અને લોકમાં આદર્શ રૂપે ટટ્ટી રહે એવા ધારા પ્રવર્તાવવાની મને શક્તિ આપો” તેના જવાબમાં વળી દેવવાણી થઇ કે “એપેક્ષાએ તારી પ્રાર્થના સાંભળી છે, અને તારું સ્થાપેલું રાજ્યતંત્ર જગતમાં શ્રેષ્ઠની વડશે એવું તે વરદાન આપે છે.” આ પ્રમાણે ઉત્તેજન મળ્યા પછી તેણે સ્પાર્ટામાં આવીને સ્પાર્ટાનાં કુલીન વર્ગને પોતાના વિચારો જણાવ્યા, અને આ મહત્કાર્યમાં અગ્રણી થવા તેમને ઉશ્કેર્યા. પ્રથમ તેણે ખાનગીમાં પોતાના મિત્રોને મેળવી લીધા, અને પછી ક્રમે ક્રમે બીજાઓને પણ તેમના મનનું વલણ તપાસીને અને તેમની યોગ્યતા પ્રમાણે પોતાની સાથે મળેલ કરતો ગયો. જ્યારે બધી તૈયારી થઇ ગઇ ત્યારે તેણે એક દિવસ પ્રાતઃકાલે પ્રતિષ્ઠિત નાગરિકોમાંના સુખ્ય, ત્રીશ જણને બજારમાં હથિયારબંદ હાજર રહેવા આજ્ઞા કરી, કે કોઇ એના કાર્યની સામે થવા માગતું હોય તે બધા પામી દબાઈ જાય. આ ત્રીશમાંના વિશેષ જણીના પીશનાં નામ એક લેખકે આપેલાં છે. પણ એ સર્વમાં આદિથી અંત સુધી લાઠકર્ગસને સૌથી વધારે મદદ કરનારનું નામ અર્ધિર્મયેડસ હતું. વાતનો બેદ બાગ્યો કે તુરત તો રાજા ફેરિલેયસને લાગ્યું કે એ લોકો એની જાત સામે તાકે છે; અને તેથી એ નાસીને મિનર્વાના દેવળમાં દેવશરણે ગયો. પણ થોડા વખતમાંજ એને વિશ્વાસ આવ્યો અને તેઓ એને ઇજા કરવા માગતા નથી એ પ્રમાણે તેમણે શપથ લીધા એટલે એ જાતે શપથ લઇ લાઠકર્ગસના મંડલમાં ભળ્યો. એનો સ્વભાવ એવો અસીલ હતો કે એની સાથેનો રાજા આર્કિલેયસ એની ભલામણના વખાણ સાંભળી એક સમયે બોલ્યો હશેવાય છે, કે એ એટલો તો બલો છે કે જૂઠાને સજા કરવાને પણ એનું મન માનતું નથી.

લાઠકર્ગસે અનેક નવી સંસ્થાઓ સ્પાર્ટાના બંધારણમાં દાખલ કરી તેમાં વડીલમંડલની (એનેટની) સભા પહેલી અને સૌથી વધારે મહત્વની હતી. કેટલીક અગત્યની બાબતોમાં આ મંડલને રાજાઓના જેટલો જ અધિકાર સોંપવાથી ખેટો કહે છે તેમ રાજાઓની સત્તા મનસ્વી અને નિરંકુશ હતી તે હદમાં આવી અને આખું રાજ્યતંત્ર વધારે ટકાઉ બન્યું. આ સમય સુધી જેવા રાજા તેવું રાજ્ય ચાલતું, એટલે કેટલીકવાર લોકમતનો કેવળ અનાદર થતો અને કેટલીકવાર લોકમતનું અધ અનુસરણ થતું. વડીલમંડળ સ્થાપ્યા પછી રાજ્યનૌકા મમતોલ રહેવા લાગી; જ્યારે રાજાઓ પોતાની મત્તા અતિશય વધારના જણાય ત્યારે એ મંડલ તેમના વિરુદ્ધ થતું, પણ જ્યારે લોકોનું દબાણ રાજાની સત્તાને હરકત કરતું જણાય ત્યારે એ મંડલ રાજાઓનો પક્ષ લેતું. નાગરિકો અને રાજાઓ એ બેની વચ્ચે આવેલું એ મંડલ એ પ્રમાણે વાગરરતી બંનેની દાસ અગર તરવાર થવા સમર્થ થતું. બેમાંથી જે જે વખતે નબળું તેની તે તે વખતે બહાર કરતું. એરિસ્ટોટલ કહે છે કે લાઠકર્ગસની મત્તા યોજના એ મંડલને ત્રીશ સભાસદનું ઠરાવવાની હતી, પણ એના બે સાથીઓ છેલ્લી ધડીએ હિંમત હારી ગયા એટલે એણે સભાસદોની સંખ્યા અઠ્ઠાવીશ જ રાખી. પણ રીરસ* કહે છે કે મૂલયીજ માત્ર

* એક સ્ટોઈક ફિલસૂફ. ઈ. પ. ત્રીજા સદીના અંતમાં અને બીજા સદીમાં થઇ ગયો. ફિલ-
સોફિનીગના જીવનચરિતમાં પ્લુટાર્કે એને સ્ટોઈક ફિલસૂફીના આદ્યદષ્ટા ઝીનોનો સિદ્ધ અને એ
ફિલસોફિનીસનો ગુરુ કહે છે, અને ફિલસોફિનીને સ્પાર્ટાનો સુધારવા માટે લાઠકર્ગસની
સંસ્થાઓનો ઉમેદવાર કરવા પ્રયત્ન કર્યો તેમાં તેણે એને મદદ કર્યાનું લખે છે. આ ચરિતને અતિ
હરિષ્ટન રાજ્યમંચાનું પુસ્તક રચનાર ઝીનોનું નામ છે તે આ ઝીનો

અમૂલીય સભામંત્રેનું મંડલ ચોજવાનો સંકલ્પ હતો. ગણિતશાસ્ત્રીઓ અમૂલીયની મુખ્યાને સાત અને ચાંદ્ર એ એ ગંભીર મધ્યવાણી મુખ્યાઓના નુપાકાન્ધી બનેલી, ૭ પડીની મુખ્યાઓમા પોતાના મરે અગા માથે મમાનતાવાળી પહેલી ૪ મુખ્યા, અને ન્યૂનતા નહિત મુખ્યાઓમાની એક દહે છે,* એ કારણને લીધે પણ કદાચ મભાસદોની મુખ્યા અમૂલીયની આટલી હોય. અને એ ગજાઓ મળીને આખું મંડલ ત્રીસ મભામંત્રેનું થાય એવા પ્રથમથી ૪ સંદેહ હશે એમ નને વધારે માનવા લાયક લાગે છે.

લાઈકર્ગસને મન આ મધ્યાનું એટલું બધું મહત્વ હતું કે તેણે ખાન એ એકને ઉદ્દેશીને કેન્દ્રીથી એક દેવવાણી પ્રેમથી. એ વાળી રૂઢાઈને નામે પ્રસિદ્ધ છે, તેની બાયા પ્રાચીન અને દિવ્ય હતી અને તેનો અર્થ આ પ્રમાણે હતો. તમે મિતેનિયન બ્યુપિટર અને મિતેનિયન મિતર્વાને મદિગે બાધો, નાગગિરિમા કાઈલી-વિભાગ અને ઓખી-વિભાગ (ગોત્ર વિભાગ અને વર્ગ વિભાગ) દાખલ કરો, અને એ ગજા સહિત ત્રીસ મભામંત્રેનું વડીલમંડલ સ્થાપો, તે પછી તમારે એમિદા અને કોદિક્ષિત નયકો વચ્ચે નાગગિરિને પણ પ્રસંગોપાત એકમા કના, અને તેમના મતને પ્રમાણ ગણવું” એન્ગિટોટલ ધારે છે કે કોદિક્ષિત અને એમિદા એ સ્પર્શની નદી અને સ્પર્શના પૂનતા પ્રાચીન નામ હતા. અને સ્પર્શનો ઘણા પ્રાચીન કાલથી લગત પડે ત્યારે એ મધ્યે એકમા થતા, કેમકે એમજો મભાઓ બના માટે મહત્વા કે મોટું પણ જાતના મકાનો બાધ્યા ન હતા. વાઈકર્ગસના મન પ્રમાણે એવા મકાનોનો કોનો ખપ ન હતો, કેમકે તેમા એકમા થયેલા મ ભાનદોનું ધ્યાન તેની બાધણી કે કઠીનરી કે છત કે પ્રતિમાઓ કે એવા ખીજા ગોખાના પદાર્થો તરફ એવાય એટલે મભાના ખા કામમા પૂરી એકામતા ન રહે, અને ત્યાં એકમા થવાથી કલ્પી કંદક હાનિ થાય એવો મભવ હતો. આ મામાન્ય નાગગિરિની નબાને મોટા પ્રિયની નવી ચર્ચા આગમનાનો હતો ન હતો. ગજાઓ અને વડીલમંડલ જે હાલ તેમની આનંદ રજૂ કરે તે તેમને માન્ય છે કે નથી એટલું-૪ કહેવાનો તેમનો અધિકાર હતો. પશું કાલકો લોખની મભાએ પોતાની આગળ નજી કનામા આવના ડાવોના સંદેશા કે-૪ કરી તેમનું ૩૫ બદલી નાખી મતા વધારી દેવા મોડી અને વાન્યનત્રનું આખું ૩૫ ફરી જગો એવી ધાન્ટી પેદા થઈ ત્યારે પેલિટોરસ અને થીઓપોમ્પસ ગજાઓએ કપડા લગાવેલી દેવાણીમા ઉમેરણ કર્યું કે “એ નાગગિરિ મોટા પણ ધાનને કે હાલને બમાડના મયે તો ગજાઓ અને વડીલમંડલ એમની સભામાથી લી જાય.” એટલે કે તેઓ સભાની ને એક સમાપ્ત થઈ જાય. કરે અને તે દનિયાન સભાએ હાથેયા ફેરકા ૨૬ કરે. આ ઉમેરણ તેમણે કર્યું એટલું-૪ નદી પણ લોખને એવે મુધી મમજવી દીધા કે એપોલોની દેવવાણીમા મવથી-૪ એ પ્રમાણે આજા હતી એમ તેઓ માનવા લાગ્યા. આ કિમિ દાખલિયમફી નીચેની પંક્તિઓ કપડાથી લખાય છે —

“દેવચરિતઆખું બની જાન, શન્દે શન્દે કું સાક્ષાત

દેરાણી નાજાઓ જેડ, ગુજવબાન મામા કે જેડ

• મુખ્યાઓના રક્ષણ વિષય આ વિષયો પાસે વિષય વિષયોના છે

† ત્યાં અને મેનેના વચ્ચેના પહેલા વિષય વચ્ચે એક દ ૫ આમા સમાના અતમા એ એ સાય સ્પર્શના ગજાઓ હતા

‡ સ્પર્શ અને મેનેના વચ્ચેના ત્રીજા વિષય એક દ ૫ સમાના હતા પાંદરે પ્રસિદ્ધ સ્પર્શન મિ

સભા વિશે સર્વોપરિ જાણુ, પછી વડીલો ઇલ્લ મુજબુ;
લોક સભાનું અંતિમ અંગ, દરાય મંજુર કરે અખંડ .”

લાહકર્ગસના આ પ્રમાણે સમતોલ કરેલાં રાજ્યતંત્રમાં વળી થોડો સમય ચીતનાં બીજાં એક દોષ ઉત્પન્ન થયો. પ્રથમ આપણે જોયું કે નાગરિકોની સભાની સત્તા હદ ઉપરાંત વધતી જતી હતી. તેનો પ્રતીકાર થયો એટલે રાજ્યમાં અને વડીલમંડલની સત્તા વધવા માંડી અને કાલક્રમે સ્પર્ધાનો કુલીન વર્ગ મનસ્વી અને ઉચ્છ્રંખલ થતો ગયો, ન્યાયલુદ્ધિ અને મનની ગોટાણ ગુમાવતો ગયો, અને લોકો ઉપર જુલમ વર્તવાવા માંડ્યો. આનો ઉપાય લાહકર્ગસ પછી એક્સેટ્રીશ વર્ગ એક્સર નામના નવા અધિકારીઓના ગુપ્ત મંજૂની સ્થાપનાથી થયો. ઇસ્ટસ અને તેના સાથીઓ એ સાથી પહેલાં એક્સરો હતા. આ નવી સંસ્થાને પ્લેટો કુલીન વર્ગના મુખમાં ચલણેલું ‘ચોકડું’ કહે છે. એ સંસ્થા દાખલ કરવામાં આવી તે વખતે યિઓપોમ્પસ રાજ ગાદીએ હતો. તેને તેની રાણીએ વ્યારે ઇપકો દીધો, કે ‘ તમે રાજ્યોની સત્તા ધરાડી; જેટલી સત્તા તમને તમારા પિતા તરફથી વારસામાં મળી હતી એટલી તમારે વારસ તમારી પાસેથી પામવાનો નથી, ” સારે તેણે જવાબ દીધો, કે “ આ નવી સંસ્થાથી રાજગાદીનો પાયો વધારે દૃઢ થયો છે એ લાભ મારા પછી અસંખ્ય રાજ્યો પેઢી દર પેઢી ભોગવશે. ” આ ઉપાયોથી મેસેના અને આંગોસના રાજકુલો ઉપર જે આપત્તિઓ પડી તેમાંથી સ્પર્ધાનું રાજકુલ મુક્ત રહ્યું. અને લાહકર્ગસે સ્થાપેલાં રાજ્યતંત્રની ઉત્કૃષ્ટતાનો ખરો ખ્યાલ આવવાં માટે શ્રેષ્ઠ ઉપાય એ છે કે એવા રાજ્યતંત્રને અભાવે સ્પર્ધાના સંબંધી અને પાડોશી મેસેના અને આંગોસના રાજ્યોમાં લાંબા કાળ સુધી અને ફરી ફરીને કેટલીવાર રાજ કુલીન વર્ગ અને સામાન્ય નાગરિકો વચ્ચે કેવા કટ્ટા આંતરવિચ્છેદો પ્રવર્ત્યા અને પરિણામે ત્યાં કેવી અવ્યવસ્થા થઇ તથા તે કેટલાં દુર્ગળ પડી ગયાં તેનો ઇતિહાસ જોવો. આરંભમાં તેઓ સ્પર્ધાના સમોવડિયાં હતાં અને તેમનો પ્રદેશ વધારે ફળદ્રુપ હતો; છતાં તેઓનું આયુષ દુઃખી અને અસ્થ નીવડ્યું. એમના દાંડાંતોથી આપણે સ્પષ્ટ જોઈએ છીએ કે સ્પર્ધાને તેમનું રાજ્યતંત્ર સમતોલ, સ્થાયી અને સુખપ્રદ બનાવનાર લાહકર્ગસ જેવો ધારા યોજનાર મળ્યો એ તેમનું મહદભાગ્ય હતું અને તેમના ઉપર એક ધૃશ્વરી કૃપા હતી.

લાહકર્ગસનો બીજો અને વધારે સાહસિક સુધારો એ હતો કે એણે જમીનોના ગરાસોની નવી વહેંચણુ કરી. એના સમયમાં ધણીખરી જમીન થોડાંએક ગરાસિયાના હાથમાં હતી અને શેહેરમાં નિર્ધન લોકની સંખ્યા બહુ મોટી થઇ ગઇ હતી. અને સ્થિતિની દુઃસહ અસમાનતાને લીધે ઉદ્ભવપણું, વિલાસીપણું, લોભ, ઇર્ષ્યા અને એવા દુર્ગુણો રૂપી રોગ તથા એ કરતાં પણ વધારે કટ્ટા અને દુઃસાધ્ય નિર્ધનતા અને અતિધનતાના રોગથી રાષ્ટ્ર હેરાન હતું. તેણે લોકોની સંમતિ મેળવી જમીનની માલિકીના આગળથી આસ્થા આવેલા સર્વ હક રદ કર્યા અને નવી વ્યવસ્થા એવી કરી કે, બધા નાગરિકોની દ્રવ્યસ્થિતિ અને તેથી કરીને તેમની જીવનપદ્ધતિ અને રીતભાત સમાન થઈ રહે. આનો વિશેષ પરિણામ એ પણ થયો કે જો કોઇને મોટાઈ મેળવવાની આકાંક્ષા થાય તો તેને માટે સત્કૃત્યો અને સદ્ગુણોનો જ માર્ગ રહ્યો. સ્પર્ધાની સારામાં સારી જમીનના જોણે નવ હમ્બર સરખા દિસ્સા કર્યા અને દરેક એક એક નાગરિકને આપ્યો. વળી

સ્પાર્ટાનાં હકુમત તમેના લેકોનિયા પ્રાંતની બોલ જામીનતા તેમજ ત્રીજા હમ્બર દિશ્સા કંધા અને પેરિધિકાઈ એટલે સ્પાર્ટાના નાગરિકોથી બોલ પકિતની વચ્ચેનાં ત્રીજા હમ્બર કુદ-
બોમાં એ દરેક જ્યેષ્ઠી આપ્યો. આ વ્યવસ્થા વિશે કેટલાક એમ કહે છે કે 'લાઈકર્ગમે
મોટા હ હમ્બર દિશ્સા કહેલા હતા તેનાં એના પછી પોલિટોરમે બીજા ત્રણ હમ્બર ૬-
મેઈ. બીજા કેટલાક એમ કહે છે કે લાઈકર્ગમે રક્ત સાગ્ર માર હમ્બર દિશ્સા કહેલા
હતા તે પોલિટોરમે જમણા કંધા. એ વિગત ગમે તેમ હો, પણ તે દરેક દિશ્સો એટલો
હતો કે તેનું ઉત્પન્ન સારાંનરસાં વર્ષ એકત્ર કરનાં હરસાથ સરેરાશ પુરુષના માથા દીઠ
આશરે બોતેર માપ અને સ્ત્રીના માથા દીઠ બાર માપ ઘણો તથા એ પ્રમાણનાં ઘર
અને તેજ જેટલું થવા હતું. સ્પાર્ટાનો તનદુસ્તી અને સારા બિલક બાવા પોપાવા માટે
એટલું ખાતવાન પુરુષ ગણના અને એથી વિશેષ તેમને જોઈતું ન હતું. લાઈકર્ગમે વિશે
એક દંતકથા એવી છે કે જામીનતા આ વિચારો જ્યેષ્ઠાયા પછી એકવાર રસથ વખતે
તે ખેનરોમાં કરવા ગયો અને ત્યાં ખજાંઓમાં ધાન્યના દારોદર એક મરખો ઠગણા સ્થેલા
જોઈને મંદહાસ્ય કરી પાને કોઈ કબેજાઓ આગળ બોલ્યો, " જુવો આપણો દેસ કેવા
અનેક મહોદર બાઈઓ વચ્ચે નથી જ્યેષ્ઠાયાલી જગીર જેવો છે ! "

આ પછી તેણે જંગમ મિદસ્તતા પણ સરખા બાન કરવા પ્રયત્ન કર્યો, કે સ્પાર્ટ-
નોમાં ઋષિતેદનો દેખાવ પણ રેલવા ન પામે. પણ તેને જાદી લાગ્યું કે પોતાની માલ
મતા દેખીતી રીતે લઈ લેવાય એ કોઈ સાંખજો નહી; તેથી એણે તેમનો લોભ નિર્મૂલ
થાય એવી એક આડી પણ આબાદ તદ્દખીર રચી. પ્રથમ તેણે સોના અને રૂપા નાણાનું
ચક્રણ બંધ પાડ્યું અને તેને બદલે લોડાનું ચક્રણ દાખલ કર્યું. અને તેણે લોડાના પુષ્કળ
વજનની એટલી જૂજ કિંમત દરારી કે માત્ર દસ માઈનીની કિંમતનું લોડું એટલું બધું
થાય કે તેનાથી એક આખો ચોરોડો બગાય અને તેને એક રથથેથી બીજો રથથે લઈ
જવા માટે એક જોડ બગદ જોઈએ. આ ચક્રણનો પ્રવેશ થયો તેની માથે જ સ્પાર્ટામાં-
થી ઘણી જાનના અન્યાયનો લોપ થયો. ચોરી કરીને કે રથથ લઈને, ઘાડ પડવાથી કે
છેતરવાથી જે રોડત મેળવાય, તે ત્યારે છુપાવાય નહીં ત્યારે એવાં કૃત્ય કરે કોણ ? દો-
લત વધવાથી માનઆમરમાં કંઈ વધારો ન થાય ત્યારે તેનો લોભ રાખે જ કોણ ? વળી
લોડાનું નાણું કરવા માટે લાઈકર્ગમે એવી યુક્તિ રચી હતી કે તેને તપાની મરજમાં બોળી
ત્હાડું પાડ્યું. આથી તે અત્યંત બરડ અને કરમાઈ પડે એવું થઈ હતું અને બીજા કંધા
કિપયોગનું ન રહેતું, એટલે એવા લોડાના કકડાઓને મેકડ વાપર માટે જે યોગ્ય જોઈએ
તેથી વધારે ઘટે પણ કોણ ? વળી આવા નાણાને લીધે સ્પાર્ટામાં બધા નિરૂપયોગી ધંધા
અને મેજગોખના ઢુન્નેરો આપોઆપ બંધ પડ્યા. તેમ શ્રીમતાં બીજાં જાન્યે સારથેનો
વેપાર પણ બાંધી પડ્યો. પરદેશી કે નવાઈની વસ્તુઓ ખરીદવાને સ્પાર્ટાનો પાસે સાધન
જ ન રહ્યું. એમનાં બંદરોમાં મોદામરોનાં જાણીએ નાંનરતું જ છોડી દીધું. તેમનાં આ-
ખા મુંઝકમાં પેમા લઈ કલાકાંસથ શીખવનાર સોલિટ કે જનના બલિધ્ય કરેનાર કે દુર
ધંધા કરનાર શ્રી પુરુષ કે અવંકાર વેચનાર કે ફેરિયો મોંઘો ન જડે એવું થઈ ગયું.
આ પ્રમાણે મેજગોખ, તેમનો આધાર અને તેમનું પોષણ જ ન રહ્યું એટલે સ્વાભાવિક
મોને મુત્તા અને એથી કલકું, લોડામાં જે કલાકાંસથ હતા તેનો કિપયોગ, ખાટાં

પુરશીઓ મેળે વગેરે ક્રમની અને જરૂરી વસ્તુઓને શોખીતી કરવામાં થવા લાગ્યો. આવી કેટલીક વસ્તુઓ ધીરે ધીરે આખા ઝીસમાં પંકાઇ, તેમાં સ્પાર્ટન કારીગરીનો. કોયોન નામનો ખાતો લસ્કરોમાં સર્વત્ર વપરાવા લાગ્યો. વિમલ દરમિયાનની લાંબીદુઃકી, મજ્જાઓમાં બ્યાં જેવું પાણી મળે ત્યાં તેવું પીવું પડે, અને આ ખાસનો રંગ પાણીના કાદવકચરાનો રંગ દેખાવા ન દેતો તથા તેની ઢળતી કારને લીધે કચરાનો બાગ ત્યાં આગળ અટકતો, એટલે તે પીવામાં પણ ઓછો આવતો. આ સર્વ સુધારા લાઇકર્ગસના કાયદાઓથી થયા.

મોજશોખ ઉપર પૂરી ફતેહ મેળવવા અને દ્રવ્યલોભ નિર્મૂલ કરવા તેણે જે ત્રીજી સંસ્થા દાખલ કરી તે પણ યુક્તિ અને રહાસ્યથી ચોંટાળી હતી. તેણે ફરમાવ્યું કે બધાએ સાચે જાહેરમાં સાર્વજનિક મેળે ઉપર નીમેલે વખતે અને અમુક જનતનો જ સાદો ખોરાક લેવો. ઘેર ખાનગીમાં કિંમતી પલંગો અને સુશોભિત મેળે ઉપર રસોઇઆએ બનાવેલાં સ્વાદિષ્ટ મોજન ખાઉધરાં ટોરની માફક દાખીદાખીને જમવાનો તેણે નિષેધ કર્યો. એ તો દેખીતું છે કે આમ રસનાને વશ વર્તવાથી રહેણી બગડે છે અને શરીર બેડોળ તથા નિર્બલ થઇ જાય છે. વળી ખાનપાનાદિ વિપયના રસિયાઓને ઉંઘ વધારે જોઇએ, ગરમા-ગરમ સ્નાનમર્દન જોઇએ અને રાજરોગમાં સપડાયા હોય તેમના જેવી ન્હાનીમોટી ત-જવીજ જોઇએ. લાઇકર્ગસના કાયદાથી આ સર્વ સુધર્મ એ મોટા લાભ થયો. અને તેથી પણ વિશેષ લાભ એ થયો કે, થીયોફ્રેસ્ટસ કહે છે તેમ, દ્રવ્ય લોભને લીધે પ્રવર્તતી જ-બરદસ્તી અને ઈર્ષ્યા નાશુદ થઇ ગઇ. ગરીબ અને તવંગર બંને એકસાથે એકરીતે એનો એ સાદો ખોરાક જ પામે પછી લક્ષ્મી એવા લોકમાં અને એવા રથલમાં શા આધારે રહી શકે? આ ઉપરથી જ કહેવત નીકળી કે માત્ર સ્પાર્ટામાં પ્યુટસ દેવ આંધળો અને નિર્હૃદ હાસીયાસી ન શકે એવાં પુતળાં જોવા હતો. સાર્વજનિક ભોજન સમયે પોતામાંનું જે કંઈ બરાબર ખાતું પીતું નહીં તેને સ્પાર્ટનો સાદો ખોરાક ગળે ન ઉતરે એવો અને અભિતાચારી ગણી ટોક્યા જગર પણ ન રહેતા.

તેથી (કહે છે કે) તવંગર લોકો લાઇકર્ગસના ખીજ સર્વ કાયદાઓ કરતાં આ કાયદાથી વધારે ગુસ્સે થયા, અને એકઠા મળી જુરસાથી તેના વિરુદ્ધ બોલવા લાગ્યા, એટલુંજ નહીં પણ તેઓએ ઉસ્કેરાઇને લાઇકર્ગસને પથરા વગેરે મારવાનું શરૂ કર્યું; અને તેથી એને સભામાંથી નાશી જઇ સલામતી માટે એક મંદિરનો આશ્રય શોધવો પડ્યો. પરંતુ કમનસીબે તે ત્યાં સુધી પહોંચ્યો નહીં એટલામાં એક આફ્રેન્ડર નામનો ઉતાવળિયા સ્વભાવનો પણ ખીજ રીતે સાલસ માણસ તેની પાછળ જઇ પહોંચ્યો. અને લાઇકર્ગસે પાછા વળી જોયું કે તરત જ એણે લાકડીના એક કપાટાથી તેની એક આંખ ફેડી નાખી. લાઇકર્ગસ ત્યાંજ ઉભો થઇ રહ્યો; એણે પોતાનો આવેશ દાખી દીધો, તથા પોતાનો લોહી લુવાણુ ચ્હેરો અને ટુટી ગયેલી આંખ લોહીને બતાવ્યાં. આ દેખાવથી તેઓ એટલા સ્પ-માયા અને શોકાતુર થઇ ગયા કે આફ્રેન્ડરને તેમણે એને શોષી દીધો, અને પોતાનો પશ્ચાત્તાપ હરેક ઉપાયે બતાવતા તેને ઘેર પહોંચાડવા આજ્ઞા લાઇકર્ગસે પોતાના શરીર માટેની તેમની કાળજી માટે તેઓનો ઉપકાર માન્યો અને આફ્રેન્ડર શિવાય સર્વને વિદાય કર્યા. અને તેને પોતાની સાથે ઘરની અંદર લઇ ગયો, પણ તેને બિલકુલ ઠપકો દીધો.

નદી' કે કોઈ રીતે હેરાન કર્યો નહીં; માત્ર પોતાના હમેશના વ્યક્તિ અને હજૂરીઓને બદલે તેને જ નિરંતર પોતાની તહેનાતમાં રહેવા ફરમાવ્યું. આદિત્યર ઉગતી વખતે અને નિખાલસ પ્રકૃતિનો હતો. તેને લાહકર્મ નો કંઈ દુકમ હતો તે એ આનાકાની વગર હાવતો. આ પ્રમાણે લાહકર્મસ મારેના સદવામયી તે કેવો બધો અને માવાણ તથા કેવો નિરંતર ઉઘોળી અને દડ મિતાયારી હતો તે મર્વ જોવાની એને તક મળી; અને તે પોતાના મિત્રોને કહેવા લાગ્યો કે લાહકર્મસ લોકો ધારતા હશે તેવો અભિમાની અને કંઈ ન હતો પણ બલમનસાઈ અને મજનાવણપણાનો એક નમૂનો હતો. લાહકર્મસે તેને તેનાં કૃત્યો આ બદલો આપ્યો; તે એક ઉનાવળિયો અને ઉદ્ધત જુવાનિયો મરી જઈ દરેક અને વિવેચી ગૃહસ્થ બન્યો એ તેને લાહકર્મસે શિક્ષા કરી. પોતાની આંખ ગંઢ તેની યાદગિરીમાં લાહકર્મસે મિનયાં એપિલેટિસને એક મંદીર આપ્યું, અને ડારિયન બોલીમાં આંખ માટે એક શબ્દ છે ને ઉપરથી મંદિરની અધિષ્ઠાત્રી મિનયાં દેવીને એ નામ આપ્યું. પણ કેટલાક લેખકો કહે છે કે તેની આંખને વાળું હતું પણ કુદી ગઈ ન હતી, અને એ બધી ગઈ તેને માટે એણે દેવીનું મંદિર બંધાવ્યું. આ પ્રસંગ પછી સ્પાર્ટોનોએ મથામાં લાકડીઓ લઈ જતાનું મુખી દીધું.

લાહકર્મસે આરબેલા સ્પાર્ટોનાના સમગ્રભોજનમાં આશરે પંદર પંદર માણમની એકેક મેજ ગણાતી. અને તેના નિર્વાહ માટે તેમાંના દરેકને દર મહિને એક માપ દાણે, આઠ માપ દારુ, પાંચ રતલ પનીર, અડી રતલ અંજીર, અને માંસ તથા મચ્છી ખરીદવા માટે યોગ્ય રોકડા પૈસા એટલું આપવું પડતું. વળી કોઈ દેવને ઉપહાર કરતો તો તેનો કે હરિણનો શિકાર કરતો તો તેનો બાગ સર્વના ઉપયોગ માટે મોકલતો, કેમકે જોણે શિકાર કર્યો હોય કે ઉપહાર ધર્યો હોય તેને તે દિવસે ઘેર વાગુ કરવાની ફરત હતી. ઘણા લાંબા કાળ સુધી આ સમગ્રભોજનનો ધારો પૂરી અખ્તાઈથી પાળવામાં આવેલો. લાહકર્મસના મમયને મૈકસો વીતી ગયા પછી એમિસ ગ્રન્ડ એથન્સવામીઓ મારેના લાંબા વિમલમાં એક વખતે છત મેજનીને પાઠો આપ્યો ત્યારે પોતાની પત્ની સાથે વાગુ કરવાની જગ્યા મથાપી એણે પોતાનું ખાણું ઘેર મંગાવ્યું, ત્યારે અધિકારીઓ (પોલ માદો) એ તેની મના કરી અને વળી આથી માફું લગાડીને બીજો દિવસે તેણે વિજય પ્રસંગે આપવામાં આવતા બલિ ત્યારે ન આપ્યા, ત્યારે તેમણે એનો દંડ કર્યો.

આ સમગ્રભોજન સમયે મેજે આગળ મિનાયારના પાંચ શીખવા માટે બાગકોને પણ આણવામાં આવતાં, ત્યાં એમને રાજ્ય સંબંધી શિક્ષણ આપતું, અને ઉદ્દૃષ્ટિવર્તન કોનું નામ તે મમજવવામાં આવતું. વળી તેમને અપશબ્દો વાપર્યા વગર મસ્કરી હતો કરવાની ફરત આપવામાં આવતી, અને મોટેરા-ઓ કે બાલકોમાંનું કોઈ મોલતારને માથો બનાવે ત્યારે તે મદન કરી જતા તેની ફરજ હતી, એ તેના મન ઉપર હમાવવામાં આવતું. મસ્કરી હતો મદન કરવાની

• • બીજા આદિત્યસનો પુત્ર એનિસ ઈ. પ. ૪૨૩થી ૩૬૮ સુધી સ્પાર્ટોનો ગાન હતો. પિયોપિ-નીસિથન વિમલમાં તેને એટલ પ્રાંત ઉપર અનેક ચડાઈ કરી તેના પુત્રને એટિસિયેસના પેટમાં દોવાથી સ્પાર્ટોની ગાદી માટે તાકાવ; હાલવામાં આવ્યો—જુલો એનિસિયેસનું ચરિત

શક્તિ એ પણ સ્પાર્ટન વીરોનું એક લ્હાણુ ગણાતું. પણ મેન આગળના કોઇની સહન-શક્તિ પૂરી થવા આવે એટલે તે માત્ર કહેતો કે હવે બસ કરો, તો સર્વ તુરત શાંત થઇ જતા. મેન આગળ બાલકો આવે કે તુરત પ્રથમ ત્યાં બેઠેલાઓમાંથી સૌથી વઢ માણસ કહેતો “અહીં જે બોધાય તેમાંથી એક શબ્દ પણ બારણા બહાર જવો ન જોઇએ”. અમુક મેનના મંડલમાં અમુક માણસને દાખલ કરવા માટે નીચેનો નિયમ હતો. એ મંડલનો દરેક માણસ પોતાના હાથમાં નરમ રોટલીનો એક ન્હાનો દડો લેતો. પછી નો-કર માથા ઉપર એક પાત્ર લઇને આવતો તેમાં એ તે ન્હાનો દડો નાખતો. નવો માણસ મંડલમાં આવે દાખલ થાય એવો તેનો અભિપ્રાય હોય તો તે એ દડો એમનો એમ નાખતો, પણ જો તેને એ ગમતું ન હોય તો તે દડાને દાખી ચપટો કરીને નાખતો; અને પાત્રની અંદર એવો એક પણ ચપટો કરેલો દડો માત્ર પડતો તો નવો માણસ તે મંડલમાં દા-ખલ થઇ શકતો નહીં. કેમકે આવા નિકટ સહવાસમાં રહેનાર મંડલમાંના સર્વ માણસએક બીજાને રુચતાજ હોવા જોઇએ એવી સ્પાર્ટનોની પ્રતીતિ હતી.

સ્પાર્ટનોમાં “કોળો સેરવો” એ નામનું ‘ખાણું’ ઉત્તમ ગણાતું. ધરડાઓને તે એટલું પ્રિય હતું કે બીજા આભિષે તેઓ જીવાનિયાઓ માટે રહેવા દઇ મેનની એક ખાત્રુએ એકલા થઇને એ “સેરવો” ખાતા. કહે છે કે કાળાસમુદ્ર પાસેના કોઇ મુલકના એક રા-જાને આ કોળો સેરવો ખાવાની એટલી ઇચ્છા થઇ કે તેણે એટલા માટે ખાસ એક સ્પા-ટનો રસોડાએ ખરીદ કર્યો. પણ જ્યારે તેણે એ સેરવો ચાખ્યો ત્યારે તે એને બિલકુલ ભાવ્યો નહીં, અને ગુસ્સામાં ગમે તેમ બોલવા લાગ્યો. ત્યારે પેલા રસોડાએ તેને કહ્યું “સાહેબ! આ સેરવાની લહેજત તો પ્રથમ સ્પાર્ટની નદીમાં ન્હાય અને પછી ખાવા જોડે તેનેજ આવે.”

માફકસર દારૂ પીધા પછી તેઓ અંધારે જ ઘેર જતા. કોઇ પણ પ્રસંગે રાત્રે બ-ત્તી વાપરવાની તો મના જ હતી, એટલા માટે કે સૌને ઘેર અંધારી રાત્રે પણ હિંમત અને સાવધાનીથી કુચ કરવાની ટેવ પડે. તેઓના સમગ્રજોજનની વ્યવસ્થા આવી હતી.

લામકર્ગસ પોતાના એકે કાયદાનો લેખ કરી ગયો નહીં; બલકે એકે કાયદો લખેલો હોવો ન જોઇએ એવો એક હેતુ પણ હતો. કેમકે એ સર્વ નિયમો લોકોની રહેણી અને કેળવણીમાં પરાવાઇ બન્યે, તેના વિચાર પ્રમાણે રાજ્યના સદ્ધર્મ અને હિત માટે આવ-શ્યક હતું. એવા નિયમોજ લોકોને સ્વાભાવિક અને પોતાના જ વલણના પ્રતિબિંબ રૂપ લાગે અને લાંબા કાલ સુધી નિશ્ચલ રહે, એવું રાજ્યતંત્ર જ દૃઢ અને દીર્ઘાયુ નીવડે, એવી કેળવણીજ ધર્મરક્ષા અને રાજ્યરક્ષા કરનાર આચાર્યની ગરજ સારે. વળી મિત્રકંત વિષેના કરારો અને એવી ઓછી મહત્ત્વની બાબતો માટે પણ લિખિત કાયદાઓની જરૂર ન હતી, કેમકે લિખિત કાયદાઓ સહેલાઇથી અને જોઇએ ત્યારે તથા જોઇએ તેમ ફેરવી શકાય નહીં. પરંતુ આવી બાબતોમાં જમાને જમાને બદલાતી સંસ્થિતિને અનુસરતા તથા સમજી લો-કોની ભિન્ન ભિન્ન સમયની ઇચ્છાઓ પ્રમાણે ફરતા જતા ધારાઓ જ વધારે યોગ્ય હતા.

બપોરો અને અર્ધ ઘડાડવાના હેતુથી તેનો બીજો એક હેતુ એવો હતો કે ધરતી

બારણાં બનાવવામાં કરવત સિવાય અને ઘરની છત બનાવવામાં વીંઝણા સિવાય બીજું કોઈ યંત્ર એકાંત વાપરવું નહીં; કેમકે પોતાની રહેણી વિષે જેમ છપેબિનોડમે એક વખતે કહેલું કે "સામદોહ આવી માદાઇમાં ક્યાં સંતાઇ શકે?" તેમ લાઇકર્ગસને પણ લાગેલું કે આંબી સાદી બાંધણીનાં ઘરોમાં મોજશોખ અને બ્યર્થ ડોગડમાઝ દાખલ જ થઈ શકે નહીં; ખરેખર એવું મૂર્ખ કોણ હોય કે આવાં મકાનોમાં રૂપેરી પાયાના પલંગો, કુર્ચીઓ-ચાદરો, સોનાના પાલાઓ, અને એવી વસ્તુઓ સાથે બંધ બેસે એવો બીજો ઉપદેશ? અને વૈભવ આણે? એટલી અકલ્પ તો મો કોઇને હોય કે ઓરડામાં જાગે એવો જ પલંગ, પલંગને છાજે એવી જ ચાદર, અને એ સુન્દર પોતાની રહેણીને છાજતું જ ગય-રૂંડીયું આદિ-લેણું. આવા સાદા મકાનોના જ પરિચયને લીધે કહે છે કે સ્પાર્ટના વર્ડીલ મ'ડલેનો એક સંબાસદ એક વખત કોરિન્થ ગયેલો ત્યારે જોને ત્યાં એ મેમાન થયેલો તેના મકાનમાં ઓરડાઓની છતમાં નક્સી કામ અને ખીંછ શોખા લેઇને તેણે પૂછ્યું "આ દેશના ઝાડો શું ચોરસ ઉગતાં હશે વાડ?"

લાઇકર્ગસનો ત્રીજો હેટ્ઠા એવો હતો કે તેમણે એકના એક કુટુંબ સાથે વારંવાર લગાઇ ન કરવી. નહીં તો તે, ફરી ફરીને પેતાનો બચાવ કરતાં કરતાં ધીરે ધીરે યુદ્ધ-લામાં નિપુણ બની જાય. પછીના વખતમાં સ્પાર્ટનોના ધારવા પ્રમાણે તેમના રાજ એ-ગિસિસેયસે આ બૂચ ફરી, તેણે થીબનો ઉપર અનેક સ્ફાઇઓ કરી અને તેથી તેઓ સ્પાર્ટનો સામે ટક્કર સેતાં થીપ્યા. એક સ્ફાઇમાં એ જ્યારે ધવાયો ત્યારે એક સ્પાર્ટને આ મૃતંજ્યથી જ તેની ટકોર કરી કહ્યું "થીબનો પ્રથમ તમારી સામે લડી શકતા નહીં, તેમને તમે સારાં લાડવાં બનાવ્યા, તેના તેઓ તમને બદલો તો સારા આપે છે."

ઉદિતના જમાનાઓની કેળવણીને તે એક કાયદા ધડનારનું સૌથી વધારે મહત્વવાળું અને જીજ્ઞાસુ હૃદય ગણતો હતો. અને તેને માટે તેણે છેક આદિથી આરંભ કરી ગ-બોધાન, પ્રસવ અને લગ્ન વિશે પણ નિયમ ધડ્યા. એરિસ્ટોટલ કહે છે કે તેણે સ્ત્રીઓના વસ્ત્રને યોગ્ય નિયમોના બંધનમાં આણ્યું નહીં; પણ ખરી હકીકત એથી ઉલટી જ છે. સ્પાર્ટનો વિંચદોમાં અનેક વાર અને લાંબા મમય માટે બદાર રહેતા ત્યારે ઘર આગળ તેમની સ્ત્રીઓ સ્વંત્ર રહેતી તેથી તેઓનું મનમાન અત્યંત ધમ્યું હતું અને તેમનાં આચરણ ધણી છૂટ અને આપણુદીવાળાં થયાં હતાં. લાઇકર્ગસે નિયમો ધડ્યા તેથી આ સર્વ મર્યાદામાં આચ્યું, અને તેની સાથે સ્ત્રીઓનું પોતાનું પણ અંદિત જગવાનું ધમ્યું. તેણે કુમારિકાઓ માટે દોડવાની, કુસ્તીની, ચા ફેંકવાની, અને બાલા મારવાની કમરન શરમાવી, એટલે કે તેમનાં શરીર મન્નજીત અને સરકાત્ર થયે પ્રસવની વેદના તેઓ સહન કરી શકે, અને સારી સલામતીથી પ્રસવ કરી શકે, અને તેમની સંતાત પણ મન્નજીત અને સરકાત્ર થાય. પદમાં રહેવાથી નારીનેતિમાં જે અત્યંત નાજુકતા અને લજ્જા અને દૂત્રિમ અબલાપણું આવે છે તે ઓછાં કરવાને તેણે કેટલાક ઉત્પવના દિવસોએ કુમારિકાઓને જુવાન પુરુષોના દેખતાં ગાવાનું અને નાચવાનું શરમાવ્યું અને જુવાન સ્ત્રીઓ અને પુરુષો એક બીજાને નમ્ર જુવે એવ પશુ કાંઈ-કેંઈ પ્રસંગો રાખ્યા. વગી આવા પ્રસંગોએ સ્ત્રીઓને યોગ્ય પુરુષોના વખાણનાં

ગીત ગાવાની અને અયોગ્ય નીવડ્યા હોય તેવાઓને બનાવવાની છૂટ આપી, કે જુવાન પુરુષોમાં સ્પર્ધા વધે અને તેમની યશાકાંક્ષાને ઉત્તેજન મળે. રાજાઓ, વૃદ્ધમંડલ, અને ખીજા સ્પાર્ટનો પણુ આવા આરંભોમાં હાજર રહેતા. અને તેથી કરીને સ્ત્રીઓનાં આવાં વાગ્યાણોની ઘણી વધારે અસર થતી. જે સ્પાર્ટનેને સ્ત્રીઓ વખાણતી તેના આનંદનો પાર ન રહેતો; અને જેના ઉપર તેઓનાં કટાક્ષ પડતાં તેને તે મંભીર શાસન જેવાં સાક્ષતાં. કુમારિકાઓ નગ્ન આવતી તેવે વખતે પણ સર્વ વર્તન મર્યાદિત રહેતું તે એટલે સુધી કે કોઇ અયોગ્ય ઉચ્ચાર સરખો પણ ન કરતું અને તેથી એમાં કંઈ પણ નીચું જોવાનું ન હતું. બદલે એથી સાદાઇ વધી, અને ચરીરનું દરેક અંગ સાફ ધાટી હતું અને સુદૃઢ કરવા સ્ત્રીઓમાં પણ સ્પર્ધા થઇ. વળી છૂટને લીધે અને પુરુષોના સંસર્ગથી સ્ત્રીઓના વિચાર પણ વિસ્તૃત થયા, અને અંગકસરત વગેરેથી હિંમત, ટેક, વગેરે કેવલ મરદાની ગુણો નથી એવું તેમને લાગ થયું. આ સર્વને લીધે સ્પાર્ટને સ્ત્રીઓમાં પણ બાવનાઓ અને બાપાની કંઈક વિલક્ષણતા આવવા પામી. દાખલા તરીકે, લિયોનિડસની સ્ત્રી ગોર્ગોને કોઇ પરદેશી સ્ત્રીએ કહ્યું હશે “ દુનિયામાં તમે સ્પાર્ટને સ્ત્રીઓ પુરુષો ઉપર અમલ ચલાવો છો? ” ત્યારે તેણીએ જવાબ દીધો—“ હા, પણ દુનિયામાં અમારી સ્પાર્ટને સ્ત્રીઓની કૃષ્ણમાંજ પુરુષો પાકે છે. ”

વળી જુવાન કુમારિકાઓનાં આ નગ્ન અને પુરુષોના દેખતાં કરવામાં આવતાં નૃત્યાદિથી સ્પાર્ટોમાં વાંદા રહેવું પસંદ કરનારા ઘણા યોગ્ય પુરુષો નીકળતા. પ્લેટોની ઉપમા વાપરીને બોલીએ તો, ભૂમિતિમાં પ્રતિજ્ઞાઓમાંથી જેમ અવસ્યમેવ સિદ્ધાંત પરિણમે છે તેમ આવા રિવાજોમાંથી લગ્ન પરિણમતાં. વળી પરણવાની ઉમર થઇ ગયા પછી પણ અવિવાહિત રહેનારને સ્પાર્ટોમાં કેટલુંક અવમાનન સહન કરવું પડતું. આ નગ્ન સ્ત્રીઓના મેલાવડાઓ વખતે તેઓને ગેરહાજર રહેવું પડતું; દર સિયાળે એકાદ વખત રાત્રે શેહેરના અધિકારીઓ તેઓને શેરીઓમાં નગ્ન અને “સ્પાર્ટોના કાયદાઓનું ઉલ્લંઘન કરવા માટે અમને યોગ્ય જ સજા થઇ છે” એવી મતલબનું ગીત ગાતા ગાતા કુચ કરવા ફરમાવતા. અને વળી સ્પાર્ટોમાં સર્વ પુરુષોને તેમનાથી એકી ઉમરના પુરુષો હમેશાં જે માન આપતા તે પણ તેમને ન મળતું. કહે છે કે એક વખતે ડરકાઇલિડસ† નામનો એક પંકાયેલો સેનાપતિ અવિવાહિત હતો, તે કેટલાક સ્પાર્ટોના બેઠા હશે ત્યાં આવ્યો, ત્યારે તેમનામાંનો એક જુવાનિયો ઉડીને તેને જગ્યા આપવાને બદલે બોલ્યો “ તમને પુત્ર નથી કે મારી વૃદ્ધાવસ્થામાં તે મને માન આપશે ” અને આવી વર્તણૂક માટે કોઇએ પણ તેને ટોક્યો નહોં.

તેઓના લગ્નોમાં વર કન્યાને બલાતકારથી લઇ જતો; લગ્ન સ્ત્રીની કામલ વયમાં કદાપિ નહીં, પણ તેણી પૂર્ણ યુવાવસ્થામાં આવતી ત્યારે જ થતાં. પછી જે પુખ્ત સ્ત્રીન અખતિયારમાં લગ્નવિધિની વ્યવસ્થા હતી તે કન્યાના કેશ છેક બેઠા કાપતી અને તેણીને મરદાની પોશાક પહેરાવી એક પાથરણા ઉપર અધારામાં સુવાડી રાખતી. વર વિ-

† ઈ. પૂ. ૩૬૬ થી ૩૬૯ સુધી એ એરિયા માઇનેરમાં પર્શિયા સામે વિમલ ચલાવતી ગ્રીક સેનાનો સેનાપતિ હતો. ઇ. પૂ. ૩૬૬ માં એને સ્થલે એજિપ્તિયંસ નીમાયો.

લાસથી નિર્બલ થયેલો કે દારૂથી ઉન્મત્ત થયેલો નહીં, પણ હમેશની માફક જ પોતાના બેબજનમંડલમાં સૌની સાથે વાળુ કરીને, પછી શુભ રીતે ત્યાં જતો, તેણીની મેખલા ઘોડતો, અને તેણીને પોતાની કરતો. ત્યાં થોડો સમય ગાળી - તે પાછો પોતાને હમેશને રથે બેઠા બીજા પુરુષોની સાથે નિત્ય પ્રમાણે મુતો. આ વર્તણૂક તે ઘણા સમય સુધી ચલાવતો. પરંતુ અને વધુ કુટુંબનાં બીજાં માણસોને માત્રુમ ન પડે એવી રીતે ઘણી ઘણી અંબાળ અને આવધાનીથી મળતાં. વધુ એવા શુભ મેલાપને માટે તક મેળવવા સારૂ પૂરા અંતઃકચ્છથી અનેક તદબીરો રચતી. અને વરવહુતું આવું શુભ સંકેતોતું જીવન એટલા કાલ સુધી ચાલતું કે સ્પાર્ટન પિતાને છોકરાં થયેલાં હોય પરંતુ તે અને તેની વહુ દિવસે કદાપિ મળેલાં જ ન હોય એવા પણ કેટલાક દાખલા બનતા. આવા વર્તનથી સ્પાર્ટન સ્ત્રી પુરુષોમાં મિતાચાર અને હનિયનિગ્રહના શુભ દ્રઢઃ થતા, તેમની જનનશક્તિ લાંબા કાલ સુધી ટકા રહેતી, અને તેમના પરસ્પર પ્રેમમાં પ્રથમ જેતું જ માધુર્ય અને પ્રથમ જેવો જ આવેશ ગ્હેતો. ગતદિવસ સાથે ગાળનારાં દંપતીઓની માફક તેમની કામનાઓ તુલ્ય થઈને શિથિલ પડી જતી નહીં પણ સદૈવ જગૃત રહેતી.

લક્ષસંબંધ વિશે જ મર્યાદા અને વિનયતું પાલન થવું-જેમજે તે આ પ્રમાણે યથા યોગ્ય સ્થાપ્યા પછી તેણે એજ સંબંધને તેની સાથે સામાન્ય રીતે જોડાયેલી ધર્મીની મત્તવાળી અને જોણુ લાગણીથી સુક્ત કરાવેલો પણ પરિશ્રમ કર્યો. તેના વિચાર એવા હતા કે પુરુષ સ્ત્રીની સાથે બેહદ ભોગ કરવો એ શરમ ભરેલું છે, પછી તે સ્ત્રી પોતાની પરણેલી હોય કે પારકી હોય; મદનમા વિદ્વંસ થઈ પુરુષત્વને 'ભૂવતુ' અને ખોતું એજ શરમતું ખરૂં કારણ છે. વળી આગં સંતાન હોવા, અને તેમને યોગ્ય રીતે ઉછેરવાં એમાં જ ખરૂં પિતાપણું છે, પછી તે સંતાન પોતાની સ્ત્રીમાં પોતાના બીજથી ઉત્પન્ન થયેલાં હોય, કે બીજા કોઈ લાયક પુરુષનાં હોય. સંતાન ન હોવામાં અથવા નહારાં સંતાન હોવામાં જ નામોશી છે. પણ પોતાની સ્ત્રીને કોઈ પ્રતિષ્ઠિત પુરુષથી સારાં - સંતાન થાય એમાં કશી નામોશી નથી. કોઈ પરણેલી સ્ત્રી પોતાની જાત પરપુરુષને સમર્પેતેતું વેર લેવા માટે જેઓ લડાઈઓ મચાવતા અને લોહી બહેવડાવતા તેઓને એ હસી કહાડતો. કોઈ વૃદ્ધ પુરુષને જીવાન સ્ત્રી હોય, અને તે કોઈ પોતાને યોગ્ય લાગતો હોય એવા સદ્ગુણી અને ખુબ-મુરત જીવાન પુરુષને તેણીના સંબંધમાં આણે, તથા તેનાથી થતાં ફરજંદને પોતાનું જ ગણી ઉછેરે એમાં એને કશું ખોટું લાગતું નહીં. વળી કોઈ પ્રતિષ્ઠિત માણસને બીજા કોઈની સ્ત્રીની મર્યાદાશીલ વર્તણૂક અને તેણીનાં સુંદર બાવક જોઈને તેણીના ઉપર સ્નેહ થાય તો લાઈકર્ગસના અભિપ્રાય પ્રમાણે તેને તે સ્ત્રીના પતિ સાથે ગોઠવણુ કરી તેણીનાં સંબંધમાં આવવાની છૂટ મળવી જોઈએ, એટલે કે સુંદર ક્ષલ ધરનારી ધરતીમાં ધાવતું બીજ પડવાથી સદ્ગુણી અને અન્યોન્ય આવેશથી આકર્ષાયેલાં જોડના રૂપ બધ અને બુદ્ધિમાં પરિપૂર્ણ સંતાન ઉત્પન્ન થાય. પ્રથમ તો લાઈકર્ગસ બાલકોને તેમના માત પિતાની નહીં પણ રાજ્યની મિલકત ગણતો, અને તેથી ગમે તેવાં સ્ત્રીપુરુષો બાલકોને ઉત્પન્ન કરે તેના કરતાં રાજ્યના એક માણસો જ ઉત્પન્ન કરે એ તેને શ્રેયસ્કર લાગતું. બીજી, અન્ય પ્રજાઓ, જાતવાન યોગ્યો અને કુતરાઓ માટે વગસગ લગાડીને અથવા દ્રવ્ય ખરચીને ઉત્તમોત્તમ બીજ મેળવવા પ્રયાસ કરતી, પરંતુ સ્ત્રીઓને પૂરી રાખતી અને

પતિ જર્જર, અશક્ત, અપંગ હોય છતાં પણ તેની સ્ત્રીને સંતાન થાય તો તે તેના પેટ-
નુંજ હોય તે માટે અનેક ચાકસાઇ રાખતી, એ તેને વિચિત્ર અને ઘેબું લાગતું; કેમકે
નહારી આશાદના સંતાનથી તેમનાં માતપિતાને કે તેમની પ્રજાને કશો લાભ સંભવતો નથી
અને તેમને ઉછેરવાની તસ્દી છૂટી પડે છે, એટલુંજ નહીં પણ ઉત્તરી હાનિ થાય છે.
એથી ઉલટું સારી આશાદના સંતાનથી તેમને ઉછેરનારાઓને અને પ્રજાને બેહદ લાભ
થાય છે એ દેખીતું છે. સ્પાર્ટામાં પછીના સમયમાં વ્યભિચાર અને સ્ત્રીઓમાં અમર્યાદા
વધી ગયાં હતાં; પણ સારાં સંતાન ઉત્પન્ન કરવા વિષેના, અને સારાં સંતાનથી રાજ્યને
કેટલો લાભ છે તે વિષેના આ વિચારો અને તદનુસાર રચેલા લાઇકર્ગસના ધારાઓ વ્ય-
ભિચાર અને સ્ત્રીઓની અનીતિને એટલા પ્રતિકૂળ હતા કે તેમને લીધે સ્પાર્ટા એ દુષ્પણોથી
ઘણા કાલ મુધી કેવલ મુક્ત રહ્યું હતું. આ વિષેના એક પ્રાચીન સ્પાર્ટનનો દુયકો નીચે
પ્રમાણ છે. કોઇ પરદેશીએ તેને પૂછ્યું કે સ્પાર્ટાના કાયદામાં વ્યભિચારીને શી સજા થર-
માતી છે? તેણે જવાબ દીધો “મિત્ર! સ્પાર્ટામાં વ્યભિચારીઓ જ નથી.” પરદેશીએ ફરી
પૂછ્યું “પણ કોઇ વ્યભિચારી નીકળે તો?” આણે જવાબ દીધો; “તો એજ કે
ટેગીટસ પર્વતના શિખર ઉપર ઉભો ઉભો નીચે ખીણમાં વહેતી યુરોટસ નદીમાંથી પાણી
પી શકે એટલા મોટા કદનો એક સાંઢ તેને દંડમાં આપવો પડે.” પરદેશી આ સાંભળી
વિસ્મિત થયો અને બોલ્યો “આવડો મોટો સાંઢ તે હોય?” સારે આ સ્પાર્ટને કહ્યું
“તો સ્પાર્ટામાં વ્યભિચારી પણ ક્યાંથી હોય?”

સ્પાર્ટામાં પિતાને પોતાના સર્વ બાળકોને ઉછેરવાની છૂટ ન હતી. બચ્ચું જન્મતાં જ
તેના પિતાની ફરજ તેને સ્પાર્ટાનગરના જાહેર સંવાદ-સ્થલોમાંના એકમાં લઇ જવાની
હતી. ત્યાં તેના ગોત્રના સૌથી વૃદ્ધ પુરુષો એકઠા થતા અને અવતરેલાં બાળકનું શરીર
તપાસતા. જો તે મજબૂત અને ઘાટીલું લાગતું તો તેઓ તેને નામે નવ હજાર-ખેતરો-
માંનું એક સ્થળવતા અને તેને ઉછેરવા સંબંધી બંદોબસ્ત કરતા. પણ જો તે દુર્બલ કે
ખોડવાળું જણાતું તો જેને કુદરતે જ બલ અથવા સારો બાંધો આપ્યો નથી તેના ઇ-
વવાથી તેનો પોતાનો અથવા રાજ્યનો કશો અર્થ સરવાનો નથી એમ ધારીને, તેઓ તેને
ટેગીટસ પર્વત પાસેની એપોયેટ્રી નામની એક ઉંડી અધારી ખાઇમાં નાખી દેવાનું નિર્માવતા.
એવાજ વિચારથી સ્ત્રીઓ બાળકને પ્રસવ પછી તરત (બીજા સર્વ દેશોની સ્ત્રીઓ માફક)
પાણી વડે નહીં પણ દારથી નહવડાવતી અને એ પ્રમાણે તેનો બાંધો કસી જોતી, કેમકે
તેઓનો તર્ક એવો હતો કે રોગ અથવા વાઇવાળું બાળક જ મલસ્ત્રાનથી હેગન થઇ
મરી જાય, પણ જે તનુદુરસ્ત હોય તેને તો તે માફક આવે અને શુભ કરે. સ્પાર્ટાની
ધાવો પણ બહુ કુશળ હતી, અને ઘણી સંભાળ લેતી. તેઓ બાળકોને તંગ કપડાં પહે-
રાવતી નહીં કે કસીને પટા બાંધતી નહીં, એટલે તેમના અવયવ વધારે છૂટા, અને
તેમની મુખમુદ્રા વધારે સ્વસ્થ થતી. તેઓ તેમને ગમે તે જાતનું માંસ ખાવાની, અ-
ધારાથી કે એકલા પડવાથી ન બંધીવાની, ગુસ્સો કે રીસ ન કરવાની, કદાપિ ન રોવાની
વગેરે ટેવો પાડતી. એમની કુશળતાની એટલી ખ્યાતિ હતી કે ગ્રીસના બીજા ભાગના
લોકો પોતાનાં છોકરાઓ માટે સ્પાર્ટન ધાવોને ખરીદતા. એથન્સના ઇતિહાસમાં પ્રસિદ્ધ
થયેલા એલિક્ઝાન્ડરની ધાવ એમિકલા નામની એક સ્પાર્ટન હતી પણ એ એલિક્ઝ

બિયેરિસ એની ધાવના સંબંધમાં નસીબદાર હતો, તેવો એના શિક્ષકના સંબંધમાં ન હતો. પેરિક્લિસે એના શિક્ષક તરીકે નીમેસો ઝેપિરસ, ખેટો કહે છે કે, કશી વિશેષ આવડત વગરનો માત્ર એક સામાન્ય ગુલામ હતો. સ્પાર્ટન છોકરાઓના શિક્ષકો આ પ્રમાણે ખરીદેલા કે ભાડે આણેલા ગુલામો ન હતા. અને તેમની કેળવણી તેમનાં મા-બાપના અખતિયારમાં ન હતી. લાઇકર્ગસનો કાયદો એવો હતો કે છોકરા સાત વર્ષની ઉમરના યાવ કે તુરત તેમની ટાળીઓ બાંધવી, જેઓ સાથે ખાવ પીએ, સાથે કસરતો કરે, અને ભણે, સાથે રમે અને એક સરખાં ધોરણ અને નિયમનવાળું જીવન સાથે નિર્ગમે. ટાળીમાંનો જે છોકરો હિંમત અને યોગ્ય વર્તનની નિહતામાં થ્રેજ નજીવ તેને તે ટાળીનો નાયક નીમવામાં આવતો. બીજા છોકરાઓ તેને પેદાશો આદર્ય ગણતા, તેના હુકમો ઉઠાવતા અને તે શિક્ષાઓ કરતો તે ધૈર્યથી સહન કરતા. સ્પાર્ટન છોકરાઓની આખી કેળવણી યોગ્ય નાયકની સંપૂર્ણ નામેદારી ઉઠાવવાનું એક સરખું વૃત્ત પાળવાની હતી. મોટી ઉમરના સ્પાર્ટનો તેમની રમતગમતો વખતે હાજર રહેતા, અને વારંવાર તેમના વચ્ચે તકરાર કે વિરોધના પ્રસંગ ઉત્પન્ન કરતા, અને દરેક છોકરાનો વ્યક્તિ, દડતા, વગેરે ગુણોનું બારીખાથી માપ લેતા.

મામાન્ય રીતે જે વિદ્યા અને શિક્ષણ કહેવાય છે તે તો તેમને ખરેખરા ખપ ને-ટલું જ આપવામાં આવતું. તેમની કેળવણીનો બાકીનો ભાગ તેમને હુલાસાધીન, મહેનતુ, સહનશીલ, લડાઇક, અને વિજયી બનાવવા યોગ્યો હોતો. જેમ જેમ તેમની ઉમર વધતી જતી તેમ તેમ તેમની કેળવણી તેમના જીવનનું નિયમન વધારે સખ્ત સખવામાં આવતું. તેમના વાળ બેઠા કાપેલા રહેતા; તેમની કસરતો લગભગ નક્કી શરીરે કરવાની હતી; તેમના પગ ઉધાડા જ રહેતા. બાર વર્ષની ઉમર થતાં તેમને અંદર બંધી ખેરવાની મનાયતી; માત્ર એક ઉપકું વસ્ત્ર આપવામાં આવતું, અને એવું એક આપું વર્ષ ચલાવવાનું. બેશક તેઓ ગંદા દેખાતા; અને સ્નાન અને તેલમર્દન કરવાં એ તો મોજશોખ અને કોઈ મોટા ઉત્સવને વખતે જ એવા વિચારથી તેમને તે કરવાની અમુક અમુક દિવસે જ છૂટ હતી. યુરોટસ નદીના ઝાંઝા ઉપર ઉગતા બરેની ઉપલી છડીઓ વગર છરીએ તોડી લાવીને દરેક છોકરો તે એકઠી પાથરીને તે ઉપર સુવે; અને એક ટાળીના સર્વ છોકરા સાથે સુવે, એવો તેમનો નિયમ હતો. શિયાળામાં આ બિઝાનાંઓમાં હુરં માટે આકડા જેવા કોષ જંગલી, અને કાંટાવાળાં જીવંતમાંનું થોડુંક સુવાણું કપાસ બેળવવા દેવામાં આવતું.

આ ઉમરે પણ કિશોરોનું મોટી ઉમરના સ્પાર્ટનોએ સંવનન શરૂ કરી દીધેલું જોવામાં આવતું. એ કિશોરોમાંના લગભગ દરેક સાત છોકરાનો તેની ઉપર આશય થયેલો. મોટી ઉમરનો સ્પાર્ટન શિક્ષક બનતો અને સામાન્ય રીતે બધા કિશોરોના જીવન વર્તન ઉપર મોટાસાએ આજ્ઞા નજરે રાખતા. તેમની કસરતો, તેમનાં શરીર અને વાગ્યુદ્ધે, તેમની સર્વ ક્રિયાઓ સ્પાર્ટન મોટાસાએ દરેક દરેકનો શિક્ષક, વાલી, અને પિતા હોય એવી ખુદ્ધિથી નિહાળતા. સ્પાર્ટમાં કોઇ સ્થલ જ એવું ન હતું, કિશોરોના જીવનની એક પણ ધડી એવી ન જતી કે તેમાં તેને જ્ઞાન આપનાર, બોધ દેનાર, કે ધટતી સગ કરનાર મોટી ઉમરનો કોઇને કોઇ સ્પાર્ટન ન હોય. વૃણા સ્પાર્ટનોમાંના એક ખાસ વીણી દાદેરા

નરને કિશોરોનાં વર્તન ઉપર દેખરેખ રાખવાનો અધિકાર અપાનો. એ અધિકારી દરેક કિશોરોટાળાના નાયકો નીમતો. નાયકપદ માટે તે સમજણ અને પાણીમાં શ્રેષ્ઠ જણાતા જુવાન સ્પાર્ટનો પસંદ કરતો; અને એ નાયકો આધરનો કહેવાતા. કિશોર વય પૂરું થયા પછી એ વર્ષ એટલે વીસ વર્ષનો જુવાન સ્પાર્ટન આધરન થયા થોડા ગણાતો. ટોળીમાંના (આરથી અઘર વર્ષ સુધીના) કિશોરોમાંથી મોટી ઉમરનો અને ચોખ્ખતાવાળો મેલાધરન નીમાતો. દરેક આધરન ટોળીઓનાં ન્હાનાં યુદ્ધોમાં પોતપોતાની ટોળીનો સેનાપતિ હતો; સર્વ કિશોરો તેને ઘેર તેની તાબેદારી હાથતા; મોટાઓને તે બજતણુ આણુવા મોકલતો; ન્હાના બાહુપાસે આણુતા આ તેઓ છુપકીથી વાડીઓમાં ધુસીને, અથવા સમગ્રભો-જનનાં રંગોળીઓ વગેરેમાંથી, ખગરદારીથી અને સાવચેતીથી ચોરીને આણુતા એમ કરતાં જે પકડાઇ જતો તેને ચોરવા માટે નહીં, પણ ગાંઠેલી કે કમડુશીયારી માટે સારી પેઢે રટકાવવામાં આવતો. વળી તેઓ ઉંઘતા કે બેઠેલા માણસો પાસેથી કે કોઇપણ રીતે તદ્દખીરથી જે કાંઈ ખાવાની વસ્તુ હાથ આવે તે ચોરતા અને એમ કરવા જતાં પકડાઇ જતા તેને ફટકાઓની અને તે ઉપરાંત બૂખે ચરવાની સજા થતી. સામાન્ય રીતે પણ વાળુ માટે તેમને થોડોક જ ખોરાક અપાતો એટલા માટે કે તેમને તંગી વેડવાની ટેવ પડે અને તેમની દિંમત અને ચતુરાઇ વાપરવાની તેમને ફરજ પડે. તેમના અર્ધ ખોરાકનો મુખ્ય હેતુ આ હતો. તેનો બીજો અને તેથી ઉતરતો હેતુ તેઓ ઉંઘા વધે એ હતો; કેમકે પુષ્કળ ખો-રાકથી માણસ આડું ખેંચાયું વધે છે, પણ કાંઈક ઓછો ખોરાક મળે ત્યારે શરીરના ર-સોની કુદરતી હલકાઇ દબાઇ જતી નથી; તેઓ ઉંઘા ચઢવા મથે છે, અને શરીર સ-હેલથી અને છૂટથી લાંબુ પ્રધે છે. વળી આથી કરીને સ્પાર્ટનો દેખાવડા પણ થાય છે; કેમકે પાતળા અને એકવડા બાંધામાં કુદરતને વધારે છૂટ રહે છે, એટલે તે અવયવો વધારે પ્રમાણુસર ઘડી શકે છે. એ જ પ્રમાણુ જે સ્ત્રીઓ સગર્ભાવસ્થામાં દવા લે છે તેમને પાતળિયાં અને ન્હાનાં છોકરાં થાય છે એ ખરું પણ એ છોકરાંઓના ધાટઘટ વધારે સારા હોય છે. પણ આવા વિષયની ચર્ચાનું કામ બીજાઓનું છે.

છોકરાઓ ચોરવામાં એટલી તો સાવધાની રાખે છે કે એક વખતે કોઇ છોકરાએ એક શિયાળનું બચ્ચું પોતાની કમર આગળ સંતાડ્યું હતું; ત્યાં તે બચ્ચાંએ પોતાના હાંત અને નખ વડે તે છોકરાનું પેટ ચીરી આંતરડા બહાર કઢાડ્યાં, તોપણ પોતે પક-ડાઇ જાય તેના કરતાં મોત સાફ ગણી તેણે તે સહન કર્યું. અને આ વાત કંઈ ન મનાય એવી નથી. હાલના સ્પાર્ટન જુવાનો પણ અત્યંત સહનશક્તિ બતાવે છે. ડાયના ઓર્થિયાના દેવળ આગળ ઘણા સ્પાર્ટન જુવાનોને પ્રાણુ જતાં સુધી ફટકાઓ સહન કરતા અમે નજરે જોયા છે.

વાળુ પછી ટોળીનો આધરન કેટલાક છોકરાઓને કંઈ ગાયન ગાવા ફરમાવતો. બીજા કોઇને તે એવા સવાલ પૂછતો કે તેનો જવાબ દેવા માટે વિચાર કરવા પડે; જેવા કે “સ્પાર્ટનોમાં શ્રેષ્ઠ માણસ કોણ છે?” “અસુક કૃત્ય વિષે ‘તું’ શું ‘ધારે છે?” વગેરે. આથી ન્હાની વયથી તેમને મરદાની ગુણો વિષે વિચાર કરવાની અને સ્પાર્ટના ચાલતા રાજ્યપ્રકરણી બનાવોમાં પ્રથમથી ધ્યાન આપવાની ટેવ પડતી. કોઇ છોકરાને સવાલ પૂ-છાયો હોય કે “સ્પાર્ટનોમાં દેશસેવક તરીકે ઉત્તમ કોણુ છે? કે ધિક્કારને પાત્ર કોણુ છે?” અને તે જવાબ દેતાં ખંચાય, તો તે મંદશુદ્ધિનો અને મંદ આકાંક્ષાનો ગણાતો.

વળી જે જવાબ ફેંકે અને તેની સાથે કાંઈ સંદિગ્ધ બંધબેસતો હોય તે જ સારો મ-
ણીતો. જે ખોટો જવાબ દેતો તેને એ સજા થતી કે આશરન તેનો અગ્રહ કરતો. મો-
ટેરાઓ અને અધિકારીઓ ઘણી વાર આવી પ્રસંગે હાજર રહેતા, અને આશરન પોતાની
સત્તા પ્રુદ્ધિપૂર્વક અને ચોખ્ખરીતે વાપરે છે કે કેમ તે જોતા. છોકરાઓની હાજરીમાં તેઓ
તેના અધિકારની વચ્ચે ન આવતા; પણ પછી તે આશરન બ્યારે એકસો પડતો ત્યારે
તેણે છોકરાઓને સુધારવામાં અને સજા કરવામાં અતિ સખ્તાઈ કે અતિ મંદપણ બતા-
વ્યું હોય તો તેને પોતાને સજા થતી.

જે કિશોરોને મોટાઓ પોતાના પ્રિય સાથીઓ તરીકે પસંદ કરતા તેમના યશ અ-
પયશ તે મોટાઓને પણ લાગતા. કહે છે કે, એક વખતે એક અધિકારીએ, કોઈ કિશોરના
સુખમાંથી લાગણમાં કંઈ હીચકારો શબ્દ કે અવાજ નીકળ્યો. હશે તે ઉપરથી જે મોટી
ઉમરનો સ્પર્ધન તેનો અશક હતો તેનો દંડ કર્યો હતો. આવા પ્રીતિસંબંધમાં આશર
અને પ્રતિજ્ઞા ગણાતી, અને મોટી ઉમરની સ્પર્ધન સ્ત્રીઓ પણ સ્પર્ધાની કુમારિકાઓ
સાથે એવા સંબંધ બાંધતી. એક કિશોર કે એક કુમારિકાનું એકથી વધારે મોટી ઉમરનાં
માણસ સંવનન કરે તો તેમના વચ્ચે દોષ કે ઉંચાં મત થતાં નહીં; પણ ઉલટી મંત્રી
થતી; અને તેઓ પોતાના પ્રીતિપાત્રને અને તેટલી ઉંચી કેળવણી આપવા માટે એકદમ
પ્રયત્ન અને અન્યોઅન્ય સ્પર્ધા કરતાં.

એણું પણ અર્થગારવવાળું અને ગર્ભિત કેમ એણું, અને હાલ્ય કટાક્ષાદિ કેમ વાપરવાં
તથા તેનો ઉત્તર કેમ વાગવો, એ પણ કિશોરોને શીખવાનું. આપણે જોઈ ગયા કે લાઠકર્ણસે
પોતાના સિકાઓ લોઢાંના બારે કટકાઓના, પણ જૂજ કિંમતના જ રાખ્યા હતા. પણ એથી
ઉચ્છ્રું, વાણીની કિંમત, જેમ અને તેમ એણા બોલવામાં જેમ વધારે અર્થમાંથી સમાવાય તેમ
વધારે અંકાતી. અને એનો ઉદ્દેશ એવો હતો કે સ્પર્ધાનો લાંબા વખત સુધી મોન ધારી રહે.
પણ બ્યારે બ્યારે તેઓ ઉચ્ચાર કરે ત્યારે ત્યારે તેમના સુખમાંથી વેધક અને સ્મરણીય
વચનો જ નીસરે. દક્ષિણેના અત્યાચારથી જેમ શરીર નિસ્તેજ અને વધ્ય અને છે તેમ
જાત્યાય માણસોની વાતચીત નીરસ અને સત્ત્વહીન થઈ જાય છે. એકવાર કોઈ એકસવાસી
સ્પર્ધાની ટૂંકી તરવારો જોઈને હચો હશે કે “રંગભૂમિ ઉપર અમાન જાડગમે આ તરવા-
રોને તો ચપટીમાં ગળી જાય” ત્યારે એગીમ રાજ્યએ તેને જવાબ દીધો કે “એજ તરવારો
વડે અમે અમાન હુસ્મનોનાં હૃદય વીધી ચક્રાએ છીએ.” અને તો નિસંશય લાગે છે કે
આ અન્યોઅચારની જવારતમાં, હાલ્ય વિપયનું શુદ્ધ અનુસંધાન કરવાનો અને જ્ઞાનાના
મનમાં સચોટ ક્ષમી જવાનો મોટો શુભ છે. લાઠકર્ણસની પોતાની કેટલીક ઉક્તિઓ
એ-શુભોનાં નમૂના છે. કોઈએ એને સલાહ આપી કે રાજ્યબંધાનુમાં સર્વના હક-અ-
ધિકાર સરખા જોઈએ, ત્યારે તે જોણ્યો કે “તમારા પોતાના કુટુંબમાં જ એવી સરથા
અનમાની જુવો.” કોઈએ એને પૂછ્યું કે “દેવ આંગળ ઉપહાર આદિ ધરવા માટે આવી
હલકી અને જૂજ કિંમતની જ શીએ શા માટે રાખે છે?” તેનો એણે જવાબ દીધો

● પ્રાચીન શ્રીક પ્રજામાં પ્રુદ્ધેશ અને કિશોરો વચ્ચે જાંધાના પ્રીતિસંબંધ વિષે પ્રજ્ઞાકર્તા અનેક
શબ્દનિર્ણયોમાં લખેલું છે. વિશેષ માનિતી મઠિ જુનો પિથાધિસ અને એપિથિથેયનાં ચરિત્ર.

“ગાંધી મર્ના દેવને ઉપદાન કરી તકાર એટલા માટે.” કાંઈએ પૂછ્યું કે “યુદ્ધમિશ્ર-
ણમાં કંઈ કંઈ જાતની અગત્યમત ઉપયોગી ગણો છો?” તેના જવાબમાં એણે કહ્યું
“બધી જ, જેમાં હાથ આગળ ધરવા પડતા હોય તે જ માત્ર નહીં”. આવા ખીજા કેટલાક
જવાબો એણે પોતાના દેશીઓ ઉપર લખેલા કાગળોમાં આપેલા કહેવાય છે, જેના કે,
“દુસ્મનોના હત્યાથી બચનાનો ઉત્તમ ઉપાય કયો?” “તમારા પોતામાં અન્યોન્ય ધૃત્યા
ન કરવી, અને નિર્ધન રહેવું” “સ્પાઈની આસપાસ કોટ ચણવો કે કેમ?” “જે નગરનો
કોટ ઘેટોનો નહીં પણ માણુમોનો બનેલો છે તે સુરક્ષિત છે.” આ કાગળો ખરેખર એના
લખેલા હતા કે નહીં તે મહેનથી નક્કી કરાતુ નથી. પરંતુ સ્પાઈનો લાખા વાગળોને ધિ-
ક્ષગત્ત એના પુરાનામાં નીચે ખીજા દુચકાઓ પણ ઉતારેલું. વિયોનિઝમ મળ્યું, એક મા-
ણસ કંઈ અગત્યના વિષયની ચર્ચા અયોગ્ય વખતે કરતો હતો, ત્યારે તેને કહ્યું, “ભાઈ જે વિષય
જ અત્યારે ઉચિત નથી તે સંબંધ તમારે આટલું બધું ઉચિત ન બોલવું જોઈએ.” લાઇક.
ગંસના બત્રીજા કેરિલેયસે “તમારા કાકાએ આટલા થોડા કાપદા કેમ કર્યા?” એ સવા-
લનો જવાબ દીધેલો કે ‘થોડાઓવા લોકને થોડાક જ કાપદા જોઈએ’ સોફિસ્ટિકેટા હી-
ક્રેટિયમ એક જાહેર ખાણમાં મામેલ હતો તે દરમિયાન બિયકુલ બોલ્યો નહીં, તેની
કેટલાક લોકો ટીકા કરતા હતા ત્યારે એક સ્પાઈને તેમને કહ્યું, “જે કેમ બોલવું એ જાણું
તે ક્યારે બોલવું એ પણ જાણું.”

તેમની વકોક્તિઓના કેટલાક દાખવા આ રહ્યા જ્યાં એક ગળબડીઓ માણુસ ડિ-
મેરેટમને અનુચિત મવાતોથી સતાવતો હતો અને તેમાં આ સવાલ ફરીફરીને પૂછતો
હતો કે “સ્પાઈમાં એટ માણુસ કેણું?” ત્યારે તે બોલ્યો, “જે તાગ જેવો બિલકુલ ન
હોય તે.” ઓનિમિપ્ક ખેયોની વ્યવસ્થામાં પ્રવિયન પ્રજાનો ન્યાય જેઓ વખાણતા હતા
તેઓને એગીસ રાજાએ કહ્યું, “પાત્ર વરે એકવાર ન્યાય કરવો એમાં તે શી મોગી
વાત?” કોઈ પગદેલી થીઓપોમ્પમને વખાણતો હતો અને કહેતો હતો કે તેના નગરના
માણુમો એને સ્પાઈબક્ત કહેતા હતા, તે સાબળાને એ ગળ્યું તેને કહ્યું, “ભાઈ તમને
તમારા નગરવાસીઓ સ્વદેશભક્ત કહે તો તે એથી પણ મારું” એથન્સમાં એક વક્તાએ
ગીકા કરી કે સ્પાઈનો અબણ છે ત્યારે પાસેનિયમના પુત્રે તેનો જવાબ વાળ્યો કે “ખરી
વાત, ગ્રીસની બધી પ્રજાઓમાં માત્ર અમે એક તમારા અપલક્ષણો બિયકુલ શીખ્યા નથી”.
આર્કિઝિમિડેસે એક જણે સવાલ કરેલો કે “સ્પાઈમાં કેટલા માણુસ છે?” તેનો જવાબ
દીધો કે “નહારા માણુસોને દર ગણવા માટે જોઈએ એટલા”.

તેમની મજાકો ઉપરથી પણ જોઈ શકાય છે કે તેઓ એક પણ નકામો શબ્દ વાપરતા
નહી, કે તેમના મુખમાંથી પાન આપરા યોગ્ય અર્થમાં પુ વાક્ય ન નીકળે એવું લગભગ બનતું જ
નહી, એક માણુસ ધ્રુવધ્રુવની બોલીની બરાબર નકલ કરતો હતો તેને સાબળના જના મોંઘાએ એક
સ્પાઈનને કહ્યું ત્યારે તેને ઉત્તર મળ્યો કે “મહે ખુદ ધ્રુવધ્રુવને સાબળેલું છે”. નિરકુસ
રાજા (ટાઇરટ) ની આપખુદી સત્તા હોલવવા જતા તેઓ સેલિનસ નગર આગળના યુદ્ધમાં

* એક લોકોમાં હારેલા માણસ હાર કબૂલ કરી રાજ્યે આવતો ત્યારે તે પોતાના હાથ આ-
ગળ ધરતો

પડ્યા," એ આરકલેખ વાંચી બીજો એક સ્પાર્ટન બોલ્યો, 'અને તેઓ પડ્યા એ તેમની કરણીનું યોગ્ય ફલ જ તેઓ પામ્યા, કેમકે નિરંકુશતાને હોયવવી નહીં પણ પ્રેરણા બળી ખાખ થઈ જવા દેવી જોઈએ.' એક જણે, કોઈ જુવાન સ્પાર્ટનને કેટલાક લડાયક ફક્કડાઓ આપવાનું કહેતાં તેમનાં વખાણ કર્યા કે "તેઓ પોતાનો અત આવતાં સુધી પણ અડગ ઝડી લડે એવા છે," તે સ્પાર્ટન બોલ્યો, "મને તો જે બીજાઓનો અંત આણે એવા આપો." બીજો એક સ્પાર્ટન ટોષ લોકને ડોળીમા બેસી જતા જોઈ બોલેલો, "મહારા મોટરાઓના માનમાં ઉઠી ઉઠો ન થઈ શકું એવું આસન મને કદાપિ ન હશે." સ્પાર્ટનોની સૂત્રોક્તિઓ આ જાતની હતી. એટલે "સ્પાર્ટાભક્ત" થયું; સ્પાર્ટાવાસીઓની નકલ કરવી, એમાં તનની કમગતની જરૂર હતી તે કળ્પતાં મનની કમરેતની વિશેષ હતી એમ જોણે કહ્યું છે તે યોગ્ય જ કહ્યું છે.

ગંભીર અને સખ્ય અપોક્તિ ઉપર તેમને જે ગતિ હતી તે કરતા કવિતા અને ગાન ઉપર કાંઈ ઓછી ન હતી. તેમની ગીતિઓમાં આત્માને બજાત કંઈ અને તેને ઉત્સાહથી પ્રશંસિત પ્રેરે એવો આવેશ હતો. એ ગીતિઓની ભાષા સાદી અને મગ્નની હતી, તેમના વિષય ગંભીર અને નીતિબોધક હતા. વહ્ણીખરી ગીતિઓ સ્પાર્ટા માટે પ્રાણ સમર્પણ કરનારા મહાપુરુષોની મૃતિની અગર એવી ઉજવણી તક જતી કરી દેશમેળામાં મોત કરતા મંતાપ અને નિંદાનું પણ જીવન વધારે પસંદ કરનારા કાપુરુષોના ધિન્દગ્ની હતી. વળી તેમાં જુદી જુદી વયે કૃત્તિલેખના જે ભિન્ન ભિન્ન રૂપ માણ્યોને આકર્ષે તેના આબેહૂબ ચિત્રો હતા. આનો એક દાખરો આપીએ. તેમના કેટલાક ઉત્સવગીતોમાં, વ્રદો માટે, જુવાનો માટે, અને ડિજોરો માટે એમ ભિન્ન ભિન્ન પદ્યો હતા, અને તે યથા યોગ્ય અનુક્રમે મવાતી પ્રથમ વ્રદો આ પ્રમાણે આજ ભતા.

“એકદા અમે પણ જુવાન, વડ અને બહાદુર હતા

પછી જુવાનો ગાતા

“અમે અસારે એવા જ છીએ, જેને પાંખુ રેતુ દોર તે સામે આવે”
એટલે છેલ્લા કિશોરો ગાઈ ઉઠતા.

“ પણ અમે તમાના બધાર્થી મગ્ન નીવડીશું.”

વળી સ્પાર્ટાની જે કવિતાઓ અત્યંત ગી છે તે આપણે ધ્યાનપૂર્વક વાંચીએ, અને યુદ્ધ માટે કૃત્ય કરતા તેમનું વચ્ચે જે ગમ અને તાવ પ્રમાણે યથા ભગ્ન તેનું અગ્નુ કરીએ, તો દર્મ્ય-અને પિન્ડર કવિઓના મતની મત્યતા વિશે આપણી પ્રતીતિ થશે, કે શક્તિ અને “કલા” પ્રિયતાના શુભો વચ્ચે ધણો નિકટ સબંધ છે પહેલો કવિ સ્પાર્ટા વિશે કહે છે—

“જુવાનોનો ચકચકિત ભાષો ત્યા ઝળકતો હતો, “કલા” દેવીઓના મધુર સ્વર ત્યા ખીલી રહ્યા હતા, અને બધા ન્યાયદેવી પણ લાની મેરીઓમાં પ્રત્યક્ષ હતી”
પિન્ડર કહે છે—

“જુદમણા વિશે પ્રજાવાસ અહીં” આવી દીગે,
પગ્ગુ બબકતામા અહીં ધૈવનતણો મદ ઉપમે;
સાહિલવૃક્ષ વિવાસનો યશમુકુટ અહીં નિર્મય હમે,
મરોગ મુંદર સખ્ય ઝવનનો વિનોદ અહીં

વળી એક સ્પાઈન કવિ કહે છે —

“મધુર મૂ વીણાના ઝગતા,
જલદ સખ તીખા કર કરતા.”

ગુણક્ષેત્રમા યુદ્ધ શરૂ કરતા પહેલા સ્પાઈન રાજા હમેશ “કયા” દેવીઓને પણ ઉપહાર અર્પણ કરતો. આ ક્રિયાના અર્નેક હેતુ કંપી શકાય છે. એથી મિપાહોને તેમની બચપણની કેળવણી સાબરે, તેમની જાણીતી કવિતાઓ અને ગીતિઓમાં લડાઈમા પરાક્રમ કરે તેને માટે અને તેથી ઉપદુ ખ્લીકપુ જણાય તેને માટે કેવા વખાણુ અર્ને કેવી નિંદા છે તે એમને માબરે, અને વળી તેમને વિશ્વામ ઉપજે કે તેઓ પોતે કયાઓદ્વારા બખિખમા પ્રશમાને પાત્ર થાય એવા પગક્રમ કરતા હશે તે દરમિયાન એ દેવીઓ બેશક તેમનું જતન કરજે અને બચ માત્રને તુરંત ગણવાનું તેમને સામર્થ્ય આપશે એવા એવા જિતેજક વિચારો સચવવા માટે આવી ક્રિયા દાખવ કરેલી મંબવે છે

યુદ્ધ પ્રમગો વખતે સ્પાઈનો તેમના નિત્ય ઝવનતા સખ્ત નિયમો દીવા મુકતા ગુણક્ષેત્રમા મૈનિકોને મુદર વસ્ત્ર અને અચકૃત હથિયાર ધરવાની અને તેમના વાગ મમારી મુગોભિત કરવાની છૂટ હતી. સ્પાઈનો કિશોગ્વયધી વાગને વધવા દેતા અને કોઈ લડાઈનો મમય પાસે આવતો જણાય ત્યારે તેની ખામ સભાજ લેતા. લાભકર્ગસનું એક વચન હતું કે ઘણા અને લાખા વાગથી ખુબસુરત પુરુષ વધારે જોએ છે અને કદકપો પુરુષ ખીલામણો લાગે છે. એ અભિપ્રાયને અનુસરીને તેઓ આચગતા. વળી ગુણક્ષેત્ર સેનતા લશ્કરમાના સ્પાઈનો કમરત ઓછી કરતા, હમેશ કરતા ખાનપાનમા ઓછા નિયમ પાળતા, અને તેમનું સમગ્ર જીવન વધારે જટ અને વધારે મુખએનવાળું થતું. આ પ્રમાણે મુયેહશાતિના મમય કરતા લડાઈ દરમિયાન ઓછી સખ્તાઈ પાળે એવી દુનિયામા ખીજ કોઈ પ્રજા થઈ નથી.

બ્યારે દુસ્મન પામે આનતો અને લશ્કર બૃહમા ગોડવાઈ ઉભું રહેતું, ત્યારે રાજા એક બકરાનો બલિ આપતો, મિપાહોને મસ્તક ઉપર કુલના હાર ધરવા દરમાવતો, અને વાગવાગા કેગ્ટોરની કુચ વગાડવી શરૂ કરતા તથા રાજા પોતે યુદ્ધગીત આગભતો એટલે આખું મૈન્ય ગતિમાન થતું. સ્પાઈન સિપાહો આવી રીતે સગીતના તાવ પ્રમાણે પગ ઉપાડતા અને હાગમદ, બિનકુલ ગડબડ કે અનિયત્રિત ઉભરાઓ વગર, પણ માથે, રિથગતાથી, ઉવાસથી, અને એક સરખા વેગથી માખી સેનાને ભેટવા ધમ્યા આવતા એ એક બચ અને બયાનક દેખાત થઈ રહેતો દૃદ મમયસચકતા, હિમત, વિજયનો વિશ્વાસ, અને દેવાની મદની પ્રતીતિવાગા, અને આ પ્રમાણે કેગનાયેલા તથા આવી પ્રકૃતિના સિપાહો બચને કે અવટિત સાહસને વશ ક્યાથી જ થાય ! વળી સૈન્યના બૃહની પ્રથમ હાગમા રાગની પાસે ઓલિમ્પિક રમતોમા પ્રથમ પદ પામેલો કોઈને કોઈ સ્પાઈન હોય જ એક સમયે, કહે છે કે, એક સ્પાઈનને ઓલિમ્પિક રમતોની હરીશાઈમા ન ઉતરવા માટે

મોટી મોટી રકમ આપવામાં આવતાં તે તેણે સ્વીકારી નહીં, અને પછી જ્યારે તે એ રમતોમાં હતો ત્યારે કોઈએ એને પૂછ્યું, “ભાઈ, આ રમતોમાં ખેલો આવ્યાથી એટલો ને તને જો લાભ મળ્યો કે ત્હં પેલી રકમ જતી કરી ?” એણે હસીને જવાબ દીધો, “મહારાજાના મૈન્યની ખેલો હારમાં મહારાજાની જ જોડે ઉભા રહીને લડવાનું મને માન મળશે.” સામા લશ્કરની હાર તુટતી ત્યારે સ્પાર્ટનો પોતાનો વિજય સિદ્ધ થતાં સુધી તેનો પીછો લેતા. પણ તે પછી તેઓ એકદમ લશ્ચર અટકાવી દેતા, કેમકે પરાજય કબ્જ કરતા અને હથિયાર નાખી દઈ અવ્યવસ્થિતપણે ન્દાસભાગ કરતા શત્રુને મારવામાં તેઓ હીણું મનજતા. આ નીતિ ઉદારતાની ગણાતી; અને વળી તેથી એમને લાભ થતો. કેમકે એમના શત્રુઓ જાણી રહેલા કે સ્થિર ઉભા રહી લડીશું ત્યાં સુધી એ આપણને છોડવાના નથી, પણ ભાગવા માંડીશું કે તુરત જ એમના તરફથી બિલકુલ ભય રહેવાનો નથી, એટલે તેઓ છૂત મેળવવાની આશા થોડી ધણી પણ હોય ત્યાં સુધી જ લડતા અને પછી તુરત હાર કબ્જ કરી દેતા.

એક લેખક કહે છે કે લાઇકર્ગમે પોતે ઘણો બહાદુર હતો, અને મેનાપતિ તરીકે કમાયેલો હતો. બીજો એક કહે છે કે સ્પાર્ટને રસાણાની પચાસ પચાસ ઘોડે-સારેની ચોરસ ગોઠવાતા વ્યૂહની ટુકડીઓમાં યોજના પ્રથમ લાઇકર્ગમે કરેલી. પણ ફેલીરસ-વાસી ડેમેટ્રિયમ કહે છે કે લાઇકર્ગમે બિલકુલ લશ્કરી કામ કરેલું ન હતું, અને એણે સ્પાર્ટનું રાજ્યતંત્ર સ્થાપ્યું તે મમય સંપૂર્ણ સુલેહશાંતિનો હતો. વળી ઓલિમ્પિક રમતો દરમિયાન એ મેળામાં ભાગ લેવા એકદમ થવાને ગ્રીક સંસ્થાનો હથિયાર ઉઘાડી સુધી એક બીજાના વિગ્રહો વીસારે પાડતાં, એ રૂઢિ શરૂ કરવામાં એનો ભાગ હોય, તો તેથી પણ જણાય છે કે એ શાંત અને દયાળુ સ્વભાવનો હતો. કેટલાક લેખકો આ વિષે એવી કથા આપે છે કે એ કહિ પ્રવર્તાવનાર આઇરીટસ સાથે પ્રથમથી તો લાઇકર્ગમે કંઈ સંબંધ ન હતો, પણ ઓલિમ્પિક રમતો એક વખતે આલતી હતી ત્યારે તે એ રસ્તે ચઢને જોતો જોતો જતો હતો, ત્યાં તેને પાછળથી કોઈ માનવઅવાજ મંભળાયો, અને તેણે જાણે એને કહ્યું “લાઇકર્ગમે ! આવા મહાન અમારંભમાં સ્પાર્ટનેનો ભાગ લેવાનો તું આદેશ ન કરે એ તે શું ? મને તો એ હીક નથી લાગતું.” આ રાખ્દો કોણ બોલ્યું તે જાણવા લાઇકર્ગમે એકદમ પાછું ફરી જોયું પણ ત્યાં કોઈ માણસ દેખાયો નહીં, એટલે તેણે અનુમાન કર્યું કે એ દેવવાણી હોવી જોઈએ. એટલે પછી એ આઇરીટમની માથે તેના પ્રાણમાં સામેલ થયો, અને ઓલિમ્પિક રમતોને તથા તે દરમિયાન થતી ઉત્સવની ક્રિયાઓને વધારે પાકા પાયા ઉપર સુધી અને વધારે ભવ્ય બનાવી.

સ્પાર્ટને પુખ્ત વયના થયા પછી પણ પોતાનું જીવન નિયમિત જ રાખતા. સ્પાર્ટા શહેર મર્યદા એક મોટી લશ્કરી છાવણી જેવું જ હતું. તેમાં દરેકને તેનું યોગ્ય પેટીકું વગેરે મળ્યા જતું, અને દરેકને કંઈ ને કંઈ માર્ચબંધન કરાવે રહેતી, એટલે દરેકની શક્તિ એવી જ રહેતી કે તે જાન્યો છે તે એકલપેટા જીવનને માટે નહીં પણ દેશમેવા માટે. તેથી દિવસના કોઈ વિભાગમાં કોઈ સ્પાર્ટનેને કંઈ ધરજ બગાડવાની ન હોય તો તે તેટલો વખત પોતાનાથી ન્દાની વયના સ્પાર્ટનેની કસરત-આદિ તપાસવામાં અને તેમને કંઈ ઉપયોગી શિક્ષણ આપવામાં અથવા પોતાનાથી મોટા સ્પાર્ટને પાસેથી એવું કંઈ શીખ-

વામા ગાળતો. લાઇકર્ગસે તેમને ડોઇ પણ ધવો કરવાની મના કરી તેનું શ્રેષ્ઠ ફળ એ થયું કે તેઓને પુષ્કળ દુરસદ મળી અને તેનો તેઓ મન્ય માણુમોને છાજે એવો ઉપ-યોગ કરતા શીખ્યા. વધાજે પૈમા એકકા કરવા માટે તેમને મહેનત કરવાની હતી જ નહીં, કેમકે પૈમાદાર થવાથી સ્પાર્ટામા કંઈ લાભ ન હતો બગ્લુપોપણુ માટે પણ તેમને ફિક્ક ન હતી, કેમકે તેમના હેલટ ગુલામો ખેતરો ખેડતા તેમને માથે દર વર્ષે અમુક ઉત્પન્ન આપવાની ધરજ જ હતી કહે છે કે એથન્સમા એક વખતે એક સ્પાર્ટન ગયો હશે, ત્યાંના કાયદા પ્રમાણે ન્યાયાધીશે એક નાગરિકને નકામો ગ્રહેના માટે દંડ કર્યો, તે બીચારે બહુ દિલગીર થતો ઘેર જતો હતો અને એના મિત્રો તેને દિલામો દેતા હતા, ત્યાં આ સ્પાર્ટને આવીને વિનતી કરી “આજે જે પુરુષને એક અત્યંત નાગરિક તરીકે દિવસ નિર્ગમવા માટે મળ થયેલી જ્ઞેનાય છે તેના મ્હારે દર્શન કરવા છે ” મામાન્ય ધધાઓ અને પૈ-સાદાર થવાની પ્રવૃત્તિઓને સ્પાર્ટનો ડેટની બધી હીણી સમજતા તે આ વાત બનાવી આપે છે.

સ્પાર્ટામાથી પૈમા ગયો તેની માથે દાનાઓ પણ જતા ગયા. સ્પાર્ટામા ન ગ્લી શ્રીમતાઇ કે ન ગ્લી ગરીબાઇ દેવકને જે જેટલું નેજાએ તે તેટલું મળતું, અને સ્પાર્ટનજનનનું નિયમન એનું હતું કે મનુષ્યાને યાડી અને અવધી તથા વૃદ્ધ અથવા પૂઝી પડી શકે એવી લાજતો જ નહતી આથી જ્યારે જ્યારે સ્પાર્ટનો લગાઇમા શેકાયેલા ન હતા ત્યારે ત્યારે તેઓ પોતાનો વખત સિંગ, કમગત, ગૃહ, બદ્ધતો, અને મનાદોમા ગાળતા. ત્રીશ વર્ષની ઉમર થતા પહેલાં ડોઇ સ્પાર્ટન બજામા ખરીદી કર્યા જતો જ નહીં, અને ત્યાં મુઢી તેનો બંધો બનહાર તેના સગાબહાવા સાચવતા. વળી પાકી વયનો સ્પાર્ટન પણ વધાજે વખત બજારમા ફરતો દેખાય તો તેમા નામોશી ગણાતી. તેમના મવાદ અને વાતચીતમા પૈમા, ધના, કે બનાપાગના નિયમ કવચિત જ આવતા માટે ભાગે તેમા સાર અને શ્રેયસ્ક હોય તેની પ્રશસા અને નકાર, નકામુ, કે નીચ હોય તેની અવગણના જ આવતી વળી એ અવગણના એના ખુશમિજબજથી અને ટકારની સાથે કરવામા આવતી કે તેથી માબજનારને રમ પડતો અને અનાયામે બોધ મળતો લાઇ-કર્ગસ પોને પણ રીતભાતમા બહુ કડક ન હતો કહે છે કે એણે દરેક સંવાદબનનમા દેવની એક ન્હાની પ્રતિમા ગખના ફરમાવ્યું હતું સ્પાર્ટન લોકોની સખ્ત કસરત અને માદા ખોનડમા હાસ્યરમની મેળવણી તેને જરૂરી લાગી હતી, અને તેથી તેણે તેમના સામાન્ય મેળાવડાઓમા અને દરેક યોગ્ય પ્રસંગે હાસ્યવિનોદ રસતાવવાની આજ્ઞા કરી હતી

એકદંડે, સ્પાર્ટના નાગરિક ન માટ તબ એનું શિક્ષણ બાંધુ કૃત્રેઓમા એકલપેટુ જન ગામવાની શક્તિ પ્રવૃત્તિ જ નહતી. મધમાખોની માજક તેઓનું વયણુ મદદ મામાન્ય લાભ તરફ ગ્રહેતુ, અને તેઓ સરદા તેમના નેતાઓને અધીન ગ્રહેતા કીર્તિ અને દેશમેરા શિખાય બીજા ગ્રાહ પણ તૃપ્ત્યા તેમને હતી નહીં, અને તેમનામા એ ઉજ્જવન તૃપ્ત્યાઓનો આવેલ તેઓ લગભગ ઉન્નત બની બાય એટલો બધો હતો તેમની કેટલીક ઉક્તિઓમા આ બાવનાઓ અપ્રતાથી જણાય છે ત્રણસોના મંડલમા અભા-સદ થાતા પ્રયામમા પિરેગિટમ નિપ્પવ ગયો ત્યારે તે ઉવટા ગજ થયો, અને કહેા લાગ્યો કે “સ્પાર્ટમા મ્હાગથી મ્હડતા નણુમો માણુસો છે એ જ ખુશી થવાની વાત

છે.” ઇરાનના શહેનશાહના સૂત્રાઓ પાસે ગયેલા સ્પાર્ટન એલચીઓને એક વખતે પૂછવામાં આવેલું, કે “તમે ખાનગી ગૃહસ્થો તરીકે આવ્યા છો કે જાહેર અમલદારો તરીકે?” આનો જવાબ એક સ્પાર્ટને એવો દીધેલો કે “અમારો પ્રયત્ન સરસ થાય તો અમને રાજ્ય તરફથી આવેલા ગણુવા, પણ નિષ્ફલ થાય તો નહીં.” પ્રસિદ્ધ સ્પાર્ટનવીર એસિડસના^૧ મોત પછી કેટલાક એમ્ફિપોલીસ-વાસીઓ તેની માતા પાસે આવેલા; તેમને તેણીએ “એસિડસ એક સ્પાર્ટનને છાત્રે એ પ્રમાણે પડ્યો કે?” વગેરે પૂછ્યું, ત્યારે તેઓ તેનાં વખાણુ કરતા બોલવા લાગ્યા કે સ્પાર્ટામાં એના જેવો હવે કોઈ રહ્યો નહીં. આ ઉપરથી તેની માતા તુરત બોલી, “ના, ના, એસિડસ વીર પુરુષ હતો એ ખરું, પણ સ્પાર્ટામાં તો એનાથી પણ વધુતા બીજા થયા છે.”

એમ કહી ગયા છીએ કે લાહકર્ગસને તેના મહાપ્રવાસમાં જે નાગરિકોએ મદદ આપી તે સ્પાર્ટાના વડીલમંડલના પ્રથમ સભાસદો થયા. તે પછી લાહકર્ગસે એવો કા-યદો રાખ્યો કે જેમ સ્થલ ખાસી પડે તેમ તેને માટે પૂરાં સાક કે તેથી વધારે વર્ષની ઉમરના નાગરિકોમાંથી જે સૌથી વધારે યોગ્ય જણાય તેને પસંદ કરવો. દુનિયાની સર્વે દરીદ્રાઈઓમાં આ પદ માટેની દરીદ્રાઈ મર્યાદા ન હતી. બલવાન કે વેગવાન દરીદ્રાઈમાં પેદા પદ કેળું એ જાતની આ દરીદ્રાઈ ન હતી, પણ સદાશુણી અને માની પુરુષોમાં ઉત્તમોત્તમ કોને ગણુવા એ માટેની હતી. વળી એ પદ માટે જે પસંદ થાય તે આમર-ણાંત વડીલમંડલનો સભાસદ રહેતો, અને એ મંડલનો અધિકાર રાજ્યના સર્વ તંત્રની અવસ્થાનો, રાજ્યના દરેક ન્દાનામોટા કામનો, અને દરેક નાગરિક ઉપર સંપૂર્ણ સત્તા ચલાવવા સુધીનો હતો. “વડીલ” પસંદ કરવાની રીત આ પ્રમાણે હતી. પ્રથમ નાગરિકો એકઠા થતા, અને તેમનામાંના કેટલાકને પાસે એક ઝોરડામાં મેળે અને લખવાના સા-ધનો સાથે પૂરી દેવામાં આવતા. તેઓ નાગરિકસભામાં શું થાય છે અને કોણ આવે છે તે જોઈ શકતા નહીં, પણ તેમાં નાગરિકો નાદ કરતા તેઓ સાંભળી શકતા. સ્પાર્ટન નાગરિકસભામાં નાગરિકો બાપણુ કરતા નહીં, કે ચર્ચા ચાલતી નહીં; તેમ છૂટા છૂટા ના-ગરિકોના મત પણ લેવાતા નહીં, બધા સવાલોમાં નાગરિકસભા પોતાની મંજૂરી કે પો-તાનો અભિપ્રાય કે પોતાની પસંદગી અવાજ કરીને જ જણાવે એવી રીત હતી. પછી વડીલમંડલના સભાસદ થવા માટે જે ઉમેદવારો હોય તેમના નામની ચિઠ્ઠીઓ નખાતી. એ ચિઠ્ઠીઓના અનુક્રમ પ્રમાણે દરેક ઉમેદવાર સભા વચ્ચે યઇને મૂકે મોઢે ચાલ્યો જતો તે દરમિયાન નાગરિકો જે નાદ કરતા તેની પેશા ઝોરડામાં પૂરેલાઓ નોંધ લેતા. જે ઉ-મેદવારને માટે સ્પાર્ટનોએ સૌથી વધારે વખત અને સૌથી મોટા પોકારો કરેલા જણાય તે સભાએ પસંદ કરેલો ગણાતો. પછી તેને કુલના હારનો મુકુટ પહેરાવાતો, અને તે સર્વ મદિરામાં દેવોનાં સ્તવન કરવા નીકળતો. આ વખતે ઘણાં જુવાન સ્ત્રીપુરુષોનું સાજન તેની સાથે જતું, અને બધો વખત પુરુષો તેના વખાણુની વાતો કરતા, સ્ત્રીઓ તેની

• એચન્સ અને સ્પાર્ટા વચ્ચેના મહાન પિલોપોનીસિયન વિગ્રહના પ્રથમ લાગમાં એણે ઇ. પ. ૪૨૪ થી ૪૨૨ સુધીના ત્રણ વર્ષના અરસામાં મેડિડેનિયાથી એમ્ફિ-પોલિસ સુધીનો પ્રદેશ એચન્સથી સ્વતંત્ર કરી સ્પાર્ટાના પક્ષમાં લીધો અને એમ્ફિ-પોલિસની લડાઈમાં એચન્સના લશ્કરને હરાવ્યું. તે બે લડાઈમાં જ પડ્યો. ઇ. પ. ૪૩૧ માં તે એક એકાદ નીમારો હતો.

પ્રસાસના ગીતો ગાતી, અને આ તેના જીવન અને તેના આચરણોનું ઉગ્રદાપણ ઉદામથી મભારી મભારીને વર્ણવતા આ સારી દર્શિયાન બંને બોજનના ન્યતો આગળ તેનો દરેક કુટુંબી તેને બોજન જેમ નોંધતો, અને નિમણ આ સમયે નહ કરતો, “સ્પર્ધા આપને આ બોજન સ્વીકારવાની વિનિ કનાનું માન આપે છે” પણ એ દરેક નિમણની તે મધ્ય સમયેમાં મારી મારતો મવારી પૂરી થયા પછી તે પોતાને હમેશને સ્થાને નિલ પ્રમાણે જ જમતો પરંતુ આ દિવસે તેને બે ભાગ આપવામાં આવતા હતા તે બીજે ભાગ એ જમી નીને લઈને ઉડતો અને એ બોજનસ્થનના દરનાજ આગળ એની સુગમબધી મરૂ સ્ત્રીઓ એની મળી એની નહ જેતી હમી જેતી તેમથી જે સ્ત્રીને માટે એને કાંઈ વધારે આદ ભાર હોય તેને તે એ ભાગ આપતો અને આપતા હોતો કે ‘જે ભાગ સ્પર્ધા મને એ- ‘હીન’ તરી આપી મહારી આમ વધારે છે તે હું તમને આપુ છું’ આ પછી બીજી સ્ત્રીઓ તોળીને બહુ નાન આપતી તેને ઘેર પોચાવા જતી.

સમોને દરનાના માટે પણ સાહચર્યે બહુ માન ધાનજો ઘડ્યા સમોના દેખાડથી થોડો નહાનપણથી જ દેરાઈ જાય અને મૃત્યુ મૃત્યુના ચિન્હ જેતા તેમની આભાસિ કમકમી સમી જાય, તથા સળને આડવા વિરે કે કળા ઉપરથી આનંદ કરવા વિષે કે એ મળથી બીજી ઘેર જતના બિનકુન નહેમ નહે નહીં એના ધરાદથી તેણે જગ્યાએ કે સમો શહેરમાં જ દાગના આરકચિન્હો મરિરે પાગે પણ કરવાની તેણે છૂટ ગળી વળી તેણે જગ્યાએ જ સળની સાથે, જે પાદડામાં અને લાન કપડામાં તે લપેટાયુ હોય, તે શિનાય બીજી કંઈ પણ વસ્તુ દાટવી નહીં અને લગાડમાં ગત થયેના પુરુષો તથા ધર્મ મળથી ઘેર અધિદાર ઉપર નીમાયથી હોય તે દર્શિયાન ગત થયેની સ્ત્રીઓ શિવાય બીજા કોઈની કંઈરો ઉપર તેમના નામ લખવાની તેણે મના કરી વળી ગોકની મુદત તેણે માત્ર અગિયાર દિવસની સખી બાન્ને દિવસે ડિમીટિંગ દેનીને ઉપહાર અર્પી શાઠ મુદ્રી દેવો એવી તેણે આજ્ઞા કરી આ પ્રમાણે મનુષ્યજીવનનો કાંઈ પણ ભાગ તેણે યથાયોગ્ય નિયમન વગરનો સખ્યો નહીં હોગીના સામાન્ય બનાવોમાં પણ ડગલે ડગલે સદ્ગુણ અને મરદાનીયણ તરફ મન આકર્ષાય અને તેમના વિષય ઉપર તિગ્ગકાર આવે એવી વ્યવસ્થા તેણે ઘડી સ્પર્ધામાં સ્થરે સ્થરે અને કૃત્યે કૃત્યે કંઈને કંઈ મદમોધ, મદ્દવિચાર, અને સદાકક્ષા મુરે એવી મરિચિતિમાં જન્મથી ઉછરતા સ્ત્રીપુરુષો મનુષ્યજાતિને માટે અભિમાન ઉપજાવે એવી પ્રકૃતિના થાય એમ શી નસાઈ.

વળી એણે પરદેશોમાં પ્રવાસ કરવા વિષે ઘણી મખ્તાઈ સખી પરદેશી રીતરિવાજ, પરદેશી અભિતાચાર, અને પરદેશી રાજ્યતત્ત્વથી સ્પર્ધાનો જન્મ વધારે વિમુગ્ધ રહે તેમ માટે એમ તે માનતો સ્પર્ધામાં પરદેશીઓને ખગ કામ વગર પેસના દેનાની એણે મના જ કરી આ ધારો, પ્રમિદ્ધ ઇતિહાસ થ્યુરિડિસ કહે છે તેમ સ્પર્ધાનોના શુભ લક્ષણ બીજાઓ સીખી જાય અને તેમના ગમ્યતત્ત્વની ન લ કરી લે એવી ધાસ્તીને લીધે ન હોતો, પણ સ્પર્ધાનો પરદેશીઓની દેખાદેખીથી તેમના અપનક્ષણ ન શીખે તે માટે હોતો એ તો દેખીતુ છે કે નના નના સ્થનોના નના નના માણુમો સાથે પગિચ થાય, તેની સાથે નવા વિચોની ગંગા જાગે, એવી ચર્ચામાંથી ધીમે ધીમે અનાયાસે વિચારે ફતા

જ્ય, અને તરી રાક્ષસો નુકની થાક, તમા પાપામે આશા નિવાર, અને મિત્ર
અન્યોન્યને બચવાનું નુ એકબીજાના હિતનિ રાધા. ૧૫ મને નમાનત નથા નાત્ય
તમમા અનેક વિગતો પશુ ઘણી જાય

વાદકર્મના હાથોએ વિશે નેતા એવી મીડા જે કે તે મનાની અને જાતે-
જુઓ વડે તથા મળ્ય ઉવનતો ઉત્તર થાય એસા હતા પણ પશુ તેમનાના એક મોગી
ખોટ એ હતી જે નેતાક નાપતા થો પુથી વિરુદ્ધ હતા આપણે અવાર મુવી જે
જાણ્યોતી વિગત આપી છે તેમા આ ટીકા લાગુ પડે એસા એ. પશુ નથી
કદાચ પેગે અને એનિટોટલના મન ઉપર સાધકગમ્ અને તેના હાથોએ
વિશે માગી અમર થયાનું કાણુ ન્યામોતો “ દિષ્ટિઆ ” (ગુપ્તયોગ)
નામનો વિવાદ હમે એનિટોટલ કહે છે કે એ વિવાદ વાદકર્મને દાખલ કરેતો
હતો. પણ એમ માનવાને માટે હા આધાર નથી એ વિવાદ મુજબ ન્યામોના
માથી હાથ લુવાવોતો તેમના ઉપરીએ માત્ર કંગો અને થોગ- ઓનાક સાથે નગની
આનધામ ન્યામોના મુન મા વીખાઈ જવા ક્રમાવતા તેઓ દિસે નતાઈ નેતા અને
નતે નીકમી નેતા દેવટ ગુનાઓ તેમને હાથ આવે તેનાને માગી નાખતા દેવટોમા
જે બનિ નમેન અને બીજાઓના ઉપરી થઈ શકે એસા જણાય તેઓએ ખામ વીલી
વીલીને માતા દલી- વાર વોગે દિસે પણ એનમેમા અને ત્તાઓ ઉપર આવી ખુ
નરેડ રતા નેતી ન્યામો અને એકમ વચ્ચેના કાળા વિગ્રહના પોતાના દુનિદાનમા
અધિભિન્ન રહેતે હા મકમીન્યા ટાપુતા બનાવા પડી એ બનાવો દરમિયાન જ
તાવેલી જગમ થી જે ગુનાઓ ખામ થોગ જણાયા હતા તેમને ન્યામોએ ગુનામિરિમાથી
ગુના દૂર, તેમને હા મુગો પડે ન્યા, અને તેમની સ્તવન ગીતો માથે મવાગીઓ હાડી પણ
પડી થોગ અમાન એ મે હજી રસા ગુનાઓ ન્યા ગરા અને તેમનું યુ થયુ તેના
પતો મળ્યો નહીં, એવી ગુપ્તિથી તેમનો એ વખતે નાડ ન્યામા આશો વગી એ
નિગ્રહન ન્યામોના એ નિમત્તની ખામ મોધ કે છે એદારોનુ ગુપ્તમદ્ય હર સાન
તેમના અધિમાર કપ નિગ્રહનુ તે વખતે તેઓ દેવટ ગુનાઓ વિરુદ્ધ વિગ્રહનુ જાહેરનાયુ
પ્રસિદ્ધ ના અને હર માન આ વિધિ પાગરાના આસતો તેનો મળ્ય એ હતો કે મહ
સ્ખત એ ગુનાઓની સ્તવ વી પડે તો તે પણ આવુ જાહેરનાયુ પ્રસિદ્ધ થયા પડી
જેના દ્વારા તરીકે પાલેત ગણી શકાઈ ગીતે પણ સ્પર્ધેતો તેમના ગુનાઓ માથે

કદાચ જે નેવગીનના અખાત તરીકે જાણીતુ છે અને જ્યાં કોત્તના સ્વાતચ્ચના વિગ્રહમા દ
ત ૧૮૨૭ ના નેવગીને નુ જલનક થકુ હતુ એ જ સ્થલ વિગ્રહના સિંચન વિગ્રહમા સ્ક મિદિ
માના અખાતને નમે પ્રસિદ્ધિમા જાત્ય અખાતની મા જતા લાગા યાપુનુ નાન પાનુ મે મી
મિડા હતુ ૦ ૫ ૪ ૧ મા એકમતા મો સત્ય અ અખાતનો પાલેત લીપ પ ૦ ૦ ૦ ૦
ન્યામોએ તેમને તાથી લ્હો ના લેખ એ નુ તેને પા લેસની સ્ત્રોતીનુમીમા દાખલી નાખી
તથા ૮૦ ન્યામોની કુ મી ને મિડિના યાપુમા કાઢી અધીનિયત નામલેત્વે આવીને એ
જેદને રી લીગો પા દરમિયાન યાપુમાના ન્યામોને હાલ વડે ૫૪ પા વામા દેવટ માડીઆ
અવ લગ્યોતે નરસિંહ થઈ અ સત સ્થગત જતાવુ અને ન્યામોએ તેમની એવી સેવાના જ
તમામા તેમને સ્તવના આપી પણ પડી તેનાના દ મે ૫૨ લખ્યુ છે તે સ્તવ ગુપ્ત રીને
માગી નામે જુલો નિમિત્તનુ બનિ

અત્યંત નિર્મયતાથી વર્ણના કેટલીક વખતે તેઓ કોઈ ગુલામને પનારો એટલે બા દાઝ પાતા કે તે ઝકટે થાય, અને પછી અનિપાતથી શા જ્ઞાન થાય છે તેનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ મને તેટલા માટે એને તેઓ કિશોરોને બતાવતા. જે ગાન અને નૃત્ય કરવાથી કરનાર પોતેજ નુચ્છ લાગે અને હાગીનું પાત્ર થાય તે તેઓ ગુલામ પામે કમવતા, પણ માન અને શૃદ્ધ્યોને છાન્ને અને રોબે એના ગાન ને નૃત્ય કરવાની તેમને મખ્ત મના હતી. કહે છે કે જ્યારે થીબન યક્કર સ્પાર્ટના પ્રેરનારા સ્ક્રી આન્યુ અને વણા ગુલામોને કેદ પકડ્યા, ત્યારે થીબન મિખાફોએ તેમને પ્રમિદ્ધ સ્પાર્ટન કવિઓના કાવ્યોમાનું કોઈ મ-ભગાનવાદુ ધણુ એ કહ્યું, પરંતુ તેઓ એક જ જવાબને વગળી ન્વા કે “એ બાબત અમને અમાગ માલેકોની મના છે ” સ્પાર્ટના નાગરિકોની સ્વતંત્રતા અને ત્યાના ગુલા-મોની ગુલામગિરિ એ બેમાથી એકની નેડી બીજે કોઈ મ્યથે મળનાર નથી એ મિદ્દાત, જે લેખકોએ તે તારવ્યો છે, તેમના જ્ઞાન અને વિવેકશક્તિનો નમૂનો છે પરંતુ તે સાથે હુ ધાઝ છુ કે ગુલામો તરફની આ નિર્દયતાઓ સ્પાર્ટના લાઇર્ગર્મ પડી ઘણે સમયે દાખન થયેલી દતિદાસ કહે છે કે સ્પાર્ટનો મોટો ધર્મીકપ થયોઈ તે સપિનો લાભ લઈ સ્પાર્ટના ગુલામો અને (તેમની સુતેલી પ્રજા) મેમેનિયનો મળી ગયા, અને તેમને બડ ઉમ્મી સ્પાર્ટનોને ઘણા ઘણા હક્કાન્યા તથા મિનાશની અણી ઉપર આણી સુક્યા ઉપર ગણાવેલા પ્રણાખન ગિનાન્ને આ પડી દાખન થયેલા મબવે છે અને “કિપ્ટીયા” જેવો દુષ્ટ શિવાજ લાઇર્ગર્મ દાખન કર્યો હોય એ તો હુ કદાપિ માની શકુ નહીં. આવી બાબતમા એના કાર્યસમુદ્ધમા જે ન્યાયશુદ્ધિ અને જે સામવૃત્તિ જણાય છે, જે ગુણોની એને માટે દેનરાણીએ પણ માફી પૂરી છે, તે ઉપરથી જ અનુમાન કરવું ગોચ્ય ગણુ છુ.

જ્યારે એની આગ્રેલી મસ્થાઓએ લોકોની રીતભાતમા મૂલ નાખ્યા અને રાજ્ય-તન દ્રઢ અને આપોઆપ નબી શકે એવું જણાયું, જ્યારે લાઇર્ગર્મ તેને ખરેખર મ્ય-પાયેલું અને મવજો કાર્યઅનહાર થયાયોગ કરતું જોયું,—સારે પ્યેટો ધ્વિગ વિષે કહે છે કે તે સદિ પેદા કરીને પછી તેને જેતા આનદ પામ્યો, તેમ લાઇર્ગર્મ પણ પોતાની કૃતિના દેખારથી અને તેની બનતા અને મુદ્દનાથી આનદ પામ્યો પછી તેને લાખા વખત સુધી એવુંને એવું ટકાની રાખના માટે અને (જેહા કે) તેને અમર બનાવના માટે મનુષ્યપ્રવર્તથી જે કંઈ બની શકતું હોય તે પણ ઉણુ ન રાખનાની એને ઇચ્છા થઈ આ હેતુથી એણે સ્પાર્ટન લોકોની સભા બોનાવી અને તેમને નિવેદન કયું “ મહ સ્થા

* હ્યુમ્મના યુદ્ધ પછી થીબનોએ સ્પાર્ટ ઉપર પેલી સ્ક્રી સ્ક્રી માટે જુવો પિટોપિડસ અને એમિનિયમના જીવનચરિત

ઈ ૯ ૫ ૪૪૪ મા સ્પાર્ટમા મોટો ધર્મીકપ થયો તેમા ઘણા સ્પાર્ટનો પડતા મ નો નીચે સ્ખાલ સુવા હેવટો અને પેરિદગ્ધઓ આ ત નો લાભ લઈ એદમ બડ મરી હકયા તેમના લક્કરે ૩૦૦ સ્પાર્ટનોની એ હુ ડીને નાપી નાખી પણ સ્પાર્ટનોએ તેમને ધીમે ધીમે હકાબ્યા અને હસ્તમસની લગાઇમા સજ્જદ દરાબ્યા આખરે બડખોરોનો બાકી રહેલો લા ૧ આદ્યોમી હુ ગર ઉપરના નિ નામા બરાઈ જેહા સ્પાર્ટનોએ તે મિલ્વાને વેરો ધાવ્યો અને પાચ વર્ષે ૯ ૫ ૪૫૪ મા જીવતા રહેલા તમામ બડખોરો હથિયાર મુકી, મિલ્લો સ્પાર્ટને સ્વાધીન કરી દેગવટ નયા આ બનાવ નીત મેમેનિયન વિચાદ તરીકે પા બાળીતો છે

પેલી યોજનાઓ માનવી સુખ, સદૃશ્ય, અને ઉત્કર્ષ માટે જોશક પૂતી છે, તોપણ મ્હાન મનમા એક અત્યંત ગંભીર અને અગત્યની વિરોધ બાબત છે, પણ તે પ્રસિદ્ધ કરતા પહેલાં એપોતો દેવને પૂજા કરી લેઈએ એ વિશે દેવનાબ્ધી શી થાય છે તે ડેરીથી પાછો આવીને હું તમને જરૂર જણાવીશ, તે દરમિયાન મ્હારી ગેરહાજરીમા મ્હાન ધારાઓ તમારે જોઈ જાવ પાગવાના શપથ લેતા લેઈએ ” આ ઉપરથી ગાનઓ, વડીલો, અને મર્ડ નાગરિકોએ એ સુજળ વર્તમાના તેના ઝગઝગ શપથ લીધા, અને તેને ડેરી જવા મિનતી કરી પછી તે આંધાં ઘોડી નીકળ્યો.

ડેરી પહોંચીને તેણે દેવોને ઉપહાર અર્પણ કર્યા અને એપોતો દેવને પૂજા કરી “ મ્હારા કાપદાઓ ગાન્યતા સુખ મદ્યશુષ્ક અને ઉત્કર્ષમા દિનપરદિન રહિ કરવા માટે પૂજા છે કે નહીં ? ” જવાબમા દેવનાબ્ધી થમ દે “ કાપદાઓ લિનમ છે અને ને નગર રાન્ય એના તત્રતુ અનવબન ઝગે તે દુનિયામા મૌથી વધારે યશસ્વી અને ઉન્નત નીન-ડગે ” આ દેવવાણી લાછકર્ગને લખી લીધી અને આંધાં મોખી પડી તેણે ડેરીથી ઉપહાર કર્યા અને પોતાના મિત્રોને તથા પુત્રને બેઠયો આંધેન નાગરિકો તેમના શપથમાથી કદાપિ સુકન ન થાય તે માટે તેણે પોતાની હાથની નજીબીલી અત આણુવાનો નિગમ કર્યો તેણે હાથની એટલા વર્ષ જોગવી હતી કે તે છેડતા નેને અસતોર થાય નહીં અને વધારે જીવવાથી અનિષ્ઠમા યુવરગી, ગમ, ફૂલ આદિ પીડા પણ કદાચ બોગવની પડે ડોઇ પણ જાતનું દુષ્ક ન પડ્યું હોય, સુખની તૃષ્ણાનો આવેગ મદ પડ્યો હોય, અને મોત આવે એ પણ એક મદભાગ્ય વળી એક ધારા બાધનાનું દેહત્વ જનાનું રૂત્ય ડઇ કાર-લુસર અને હિતકારક ટોઇ મહત્વનું ગણાય એ પણ છટ છે તેણે અત્રનો ત્યાગ કર્યો અને પોતાનો દેહ પાડી નાખ્યો જે ઉત્કૃષ્ટ અને તેજસ્વી દેશસેવાને તેણે પોતાનું જીવન મમર્થ્ય હતું તેને જ તેનો અત પણ મમર્થ્યો આંધાં પણ તેના રાન્યતત્રને પાનસો વર્ડ સુધી, અને તેના નાનઓની ચૌદ પેઢી વીતી ગઇ ત્યાં સુધી વળગી રહ્યું અને જ્યાં સુધી તે વળગી ગયું ત્યાં સુધી પગજ્યો સાથેના તેના મબધમા અને પોતાના રાન્યકાળમા ગ્રીમતા મર્ડ નગર જ્યોમા તેનું પ્રથમ પદ રહ્યું આ લાખા મમધમા લાછકર્ગમના નાન્યબધાગણમા માન એક ફેરફાર કરવામા આવેલો અને તે એફારમડની ચોજનાનો હતો અને એ ચોજના પણ દેખાડમા લોગને લાખના હોય એવી હતી, પરંતુ ખરૂ જોતા રાન્યઓ અને વડીલમડનનું મમર્થન કરતી હતી, એટલે એનાથી મૂલ બધા ન્ણુ નબળું પડવાને બન્ને વધારે બનવાન થયું.

પાચમે વર્ષ વીત્યા પછી આઈરેમમ-પુત્ર એગિસ રાજતા રખતમા લક્ષ્મીએ આ ઈમા પ્રવેશ કર્યો અને જ્યે તેના હમેશના સોબતી લોબને માથે લેતી આવી આ બીજ રોપનાલુ નિમિત્તમાણુ સેનાપતિ લાછમેન્ડર હતો તેને પોતાને લક્ષ્મીની મિલકુલ તમા ન હતી, તોપણ આઈનોને દોલત અને મોજશોખ બને વ્હાલા થવા લાખ્યા તે એના રૂત્યને લીધે લાછઓમાથી એ સેનાપતિએ પુષ્કળ મોલંડુ આંધાંમા આણુવાની પ્હેલ કરી, અને લાછકર્ગમના ધાગઓને એ પ્રમાણે તોડ્યા એ ધાગઓ જ્યાં સુધી ટક્યા ત્યાં સુધી આંધાં એક નગર નહીં પણ એક દુકુળ જેવું હતું અને તેના સર્વ વાસીઓલુ વ-

નન કોઇ ભતાયારી અને ડાહ્યા દિવસુકના કુટુંબીઓના જેવું હતું. કવિઓ દેવાશી વીગ્
 દક્યુંથીસ વિશે કહે છે કે તે એક મોટો અને એક મિદચર્મ લાઇને આખું જગન જરી
 વાળો અને તેમના મન ફૂગ અને પિશાચકર્મ કરનાર જીવમગાગેનો તેણે નાગ કર્યો. એ
 જ પ્રમાણે આ મમળના આર્ટન એવચીઓ એક વાદ્ય કપડું ખેંચીને અને હાથમા આ-
 કણીને લપેટેયો પોતાની એવચી તરીકેની નીમણુંકનો દમ્તાનેજ લાઇને ત્રીમના ગમે તે
 ગજમમા જતા અને ત્યાં એમને પગલે અધાધુદી અને જીવમ અદસ્ત યર્ધ જતા, કંપદ
 ક્રમપ અને ગજ્યદ્રોહનો અત આનતો, અને એ ગજ્યતા મરે પક્ષે ઉમગથી એકત્ર યધને
 તેની સુસ્તાઓનો અમય કરતા અને તેની આજ્ઞાઓ માથે સ્વદાયતા મધપૂગમા તેનો
 ગજન આને કે તુગત બધી માખ અન્યોન્ય લડુ મુકી દઇ તેની આમપામ ગુજી ગહે
 અને તેની તરેનાત ઉઠાવે એવો દેખાય થઇ ગહેતો. એ વખતના આર્ટના સુગજ્ય અને
 ન્યાયના ભડગ આર્ટમાથી આસપાસના ગજ્યોમા પણ ધથગઇ ગહેતા. વનુચ્છિતિ આ
 પ્રમાણે હતી એટલે કેટલાક લખે છે કે આર્ટનોને તાબેદારી આનડતી હતી પણ અમય
 કરતા નરોત્તુ આવડતું એ વાચીને મને વિમ્મય થાય છે તેઓ પોતાના પલમા થીઓપો-
 મ્પમ ગજનુ વાક્ય રાકે છે. કોઇએ એ ગજને કહ્યું હશે કે “આર્ટ તેના સુગજ્ય માટે
 તેના ગજઓની સદ્બુદ્ધિને આભારી છે.” ત્યારે તેણે ઉત્તર દીધેલો કે “આર્ટના લોક
 કલાગગ છે એ મોટી વાત છે.” હવે એ તો મિદ્ધ છે કે હાકેમને હુકમ ચવાવતા આવડે
 નહીં તો પ્રજા વધારે વખત સુધી તેને અધીન ગહેવાની નહીં, પોતાના અનુયાયીઓને
 આજ્ઞાપાલન શીખવતુ એમા નાયકના નાયકપણાતુ એક અગત્યનુ અગ છે. સવાગતી કલા-
 થી જ ઘોડાનો તીખો સ્વભાવ અને જગતીપણુ છૂટી જાય છે. રાજનના કૌશલથી જ પ્ર-
 જામા રાજ્યભક્તિ અને નિયત્રિત વર્તન આવે છે. અન્ય ગ્રીક પ્રજાઓ સ્પાર્ટન અમલને
 સદ્ધન કરતી એટલું જ નહીં પણ તેને ઉમગથી આનકાર દેતી. આર્ટ પામેથી તેઓ વહા-
 જો દ્રવ્ય કે લશ્કર નહોતી માગતી, પણ માત્ર એક મેનાપતિની માગણી કરતી હતી અને
 કોઇ આર્ટન મેનાપતિ તેમના વચ્ચે આવીને ઉભો ગહેતો એટલે તેઓ તેને બેદર માન
 અધિદાગ આપતી. જીવો મિસીલિયનોએ ગાદિયિપ્સને, ખાલ્કીડિયનોએ એસિડસને, એ-
 શિયા માઇનોરની પ્રજાઓએ લાઇમેન્ડને, ક્રેયિકેટિડસને, એગિસિલેયસને કેના પૂજ્યા હતા.
 આ અને એના બીજા આર્ટનો ન્યા ન્યા જતા ત્યા ત્યા લોક અને શાસકો બને તેમને
 મધ્યગ્રો, શિક્ષકો, અને સુધાગકો ગણતા, અને ગ્રીક પ્રજાઓ આર્ટનો પોતાને ઉચ્ચ ધ-
 મોની, સુદગ જીવનની, અને સુરાજ્યની, ઉત્કૃષ્ટ પાશાલા ગણતી. આર્ટ તે ગુરુ અને બીજા
 નગરરાજ્યો તે એના શિષ્યો એવી સમજ આવતી આ આશયથી જ એક મશ્કરાએ
 કહેતુ કે “મ્હારો હુકમ એવો છે કે ગ્રીમમા સર્વ સવારી પુલેકા વગેરેની વ્યવસ્થા
 એથન્સવાસીઓએ જ કરવી અને ગતમગમતોની વ્યવસ્થા ક્રિલિયનોએ જ કરવી, અને
 એમના કાર્યમા કષ્ટ ખામી આવે એટલે આપણે આર્ટનોને પકડી તેમને શિક્ષા કરવી ’
 વળી થીબનોએ લુક્રાની લડાઇમા આર્ટનોને હરાવ્યા ત્યારે સોક્રેટિસના એક શિષ્યે
 તેમના વિષે ટીકા કરી કે “જીવો ! આ લોક, નિશાળિયા પોતાના શિક્ષકને મારીને આ-
 વ્યા હોય, તે પ્રમાણે કેના હરખાય છે ! ”

પણ સ્પાર્ટા બીજા રાજ્યો ઉપર આમિત્ત મેળવે એ લાઇકર્ગમનો હેતુ ન હતો

તે નજનનુ સુખ, દેવ-વશિના સુખની માત્ર ૯૮, સદ્ગુણ અને વ્રતિઓના મવાદમા
 ગ્રહેણુ માનતો તેથી તેને એવી વચન્યા દગ્ગાની કે સ્પાર્ટનો અતન મિતાચારી અને
 માત્રગત સતેષ માત્રી ચાનનથી નહે, તથા તેમનુ નિયામક છવનત. દીર્ઘાયુષી નીરો
 પેટો, રાષેાત્તીમ, ઝીનો અને બીજા ગત્યતત્ત્વના નિયામકોએ લાઘવગંસના બધાંણુનો
 નમ્મનો વધને અનેક મિષત નાન્યતરો ધડ્યા છે, અને તેમના અયોની ખ્યાતિ પપુ વાલી
 થઈ છે પરંતુ એમની તો માત્ર વિવાગેની ગુચારી એમની આધે કે ઝીમના મીઠા ગત્ય
 સ્થાપનાઓ આથે નાદકર્મનો મુખનો ૯ થાય નહીં કેમકે એલો માત્ર વિચારના
 પ્રદેશમા નહીં, પણ પ્રત્યક્ છવનના પ્રદેશમા એક અપૂર્વ અને દીર્ઘાયુષી ગત્યતત્ત્વ રેષ્ટુ,
 અને તેમા એવો નમ બધો કે તેથી પોપાહ પોપાહને એ નમ-ગત્યમા પેટીદરપેટી
 મિતાચારી, ઉચ્ચ જ્ઞાનનાનાળા, અને મન્દાની વિલસુદોની ૯ વસ્તી થયા કમી, અને એ
 પ્રમાણે દિવસુરીના આદર્શ ચિત્તાકર્ષક છે ખન પણ શન તથી એના બકનાદને એલો
 મુદાને માટે જૂગો જનારી દીધો એન્ટિસ્ટાટ પણ કહ્યું છે કે સ્પાર્ટિએ એના મોન પછી
 એનુ એક મદિર ન્યુ તેમા એની એક દેવની માદક પૂજા થતી, તથા વર્ષે વર્ષે
 ઉપહાર ધનના એ પ્રમાણે એને અત્યત માન આપ્યુ તે પણ એની કૃતિના આમાધારણુ
 મદત્ત તર નેતા બધુ ઓછુ હતુ

હે છે કે એના શમના અવશેષને જનારે સ્પાર્ટમા આણુવામા અને ત્યા દદનાન
 વામા આ ના, ત્યાં તેની કમર ઉપર વીજળી પડી આવેા જનાન ઈશ્વરી પાનુ એક ખામ
 ચિન્હ ગાળી શનય મેકિડેનિઆના આરેથુમા નામ આગળ દદનારેના યુગિપિરિમ કવિની
 કમર ઉપર પણ વીજળી પડી હતી એ ચિનાય એવો ઝાઝ દાખવેા જણુવામા નથી
 વાગકર્મ જેવા દેવોના માનીતા, અને મનુષ્યોના ખરેખર પૂજ્ય, પુરપની કબર ઉપર જેવો
 ઈશ્વરી ચમત્કાર થયો તેવો યુગિપિરિમની અર ઉપર પણ થયો, એ કીકત એ કવિના
 બધેાનુ અભિમાન વધા નારી છે બીજા કેટલાક કહે છે કે લાઘવગંસ મિદા મુઝમે મુવો
 એક વેખક એમ પણ જણાવે છે કે એને એલિમ નગરમા આણ્યો અને ત્યા એ મુવેા
 અને બીજા બે લેખકો કહે છે કે તે કેન્દ્રીથી ક્રીટ ટાણુમા ગયો અને ત્યા મુવેા રીન્ને
 એક લેખક એ ૯ પ્રમાણે લખે છે અને જણાવે છે કે ક્રીટના લેકો પરમેમિયા નગર
 આગળ અને એક ગ્ના પામે તેની અગ પણ જતાવે છે કહે છે કે તેને એન્ટિથો-સ
 નામે એક પુત્ર હતો, પણ તે નિરશ મણુ પામ્યો લાઘવગંસના મિત્રો અને હુબીઓએ
 એની મવત્સરી જમાનાઓ સુધી પાળી દિપ્પાર્ક્સ-પુત્ર એન્ટિસ્ટાટિમ લખે છે કે ક્રીટમા
 જે મિત્રો સાથે એ જોા હતો તેમણે એની ઇચ્છાનુસાર એના શબનુ દદન ન્યુ અને
 નક્ષા મસુદના પધગતી અને તે હંમે છે કે એના શમના અવશેષને સ્પાર્ટમા
 આપીને એ કિયાથી પોનાને એલો આપેના ગપથથી મુખ અથેના ગણી એના ધાનઓ
 ત્યજ દે એમ કોઇ મોરે પંણુ ન બને એવા હેતુથી તેલે આ પ્રમાણે જના દરમાન્ય
 ઇનિ લાઘવગંસનુ ચરિત સમાપ્ત

લાઈબ્રેરીસનું પરિશિષ્ટ.

સ્પાઈનું રાજ્યબંધારણ.

પ્રેમ પદ્યુ તે પડી હિરેનસના વશનેએ પિયોપોનીસસમા આનાસ, સ્પાઈન વગેરે મન્ય મ્યાપ્યા તેની હકી-ત પરિશિષ્ટમા “ હિન્-વાન્ડી ” ગિયેની વ્યમમા આપી છે આ હોરિયનો ચુરટસ નનીની ખીલુમા ગામડાએ બાવીને રહેતા હતા, તેમાથી પાત્ર ગામના મ-વાગથી સ્પાઈનુ નગગ ત્ય મ્યપાયુ લેહિડીમનપ્રાતમા ધીર ધીને સ્પાઈનુ આધિપત્ય સ્વીકારાયુ અને ખીલુ ગામડાએના રાજકીય હ- દુખ્યા તથા ત્યા વમનારા ‘ પેરિ-નઈ ’ સ્પાઈની આસ-પાસના મુવ-મા રેનાગ હેવાયા

ગ્રી- પ્રત્નના રાજ્યોનુ પ્રાચીન બવાગ્લુ, નટાભારત અને ઉપનિપદોમા પ્રાચીન આર્યપ્રત્નનું રાજ્યબંધારણ જણાય છે તેનુ હવે સૌને માથે રાલ હતો તેને રાજ્યકાર્યમા સલાહ વગેરેની મદદ રના અમીગમ રગ હવે અને પ્રત્નગમત્નના પુરુષોની નાગરિ- સભા હતી આયા મુવ કુટુબખઈ રહેતા, તેમાથી એક પૂર્વમાથી અનેક કુટુમો ઉતરીને એ સજહ-દુખ-નવનુ ગોત્ર થયુ, અને એ ગોત્રના કુટુમોનુ ન અથવા, એકથી વધારે ગોત્રના સહવામથી ગામ વ્યાયુ આ પ્રમાણે વિન્તાર વધતા એક કુટુમપિતા રાત થયો અને ખીલ નહાના લાભોમાથી ઉતરેના કુટુ-મોના વડીલોનુ અમીરમ રવ થયુ તથા ખીલ સર્વ જુનાન મરદોની નાગરિ- સભા થઈ ગોત્ર માટેનો ગ્રી- રાખ્દ ‘ એનોસ ’ (સ ધા જન્) છે એથી વધારે ગાત્ર મળીને ગામ રથાપ તેની વસ્તીનો ગ્રી- રાખ્દ કાઇતી છે, જેનુ આ પુસ્ત-મા કેટલે- સ્થને ગાખા રાખ્દથી લાપાતરું હું છે શાખા એને પ્રત્નસમસ્તની શાખા કેમ? એ થી વલા- ‘ શાખા ’ એ (કાઇથીએ) મળીને ગ્રી- નગરરાજ્યોની પ્રત રચા-વેલી છે દાખવા તરીકે એથન્સની પ્રત દરા શાખાએમા વિજમ્ત હતી ઇતિહાસના આરભમા ગ્રી રાજ્યોનો ગત પ્રત્નનો નેતા, ન્યાયાધીશ, અને મુખ્ય પુરાહિત હતો, તે દેનાશી એટલે કે દેવો નગર વીરોના વશનો મનાતો, અને પ્રત્નપાવનનો તેનો ધર્મ તેમજ હ- મનાતો પણ તેની આ રાપાસ સદેવ પ્રત્નના શિષ્ટો, અમીરો કે વૃદ્ધો હાજર રહેતા, અને લગભગ દર બાબતમા તેમની સલાહ લેવાતી વળી રાલ જરૂરને વખતે પ્રત્નસમત્નની સભા બોલાવતો, દુરુમન રહી આબ્યા હોય, કે દુરુમન ઉપર રહાઈ રી હોય ત્યારે તો એ-હુ થયકુ પ્રત્નનુ તન્ય એ જ તેની સભા હતી, અને તેની સમક્ષ રાલ અને અમીરો પોતપોતાના વિચાર જણાવતા તથા સભા તે સાલળતી, અને ભાષણો થતા તે દરમિયાન સમાજણો કચિચકચિના આપોઆપ નાદ રતા તે ઉપરથી રાલ તેમજ ખીલ નાયન પ્રતનુ વલણ જાણી રાકતા

આવા શિશિવ બંધારણ આય જન્મ પામેલા ગ્રી- નગરરાજ્યો ધીમે ધીમે એ બવારણમા ફેરાર રતા ગયા કેટલે- સ્થને રાજવંશ અને રાજની પદવીનો નાશ થયો, તો કેટલે- સ્થને પ્ર-ત્નની સભાના હવ નામના થઈ ગયા અને જ્યાં જ્યાં રવા ત્યાં પાજ તેમના પગચર સબધ જુલે જુલે રે હો જુલે જુલે રીતે ગોવાયા

સ્પાઈનો, સંપ્રદાયપાવ- પ્રાચીન ભક્ત (ગન્સર્વગીવ) તરીકે, ઇતિહાસની પ્રાચીન વાવની પ્ર-ત્નઓમા પણ જાણીતા હતા એ પ્રાચીન ભક્તિને લીધે તેઓ પોતાનુ રાજ્યબંધારણ પ્રથમથી જ જેનુ ને તેવુ અખડ ઉતરી આવેલુ અને આજુ એ- વખતે એ જાણે રચેકુ માનતા, જેમ ભાવિ-હિ હુઓ આજ પણ પોતાને રચવ હિ હુ ધર્મનુ રૂપ પગપૂર્વથી ચાલત આવેલુ અને વેદોન્ત માને છે તેમ પણ આ માન્યતાને ઇતિહાસનો આધાર નથી મળતા ઉપર વર્તુવેલા બંધારણમાથી ધીન ધીમે રાલની સભા ગ્રી- પ્રત્નઓમા ધરેખરે સ્થને તેમ સ્પાઈમા પણ ધની ગઈ આ ફેરાર

સ્વાર્થનાથી અલેવથી થા. ૧મું સ્વાર્થનાની સ્થાનાથી માગને જ અમનામાં બે રાજાની અને બે રાજા હોવાથી એ રાજા જરૂર પડે જીવત રાજની સામે થયા. ૧૧ લાગતા બે પ્રમા. ૧ સનમ જાન્યસત્તા ધમાની નહ અને મે જ રાજાથી સ્વાર્થના મુધારાને રાજ્ય માટે નહાની નાખવી પણ ન પાગ છે. આખું મુધી સ્વાર્થના બે રાજાઓ નામની સત્તા ભોજવતા પણ ૧૫મ રાજા

પુરોહિત તરીકેના તેમના હ આખાદ રજા સેનાપતિ તરીકે પણ તેમની સત્તા વનખર પથમ જેટલી જ ગ્દી લાગુ. ૨ મુખ્યત્વે બે માણસના હાથમાં રૂપ અખતિયાર રોપવાની જ નત્ય વિષે મનબદ સંભવનો નથી પરંતુ આ હ ના જ મોટા મુધા. ૩ થોડે કે મેનાપતિ થઈને નરેશ રાજાને નહા. ૪ રી પાથ અને જલ ર પાલુ સ્વાર્થ માટે ત્યાં તેને પોતે ની લામગરિન સંબધે જરાબ દેવો પરતો.

જુના વખતના અનિશ્ચિત અને અસ્પષ્ટ સત્તાધારી સિદ્ધમ ઉવને બંને સ્વાર્થના અદ્વારીસ (બે રાજાઓ મળીને ત્રીસ) સુદી દહાડેલા રા. ૧ વર્ષથી વધાર વયના અને સ્વાર્થના અમીરકુતો માના રૂદ્ધાનુ વહીવત્ત. ૨ (જેરસિયા ૨ જેરનિયા) થયુ રાજના ન્યાયાધીશ તરીકેના થ હાથમાં હ આ મડળને મોપાયા અને તે ઉપાત દરે- આખતમા ગવાહમાં તરીકે તેના હાથમાં ધારી સત્તા આવી

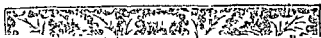
બે ઉપરાત પ્રત્યક્ષ (ના ગિરિસના ૨ એપેક્ષા) મા દ ત્રીસ વર્ષથી વધાર વયના સ્વાર્થનાને હાજર નહેવાનો હુ દહો આ સત્તા દ મહિને એકવાર મળતી, અને સધિવિષદ તથા મેના મોટા રાજાથી સવાનો વિષે પોતાનુ વચ્ચુ નાદ રીને દર્શાવતી રૂદ્ધમ'વ તથા હવે પછી વર્ણવાગે તે એકાદમડળના સત્તાસંહોની સુદાની પણ બે સમા નાદદાર જ રતી પરંતુ એનુ વચ્ચુ રૂદ્ધ અને એકાદમડળને વાચ્ય ન લાગે તો તેઓ સમા જગ્યાસ્ત રતા, એમનો અભિપ્રાય આવો છે બે મુજબ રૂદ્ધ અને એકાદ મડળો સ્પષ્ટ રાજાઓના હાથે દર બે પછી જ તે સ્વીકારાય લો ગણાતો એટલે સ્વાર્થ પ્રત્યક્ષ રાજ્ય હતુ તે માત્ર દેખાવમા જ

સ્વાર્થના રાજાઓ હતા તે પણ એ દરે જોતા નામના જ, રૂદ્ધમડલ મરત પછા વધારે સત્તા એકાદમડળની હતી ગમે તે પાથ સ્વાર્થનો એકાદ તરીકે સુદાતા, રાજ એ તેમની રૂબરૂ ગપથ લેતા કે તેઓ રાજ્યના ત્રયશ પાસે એકાદ રાજાઓની કમ સમય લેતા ૨ ન્યા મુધી રાજ આ રાજ્યના હાથમાં પાજરો ત્યા મુધી તેઓ રાજ્યસત્તાના પક્ષમાં રહેશે આ ઉપરથી જાણાય છે કે શિષ્ટવર્ગ અને પ્રત્યક્ષ વચ્ચે વિશેષ ચાનો તે દરમિયાન રાજાઓ શિષ્ટવર્ગનો પણ લીધેલા અને એકાદમડળ પ્રત્યક્ષનો લીધેલો અને અ તે તેમા એકાદમડળ તથા પ્રત્યક્ષનો વિચર થયેલો રાજા મુજબ કમ જતો ત્યાં પછુ તેની સાથ બે એકાદ રાજા અને દેખાઈ જાયતા

સ્વાર્થના હતિહાસમા ખેલો બતાવ મેસેસેનિયાની સત્તા છે લેમનિયા અને મેસેસેનિયા વચ્ચેનો પ્રથમ વિષદ હ પ આક્રમા સે ૧મા થયો બીજો સાતમા સે ૬મી આખરે થયો સ્વાર્થનાએ હતાયેલા મેસેસેનિયાનો મુવામ બનાવ્યા એમની સમ્યા સ્વાર્થનાથી બહુ વધારે હતી એટલે સ્વાર્થનાએ તેમને તેમના ગામ આક્રમા રહેવા દીધા, પણ તેમની જમીનો પોતાનામાં બ્દે ની લીધી, અને દરક લાજના મૂલ માલિને માથે તેની ઉપજનો અર્ધ ભાગ સ્વાર્થના માલિને આપ વાનુ દરમુ આ ઉપરાત એકાદ અને સ્વાર્થના મિશીરો તથા સિપાહો સખત જવનો રાખતા અને ગમે તે બ્દાને ગમે તે રીતે ન કોઈ શુભામ (દેવદ) વિષે તેમને રાક જય તેને મારી ના ખતા વળી તેઓ એક મળી કોઈ રીતની રાજાથી લાવના પ્રગરો નહો કે રાજાથી ચોખ્ખતા મેજવે નહો પણ મનથી અને આત્માથી પણ મુવામગિરિ સ્વીકારી રહે તે માટે તેમના ઉપર અને પ્રતિષ્ઠા મુવામા આવતા અને તે બદ ફરતાથી તેમની પાસે પળાવાતા

મેસેનિયન વિગ્રહો ઘણા વર્ષ આજ્યા અને એ વિગ્રહોમા એ- પક્ષ જમીનહોસ્ત થાય તે બીજે જીવો ગણાય એવું હતું, તથા સ્પાર્ટનો સંખ્યામા મેસેનિયનોથી ઓછા હતા એટલે સ્પાર્ટનું આજીવન સિપાહિગિરિ માટેની તૈયારી જેવું થઈ ગયું તે આ વિગ્રહો દરમિયાન એટલે કે આઠમા અને સાતમા સૈનામા થયેલું હોય જોઈએ અને એ જીવનનિયમન લડાઈ તથા વિજય માટે કેટલું સફળ નીવડયું તે જ્યારેના લાઇકર્ગસ અને ગ્રીસના ઇતિહાસ ઉપરથી આપણે જાણીએ છીએ પણ જ્યારેમા તેમજ એગિપ્ટોટલ, પેટો વગેરે દ્વિપસુદ્ધેમા અને ગ્રીક સાહિત્યમા સર્વત્ર સ્પાર્ટન સંસ્થાઓ વિષે જે આશ્ચર્ય અને જે ખૂબ લાવ જણાય છે, તેનું કારણ માત્ર સ્પાર્ટનું લ- સ્ત્રી પ્રબલ નથી, એનું મુખ્ય કારણ ગ્રીક લોકોના મનુષ્યજીવન વિષેના આદર્શ સ્પાર્ટા ધણે અશે મૂર્તિમાન કરણ હવે એ છે એ- ઇતિહાસિ- લખે છે તેમ " સ્પાર્ટા ગ્રી- પ્રભની સૌંદર્યની લાવનીને પ્રત્યક્ષ કરણ હવે, તેની સંસ્થામા અને તેના જીવનમા, તેના કાયદાઓમા, અને એ સર્વના દ્વિપ સ્પાર્ટાના નરનારીઓમા, એ- જાતની સંપૂર્ણતા અને સરળતા પ્રકટ હતી, જે જોતા બધા ગ્રીકો છ- થઈ જતા " તેમને એ રોશિયન બંધારણમા રોશિયન મદિરના જેવી જ ભવ્ય પણ સાદી, અલગ રહિત પણ મુવટ કુદરતી અને સાથે મ્યાથી કાવાતીત મુદરતા લાગતી જ્યારે- રૂઢ લાઇકર્ગસમા સ્પાર્ટા અને સ્પાર્ટાની સંસ્થાઓનું સવિસ્તર તથા અસર ૧૨- નિશ્પણ દ્વિપસુદ્ધી અને જનસ્વભાવદર્શન પુરસ્સર છે તે ઉપરાંત આ રોશિયન સૌંદર્યની પણ છાયા આવી છે, તેથી એ લઘુ લેખ દુનિયાના આત્મોદ્ભવ અજસમર સાહિત્યસમ્રાટમા ઉચ્ચ સ્થાને છે

થેમિસ્ટોકિલસ.

* થેમિસ્ટોકિલસનું કુટુંબ કંઈ વિખ્યાત ન હતું કે તેનાથી તે પ્રસિદ્ધિમાં આવે. તે ક્રીયર વિભાગની ક્લિયોન્ટસ શાખાના એક સામાન્ય એથન્સવાસી નામે નિઓકિલસનો પુત્ર હતો. તેનો મોસાળ પક્ષ એથન્સનો વતની ન હતો તે નીચેની કવિતા પરથી જણાય છે:-

જન્મ જૂનિ મુજ થ્રેસ વિષે, એ ષોટોનોન મ્હાણું નામ;
મહાન કિન્તુ થેમિસ્ટોકિલસ, સુત મમ મુજને કરે પ્રસિદ્ધ.

પણ ફેનિઅસ જણાવે છે કે તેની માતાનું નામ એષોટોનોન નહીં પણ યુટર્પિ હતું. અને તે થ્રેસની નહીં પણ ટ્રેસિઆની હતી. એક બીજો લેખક તેને હેલિકોર્નેમસની હોવાનું જણાવે છે. ખરી વાત ગમે તે હોય પણ એથન્સમાં કિલ્લાની ખ્દાર સાધનો-સાર્ગિસ નામની જગ્યામાં હરમ્યુલિસને અર્પણ કરેલી એક કસરતશાલા છે. હરમ્યુલિસનો પિતા દેવ અને માતા માનવ જાતિની હોવાથી તે સ્થાનમાં એથન્સના જે જે યુવાનો માતપિતા બનેલા પક્ષ તરફથી શુદ્ધ એથીનિયન લોહીના ન હોય, તે બધા કસરત કરવા એકઠા થતા; ત્યારે ત્યાં જવા માટે થેમિસ્ટોકિલસે કેટલાએક યુવાન અમીરશ્રાદ્ધાઓને સમજાવી પોતાની સાથે કસરત કરવાને લીધા. અને એ પ્રમાણે તેણે શુદ્ધ એથીનિયન અને મકર જ વચ્ચેનો ભેદ નષ્ટ કરવા પ્રયત્ન કર્યો હતો. એટલું નક્કી છે કે તે લાઈકામિડિ કુલનો સગો થતો હતો, કારણકે સિમેનિડિઝ જણાવે છે કે બ્યારે “જગલીઓએ” શાહલી વિભાગમાનુ એ કુલનું ટિમીટિસ્નું મંદિર બ્યાં તેણીની શુભભક્તિના કલ્પવૃક્ષમાં આવતા હતા તે બાળી નાંખ્યું ત્યારે થેમિસ્ટોકિલસે તે ફરી ચણાવ્યું. અને સુંદર ચિત્રો વડે શૃંગાર્યું હતું.

એમ જણાય છે કે બાલપણથી જ એ સાક્ષાત્ અને ઉત્સાહી હતો, મોટાં કામ કરવા તરફ તેનું વલણ હતું અને રાજ્યકારભારની બાબતોમાં માથું મારવાની તેની પ્રકૃતિના પૂર્વચિહ્નો તે બતાવતો હતો. નવરાજ અને રત્નનો વખત બીજા કિશોરોની માફક તે આગમ અને રમતમાં ગુમાવતો નહીં પણ પોતાના મહાધ્યાયિઓ પર દાષ પણ કાષ્ઠનિક આરોપ થકી કઠારી એ આરોપ કેવી રીતે મુકવા અથવા તેમાંથી એનો બચાવ કેમ કરવો એ વિષેના બાળો અને દલીલો તે નિરતર ઘડ્યા કરતો હતો. આ તેની ટેવ બેઠને તેના એક શિક્ષાગુરુએ બાખ્યું હતું કે એનામાં થાંતું પાણી છે અને એ જરૂર પોતાના દેશને આશીર્વાદ રૂપ કે પછી શાપ રૂપ થઈ પડશે.

* એરિસ્ટોટલનો શિષ્ય; મીએક્રેસ્ટમનો મિત્ર; એક દિવસુદ અને ઇતિહાસક.

માદિત્ય અને નીતિના નિયમો તમ્મ એક બધુ બધુ ન હતુ અને તેમા તેજે પ્રતી-
ધુતા ન મેળવી. પણ મામાન્ય પ્રત્યેયથોગી કામોમા અને ગત્યકા-બાન્ની બાનતોમા
પોતાની ઉમરને ઘટે તે કન્ના તે વધારે ધ્યાન આપતો કામજુ કે તેની બુદ્ધિનું વલણ એ
દિશામા હતું એવી ઉમરે એક વખત તે એક નુનિદિત મનુષ્યમા બેઠેલો હતો. અને હામ્ય
પિનોદ આવી રહ્યો હતો ત્યાં તેનામા ગત્યકાન્ની ખામી દોષો ઉપર દીકરા થપાથી તેજે
જાન કહો-નાથી જાનાબ આખો હતો કે “ તમે કહોહો તેમ અને વીખા કે વામની વગા
હતા નથી આવડતી, પણ એક મુદ્ર અને ન્હાના નાન્યને બન્ય અને મદ્દાન કેમ બનાવતુ
તે હું બાહુ છું ”

રોસિમ્મોસ* જણાવે છે કે થેમિસ્ટોકિયસ એનેકમેગો મ અને મેનિસ્મનીડુ ખામે
પદાર્થવિજ્ઞાન શીખ્યો હતો. પણ આમા તેની જૂન યાવ છે. કામજુ કે ત્યારે પેનિડિસ
જે થેમિસ્ટોકિયસ કરતા ઉમરે ધણો ન્હાનો હતો તેજે મેમોમને ઘેરો નાખ્યો ત્યારે મે-
લિસ્મસ તેનો બચાવ કવચમા મામેય હતો, અને એનેકમેગો-સ પેનિડિસમનો મમમ-
લીન હતો બીજા ક્રેટ્યાક કહે છે, અને એ વધારે વાસ્તવિક લાગે છે * તે એથન્સના
ક્રીયર વિભાગવાળી મેમિસ્ટાન્મનો શિષ્ય હતો, આ મેસિસ્ટાન્સ કંઈ પદાર્થવિજ્ઞાની ન
હતો કે મોટો વક્તા પણ ન હતો, પણ તે વખતમા “શદ્ધપણ” ને નામે જે જ્ઞાન અ-
ખાતું તેનો શિક્ષક હતો અને આ “શદ્ધપણ” મા નાન્યકાગબાગના નિયમો અને રાજ્ય-
નીતિના સૂત્રોનો મમાવેશ થતો આવી શાલાઓ અને આસ શિક્ષણનો એથન્સમા મોન-
નના વખતથી અને તેનાથી જ આનંદ થયો હતો અને તેમા સોનનના સિદ્ધાંતોનું શિક્ષણ
અપાયા કરતુ હતું પણ પછીના વખતમા ત્યારે ગત્યનીતિની માથે વાલકનાનું શિક્ષણ
બેદાય અને તેનો હેતુ કારભારને બદલે માન વક્રનૃત્યમા મનાવા સામો, ત્યારે પછી તેના
શિક્ષકો ડાહ્યા પુરુષો અને રિનસુદાને બદલે મોદિસ્ટ* કહેવાના લાગ્યા. પણ થેમિસ્ટોકિયસ
મેસિસ્ટાન્સના બાળણો માબળવા જના સામો ત્યાર પછી રાન્યકાન્ની માદિતગા
યથ ચૂખો હતો.

* થેસોસવાસી, કાદમન અને પેરિવિસના સમયનો એક દત્તિદાસ અને કાવ્ય ણય, એરે
ટોમર વિષે એ પુસ્તક અને ટેલ્લાક દત્તિદાસો લખ્યા હતા, જેને થ્યેર અને ડેનોફ વખાતે છે
§ (મેનિસ્મસ) સાનોસવાસી, પેરિવિસના સમયનો એ દિવસ, પાનિનાદિસનો ગિ-
વ્ય, જુલો પેરિવિસસ થા

† સોફિસ્ટ જેટલે નુકી-ડાહો શીતના સાન રાવા પુરો નગરે પ્રસિદ્ધ થયેલા સ્ત્રીત,
નોલન વગેરે મોદિસ્ટ લેખકો અને સોફિસ્ટ સમજનો ઉપયોગ પ્રથમ સારા અર્થના જ થતો
પણ મેલિસના શુદ્ધ પદી અને પ્રવચના રાન્ય સ્થપાય ત્યાંથી પેરિવિસની રમિંદી શ
ક્રિયાતથી એથન્સ શીસની ‘ નિશાળ * બન્યુ જેટલે સ્વત્વ, રાન્યનીતિ, ફિલસૂફી વગેરે શીખવવા
ને ધધો કરનારા પરિતો ધધા તેઓ શિષ્યો ખાસેથી દ્રવ્ય લેતા અને તેમને બાધ રતા પ્રવ-
ચના સમ્યાઓ જમી નાનરિક સજાના મતથી બધો અમલ ચાલવા લાગ્યો, અને રોજદારી શ
નાદ તેમજ દિવાની મુદ્દમાઓમા ન્યાય મેળવવા માગે આસરે હસો નાનરિકના ધન આનજ
કેસ ચાલવા લાગ્યા જેટલે જેને વજા તરીકે નામના મગે તેના પ્રતિષ્ઠા સત્તા વગેરે ધણા વધવા
લાગ્યા, તેથી અર્થશાસ્ત્રના નિયમ પ્રમાણે શિષ્યોનું વલણ જે ભતનું શિક્ષણ મેળવવાતરફ વિશે
ય થયું તે ભતનું શિક્ષણ આપનાર શિક્ષકો વધારે ધનવા, અને વધારે હોલત, વજ મેળવતા થયા

તેની જીવાનીની શરૂઆતમાં તે તદ્દન વંદી ગયેલો અને સ્વચ્છંદી હતો. પોતાની વૃત્તિ ઉપર તેણે બિલકુલ અંકુશ રાખ્યો ન હતો અને તે વૃત્તિ તેની પાસે હલકામાં હલકું કામ કરાવતી. પણ પાછળથી તે સુધર્યો અને જાણે પોતાની આગલી વર્તણૂક માટે પશ્ચાત્તાપ હોય તેમ કહેતો કે જંગલીમાં જંગલી વહેરાને જે યથાયોગ્ય કેળવવામાં આવે તો તે સર્વોત્તમ ઘોડો નીવડી શકે છે. કેટલાક કહે છે કે તેના બાપે તેને વારસામાંથી બાતલ કર્યો હતો અને પોતાના પુત્રની અપકીર્તિ સહન ન થવાથી તેની માતાએ આપઘાત કર્યો હતો પણ એ ગપ લાગે છે. ખીજા કેટલાક વળા કહે છે કે તેના પિતાએ તે રાજકીય પ્રવૃત્તિમાં ન પડે એવા હેતુથી તેને નકામી કિનારાપર પડેલી કેટલીક જૂની હોડીઓ બતાવી કહ્યું હતું કે આની જ માફક પ્રજા, જ્યારે પોતાના નેતાઓનો ખંપ થઈ રહે છે, ત્યારે તેમની અવગણ કરે છે.

થેમિસ્ટોકિલસને ન્હાનપણથી જ રાજકીય બાબતોમાં ભાગ લેવાનો એટલો બધો શોખ હતો અને કીર્તિનો તે એટલો બધો લોભી હતો કે રાજ્યમાં સમર્થ અને પ્રતિષ્ઠિત પુરુષો સાથે અને ખાસ કરી લાઇસીમેક્સ-સુત એરિસ્ટાઇડિસ સાથે તેને મોટા વિરોધ પડ્યો હતો. તેમનો અણબનાવ ઘણા લાંબા વખતથી ચાલ્યો આવતો હતો અને તેનું કારણ એક લેખકના મત પ્રમાણે તેઓ અને એક જ જણ ઉપર આશરો હતા તે જ હતું. પણ પછીથી તેમનો વિરોધ રાજકીય બાબતોમાં પણ ચાલુ રહ્યો અને તેમની રહેણી કરણી અને રીતભાનની વિપત્તિઓ તેમાં ઓર વધારો કર્યો. એરિસ્ટાઇડિસ સ્વભાવે નમ્ર અને હાથનો અત્યંત ચોખ્ખો હતો. રાજ્યની બાબતોમાં તે સ્વચ્છ ન્યાયથી ચાલતો હતો અને દરેક કામમાં તેનું લક્ષ્ય લોકપ્રીતિ કે કીર્તિ નહીં પણ રાજ્યની સલામતી અને ક્ષાપ્તો એ માત્ર હતું. થેમિસ્ટોકિલસ એથી ઉલટું મોટા ફેરફાર કરવા ઉત્સુક હતો અને પ્રજાને નવા અને અયોગ્ય કદ સજાડતો એટલે તેની સત્તાની સામે થવા એરિસ્ટાઇડિસને ફરજ પડી. ખરેખર થેમિસ્ટોકિલસ કીર્તિનો એટલો બધો લોભી હતો અને કોઈ મહાન કાર્ય પાર પાડી પોતાનું નામ કહાડવાની એટલી બધી પ્રવજ્ઞ અભિલાષા ધરાવતો હતો કે તેની અત્યંત કિશોર વયમાં મેરેથોનના યુદ્ધ વખતે જ્યારે મિલ્ટિએડિસની સરદારી

આ પ્રમાણે મિલ્ટો અને શિશુલની અધોગતિ થતી જોઈ, મોક્રેટિસે, જે મિલ્ટો પોતાને સોફિસ્ટ કહેવાડવાના હતા, તે શબ્દનો નિર્ણય અર્થમાં ઉપયોગ કરવા માટયા; અને ' મોક્રિસ્ટો ' સત્ય અને ક્લિવ-નુકીતા બક્ષ નથી કે ખરા જ્ઞાનિ નથી પણ માત્ર યુક્તિપ્રયુક્તિથી સામા પક્ષને ખરો હોય તો પણ તોડવા અને પોતાનો પક્ષ ખેંચી હોય તોપણ ખરા નરીકે સાબીત કરવા વિનંતાવાદમાં જ મગ્યા રહી તેનું જ શિક્ષણ આપે છે, જે લાભકારક તો ક્યાંથી હોય પણ અત્યંત હાનિકર છે એવો આરોપ એણે તેમનાપર મુક્યો, તથા તેની સત્યતા, તેણે અનેક સાચે પિવાઈ કરી તેમને પોતા પાડી અને હાથપાંચ બનાવી એગીનિયનોના મનમાં ઉતારી ખરા જ્ઞાની તે દ્વિતમુક, જ્ઞાનનું મિથ્યા ટોળ કરનાર તે ' સોફિસ્ટ ' એ બેદ સોફિસ્ટ પછી ખેંચી અને એરિસ્ટાઇડે વધારે વધારે સ્પષ્ટ થયો. પણ જેમને સોફિસ્ટ કે ખેંચાની ક્લિવસુકી કચની નહોતી તે તેઓને પણ, અને જે ક્લિવસુકી માત્રને ખાલી ગુચવણ ઉત્પન્ન કરનારી અને કર્તવ્યચુદ્ધિને ટહોળી નાખનારી માનતા, તે દ્વિતમુક અને સોફિસ્ટ બનેને, આ બેદનો આશ્રય લઈને ' મોક્રિસ્ટ ' કહેતા એમાં કંઈ નવાઈ નથી એરિસ્ટાઇડિસનાં નાટકમાં મોક્રિસ્ટને મોક્રિસ્ટ કહ્યો છે. યાવનના અગ્રિમમાં ખેંચાની વિરુદ્ધ મનના ક્ષુભિસ્તર અને યવરંડના દરવારીઓ ખેંચાને ' મોક્રિસ્ટ ' કહે છે.

મને યથે પ્રથમા પામની હતી સારે પણ ને એકલો જો કમો, વિચાર્યુંને મને અને
વિચાર્યામાં બાગ લેવાને બદલે આખી મન વિચારમાં જ બેઠી મને. તેનામાં આટલો
બધો દેશ જો, તેના મિત્રોએ તેને કામ્બુ પૂડાં તેણે જરાગ આપેલો કે મિટ્ટિએ-
મની વિચલપનાક મને જપતા દેતી નથી. કમી એનાની મેથેયોન આનજની હાલને
આરે બધા કોમે વિમદના આ ૩૫ માનતા હતા ત્યારે યેમિટ્ટોદિયમ પેતાની દુઃખિતા
યેને તે હાલને વધારે સખ વિમદની શરૂઆત ૩૫ માનતો હતો અને તેટલા તારે સ-
મમ ત્રીસદેશના કામચર્ચે તે પોતાને અને એથન્સનાનીઓને ને અસ્ય યના વિમદ
તારે મિત્ર તવા કમો હતો.

લોનિયમની રૂપાની ખાલોની પેલાગ ને વખત સુધી એથન્સવામીઓ પોતા વચ્ચે
બંધી લેતા હતા તેને બંધે યેમિટ્ટોદિયમે લીમતથી દુખાવત મુખે કે તે પેલાગને દ-
વેથી એથી રીતે બંધી ન લેતાં તેના વડે લગવક બારકમો બાંધરાં કે લેથી છડતાના
કોમે લેઓ પોતા પાને મોટો શરતો દોવાથી સમુદ્ર પર આધિપત્ય બોગવતા હતા તેમની
મામે યુદ્ધમાં જતરી શકાય. એથી રીતે એ એટનિરામી કોમે મામે પોતાના મરેશી બધુ-
ઓના અર્ધા તથા દેવ જગૃત કરીને એથન્સનાનીઓને લેટલી મરેશાધથી બદલુ બાંધરા
તે મમજવી શક્યો તેટલી મરેવાધથી ડરાવસ અને દુખાનીઓની બંધી બનાવવાથી ને
પોતાની દુખાવત પસાર કરી શક્યો ન હોત, કામ્બુ કે એ શત્રુઓ વધારે દર પડેલા
દોવાથી તેઓ ચડી આવશે એવા એથન્સવામીઓને ખ્યાલ પહુ ન હતો. આ પેલાથી
મે લગવક બારકમો બાંધવામા આવ્યા, જે અદિર્ષ્ટમા મામે ઉપયોગમાં લેવામાં આવ્યાં
હતા. આ એક પગલા ઉપરથી તે બીજા ઉપર ગયો અને એથન્સવામીઓને તેણે બનાવી
આપ્યું કે અગર જો કે લરક્ટી સામર્થ્યમા અને જમીનના વિમદમા એથન્સ પોતાના
પાડોશીઓ માથે બાધ બીડવા તવા ન હતુ, તોપણ તેના નોકામેન્યના બવથી તે એકલે
હાયે “લંગલીઓ” નાં નુમવા અટકાવરા સમર્થ હતુ, એટલુ જ નહીં પણ સમમ
ત્રીમને તામે કરી લેવાને પહુ સમર્થ હતુ. અને આવી રીતે ખોટો કહે છે તેમ તેણે
એથન્સનાનીઓને મબવ લટકેયામાથી બહાણવી અને ખાવાઓ બનાવ્યા, અને વગી
પોતાને માથે પોતાના દેશબધુઓના હાથમાંથી હાત અને બાલા લઈ લઈ તેને રથાને તે-
મને હયેમાં વાપગતા અને બાંકડા માથે જડી લીધેલા કમવાનો આલેપ ખેંચી લીધો મે-
મિટ્ટોદિયમ કહે છે કે મિટ્ટિએદિયમ આ દેશાની સામે થયો તો પહુ યેમિટ્ટોદિયમ
પોતાની દરખાસ્ત પમાર કરવી શક્યો. આ પગવાથી એથન્સની રાન્યવ્યવસ્થાની નિયુદ્ધિ
અને તેનાં સમતોવપણાને બોગ અપાયો કે નહીં એ ચર્ચા ચર્ચા અપ્રસ્તુત છે.
પહુ મમમ ત્રીમદેશની સલામતી એ નોકામેન્યમા હતી અને એ મેન્યની મદદથી

† શ્રી- મબ્દ ‘આરોદિયન’ છે પ્રાચીન આરો એમ પનાહ પ્રવચોને દન્યુ, દાનવ, નાગ,
એવે વગેરે નામ આપવી અને એ શબ્દો એમની બાનાના નુચ્છનાચ- હતા તેમ પ્રાચીન
ગ્રીક પહુ પગલ અને શ્રી બાલા ન બોલનાની પ્રવચોને ‘આરોદિયન’ હતા ના પુસ્તકમા
એ મબ્દ પારોદિયન, સિથિનન, હિદી, કે ફેનીસિયન પ્રભ માટે વપરયેલ છે એ સ્થલે એ પ્રભ
સમજવાની છે તે ત્યાના સબધ પચી લખાવ આવશે તા હુમે જ નહીંએ કે ‘વિદેશીઓ’
શબ્દથી ચર્ચા છે અને એ બંને શબ્દો એ બીજા પચેય સમજવાલા છે.

૧૮ એક વખત તાના ૪ થઈ ગયેલુ એથન્સ ફરી પાડુ જરાયું એ જાતની પૂતી મામીતી (ખીજા પુનરા ન ગણીએ તો પણ) અકિર્મ પોતે પૂરી પાડે છે કાણુ કે તેના કાખાની હા ન પડી તેનુ જમીનમન્ય એમનુ એમ હતુ છતા તે એથન્સના મીઓનો તાજ વાદ ફરી શક્યો નહીં. અને મને લાગે છે કે તે માર્ગનિયમને પાળી ગયો એ મીસ તામે ઠગાના દગા કન્ટા પોતાની ખીર પડનાં મીક મન્યને અટકાવનાના લંબુથી હતુ

૨૮ નાં વેખદા કહે છે કે ધેમિસ્ટોક્રિસમ ઉગ્રક પ્રકૃતિનો હોવાથી પૈમા મેળવવાનો લાચરુ નહોતો. અને ખગેખ ને વાન્યા ઉપદાગે ધતો તેને માટે તથા જે અમાધાણુ હાકમાથી તે પગેણાઓની ખાતર કતો તે માટે તેને પૈમાની ઘણી જરૂર પડતી. ખીજા ટેટલાએક તેના ઉપર હવકાદનો અને દમડી સુદાગી નજર મખવાનો આરોપ મુકે છે અને વળી ઉમેરે છે કે તેને ટછ માગી વાતી બેટ તરીકે મોટીથી દોષ તો તે પણ તે વચી નાખતો તેો એક એથીનિયન વછેરા ઉઠેના પામેથી એક વછેરા માન્યો અને જ્વાન તે માણુમે તેને ન આપ્યો ત્યારે તેણે દમ બન્યો કે “હુ જ્યદીથી ત્હાન ધરુનો ટેનન ઘોડો ફેનતારી” અને એમ કહી તેને સચચુ કે ત્હારે માટે ત્હાન હુકુખીઓ પામે દાનાઓ વગેરે મુસ્કેલીઓ ઉભી કરીશ.

કીર્તિની મૃદામા તેનો ખગેખઓ દાઇ હતો નહીં. જ્યારે તે હજી ન્હાનો હતો અને જુ પ્રસિદ્ધિમા આન્યો ન હતો ત્યારે એથન્સમા પ્રિય થઇ પડેલા હર્મિઓની-નામી એપાઇક્રિસ નામના વીણા વગાડનારને મમજવીને પોતાને ઘેર વધ જતો, તે એ હેતુથી કે તણા લોકા તેને માભગાના આકર્ષણથી પોતાને ઘેર આવે. જ્યારે તે ઓલીમ્પિક મ્મ-તોમા ગયો ત્યારે પોતાના તણુઓના હાકમા અને ભોજનની ગોભામા તથા એકદર પગિ-સાગના ખર્ચમા ટાઇમનની ખજગણરી કરવાનો કે બને તો તેથી પણ મ્હડી જનાનો તેણે નયત કર્યો પણ આની નર્ત્તપુક ગ્રીક યોદ્ધાને પમદ ન હતી તેઓ કહેતા કે “આવી જાનના ખર્ચો અમાંગ હુકુખના યુવકને ગોભા આપે ખગ પણ જ્યારે એક અપ્રમિદ્ધ પુરપ

* ક્રિસ્ટોસનો એ મગ્ગર, મેરેમિગના યુદ્ધ પછી જ્યારે ક્રિસ્ટોસ પાછો ર્યો ત્યારે પો તાના લગ રનો અમુ લાગ તેની સરદારી નીચે પાડગ મુકી ગયો હતો, એ વરકરને ગ્રી. સ યુ કા લર રે ખેગીઆના રુદ્ધમા હગવ્યુ, તે વખતે તે યુદ્ધમા પડયા હતો

‡ દ્રોય સાથેની લડાઈમા વર્ષો મુધી ફાવ્યા નહીં એવે ગ્રીગએ યુનિસીસની સવાહથી એક મેગિ લા ડાનો વાગે જનાવો અને તેના પેટમા એમના મર્ જહાડુ સગદારે બરાયા તથા ખીજ બધા ંદાણમા બેસીને પાછા દેગ જતા રહેતા હોય એવો દોષ વરીને ની જ્યા દ્રોજબોએ ગિત્તા સાથી એ અતિગય પાડ પોતાના ગિદ્દાની બદલ લીધા રતે તેમાથી ગ્રીગએ નીજી કતવ ચ-લા ડી અને જ્યા ત્યા આગ લગાડી, તથા ંદાણમા કુચ રી ચાલુ મયલુ લરકર પણ પાધુ આવી પહોન્ચુ અને દોયનો આસ દગાદમાથી નાશ થયો તારા ધરુનો ટેનન ઘોડો જનાવી દ્વરા એમ જહો-વાનો લાવાર્થ એ કે એમા લગાઈટા સજગાવી મુગી તને છેક પાયમાવ કરી નાખીશ

‡ મેરેથાનના વિગેતા મિન્ડીઆરિસનો પુત્ર, ધમિસ્ટોક્રિસ પછી એથન્સના નેાગલે ન્યની સગદારી ખાસ કરીને એરિસ્ટાઇડિસની મદદથી તેને મળેલી, પાળથી પેરિક્લિસની સત્તા વધી તેમ તેમ તેની સત્તા ઓડી થતી ગડ જુવો પેરિક્લિસ

પોતાના ગત ઉપનાત આના ખર્ચમા પડે સારે તેમાથી શયદા તરીકે તે મિશ્રાભિમાનનો આરોપ માત્ર મેળવે.” અને વળી તેણે પોતાને ખર્ચે એક કમ્પ્યુ નાટક બનવાનું અને મમ્ત દગીશાન વચ્ચેથી પોતાના ખેનાડીઓની મદદથી તે નાટક માટે તેણે છનાન પણ મેળવ્યું આ જાતના માનમા તેણે નીચે પ્રમાણે વંખ ડોનનગ્યો “ક્રીયક નિભાગના ચેમિ-ગ્રાફિયમે આ નાટક બજવાનું, કાઠનીકમે તે રમ્યુ, અને તેના પ્રયોગ વખતે પ્રમુખ આર્કન એડિમેન્ટસ હતો” આથી તેની જુવાહરા ચમ્. અને વળી તેણે પોતાની રમ્યુ શક્તિને તમ્હી આપી એથન્સના બધા નાગરિકોના નામ યાદ કરી લીધા, તથા દરેકને તેના નામથી ખોનાવતો તેથી એની લોકપ્રિયતા વધી તેની આગળ લાનમામા આરત્ત દાવાના દમવા પણ તે નિષ્પક્ષપાતપણે ચક્રવર્તી મિમેનિટિમ કપિએ એક દારામા તેની પામે અયોગ્ય માગણી કરી ત્યારે તેણે જનાન આપ્યો “કાન્યના નિયમ તોડ તો તું જેમ સારો કવિ ન કહેનાય તેમ કાવદાનો બગ કંડ તો હું પણ મારો ન્યાયાધીશ ન કહેનાઈ.” વળી એ સિમેનિટિમે ડ્રિન્થિયામીઓને વખોડ્યા ત્યારે એણે તેને તાણો માર્યો કે “ત્હાન જેવા કદરવા ચહેવાની તું છમી ચિતગવે છે અને ડ્રિન્થિ જેવા મુદત મેહેનના નામીઓને તું ખોડે છે એ કેવું અપ્રદિત છે?”

આખરે સત્તા અને લોકપ્રિયતાની ટોચે પહોંચી, તેનો પક્ષ મળન થયો અને તેણે ઓગસીક્રમના પ્રયોગથી એનિટાદિસને દેશનિર્વાય બનાવ્યો.

† “એસ્ક્રાસિક્રમનો પ્રયોગવિધિ નીચે પ્રમાણે હતો દરે નાગરિક- એ હીમ્મનો ટપ્પો લઈ ને પુરૂષ તેના મત પ્રમાણે દેશનિર્વાયને ચોખ્ય હોય તેનું નામ તે પર વખતો, અને એવા બધા હું રાઓ રહેરના બનરના એ ભાગમા જેના ઝવામા આવતા, પછી અધિકારી એ ક ડા ગણી લેતા અને જે તેમા છ હજાર કરતા ઓછા મત અપાયેલા માનુષ પરતા તો તેનું પરિણામ શન્ય ગણાવે પણ જે મત છ હજાર કરતા વધારે થયા હોય તો પછી તેમા જેના નામ પર સૌથી વધારે મત પડયા હોય તે દસ વર્ષ દેશનિર્વાય થતો, પણ તેની મિત્રતાના ઉપભોગની આટે કોઈ આવડ નહીં.

એસ્ક્રાસિક્રમ જે નાઈ ઝુનાઈ માટેની સભા ન હતી એ તો માત્ર પ્રબલ સત્તા અથવા અ-ધારિત લાનવન ધગવનારનું નાઈ અંશે માન ઉતારવાની ક્રિયા હતી, કે કામા તેને હાથની લાનણી નો નમ્મ ઉપભોગ કહીએ તો આને, મરણ જ્યાંએ અમુક પુરૂષની મદદની સ્થિતિથી બીજાઓની અદેખાઈ ઉદ્દેશાતી ત્યારે તે લાગણી ઉત્પન્ન કરનારને પોતાની નજરથી દૂર રવાનો ઉપાય લઈ એ અદેખાઈ વિરામ પામતી.

આટલા મરિ જન્મ કીર્તિ, કે વ તુલ્ય માટે આગળ પડતા દરે પુરૂષને આ પ્રયોગનો લય રહેનો, દાખવા તરીકે પેરિક્લિસનો શુક્ર એમોન દેશનિકાય થયેલો તેનું કારણ માત્ર એટલું જ હતું કે તે સામાન્ય મનુષ્ય કરતા ધણી ઉચી પ્રતિભા યોગ્ય અને દુરદેશી ધરાવતો હતો.

જો છે કે એરિસ્ટાઈડિસને દેશનિર્વાય કરવા મત લેવાતા હતા તે અરસામા એક વખત એક નિરક્ષર નાગરિક ને તેને જાણખતો ન હતો તે એરિસ્ટાઈડિસ પામે આપ્યો અને તેને પોતાનું હીન્દ આપી તે પર એરિસ્ટાઈડિસ નામ લખવાનું કહેવા લાગ્યો એરિસ્ટાઈડિસે ચમ્પિત થઈ તે નિરક્ષરને પૂછ્યું, “જમ બાઈ, એરિસ્ટાઈડિસે તમારું શું બનાવ્યું છે?” તેનો તે નિરક્ષરે જવાબ આપ્યો, “જા નહીં, હું તેને કોઈ જાણખતો પણ નથી, ફક્ત બધા માણસો તેને ન્યાયી એરિસ્ટાઈડિસ છે છે તે મહારાથી સખાનું નથી એરિસ્ટાઈડિસે ઝુપઝુપ તેને પોતાનું નામ લખી આપ્યું”. સ્વદર્શન એરિસ્ટાઈડિસનું થરિન, વધારે માટે જીવો નિરિશ્વસ.

છનાની લોખંડે ઓમ ઉપર મહાદેવી તૈયારી કરવા માડ્યાથી એથન્સવાસીઓ પોતાના મૈન્યની સગદારી ઉપર નિમણૂક કરનાનો પ્રિયાર કરના લાગ્યા એમ કહેવાય છે કે એ હોદ્દો જોખમનો સમગ્ર ધણા જલો તે લેનાની ના પાડી પણ મુશ્કિલોડિસનો પુત્ર એપિકાઈડિમ જે બહાર કરતા વાયાન વધારે હતો અને વળી નાચિયો હતો તે એ જગ્યા માટે ઉમેદવાર થયો અને કદાચ પોતાની ઉમેદવારીમા તે શ્તેહમંદ થાત, પણ થેમિસ્ટોકિલએ જોયું કે એની નિમણૂકથી દેશનો પ્રિતાર થવાનો અભવ છે એટલે તેણે તેને વાચ આપી તેની ઉમેદવારી પાડી ખેંચી લેવાની

છમાનના મહેનશાહે ગણુ આપના માટે એવચીઓ જોડે કહેણુ મોકલ્યુ ત્યારે તેમની માથે આવેના દુભાવિયાના મગધમાં તેની વર્તણૂક પ્રસાપાત્ર ગણાઈ હતી તેણે એ દુભાવિયાને વિદેશીઓની માગણી ઓક બાપમા દર્શાવી એથન્સવાસીઓને મહેનશાહેને “પાણી અને માગી મોકલના” એટલે કે તેની આણુ મીકાના કલ્પુ એ રાન્યદ્રોહ માટે દેહાત દટ દેના મચના કરી, અને તે એથીનિયન પ્રજાને રચી વળી ઝીવિયા વિભાગનો આશ્ચિન્યમ ડગરતમા આપના માટે વિદેશીઓનું મોતુ ઓમમા લાગ્યો એ ગુનાહ માટે તેને અને તેની ઓનાફને એથન્સના નાગરિકમા ગણાના માટે નાવાપક દગવવામા આના તે પણ થેમિસ્ટોકિલસની દગખાસ્ત હતી તેને મોથી વધારે યશ મળ્યો તે એટલા માટે કે તેણે ઓમના માહોમાહેના પ્રિયહો મધ પાડ્યા અને બધા રાન્યોને પોતાના અદગ અદગના કલહ વીસારી ધરાની પ્રિયહ માટે માથે મળાને કામ કરના સમજળ્યા. આ કામમા તેને આઈંડીયાના કાષ્ટવિયમે મારી મદદ આપી હતી

જેવો તેણે પોતાનો અખતિયાર ધાગણુ કર્યો કે તુગત એથન્સવાસીઓને શેહેર છોડી બહારપર મહી ઓસથી જટલે અને તેટલે દગ વિદેશીયોને યુદ્ધ આપવાની સલાહ આપી. પણ ધણા જણ તેની પ્રિયદ થયાથી તે સ્પાઈનો માથે મળા એક જખડે મૈન્ય લઇ ટેમ્પી સુધી આગળ વધી ગયો અને તેમ કરવામા તેનો હેતુ થેસલી જે હજી ધરાનીઓ તરફ ગયુ ન હતું તેને હાથમા લેવાનો હતો પણ થેસલીના લોખંડે અને તેમનું જોષ બીઓશિયા સુધીના બધા ઓક રાન્યો જ્યારે ધરાની બાજુમા ભળી ગયા અને થેમિસ્ટોકિલમ કષ્ટ પણ પરિણામ વગર પાછો ફર્યો ત્યારે એથન્સવાસીઓએ દુસ્મન સાથે સમુદ્ર-યુદ્ધ કરવાની તેની સચના માની અને તેને પોતાનો કાશ્વો લઇ આઈંબીસિયમની સામુદ્રધુનીનું મક્કણુ કરવા મોકલ્યો

જ્યારે બધા રાન્યોના કાફલા સાથે થયા અને તેમથી વધારે મડવનો અભિપ્રાય મયુક્ત કાશ્વાની મરદારી સ્પાઈન મરદાર યુરાઇબિએડિસને આપવાનો થયો અને તેને અજે જ્યારે મોખરાની જગ્યા સ્પાઈનોને આપવાની ફરી ત્યારે પોતાના બહારુ સખ્યામા વિશેષ હોનાથી એ માનની જગ્યા આપી દેવા એથન્સવાસીઓ ખુશી ન હતા પણ થેમિસ્ટોકિલસે જોયું કે કુમખ એ વખતે પ્રિતારકારી થશે એટલે તેણે મરદારપદ યુરાઇબિએડિસને સોપ્યું અને એથન્સવાસીઓને સમજળ્યા કે આપણે આ વખતે જો વીર તરીકે વર્તન કરીશુ તો પછી ભવિષ્યને માટે આપણને મોખરાનું સ્થાન એની મેજે મળશે એટલે ઓસદેશ પોતાની રતત્રતા જળવી શકયુ તેનું તથા એથન્સવાસીઓ તેમના શત્રુના કરતા બહા-દૂરીમા અને તેમના મહાયકાના કરતા નત્રતામા મહી ગયા તેવું માન થેમિસ્ટોકિલસને થતે છે,

ધરાની-કારણે એશીટિ સુધી આવી લાગતાં તે જોઈને તથા હજી બસો વઢાણુ ખીજાં પાછળ આવે છે એ સાંભળીને સુરાષ્ટ્રબિએડિસ તો આબો જ બની ગયો; અને એકદમ પાછા ફરી કારણને પિલોપેનીસસના કિનારાની પાસે રાખવાની તેની મરજી થઈ કે તેથી જમીન પરનું લક્ષ્મર તેને મદદ આપી શકે; કારણ કે તે ધરાની નૌકાબલને અજીત માનવા લાગ્યો. આ પરથી યુખીઆના લોકોને ચિંતા પેડી કે કદાચ શ્રીક કારણે તેમને મુકી ચાલ્યો જાય; અને તે પરથી તેમણે પુષ્કળ ધન આપી પેલેગોનને થેમિસ્ટોકલિસ પાસે મોકલ્યો. થેમિસ્ટોકલિસે તે દ્રવ્ય લીધું અને હિરોડોટસ લખે છે કે તેણે તે સુરાષ્ટ્રબિએડિસને આપ્યું. આ બનાવમાં તેની વિરુદ્ધ ભાગ લેવામાં અગ્ર ભાગે “પવિત્રનૌકા” નો ઉપરી આર્કિટેલિસ હતો કારણ કે તેની પામે તેના ખારવાઓને આપવા માટે પૈમા ન હોવાથી તુરત પાંછે ફરવા તે આગુર હતો. એ વાતની થેમિસ્ટોકલિસને ખબર પડતાં તેણે એધીનિયનોને એવા ઉ-સ્કેર્ષા કે તેઓ તોરાન કરી તેની નૌકા પર ચડી ગયા અને તેનું જોજન તૈયાર હતું તે તેઓએ લઈ લીધું. આ અપમાનથી આર્કિટેલિસને ઘણો રોષ ચડ્યો, ત્યારે થેમિસ્ટોકલિસે ખાંભી રીતે તેને ખાવાની વાનીઓ બરેલી એક પેટી મોકલી અને તેની નીચે એક રૂપાનો ટેલન્ટ સુએ અને કહેવડાવ્યું કે તમારે માટે ખાવાનું અને તમારા ખજારીઓ માટે પગાર આ સાથે મોકલ્યો છે. હવે જો પાછા જવાની ગડબડ કરી તો એથ-સવાળીઓ સન્મુખ તમારા ઉપર દુશ્મન તરફથી લાંચ લેવાનો આરોપ હુ મુકીશ. આ બિના લેઓસનો ફે-નિર્વાસ જણાવે છે.

યુખીઆની સામુદ્રધુનીમાં ધરાની કાફલા માથે જે થોડી ઘણી ઝપાઝપી થઈ તેનું પરિણામ જે કે અનિશ્ચિત હતું તો પણ તેથી શ્રીક લોકોને બહુ ફાયદો થયો, કારણ કે તેઓએ અનુભવ કરી જોઈ લીધું કે જેઓ હાથોહાથની લડાઈમાં કામેલ છે અને જેઓ યુદ્ધમાં હિંમતથી જોડાવાને હમેશ તત્પર છે, તેવાઓને આરકસોની મોટી સંખ્યા, કે તે આરકસોનાં આંખૂણોના ચળકાટ અને સાંદર્ય, કે સત્રુનાં બદાબખેર ગીતો એ વગેરેથી ફરી જવાનું બિલકુલ કારણ નથી. એથી ઉલટું જ્યારે દુશ્મન સાથે નજીક જઈને તેઓ યુદ્ધમાં જોડાતા ત્યારે આ વસ્તુઓને તેઓ તુચ્છકારી નાંખતાં રીખ્યા. આ પરથી આર્કિ-મીસિયમના યુદ્ધને ઉદ્દેશીને પિન્ડાર કહે છે તે મત્ત લાગે છે કે “ તે સ્થલે એથ-સવા-સીઓએ અતંત્રતાના સુંદર આવાસનો પાયો નાંખ્યો હતો.” ખરે નિહર હિંમત એ વિ-જયનું પહેલું રંગલું છે.

આર્કિમીસિયમ દેરિટયાની ઉત્તરે આવેલું યુખીઆનું બંદર છે. તેની પામે જ ઓ-લીગ્રોન આવેલું છે અને તેને ફરતો મુશક પહોંચાં ફાઈલોસીટિમને* તામે હતો. ત્યાં મુંદર જુલોની ઘટામાં પૂરેલી ડાવાનાનું ન્હાનું મંદિર આવેલું છે. મંદિરને શૂંતા ખંડારની બાજુએ આવેત પત્થરના મંત્રો છે અને તેમાં એવો શુણ છે કે તે મંત્ર ઉપર હાથ ધરાયે તો કેશરનો રંગ અને મુવામ હાથને ફાગે. આમાંના એક સ્તંભ ઉપર નીચે પ્રમાણે લેખ લખેલો છે:—“જ્યારે સમુદ્ર ઉપર એથ-સપુત્રોએ એશિઆની પ્રજા સત્તાને દરાવી ત્યારે

* દોમરે વર્જિવેલી ટ્રાય ઉપરની ચંદ્રાકળા શ્રીક લક્ષ્મરને એક સરદાર; મેથોની, થેમિસિયા, મેલીબિઆ, અને આલીજોનનાં મળીને સાત બંદરોનો એ સરદાર હતો, અને આખા લક્ષ્મરમાં એ ફોર્સી સાથે લીરંદાન હતો.

આબારની લાગણી પ્રદર્શિત કરવા તેઓએ આ ડાયાનાના મંદિરમાં આ લેખ દોતર્યો છે.”

આ કિનારા પર હજી પણ એક સ્થાને રેતીનો ટગલો છે, જેની નીચે ખોદીએ તો રાખના જેવી કાળી ધૂળ નીકળે છે, જે ત્યાં આગળ આગ થયાનું સ્પષ્ટ કરે છે; અને એમ મનાય છે કે એ સ્થાને બાગી ગયેલાં બહાણોનાં પાટિયાં અને મુવેલાઓનાં રાખને અમિદાહ દેવામાં આવ્યો હતો.

થેમિસ્ટોકલિસમાં બનેલા બનાવોની ખબર આર્ટિમીસિયમ પ્લોંચી અને સંયુક્ત સૈન્યે જાણ્યું કે લિયોનિડસ પડ્યો છે અને ઝિર્સિસે જમીનપરના બધા દુર્ગમોમાં કબજા કર્યા છે, ત્યારે ગ્રીક કાફલો પાછો હટી ગ્રીસ તરફ ગયો; એ સફરમાં પોતાની તાજી ફત્તેહથી ઉત્સાહિત થયેલા એથન્સવાસીઓએ કાફલાના સંરક્ષણ માટે બચતું સૈથી પાછળનું સ્થાન લીધું. બહાણો કિનારે કિનારે જતાં હતાં ત્યારે જ્યાં જ્યાં થેમિસ્ટોકલિસે બંદરો અને દુશ્મનના લશ્કરને ઉતરવા અને વિશ્રામ લેવા માટે સ્થાન નિર્ણયિત થયેલાં જોયાં, ત્યાં ત્યાં તેણે મોટા મોટા પથરો શોધીને તથા જ્યાં ન મળ્યા ત્યાં ખીજેથી લાવીને, તેમનાપર નીચેનો લેખ દોતરાવ્યો:—“આયોનિયનોના પૂર્વજો ગ્રીક હતા, અને એ પૂર્વજોના ફરજદો આજે પોતાની સ્વતંત્રતા માટે પ્રાણ અર્પણ કરવા તૈયાર થયા છે તો બહેતર છે કે આયોનિયનોએ ગ્રીક લોકોની સાથે ભળી જરું; પણ જો તેમ ન બની શકે તો પછી તેમણે યુદ્ધ વખતે ગડબડાટ મચાવી વિદેશીઓમાં ગભરાટ ફેલાવવાના પ્રયત્ન કરવા.” આ યુક્તિથી તેઓ હેતુ આયોનિયનોને પોતાની બાબતે લઇ લેવાનો અને તેમ ન બને તો ઇરાની લોકોના મનમાં તેમને માટે વહેમ ઉત્કેરી કુસંપનાં ખીજ રોપવાનો હતો.

ઝિર્સિસ ડેરિસમાં થઇ ફેકિસ સુધી આગળ વધ્યો અને ગામડાં બાળતો તથા તારાજ કરતો જતો હતો, તો પણ ગ્રીક લોકોએ તેમને કંઇ મદદ મોકલી નહીં. અને એથીનિયનોએ જેવી રીતે સમગ્ર ગ્રીસના લાભ માટે પોતાનો કાફલો આર્ટિમીસિયમ મોકલ્યો હતો તેમ પોતાની સરહદના સંરક્ષણ માટે સંયુક્ત સૈન્યની મદદ માગી ત્યારે કોઇએ તેમને મદદ આપી નહીં. બધાની નજર પિલોપોનીમસ તરફ હતી અને તેમનો નિશ્ચય સમગ્ર સૈન્ય દોરિન્થ-મંપોગીઝૂમિની અંદર લઇ જઇ ત્યાં આખર મસુદના એક છોડાથી ખીજ છોડા સુધી દિવાલ બાંધવાનો હતો. એથીનિયનો આવી રીતે પોતાને એકલા પડી ગયેલા જોઇ ઘણા ક્રોધે ભરાયા તથા નાસીપાસ થઇ ગયા; અને એવા સમયે દુશ્મન સાથે વગર મદદે એકલા બાથ બીડવાની તેમની હિંમત ચાલી નહીં. એટલે પછી છેવટેના ઉપાય મેહેર છોડી જરું અને પોતાના બહાણો ઉપર સવાર થઇ એજ રહ્યા; અને આ પગલું લેવાને બધા લોક રાજ ન હતા, કારણ કે જો આ પોતાના દેવસ્થાનો અને પૂર્વજોનાં સ્મારકોને છોડી જતા હોય તેઓ સલામતીની અને જયની આશા તો ક્યાંથી જ રાખે !

થેમિસ્ટોકલિસે જ્યારે જોયું કે સાધારણ લોકો સમગ્રજવા સમજે તેમ નથી ત્યારે તેણે દેવવાણી અને ચમત્કારોનો ઉપયોગ કર્યો. પ્રથમ મિનર્વાના મંદિરમાં રહેતો સર્પ ગુપ્ત થયો એ ચમત્કારને તે વળગ્યો. ત્રણ દિવસ સુધી તેને માટે મુકેલો ખોરાક એમ ને એમ રહેવાથી પૂજારીઓએ થેમિસ્ટોકલિસની શીખવણીથી જાહેર કર્યું કે દેવી શહેર છોડી ગયાં છે અને પોતે શહેરોમાં સમુદ્રને પેલેપાર લઇ જવાનું કહે છે. વળી તે વખતે

એક દેવવાણી* મળી તેનો અર્થ કળા યેમિન્દ્રાદિયમે કલ્પુ કે કાલની દિવાનોનો અર્થ વહાણુ એવો જ થઈ શકે. અને સ્વચ્ચુ કે વળી એ દેવવાણીના નેવેનિમને કમનસીમ કે તુચ્છ ન કહેતાં દેવી એવું ઉપનામ આપ્યું હતું તે, તેણે કલ્પુ કે સ્પષ્ટ બતાવે છે, કે તે ટાપૂ ગ્રીસ દેશને દોષ અમૂલ્ય લાભનું સ્થળ થઈ પડવાનું એવો એપેનોનો ભાવાર્થ હોવો જોઈએ. તેની સલાહ સ્વીકારાઈ અને તેણે દરખાસ્ત મુજબ કે એથન્સની ઇષ્ટ દેવી મિનર્વાના મરફાણુમા ગેદરને મોખી દેવું અને સ્ત્રીઓ, બાલકો અને યુવામેની મયામતી માટે બને તેવી ગોઠવણુ કરી યુવાનોએ દરિયાઈ બાગકો ઉપર ચઢી જવું.

બ્યારે આ ઠરાવ પમાઈ થયો ત્યારે ઘણાખરા એથન્સવાસીઓએ પોતાનાં માન્ય અને કુટુંબને દ્રોહગ્રીની મોકલી દીધા અને ત્યાં તેમનો મારો સત્કાર થયો. દ્રોહગ્રીનિષ્ઠનોએ તેમને જાહેર મેજબાન ગણવાનો ઠરાવ કરી દરેક પુરુષ દીક્રા બે ઓમોયગ તેમના ખર્ચ માટે આપના ઠરાવ્યા. બાલકોને ગમે ત્યાંથી ફ્રૂ તોડવાની પરવાનગી આપી અને તેમના શિક્ષણને માટે રાજ્યને ખર્ચે શિક્ષકો નિમાયા. આ ઠગવ નાહકેગોએ પસાર કરાવ્યા.

એથન્સની તીએરી તે વખતમા જન તમ હાલતમા હોવાથી એમિન્દ્રાદિય કહે છે કે યુદ્ધમા બાગ લેનાર દરેકને એગિયોપેગસના મહા આઈ ગ્રામ આપ્યા અને તે વડે કાફા નાને

* એથન્સના એલચીઓ ડેલ્ફી દેવપૃચ્છા કરા ગયા હતા, તેઓ દસ્તુર મુજબ ઉપહાડી ધરીને મંદિરમા બેઠા એસે તે વખતે એગિયોનિકા નામની પાઠથીયન હતી તે બારી હતી “અરે હવેમાય માણુઓ” તમે અહીં શા માટે બેઠા છો? ન્હારો, તમાગ ધરખાઈ અને તમારી પૈશાના આધારની નગરીના હાથા શિખને તણ હો, અને દુનિયાને છેડે જઈ વસો અત્તઃ સ્થિર નહી રહે કે નહીં રહે સરીર, પણ કે હાથ ટે વચલા ઘડનો લેશ પણ રહેશે નહીં એ- એ- અગ્રનો નામ ચવાનો, કેમકે અગ્નિ અને વેગવાન એરીસ મીગિયાના રથ ઉપર આડું ચઢને નારા વર્તીવવા ઉઠ્યા છે તમારો કિલ્લો જ તૂટશે એમ નથી, તે બીલ ઘણા એ તોડશે અને દેવોના અને ન દિશને અગ્નિ અગ્રો એ દેવો હાથ સ્વેદથી લીના થઈ જાય છે અને ધરથાં ડંપે છે અને સૌથી ઉચા ધાપરાએ ઉપરથી કાણુ લોહી ઠપકે છે અને સર્વ નારા પ્રગટે છે અહીંથી જાઓ અને આફ્રો વેઠવા મનને રૂંડ કરો ” એથન્સના એલચીઓ આવી વાણી સાતજીને ગમગીન થ ગયા પણ તેના ડાહપણુ માટે અત્યંત ખ્યાતિ પામેવા ડેલ્ફીના એક યાજ્ઞમન નામના માણુને તેમને સલાહ આપી કે તેમણે બીજા વાગ ઉપહાર ધરવા અને લાવારીની રાહે રી દેવપૃચ્છા કરવી એથન્સના એલચીઓએ તેમ કહ્યું અને એપેનોને લીનબેા તેમણે કહ્યું, “અરે શત ! અમારી વાચારી તરફ જો, અને અમાગ દેગને વિષે અમને હે અતુકુજ જવાન દેવા કૃપા કર, નહીં તો અમારા દેહ અહીં લયે પડે પણ અમે હીમુ જ નહીં ” આ ઉપરથી પાઠથીયને તેમને ફરી જાણ આપી, તેના રાખે આ હતા “એલિમ્પસ ઉપર પેલાસ એધીની યયુસને અને નિતે લીનવે છે, અનેક ડાહી સલાહ આપે છે, પણ અયુત્તવ મન માનવુ નથી. પણ હું તમને આ દુહું તેનો અસરે અક્ષર વજમય માનજો ક્રોકોપ્સ (એથન્સનો પ્લેટો દરિયત સ્થાન) ની હદમા તુ સર્વસ્વ જરો, કાઠથીસન (પર્વત) ની શુદ્ધાઓમા પણ દંધ રાખી રાકારો નહીં, તથાપિ વિષદસીં યયુસગ્રાહન-પુત્રી દેવી (એધીની) ને કાલની એક દિવાલ આપરો, તે જાએલ નીવડશે, તે તમને અને તમારી સંતતિને જમારો તમે ધીરજ રાખરો નહીં, રસાલા અને પાલદલના નદ્ય ધસી આવે ત્યાં મુખી ચોશરો નહીં, પીડ ફેગી ન્હામી જાએ અને તો પણ તમે તેમ ની સામે થઈ શકો અરે દેવી સેરેમિસ ! તુ માગલયા દેવો કાજ બનરો, બરે ને ડિમીગિ (ખેતીનો પાક) લણાઈને સમહાય કે ગ્રજી જાય ” ક્રિમેડોસ ઈ પ્ર ૧૪૦-૧૪૧

માટે જોઈતાં સાધનો પૂરાં પાડવામાં આવ્યાં. પણ ખીજે એક લેખક તેને થેમિસ્ટોકલિસની યુક્તિ તરીકે જણાવે છે; તે કહે છે કે જ્યારે એથન્સવાસીઓ પાધરીયસને ખંદરે જતા હતા ત્યારે મિનર્વાની પ્રતિમા ઉપરથી ઢાલ ખોવાઈ ગઈ હતી અને તે શોધવાને બહાને થેમિસ્ટોકલિસ બહુ ઉચ્છાવતો હતો ત્યાં સામાનની અંદર સંતાડેલું પુષ્કળ ધન તેને મળ્યું. અને તે ધનનો તેણે કાફલાને માટે જરૂરી ઓળે લેવામાં ઉપયોગ કર્યો.

એથન્સવાસીઓના સમુદ્રપ્રયાણનો દેખાવ ઘણો મર્મભેદી હતો. અહો! જેઓ, પોતાનાં માળાપ અને કુટુંબકળીલાનાં આલિંગનો અને અત્યુઓથી અસ્થિર થયા શિવાય તેમને દૂર-સ્થાનમાં મોકલી, સ્વજનમિતે છોડી સેલેમિસ જવા તૈયાર થયા હતા, તેઓના ધૈર્ય અને દૃઢતાને ધન્ય છે! વધારે દુઃખદાયક બિના તો એ હતી કે અતિશય વૃદ્ધાવસ્થાને લીધે કેટલાક શેહેરીઓને પાછળ રાખી જવાની તેમને શરજ પડી હતી. અને થોડી ઘણી લાગણી પાળેલાં જનાવરોને પણ ઘટતી હતી; તેઓ સમુદ્રકિનારા સુધી દોડી જઈ તેમના પાલકો માટેની લાગણી બતાવવા દુઃખદાયક ચીસો પાડતાં હતાં. તેમાંનું એક પેરિક્લિસના પિતા ઝેનિથપ્પસનું કુતરું પાછળ રહેવાની મરજી ન હોવાથી સમુદ્રમાં ફેલી પડ્યું અને સેલેમિસ પહોંચતાં સુધી બહાણની પડખે પડખે તરતું આવ્યું; પણ ત્યાં પહોંચતાં શ્રમથી થાકી જઈને તુરત મૃત્યુ પામ્યું. અને આજે પણ ત્યાં સાધનોસસેમા નામનું સ્થાન બતાવવામાં આવે છે, જ્યાં એ કુતરોને દારેલું કહેવાય છે.

થેમિસ્ટોકલિસનાં એ મહાન કાર્યોમાં નીચેનાં ઉમેરી શકાય તેમ છે:—

તેણે જાણ્યું કે એરિસ્ટાઇડિસની ગેરહાજરીથી લોકો ઘણા વિભાસણમાં પડ્યા હતા કારણ કે તેમને ખ્લીક હતી કે રખેને વૈરની લાગણીથી તે ધિરાનીઓની સાથે જઈ મળે અને ગ્રીસને ઘણી હાનિ પહોંચાડે. આ પરથી તેણે ઠરાવ પસાર કરાવ્યો કે જેઓ ટૂંકા વખત માટે દેશનિકાલ થયા હોય તેમણે ખુશીથી પાછા ફરવું અને ગ્રીસના સરક્ષણમાં પોતાના શેહેરીલાઇઓને પોતાની બહાદુરી અને સલાહની મદદ આપવી.

મુશ્કેલ કારકાની મરદારી સ્પર્ધાના મોભાને લીધે યુગ્મબિયેડિમને મળી હતી. પણ તે મનમાં ડર ખાધને મયોગીભૂમિ પાસે સ્પાર્ટન લશ્કરની પાડોસમાં સ્થિતિ કરવા માગતો હતો. પણ થેમિસ્ટોકલિસ તેની વિરુદ્ધ થયો અને એ પ્રમગની તેમની ચર્ચાનો હેવાલ આપવા લાગ્યો છે. યુગ્મબિયેડિસે થેમિસ્ટોકલિસને કપકાના રૂપમાં કહ્યું. “તને બાન નથી, થેમિસ્ટોકલિસ! કે જાહેર અખાડાઓમાં જેઓ પોતાના વારા કરતાં પહેલા ઉડે છે તેમને શિક્ષા થાય છે!” “હા” થેમિસ્ટોકલિસે ઉત્તર વાળ્યો “પણ જેઓ પાછળ રહી જાય છે તેમને જીત પણ મળતી નથી.” યુગ્મબિયેડિસે, આ ઉપરથી તેને મારવા જતો હોય તેમ લાકડી ઉગામી, એટલે થેમિસ્ટોકલિસ બોલ્યો “ત્હારી મરજી હોય તો લગાવી દે. પણ મ્હારી વાત સાંભળ.” અને સ્પાર્ટન મરદારે તેની ઘાંતતાથી ખુશ થઈ તેને બોલવા દીધો એટલે થેમિસ્ટોકલિસે ફરી તેને સેલેમિસ ન હોવાની સલાહ આપી. તે ઉપરથી એક મરદારે દીકા કરી કે જેઓએ સ્વજનિ શુભાવી છે તેવાઓએ ખીજને પોતાની સ્વજનિને છોડી દેવાનું કહેવું બ્યાજખી નથી. થેમિસ્ટોકલિસે તેનો ઉત્તર વાળ્યો “અરે નીચ! અમે અમારાં ધન્ય અને ગ્રેવે છોડીને આવ્યા છીએ, કાણ્યુ કે એ નિર્જીવ પદાર્થોને માટે શુભા-

મગિ પત કુળી અમને પમંદ નથી. પણ ઝીમનુ એ અમાઁ માનનીય ગેરે આ બન્ને બહાણુના હજ હયાત છે અને તમારી ઈચ્છા રોય તો તે તમને બચાવવાને તૈયાર છે. પણ બે અમને ખીજ વાર તમે ઝોઁ દધને ન્દામી ફટરો તો ઝીન પણ બેશે કે એથ-ન્સવાસીઓએ લેવો શ્લુપ પ્રદેશ અને બન્ધ નગર છોડી દીધાં છે તેવો જ ખીને પ્રદેશ અને તેના જ નગરના તેઓ જલદી માનેક થશે.” આ શબ્દોથી યુરોપિયેડિસને ખ્દીક પેડી કે દ્દાય એથન્સવાસીઓ તેમને છોડી દે ખગ. વળી કહે છે કે ત્યાં કન્ટ્રિયાનો એક સરદાર બોયવા જતો હતો ત્યારે યેમિગ્ટોડિયમ બોલી ઉઠ્યો; “શું તમે એ આ વિવાદમાં માધુ માગવા ઇચ્છો છો કે? તમે તો પેથી માછલીની જાતના છો, તેની અને તમારી બ-નેની પાને તગ્વાર છે ખરી, પણ તેને કાગજું રોય તો તમને રોય.”

આવી રીતે મેનાપતિમણમાં યેમિગ્ટોડિયમ દલીલ કરતો હતો ત્યાં કેટલાક કહે છે કે એક ધુવડ કાફલાની જમણી બાજુથી ઉત્તું આવ્યું અને બહાણુના ચક્ર ઉપર બેઠું. આ શકુનથી બધા યેમિગ્ટોડિયસના મનમાં ભ્રાન્ત્યા અને તેજ મ્યાને શુદ્ધ આપવાનો દ-રાવ થયો. પણ બ્યાગે દુશ્મનનો કાફલો ફેલીસ બદર તરફ જતો દેખાયો અને તેમના બહાણુની સખ્યા એટલી મોટી જણાઈ કે બધો કિનારો તેમનાથી છવાઈ ગયો, અને બ્યારે ઝર્મિમ પણ પોતાના આખા નૈન્ય માથે સેલેમિસ બેઠી મામેના કાદા ઉપર આવી ઉભો, ત્યારે શત્રુનુ આ મહાબાન્ત સામર્થ્ય જોઈને શ્રીક કાફલાના મેનાપતિઓ યેમિગ્ટોડિયમની દલીલો વીસન્વા લાગ્યા અને પિત્તોપોનીમમમાના ગન્થોના કાફલાઓ પોતાના વિચાર ફેન્વી સયોગીભૂમિ તરફ જવા પાઁ તત્પર થયા તેઓએ તે જ રાતે ઉપડવાનો નિશ્ચય કર્યો અને સુકાનીઓને તે પ્રમાણે હુકમ પણ અપાઈ ગયા સામુદ્ધ-નીની અંદર લીધેલા મ્યાનકનો લાભ શ્રીક લોગે તજ દેહે એ જોઈને યેમિગ્ટોડિયમ મોટી ચિંતામાં પડ્યો અને આખરે તેજે એક મુકિત રચી અને તે મિકિસની મદદથી અમલ-મા મુખી. મિકિસ એ ઇગતી માગાપનો હતો અને સુવામ હતો પણ યેમિગ્ટોડિયસની સાથે તેને સારો મ્દદ હતો અને યેમિગ્ટોડિયસના બાગકોનો તે શિક્ષક હતો. આ પ્રસંગે યેમિગ્ટોડિયમે તેને ખાતગી ગીતે ઇનિનના શાદ પાસે મોકલ્યો અને કહેવગન્થુ કે “એ-થન્મનો સરદાર શુભ રીતે તમાન પક્ષનો રોવાથી આ તમને અગર મોકલે છે કે શ્રીક લોને ગતમા ન્દામી જવાના છે. એમનો ઇન્તે સયોગીભૂમિ આગળ એમનુ લશ્કર પડે-લું છે તેની પાને ગદી ભૂમિ અને જવના નૈન્ય સાથે ગખીને સમર્થ કવાનો છે. પણ તમારો કારકો તેમને ચેરી બધ અર્દો જ લડવા ફરજ પાડે તો તેમા તમને લાભ છે, અને તેમની હાવની ગલબન્મા તમે તેમના ઉપર વૂગી પડ્યો તો તેમના આખા કાફલા-નો નાશ તમે કરી શકો.”

ઝર્મિમ આ મદેશાથી ખુશ થયો, અને તેજે ધાવું કે યેમિગ્ટોડિયમે તે શુદ્ધ દિ-લથી મોકલ્યો હતો. એટલે તેજે પોતાના કારવાના સરદારને બસે બહાણુ વડે સેલેમિસ-ની આસપાસનો ઇન્થો માગે તરફથી ચેરી લે. ફરમાયું. દુશ્મનોની આ લીધવાન ખેલી એમિગ્ટોડિયસે જોઈ, અને જોઈ યેમિગ્ટોડિયમ અને ને પ્રતિપાર્દી હતા, અને પોતે યે-મિગ્ટોડિયસની વગથી જ આપણે કદી નવા છીએ તેમ દેશનિકાય થયો હતો, બન્ધ તે તેની પાસે ગયો અને તેને દુશ્મનોએ ચેરી લીધાની વાત જાણી યેમિગ્ટોડિયસ તેની

પ્રમાણિતતા જાણુતો હતો અને તે પોતે ખબર આપના આ ચો તેથી ખુશ થઇને પોતે ગ્વેની યુક્તિની વાત તેને કરી તથા ગ્રીક લોકોને પોતાના ધ્યાન ન છોડના તથા તેની પ્રમાણિતતામા તેઓને વધારે નિશ્ચય હતો એમ તેમને માસુદ્રધુનીમા જ યુદ્ધ આપવા સમજાવવાને તેને વિનિતિ કરી એમિસ્ટ્રોકિલસની હીનચાલ પમદ કરી અને બીજા મરદારો પામે જઈ યુદ્ધમા જોવાના તેમને ઉચ્ચે તેના ખબર તેઓ માનતા ન હતા ત્યા પેન્થિયસની મરદારી નીચેનું એક બાન્ડમ દુસ્મનની બાજુ પડ્યો ગ્રીક લોકોને આવી મળ્યું તેણે પણ એજ ખબર આપ્યા ત્યારે પછી કોષ અને નિગશાને લીધે છવ ઉપર આનીને ગ્રીક લોકો લડવા માટે તૈયાર થયા

* સ્થનાર પડતા ઝડિર્મસ પોતાના કાફલાનો બૂદ જોવા એક ઉચી ટેકરી ઉપર ચઢી યો ને જગાએ સેનેમિમનો ટાપૂ એટિનીથી થોડે ન દૂર રહે છે ત્યા આગળ આવેલા હરકયુલીસના દેવળની ઉપર તેણે આમન લીધું એક સુનણુના તખ્તપર તે બેસે હતો અને તેની આસપાસ પેન્થો ઉભા હતા અને તેઓનું જામ યુદ્ધની નિગતો લખી લેવાનું હતું

ચેમિસ્ટ્રોકિલસ પોતાની નૌમના તુતક ઉપર દેવોને ઉપહાર ધરતો હતો, ત્યા અનુપમ લાનપુત્રના મુદ્ર વચ્ચે સજેના, સુનણુ અનમનથી નિશ્ચયિત પણ જદીનાનોને તેની પાસે લાવવામા આવ્યા એમ ખબર મળ્યા તેઓ ઝડિર્મસના બાણેજ હતા પૂનરી-એ એ જદીનાનોને દીઠા ને તુરત જગતા ઉપહારોમાવી તેને અસાધ્યગ્ય પ્રકાશ નીળતો લાગ્યો અને તે જ વખતે જમણી બાજુ ઉપર પાછાએ છીંક ખાધી આ થકુન થયા જણી હોમ કગનનારે ચેમિસ્ટ્રોકિલસનો હાથ પકડી તેને કહ્યું કે આ ત્રણે યુવાનોનો બેકસ એ મિત્રીમને ભોગ આપશે તો તમારી સલામતી તો થુ પણ છત માટે પણ રાકા નહીં રહે

આ હુકમની વિચિત્રતા અને ક્રન્તાથી ચેમિસ્ટ્રોકિલસ દગ થયો પણ સામાન્ય લોકો આના અણીના પ્રસંગપર નિવેકપૂર્વક નિશ્ચય કરતા વિચિત્રતાને વધારે મહત્વ આપે છે તેઓએ જોશીના કહેવા પ્રમાણે કરનાનો દઢ નિશ્ચય કરી તેમ કરનાની ચેમિસ્ટ્રોકિલસને ફરજ પાડી આ બિના જણાવનાર લેસ્થોસનો રેનિયાસ છે અને તે માહિત્ય અને ફિલસુ-ફીથી સારી રીતે વાંચે હતો

ધરાની કાફલાના બહારોની મધ્યા એમિકલસ કરી તેના એક ખેવમા જણાવે છે કે તેની ખબર પ્રમાણે-અને તે ખબર પામ પાયાની હતી-એકે હઝારની હતી, તે ઉપ-ગત ૩૦૭ બીજા સમુદ્રમા જુદે જુદે ધ્યાને હતા

એથ-સવાસીઓ પાસે ૧૮૦ નાંકા હતી અને દરેક નૌમમા તુતક ઉપર લગનાર ૧૮ આદમી હતા જેમાના ૪ તીન્દાજ હતા આ બાકીના બધા ખખતરી મિપાહો તરીકે સજ્જ થયેના હતા

યુદ્ધ આપના લાયક મ્યન પમદ ગ્વામા ચેમિસ્ટ્રોકિલમ જોવો પ્રનીષ્ટ હતો તેવો જ યુદ્ધનો યોગ્ય સમય જોવામા પણ તે ચાનાક હતો દિવમના અમુક સમય પડી મસુ દ્રમાથી નગમ પડનની લેહેર શરૂ થાય છે, જેથી ખાકીમા મોગ મોગ આવના માટે છે એ શરૂ થાય ત્યા મુધી તેણે લગાઈમા જોવાનું મોડુંક ગપ્પુ આ મોગથી મજબૂત અને નીચી બાધણીના ગ્રીક બાન્ડોને બદલ તુકમાન ન હતું પણ ઉચી બાધણીના અને બારે

વગરનાં ધરાની વહાણો એથી ટેકાં ખાવા લાગ્યાં અને તેથી તેમની આખી બાજુ, ઝીક લોકોના હુમલાને માટે તદ્દન ઉઘાડી પડી જતી હતી. યુદ્ધમાં બધાની નજર ચેમિસ્ટોફિલસ તરફ હતી; કારણ કે એમ મનાતું હતું કે તે સર્વમાં કાબેલ હતો; અને ધરાની કારલાનો સેનાપતિ એરિઆમિનિસ જે એક મહા યુરવીર અને વિખ્યાત લડવૈયો હતો અને શાહનો ભાઈ થતો હતો તે પણ પોતે ચેમિસ્ટોફિલમની સામે આવ્યો. તેનું બારકસ ધણું ઉચું હતું અને તેમાંથી એક કિલામાંથી આવે તેમ તીર અને ભાલાનો વર્ષાદ આવતો હતો. પણ ડીક્ટેટીઆનો એમિનિઆસ અને પેડીઆનો મોસિકિલસ જે બે એક જ હોડીમાં હતા તેઓએ પોતાની હોડીને ધરાની બારકસ સામે લીધી અને બન્નેના મુખમાં અથડાતાં તેઓની પિત્તળની ચાંચ એક બીજામાં ભરાઈ ગઈ. એરિઆમિનિસ આ પરથી તેમની હોડી પર ફટી પડ્યો ત્યાં તેઓએ તેને પોતાના ભાલા વડે સમુદ્રમાં ધોક્કી દીધો, વહાણના અનેક કટકાઓ તરતા હતા તેમાં તરતું તેનું શબ આટિમીસિઆએ ઓળખ્યું અને તે ઝકિસસને મોકલ્યું.

કહે છે કે આ યુદ્ધ ચાલતું હતું ત્યારે ઇચ્યુસિસ તરફથી એક મોટી વ્યોતિ આવતી દેખાઈ, વળી બેકસના શુભભક્તોના મોટા વરઘોડા વખતે થઈ રહેતા વાદિત્રના નાદ અને માણસોનાં ટોળાંના કોલાહલના અભાને પણ ટેક મસુદ્ર સુધી સંભળાઈ રહ્યા અને પછી એ આવળે આવતા જણાતા હતા ત્યાંથી એક વાદળુ ઉચું ચઢી ધીમે ધીમે આ-કાશમાં પથરાયું અને બધી નૌકાઓ પર ફેલાઈ રહ્યું. તે ઉપરાંત ઇજિપ્તનાથી ઝીક કારલાની તરફ પોતાની બુજાઓ લખાવતા હથિયારબદ્ધ ઘોડેસ્વાર પણ ડોઈ ડોઈએ જોયા હતા. અને યુદ્ધ ખેલાં કરેલા હોમથી નિમત્રેલા દેવો મદદે આવ્યા હતા તે જ એ એમ ધણાઓનું માનતું હતું.

દુસ્મનની નૌકાઓ પકડવામાં ખેલ કરનાર એક લાઇકેમિડિસ નામનો એથન્સવાસી હતો. તેણે વિદેશીઓના વાવટા પકડેલી નૌકા ઉપરથી ઉતારી એપોલો દેવને સમર્પણ કર્યો. ધરાનીઓની નૌકાઓ સામુદ્રધુનીમાં ચોડી ચોડી આવી ચકતી હતી અને વધારે ધાપ તો સંકડાસને લીધે ઉલટી ધાંધલ થતી હતી એટલે ઝીક લોકો તેમની મામી હારમાં રહીને સાંઝ સુધી તેઓ આવતા ગયા તેમ તેમની સાથે લડતા ગયા અને આખરે તેમનું બન્ન તદ્દન તોડી નાંખી એવી જળરી છત મેળવી શક્યા કે તેના જેવી છત ઝીક કે વિદેશી ડોઈએ ત્યાર સુધી મેળવી ન હતી. આ છતનું માન બધા મંયુક્રસૈન્યની બહાદુરીને, પણ મુખ્ય તો ચેમિસ્ટોફિલસની દીર્ઘદષ્ટિ અને વ્યવસ્થાને હતું.

એ યુદ્ધ પછી ઝકિસસ પોતાની હારથી ગુસ્સે થઈ સેલેમિસ ટાપુને જમીન સાથે જોડી નાખવાના ઇરાદાથી એનું બાંધવા લાગ્યો એટલા માટે કે તેનું મૈન્ય સેલેમિસમાં જઈ શકે અને ઝીક કાફલો ત્યાંજ સપડાઈ જાય. તેજ વખતે એરિસ્ટોફિલસના મનની વાન જાણવા માટે ચેમિસ્ટોફિલસે* કહ્યું કે “મહારા મત પ્રમાણે હવે આપણે હેલેસપોન્ટ* જઈને ઝકિસસને જે હોડીઓનો પૂય બાંધેલો છે તે તોડી નાખીએ, અને તેથી ઝકિસસ આપણા દેશમાં જ પડાઈ જવાથી ગુરપની ખ્હાર ગયા વગર આપણે એરિધાર્નું સાત્રાજ્ય મેળવી શકીશું.” એરિ-

* હાલની હાર્ડનરસની સામુદ્રધુની. એ ઓજાવા માટે શાહે દોડાઓને એક મુલ બાંધ્યો હતો.

સ્ટાઇડિસને આ સલાહ માફક ન આવી અને તેણે જવાબ આપ્યો. “આજ સુધી તો આપણે એશઆરામમાં મશગુલ દુશ્મન સાથે ઢામ લેવાનું હતું. પણ જો આપણે તેને ગ્રીસમાં પૂરી દબાવું તો આવાં મોટાં સૈન્યો ધણી પછી કાંઈ ચુવલુંના છત્ર નીચે એસી જવા નહીં કરે, પણ ભયથી ભગત થઈ પોતાની પાછલી બેસો સુધારશે, અને જય મેળવવા માટે વધારે દૃઢ પ્રયત્ન કરશે. એટલા માટે આટલાથી જ જો તે પાછો જતો હોય તો આપણે તો એકને બદલે તેને બીજો પૂલ બાંધી દેવો ઘટે કે તે ઝટ સૂર્ય છોડી પોતાને રસ્તે પડે.” થેમિસ્ટોકિલને જવાબ આપ્યો “ત્યારે તો આપણે તેને જલદીથી રસ્તો પકડાવવાનો ઉપાય કરવો જોઈએ.”

આમ નિશ્ચય કરીને, શાહનો એક ખવામ પકડાયો હતો તેને તેણે શાહ પાસે મોકલી મહેશો કહાવ્યો કે “ગ્રીક સરદારો પોતાની નૌકાજીત પછી એવા દરાવપર આવ્યા છે કે હેલેસ્પોન્ટ તરફ જઈ શાહનો હોડીઓનો પૂલ તોડી પાડે; માટે શાહની સલામતીની ખાતર થેમિસ્ટોકિલસ સલાહ આપે છે કે શાહે તાકીદે કુચ કરી હેલેસ્પોન્ટ-ઓ-ગળી એશિયામાં દાખલ થઈ જવું અને દરમિયાન થેમિસ્ટોકિલસ અનેક બહાનાં કહાડી ગ્રીક નૌકાસૈન્યને તેની પાછળ પડતું અટકાવવા યત્ન કરશે.” ઝકિસિસ આ ખબરથી ભયભીત થઈને એકદમ નહાડો. થેમિસ્ટોકિલસ અને એરિસ્ટાઇડિસે આ પગલું ભરવામાં કેટલી બધી દુરઝદેશી વાપરી હતી તેની સાબિતી માડોનિયસે પૂરી પાડી, કેમકે તેણે પછી પ્લેટિયાના યુદ્ધમાં શાહના સૈન્યના એક ભાગ માત્રને હાથે ગ્રીક લોકોને પોતાનું સર્વસ્વ ગુમાવવાના ભયમાં લાવી મુક્યા હતા.

દિરોડોટસ કહે છે કે આ લડાઈમાં કામગીરી બજાવવામાં શ્રેષ્ઠ કાણુ નીવડ્યું એ વિશે ગ્રીક લોકોએ સંયોગીભૂમિ આગળ એકલા થઈ પોતપોતાના મતની ચિઠ્ઠીઓ લખી દેવ આગળ ધરી ત્યારે સર્વાનુમતે મંસ્થાનોમાં ઇજ્જાને અને સરદારોમાં બધાની ઇર્ષ્યા છતાં થેમિસ્ટોકિલસને શ્રેષ્ઠપદ આપવામાં આવ્યું. સરદારો માટે મત આપતાં દરેકે પોતાની ચિઠ્ઠીમાં જે નામ લખવાં એમ ઠરાવ્યું હતું, તેમાં દરેકે પોતાનું જ નામ પહેલું લખ્યું પણ બધાએ જ બીજું નામ થેમિસ્ટોકિલસનું લખ્યું. પછી સ્પાર્ટનોએ તેને પોતાના શહેરમાં ન્હોતર્યો, અને યુગધ્વિઓડિસને હિંમતનું અને થેમિસ્ટોકિલસને ગ્રહપણું ધનાર્મ આપી બંનેને છત્રવૃક્ષના તાજ પહેરાવ્યા. થેમિસ્ટોકિલસને તે ઉપરાંત શહેરમાંથી ઉત્તમ રથ બેટ આપ્યો અને મંસ્થાનની સરહદ સુધી ત્રણસો યુવાનોને તેને વળાવવા જવા સાથે મોકલ્યા. તે પછીની ઓલિમ્પિક રમતોના અખાડા વખતે પણ કહેવાય છે કે જોવા થેમિસ્ટોકિલસ અખાડામાં દાખલ થયો કે તરત બધા પ્રેક્ષકોની નજર તેની ઉપર જ દરી રહી અને બધા તેની તરફ માનથી જોવા અને અભિપ્રાયોને તેને બતાવવા લાગ્યા. આ વખતે તેની માન માટેની તૃષ્ણા પૂરી મતોપાધ અને તેણે પોતાના મિત્રો પાસે કબૂલ કર્યું હતું કે ગ્રીસને માટે લીધેલી મહેનતનાં ફલ હું અલ્પારે ચાખતો હોઈ એમ મને લાગે છે. ખરેખર તેના કાર્યો અને વચનો પરથી અતુમાન બાંધીએ તો તેનો ઇતિશાબ કુદરતથી જ અત્યંત હતો. આના બીજા પણ કેટલાક દાખલા નોંધવા જેવા છે.

ત્યારે એથન્સવાસીઓ તેને પોતાનો નૌકાધિપતિ નીમતા ત્યારે ખાનગી કે જાહેર બધું કામ તે છેલ્લા દિવસપર જ મુલતવી રાખતો તે એવી ઇચ્છાથી કે પછી પોતાને ઉ-

પડાને દિવસે ઘણુ કામ દેખાસથી તેનો મોનો અને દુઃખે રો

એક દિવસે સમુદ્ર કાંઠે ઘણા શન ધમધમ આવેના પટ્ટા હતા અને તેમા પટ્ટા કને હાથે અને ગતે સુરખના અવકાશ હતા તે જોઈને પોતાની સાથે એક મિત્ર હતા તેના તરફ ફરીને તે બોલ્યો “આ વસ્તુઓ તમે તમારે લઈ લ્યો, બાંધુ કે તમે કાંઈ એ-મિશ્ટોકિમ નથી.”

એન્ડ્રીપેટર નામે એક યુવાન ખેંચા તેની તરફ નિઃશ્ચય જતાનતો પણ પાછળથી તેની ખુશામત કરવા લાગ્યો તેને તેણે કહ્યું “યુવાન! હવે આપણે આપણુ ખર્ચ અથ જોતા થયા ખગ, પણ આપણી આખ જગ અક્ષરી ઉધડી ખડને ?”

તે કહેતો કે જેમ માણસો તોફાન વખતે મોટા વૃક્ષનો આશરો નેહે પણ ઝડપ વળી શકે થતા તેના જ શાળખા અને પત્રો તોડી શે છે તે પ્રમાણે એથન્સવામીઓ તેને બહુ માન આપતા નહીં પણ બરડા પડે ત્યારે તેનો આશરો લેવા આવતા

એક સેનિશ્સના શખ્સે તેને કહ્યું કે તેને જે માન આપવામા આવે છે તે તેને પોતાને માટે નહીં પણ તેના દેશને લઈને છે, ત્યારે તેણે જવાબ આપ્યો “ખરું, હું સેનિશ્સમા જન્મ્યો હોત તો બહુ પ્રખ્યાત ન થાત, પરંતુ તુ તો એથન્સમા જન્મ્યો તો તો પણ ન થાત”

ખાત્રે એક સરદાર એમ માનતો હતો કે તેણે પોતે અધ્યાત્મની નારી મેવા બગીચી હતી અને તેથી તે હમેશ પોતાના પગકબની એમિશ્ટોકિમના કામો સાથે નનખામાડી ફરી બતાવતો, તેને એમિશ્ટોકિમને નીચેની કપિત વાર્તા કહી એક રખત મરોત્મનનો દિવસ અને મરોત્સવ પછીનો દિવસ એ બે વચ્ચે રિરોધ થયો ઉત્તર પડીનો દિવસ બોલ્યો ત્યારે વખતે લોના આનંદ કરે છે અને તેમને જે જોઈએ તે મળે છે, અને મ વંચ આનંદ હાથ છે, એથી ઉત્તર મારે વખતે મરબટ અને યોધાન દોષ છે ત્યાં ઉત્તર વનો દિવસ બોલ્યો એ ખરું છે, પણ હું ન દોડી તો ત્હારે આનંદનો વારોન ન ન્દે માટે વિચાર કર કે હું ન હોત તો ત્હારું શુ થાત?

તેનો પુત્ર પોતાની માતા ઉપર હુકમ ચવારતો અને પોતાની માતા માગત તેની ઉપર પણ હુકમ ચવારતો એટલે એક દિવસ ગમ્મતમા તેણે કહ્યું કે આ બાળના કમતા આમા આમમા નેહ મોટો નથી, કાણુ કે એથન્સવામીઓ બાળીના શીક શેઝ ઉપર હુકમ ચવારે છે, હું એથીનિયનોને કાણુમા નાખુડુ તેની માતા મને, અને તે તેની માતાને હુકમ કરે છે

એના એક બે બીજા વચનો પણ તારી લઈએ

ન્દાનામા ન્દાની બામતમા પણ એકમ નેવાનો તેને રોખ હનો એવે પોતાનુ ખેન હનાન કવાનુ દોવાથી હનાન કરના પામે તેણે એટલુ ઉમેગન્યુ એ ખેત ના પાડો સિરો સાગ આદમી છે

બે મેટેરીઓ તેની પુત્રીના હાથ માટે ઉમેદવાર હતા તેમા પેના ૧૦ વર મુખીને તેણે બીજા મેટેરીને તેની લાયકી માટે પનદ લઈ અને તે વખતે નેણે કહ્યું કે તેની પુત્રી

વગર પૈસાને પગલે તે જગતા પૈસા વગરના ધણીને પગલે એ વધારે પમદ જના જેવું છે. ' આના માર્ગિક વાંચ્યો તે ધણી વખત વાપરતો હતો.

જે મહાન કાર્યો આપણે ઉપર જણાવી ગયા તે પછીનું તેનું કામ એથન્સને દરી બાધનાનું અને તેની કિલ્લેબદી કરનાનું હતું થિઓપોમ્પસ કહે છે કે તેણે નિરુદ્ધતા ન જણાવવા માટે સ્પાર્ટન એક્રોસને લાય આપી હતી, પણ ધણીખરા ઇતિહાસકો કહે છે કે તે તેમને પ્લોચી વળ્યો હતો એમ જણાય છે કે આ વખતે તે બીજા કોઇ કાર્યનું બહાનું કહાડી એનચી તરીકે સ્પાર્ટા આપ્યો, અને સ્પાર્ટનોએ તેની પાસે ફરિયાદ કરી કે એથન્સનાસીઓ કિલ્લેબદી કરે છે અને ઇજ્જતનાનો હાથેમ જે તે માટેજ ત્યાં આવ્યો હતો તેણે તે ફરિયાદને ટેમ આપ્યો પણ થેમિસ્ટોકલિસ તદ્દન નામુદ્દર ગયો અને સ્પાર્ટનોને કહ્યું કે “તમને નિશ્વાસ ન હોય તો ખુશીથી યોગ્ય ગ્રહસ્થાને એથન્સ મોકલો કે તેઓ જાતે જળને ખરી હકીકત શી છે તે જોઇ આવે ” આ પ્રમાણે તેણે કિલ્લેબદીનું કામ પૂર કરી લેનાનો વખત મેળવ્યો અને તેને પાઠાશરતા નાધો ન આવે તે માટે એથન્સના સ્પાર્ટાએ મોકલેલા એલચીઓને જમીન તરીકે રોકનામા પણ આપ્યાં આથી જ્યારે સ્પાર્ટનોએ ખરી વાત જાણી ત્યારે પણ તેમને પોતાનો ગુસ્સો દામી ગખવો પડ્યો અને થેમિસ્ટોકલિસને જવા દેવો પડ્યો.

તે પછી પાછરિયસનું બદર વધારે સારું હતું તે તેણે બાધ્યુ અને તેની પણ કિલ્લેબદી કરી અને તેથી એથન્સને કાફલા વેપાર વગેરેની બધી સગવડ થઈ આ બાબતમાં તેણે સિદ્ધાંતો એથન્સના પ્રાચીન રાજાઓના સિદ્ધાંતોથી ભિન્ન હતા એમ કહેવાય છે કે તેમનો પ્રયત્ન એથન્સવાસીઓનું ધ્યાન સમુદ્ર તરફથી ખેંચી ખેતી ઉપર લગાડવાનો હતો અને એ દેતુવી તેઓએ એક આખ્યાયિકા પ્રચલિત કરી હતી, તે એવી હતી કે એથન્સના અધિષ્ઠાતા તરીકે મિનર્સ અને નેપચ્યુન (વજ્ર) વચ્ચે બેઠ પડતા મિનર્સએ એથન્સની ભૂમિમાં છત્તવૃક્ષ ઉત્પન્ન કરનાથી તેણીને જ એથન્સની વધારે મોગી ખેરખાદ તરીકે અધિષ્ઠાતીનું પદ આપનામા આન્યુ હતું એરિસ્ટોટલિસ કહે છે તેમ થેમિસ્ટોકલિસે પાછરિયસ એથન્સના તો ન આપ્યું પણ તેણે ગેહગના મેટ અને બદરના કોટને ઉંચી દિશાનોથી જોડી લઇ શેહેરના બદર સાથે અને જમીનને દરિયા સાથે સાધી દીધા ને આ પગલાથી તેણે અભીરવર્ગની સામે પ્રજાવર્ગની સત્તા વધારી અને તેમને વધારે સ્વતંત્ર બનાવના કારણે કે દ્રવ્યની સાથે સત્તા પણ વહાણુવગીઓ, ખનાસીઓ અને નાખુદાઓના હાથમાં ગઈ.

એટલા માટે નીકસની વાદશાનાનું મુખ્ય સમુદ્ર તરફ હતું તે પાછળથી દરવીને એથન્સના ત્રીસ ટાઇરન્ટોએ જમીન તરફ કર્યું હતું, કારણ કે તેઓ માનતા કે ખેતીપ્રધાન પ્રજા શિષ્ટ શાસનને અનુકૂળ દોષ છે પણ વેપારીઓ અને મોદાગરોનું પ્રાધાન્ય થઈ જતા અને નૌકામૈન્યનું બન વધતા રાજ્યબધારણુ પ્રજાશાસન તરફ વળ્યા વગર રહેતું નથી.

એથન્સનું નૌકામય વધારવા માટે થેમિસ્ટોકલિસના મનમાં હજી મોગી ચોજનાઓ હતી અકિર્મ્ય પાઠો ગયા પછી જ્યારે સચુક્ત કાફલો પેગામીના બદરમાં સિવાજો ગાળના નાગર્યો હતો ત્યારે તેણે એથન્સના પ્રજામહત્તમાં જાહેર કર્યું કે તેના મનમાં તે મના લાભ માટે એક મોગી ચોજના છે પણ એ સમય મડવમાં જાહેર કરી શકાય તેની

નથી એથન્સવાસીઓએ તે પૃથ્વી તે યોગના દુષ્ટ એન્ટિગોનિસને જણાવના રુમાન્થુ અને જો તે સલાહ આપે તો તેનો અમન કંવા નના કર્યો. એ પૃથ્વી થેનિસ્ટોનિસને તેને કૃત્ય કે પેગામીના બદ્ધ માટેને મથુન કાઢતો બાગી સુધ્ધો. આ પૃથ્વી એન્ટિસ્ટોનિસને જાણે મહામા જાઈ જાહે કર્યું કે થેનિસ્ટોનિસમની યોગના તેમને માટે બહુ લાભ કાઢક હતી પણ તે તેટલી જ અનીતિનાળી હતી. આ પૃથ્વી એથન્સવાસીઓએ તેને એ બાબત પડતી સુકસા રુમાન્થુ.

આ અગ્નામા ન્યામો એમ્પીયોનિસ સુભામા દુષ્ટાન્થ લાગ્યા કે હાનીનિન હમા જે નાન્થો દરિયા સાથે જોડાઈ ગયા હતા કે તાન્થ ન્થા હતા તેઓને એ મદદ માંથી બાતલ કંવા થેનિસ્ટોનિસમને બચ લાગ્યો કે થેનિસ્ટો, આર્મોમિ અને થીમ્સને, જો બાતલ કંવામા આવે તો રપાર્કોની બાગુના નત વધારે થઈ જાય અને તેથી તેઓ ધારે તે કંવા પમા નાવવા સમર્થ થાય એટલા માટે તેને તે નાન્થોની વજીનાત કરી અને તેણે બતાવ્યું કે દુષ્ટ કે નરથાનોએ જ એ વિરુદ્ધમા બાગ લીધો હતો અને તેઓનો મોટો બાગ તો તંત્ર નહાતા મગ્યાનો હતો અને તેટલા ના બાગના નાન્થો બાતલ કંવાથી મદદનુ કામ દુષ્ટ એ કે ત્રણ મોગ નાન્થોના હાથમા જ નેજે આથી કરી તે રપાર્કોને ઘણો અકારો થઈ પડ્યો એટલે તેમણે નાન્થના કામનજમા તેના પ્રતિઅર્થિ તરીકે કાષ્ઠમને ઉભો કર્યો અને પોતાની વગ બધી તેના હાથમા વાપરના માગી.

તેણે એશિયામાઇનોના અને દુષ્ટન મથુદના વાજીઓના નાન્થોને પણ ગુન્થે કર્યો, કાષ્ઠ કે કિનારે કિનારે ફરીને તેણે તેમની પામેથી અજીકુરતારી આ બાબતની અમિતી આપીઅન લોગેએ તેને ને જવામ આપેનો તેમા જણાય છે તેણે કૃત્ય “ હુ મ્હારી સાથે એ દેવને લઈ આ થો છું અને તેમના નામ વીનવણી અને બતાવ્યું છે ” તેઓએ જવામ આપ્યો કે ‘ તેમની બાગુમા પણ મે દેવો હતા અને તેઓ તેને મનોા વાની ના પાડતા હતા તે દેવોનુ નામ ગરીબાઈ અને નામીપામી છે ’ ટાઇમેઝિઓન નામનો ક્રોડકનો કવિ થેનિસ્ટોનિસ વિરુદ્ધ વાણી લખાણ કરે છે અને કહે છે કે તેણે કુદ પૈસા માટે બીજા દેશનિક્કોને પાંજા રુવાની રુજ અપાતી હતી ત્યારે પોતે તેના મિત્ર હતા અને વળી પોતાને વેગ થેનિસ્ટોનિસમની પતાણુ ચામી કરી હતી જા તેણે પૈસા માટે તેને દગો દીધો હતો જે નીચેની મિત્રતામા જણાય છે —

“ પોમ્પેનિઆસને તમે વખાણો, કે ગુન્થિઅસને અથવા લુગિમ નિને વખાણો. પણ ખરેખર એથન્સવાસીઓનો પ્રેટ વીન્થો એન્ટિગોનિસ છે જુદો અભિમાની થેનિસ્ટોનિસ તો કોણ માત્ર છે? જેણે કુદ પૈસાને માટે પોતાના નિન અને મિત્રમાન ટા મોનિયનને દગો દીધો, અને તેને પોતાના બહાવા જે ફુલાન્સમનુ દર્શન પણ ન કંવા દીધું રુમાન્થુ.”

● આ ઘણા વંદના વજીવથી આન્થુ આવડુ એ નજ દગ તેણે લાન રુચીના જોરે થ્સને અને પ્રદિર તથા થેમોપિલિ પાસે આવેલ રિમીટગના મરિગી તથા ત્યા આગળની વાર્કિક મિ થિઅન રમનોની બચવ્થા વરવાનુ દગ મોનના કષ્ટતર દરેન ગમને તેમા એ એ પ્રતિનિધિ મોશ્તવાની કૃદ હતી.

૬ ક્રોડમ રાધુન એ ગમ

ટેલન્ટને માટે તે પોતાના મિત્રને અજ્ઞાપ્ય કિતાબ પર એકવે મુકીને ઉદારી ગયો. તે પુરુષ પોતાના ધનનો મત્તય વધારવા માટે ખુન કરવામા, દેશનિકાય કરવામા, નીચ માણસોને ઉચે ચડાવવામા પાછુ જોતો નથી તેનો અત તે કેવો આવશે ? મયોગી ભૂમિના ઉત્સવોમા ખાલી બબકા માટે પોતાની ઉદારતા જલ્લાવવા તે જાહેર બોજન આપતો તેનો લાભ ટોંગેટોંગા લેતા પણ બોજન કરતા કરતા તેઓ પણ તેને શાપ આપતા”. એ પણ મહાપુરુષના દેશનિકાય થયા પછી તો ટાઇમોસિયને એવી પણ સખ બાપામા એની નિદા કરી હતી એમ કહેનાય છે કે ઇગનીઓનો પક્ષ કરવા માટે ટાઇમોસિયનને ધેમિસ્ટ્રોફિલસે દેશનિકાય કરાવ્યો હતો એટલે પછી એ પોતે જ્યાં એ જ વહેમને યજ્ઞને દેશનિકાય થયો ત્યાં ટાઇમોફિલોને નીચે પ્રમાણે કાન્ય ક્યુ —

“ ટાઇમોફિલોન પોતાની આખર ઇરાનીઓને વેચીને બેઠો પણ તે એકલો ન હતો એક બીજો સિયામ પણ એ જ ખેતરમા ચરે છે ”

એથન્સવાસીઓ ઇર્ષ્યાથી તેની બધી નિદા માની લેતા એટલે તેને ઘણીમા પોતે બળવેલી મેના ગણી બતાવવી પડતી, અને જ્યારે તેઓને તે માફ ન આવતુ ત્યારે તે કહેતો “ ત્યારે શુ એક જ જણ પામેથી વાનનાર કાયદા મેળવવામા તમને કટાજો આવે છે ? ”

લોગોના ગેપનુ બીજુ કાન્ય એ હતું કે તેણે ડાયનાનુ એ- નેચ બધાન્યુ અને તે દેવનુ નામ, ડાયના એ સમગ્ર ગ્રીક લોગોની દેવી મનાતી હતી તે પછી, “ મારી સવા હતી ડાયના ” રાખ્યુ, જાણે એનુ બતાવના માટે કે પોતે એથન્સવાસીઓને માન નહીં પણ સમગ્ર ગ્રીકને સારી સવાહ આપી હતી આ દેવ્ય તેણે પોતાના ધનની નજીક બાધ્યુ હતુ અને તે જગ્યાએ આજે દેહાતની શિક્ષા પામેલાઓના શય તથા કાસો ખાઈને યા બીજી રીતે આપઘાત કરેલાઓના કપડા વગેરે પણ ત્યા ફેંકી દેવામા ચારે છે આ દેવ-લમા અમાગ વખતમા પણ એક ધેમિસ્ટ્રોફિલસનુ પુત્રુ હતુ, અને તે પરથી જણાય છે કે તેનો ચહેરો તેના આત્માના જેવો જ બન્ય હતો

આખરે એથન્સવાસીઓએ તેનો પ્રતાપ સહી ન શકનાથી તેને ઓસ્ટ્રાસિઝમના પ્રયોગ વડે દેશનિકાય કર્યો. અને તેમા કાઇ નસાઇ જેનુ ન હતુ, કાન્યુ કે જ્યારે જ્યારે તેમાના મેહની સત્તા અસાવારણુ મોગી અને પ્રજ્ઞમત્તાક રાજ્યમા જે મમાનતા જડગની છે તેથી પ્રતિદન એ સત્તા બોજા રૂપ થઈ પડતી ત્યારે તેઓ આ પગનુ બગતા કાન્યુ કે ઓસ્ટ્રા-મિઝમ અથવા દશ વર્ષનો દેશનિકા એ એ પુરષોને શિક્ષા કરવાનુ ની પણ મામાન્ય લોગોની ઇર્ષ્યાની લાગણી ઓછી કરવાનુ સાધન હતુ ઇર્ષ્યાનો સ્વભાવ જ એ છે કે મહાપુરુષોની અપખર્મિથી મગન થયુ અને તેમને નીચા પાડી પોતે સતોખાને ઓમરુ.

તેના દેશનિકા દરમિયાન તે આર્ગાસમા નહેતો હતો તે વખતે પોમાનિયામના તન-કટનો બનાવ બન્યો જેથી તેના દુસ્મનોને મારો લાગ મળ્યો તેના પર આગ્રાપ મુકનાર વિઝો પોગીમ હતો અને તેમા ચાર્ટનોએ ટેકા આપ્યો હતો. પોમાનિયામ ધેમિસ્ટ્રોફિલસને મિત્ર હતો છતા તેણે પોતાનો બેદ તેની પામે ખોલ્યો ન હતો પણ જ્યાં તેને દેશનિકા મળ્યો, અને તેથી એથન્સવાસીઓ પર તેને શાપ ચડ્યો ત્યારે પોમાનિયામે પોતાનો બેદ ખોલી દાનના શાદના પત્રો ધેમિસ્ટ્રોફિલસને દેખાડ્યા અને અનુપકારી અને અન્યાયી

શ્રીમં ૬૫૨ જે વેળા તેને જ્યોત્સનાં. ચેમ્પિયોનિયમને તેની વાન તુચ્છકારી દેવાડી તેના કાન-
દાવામાં ભાગ લેવાની આખી ના પાડી પણ તેણે એ વાન પોતાની પામે જ રાખી અને
તેનો ભેદ મેદાને દેશે નહીં પછી તેનું કાણુ એમ દોષ કે એ પ્રયત્નમાંથી તે પોતે જ
પાડો હમને એમ તેને વાળુ દોષ અથવા તો એના નુર્બીહા બગેલા પ્રયત્નમાં તે મારું પણ
દિવસ પકાવા વગર નહીં રહે એમ પણ દોષ.

આખરે વ્યાપ્તિ પોતાનિવાસને રૂ દેવાનની શિક્ષા થઈ ત્યાં તેની પાસેથી કાનભો
અને લખાવો મળી આવ્યા જે પાંચી ચેમ્પિયોનિયમ ૬૫૨ પણ વહેન જના કાનપુ મન્યુ.
આને લીધે સ્પાર્ટનેએ તેની મામે આરોપ મુશ્કેલી અને તેને હાર્યાનું એકમવાગીએએ
રૂમ આપ્યો. તે ભતે પોતાના બચાવ માટે હાજર થઈ શકે તેમ ન હતું પણ તેણે પ-
ત્રદાન પોતાની નામેના મુખ્ય આરોપોના જવાબ આપ્યા અને તેના દુસ્મનોની નિદા
બધ કંવા મારે તેણે લખ્યું કે જે માણસ બીજા ૬૫૨ હુકમ જના સજાપેનો હોય અને
શુદ્ધમગિગિને ધિક્કારતો હોય તે કદી પોતાને અને પોતાની નાથે શીતને વિદેશીય દુસ્મ-
નને વેચે એ માનવા લાયક નથી, હતા મેદાને તેના નિદેશનુ માન્યુ અને તેને પકડીને
શ્રીસત્તા સંસ્થાનોના પ્રતિનિધિઓ પામે જવાબ દેવા હાજર કંવા માણસો મેગમ્યા આની

* સ્પાર્ટન ગાજ્ય હુકુ બમોને, યર્મોધિવિના કીર વિરાનિદસને બત્રીએ તથા તેના બાળ
પુત્રને રમ દગની વિજદમાં સેરેમિસની હાડ પડી ક્રિસ્ટિસ એશિયા પાડો રૂમો ત્યાં પો
તાની પાછળ માર્ગનિયસને મુ તો ગયો હતો તે સામે શ્રીમં ૧૧૨૦નું સ્વપ્રતિબિંબ દર થયું તેની
સજાદારી તેને નાપવામાં આવી હતી, અને તેણે પ્લેટિયાના મુદ્દના વિદેશી દર મને સજાદાર
દાર અવરોધી હાજરી હકુમતના લયનાથી શ્રીસ દેરને મુખ્ય રો ત્યાં પડી ઈંગ્લીએને યુ
પના ૧૬૧ મુ વાના દીવાથી મફતો તૈવાર થયો તેની સજાદારી પણ તેને મળી અને તે જાની
મદદથી તેણે સારથત તથા બાદરેનિયમ જાણ્યા ત્યાં પડી તેની નાલ નકનનમાં ફેર પડવા
લાગ્યા એ વડથી તે દરારી પન સાથે નળી જવાના પ્રયત્નો ગ્વા લાગ્યો અને બીજા વર
થી જુદા જુદા જાતેના સજાદારી ત કે તે જુદાઈ અને તિગ્ ૧૨ જતાવવા લાગ્યો આ સમયની
તેની વર્તણૂક એ સ્વતંત્ર રહેવાના નાનકે મના એ યદિન્ટને વધારે નળી આવતી હતી,
અને તેની હજાર દરારી શાદની મદદથી સનચ શ્રીસદેશના 'યો ને' થવાની હતી, એની
આપખુદ વર્તણૂક થી સચુપ્ત ૧૬૧ના બીજા સ દારો ના ૧૨ થયા અને તેઓએ તેની સ દારી
જુવતી દર એપીનિયન સરદારને સમચ ૧૬૧ના ૧૫૨૧ જના દા, આવી રીતે તે ૧૬૧૨ના
આધિસત્વમાંથી રજાઈ જઈ એકસ દાયકા વેળા તે તેની વર્તણૂકને લીધે સ્પાર્ટનના પોતાનિવાસ
૬૫૨ દગની શાદ સાથે અટકાવ રવાને આ ૧૫ મુ ૧૬૧ પણ સાબિનીની મેદદાલદીમાં તે જે
આગેપનાથી બની ગયો નાખતે તેને જે ના ૨ દુરથો અને તેણે લેંટી સાબિની પૂરી પાળ,
જ નારને પોતાનિયને ચિઠ્ઠી ૦૦ દરારી સ દાર આદિનિયન પામે મો રૂમો હતો અને જતા
તે મો મને વિચાર થયો કે તેના રોમની ચિઠ્ઠી લઈ જનાર જે પણ મો ૨ પાળ તા નથી અને
જે વિવા થી સમિત રક તેણે ચિઠ્ઠી દૂગી તો પત્રની નીચે પોતાનિયાને ચિઠ્ઠી લાવનારને પૂરો
ગજે એમ લખેલું ના પડતી તે મોરે પડારી તે ચિઠ્ઠી લઈ જઈ એરોને આપી પણ તેઓ
તેને પડવા જાય ત્યાર પહેલા તે મેદી નના અને પાતેના એના જે મદિરના લઈ જાયો,
જે પ થી એરોની આજ્ઞાથી નદિ તુ બા ચળી લીધું રહે છે જે બાર ચલવાના પ્રયત્ન
પરજન મુ ના તેની રૂદ ના હતી યોગ દિવસના ક્રુધાથી તે મોતની અણીપગ આવ્યો ત્યાર
તેઓએ તેને બદાર ૧૬૧ અને બદાર આવતા જ તે મરી ગયો

તેને વખતમાં ખાન મળી એટલે કોઈકાઈગત તાપમા તે નહાતી ગયો તે તાપમા લોડો તેના ઉપકાર તમે હતા કાનુ કે એક વખત તેમની અને કોઈનથના લોડોની વચ્ચે વાધો પડતા તેને મધ્યસ્થ તીર્યો હતો અને તેણે કોઈનથનાગણો પામે તેમને ૨૦ ટેલન્ટ અપાવી દુકાસના તાપને બનેલું મધુના થાણુ ગણનાનો ફેમલો આપ્યો હતો અહીંથી તે ઇપીગ્રમમા નહાતો અને હજી પણ સ્પાર્ટનો અને એથનમાગીઓ તેની પૃકે લાગેલા હોનાવી તેણે અચોક્કસ અને જોખમી પગલુ ભરી મોયોસિયનના ગળા એડમેટસનો આશરો માગ્યો ચેમિસ્ટ્રોલિસના પ્રમવના મમયમા એક વખત એડમેટસે એથનમાગીઓને અમુક પિનતી કરી હતી તે ચેમિસ્ટ્રોલિસે તુરંકારી હતી, ત્યાંથી તે રાત્ર તેનાપર ખજા હતો અને તેણે પોતાનો નિશ્ચય બહોં કરી જણાવ્યો હતો કે “જો કોઈ પણ દિવસ એ એથનસનામી મહાગ હાથમા પડે તો વેગ લીધા વગર ૨૦ નહીં” પણ ચેમિસ્ટ્રોલિસ અત્યાગે આમથી તેમ નહામતો ફરતો હતો ત્યાં ગળની સાથેના એક જૂના કચ્છા કડતા એથનમાગીઓની તાજી ઇર્ષ્યાની તેને વધારે બ્હીક હતી અને તેટલા માટે તેણે જમને પ્રિયિય રીતે ગળનો આશ્રય માગ્યો, તેણે ગળના બાનકયુને પોતાના તાથમા ઉપાડી લઇને ગળના દુલ્હેરતા આગળ જઈ નમન કર્યું આવી રીતે શરણે આવેલાને ત્યાંના લોક અત્યત પરિત્ર અતિથિ ગણતા અને તેને કંઈ પણ ઇજા ન કરતા એટલું જ નહીં પણ બનતા સુધી તેની જે કંઈ પિનતી હોય તે સ્વીકારતા ટેટલાક કહે છે કે રાજની થીઆ નામની ગણીએ ચેમિસ્ટ્રોલિસને ઉપર મુજબ કર્યા સચવ્યું હતું બીજા કહે છે કે રાજએ પોતે જ એ રીખવ્યું હતું કે જેથી બ્યાગે કોઈ તેને મોખી દેનાને માગણી કરે ત્યાગે તેને ઉપર મુજબનું ધર્મનું બહાલુ આપવા થાય

આ વખતે એકનેનિયાના એપિકેગીસે ચેમિસ્ટ્રોલિસના સ્ત્રીછોડરાને એથનમથી તેની પામે મોકલી આપ્યા અને એ ગુનાહ માટે કાઢમને તેને દેહાત દડની શિક્ષા કરાવી હતી આ બિના સ્ટેમિએટસ જણાવે છે હતા ટ્રાણુ જાણે ટ્રી રીતે એ બધું ભૂલી જઈ તે કહે છે કે ચેમિસ્ટ્રોલિસે પત્ની મિસિલી જમને લાના ગળ હીંગે આગળ આપ્યો શીસ દેશ તેના તાબામાં લાવી આપનાની લાલચ આપી તેની પુત્રીનું માયુ કર્યું હતું અને ટીરોએ તેની માગણી ન સ્વીકારાથી તે એશિયામા ઉતરી પડ્યો પણ આ બિના સભનિત નથી કાનુ થિઓફ્રેટસ પોતાના એક લેખમા લખે છે કે એક વખત બ્યારે હી ગએ પોતાના શત્રુના ઘોડા ઓલિમ્પિક નમતોમાં મોકલ્યા અને એક ભભકાદાર તણુ ઉત્તો કર્યો ત્યાગે ભેગા મળેલા શીંગે પામે ચેમિસ્ટ્રોલિસે ભાપણુ કર્યું હતું કે તે ઘોડાને ન દોડના દેના અને તે ઉપગત તે તણુને પણ તોડી પાડવો થ્યુકિડિસ લખે છે કે તે જમીન માર્ગે ઇજબન મસુદને કાંડે ખેડ્યો અને પીડનાને બદરેથી બહાણુમા મહડ્યો, બહાણુમા ટ્રાઇ તેને ઓગખનું ન હતું અને તોફાનને લીધે બહાણુ નેક્સોસને કડિ જઈ મહડ્યું તે નખને નેક્સોસને એથનમાગીઓએ વેશ લાગ્યો હતો એટલે પકડાઈ જનાની બ્હીકથી તેણે બહાણુના કપ્તાનને પોતાની ઓગખાણુ આપી અને પછી કંઈ પિનતણી કરી અને કંઈક ધમકી આપી કે ૯ એથનમાગીઓને કહીશ કે તમે મને ખેડેથી જ ઓગખના હતા અને લાય લઈ તમે મને તમારે જોખમે બહાણુ ઉપર લીધો હતો, આ પરથી તેઓ નેક્સોસનું બાગ ન કરતા ત્યાંથી હકારી ગયા.

તેના ખજાનાનો મુખ્ય ભાગ તેના મિત્રોએ તેને એશિયામા પોતાઓ દત્તો પણ કેટલોક ભાગ પકડ્યો તે જાત કંઠામા આપ્યો, તે ધીરોપોત્તમના દેહના પ્રમાણે એકમા દેવ અને ધિઓરેષ્ટસ પ્રમાણે બીજી દેવટ જેટલો હતો, એકે તેની કાંકિરીના આબમા તેની પામે તણ દેવટ પણ ન હતો.

ત્યારે તે મુખને બંદો કિયો ત્યારે તેને ખજા મળી કે દેવતાએકે તેમ તેને પકડવાને પ્રયત્ન કરતા હતા એ વેળે ગમે તે ઉપાયે પણ પેસાદા થતા આવું હતા તેમને માટે એ માત્ર નાવન હતો કાન્ધુ કે દગતના શાંકે તેને પકડવાને બસો દેવટનું દનામ બાન્ધુ હતું એપની એ હાથોનિઆના ન્હાતા એક નામના ગામમા પાડો કર્યો ત્યાં તેને નેહ આગળના ન હતું ફક્ત એને ત્યાં તે કિયો હતો તે જ તેને આગળતો હતો તેનું નામ નાદમણીસ હતું. અને તે પેસાદા અને દગતના શાદની દન શરમા વન ધનપતો હતો તેના ધનમા તે ચોરા ચોર સનાઈ ગ્યો એક દિવસ નત્રે જોગન પડી દેસપૂજ આવી ન્હી હતી ત્યાં નાદમણનીઆ બાવડોનો શિત્તક અચાનક બોલી કયોલ આને રાત્રિ નય અને નવાદ આપનારી તુ જ છે! આ પડી થેમિટોનિસ સૂતો અને ઉઘમા નેસે શ્રમ નેયુ કે એક વિકાસ અગર તેના શરીર આમપાન વિગથેતો એ અને ધીમે ધીમે ઉપર આરતો જાય છે, યમુ તેના મુખનો ન્યય કે તા તે બદલાઈને એક મગ્ધ થઇ ગયો, તેની પાખ નીચે પોતે લપાયો ત્યાં તે નરે તેને સાથી કપાડી ફર પ્રદેશમા મુક્યો અને તેણે ત્યાં મુનુનું તખ્ત ઘી જેની ઉપર તેણે નિશ્ચિન પડે આનમ લીધો અને તેની બધી મુરેલી ન થઇ ગઈ.

આ આગાકીને લીધે નાદોહનીએ નીચેની યુક્તિ કરી તેને મોટી આપ્યો વિદેનીઓ અને તેમા પણ ખામ કરીને ધગનીઓ તેમની બીઓ માટે ગળ્ગ વહેની દોષ છે, અને તે વહેમ પોતાની બીઓ માટે જ નહીં પણ ગુપામકીઓ અને રાખેલીઓ માટે પણ ગમે છે. કાન્ધુ કે તેમના કુટુંબના માણસો સિવાય બીજાની નરે તેઓ ન પડે તેને માટે તેઓ મમાજ ગમે છે એટલુ જ નહીં પણ તેમના ધનમા પણ તેઓને બીજાની મારક ગમે છે અને ત્યારે તેઓ મુમાદરીએ નીકળે છે ત્યારે બધી બાનુધી બધ કરેલી ગાડીમા તેઓ જાય છે. આવી એક ગાડીમા થેમિટોનિસને લઈ જવામા આવ્યો અને તેની સાથેના માણસોને સસના મળી કે તેમને સવાય પૂનામા આવે તો કહેવું કે આ થેનિમાથી એક ગ્રીક બાનુને તેઓ શાહની દગાગના એક બમીર માટે લઈ જાય છે.

થુકિડિસ કહે છે કે ઝર્મિસ તે વખતે જીવતો ન હતો અને તેનો પુત્ર આર્ટા-ઝર્મિસ દગતના તખ્ત ઉપર હતો પણ બીજા કેટલાક ઐતિહાસકો જણાવે છે કે ઝર્મિસ તે વખતે જીવતો હતો થેમિટોનિસને ત્યાં જઈ આર્ટાએનસ નામના એક લગ્નકરી મન્દારને મળી તેને નિવેદન કર્યું કે “હુ એક ગ્રીક છુ અને શાહના મનની સુગદ પાર પડે એવા જગના પ્રસંગમર શાહની બેટ લેવા છમ્મુછુ.” આર્ટાએનને જવાબ આપ્યો “જુદા જુદા લોકોની મનમાન જુદી જુદી હોય છે. કેટલાએકને એ બામન ચોખ્ય લાગે છે, બીજાને બીજુ, પણ દરેક માણસનો ધર્મ છે કે મૈએ પોતપોતાના દેશની રીતમાન પાગવી લેઈએ તમા! લોકોમા સર્વથી વધારે મહત્વ અતજતા અને મમાનતાને અપાય છે અમાનમા પણ ઘણા ઉત્તમ નિયમો છે અને અમે સર્વની વધારે મહત્તાએ સમજીએ છીએ

કે સર્વ શક્તિમાન જગદીશ્વરના જોટયુ જ માન અમારા શાહને આપવું જોઈએ. એટલા માટે જો તમે અમારી રીત પ્રમાણે આવવા તૈયાર હો અને અમારા શાહને માધ્યમ નમસ્કાર કરવામાં તમને વાધો ન હોય તો તમારી મુલાકાત કરવામાં અડચણ નહીં આવે; પણ જો એમ થાય તેમ ન હોય તો પછી ટોચ ત્રાહિત જણ પામે તમારે તમારી વાત શાહને ખોલાડવી પડશે. કારણ કે અમારા શાહની મુલાકાત તેની તરફ પૂજ્ય ભાવ ન બતાવે તેવા સાથે થના દેવી એ અમારા દેશના નિયમોથી ઉલટુ છે.” આનો થેમિસ્ટોકલિસે ઉત્તર વાળ્યો “મ્હાડ કામ શાહનું માન અને શાહનો મુલક વધારવાનું છે. એટલે પછી જ્યારે ઇશ્વરે ઇગ્નીઓને આવે ઉચ્ચ પદે આપ્યા છે તો તમારી ઝમમ પ્રમાણે ચાલવાને મને વાંધો નથી.” ત્યારે આર્ટામેનસે કહ્યું “પણ તમને કયે નામે શાહને આગખાનવા ? કાણુ કે તમારી વાતચિત ઉપરથી તમે ટોચ અસાધ્યજી માણુમ લાગે છે.” થેમિસ્ટોકલિસે ઉત્તર વાળ્યો “મ્હાડ નામ શાહ જાણે ત્યાર પછી ત્રાહિએ પણ જાણવું ન જોઈએ.” આ વિગત એક લેખક આપે છે, અને બીજાને એક એલિહામિડ ઉમેરે છે કે થેમિસ્ટોકલિસનું આગખાણુ આર્ટામેનસ સાથે ઝરાનનાં તે મદદગારી ગણેલી ઇગ્નિચિત જી હતી.

જ્યારે તેને શાહ પામે હાજર કરવામાં આવ્યો અને સાધ્યમ નમસ્કાર કરીને તે શુપચુપ ઉભો ત્યારે શાહે દુભાષિયાને તેનું નામ પૂછવાને ફરમાવ્યું. દુભાષિયાના પૂછવાથી થેમિસ્ટોકલિસે ઉત્તર વાળ્યો “ હે શાહ! જે માણુસ ત્હારી સમક્ષ ઉભો છે તે ગ્રીક લોકોની વામે લાગ્યા છે એવો દેશનિકાય થયેલો એથન્સવાસી થેમિસ્ટોકલિસ છે. ઇરાનીઓએ મ્હારે હાથે ધણું ખમ્યું છે, પણ તેમની પૂઠે લાગતા ગ્રીકોને અટકાવી તેનો બદલો મ્હં પુરતો-વાળો આવ્યો છે, કારણ કે તે વખતે મ્હારા દેશને અને સમગ્ર ગ્રીસને નિર્ભય કર્યા પછી તેટલી તમારી મેના બજાવવાની મને તક મળી હતી. મ્હાગ વિચારે મ્હારી હાલની સ્થિતિને અનુદાન છે અને હવે તમે જો કૃપા કરો તો તે આખવા, અને હજી મ્હારા પર રોષ ગમતા હો તો શરણુ આવી તે રોષ સાત પાડવા, તૈયાર થયોજી મ્હં તમારી સેવા બજાવવાની માગિતી મ્હારા દુશ્મનો આપે છે તે તુચ્છકારી કાઢતા ના, અને તમારી વૈરજીવિ તમ કરવામાં મ્હારા કમનસીબ મંજોગોનો ઉપયોગ કરવાને બદલે તમારી ઉદારતા બતાવવામાં વાપરો. જો તમે મને બચાવો તો શરણુ આવેલાને તમે અભય દાન આપશો. જો તમે મ્હારો નાશ કરશો તો ગ્રીસનો એક દુશ્મન આજો કરશે.” આ દલીલમાં ધર્મની દલીલ ઉમેરવાથી વધારે અસર થશે એમ માની, તે પછી તેણે નાઇકોનિનિસના ધરમાં પોતે જો-ચેલા સ્વમનુ પણ ખ્યાન કર્યું

શાહે તેની દ્વિમત અને ઉચ્ચ વિચાર માટે વખાણુ કર્યા છતાં તેને તે વખતે કંઈ જવાબ આવ્યો નહીં પણ પોતાના મિત્રમહત્તમા આ બતાવને માટે પોતાનો હર્ષ જાહેર કરીને મલકારા લાગ્યો એમ પણ કહેવાય છે કે તેણે તેના દેવ પામે પ્રાર્થના કરી હતી કે તેના દુશ્મનો હમેશ એવા જ ગામ ગ્રહે કે પોતામાંથી સમર્થ માણસોને દેશનિકાય કર્યા કરે. વળી તે દિવસે દેવોને તેણે સારી પેઠે મતોખ્યા અને મોટી મેજબાની આપી, તે ઉપરાંત વળી તે ખજાચી તે એટલો બધો ખુશ થયો હતો કે ઉંઘમાં તણુ વખત તે જોતી ઉઠ્યો “ એથન્સનાની થેમિસ્ટોકલિસ મ્હારા હાથમાં આવ્યો છે.”

સહવાર પડતાં તેમજ દરબાર બરીને ચેમિસ્ટ્રોકલિસને' એ.લા.ઓ. બ્યારે તેણે જોયું કે તેને લેવા આવનાર સિપાઈ તેનું નામ સાંભળતાં દોષ અને મત્સર બતાવના હતા ત્યારે પછી તેણે સારા પરિણામની આશા રાખી નહીં. બ્યારે શાહે દરબારમાં પોતાના આસનપર બેઠક લીધી અને બધે શાંતિ પ્રસરી અને ચેમિસ્ટ્રોકલિસ નમસ્કાર કરવા આગળ આવ્યો ત્યારે તેણે એક સરદારને એમ કહેતાં સાંભળ્યો “અરે ઓસના હરામ-ખોર સર્પ ! શાહનાં સારાં નસીબ તને અહીં ઘસડી લાવ્યાં છે.” છતાં બ્યારે શાહને તે બે વખત નમ્યો ત્યારે શાહે તેની સલામ પાછી વાળી અને પ્રસન્ન સહેરે તેની સાથે વાત કરી : “તારા અમારી પાસે બસો ટેલન્ટ ભાગતા થયા છે, કારણ કે તું જાતે જ શરણુ આવ્યો ત્યારે પછી અમને ઘટે છે કે તને પકડનારને જે ધનામ અમે જાહેર કર્યું છે તે ધનામ તને મળવું જોઈએ.” તે ઉપરાંત બીજું પંથુ આપવા કહ્યું ને પોતાની મહેરબાનીની ખાત્રી આપી, ઓસ સંબંધી જે કાંઈ કહેવાનું હોય તે કહેવા ફરમાવ્યું. ચેમિસ્ટ્રોકલિસે જવાબ આપ્યો “માથુસના વિચાર ભરત ભરેલા ગાલીચા જેવા છે કે જે જે પાથરી રાખવામાં આવે તે તેમાંનું ભરત આંખને ખુશ કરે છે અને સૌ જોઈ શકે છે; પણ તેથી ઉલટું જો તેને સંકેલી મુઠ્ઠી રાખવામાં આવે તો એ ઢંકાઈ રહે છે. માટે મને વિચાર કરવા મહેતસ મળવી જોઈએ.” શાહ તેની ઉપમાથી ખુશ થયો અને તેને જોઈએ તેટલો વખત લેવાનું ફરમાવ્યું. તેણે એક વર્ષ માગ્યું અને તે અરસામાં તે દારસી શીખ્યો અને શાહની સાથે દુબાઈઆની મદદ વગર વાતચિત કરવાને શક્તિમાન થયો.

જે લોકો દરબારમાં જતા નહીં તેઓ ધારતા કે તે શાહની સાથે ઓસ સંબંધી જ વાતચિત કરે છે; પણ તે અરસામાં રાજકીય મંડળમાં ઘણા ફેરફાર થયા હોવાથી તે અંભીરવર્ગની ઇર્ષ્યાને પાત્ર થયો; કારણ કે તેઓને વહેમ ગયો કે તેણે શાહ સાથે તેમના સંબંધી વાત કરવાની અણધટી; છૂટ લીધી હોવી જોઈએ. તેને માન આપવામાં આવતાં એવાં માન દોષપિણુ પરદેશીને મળ્યાં ન હતાં. શાહ તેની સાથે છૂટથી મહેલમાં વાત કરતો, તેને સાથે શિકારે લઈ જતો. યંજી શાહે રાજમાતા સાથે તેની ઓળખાણ કરાવી અને રાજમાતાનો વિશ્વાસ પણ તેના ઉપર બેઠો. તે ઉપરાંત મેગાધ નામના ધરાની ધર્મ શુરુઓના ગુપ્ત જ્ઞાનનો તેને બોધ આપવાને પણ તેણે હુકમ આપ્યો.

સ્પાર્ટન ઉમરેટસ તે વખતે દરબારમાં હતો તેને શાહે ખુશી પડે તે માગી લેવાનું ફરમાવતાં તેણે માગ્યું કે બાદશાહી સગારી કાઢી તેના મસ્તક પર તાજ પહેરાવી સાર્વિસમાં ફેરવવો. આથી શાહનો પિતરાઈ બાઈ મિમ્રોપોસ્ટિસ ગુસ્સે થયો અને બોલ્યો : “આ તાજની નીચે અકલ પણ નથી રાખવામાં આવતી, અને તું ઇંદુનુપ્પ પકડી લે તો તેથી પણ કાંઈ ઇંદુ નહીં થઈ જા. ” શાહને પણ એ માગણીથી બહુ ખેડું લાગ્યું અને તે કદી માફ કરે તેમ ન હતું છતાં ચેમિસ્ટ્રોકલિસની વિનંતિ પરથી તેણે તે દરશુજર કર્યું. પછીના સમયમાં બ્યારે ઓસ અને ધરાન વચ્ચે વહેવાર વધ્યો અને દોષક ગ્રીક મરદાસ્તી ઇશીની શાહને જરૂર પડતી તો તેઓ મોટી મહેરબાની બતાવવી હોય તો વચન આપના કે અમારી દરબારમાં ચેમિસ્ટ્રોકલિસને મળવું તેથી પણ વધારે માન તમને આપીશું. ચેમિસ્ટ્રોકલિસે પોતે પણ પોતાના છોકરાઓને એમ કહેવું કહેવાય છે કે “બાલકો ! આટલું બધું માન મને મળે છે અને આવો વૈભવ આપણે માગીએ છીએ તેને માટે

આપણે આપણા દેશવટાનો જ આભાર માનવો જોઈએ'. બધા લેખકો કહે છે કે તેને ખોરાકી માટે ત્રણ ગામ આપવામાં આવ્યાં હતાં અને તેમાં બીજા લેખકો ખોરાકી માટે બે શહેરનો ઉમેરો કરે છે.

ગ્રીસ સંબંધી કાંઈ કામ માટે તે સમુદ્રકાંઠે આવવાથી એપિકરીસ નામના ક્રીજ-આના હાંકેને તેનો જાન લેવાના ઇરાદાથી કેટલાએક મારા નીચ્યા અને લિઓન્ડોસિફલસ (સિંહનું માથું) નામની જગ્યા તે માટે સુકરર કરી. પણ એક દિવસે બપોરે તે સ્ત્રી હતો તે દરમિયાન તેને સ્વપ્ન આવ્યું અને તેમાં દેવોની માતાનાં દર્શન થયાં અને તેણે તેને કહ્યું; "સાવચેત રહેજે ધેમિસ્ટોકિલસ! અને સિંહના મસ્તકથી ચેતજે; નહીં તો સિંહ તારો કાળ થઈ પડશે. આ સાવચેતીના બદલામાં તારી પુત્રી નેસિટોલેમાને મ્હારી તેહનાતમાં સોંપજે". ધેમિસ્ટોકિલસ ગાબરો ગાબરો ઉઠ્યો અને દેવીનો ઉપકાર માની સરિયામ રસ્તો મુકી બયવાળી જગ્યા તરીને ચાલ્યો. રાત્રે એ જગ્યાની પેલી પાર તે પહોંચી ગયો પણ તેનો તંબુ લઈ જતો એક ઘોડો નદીમાં તણાવાથી તે બીનો થઈ ગયો અને તેને સંકેતવા માટે તેના નોકરોએ ટાંગી દીધો. પેલા મારાઓ ઉઘાડી તરવાર સાથે દોડતા આવતા હતા અને આંદનીમાં સૂકાતો તંબુ અસ્પષ્ટ પડે જોઈને તેની અંદર ધેમિસ્ટોકિલસ હશે એમ ધારી લઈ અંદર પેઠા; એટલે અંદરના નોકરોએ તેમના ઉપર વૂટી પડીને તેમને પકડ્યા. આવી રીતે બયમુક્ત થવાથી ધેમિસ્ટોકિલસે દેવીને આભારની લાગણી પ્રદર્શિત કરવા તેનું એક દેવળ મેગેશિયામાં બંધાવ્યું અને તે દેવળની પૂજારણ તરીકે પોતાની પૂત્રી નેસિટોલેમાને નીમી.

બ્યારે તે સાર્ડિસમાં હતો ત્યારે મદિરોનાં આજીવણો જોવામાં પોતાનો સમય ગાળતો. અને ત્યાં બીજી વસ્તુઓમાં ત્રણ કુટુંબ એક પિતલનું પુતળું જોયું. આનું નામ પાણીઆરી હતું અને ધેમિસ્ટોકિલસ એથન્સમાં પાણીનાં બાંધકામોનો ઉપરી હતો ત્યારે જોઈ પાણી ચોરી જાત અથવા વહન ફેરવી નાંખે તેવાઓના દંડના પૈસામાંથી તેણે તે કરાવ્યું હતું. તે પુતળાને આ પરદેશમાં જોવાથી તેને કાંઈ લાગણી થઈ તેથી કે પછી એથન્સવાસીઓને ધરાનમાં પોતાની કેવી સત્તા છે અને શાહ પાસે પોતાનું કેવું ઉપજે છે તે બતાવવાની ઇચ્છાથી તેણે લિડીયાના હાકેમ પાસે તે પુતળું એથન્સ પાંચ મોદકલ્લાની પરવાનગી માગી. પણ તે વિદેશી ગુસ્સે થઈ ગયો અને ધમકી આપી જોલ્યો કે આ બબર હું શાહને પહોંચાડીશ. ધેમિસ્ટોકિલસ તો આભોજ થઈ ગયો અને પછી તે હાકેમના જનાનામાં પૈસા વેરીને તેને શાંત પાડ્યો. આ પછી તે સાવચેતીથી ચાલવા લાગ્યો કારણ કે ધરાનીઓની અદેખાઈતું તેને ભાન થયું. એટલે પછી તેણે એશિયામાં બહુ મુસાફરી કરવાનું મુકી દીધું અને મેગેશિયામાં જ જાથુકનો વાસ કર્યો અને ત્યાં કિમતી બોટો લાદી, અને ધરાની અખીરોથી પણ પુષ્કળ માન મેળવતો તે ઘણાં વર્ષ સુધી સુખેથી રહ્યો. કારણ કે પૂર્વ તરફના પ્રદેશમાં શાહનું મન રોકવાથી ગ્રીસ તરફ ધ્યાન આપવા તેને અવકાશ ન હતો.

પણ બ્યારે મિસરદેશમાં બંડ થયું અને એ બંડને એથન્સવાસીઓએ ટેકો આપી ગ્રીક કાફલો સાહમસ મુધી મોકલ્યો અને સમુદ્રમાં બધે કાઢમનની હાંક વોગવામાંડી ત્યારે ધરાની શાહે ગ્રીક લોકોનું બલ તોડવા અને તેમને પાછા પાડવા પ્રયત્ન આરંભ્યો.

તેનું લશ્કર અને સરદારો તૈયાર થઈ બહાર નીકળ્યા અને તેણે મેગનેશિયામાં ફત મોકલી ચેમિસ્ટ્રોફિલસને પોતાનાં વચન પાળી શ્રીસની વિરુદ્ધ તૈયાર થવા દરમાન્યું, પણ તે પ્રમાણે તે તૈયાર થયો? ના. એથન્સવાસીઓ તરફનો તેનો રોષ કે હમણાં મળતું તેનું માન અને સત્તા એ કંઈ પણ એ વ્હડાઇને મોખેર થવાને તેને લલચાવી શક્યું નહીં. કદાચ એમ પણ હોય કે શ્રીસમાં તે વખતે એક દરતાં વધારે મહાન સરદારો હતા અને તેમાં પણ કાંઈ-મન ખાસ કરીને અજીત તરીકે પ્રખ્યાત થયો હતો; એટલે પોતાના જ્ય આટે તે શંકા-શીલ પણ હોય. પણ પોતાના પરાક્રમે અને પોતાના જ્યની કૃતિની જાંખી ન પાડવી એ જ તેના આચરણનો મુખ્ય હેતુ હોવો જોઈએ. ગમે તેમ હો પણ તેણે આ અણીને સમજે આપવાત કરવો જ યોગ્ય ધાર્યો. એટલે દેવોને ઉપહાર અર્પી પોતાના મિત્રોને એકલા કરી, તેમની રજા લેઈ આ પાંસઠ વર્ષની વયે તેણે મોટે ભાગે દેશસેવામાં શુભરેલી પોતાની જીંદગીનો અંત લાવવા બળદના રૂધિરનું પાન કર્યું; અથવા ખીજ એક વાત ચાલે છે તે ખરી હોય તો કાતેલ ઝેર ખાધું. જ્યારે ચાહને તેના મૃત્યુની અને તે મૃત્યુના કારણની ખબર પડી ત્યારે ચેમિસ્ટ્રોફિલસ માટેની તેની માનની લાગણી એર વધી. અને તેણે પોતાની મહેરબાની તેના મિત્રો અને કુટુંબીઓ પર જારી રાખી.

ચેમિસ્ટ્રોફિલસને પોતાની પ્રથમ સ્ત્રીને પેટે પાંચ પુત્રો થયા હતા જેમાંના ત્રણ તેના મૃત્યુ વખતે હયાત હતા. તેમાંનો ન્હાનો સારો ધોડેચાર હતો પણ ખીજે કોઈ શુણ તેનામાં ન હતો. તેનો મોટો છોકરો ન્હાનપણમાં જ ઘોડો દરવાયાથી મૃત્યુ પામ્યો હતો. અને તેથી ન્હાના છોકરાને તેના નાનાએ દત્તક લીધો હતો. તેની ખીજ સ્ત્રીને પેટે તેને પાંચ પુત્રીઓ થઈ હતી.

મેગનેશિયાની પ્રજાએ તેની યાદગિરીમાં મુંદર સ્મરણરૂપ બાંધ્યો જે હજી પણ બજારમાં મોજુદ છે. એન્ડોસાઇડીસ કહે છે કે એથન્સવાસીઓ તેની ગળ ચોરી ગયા અને તેને તેમણે હવામાં ઉડાડી નાખી; પણ એ વાત ઉપર વિશ્વાસ મુકવાનો નથી; કારણ કે એ લેખકે પ્રજાવર્ગને અમીરવર્ગ સામે ઉરકેરવાના દેતુથી એ ગપ જોડી કહાડેલી લાગે છે. છતાં બુદ્ધિગત્તા ડાયોડોરમ તેના કબરસ્તાનના અંધમાં પામાવાળો વાત તરીકે નહીં પણ અનુમાન તરીકે લખે છે કે પાધરીયસના બંદરની અંદરની બાજુમાં પાણી રિયર રહે છે તે સ્થાને વિચાર પાયા ઉપર ચેમિસ્ટ્રોફિલસની વેદીના આકારની કબર છે. અને આ વાતને એક કવિ પણ મળતો થાય છે જેની બે કડીયો નીચે પ્રમાણે છે —

“જ્ઞાણ નીકળે બાગ બ્દાગ, મોદાગર નિરખે તે વાર;

પાછો વળીને કબર જ બધી, નીએકિલમ સુત, જે તાદરી.

પુદ્ધ કારણો તપ્પર થાય, એથન્સાદિની મામે જાય,

બારાંથી જ જપહાં નીમરે, મમરી તને નથી દિમન ધરે.”

ચેમિસ્ટ્રોફિલસના વારસોને કેટલાક દરેક મેગનેશિયાવાસીઓએ બદલા હતા અને તે આમના વખત સુધી કાવમ હતા. આ વાત આક્રમ છે; કેમકે એ હજી બોલવાનાર એના નામના એક એથન્સવાસીની સાથે ફિલિપ્પસ એમોનિઅસના ધરમાં મ્હારે પોતાને પગિય અને રોદ થયાં હતાં.

થેમિસ્ટોકલિસ પરિશિષ્ટ.

એથન્સનો ઇતિહાસ.

૧. પ્રાચીન કાલ.

એટિ ૧. પ્રાતમા પ્રથમ પેલીની, એથ્મોનોન, મ્યુનાઈકિયા, મેરેથોન, ઇનોઇ, ઇલ્યૂસિસ એ થન્સ વગેરે એમ્બીનથી સ્વતંત્ર ગામડા હતા તેમાથી ત્રણ કે વધારે આમસયોગો રચાયા, એથન્સના આમસયોગે પ્રથમ હાઇમેટ્રસ પર્વતથી સુનિયમ-ભરિત સુધીના પ્રદેશના આમસયોગને ડરાઓ અને પછી મેરેથોનના આમસયોગને ડરાવી, છેલ્લુ ઇલ્યૂસિસ છતી લીધુ અને આ રીતે આખો એટિ ૧. પ્રાત એ રાજ્ય બનતા રાજ્યનગર એથન્સમા એ બનાવની ચાહગિરીમા સાઇ નોઇકિયા (એકીકરણ) નો ઉત્સવ પળાવા લાગ્યો છ પ અગિયારમા સૈકાથી રાજની સત્તા ધ ટવા લાગી, રાજ ઉપરાત અમીરવર્ગમાથી એક સેના રતિ (પોલમાઈ) ચૂંટાવા લાગ્યો પછી એટો ન્ટિડના બલવાન અમીરકુવમાથી આઈન (રાજનો રક્ષક) ચૂંટાવા લાગ્યો કલકમે બીજ ફેરફાર થતા ગયા સાતમા સૈકાથી રાજ્યની સત્તા દર વર્ષે ચૂંટતા દરા આઈન (અમલદાર) ને સોપાઇ એધીનિયન પ્રજામા મૂવથી ચાર વિભાગ (ટ્રાઇબ) દરેક વિભાગમા ત્રણ ફ્રેટી (ભાઇબદ મંડલ), દરેક ફ્રેટીમા ત્રીસ ગોય (કોન) એ મુજબ વ્યવસ્થા હતી સાતમા સૈકા દરમિયાન રાજ્યસેવા અને કારભારની વ્યવસ્થા માટે આ વસ્તીમા વત્તીઓછી હોવત પ્રમાણે ચાર વર્ગ ગણાવા લાગ્યા પહેલા વર્ગ જેનુ વાષિઃ ઉપન્ય બનાજ, તેડ અને દારૂના મળીને પાયસો માપ કે વધારે હોય એવા 'ચેન્ટેમસિઓ મેડિનાઇ' નો, બીજો વર્ગ જેની ઉપજ ત્રણસોથી પાયસો માપ સુધીની હોય એવા હિપ્પીસ (વસ્કરમા ઘોડેસવાર તરીકે નોકરી રવાની જેને માથે ફરજ એવા) નો, ત્રીજો જેની ઉપજ બસોથી ત્રણસો માપ હોય એવા લુગિગી (જેને એક બજાઈની જોડ હોય એવા) નો, અને ચોથો બાકીનાનો વળી પ્રાતના બાર જિલ્લા ગણી દરે જિલ્લાની વસ્તીના દરેક વિભા (ટ્રાઇબ) ને માથે એક બંદાપુ પૂર પાડવાની ફરજ મુજબમા આવી અને નૌમસૈન્યના સિપાહ તરીકે નોકરી રવાની ફરજ મોથા વર્ગના નાગરિકને માથે પડી એટલે એથન્સનુ નૌકાસૈન્ય પ્રથમ ઉત્તાળીશ બંદાણુનુ મુકર થયુ આ નૌ ગોતજ શિખ્યવ ના કુનપતિઓનુ મરવ (એરિઓપે ગસ) નૌકાપતિઓનુ મરવ (નોકરિ) અને નાગરિક સભા (ઇપીક્રિયા) એમના હાથમા રાજ્યની કુવ સત્તા હતી

૨ ફ્રેકો.

સાતમા સૈકા પૂરો થવા બાંઓ ત્યા સુધીમા એથન્સના વેપાર, હોલત અને નૌકાબલ વધી ગયા વેપારહોલત વધ્યા એટલે તે તવગર વર્ગ વધારે તર્વગર બનતો ગયો અને કરમદારો સામેના નિર્દય ઇશ્વરોને બંને સામાન્ય પ્રજાને લગબજ ગુલામ જેવી બનાવતો ગયો ત્રણ નૌમબલ વ થયુ તેમનેમ એ સામાન્ય વર્ગની રાજ્યને વધારેવધારે ગરજ રહેતી ગઇ કેમકે ઉપર જણાવ્યુ છે તેમ મોથા વર્ગના ઉક ગરીબ નાગરિકો એથન્સની નૌમઓમા સિપાહનિગિ કંતા એટલે તેમના ઇતિહાસમા એમ સેનાબલ બજવવા માટે 'પેટિશિયન' ખાનદાન કુવપતિ વર્ગને 'ધ્યેબસ એટરે સામાન્ય પ્રજાબાને વધારેવધારે ઢક આપવા પડ્યા, તેમ એથન્સમા ધનાય 'ધ્યેપ્ટિગને' એતમે

તથા ચોટાની લતને પાસુ કલ ની જેના 'પીટિઓ' (જોયા નવના ના ાં ૧) તરૂં મો ભવ્ય લગવવા માટે એક જાતાવથી થઈ જતાં યથાએતી સખ્તાઈ થરાડવા અને મયદાનુ અનિમિત પાસુ દુઝ ગ્વા ૬ પૂ ૬૨૧ ૧૧ ને એક અખતિયાઁ આપવામા આવ્યો

૩ મોસન.

પણ પછી પચીસ વર્ષમા પ્રત્યક્ષની હાલત પાછી અત્યંત દુ ખી થઈ ગઈ આ વખતે મોસન પેદા થયો તે મેટ્રોનિટ ખાનદાનનો હતો પણ સાથે મેટ્રો વેપારી અને મુસાદ, પણ હતો, અને કવિ હતો 'અતિ સવંત વર્ણવેત્' 'એક સુખ તતોજ' 'મિતાચાર ન સદા-ચાર' એ સૂત્રનો જોધ તે વાળી અને ને વડે અને નેક રૂપમા જરી ગ્રીસના સમ્પ્રદાયોમાનાત એક તરીકે પકાયો અને એથન્સે ૬ પૂ ૫૦૪-૩ (૩ ૫૬૨-૧) મા આર્દન નીમ્યો, અને મ-યદા સુધારવાનો કુલ અખતિયાઁ આપ્યો જન્મમા ગુલામ થઈ ગયેલા સેક્ટોને તેણે મુજ ક્યો અને કરજ પેટ કરજદારને ગુલામીમા વેચવાના કાયદાનો અત આપ્યો એના બીજા સુ-ધારાઓમા મુખ્ય નીચે પ્રમાણે હતા —

(૧) એટિકામાથી અનાજ કે દારૂ પગદેશ મોકલવા નહીં મત્તરવર્ગને ઉપજતો છઠ્ઠો જાગ મળતો તે ખાદ્ય વસ્તુઓના નિાસને લીધે બાવ ચડી ગયેલા હોવાથી તેના બરણપોપણ માટે પૂરતો નહોતો, અને મત્તર ગરદાર થઈ ગુલામ થઈ જતો એ અટકાવવા માટે આ સુધારો ચોલ્યો હતો

(૨) એક ઘણી વધારેમા વધારે મેટ્રો જમીનનો નાણિક થઈ શકે તેની હદ બાધી, એવા માટે કે પ્રતમા ચોટાની માલિકીની જમીન ખેડનારા ખેડૂતોની સારી સખ્યા જળવણ રહે

(૩) નાજરિક સજામા થીટિસ એટલે જોયા વર્ગના એથીનિયનો પણ જેને આ મયદાથી સોલને એથન્સનુ રાજ્યખધારણ શિદ્ધસત્તાકમાથી ધનાઢ્યસત્તાક થઈ ગયું હતું તે ફેરવીને પ્રત સત્તાક જતાવ્યું, અને ચારે વર્ગના નાજરિકમાથી ચિટ્ટી નાખી ન્યાયાધીશો પતલ કરવા અને એ ન્યાયાધીશો એકમા જેસી ન્યાય વૂકવે એવો મયદો પરી તેણે પોને નાખેલા પ્રતસાસનના પાયાને મજબૂતી આપી

(૪) આઈનો તરીકે વૃદ્ધય તે સર્વ અને તે ન જિંદગી પર્વત એરિઓપેસના સનાસદ બને એ મયદો કરી સોલને એરિઓપેસ તમાને સુધારી અને નાજરિક સનાની સત્તા વધતી નય તેની સામે થવાનું એરિઓપેસનુ વપલ ધીમે ધીમે જેની મેગે થરાહ નય એવી વ્યવસ્થા કરી, એટલે એણે પ્રતસત્તાક રાજ્યખધારણનો વિાસ તોડાન તલ વગર એની મેગે ઉઠાવેતર થનો નય એવી યોજના કરી

(૫) નાજરિક સજા આનજ આવવાનુ સર્વ કામગાજ તૈયાર કરી નિર્ણય આપી સકાય એવા રૂપમા મુન્વાની સત્તા એરિઓપેસ કે તેના એ- પેદા મરજની હતી તે સોલને ચારે પ્ર ભવિતાય (tribe) ના પહેલા તલ વર્ગના નાજરિકોમાથી ચિટ્ટી નાખી ચૂરી કદારેલા ચાર સોનુ મરજ નામના નવા ન થને આપી

૪ કલ્પિતનિસ.

આ સુધારાથી એથન્સનુ બજ વધુ અને તે લીગ પચીસ વર્ષમા મેટેમિસનો યપ્ત હતી લેવા રાજિવાન થયું (ઈ પ ૫૩૦-૬૫) એ છત કશવા એથન્સને ઉરકેરનાર સોલન હતો, અને એ વિમદ દરનિવાન જીવાન પીટિઓસ સૂત સરદાર તરીકે પકાયો તથા દાન રાવડા

એથેન્સનો ટાયરં બન્યો એથીનિયન પ્રભુતા નિમ્નમિત્ત સ્વાર્થને પરિણામે ચાપ પક્ષ બનાઈ ન
 યેવા હતા, કાંઈ વસનાગનો પક્ષ, પેહાડી વસ્તીનો પક્ષ, ખીલુમા તત્તનારાઓનો પક્ષ, અને ધ
 નાદય ખાનદાન દુગ્ધના સત્તા હોશીઓનો ધનાઢયતાસન પાણુ વર્ત્તાવવા ઇચ્છનારાઓનો પક્ષ આ
 પક્ષાપક્ષિ તોડથી જરૂરની હતી સોલનથી એ ન થયું અને તેને લીધે જ એથેન્સને 'ટાયરંટ'
 ના અમલ તળે કચડાડું પડ્યું પણ પીસિસ્ટ્રૂસના પુત્ર દિળીઅસને એથેન્સ છોડી જતું પડ્યું
 (ઈ પ ૫૧૦) અને તે પછી ક્લીસ્યનિમે એથીનિયન રાજ્યબધારણુ ત્રી મુધાર્થુ (ઈ પ
 ૫૦૮-૩) તો એટિના નગરવિભાગ માલિકિયાગ, અને મેદાનવિભાગ બા તલ વિભાગ
 સુન્ન કયો અને તૂના ગેયાઝ જિદના (ડીમી) નો એ નવો જિદનો કંગવી દ- વિભાગમા
 એવા દશ જિદના રાખી, દરેક વિભાગનો એક એક જિદનો લઈ એ ન્યણ ને 'વિભાગ' (ટાક
 બ) નું નામ આપી એથીનિયન પ્રભુને તૂના ચાર વિભાગને સ્થાને નવા દગ વિભાગમા બેઠે ચી
 નાખી, તથા પ્રથમ જે ખાલુસ જે વિભાગમા ગણાયો તે વિભાગમા તેના વસાજે પાતાનુ રહેકાણુ
 બદલે તો પણ હમેશ ગણાયો જે એવો કાયદો જો વળી સોલને વા ટડ ચાપ વિભાગ ચૂડાનુ ચાપ
 સોનુ મેડન હવ તેને બદલે ક્લીસ્યનિમે દરે નવા વિભાગમાથી પચાસ જણ ચૂડીને 'પાચસોનુ
 મડલ હબુ કર્યું અને એ નડનની સત્તા વધારી સોલને વાવંસા પ્રભુસાસનના ગેપને ખીતગો
 આદેનો અને ખીત મરે હોદેદારા એ મેડનના ને ન ગઈ રહ્યા ભમની મુગમતા માટે આ પાચ
 મોના મડવના દશ પેશાગ (પ્રાઈટની) ત્રી દ- ભાગ વારાફરતી છત્રીશ દિવસ મડલનો
 બયો અમલ ચવાનવાનુ કરાવ્યું આ પ્રમાણે ક્લીસ્યનિમે પક્ષાપક્ષિના જરૂરજી હજેગી નાખ્યા
 અને એથીનિયન પ્રભુસાસનને માન એક બધયુ ત્રાગ બાકી રહ્યું પીસિસ્ટ્રૂસે ટાયરં બન્યા
 પછી પણ સોલનની વ્યવસ્થા ચાવવા હીધી હતી પોતાનુ ધાર્યું જ પાચ એવો સમાજ રાખીને
 તે બધી બાબતમા નાગરિક સત્તા અને ચાગોના મેડવ અને આદેનો દ્વારા મમ લેતો
 એ મુજબ પ્રભુસાસનના તમામ તંા જેમને એમ રાખી એ દ્વાગ મહ અત્યંત લોખંપ્રિય
 અમણી રાજ્યનોત્તથી 'ટાયરં' થવાનો પ્રયત્ન એ એ પણ બનતા જોગ હવ એથેન્સને આ
 ભયમાથી મુક્ત રાખના માગે ઓસ્ટ્રાસિઝમનો પ્રયોગ થોજવામા આવ્યો દરવર્ષે છૂટી પ્રાઈટનીમા
 નાગરિકસભામા સવાલ પૂછતો કે એ પ્રયોગ ગ્વો છે કે કેમ અને સલા હા મ્હે તો એ માટે
 આડમી પ્રાઈટનીમા નાગરિકની ખાસ સલા મળતી એ પ્રયોગ પ્રથમ ઈ પ ૪૫૭ મા દિપ્ચાર્દસ
 વિરુદ્ધ થયો, જે કે પ્રેક્ષા દતિકાસે' એની યોજનાનુ માન પણ ક્લીસ્યનિસને આપે છે

૫ ઇ. પૂ. ૫૦૦ થી ૪૩૧.

ઈ પ ૪૮૩-૮૩ ના દાયકામા એથેન્સ મેન્થેનની લડાઈમા હાર્યું એ ગતા પાણુ મોહકામ
 એજો એ વડું કે ચેમિસ્ટ્રોફિલસની ભવામાણુ સ્ત્રીમગને તેણે પારિયસને પોતાનુ બંદર બનાવ્યું
 અને પોતાનુ નૌા બવ એન્દમ વધારી દીધું પછી તુરત ઝિઝિસની ચહરાઈ અને સેરેમિસ, ય
 મોપિવિ, આદિમીસિયમ (ઈ પ ૪૮૦) તથા ખેડીઆ અને માઈની (ઈ પ ૪૭૮) ના
 શુદ્ધ થયા પછી એશિયામાઈનરના અને તેને નહિ આવેતા કલ્યાન ટાના ઝીં રાજ્યોએ સયુક્ત
 થઈ એથેન્સને પ્રમુખ સ્થાને રહી કરાન સામે ઝીં સ્વતંત્રતાના રમલ માટે લડવા વિનતિ જી
 અને લીડોસનો રાષ્ટ્રસંયોગ રાફ થયો (ઈ પ ૪૭૮) એમા એશિયામાઈનોગના ઔનાનિયન અને ઈરો
 યિયન નગર રાજ્યો લેસ્થોસ ક્ષોડસ અને એ બે વચ્ચેના ખીત ટાપુઓ, પ્રોપોન્ટિસ (માર્મારા સમુદ્ર)
 ના બન ત્રાગ હવરના નગર-રાજ્યો ક્રેટના કેલડ્યાન રાજ્યો, સાઇ ત્રીસ ટાપુઓ, અને યુબીઆ
 ટાપુનો મોટો ભાગ પ્રથમથી ભજ્યા દરે રાજ્યે બાર સોની અમુક સખ્યા સયોગી નૌા સૈન્યમા કાયમ
 રાખવાના સોજા લીધા પણ યજ્યા રાજ્યો નહાના હતા, તેઓને બેચાર બારમસ હમા મરતા મુદ્દેની પડ-
 તી, એન્ જ બાગમ્મ નભાવી રાકે કે એન્ પણ નભાવતુ હારે પડે એવા પણ હતા એટલે પ્રથમથી પો
 તા ત્રા ભાગના બારમસ ગખના કે તેના અવેજમા સ યોગની તીલેરીમા નામિ- ખરણી લરવી એ

ફરેક રાત્રીની ખરેખર ઉપર રાત્રીમાં આગળ, એ જાણકાર તેવારે રાત્રી સમય ખરેખર અત્યંતની અંતરે આરંભેલા દેહની ખરેખર જાણકાર ન રહે તે રાત્રીમાંથી જાણે પડતી ઉપરાજાનું નહીં થયું. એવું કેટલાં બહુજા રાત્રીમાં કે કેટલી ખરેખર બહુજા તે ન્યાયો અંતરિયાદિસાં ક્યાંયું. સંયુક્ત રાત્રીની સત્તા કોણસમાં મળતી તેમાં ન્દાતા રાત્રીની રાત્રીમાં મળી દોષાથી અને ફરેક રાત્રીની એક જ પ્રતિનિધિ દોષાથી અંતરસ પાતાનું થાયું કરી સકતું. લીંગેદીના બધા અમલદાર પ્રથમથી જ એથીનિયતો નીમાયા. કોણસના સંપાદનો પેટેના સેનાપતિ કામન દત્તો. એવું અનેક પદાધિકારી થયા. તેમાં દેહની માટે યુગલનિયતની લગભગ એમાં કરાની લગભગ તથા નેમાસોનને દેહાતોને કેરિયાથી પેદાઈલિયા મુખીને. એસિયામાનનારો કલિપુ જાન એવું સ્વ-તેજ થયો. દશમિયાન નેકરેસા રાત્રી સંપાદનોથી મુજા મયા ઉચ્ચ કરી. સંપાદનો મુદ્દ કરી તેને કરાની તાલે થયો (ઈ. મ. ૫. ૪૬૦). આના અને આને મળતા બીજા રાત્રીમાં પદ્મ મયા. એવનું અને સંપાદનોમાં કોની રાત્રી સંપાદનો દરિયાને લીધે કે બીજા કોઈ કારણને લીધે વિશેષ પડતાં વિમલ થયો અને એ રાત્રીને અંતરસ દરાનીને પાતાને તાલે કરતું. એ પ્રમાણે કોણસના રાત્રીમાંથી અંતરસનું સામાન્ય થયું. ઇ. ૫. ૪૫૪ માં અંતરસમાંથી લીંગેદી કોણસથી અંતરસમાં એથીનીના રેખમાં આવી એ તારીખથી સંપાદ મરી સામાન્ય થયું એમ કરી રાત્રી.

અંતરિયાદિસના જાન પડી કામન અંતરસનો દેહથી વધારે વનવાળો અંતરની દત્તો, પણ પ્રત્યક્ષ-અન એને કેવળું નહીં, અને પ્રત્યક્ષઅનને એ પણ કેવળું નહીં અંતરિયાદિસ અને પેરિડિસનામરિક સત્તામાં મોખરે આગળ કામન એકાધિકારમાં દેશનિકાલ થયો (ઈ. ૫. ૪૬૧). અને પછી આગળ વખતમાં અંતરિયાદિસનું ખૂન થયું. એવું એરિસ્મેથેમસની બધી સત્તા કાયદાઓમાં મુધારા કરાવીને લઈ લીધી હતી. અને એથીનિયત પ્રત્યક્ષઅનનો ધીમેધીમે સંપાદનું પિકાસ થયો દત્તો. નામરિકાના ચાર વર્ગમાંથી અને તેને અધિકાર આપવાના કાયદા મયા દત્તો અને મુખ્ય અધિકારી આઈનોને પચાર આપવાનો નિયમ કરવામાં આવ્યો દત્તો (ઈ. ૫. ૪૬૮). પાંચસોના મંડલના સત્તાસહોને જાનપાનની કોણ-વધુ લીંગેદીને ખરે કરવાનો રિવાજ પ્રથમથી દત્તો. દરે તેમને પચાર આપવાનો કરાવ થયો. અને પેરિડિસને ન્યાયાધીશને પણ તેમને એક એવોજ અપવાનો કાયદો થયો (ઈ. ૫. ૪૬૨-૩). ઇ. ૫. ૪૬૩-૬ માં અંતરસ ને કલકતાની લાંબી દરિયાને અંત આવ્યો અને કલકતા દારીને કોણસના રાજસંયોગમાં બંધાયું. ઇ. ૫. ૪૪૮ માં અંતરસે કરાન સાથે સંધિ થયો. એ પછી બી-એસિયા, કોલિસ અને લોકિસમાં અંતરસ દાર્યું અને એથીનિયત સત્તા એસરી, મુખીઆ અને મિનેરાને પામી બંધ થયો. પેરિડિસને મુખીઆનાં રાત્રીને કરાની કરાવ થયો. પણ મિનેરાને નહું કરી સ્પર્ધા સાથે ત્રીસ વર્ષનો નઢ થયો (ઈ. ૫. ૪૪૫-૫૦). પેરિડિસને અંતરસનું નેકાલજ ને દેખવાનો નિયમ થયો અને સામાન્યતા ને ને બાગમાં અંતરસની સત્તા વધારવાની નરર દત્તી ત્યાં ત્યાં એવું એથીનિયત સંસ્થાનિકો એકાદીને એ સ્થળોમાં અંતરસની દુમત પાડી કરી એક-લું ને નહીં પણ અંતરસમાં પણ વિરોધ પડતું બજ તેવી નાખ્યું. મ્યુકિટિસ આર્યસિદ્ધમના પ્રયોગથી દેશનિકાલ થયો (ઈ. ૫. ૪૪૨) પછી પંદર વર્ષ મુખી પેરિડિસ સામ્રાજ્ય સેનાપતિ તરીકે મુધારો અને અંતરસની રાત્રીનીતિ એની એવાની ઉચ્છાનુસાર રચાય, ત્યાં ઇ. ૫. ૪૩૫ થી કોલિસ કોલિસનો વિમલ રાજ થયો. પોપાદિયા અને આખા આરિસ્ટોલિસ દ્વીપકલ્પે બંધ થયું. એમાં પામી કોરિનથોના કાયદો દત્તો. અંતરસનું અલિલ સામાન્ય શ્રીક આવમની આંખે થયું હતું અને “કલકતાના દેશનમે” ની જુદી અંતરસ કે પેરિડિસ પાસે ન હતી, કપાઈની નામ-રિક સત્તા આગળ એથીનિયતને વર્ણવતાં કોરિનથો એવોજ હતો કે “સ્થાઈને એ એથીનિયતે કેવા છે, તેમની પ્રકૃતિ તમારાથી કેટલી બધી જુદી છે, એ તમે જાણતા નથી. એમને ને પ જ નથી; કે કંઈ સૂચે તે તેઓ કપ કરે છે અને એમને એક પણ એક એમ નહું સૂચ્યા જ કરે છે. એથી ઉચ્છ” તમે તમારે છે તેજ સાચીને મેસો છે, નહું કંઈ કરતા નથી, અને કંઈ કરવાનું

આવી પડે તો એ હાથ નેડાને બેસી રહેા છે, એથીનિયનો એમના બળની હદ ઉપરાંત સાહસ ખેડે છે; અને પાછળ પડે છે તો એ આશા મુકના નથી. તમે બળવાન છો તો પણ નિર્બલ જેવા વર્તો છો; તમારી ચોત્તાઓ પાછી હોય છે તો પણ તમે શંકા ખાયાં કરો છો; અને જરા કંઈ વિશ્વ આપે કે વાંકું પડે કે તુરત નિરાશ બની નાઓ છો; એ જેવા તેજ છે તેવા જ તમે મંદ છો; એ રાતદિવસ ફરતા રહે છે તો તમે તમારા મુલકની બહાર નીકળતા જ નથી; એમને કંઈને કંઈ નવું મેળવવાની અભિલાષા હોય છે; તમે તમારું છે તે પણ રખેને આપું થાય એ ફિકરમાં ને ફિકરમાં પડ્યા રહેા છો. એ જીતે છે ત્યારે તેનો વજામાંવતો લાભ લઈ લેછે; અને કદાચ હારે છે તો તેને લીધે ન છૂટકા નેટલું જ પાછા હડે છે. પોતાનાં શરીર નાળે પારકાં હોય એમ તેઓ દેશસેવામાં મર્યા રહે છે; એમનાં મન જ એ પોતાનાં ગળે છે અને તે નિરંતર દેશ લાભના વિચારમાં પડેલી રાખે છે; કંઈ પણ ધારેલું કામ થઈ શકતું નથી ત્યારે તેમને પોતાનું કોઈ મરી ગયું હોય એટલો અફસોસ થાય છે અને એમની કોઈ ધારણા સફળ થાય છે ત્યારે તેને તે નવી ઉત્તતિ મેળવવાનાં પચ્ચિયાં તરીકે જ ગણે છે; એ લોકો તો મનસૂબા કરે છે કે લાગલા તે સિદ્ધ કરવાનું કર્તવ્ય લઈ બેસે છે અને આમ સતત પ્રવૃત્તિમાં આપું જીવન ગાળે છે. ને ને મળતું જાય છે તેનો ઉપભોગ લેવાની વાટ પણ નેતા નથી. કેમકે એમને એક પછી એક નવું નવું મેળવવાનું હોય છે જ. નિવૃત્તિને તો તેઓ મોઘમાં મોટું દુઃખ ગણે છે. ખરેખર એ લોકો તો એવા છે કે સુલેહશાંતિનું સુખ નહીં પોતે લેશે કે નહીં બીજા કોઈને લેવા દેશે ” (યુક્રિડિસિસ પુ. ૧ પ્ર. ૬૬૭૭). એથન્સનું સામાન્ય ગ્રીકપ્રજાને ‘દાયરંટ’ ના અમલ જેવું અન્યાયી લાગ્યું અને એથીનિયનોનો દોર એમને અસહ્ય લાગ્યો એટલે પિલોપોનીસિયન વિગ્રહ શરૂ થયો, અને ગમે તે કરેણ પણ એ લોક લડશે જ એ પેરિક્લિસની આગાહી ખરી પડી.

૬ પિલોપોનીસિયન વિગ્રહ.

ઈ. પ. ૪૬૧ માં કાઈમન હેશનિકાલ થયો ત્યારથી ગ્રીક રાજ્યોએ એથીનિયન સામાન્ય સામે વિરોધ આપ્યો, અને એ વિરોધમાં ત્રણ મોટા વિગ્રહો થયા. ખ્રેલો પંદર વર્ષ આપ્યો અને તેને અંતે પેરિક્લિસે સ્પાર્ટા સાથે ત્રીસ વર્ષનો તહ કર્યો તથા ગ્રીસમાં પણ સામાન્ય વધારવાનો પ્રયત્ન તથા દંધ એથીનિયન નૌકાબલ અને સમુદ્રનું આધિપત્ય કેળવવાનો નિશ્ચય કર્યો. બીજે ઈ. પ. ૪૩૧ થી શરૂ થઈ દસ વર્ષ આપ્યો અને નિકિઅસના તહથી તેનો અંત આવ્યો. આ વિગ્રહ દરમિયાન એથન્સ ધણે ભાગે પેરિક્લિસની દુરઅંદેશી નીતિને વળગી રહ્યું અને ફાળું. મરકીના અણધારેલા ઉપદ્રવથી તે નિર્બલ બન્યું પણ સ્ફેક્ટીરિયાની અણધારેલી છુત્તી સ્પાર્ટાને તે દબાવી શક્યું. આ તહમાં નિકિઅસે સ્પાર્ટાને રાજ કરવા તેને બહુ વધારે લાભ આપી દીધા, તહ મટિ સ્પાર્ટા થોડું ગરજવાન ન હતું તે છતાં તેણે એથન્સની ગરજ વધારે દેખાડી, અને તો પણ કોરિંથ, મેગારા અને બીઓશિયાનાં મન તો તે મેળવી શક્યો નહીં એટલે એનો સર્વ પ્રયાસ વ્યર્થ ગયો અને વિગ્રહ ફરીથી આરંભાયો. આ ત્રીજે વિગ્રહ ઈ. પ. ૪૦૪ સુધી આપ્યો અને એથન્સ હારી સામાન્ય ખોઈ ખેડું ત્યારે જ પૂરો થયો. એ ત્રીજા વિગ્રહ દરમિયાન એથન્સ સિસિલી ઉપર ચડાઈ કરી પોતાને હાથે નિર્બલ બન્યું તથા તેણે બીજા બહોળા પણ કરી, તેમ સ્પાર્ટાએ લાઇસેન્ટરની સરહારી ફેઝળ સાડું નૌકાબલ એકઠું કર્યું અને એથન્સને સમુદ્ર ઉપર પણ હરાવ્યું. આ ઉલ્લાખે વિગ્રહ એકલા પિલોપોનીસિયન વિગ્રહને નામે ઓળખાય છે; પણ ખરું નેતાં પેરિક્લિસના ત્રીસ વર્ષના તહ ખ્રેલોના વિગ્રહથી એ જુદા નથી. ડીલોસના રાષ્ટ્રસંયોગના આરંભથી ત્રીસ વર્ષની અંદર ગ્રીસ એથન્સના પ્રયત્નની સામે થયું અને પાંચમો સૈન્ય પૂરો થતા ખ્રેલો એથન્સને પોતાનો પ્રયત્ન છોડી દેવા પડ્યો એના ખ્રેલો અને એના પછી ઘણાં સામાન્યોનો અંત આવ્યો છે તેમ એથીનિયન સામાન્યનો પણ આવ્યો. એથ-

નયની વાતવચ અથવા કીર્તિ એના સામાન્ય મેળવવાના પ્રયત્નથી નથી; પણ જે રોકામાં એને તે પ્રયત્ન થયો તે રોકામાં એ બપટિ સ્વાતંત્ર્યમાં, ફિલસુફીમાં, શાહિત્યમાં, નૃત્યમાં, અને સાહ્યકામાં માનવબલિનો નેતા હતો તેને લીધે છે. ફીલિપ્પિસ, એરિસ્ટોફિલિસ, થિરકિલસ, સોફોકલિસ, એરિસ્ટલસ, થુરિપિડિસ, સોફોલિસ, પ્લુટો, એરીસ્ટોટલ એમનાં સાથ, સૌથી, અને માનવજીવનનાં આદર્શનાં દર્શનો એવન્યના કારમાં પાક્યાં એ એ ન્દાનાં નવસાન્યનો મદિમા છે. એને લીધે દુનિયા એરિસ્ટોફિલિસના સર્વ સંબોધનમાં બની રહે છે:—

O rich and renowned, and with violets crowned,

O Athens ! the envied of nations.

થેમિસ્ટોકલિસ પરિશિષ્ટ ૨.

ધરાની શહેનશાહત અને ગ્રીસ વચ્ચે વિમ્બુનાં કારણ.

ગ્રીક પ્રભુ પોતાના ન્દાનકર્તા નગરરાજ્યોમાં સ્વતંત્રતાની સંસ્થાઓના પ્રયોગો કરતી હતી તે વખતે પૂર્વમાં મોટાં “જુલમી” રાજ્યો હતાં હતાં અને આપમતાં હતાં. ઇ. પૂ. સાતમા સદીમાં એસીરિયાનું રાજ્ય ભાંગ્યું અને તેના ખંડોમાંથી જે નવાં રાજ્ય સ્થપાયાં; એક ભૂમધ્ય-સમુદ્રના કાંઠાથી હેલીસ નદી સુધીનું લીરિયાનું રાજ્ય, અને ખીલું એ નદીની પૂર્વે આવેલું મી-રિયા એટલે કે ઈરાનીઓનું રાજ્ય. રાજાઓમાં એ જે રાજ્યોને અન્યોન્ય વિમ્બુ યથા પછુ પછી એ રાજ્યકુટુંબો એક ખીલ સાથે લગનસંબંધથી જોડાયાં અને લીરિયાને ત્રીસ વર્ષની નિરાંત મળી. આ અરસામાં લીરિયાની ગાદી ઉપર ઇ. પૂ. ૫૩૦ માં ક્રીસસ નામે રાજા બેઠો. તેણે પોતાની સમૃદ્ધિથી ગ્રીકપ્રભુને ઇક કરી નાખી. ડેલ્ફીના મંદિરમાં મોકલેલા તેના ઉપહારો જેવા અ-મૂલ્ય ઉપહારો ગ્રીક લોકોએ કદિ જોયા ન હતા. અને તેથી ક્રીસસની સત્તા “જુલમી” હતી અને એસિયામાઇનરના કાંઠા પરનાં ગ્રીક યાત્રુનાં પર તેનો અમલ એક “ઘાયર” ના અમલ જેવો હતો, તે છતાં પછુ ગ્રીકપ્રભુ તેને ખીલ “નગરીઓ” જેવા ગણતી નહીં.

પછુ ક્રીસસની સત્તા લાંબો વખત ટકી નહીં. મીરિયામાં રાજ્યવિપ્લવ થયો તેમાં તેના બ-નેવી એસ્ટાઇલસને ગાદીએથી હટાડી મુકી કાઠરસ રાજા થયો. એટલે મીરિયાનું રાજ્ય પચાવી પ-ડવાના હેતુથી પોતાના બનેલીની મદદે જવાને બદલે ક્રીસસે તે દેશ ઉપર ચડાઇ કરી. એ વિષે તેણે ડેલ્ફીના મંદિરમાં દેવપૂજા કરેલી તેનો તેને જવાબ મળેલો કે “ક્રીસસ જો હેલીસ નદી ઉતરી જેલે પાર જશે તો એક સમર્થ રાજ્યનો નાશ થશે.” આ આગાહીનો અર્થ પોતાની તર-ફેલમાં છે એમ સમજીને ક્રીસસ કાઠરસ સામે લડ્યો અને હારીને કેદ પકડાયો, ઇ. પૂ. ૫૪૬.

કાઠરસે લીરિયા ઉપર ચડાઈ કરી ત્યારે એસિયામાઇનરના કાંઠા ઉપરનાં ગ્રીક સંસ્થાઓને પોતાની સાથે લઈ જવાને તેણે આમ્રલ કરેલો પછુ તેઓએ તેનું માનેલું નહીં. એટલે લીરિયા છતાં પછી કાઠરસે એક પછી એક બધાં યાત્રુનાં કળાઈ કર્યાં. પછી કાઠરસ બેબિલોન પર ચડી ગયો અને તે સર કરીને જહાસાર્દિસથી ઇજીપ્તનસમુદ્ર સુધીના વિસ્તીર્ણ સુલકનો શહેનશાહ બન્યો, (ઇ. પૂ. ૫૩૮.) એના પછી એના પુત્ર કેમ્બાઇસિસે ઇજીપ્ત છોડી લીધો, ઇ. પૂ. ૫૨૫. પછુ એ ઇજીપ્તમાં હતો ત્યાં એના રાજ્યમાં બંટ થયાં અને એ પાછો ફર્યો ત્યાં રસ્તામાં જ મરણ પામ્યો, ઇ. પૂ. ૫૨૨. એના પછી ગાદીનો હક પાર્થિયાના સૂબા હિસ્ત્રાસ્પિસને હતો. તેના પુત્ર ઈરાયસે થોડા મિત્રોની સહાયતાથી બંટ રામાવી દીધું અને કાઠરસના સુલકમાં બધે શાંતિ ફેલાવી, તથા પોતાની કારકીર્દીના પેટા વર્ષની જીતોનો લેખ લવિષ્યની પ્રભુની ભણુ માટે બેહિસ્ત્રાનના ખંડો ઉપર કાતરાવ્યો.

ઈરાયસે પોતાની શહેનશાહતનો ફેલાવ ઉત્તરપશ્ચિમ તરફ કરવાનો મનસૂબો કર્યો. એની ઇચ્છા ડેન્યૂબ નદીને પોતાની એ તરફની હદ બનાવવાની હતી. એની ચડાઈમાં એણે એસિયા માઇનરના ગ્રીક સંસ્થાનિકોની મદદ લીધી. તેમના અમ્રણીઓમાં મુખ્ય માઇલીટસનો હિસ્ત્રીયસ અને ખર્સનીસનો મિલિટરિસ હતા.

બોસ્પરસ-સામુદ્રધુની હોલીઓના પૂલથી બોળની ઈરાયસ આગળ વધ્યો. એ પૂલ સાચવવાનું કામ તેણે ઉપલા ગ્રીક ઘાયરોને સોંપ્યું, અને તેમને ફરમાવ્યું કે પોતે સાઠ દિવસમાં પાછા ન ફરે તો તેમણે પૂલ તોડીને પાછા જવું. સાઠ દિવસ વીતી ગયા તોપણ એ પાછા આવ્યા નહીં કે

એના હાથ સમાચાર પણ આવ્યા નહીં, એટલે મિશિગેડિને એના નાન મુળજ પાછા જવાની સૂચના હતી. પરંતુ દિવસીયને બધા અમલીઓના સતત સ્થ સાર એકા કચેરા મેંડલમા એવી દલીલ હતી કે સર્વ સંસ્થાઓના યથાંટોની તથા રાજ્યવલની દ્રષ્ટી ના દેખી છે એને દલ નાવતા સંસ્થાઓએ એ પડી એક બધા યથાંટોની સામે થશે અને તેમને પદત્રય કરશે, મળિ યથાંટોને ખરે સ્વાર્થ હાથસને વગી મેંડેગમા ના છે આ વાત એના ધ્યાનમા આવી અને તેઓ પૂર્વ સાચવી બેસી રહ્યા.

હાથત વાથતે વીન્યા પડી પાછા આવ્યો (૬ ૫ ૫૧૨) ત્યારે દિવસીયતે કપથી સેવાના બદલામા સ્પૂર્ધનન નરીના મુખ આનગુ (કે ડા વર્ ૫૫૧) ત્યાં એમિગેપોસિત નજર વન્યુ તે સ્થલ કપરમુ) નસીનત ધમ ના યુ એ સ્થલ નાસપાલના મુક ની સ્ત્રી એવુ દમુ એકુ ના નહીં પણ ત્યાની જમીન બદુ રવાની હતી, પાડે રૂપાની ખાતો હતી, અને સ્પૂર્ધનન નરી કપ રના જનલોમા બ્લાલુ બાથવા સાથ લન્ડ ૬૫૩ હુત એડે હાથને એ તેને આપ્યુ તો ખડ પણ પછી તેને વિચાર થયો કે આવા સ્થે કી થવા થાય એ એકુ એડે તેલુ દિવસીયસને સલાહ માટે પોતાની લહેનાતમા ન રાખવાને બદલે તુલ્ય એકાલી લીધો અને ત્યાં બાં વર્ ૫૫૫ થી નજરે ન રાખ્યો.

દિવસીયસને સ્થે નાદલીલને યથાંટ તેઓ જનાઈ એનિગ્રાને સ થયો અને તેલે ૬ ૫૫૧ સહેનસાદત સામે બડ કપાની ચોખ્ખા થઈ ને છે કે એ બને સ્તરનાર દિવસીયત ના દેવો, તેલે પોતાના એ વિશ્વાસુ પુલાને નાથે નાગ નાવી તે સ્પષ્ટ લહેવાના બક્ષના હામ રીવા અને પાછા વાગ હતી ત્યાં એ ૬ ૫૫૧ થા એડે તેને તેલે એનિગ્રાને પાને મો સ્થો, અને એ સરિયા કપરથી ન બડ કપુ થયુ એનિગ્રાને પ્રથમ પોતાની હાથત તરીંગી તથા તલ દલ આદલીસમા પ્રલતલો તાજવન સ્થાપ્યુ અને એ કપરથી એ ૫૫૧ એ બધા ક્રીં સંસ્થાઓમા પણ એ મુળજ થયુ પડી એનિગ્રાને હાથત સામે લડવા માં મદદ મેળવવાને કીલ આવ્યો. આદ્યે તેને દા. ન રીધી. પણ એવન્ટ અને દિવસીયને નદ. મોલી. એ લડને એનિગ્રાને લાઈતને રડે થાલો (૬ ૫ ૫૫૬) ત્યાં કપ ૫૬ એનાથી લેવાયો નહીં ૫ ૬ બ્લાલુ નજર તેલે છાં લીધુ પડી તે આદથી બડ મયુ એડે કી સેના લાથી પા ૧ રી સંગાના જીલસ પાને છાંની એના સાથે મુખ થયુ તેના કીંગને ૫ ૫૫૬ થયો. હાથતે બડ બેલાલી રીવ અને તેના મલ. ગના એવન્ટ તથા ઈરિયાને સમ કપાને નિશ્ચય નેલ. લહે છે કે લાઈતના રાગી ખજર અને થડ તે વખતે એડે પ્રથમ વરલો કે નવા લો એલ અને મ્યાં ૭ ૧ અને પળ પોતાના એ ખવાતને આલેકુ કે તેલે સે લોલન કમિયાન ત્રણ વખત પામગુ ૭ ૧ ૭૧૬ નાદાદ ૧ જીનિયને અને દિવસીયને થાદ રાખ્યો.

બડ બેલાલી લે એવતે નાલીસ લીધુ (૬ ૫ ૫૫૪) એડે ખર્ચનીસને યથાંટ નિ મિગેડિત લેમોસ અને કમોસના યથાંટ ની એવન્ટ ન્દાલી નાગો અને એ યાંત્રેની એવન્ટને લેલ રી એવન્ટના ના નથન લેવાલ રી ગ્યો.

૫૫૧ એવતે ગ્રેલ અને એનિગ્રાને નાને કીંગમા સ્તરી ઈરિયાને થરી લ તાન રિવસમા જમીનતેલ નુ અને ત્યાના લો ને પુલાને તરી ને-વા એ માન પૂર સ્ત્રી તેનુ લેવ એકિમા હાલુ પણ ત્યા ખાત નીને મિશિગેડિના લેલકથી મેંડેગમા જવલ નિશ્ચાલ પુલમા એકીનિયને જવા, ૬ ૫ ૫૫૫ આથી હાથતે કીલ કપાને લેવ થયો અને તેના ૫ રિલમામા હાથત પછીના કીલેતે રીધી કીલ કપર ૬ ૫ ૫૫૬ સ્ત્રી એના હાલિલાલની થલી વિજેતો બહુમા માં પ્રજ્ઞાઈના લેમિસોડિલના અગ્રિ રિવાલ બીલુ લાવન નથી.

થેમિસ્ટોકિલસનું પરિશિષ્ટ ૩.

મેરેથાન.

(દિશિટોલસ પુસ્તક દ્વ. પ્રકરણના અંક ઠેસમાં બતાવ્યા છે.)

(૧૦૨) દરિયાની છાત્રીને અને થોડા દિવસ ચાક ખાઇને વિદેશીઓનું લશ્કર બંધાવેલાં બેસી એટ્રિયા પ્રાંત આગળ આવ્યું, અને દરિયાની માફક એથન્સ પહોં તાજે કરવા તૈયાર થયું. એટ્રિયામાં રસાવાની લશ્કર માટે સૌથી વધારે સારું સ્થલ મેરેથાન હતું, અને તે દરિયાથી બહુ નજીક હતું, એટલે ખીસીસ્ટ્રસના પુત્ર દિપ્પિયાસે લશ્કરને ત્યાં આપ્યું. (૧૦૩) આ વાત એથીનિયનોએ જાણી ત્યારે તેમણે પોતાની સેના પણ ત્યાં મોકલી. તેમના દસ સેનાપતિઓ હતા, જેમાં દશમો મિલિયેડિસ હતો. (૧૦૮) એથીનિયન લશ્કર હક્યુંલિસના મેદાનમાં મોકલાયું ત્યારે એટ્રિયા રોડેરનું લશ્કર તેને ત્યાં આવીને મળ્યું.... (૧૦૬) એથીનિયન સેનાપતિઓમાં મતભેદ હતો. એક પક્ષ યુદ્ધ કરવાની સાથે હતો “ કેમકે આપણી સંખ્યા વિદેશીઓના કરતાં બહુ થોડી છે. ” બીજા પક્ષનું મત એ હતું કે યુદ્ધ કરવું. મિલિયેડિસ આ પક્ષનો હતો....આવા મતભેદ વખતે એથીનિયનોનો રિવાજ હતો કે તેમના સૈન્યખાતાના મંત્રીએ પણ મત આપવું. આ સમયે કેલિમેક્સ મંત્રી હતો. મિલિયેડિસે તેને કહ્યું: “ કેલિમેક્સ ! એથન્સની સ્વતંત્રતા ખોલી, કે તે જાળવીને તમારે હાંમોડિયસ અને એરિસ્ટોગાઇટોનના કરતાં પણ મોટી અમર કીર્તિ મેળવવી એનો આધાર હવે તમારા હપર છે. એથન્સના ઇતિહાસમાં તેને માથે આવી મોટી આકૃત કદાપિ આવેલી નથી. જો એ વિદેશીઓને તાજે થશે તો દિપ્પિયાસ યયરન્ટ થશે અને એના અમલમાં આપણા હપર શું શું વીતશે તે કોઇનું અજાણ્ય નથી. પણ જો એથન્સ હારશે તો તે ગ્રીક દુનિયામાં પેહલી પદવીનું રાજ્ય થશે. આનો નિર્ણય તમારા હાથમાં છે. લડવું કે ન લડવું એ વિષે સેનાપતિઓ એકમત નથી. જો આપણે નહીં લડીએ તો આપણામાં ફાટકૂટ થશે અને પ્રભુ વિદેશીઓને સારણ જવાના પક્ષ તરફ વળશે. પરંતુ જો એવો દિવસો વિચાર પ્રવર્તે તો પેહલાં આપણે લડીશું, અને દેવો પ્રતિજ્ઞ નહીં હોય તો તો, આપણે છતીશું જ. આ સર્વનો નિર્ણય તમારા હાથમાં છે. ” આ પ્રમાણે કહીને મિલિયેડિસે કેલિમેક્સને પોતાના મતનો કયો, અને યુદ્ધ કરવું એવો નિશ્ચય થયો. પછી જ સેનાપતિઓ મૂલથી એ મતના હતા તેમણે દરેકે કુલ અખતિયારનો પોતાના વારાનો દિવસ મિલિયેડિસને આપી દીધો. (૧૧૨) એથીનિયન અને વિદેશી લશ્કર સામસામું મોકલાઇને હજી ત્યારે એથીનિયન લશ્કરનું મુખ વિદેશી લશ્કરના જુદકું જ લાંબું હતું પણ તેનો મધ્યભાગ તેમાં સિપાહોની બહુ ઓછી હારો હોવાને લીધે નબળો હતો; બંને પાંખોમાં સિપાહોની સંખ્યા અને હારો વધારે હતી. બાકિના સહુ સારા જણાયા એટલે મિલિયેડિસે લશ્કરને ધસવા ફરમાવ્યું. તેઓ “ બેવડી ઝડપ ” થી ધસ્યા. જે લશ્કર વચ્ચેનું અંતર ફેર માઇલથી ઓછું ન હતું. પર્સિયનો એથીનિયનોને પૂરી ઝડપથી આવતા જોઇને તૈયાર થયા. પણ તેમણે તેમને ગાંડાજ ધાર્યા, કેમકે નહોતો તેમની પાસે રસાલો કે નહોતા તીરંદાજ અને તેમની સંખ્યા એટલી ઓછી હતી કે પર્સિયનોને તેઓ કપાઇ જવા માટે જ ધસી આવતા લાગ્યા. પરંતુ એથીનિયનો નજીક આવી લાગ્યા ત્યારે તેઓ દુશ્મનો સાથે બહુ અચ્છી રીતે લડ્યા. તે વખતે સુધી પર્સિયનોના નામથી જ ગ્રીકલોક કય પામતા. અને આ પ્રમાણે તેમનાથી ને તેમના પોષાકથી ન કરતાં તેમની સાથે પૂરી ઝડપથી ધસી લડવાની ગીસમાં એથીનિયનોએ પેહલ કરી. (૧૧૩) યુદ્ધ લાંબો વખત ચાલ્યું. મધ્યભાગમાં જ્યાં ધરાનીઓના સૌથી સારા સિપાહો હતા ત્યાં વિદેશીઓ ફાળ્યા. એથીનિયનોનું લશ્કર ત્યાં આગળથી તોડીને તેઓ નહાસના

ચિપાહોની પીઠે પડયા. પણ પાંખોમાં એથીનિયનો અને પ્લેટિયનો ફાંચ્યા. અને તેઓ ભાગતા
 પરિચયનોની પીઠે લઇ તેમને કાપતા કાપતા દરિયાના કિનારા સુધી ધસી ગયા અને તેમના બહા-
 ભોને પણ પકડી સળગાવી સુકવવા લાગ્યા. (૧૧૫) આ પ્રમાણે એમણે સાત બંદાણો પકડયાં.
 પણ બીજાં બંદાણો ધરાનીઓએ કાંઠા આગળથી ખસેડી લીધાં, અને તેઓ સુનિયમ-બૂરિર વ-
 યાવી એયન્સ જવા નીકળ્યા તેમનો ધરાદો ત્યાં એથીનિયન લરકર કરતાં ખેલા ખેંચી જવાનો
 હતો. આ ઇશ આરિકમએનિટ દુવતું રચેલું; અને ધરાનીઓ બંદાણમાં બેઠા ત્યારે એયન્સમાંથી
 તેમને એક ઠાલ ખતાવવામાં આવી તે એ દુલના માંજીમોતું કૃત્ય એવો એથીનિયનોનો વહેમ હતો.
 (૧૧૬) ધરાનીઓ સુનિયમ-બૂરિર વયાવી એયન્સ તરફ વજ્યા. પણ એથીનિયન લરકર પણ જાની
 તેટલી ઝડપથી એયન્સ જવા નીકળ્યું અને ધરાની બંદાણો કરતાં ત્યાં ખેલું ખેંચ્યું, ડ્રાયા શેહેર
 બહાર હંક્યુવિસના સાઇનોસાર્નિસ સ્થલમાં તૈયાર થઇ હતું. આ સમયે એયન્સનું બંદર ફેલીરમ
 હઇ ધરાની બંદાણો એ બંદરમાં આવી ચોક્કાં અને ત્યાં આગળ તેમણે થોડા વખત સુધી લંગર
 નાંખ્યાં; પણ પછી તે એરિયા તરફ ચાલ્યાં ગયાં (૧૧૭) આ મેરેથાનના સુદ્ધમાં જંગલીઓનાં
 આશરે છ હજાર ચારસો માણસ પડ્યાં; એથીનિયનોનાં એકસોબાણ પડ્યાં.

પેરિક્લિસ.

એક વખત રોમના બળરમાં સીઝરે કેટલાક વિદેશીઓને કુતરા તથા વાનરનાં બચ્ચાંને તેડી જતા તથા લાડથી રમાડતા જોયા; અને તે પરથી તેણે પ્રશ્ન કર્યો કે તમારા દેશમાં સંતાન થાય છે કે નહીં ? અને એ રીતે તેણે જોયો. મનુષ્યબાલકને ઘટતાં લાડ અને મમતા હલકાં પ્રાણીઓને બતાવે છે તેઓ સંપૂર્ણ ઠપકાને લાયક છે એવું સ્પષ્ટ કર્યું હતું. એ જ પ્રમાણે મનુષ્યહૃદયમાં કુદરતે રોપેલાં કુતુહલવૃત્તિ અને હમેશા નવાં જ્ઞાન સંપાદનની ઉત્કંઠાને ઉપયોગ જે લોકો હલકા અને નિર્માલ્ય બાબતોમાં કરે છે, અને ઉપયોગી ઉમદા વસ્તુઓ તરફ બેદરકાર રહે છે, તેઓને પણ એટલો જ ઠપકો ઘટે છે. આપણી ઇંદ્રિયો તો યત્નવત્ સુંદર અને વિરૂપ સર્વ વસ્તુઓનાં પ્રતિબંધ ગ્રહણ કરે છે. પરંતુ સ્વતંત્ર સ્વેચ્છાચારી મન યોગ્ય લાગે તે વિષયમાં ધ્યાન લગાડી શકે છે. અને તેટલા માટે પરિણામશૂન્ય ખાલી તર્કવિતર્કમાં નહીં, પણ માનસિક શક્તિને કેળવી શકે એવા ઉપયોગી વિષયોમાં તેને રોકવું જોઈએ. કારણ કે જેમ રંગમાં છે કે જે રંગ સુંદરતાથી આંખને આનંદ આપે છે, તે જ રંગમાં આંખને ઠારવાનો શુભ પણ છે, તેમ મનને આનંદ આપનારા વિષયો તે આનંદદાર જ આપણને આપણાં કર્તવ્યો તરફ દોરે છે. અને આપણે આપણાં મનને એવા વિષયમાં લગાડવું જ ઉત્તમ છે. સદ્ગુણનાં કામોત્તું ચિંતન એ એવો વિષય છે. કારણ કે તેથી આપણી સ્પર્ધા જાગૃત થાય છે. અને એ કામોત્તી નક્કી કરવાને આપણે ઉત્કેરાઈએ છીએ. બધી બાબતોમાં કંઈ આ પ્રમાણે થતું નથી; એથી ઉલટું એમ પણ બને છે કે આપણે પરિણામને વખાણીએ છીએ તોપણ તેના કર્તા તરફ અનાદર બતાવીએ છીએ, દાખલા તરીકે રંગો અને અતરોથી આપણે ખુશ થઈએ છીએ છતાં અતરિયા અને રંગારાને તો આપણે હલકા કારીગરવર્ગમાં ગણી કાઢીએ છીએ.

એટલા માટે જ્યારે એન્ટિસ્થિનિસને કહેવામાં આવ્યું કે ઇસ્મેનિયસ વાસળી બહુ સારી વગાડી જાણે છે ત્યારે તેણે બ્યાજખી રીતે જવાબ આપેલો કે એમ હોય તો તે ખીજ બાબતોમાં નિર્માલ્ય હોવો જોઈએ. કારણ કે તે શિવાય એ વાંસળી એવી સારી બજાવી શકે નહિ. અને આ જ પ્રમાણે અમુક મિજલસમાં પોતાના પુત્રને સુંદર ગીત ગાતાં સાંભળી દિલિપે ઠપકો આપ્યો હતો. “ ગાયનકલામાં તે આટલી નિપુણતા મેળવી એથી તું લજવાતો નથી ? ” શાહઝાદાઓ તો ખીજાઓનાં ગાયન સાંભળવામાં નવરાશનો અર્થો કલાક ગાળે. અને કલામાં પ્રવીણ પુરુષોની કૃતિનું ધ્યાનથી અવલોકન કરે. તેમાં જ કે લાદેવીઓને ઘટતું માન મળી જાય છે એમ માની લેવું જોઈએ. જો કોઈ પુરુષ પોતાનું ધ્યાન હલકા ધંધામાં પરોવી રાખતો હોય તો તે વિષયમાં તેની મહેનત એ ઉચ્ચ વિષયો તરફ તેની બેદરકારી સાબિત કરે છે, દાખલા તરીકે ઉચ્ચ કુટુંબનો અને ઉદારચરિત યુવાન પિસામાં ઝયુસની કે આર્ગોસમાં હીરાની પ્રતિમા જોઈને, પોતે શીડિઅસ કે પોલિ-મિથ્રિસ થવાની આકાંક્ષા નહીં કરે. અથવા એ એનેકિઅન* દ્વારકામન, કે આર્કિલોક-

* એક આયોનિયન કવિ પ્રથમ તે રોમસના ‘ યાયરન્ટ ’ પોલિકેટિસ પાસે હતો અને ત્યાંથી એથન્સ આવી વસેલો. તેની કવિતા ઇરક અને નિરાશાગ્રાંના વિષયોથી ભરપૂર છે.

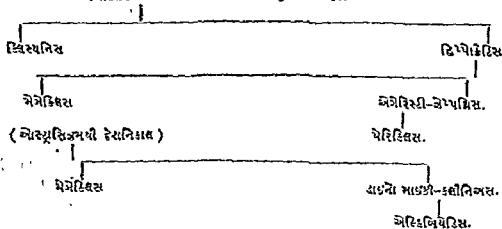
સનાં મનોહર કાવ્યો વાંચી તેમના જેવા થવાનું મન નહીં કરે. દારણ કે અમુક વસ્તુ આપણું મનોરંજન કરે માટે જોના બનાવનાર માટે આપણને માન પેદા થાય એ કંઈ આવશ્યક નથી. આ પરથી એ સૂચિત થાય છે કે જે વસ્તુઓ આપણને આનંદ આપે છે, છતાં આપણી સ્પર્શને તથા અનુકરણરૂપિને ઉત્કરેતી નથી તે વસ્તુઓ, જોનારને બહુ હાથકારક નથી, પણ સદ્ગુણમાં એ ખાસ મોહની છે કે જેમ જેમ તે આપણને આનંદ આપે છે, તેમ તેમ આપણે સદ્ગુણના નમુનાઓનું અનુકરણ કરવાને પણ ઉત્કે-
રાઈએ છીએ. સદ્ગુણના સૌંદર્યમાં કંઈ અનન્ય બાઈ છે, તે એકદમ આપણી કાર્યરૂપિને ઉત્કરે છે, આપણી રીતબાન સુધારે છે; દુઃખોપર બંધુક મુકે છે; અને એ અસર એક ઇવન ચિત્ર પરથી થાય છે એટલું જ નહીં પરંતુ ઐતિહાસિક વર્ણન પરથી પણ થાય છે.

આ જ આશયથી મહાપુરુષોનાં ઇવનચરિતો લખવાનું અમે આદ્યું છે. અને પેરિક્લિસ તથા હેનિબાલ્ડ સામે વિગ્રહ ચલાવનાર ફેબિઅસ મેક્સિમસનાં ઇવનચરિતનું આ દશમું પુસ્તક તૈયાર કર્યું છે. એ જે વીરો પ્રજ્ઞા સદ્ગુણમાં મજતા આવતા હતા. બન્ને સરખા ન્યાયી અને ઉદાર હતા, બન્નેએ પોતાના દેશની સરખી સેવા કરી હતી. અને પોતાના દેશબંધુઓ અને અધિકારમાં સાથીઓની ખરાબ વર્તણૂક પણ બન્નેએ સરખી ધીરજથી સહી લીધી હતી. અમારો આ મન વાસ્તવિક છે કે નહીં તે આ પુસ્તક ઉપ-
રથી નજારા આવશે.

પેરિક્લિસ એકમેનિડિસ સાખાનો અને કોલોર્ગિઆ વિભાગનો હતો. તેનું કુટુંબ તેના આપની તરફથી તેમ જ મોસાગપક્ષ તરફથી એથન્સના અમણીઓમાંનું એક હતું. તેના પિતા એન્થિપ્પસ, જેણે માઉકેલી આગળ ધરાવના શાહના સરદારને સિક્કર આપી હતી તે કિલ્લરથનિસની બગીચ એગેરિસ્ટી સાથે પરણ્યો હતો. આ કિલ્લરથનિસે પીસીસ્ટ્રટસના

આદિકમળન.

મેગકિલસ=સિક્કિઅનના ઘરગંઠની પુત્રી એગેરિસ્ટી.

ફ એક આયોનિયન કવિ. ખાસ કરીને ગ્રીસમાં સંપીત કાવ્યો (Lyrics) લખવા કરવાનું માન એને થતે છે. ‡ કાલ્કેબનો સરદાર, રોમનો કટો શત્રુ, દુનિયાના કિલ્લ સેનાપતિઓમાંનો એક. ૬. ૫. ૧૪૩ થી ૧૮૩. • (આદિકમળનો વંશ).

કુટુંબને દેશપાર કર્યું; અન્યાયી રાજસત્તા દૂર કરી, વ્યવસ્થિત કાયદાઓ બાંધ્યા, અને રાજ્યની સલામતી તથા પ્રગતિનું ઐક્ય જળવાઈ રહે એવું રાજ્યબંધારણ સ્થાપ્યું. એગે-રિસ્ટીને સમ થયું કે તેણે એક સિંહને જન્મ આપ્યો. અને તે પછી થોડા રોજમાં પે-રિક્લિસ જન્મ્યો. તેનું શરીર ખીછ બધી રીતે ઘાટીલું હતું. દ્રક્ત તેનું માથું અસાધારણ લાંબું હતું. એટલા માટે તેની લગભગ બધી પ્રતિમાઓમાં તેના માથાપર ટાપ પ્હેરાવેલો હોય છે. કારણ કે મને લાગે છે કે, મૂર્તિકારોએ એ રીતે તે ખોડ દાંકેલી છે. એથન્સના કવિઓ તેને સાઇનોસેફલસ એટલે કુંગળીના જેવા માથાવાળો એ ઉપનામ આપે છે. નર્મલેખક કેટિનસ પોતાના એક લેખમાં લખે છે. “કલ્પદેવીએ વૃદ્ધ મમયને આ-લિંગન આપ્યું. અને તે બેના સંયોગથી એક રાક્ષસી ખીજ પેદા થયું, જેનું નામ પૃથ્વીપર પેરિક્લિસ અને સ્વર્ગમાં મસ્તકશાસક* પર્યું”. વળી એ કવિ તેના ખીજ એક લેખમાં કહે છે. “પધાર ઝયુસ, હે દેવોનાં મસ્તક”! ટેલેકલાઇડિસ નામનો ખીજે એક કવિ લખે છે; “અત્યારે વિચારઘસ્ટ થયેલા તેના મગજમાં વિચિત્ર પ્રયોગો ઘોળાય છે, અને તે મસ્તક જાણે કે પોતાના જ ભારથી નખી જઈ તેના ગુંટણ સુધી વળે છે; અને થોડા વખત પછી એ પાછો એના એ જ મગજની વિશાળ ગુફામાંથી તોફાનો અને ગાજવીજે પ્રકટાવે છે.” વળી યુપોલિસ નામનો એક ત્રીજે હાસ્યરસ કવિ તેના એક નાટકમાં વક્તાઓને પાતાલમાંથી ઉપર બોલાવે છે. તથા દરેકને વિષે ખજાર પૂછે છે. તેમાં સૌથી છેવટ પેરિક્લિસ વિષે લખે છે કે

“જુઓ! હવે સર્વ સમાપ્તિમાં વડું, બધાતણા શીર્ષનું એક આ મ્હણું.”

ઘણા ખરા લેખકોનો મત એવો છે કે તેને પ્રથમ ઉંચી કેળવણી આપનાર ઉમેન હતો. પણ એરિસ્ટોટલ કહે છે કે આ વિષયમાં તેનો ગુરુ પાઇથોકલાઇડિસ હતો. ઉમેન તો એક રાજ્યદ્વારી પુરુષ હતો, અને હલકા લોકોથી પોતાનું ચિત્ત દાંકવા માટે સંગીત શીખવવાનું જ્ઞાનું કાઢતો હતો. એ રાજકીય આખતોમાં પેરિક્લિસનો શિક્ષક અને સહા-યક હતો, અને જેની રીતે એક કસાયેલો કસરતશિક્ષક કોઈ જુવાન મશ્કકુસ્તીની હરીફાઈને માટે તૈયાર થતો હોય તેને સચનાઓ આપે, તેવી રીતે એ પેરિક્લિસને બોધ કરતો. પરંતુ ઉમેનનું વીણાશિક્ષણ એ માત્ર જ્ઞાનું હતું. તે તરત જ ઉઘાડું પડી ગયું. અને એક પ્રયંચી ધાલમેલીઆ પુરુષ અને જુલમી સત્તા સ્થાપનાર વર્ગમાંના એક ત-રીકે તેને ઐરટ્રીસિઝમથી દેશનિકાલ કરવામાં આજ્યો. નર્મલેખક કવિઓએ પણ તેને મુકયો નહીં; તેઓમાંનો પ્લેટો નામનો એક, અમુક પાત્રને નીચે પ્રમાણે બોલતો દાખલ કરે છે. “પ્રથમ, ઉમેન લોકોમાં વાત ચાલે છે તે ખરી કે? શું તેજ પેરિક્લિસનો કાષ્ટનર્મુ કે?” વળી પેરિક્લિસ ઇલિયાના ઝીનોનાં બાપણો સાંભળવા જતો. ઝીનો પદાર્થવિજ્ઞાનમાં પાર્મિનાઇડિસનો શિષ્ય હતો અને વાદવિવાદની કલાના લાંબા પરિચયથી પોતાના પ્રતિ સ્પર્ધિઓને કેમ ચૂપ કરવા અને કેમ મ્હાન કરવા તે સારી રીતે જાણતો હતો. એક કવિ તેને માટે નીચે પ્રમાણે કહે છે.

* ઝયુસના ‘નિક્લિજિરિસ’ મેધસાસક નામ ઉપરથી કવિએ ટકોરમાં આ નામ યોજ્યું છે.

† એ નામનો કિન્નર પિદ્યુસ, એલિલિસ, ડાયોમિડિસ, જેસ્મી વગેરે ગ્રીક પુરાણોના ક્ષે-થી મોટા શુક તરીકે પ્રસિદ્ધ થઈ ગયો છે

જાણે નહિ તમે શું એ ઝીનોતી વાદ ચાતુરી,
વાણીના વિમલોમાં જે છતાં પક્ષ એકને.
સામે પક્ષ મલી પોતે દારી બાજુ છતે રી.

પણ જે શિલસુદ સાથે પેરિકિલ્લ ગાઢ પરિચયમાં આવ્યો હતો અને જોશે તેને તેના બધા મમકાંક્ષીન મહત્વાકાંક્ષી વક્તાઓના કરતાં ઉચ્ચ વિચારબાવના શીખવી, કુંદામાં જેની પામેથી તે ઉત્તમ ગભીર અને ઉત્તમ વિચારશીલી શીખ્યો તે કસેઝામિનિનો એને કસેઝોરમ હતો. આ શિલસુદનું એ જમાનાના લોકોએ નાઉમ અથવા “ગુદિ”. ઉપનામ પાડ્યું હતું, તે સ્ટિનિયમોના તેના ઉદ્ભવ અને વીસ્તીર્ણ જ્ઞાનને લીધે હતું એમ તેનું એ નામ પડવાનું બીજું પણ કારણ હોયું સંભવે છે. તે એ કે આ જગતની ઉત્પત્તિ મહા બની આવેલા મળેગોને લઇને કે જટ પરમાણુઓથી નહીં, પણ નિર્મલ ચૈતન્યથી જ થઈ છે, અને એ ચૈતન્યવડે જ સમગ્ર ઘોટાળામાંથી મરણી વસ્તુઓના વર્ગો પડ્યા છે, એમ પ્રથમ માન્ય કરી આપનાર એ જ શિલસુદ હતો.

આ શિલસુદના ગાઢ પરિચયથી મોહ પામી અને તેની પાસેથી ઉચી વિદ્યા સંપાદન કરી, સામાન્ય વર્ગના સામાન્ય વિચારો અને ઘરગતુ ઉંચા મગનરૂપિ વિચારો, શુદ્ધ બાવનાઓ તથા જીવસાહાર વાગ્યશૈલી, પેરિકિલ્લને સંપાદન કર્યો, એટલું જ નહીં પણ તેની મુદ્રા એટલી ગભીર થઈ કે તે પર કુલ્લક હામ્ય કદી જોવામાં ન આવતું. તેનો સ્વર સ્થિર અને શાંત થયો. તેની સર્વે હીલચાલ સરલ અને તે સાથે રૂઆબદાર થઈ. પોશાક પણ સાદો અને સુવટ બન્યો. અને તેનાં આવાં બાહ્ય રૂપમાં ગમે તેટલું જીવસાદાર ભાવજી કરતી વખતે પણ લેશ માત્ર ફેર પડતો નહિ. આ અને આવી બીજી બાબ-તોથી બધા તેના તરફ નજરની નજરથી જોવા લાગ્યા.

એક વખત એક હલકા બદમાશે તેને આખો દિવસ ગાળા આપ્યાં કરી. પેરિકિલ્લો તે શાંતિ અને ધીરજથી સાંભળ્યાં કરી. અને જરૂરનું કામ હોવાથી આખો દિવસ બન-રમાં ગાળ્યો. સાંજે તે ધીમે ધીમે ઘર તરફ પાડો કર્યો. અને પેલો બેશરમ તેના ઉપર દુષ્ટ ગાળો વર્ષાવતો હતો પણ તેની પાછળ પાછળ આવ્યો. પેરિકિલ્લસ ઘેર પહોંચ્યો ત્યારે અધાઈ થઈ ગયું હતું. એટલે તેણે પોતાના નોકરને જ્ઞાનસ લઈ પેલા માણસને તેને ઘેર પહોંચાડવાનો હુકમ કર્યો. એ શિવાય તે કંઈ જ બોલ્યો નહીં. છતાં આગેન કવિ કહે છે કે, વાતચિતમાં તે અભિમાની ને તોછડો હતો. અને તેની ચાવચાવગતની ગભીરતામાં બીજા તરફ તોછડાઈ અને અભિમાન તરી આવતાં હતા. અને તે જ જગ્યાએ તે જ કવિ કાષ્ઠમતની ઉદારતા અને તેની સમ્યક્તા અને તેના વિવેકને વખાણે છે. પણ તેના લખાણ ઉપર ધ્યાન આપ્યું ઘટતું નથી. એનો મિહાંત જ એવો હતો કે ઉચ્ચ શુણ્ણની સાથે અર્ચસુણ પણ હોય જ, જેમ ઉત્તમવોમાં તણ કડલું નાટકો પછી એક નર્મકૃતિ બ-જવવાનો રિવાજ જ પડેલો હતો, તેમ એવા લેખકોના જનસ્વભાવનાં ચિત્ર બાણી-નેઈને શુણ્ણોપમિત્ર આવેખેલા છે. એના જેવા આલેખ કરનારાઓનો ઝીનો ચોગ્ય જવાબ આપતો કે “જે લોકો પેરિકિલ્લસની ગભીરતાને અભિમાનનું નામ આપે છે તેઓને પેરિકિલ્લમના જેવા જ અભિમાની થવા મ્હારી બસામણ છે, કેમકે મ્હારી ખાતરી છે કે

જે કોઇ આવી રીતે પણ એવા ઉત્તમ ચરિત્રના નમુનાનું અનુકરણ કરતા મયથે તેનામાં એ નમુનાના ગુણો વત્તાઓછા ઉતર્યા વગર રહેવાના નથી. તેમ તેના ઉપર રોદ થયા વગર પણ રહેવાનો નથી". એનેકસેગોરસ સાથેના પરિચયથી પેરિક્લિસે આટલા જ ફાયદા મેળવ્યા એમ નથી. કુદરતના અમુક બનાવો તેમના કારણના અજ્ઞાનને લીધે સાધારણ માણસોમાં જે ત્રાસ ઉપજાવે છે તે ત્રાસથી તે અલગ હતો એ પણ એનેકસેગોરસના શિક્ષણને લીધે હતું. અને એ ત્રાસ મટાડવાને કુદરતનો અભ્યાસ એ જ એક સાધન છે કે જે વડે આપણા મનમાં વહેમની પગલાણને બદલે સકારણ આશાથી બલવતી બનતી સાંત ધૂમનિષા આવે છે.

કહે છે કે એક વખત પેરિક્લિસના ખેતરમાંથી ફક્ત એક જ શીંગડાવાળું પેટાનું માથું મળી આવ્યું. એ જોઇને લેમ્પો નામના બવિધ્યવેત્તાએ કહ્યું કે કપાળના મધ્ય ભાગમાંથી આ શીંગડું મળ્યુંત ઉચ્ચું છે એ સૂચવે છે કે પ્રજ્વળી અંદરના યુકિડિડિસ અને પેરિક્લિસના પક્ષે એક બીજા સાથે બળી જશે, અને સમગ્ર સત્તા પેરિક્લિસના હાથમાં આવશે. પણ એનેકસેગોરસે તે મસ્તક ચીધું અને બતાવી આપ્યું કે ખોપરીના આખા ભાગમાં મગજ પથરાઇ ગયું ન હતું, પણ લંબગોળ આકારમાં સંકોચાઇ ગયું હતું અને જે જગ્યાએથી શીંગડું ઉચ્ચું હતું તે તરફ તેની અણી હતી. માથું ચીરતી વખતે હાનર હતા તેમના મન ઉપર આથી એનેકસેગોરસના વિચક્ષણ જ્ઞાન વિશે બહુ સારી છાપ પડી. તોપણ વળી જ્યારે થોડા વખત પછી યુકિડિડિસ અને પેરિક્લિસના પક્ષેમાંથી પ્લેટો પરાજય પામ્યો, અને ઘણા ખરા લોકો પેરિક્લિસના પક્ષમાં જ સામેલ થઇ ગયા, અને સમગ્ર સત્તા તેના હાથમાં આવી, ત્યારે લોકોએ લેમ્પોનો વર્તારો સંભારી તેને પણ ધન્યવાદ આપ્યો.

મદારા મત પ્રમાણે તો રિલસુક અને બવિધ્યવેત્તા બન્નેને ખરા ઠરાવી સ્થાય. પ્લેટોએ જ્યારે કારણ બતાવી આપ્યું, ત્યારે બીજાએ પરિણામ સૂચવ્યું. રિલસુકનું કામ એ આકારનું કારણ બતાવી તેની ઉત્પત્તિ સમજાવવાનું હતું. ત્યારે બીજાનું કામ એનાથી જે પરિણામ સ્થિત થાય છે એ બતાવવાનું હતું. જેઓ એમ કહે છે કે અમુક ચમત્કારિક બનાવનું તમે કારણ બતાવો છો, એટલે તેની અર્થ સૂચકતા જતી રહે છે, તેઓએ યાદ રાખવું જોઇએ કે જે આ કુદગતી નિશાનીઓ અર્થ રહિત હોય તો પછી આપણી કૃત્રિમ નિશાનીઓ પણ એવીજ ગણવી જાઇએ. જાંઝનો નાદ, મૂર્ચના પડાયા પરથી વખતમા-પકવત્ર વગેરેને પણ કુદરતી કારણો છે; છતાં તે દરેકનો જુદો જુદો અર્થ પણ માય છે. પણ કદાચ આ વિષય અહીં અર્થવો થોડ્ય નથી.

પેરિક્લિસને ફિશોર વયમાં સામાન્ય વર્ગના લોકની મોટી બ્લીક હતી, કારણ કે તેનો મ્હેરો " ટાઇરન્ટ " પીસીસ્ટ્રેટસને મળતો આવતો હતો. અને જુદા પુરુષો તે ઉપરાંત તેના

* ડિપ્લોમેટિસ-પુત્ર પીસીસ્ટ્રેટસના વખતમાં એચન્સમાં ' પ્લાડી લોક, ' ' કાંડાના લોક ' અને ' મેદાનના લોક ' એવા ત્રણ રાજકીય પક્ષો હતા. તેમાંથી તે પ્લેટોનો અચ્છની ચર્ચા વચ્ચે કરીને કુલ સત્તા હાથ કરી લઇને એચન્સનો ટાઇરન્ટ થયો. ઇ. પૂ. ૫૬૦ માં એક વર્ષમાં તેને ન્હાસવું પડ્યું. ઇ. પૂ. ૫૫૧ માં તે પાછો આવ્યો અને ટાઇરન્ટ થયો, અને પછ્યમાં પાછો નાડો પાડ્યું. ઇ. પૂ. ૫૩૫

અવાજની મધુરતામાં, તેની બોલવાની કલાવળી દબમાં અને તેના વાગ્યોની સુષ્ટ યોજનામાં પણ એજ મગનાપલું ભેદ શક્તા હતા. વળી તે ખાનદાન તથા પૈસાદાર હતો. તથા રાજ્યમાં કંચી પાવરી ઉપર તેના મિત્રો હતા. એટલે આદ્યસિદ્ધમનો પ્રયોગ પોતા ઉપર રખેને કરવામાં આવે, એવી ધાત્તીથી તે રાજકીય બાજતોપર આજુ ધ્યાન દેતો, પણ રાજ્યની લશ્કરી સેવા બળવવામાં દિંમન અને બડાદરીથી ભેગતો. પણ જ્યારે એલિસ્ટાઈસ મૃત્યુ વશ થયો, એમિલેઈસિસ દેશનિકાલ થયો, અને કાષ્ઠન ઝીંસધી ઘણે દર ન્દાકાષ્ઠમાં મુલાતો રહેવા લાગ્યો ત્યારે પછી પેરિસિસ રાજકીય બાજતોમાં હાથ નાંખવા લાગ્યો. અને રાજ્યાતમાં તેની જાનિ પ્રતિધી વિરદ્ વડને તે પૈસાદાર અને અમીરવર્ગના યોગ માણસ કરતાં પણ માણસની મહેરબાની મેળવવાના પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો.

એમ જણાય છે કે સર્વોપરિ સત્તા મેળવવાના ભામનો વહેમ તેનાપર જાય એથી તે હતો હતો : અને વળી કાષ્ઠનનું પ્રબલ તે જાણતો હતો. કારણ કે અમીરવર્ગમાં કાષ્ઠનને આદનાર કેટલાએક ભોખાદાર ગૃહસ્થો હતા. અને તેટલા માટે કાષ્ઠનની વિરદ્ પોતાની સત્તા પ્રબલ કરવાના હેતુથી તેણે લોકવર્ગને પોતાની બાજુ ઉપર કરી લેવાની યુક્તિઓ રચવા માંડી. તેમ જ તેણે પોતાની રહેણીકરણમાં પણ એકદમ ફેરફાર કરી નાંખ્યો. રાંજસભામાં કે કોઈ બીજા રાજકીય કામપર જતો હોય તે યિવાય તે દરે બહાર નીકળતો નહીં. પોતાના મિત્રોને ત્યાં મેજબાનીમાં કે ક્યાંય ગમનમાં બાગ લેવો તેણે મુકી દીધો; તે એટલે મુકી કે તેની લાંબા વખતની કારકિર્દિ દરમિયાન તે ફક્ત એકજવાર જમવા માટે બહાર ગયો હતો. એ બતાવ તેના બત્રીજા યુરિસ્ટીમસના લક્ષ પ્રસંગનો હતો. અને તે વખતે પણ હોમની ક્રિયા પૂરી થઈ ત્યાં મુકી જ ફક્ત બેઠો હતો. તે માનતો કે મોજશોખની છૂટમાં હોવાનું માન જળવાતું નથી. અને પરિચયને ને ગંભીરતાને મેળ ખાતો નથી. વાસ્તવિક રીતે જોતાં ખરો સદ્ગુણ જેમ વધારે નજર આગળ રહે છે તેમ તે વધારે સુંદર લાગે છે. અને એક સદ્ગુણી માણસની અધિકારી તરીકેની ફરજમાં એવું કાંઈ વિલક્ષણ નથી કે જે તેના મિત્રો સાથેની તેની ખાનગી વર્તણૂક કરતાં ચ્હડી જાય. છતાં પેરિસિસ જાહેરમાં બહુ દેખાતો નહીં અને યોગ્ય અવસરે જ બહાર નીકળતો. તેમ જ દરેક મુદ્દાપર તે બાપણ પણ આપતો નહીં પણ જે બહુ જ ઉપયોગના અને જરૂરી હોય તેમને માટે જ પોતાનું ધ્યાન રોકતો. જ્યારે પરચુરણ કામ તે પોતાના પરિચયવાળા બીજા વક્તાઓ મારફત કરાવી લેતો. આમાંનો એક એલિઆઈસ હતો. એને વિષે પ્લેટો લખે છે કે તેણે નાગરિકોને સ્વતંત્રતાનો અસાધારણ મોટો મૂંઝટો પાડ્યો. એલિઆઈસમંડલની સત્તા ઓછી કરી નાખી. એટલા ઉપરથી હાસ્યરસ લેખકો એથન્સના પ્રજામંડલને જંગલી અશ્વતું ઉપનામ આપી તેને નીચે સુજળ વણે છે.

માં તેણે મોટાં લશ્કર સહિત ચ્હડાઈ કરી પોતાના હરીફોને હરાવ્યા અને એથન્સમાં સ્થિર સત્તા સ્થાપી. એ ન્યાયી અને કાર્યક્ષમ રાજ્યકર્તા થયો અને એથન્સને તેના અમલથી મોટા લાભ થયા. એના પંજી ઈ. પૂ. ૫૨૭ માં એના પુત્ર દિપ્પિઅસ અને દિપ્પાર્કસ 'થાયર' થયા. દિપ્પાર્કસનું ઈ. પૂ. ૫૧૪ માં ખૂન થયું તે પછી દિપ્પિઅસ વહેમી અને કડો થતો ગયો અને ઈ. પૂ. ૫૧૦ માં એથન્સવાસીઓ એના અમલને અંત આણવામાં ફોક્સમંડ થયા. ઈ. પૂ. ૪૬૦ માં મેરેથોનની લડાઈમાં પુત્ર દિપ્પિઅસ દિવાની લશ્કરમાં હાજર હતો.

“ ન એ લગામ માનતો, રાષ્ટ્રના કોય કરડતો;
પ્રદપહાળ ધૂળીયાને એટ અન્ય મર્વેને
કરી યથેન્ન મત રીય હાનિમાહિ ગયતો ’

પોતાના ઉત્તમ વિચારોને લાયક ભાષામાં રજૂ કરના માટે અને પોતાના જીવનના ગાભીર્યને જાગે એવી પદ્ધતિસર જોનાના હેતુથી એને કસેગોરસ પાસેથી મેળવેલા શિક્ષણનો તેણે ઉપયોગ કર્યો અને પોતાની વાનવૃત્ત શક્તિને ફિલસૂફીના સુંદર રંગોથી શણગારી, અને એ પંથી એનું નામ ઓલિમ્પિઅમ પાડનામાં આનું હવુ કેટલાક કહે છે કે તેણે જે સુંદર મકાનોથી શેહેરને શણગાર્યું હતું તેને લીધે એ નામ તેને મળ્યું હતું. અને બીજાઓના મત પ્રમાણે યુદ્ધ અને સુરેહશાંતિ બંનેના વખતમાં જે અસાધારણ સત્તા તેને આપનામાં આપતી હતી તેને લીધે તેનું એ નામ પડ્યું હતું આ સર્વ તેના એ યશસ્વી નામના કારણ તરીકે ગણાઈ શકે ખરા પરંતુ તે વખતના હાથગજના નાટકોમાં તેના ઉપર જે કટાક્ષો આપે છે તે પરથી તેના એ ઉપનામનું મુખ્ય કારણ તેની વાનવૃત્તશક્તિ એ સ્પષ્ટ જણાય છે એ નાટકોમાં તેના ભાષણોમાં તેને ગાજતો અને વિજયીના ચમત્કાર કરતો કહ્યો છે અને તેની જીભને વજ્ર ફેંકનારી વર્ણવી છે

મિનેસિયસપુત્ર થ્યુકિડિસે તેની વકતૃત્વશક્તિનો ગુપ્ત ચિતાર આપેલો છે થ્યુકિડિસ એથન્સના અગ્રણીઓમાંનો એક હતો અને લાંબા વખત સુધી પેરિક્લિસનો પ્રતિસ્પર્ધિ હતો એક વખત સ્પાર્ટાના રાજા આર્કિડેમને તેને પૂછ્યું કે પેરિક્લિસ અને તમારામાં ત્યારે સારી કુસ્તી કોણ જાતે છે, ત્યારે તેણે જવાબ આપ્યો ‘જ્યારે પેરિક્લિસને હું હરાવું છે ત્યારે તે કદી હાર કબૂલ નથી કરતો એટલું જ નહીં પણ બધા જોનારને પણ એ નથી જ હાથાએમ તે હસાવી શકે છે તોપણ જ્યારે જ્યારે પેરિક્લિસ ભાષણ કરતો ત્યારે ત્યારે તે એટલે જધો સાન્ધ ગેતો કે પ્રથમ હમેશ દેવોની પ્રાર્થના કરતો કે અન્નણુતા કાઈ અધરિત વચન નીકળી ન જાય તેના લખાણોમાંથી જાહેર રાજકીય હંગામો ચિત્રાય કદ પણ ઉગર્યું નથી અને તેના ભાષણોમાંથી પણ થોડા વાક્યો જ સ્મૃતિમાં રહી અમર ગેરના પામ્યા છે દાખલા તરીકે તે કહેતો ‘હજીનાનાઈ અખાતને પાછરીયસ અઘની આખમા ડના જેવો રહેના દેવો ન જોઈએ હું ત્રિગ્રહને પિત્રોપોનીમસ તરફથી સ્હડી આવતો જોઉં છું’ એક દરિયાઈ સ્હગાઈમાં સગ્ગરી ઉપર તેની માથે સોટ્રાકિનમ નીમારેનો હતો તે દગ્મિયાન એક પ્રસંગે મેદેફિસે મૌદર્યના વખાણ કર્યો ત્યારે પેરિક્લિસ કહે ‘સ્હારા મિત્ર’ જે સગ્ગર હોય તેના હાથ ચોખ્ખા હોવા જોઈએ એટલું જ નહીં પણ તેની આખ પણ ચોખ્ખી હોવી જોઈએ મેમિઅન ત્રિગ્રહમાં પડેલા એથન્સનાસીઓના સ્મરણમાં કરેલા વ્યાખ્યાનમાંથી સ્ટેમિએટસ નીચેનો ઉતારો આપે છે ‘તેઓ ખરેખર દેવોની માફક અમર થઈ ગયા છે કારણ કે દેવોને કાંઈ આપણે દેખતા નથી પણ તેઓને જે માન મળે

ફ હરાની શહેનશાહના દુમવાનો બચ દૂર થયો એટલે મેથન્સ અને હજીના વચ્ચે હરિદાઈ નાગી એ એટલા પાસે હતા કે એમાંથી એમનો નાશ બીજાની વૃદ્ધિ માટે અનિવાર્ય હતો અને એથન્સ તથા એટિકા પ્રાંત મોટા હોવાથી હજીનાનો નાશ થયો એ વચ્ચેની લડાઈ તથા સ્પર્ધા છેક ૯ પૂ ૪૨૯ સુધી ચાલી જે સાવમા એથન્સે હજીનાના બધા વતનીઓને લાગી નહાઈ એ માફ આલસા કર્યો

છે, અને જે સુખ તેઓ ભોગવે છે તે ઉપરથી આપણે તેઓને અમર માનીએ છીએ. તેમ જ જે વીરો પોતાના દેશ માટે પ્રાણ અર્પણ કરે છે એઓનું પણ હોયું જોઈએ. ”

યુકિરિડિસ જણાવે છે કે પેરિક્લિસનો રાજ્યકારભાર સિદ્ધરાસનને મળતો હતો. અને જોકે રાજ્ય પ્રગ્નમતાકે કહેવાયું તો પણ વાસ્તવિક જોતાં સમગ્ર સત્તા એક જ હાથમાં હતી. બીજા લેખકો પણ જણાવે છે કે તેણે પ્રથમ લોકોને જીતેલા પ્રદેશની જમીનના વિભાગ જોઈ આપ્યા. પછી તેઓને રાજ્યને ખર્ચે જાહેર નાટકો બતાવ્યાં. અને રાજ્યની સામાન્ય નોકરી માટે પણ પગારનો દર બાંધી આપ્યો. આ નવી રીતો અનિષ્ટ હતી; કારણ કે તેથી લોકો ખર્ચાળ અને શાખીન થઈ ગયા, અને જે કરકસર અને ઉદ્યમ તેમનાં આધાર રૂપ હતા, તે તેઓ ખોઈ જોઈ. આ વિષયમાં આમ મતભેદ હોવાથી કાર્ય કારણ બરાબર ધ્યાનમાં આવે તે માટે આપણે એથન્સના પ્રગ્નસત્તાકારાજ્યનો કેટલોક પાછલો ઇતિહાસ જોઈએ. ,

પ્રથમ તો અમે કહી ગયાં છીએ તેમ કાષ્ઠમન યશસ્વિજીરે વિરાજતો હતો તેની સાથે પોતે કંઈ પણ બરાબરી કરી શકે એવા હેતુથી તેણે ગરીબવર્ગની ખુશામદ કરવા માંડી. કાષ્ઠમન તેના કરતાં વધારે પૈસાદાર હતો, અને તે પોતાના પૈસાનો ઉપયોગ ગરીબોને મદદ આપવામાં, જુખ્યાને જમાડવામાં અને વૃદ્ધને દાંકવામાં કરતો; અને આ ઉપરાંત પોતાની વાડીની વાડ તેણે કાઠી નાંખી હતી તે એટલા માટે કે જે સાહે તે તેનાં ક્ષેત્ર લઈ શકે. પેરિક્લિસને લોકપ્રિયતાનો આ રસ્તો ખુશી ન હોવાથી તેણે રાજ્યની તીજોરીમાંથી નાણાં જોઈ આપવાનો રસ્તો કાઢ્યો. એરિસ્ટોટલ કહે છે કે તેને આ રસ્તો મૂઝાડનાર આયોગનો ઉપયોગનાઈડિસ હતો; એ પ્રમાણે પ્રજાવર્ગને જાહેર ગમતોમાં ભાગ લેવ. તથા ન્યાયમંદિરમાં દાખરી આપવાને માટે પગાર આપવી તથા બીજી રીતે પગારો અને બેરો આપવી તેઓને પોતાની તરફ કરી લીધા અને પછી તેમની મદદથી તે એરિસ્ટોપેગસના મંડલની સામે થયો. એ મંડલમાં બેસવાનો તેને હક ન હતો. કારણ કે કદી આર્કને કે ચેસ્મેથીટીસ કે પવિત્ર ક્રિયાઓનો ધર્મશુરુ કે પોલમાર્ક નીમાયો ન હતો. અસહનના વારાથી આ પદવીઓ ઉપરની નિમણૂક ચિટ્ટીઓ નાખીને કરવામાં આવતી હતી. અને એ પ્રમાણે નીમાવા પામેલામાંથી જેઓ પોતાનું કામ મારી રીતે બજાવતા તેઓને એરિસ્ટોપેગસના મંડલમાં દાખલ થવાનું માન મળતું. પેરિક્લિસને પોતાની લોકપ્રિયતાથી એ મંડલ સામે પક્ષ ઉભો કર્યો. અને એ મંડલ આગળ આવતા ઘણા કેમો પ્રજા સમક્ષ ચૂકવવાનું કરાવ્યું. તેમ જ પ્રજાના શત્રુ અને સ્પર્ધાનોના મિત્ર તરીકે કાષ્ઠમનને ઓન્ટ્રોસિઝમના પ્રયોગથી તેણે દેશપાર કરાવ્યો; કુલમાં અને દેશતત્ત્વમાં કાષ્ઠમનનો બરાબરીઓ કોઈ હતો નહીં. વિદેશીઓપર તેણે ઘોઠી જીતો મેળવી હતી. અને ગૌરવને પૈસા અને બીજી લૂંટ લાવી આપી હતી. એ તેના જીવનવૃત્તાંતમાં જણાવી ગયા છીએ. આ પ્રમાણે પેરિક્લિસે સામાન્ય પ્રજાવર્ગ પર આટલી બધી સત્તા મેળવી. કાષ્ઠમનને દેશનિકાલ રહેવાની મુદત દસ વર્ષની હતી. તે અરસામાં સ્પર્ધાનું એક જાબર કસ્ટર રેનેઆમાં દાખલ થયું. અને તેમની સામા એથન્સવાસીઓ સ્હહ્યા તે વખતે કાષ્ઠમન આવીને તેની શાખાના પુરોને મળ્યો, એવા હેતુથી કે યુદ્ધ વખતે પોતાના મંપુઓ સાથે પોતાના જીવને પણ જોખમમાં નાંખી સ્પર્ધાનોના પક્ષમાં હોવાનો પોતાપરનો વહેમ તેથી દૂર થઈ શકે. પણ પેરિક્લિસના મિત્રોએ સાથે મળી તેને દેશનિકાલ તરીકે

ફર થવાની શરૂ પાડી. અને તે જ કારણને લીધે પેરિક્લિડસે પણ આ યુદ્ધમાં અસાધારણ શૌર્ય અને પોતાની સલામતી માટે તદ્દન બેદરકારી બતાવી હોય એમ જણાય છે. કાષ્ઠમનના બધા મિત્રો જેઓની ઉપર પેરિક્લિડસે સ્પષ્ટતાની તરફેણમાં હોવાનો આરોપ મુક્યો હતો તેઓ પણ એકે એક આ યુદ્ધમાં ખરેખરે શૌર્ય બતાવી લડ્યા ને પડ્યા. આ યુદ્ધમાં પોતાના સીમાડા ઉપર જ હાર ખાવાથી અને વસંત ઋતુ આવતાં શરીર ખીજ એવી અગાધની ખીકથી એથન્સવાસીઓ કાષ્ઠમનની દેશનિકાલીથી પરનાવા લાગ્યા. એ જોઈને પેરિક્લિડસે પોતે પ્રજામંડલ આગળ દરખાસ્ત મુકી કાષ્ઠમનને પાછો ખેંચાવ્યો, અને તેના આગળ પછી તેની મદદથી સ્પર્ટનો સાથે સંધી થયો. કારણ કે સ્પર્ટનો પેરિક્લિડસ અને ખીજ પ્રજાસંતાક રાજ્યબંધારણની તરફદારી કરતા અગ્રણીઓ તરફ જેટલો તિરસ્કાર ધરાવતા હતા તેટલું જ કાષ્ઠમન માટે તેઓ માન ધરાવતા હતા. પણ કેટલાક લેખકોનું માનવું એવું છે કે કાષ્ઠમનના પાછા શરવાનો કારણ થયા પહેલાં કાષ્ઠમનની ખૂબ જ એથીનાઇઝની મારશ્વ એવો કારણ થઈ ગયો હતો કે ધરિત સામે જવાના એથીનિયન લશ્કરની સરદારી કાષ્ઠમનને આપવી. અને તેણે ખૂબ નૌકા સાથે ધરાનના શાહનો મુલક તારાજ કર્યો. અને પેરિક્લિડસે એથન્સમાં જ રહી રાજ્યકારભાર સંભાળ્યો. આ ઉપરાંત એવી પણ વાત સાથે છે કે આ એથીનાઇઝએ પહેલાં પણ પોતાના ભાઈ તરફનો પેરિક્લિડસનો ગુસ્સો નરમ પાડ્યો હતો અને કાષ્ઠમનના સામે જ્યારે કામ આવ્યું હતું ત્યારે તેને મૃત્યુ કરતાં ઓછી શિક્ષા કરાવવા વીનવી તેમાં ફાવી હતી. કાષ્ઠમનના વિરુદ્ધ પક્ષના પક્ષી તરીકે જે મંડલ નીમવામાં આવ્યું હતું તેમાં પેરિક્લિડસ એક હતો. અને જ્યારે એથીનાઇઝ તેના ભાઈ માટે દયા યાચવા તેની પાસે આવી ત્યારે તેણે જરા હસીને જવાબ આપેલો: 'એથીનાઇઝ! આવા કામમાં ફાવવા માટે જોઈએ તે કરતાં ત્હારી ઉંમર વધારે છે.' પણ સભામાં કામ આવતી વખત પોતાની શરૂઆત કરવા તે ફક્ત એક જ વાર બોલવા ઉઠ્યો હતો અને તેની વિરુદ્ધમાં જેટલું ઓછું બોલાય તેટલું બોલી તે બહાર ચાલી ગયો. તો પછી પોતાના પક્ષના લોકપ્રિય વક્તા અને તેના સહાયક એફિઆલિસનું ધર્મી અને અદેખાઈથી ખૂબ કરાવવાનો આરોપ તેનાપર આઘટકોનીનિયમ મુકે છે, તે કોણ માની શકશે. આ ઇતિહાસ કે કોણ જાણે ક્યાંથી આવી વાતો ઉબેલી કાઢી તેમના વડે એક આવા નરના ચરિત્રપર ઘણા પાડવા પ્રયત્ન કર્યા છે? પેરિક્લિડસ બેશક બિલકુલ દોષરહિત તો ન હતો. તોપણ એનું ચરિત્ર ઉદાર હતું. અને તેનો ટક ઉન્નત હતો. એવો નર આવું ક્રૂર અને રાક્ષસી નીચ કૃત્ય કરે જ નહીં. આ વિષે એરીસ્ટોટલ કહે છે તે જ મૂલ્ય હોવું જોઈએ કે પૈસાદાર વર્ગને લોકોના હકપર તરાપ મારતા અટકાવવામાં એફિઆલિસ ઘણા આગેવાન ભાગ લેતો હતો. એથી તેમને તે અકારો થઈ પડ્યો હતો. અને તેમણે જ ટેનેઆના એરિસ્ટોડાઇકસદ્વારા તેનો ઘાત કરાવ્યો.

નૌકાસૈન્યની સરદારીમાં જ કાષ્ઠમનનું સાધ્વિસના ટાપૂમાં મૃત્યુ થયું. અમીરવર્ગને લાગ્યું કે પેરિક્લિડસ અભારથી જ શહેરમાં સર્વથી મોટો જણાય છે, તો આગળ જતાં તેની સનાની હદ રહેશે જ નહીં; તેથી તેની સત્તાનો દોર યોડો ઘણો પણ ઓછો થાય અને એની ઉન્નતિ થવામાં બનતી અટકાયત યાય એવા હેતુથી તેઓએ એલોપીક્રાના વિભાગના એક યુકિડિડિસને ઉભો કર્યો. આ યુકિડિડિસ કાષ્ઠમનનો સગો થતો હતો. અને

નેરે જા મનુષ્ય વૃદ્ધાશ્રમ તેનાના ન હવું જ્યાં વૃદ્ધાશ્રમ અને નાજીરા ખામતોમા તે કાલમન કરતા સ્ત્રી હતો અને જગી શેહેરમા જ નિગતગતને લીધે અને નાજમ હામા હમેશ પેરિઝિમ વિન્દોના પાંચ અંદણુ રીને ઘોડી વખતમા ગજનતમા એ પક્ષ પાડી નાજનીનાને કહક સમતોના ગખના મમર્થ થયો તેને અખીગર્ગના લોગે મામાન્ય વર્ષ સાથે લેગાર્થ ન લતા છતાંને છતાં એમે એવો નિયમ ગખ્યો, એટલા માટે - તેમના દગ્ગતને મળતુ માન ઓછુ થતુ થતુ જુમાડ જવા ન પામે, એથી ઉતરુ સામાન્યવર્ષ અને સિદ્ધવર્ગ વચ્ચેનો ભેદ પ્રથમથી જ પ્રગભર ચાલ્યો આવતો હતો, પણ તે સોડાની પાટમાથી ન દેખાતી ફાગની માફક નમિન ગહેતો હતો. પેરિઝિસ અને યુકિલિડિસ નચ્ચેની ઉનાઈ હરીશાહી તે એ વર્ગો તદ્દન જુદા પડી ગયા અને તેનુ વિગેર પગિલુમ એ થયુ કે પેરિઝિસે સોમાને ઓગ વધારે લગભ દીડી મુખી દહો અનેક છૂટ આપી અને તેમની કૂપા વધારે વધારે મેળવવાને ચાલુ કર્ષ ખેન કે તમાસો કે ઉત્તરથી કે મ વસ એવા એવા નિર્દોષ આનહના માધનો તે ગાન્યને ખર્ચ અને ગજનકાર્યને અંગે વધારેને વધારે પૂ. પાડવા લાગ્યો તે ઉપનાત તે દર વર્ષે નાજ બહાણેને સરકે મોકલતો જેમા ધણી શેહેરીઓ જતા અને તેમને આઠ મામ પગાર મળતો અને જગી ખનામીનુ કામ તેઓ શીખી તેમા પ્રવીણ થતા વગી તેણે એક હજાર માણુમનુ થાણુ ખસેલિમતમા, પાચતેનુ નેકસોસમા, અડીમેનુ એન્ડોસમા, એક હજારનુ એસમા પાલ્નોડીના મુનકમા, અને ખીગને ઈગતીનું સાલમેગીન ગામ વસાવવા માટે મોકલ્યા એ છેક ચાણુએ માઈએનિસને યુધિઆધુ નામ આપ્યુ. પેરિઝિસે આ ચાણુઓ સ્થાપી તેકાગ એથન્સમાના નિન્ધમી તથા છેક તગીમા આવી પડેલા શેહેરને ગોહેરમા ગજડ કરતા મગડી તેમને રેકાલે પાગી આપ્યા, એટલુ જ નહીં પણ જ્યાં જ્યાં એથન્સના તાજામા નનાહમગી નગરગાંધો બરાબર વધાદર ન હતા ત્યાં ત્યાં જ આ નવા ચાણુઓ વસાવીને તેમના ઉપર એથન્સનો દાખ પણ મેમાડ્યેલ.

પણ એથન્સનગરીની ગોમા અને તેના વતનીઓને મુખ્ય આનહનુ સ્થાન તથા વિદેશીઓને સ્નાનદાયર્થમા ગરક કરી નાખનાર તેમ જ પ્રાચીન ગ્રીસની સમૃદ્ધિ અને શક્તિનો પુગવો એ ત્યાંના ભવ્ય મંદિરો અને બાંહેડ મકાનો હતા. પેરિઝિસે આવા કાળી ગરીના નમુના અધાવવાનુ મહાબાનુ તથા એથન્સની નાખનાર રહે એવુ કામ કર્યુ તે સામે પણ તેના દુસ્મનોએ સખ્ત દીમ કરવામા બાજી ગખી નહીં પ્રગમડવ સમક્ષ તેના ઉપર આરોપ મુખ્તા તેઓ બાર દહને કહેતા કે “ઉત્તેસમાથી સમગ્રગ્રીમ દેશની બહાર તીખેડી ખસેડી એથન્સમા લાવી પોતાના અખતિયાન્મા રાખવામા તેણે એથન્સ ઉપર મોહુ કલક આણ્યુ છે વગી એથન્સમા લાવીને પણ તેને વિદેશીઓ લઈ જાય તે ભયમાથી ટાળવા અને સાવચેતીના ઉપાય તરીકે લાગ્યાનું બહાનુ પણ તેણે રહેવા દીધુ નહીં અને જ્યારે વિગ્રહને માટે ભત્રેસા બરણામાથી એક અભિમાની ઉચ્છ્રખર ઝી પુષ્કળ ધરેણુનો દાહરે નહાવે છે તેની માફક એથન્સવાસીયો પોતાના શેહેરને ચણુમા છે અને હજાર હજાર ટેલન્ટ એસે એથ બારે મંદિરો બાંધે છે અને તેમને પૂનગાઓથી ચણુમા છે, હારે સમગ્રગ્રીસ પોતાને મોહુ અપમાન થયુ ગણશે અને આ દેખીતો જુવમ લેખારો.

આ મતનો પેરિઝિસે નીચે પ્રમાણે ઉત્તર વાળ્યો. “જ્યાં મુખી આપણે વિદેશીઓને દર રાખી સહુમત લસ્યાનોને બચમુખ નાખીએ છીએ ત્યાં મુખી ઉધગવેલા પૈમાનો

હિસાબ આપના આપણે બંધાયા નથી મર્યાદાએ આપણને નથી આપ્યાં બંધાણો કે નથી આપ્યા ઘોડા, કે માણસો પણ ક્રમ પૈસાની મદદ આપી છે, તો પછી જ્યાં સુધી એ પૈસા લેતી વખત કંઈની કબજા આપો પાત્રીએ ત્યાં સુધી એ પૈસા આપનારના નહીં, પણ લેનારના જ ગણાય નહીં જ્યારે આપણે મઝામની બધી મામત્રીઓ કરી ગઈ છે, ત્યારે પછી આપણી બાબતની દૈન્ય આપણે એના કામમાં વાપરવી જોઈએ કે જે બનતા સુધી સર્વ. ઉદ્યોગ અને બરડાત જવાને અને તે પરિપૂર્ણ થાય, ત્યારે ગેરેન્ડી શોભાના અગર અનુસ્તબ તરીકે વિદ્યમાન રહે હવે આ બધા મદિરો વગેરેની ગચનામાં એટલી બધી જાતની કમતનો અપ પડે છે કે દરેક ધધાને ઉત્તેજન મળે છે એટલે લગભગ આખા ગેરેન્ડી રોજ વધારે જોસમાં ચાલે છે અને ગેરેન્ડી નિર્માણ અને શણગાર અને એક સાથે થાય છે ખરેખર, જેઓ લાયક ઉમરના અને ડૈન્યવાન હતા તેઓનો યુદ્ધમાં અપ હતા અને તે માટે તેમને યોગ્ય મુમારો મળતો હતો અને કારીગરો અને ખીજા હલકા વર્ગનાઓને પણ જાહેર પૈસામાંથી પોતાનો ભાગ મળતો હતો અને તે એમની પામેથી ઉત્તમોત્તમ કામ લઈને તેના બદલામાં જ આપવામાં આવતો હતો ખરે ખર આના કળાકાંચના કામમાં રોમચેના એ લોખંડે પણ સશક્ત મિપાહો અને ખલાસીઓ તરીકે સેના અજનતા નાગરિકોના જેટલો જ જાહેર તીજેરીમાંથી પગાર મળવાનો હક હતો પરથર, પિત્તળ, હાથીદાંત, સુવર્ણ, અબજુમ વગેરે નસ્તુઓ, કડીયા, કંસારા, સુતાંગ, સોની, ચિતારા વગેરે કારીગરોને કામ આપતી, તેમને સમુદ્રમાર્ગ આપાત કરનામાં વેપારી અને બંધાણુનીઓ નમે લાગતા અને જમીન માર્ગે લાવવામાં પૈસા બનાવનાર, ગાડા વેચનાર, હેલકરી, દોરગ બનાવનાર, ચામડા કાપનાર વગેરે લોખંડે મજૂરી મળતી અને સરદારના હાથ નીચે સિપાઈઓ હોય તેમ દરેક હુન્નરકલાને અંગે અનેક હલકા મજૂરો પણ કામે લાગતા હતા આવી રીતે બધા ધધા ચાલતા હોનાથી સમાજના દરેક ભાગમાં બરકતનો ફેલાવ થયો અને આશ્ચર્યકારક પ્રમાણના અને અકલ કામ ન કરે એવા સુદર અને બબ્બ મકાનો બધામાં કારણ કે દરેક શિલ્પી પોતાની યોજનાઓની બબ્બતાને પોતાના હાથની ચતુરાઈથી બનતા સુધી પહોંચી વળવા સતત પ્રયત્ન કરતો હતો અને સર્વથી વિશેષ આશ્ચર્યકારક બિના તો જે ઝડપથી એ મદિર, પ્રતિમા વગેરે તૈયાર થયા એ છે હાણી ધમારતો, જેમાંની દરેકને માટે બે ત્રણ જન્મારાની મહેનત જાઈએ, તેવી એક ફતેહ-મદ નગની કાગિદમાં તૈયાર થઈ ગઈ

કહે છે કે એક ચિતારાએ, પોતે જે ઝડપ અને સહેલાઈથી જાણીએ તૈયાર કરતો ને વીધે બડાઈ કરી, ત્યારે અયુક્તીસે કહ્યું “ જો હું કદી બડાઈ મારીશ તો મ્હારા દરેક કામ પાછળ મને કેટ ટોલા બધો વખત લાગે છે એ વિધે જ મારીશ ” કારણ કે ઝડપથી અને સહેલાઈ જેટલું કામ સૌદર્ય અને ટકાઉપણામાં ઉતરતું હોય છે તેથી ઉત્કૃષ્ટ કામ જેમ ધીમે ધીમે થાય છે તેમ તેના ટકાઉપણામાં વધારો થાય છે એટલા માટે આપણે વધારે આશ્ચર્ય પામવાનું છે કે પેરિક્લિસના બધા વેલા મમનો એટલા જલ્દી તૈયાર થયા, તોપણ જમાનાના જમાના કાયમ રહે એવા બાધેના છે કારણ કે તેઓમાંનું દરેક તૈયાર થઈ રહ્યું કે તુરત તેમાં પુરાતન મકાનની બાવના લાગતી એથી ઉત્કૃષ્ટ એ મકાનો અત્યારે આટલા બધા વર્ષોથી ઉભા છે છતાં તેમની શોભા માં હજી પણ ઘણું તાજા બાધેલા મકાનની જ નવનતા જણાયા કરે છે જાણે કે નિરતર

યુવાની અથવા અનુપમ સૌંદર્યનો આત્મા તેમનામાં વાસ કરી ન રહ્યો હોય તેમ તેમને સમયની કાંઈ અસર લાગતી નથી એમ જણાય છે.

તે વખતમાં બીજા દુશિયાર કારીગરો અને શિળ્પીઓ હતા. હતાં એ બધાના ઉપરી તરીકે શ્રીકૃષ્ણસને સુરર કરવામાં આવ્યો હતો. પાંચેનોત અથવા પેલામનું નદિર જે સો ૪૮ મોરસ હતું તે બાંધવાનું કામ કેસિદેસ અને દાંડીનસે કર્યું. દાંડીસિસનું દેવળ જ્યાં મુખ કિયાઓ થતી તે કારીગરસના હાથમાં હતું, પણ તે તેના પાયા નાખી, દરસબધી તથા ચાંબલાઓ તૈયાર કરી મૃત્યુ પામ્યો અને તેના પછી જાણીતી વિભાગના મેટાગિનિસે સ્નેહોની ઉપલી હાર ઉમેરી અને કોસાગસના ઝેનોડિકસે મથાગાનો હુંમલ બાંધ્યો. તથા બાણીના હાપરાનું કામ પૂરું કર્યું. એયન્સના કોટની “લોખી રોંગ” બાંધવાનું કામ જે બાંધવાની દરખાસ્ત કરનાં પેરિક્સિસે કરેલું બાપણ મેકિટિસ કરે છે કે તેણે સાંભળ્યું હતું) કેસિદેસે કર્યું હતું. આ કામ થયું પીપું ચાલતું હતું એવી ફરિયાદ એક કવિ કરે છે.

“વક્તાએ તો ચન્દ-ચોસલાં ઉપરા ઉપરી ધણાંય ખરકયાં; પણ ચુન્દોથી કદાપિ કયાંયે કોટ ચણાય શું !” સંગીતશાસ્ત્ર પણ પેરિક્સિસના કહેવા સુચ્ય બાંધવામાં આવી હતી. તેની અંદર આસનોની અને સ્નેહોની હાર હતી. અને તેનું હાપરું, કરે છે કે, દરનના ચાહના તંબુના નમૂના ઉપરથી શંકુ આસરનું કરવામાં આવ્યું હતું. અને તે પરથી તે જ કવિ પેરિક્સિસની નીચેની ઉક્તિમાં આ પ્રમાણે મજકરી કરે છે.

“શિરપર કાંઠો સુહી વ્યુવો ! આ જયુસ આપણો નામ્મ શૂદ્રે નાથક બનતો
સૌ નાથક અણુનો; નહીં રહી પ્રતિરપદિ બીતિ; નહીં હવે રહી દેશનિકાલ
થવાની બીતિ; આગળ પ્રગ્ન થકી ધરધરે તો તે આ આજે કરી
પ્રગ્નતે નિજ વાદિય જ સ્વરંદથી મન ચાલ સુરો તે તેમાં વાગે”.

આ વખતે પેનેથીનિઆના ઉત્સવ વખતે સંગીતકુચલ નરોમાં જે સૌથી સારો જણાય તેને ઇનામ આપવાનો ફાવ પેરિક્સિસે બહુ મહેનત લાદને કરાવ્યો અને પછી પરીક્ષક તથા ઇનામ આપનાર તરીકે, પોતાની જ નીમનોક થવાથી ગાનારાઓ તથા બાજવનારાઓને અમુક નિયમસર યોગ્ય તેમની પરીક્ષા લીધી અને આ વખત પછી બધી સંગીતની સ્પર્ધાઓ એ સંગીતશાસ્ત્રમાં જ થતી.

એકોપોલીસના કિલાના મુખ્યનો બાગ પૂરો થનાં પાંચ વર્ષ લાગ્યાં અને તેમાં મુખ્ય શિળ્પી નેસીકિસ હતો. એ કામ ચાલતું હતું તે દરમિયાન એક વિચિત્ર બનાવ બન્યો હતો; જે પરથી એવું સૂચન થતું હતું કે દેવી બળે એ કામથી પ્રતિકુળ નહીં પણ અતુક હોય, અને તે કામ પૂરું પાડવાને બલે ઉત્તેજન આપતી હોય. એ કામ ઉપર લાગેલા એક ચાલાક અને ઉત્સાહી કારીગરનો પગ લપસવાથી તે મથાળેથી છેક નાંચે પડ્યો. અને તેને એટલું બધું વાળ્યું કે તેને છવવાની આશા ન હતી. આ અકસ્માતથી પેરિક્સિસને બહુ ચિંતા પેડી; પણ તેટલામાં તેને સ્વપ્નમાં દેવીએ દર્શન આપ્યાં. અને રોજ અમુક આપધ લગાડવાને સૂચના કરી અને એ સૂચનાનો અમલ થનાં દહીં એકદમ સાગે થયો. કિલામાં હોમ કરવાના સ્થાન પાસે તંદુરસ્તીની મિત્રશ દેવીની એક પિતળની પ્રતિમા છે. તે પેરિક્સિસે આ બનાવના સ્મરણીય તરીકે સ્થાપિત કરી. આ દેવીની સુવર્ણની પ્રતિમા શ્રીકૃષ્ણે બનાવી હતી. અને આપણે જણાવી ગયા તેમ તેણે નાંચે પા-

તાનું નામ લખેલું છે પેરિડિસ સાથેની તેની મિત્રતાને લીધે તે બધા કામનો ઉપરી હતો. અને બધા શિષ્યોએ તેના કલા પ્રભાવે વર્તતા હતા, આથી તેની ઇર્ષ્યા થતી અને પેરિડિસની નિંદા થતી અને એમ કરવાનું ટ્રીડિસમ પેરિડિસને માટે પોતાને પેરિડિસને બોલાવતો અને ત્યાં પેરિડિસ ટ્રીડિસના આવી ગયેલા કામ બેસાને બહાને અનેકવાર જઈ તેમને મળતો હામ્યસ કનિઓ આ વાતના આધાર પરથી પેરિડિસને તદ્દન અચ્છેદી ચીતરતા અને તેના મિત્ર તથા યુદ્ધમાં તેના હાથ નીચેના એક અમલદાર મેનિપ્સની સ્ત્રી માથે આડો વ્યવહાર ગંભીરતા આપી તેને માથે મ્હડાવતા, વળી તેના એક બીજા મિત્ર નામે પિગ્મેનિપ્સ પામે નરાઈના પત્નીઓ અને ખાસ કરી મોર્ગો જ્યો હતો એ પત્ની તેઓ કરેલા કે પેરિડિસના સબધમાં આવતી સ્ત્રીઓને બેઠા આપના માટે એ પક્ષીઓ હતા, પણ બધાં જેસોમના મેસિમોટસ જેવો પુરુષ તેના ઉપર પોતાની જ પુત્રવધુ સાથે મબધ કરવાનું ઘોર અને પાપા વગરનું કનક મ્હડાવતા આચરે ન ખાય ત્યારે પત્ની માર્મિક લેખમે મહાપુરોની કીર્તિનો ભોગ સામાન્ય લોકવર્ગની ઇર્ષ્યાને આપે તેમાં નરાઈ નથી. અંતિહામિક બાબતોમાં મત્ત પાખ્યુ ઘણું જ મુશ્કેલ છે, કાળુ કે બે તે લેખમે જે સમય મિમે લખતા હોય તે પછી થયા હોય તો તેમને બધી મિત્રતાની માહિતી મળતી નથી, અને ને તેઓ મમકાવીન પુરો અને બનાવો મિમે લખતા હોય તો તેઓ ઇર્ષ્યા કે અભિમાન અથવા મિત્રતાથી દોરનાઈ જઈ નિષ્પક્ષયાતી ગ્દી શક્તા નથી

થુરિડિસના પક્ષના સ્ત્રીઓએ પેરિડિસ ઉપર એવો આરોપ મુક્યો કે તેણે તા જ્યની ઉપજ ઘટાડી નાખી છે અને તીન્નેરીના પૈમાં બધા વાપરી નાખ્યા છે પોતાનો ખ્યાલ કરતા પ્રજાવર્ગ મમકા પેરિડિસને પુણ્ય કે 'તમને એમ લાગે છે કે મ્હં ખર્ચ અણુવટનું વધારે કર્યું છે' અને આના જવાબમાં તેમણે હા કહી એટલે તે બોલ્યો "તારે એ ખર્ચ બને તારે ખાતે મ્હડે તમારે ખાતે નહીં ક્રમ નવી ઇમારતોમાં એથન્સની પ્રજાના નામને બદલે મ્હાર નામ પ્રતરાવજો આ પછી તેના આત્માની મહત્તાથી છક ઘણને કે એના જાન્ય મકાનોની કીર્તિમાં ભાગ પડાવવાના ઉત્સાહથી તેઓએ હરાવ્યું કે રાજની તીન્નેરીમાંથી ગમે તેવો વ્યય કરવાની તો કુલ મુખતિયારી આપનામાં આવે છે

આખરે પેરિડિસ અને થુરિડિસ વચ્ચેનો વિરોધ એટલે મુઠ્ઠી આપ્યો કે બેમાં થી એમને દેશવટો મળ્યાથી જ તેનો રસ્તો નીચે એમાં પેરિડિસનો નિજ્ય થયો થુરિડિસનો પક્ષ પરાજય પામ્યો અને તેને દેશવટો મળ્યો રાજ્યમાં વિરોધ નાશ પામ્યો અને લોકવર્ગની અદર એકતા થઈ અને પેરિડિસ એથન્સ અને તેના થાણુઓનો ઉપરી હોઈ મહેસુલ, લશ્કર અને નૌકાગૈન્ય, ટાપુઓ અને સમુદ્ર, ઔદ્યોગ તથા વિદેશીઓના સંસ્વારવાગો નિશાન દેશ, ગજઓની મિત્રતા અને શાહજાદાઓની મૈત્રી એ બધું એની સત્તા નીચે આપ્યું આ પછી તેણે પોતાની વર્તણૂક દેવની નાખી તે વખત પછી તે પાનના જેવી જ મિચિત્ર અને અસ્થિર પ્રજાની મરજીને અધીન ગણેતો નહીં તે વખત પછી દુર્ભા રાજ્યસત્તા રાજનીય બિનકુન ન રહી પ્રજામહલની મરજી સાચવવાના હલમ ઉપાયો પેરિડિસે પડતા મેલી રાજ્યમત્તાને અમીરશામન અને એકશાસનના જેની દ્રઢતા ધારણુ રાની રાજ્યનો લાભ હમેશા ધ્યાનમાં રાખી ન્યાયનો સીધો રસ્તો અખતિયાર કર્યો ઘણું ખર્ચ તે ન્યાય તરફ નજર દલીલથી તેમને દોરી લેતો પણ પ્રજા વખત

તેમના લાંબાનું કામ કરવાની તેમને ફક્ત પણ પાડતો આ તેની વર્ષભર એક માત્ર પૈથના જેવી હતી કે જે લાખા વખતના રોગની અદર સાધારણ રીતે શ્વાદિષ્ટ દવા આપે છે પણ ટેટલીક વખતે જરૂરીયાતને લઈને બદલાઈ દવા પણ આપના સુકતો નથી આવડા મોટા સુકક ઉપર હકુમત ચલાવનાર પ્રજાના જે વિકાસ સાધારણ રીતે થાય છે, તેનો ત્યાજ કરવામાં પેરિગ્રિસ કુશળ હતો જે એ દવાઓ તે આપતો તેના નામ આશા અને પછીક હતા એક લઈને જ્યારે તેઓ ઉચ્છૃંખન થઈ જતા ત્યારે તેમને ખીજ દવા આપી તેમની તીવ્રતા તે ઓછી કરતો. તેમ જ્યારે તેઓ નિરાશ અને નિમ્તેજ થઈ જતા ત્યારે તે તેમને ઉત્તેજિત કરતો. અને એવી રીતે તેણે બતાવી આપ્યું કે વનૃત્યમાંની પ્રેમની વ્યાખ્યા સત્ય છે, જે વ્યાખ્યા પ્રમાણે એ મનુષ્યોના મન વશ કરવાની કલા છે, અને તેનું મુખ્ય કામ આત્માની ઉપેક્ષા અને વૃત્તિઓને હવાવવાનું છે કે જે વાદિ-જના જુદા જુદા તારની માફક કમાયેલી આમળાઓના નર્મ સ્પર્શ વડે જ કરવાનું છે.

થ્યુકિડિડિસ કહે છે તેમ પેરિગ્રિસની સર્વોપરિ સત્તા તેના માત્ર વર ચાતુર્યને લીધે જ ન હતી તે નેક્રીવાગો અને શુદ્ધ કીર્તિવાગો હતો. પૈસા તેને લયચાવી શક્તો નહોતો પૈસાની તૃષ્ણાથી તે એટલો અધો વિમુખ હતો કે જે કે ગમ્યની બંધૂર તીર્થેગીમાં તેણે એક વધારે ભરતી કરી અને જોકે તેનો અધિકાર ઘણા ગમ્યો તથા દાનગરોના કરતા નધારે હતો તોપણ પૈસાની બાપીકી દોનતમાં તેણે પૈસાની મત્તાદાન એક ગ્રીકોના પણ વધારો કર્યો નહીં.

ખરેખર થ્યુકિડિડિસ તેના પ્રબળ ચોખ્ખું બચાવ કરે છે અને આક્ષેપવાળી કવિઓ તેમની ઈર્ષ્યાનુ રીત પ્રમાણે એ બિનાનું પૂરતું સૂચન કરે છે કારણ કે તેઓ તેના મિત્રો અને પક્ષકારોને નવા પીસીરટ્ટેટમના અનુયાયી એવું ઉપનામ આપે છે એ પ્રજાકીય મત્તાદાનમાં ઘટે તે કરતા તેની મત્તા ધણી વધી ગઈ હતી તેજા માટે પ્રજામંડલથી સ્વતંત્ર થઈ નિઃકુશ સત્તા ધારણ કરવાના પ્રયત્નથી દૂર રહેવા માટે તેને મોગદ આપે છે એક કવિ કહે છે કે એથન્સવાસીઓએ તેને રાજ્યોની ખટપટી, તેમની સાથેના કરારો કરવા તથા તોડવા, ગેરેરોના કોઈ અરજીમાં આવે તો બાધના અને મગ્ગમાં આવે તો તોડી પાડવા, શાંતિ અને વિગ્રહના સમયમાં રાજ્યની લગામ હાથમાં રાખતી એ બધું સોંપી દીધું હતું, અને આ કાંઈ ટકા વખતના ૧ તેહમદ કા બારના પરિણામ ન હતા પણ ચાલીશ વર્ષ સુધી એરિઆત્લીસ, નિઓકેટિમ, માછરોનાઈટિમ,* કાઈમિન, ટે માછરિમ્ફ અને થ્યુકિડિડિસના જેવા નામનીનિત્ત પુરગોની સ્પર્દામાં પણ પ્રથમ પદ ઉપર રહી અને છેવટે થ્યુકિડિડિસની સાન અને દેશવટા પછી

* આ સેનાપતિની જે જાત ખાસ નોંધવા લાયક છે ૬ પૂ ૪૫૭ માં નેપેન્થ દર્શિના અને ઇનિપેર સાથેના વિગ્રહમાં પશ્ચિમોરેલુ દલ તે વખતે કોરિન્થે મે મારા ને એથન્સથી સ્વતંત્ર કરવા લક્ષ્ય મોઢક્ય માછરોનાઈટિને એથન્સમાંથી ફિગોરો તથા રહોનુ જેવું તેણે ધારૂ એ કહું કરી એ લક્ષ્યને હરાવ્યું તે પછીના વર્ષમાં તેણે હનોદાહવાના મોઢા યુદ્ધમાં બીરોશિયનોને હરાવ્યા અને બીરોશિયાને સબળ મરી એથન્સની સના ઉપર અકુશ મુ રાના પ્રયત્નને બાબી પાડ્યો.

૬ પૂ ૪૫૧ માં લોકિસ પાસેથી નેપેન્થસ બહાર લાંબે ત્યા અપાઈના દ્વારા મુ મે નિયંત્રેને પસાવનાર બેબીનિયન સેનાપતિ એ ૬ પૂ ૪૪૭ માં ગ્રેકોનિવાના યુદ્ધમાં દાર્યો એ બિના આમળ આવે છે.

પણ પચીસ વર્ષ સુધી એ સત્તા તેણે પોતા પાસે રાખી. તે અરસામા દર વર્ષે તે તેના તે હોદ્દાપર શરી નીમાતો હતો. છતાં તેણે પોતાના હાથ તદ્દન ચોખ્ખા રાખ્યા હતા. જોકે બીજી રીતે તે પોતાની પૈસા સખધી રીતિ વિષે બેદરકાર ન હતો. પોતાની બાપીદી મિલકતને મબાળવાના હેતુથી અને તેમ જ દુરસદના વખતને અભાવે એ પાછળ બહુ વખત ગાગવો ન પરવડ્યાથી તેણે તેની વ્યવસ્થા એવી રીતની કરી રાખી હતી કે તે અમુક બાધેના માદા નિયમાનુસાર એની મેળે ચાલ્યા કરે, અને પોતાને બહુ તરફી લેવી ન પડે તે પોતાની વાર્ષિક પેદાશ વેચી નાખી તેના પૈસા કરી લેતો અને પછી પોતાની અને કુટુંબની જરૂરીયાત પ્રમાણે બજારમાથી સામાન વેચાતો મગાવતો. આ રીત તેની ઉમરે ધોડેલા છોકરાઓને પસંદ ન હતી અને તેના કુટુંબની સ્ત્રીઓને જ મુસારે તે આપતો હતો તે પૂતો ન હોવાની તેઓ ફરિયાદ કરતી કારણ કે મોટાના ધરમા હોય છે તેમ અહીં કોઇ પણ બાબતનો વધારો માન્ય પડતો નહીં. પણ દરેક બાબત જરૂરીયાતના પ્રમાણમા જ પૂરી પાડવામા આવતી, એટલે એમનાવી કંઈ ખાતગી કોથળાઓ ભરાતી નહીં. આ બધા કામની વ્યવસ્થા કરનાર તેનો ધવેન્જેનમ નામનો ગુલામ હતો. જે ચાતો કુદરતથી જ એ કામમા ચાનાડ હતો અથવા પેરિડિનસના શિક્ષણથી ચાનાક થયો હતો. આવી ત્રીણી બાબતોમા ધાન આપવું તે એનેકસેગોરસ “હાડપણ” ને ન છાજતું ગણતો હતો જો છે કે તેણે દેવી આવેશમા આની જમને ધરખાર તજ દીધા હતા અને ખેતર પડતર રહેવા દીધું હતું પણ મને લાગે છે કે જીનના રહસ્ય મજબી ચિત્તન કરનાર ફિલસૂફ અને જીનની હાજતો પૂરી પાડનાર ગજનીતિમ પુરુષ એ એમા બહુ દ્રઢ છે કારણ કે ફિલસૂફ તો ઉત્કૃષ્ટ નિયમો પર પોતાની બુદ્ધિ ચલાવે છે અને તેમા તેને હથિયારની કે બીજા બાહ્ય સાધનની મદદની જરૂર નથી પડતી ત્યારે ગજનીતિમ પુરુષ, પોતાના ઉત્તમ ગુણોને પ્રગ્નની મેવા કરનામા રોકે છે એવાઓને પૈસા જરૂરના છે એટલુંજ નહીં પણ તેનાથી તેમને કિમતિ મદદ મળે છે. પેરિડિનસ પોતાના ધન વડે ઘણા ગરીબ શહેરીઓની હાજતો પૂરી પાડતો પણ એથી ઉપર એનેકસેગોરસ એ વિધેની બેદરકારીને લીધે ધીમે ધીમે છેક હાડમા રીથિતમા આવી ગયો અને ઘડપણમા એટલો મૂઝાયો કે તેણે અપનામ કરી દેહ છોડી દેવાનો ઠરાવ કર્યો કહે છે કે પેરિડિનસને કોઇએ એનેકસેગોરસના ખજા એટલે તે તગત તેની પામે ગયો અને તેને ઘણી વીનવણી કરી સમજાવ્યો અને ખાસ બાર દબને કહ્યું કે તારા જવાથી મને એક નેક સલાહકારની ખોટ ટેલી બધી પડશે તેનો કંઈ વિચાર કર આ ઉપરથી એનેકસેગોરસે પોતાના મોઢા ઉપરથી વજ્ર ફર કરી કહ્યું ‘પેરિડિનસા જેને દીવાની જરૂર હોય છે તેઓ તેમા તેન પૂરવાની મબાળ રાખે છે.’

આઈનો આ ખગમા એથન્સના પરિબલની ઇર્ષ્યા કરના લાગ્યા હતા અને પેરિડિનસે એમા હજી વધારો કરવાના અને મહાન કાર્યો તરફ તેમની વૃત્તિ વધારે બેચરાના હેતુથી દરખાસ્ત મુકી કે, મુગ્ધ અને એશિયામા વસતા ન્હાતા મોટા બધા સ્થાનોના ગ્રીકોએ પોતાના પ્રતિનિધિઓને એથન્સ મોકલવા, એટલા માટે કે ત્યાં નિદેશીઓએ બાગી મુઠેલા ગ્રીક દેવાનયોની મરામત કરાવના સખધી, ઇગિની વિગ્રહ વખતે ગ્રીસ દેશની સવામતી માટેમા નેલી માનતા પ્રમાણે હવન કરાવના મજબી, અને શક્તિથી અને નિર્ભય રીતે બધા પોત પોતાનો વેપાર કરી શકે એ માટે સમૃદ્ધ પર્યટન સખધી, નિયમો ડગવરા માટે વિચાર ચલાવી શકાય.

આ દુઃખ પ્રમાણે પચાસ વર્ષની ઉપરની ઉમરના વીસ વૃદ્ધોને ચૂરી કાઢી તેમાંના પાંચને એશિયાના આયોનિયનો અને ડોમિનિયનો તથા લેમ્બોમ અને હોસના રાષ્ટ્રમાં નિમત્રણ કરવા મોકલ્યા. બીજા પાંચ હૈદરોએ અને ગ્રેમના બાઈએન્સિયમ નુધી આ-વેલા રોહરોને નિમત્રણ કરવા ગયા. ત્રીજા પાંચ પિતોપોનીસમ, ફોર્ટીસ અને બીએશિયા યદ્દ લોકોને ન્હતે એકનેનિઆ અને એન્ગ્રિયામાં ગયા અને બાકીના યેરમહી, એગઆ, યીએદી, અને યુબીયામાં વસતા પોતેન ગ્રીસની નુતેહરાન્તિ માટે રથપાવાના નવા મ-યુક્તમરણના દાખવ ચલા બોલાવવા નવા એનુ દરખાસ્તિ આપ્યું નહીં, ડારપુ ન પાઈનેએ એથન્સની ઇર્ષ્યાને લીધે એ દુઃખામ્ન નામજુર નાખી અને એ પ્રથમથી જ આ પ્રમાણે વર્ત્યા એટલે બીજે રથને ગયેલા એથન્સીઓનુ પણ કંઈ વચ્ચું નહીં, તોપણ પેરિનિસને આત્મા કેવા ઉત્તમ વિચારો બાધી રાકેતા એ આ પ્રયત્નથી સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે અને એટલા માટે જ આ બિના ચર્હાં જણાવી છે.

વિચરના વખતમાં તેની સુખ્ય ખુબી એ હતી કે દરેક યમવાની નવામતીનો તે પ્ર-થમ વિચાર કરેતા તે અનિશ્ચિત અને જોખમ ભરેલી ન્હાઈમાં નજીખુશીવી કદી ભાગ લેતો નહીં. તેમ જ જે સન્દરો અનિચારી પણે યુદ્ધમાં ગ્રપનાવે છે, અને તેમાં નમીએ ચારી આપેલી દોવાથી વિષ્ણાત થાય છે તેમનું અનુક-ણ તે કદી કરેતા નહીં એથી હનદુ તે હમેશ એથન્સવાગીઓને કહેતા કે ન્યા નુધી તમારું નશીબ ન્હાગ દાયમાં છે ત્યા સુધી રાન્થ અને તમારી સત્તા અમલ છે એમ મન-ને ટો મીયસના પુત્ર ટો'માઈસિસે પોતાના પગક્રમથી જુવાઈને બીએશિયા ઉપર અયોગ્ય વખતે ન્હાઈ કરવા તૈયારી કરી અને જનયુક્તના વરકર ઉપરાત એથન્સવાગી યુવાનોમાંથી ડ્રગવી અને ઉત્સાહી મરઘને પોતા માથે આવવા ઉત્સર્જે તે પછી જાહેરમાં પેરિનિસન તેમને એ કામથી અટકાવવા ઘણું કહ્યું તથા નીચવા શબ્દો પણ બોલ્યા “ જે તમે પેરિનિસન કહ્યું ન માનતા હો તો પછી સમય જે મરંથી લાલો મંચાહનર છે તેની સવાહની વાટ જુઓ ” આ કહેવા ઉપર તે વખતે તો કોઈએ ધ્યાન ન આપ્યું પણ જ્યારે યોગ્ય રોજના ખબર મળ્યા કે ગેરોનીઆ આગળ ટો'માઈસિસે હાર્યો ને પડ્યો અને તેની સાથે ઘણા જનીન યુવાનો પણ પડ્યા ત્યારે પછી લોકોએ પેરિનિસ મના વચન યાદ કર્યા અને તે તેમને એની હીર્ષદિની માથે એના દેશનુઓ માટેના ગ્રેમના પુનારા રૂપી લાગ્યા.

તેની ન્હાઈઓમાં ખર્મોનીસસની ન્હાઈથી તેને બહુ ખાન મચ્યું કારણ કે એ ન્હાઈ થી તે પ્રદેશમાં રહેતા ઓક લોકોને બહુ શયદો થયો તેઓના રોહરોને તેણે એક હઝાન સસકત એથન્સવાગીઓની મદદ આપી, એટલું જ નહીં પણ સયોગીબૂમિ ઉપર કિરેબદી પણ કરી આપી. આથી કુત્રી ગ્રેમીયન પોર્મોની વારવાન્ની ન્હાઈ બધ થઈ, તેમ જ સરહદ પર ગ્રેતા લોઝ લુટકાર ચનાવતા તેનો પણ અટકાવ થયો, પન્તુ જે ન્હાઈથી વિદેશીઓમાં પણ તેની કીર્તિ ચઈ તે તો પિતોપોનીસસની દરતી તેણે દિવાઈ ન્હતે ન્હાઈ કરી હતી તે હતી તે મેગાગના એક બદરથી એકમે બહારો લઈને ની-બ્યો (આગળની ન્હાઈમાં ટો'માઈસિસે કર્યા હતા તેમ) તેણે રત્નાના બધા બદરો અને સયુકાહાના ગેહેરોને તાજાં કર્યા તેના બહુ બનની ખ્યાતિથી બધા ગેહેરીઓ પો-તપોનાના કિલ્લેબધ ધ્યાનમાં જઈ બતાઈ બેઠા અને રથ મિલિયોનિયનો તેની સામે થયા,

તેઓને તેણે તેમિયા આગળ યુદ્ધમાં હરાવ્યા અને એ છતની યાદગિરીમાં એક સ્તંભ ચણાવ્યો. એકિયાના મિત્રગજબમાથી તેણે કેટલાંએક માણસોને પોતાના બ્હાણ ઉપર લીધાં અને પછી સાંભા કાઢા ઉપર ચઢી જઈ એકનનિઆમાં ગયો અને દનીડીલોકોને તેમના કિલ્લાની અંદર પૂરી દઈ અને તેમનો મુલક પાયમાલ કરી પાછો ફર્યો. આ આખી ચ્હડાઈમાં તે દુશ્મનોમા બ્હીક પેસાડતો. અને તેના રોહેરીઓમાં ચાલાક અને ડાહ્યા સંદારની છાપ પાડતો ગયો. કારણ કે આ આખી ચ્હડાઈમાં તેના હાથ નીચેના કોઈને પણ કાંઈ અકસ્માત પણ થવા પામ્યો નહીં.

એક મોટા અને સારી રીતે મજ્જ થયેલા કારલાથી તે યુક્ષાઈન સમુદ્રમા પોન્ટમ ગયો અને ત્યાં આગળ વસતા ગ્રીક નગરોને જે લાભ જોઈતા હતા તે મેળવી આપ્યા. અને તેમને બહુ માન આપ્યું તેમ જ તેમની આસપાસ વસતા વિદેશી લોકોને તેણે બતાવી આપ્યું કે એથન્સ સમુદ્રપર આધિપત્ય ભોગવે છે. અને તેના કાફલા નિડરપણે સમુદ્ર ખેડે છે. અને તેથી એથન્સના પ્રભાવની છાપ તેમના મન ઉપર પાડી. તેણે મીનોપીના લોકોની મદદમા તેમના જીલમગાર ગજ ટાઇમેસીલિઓસ સામે લડવા તે જ્હાણુનો ન્હાનો કાફલો લોમેક્સની સરદારી નીચે મુક્યો અને જ્યારે તે જીલમગાર અને તેના પક્ષના લોકોને હાકી કાઢવામા આવ્યા ત્યારે તેણે એક ઠગન કરી જાહેર કર્યું કે છઓ એથન્સનામીઓનુ એક થાણુ સીનોપી મોકલવું. અને તેમને ગ્હેવા વગેરે માટે એ ટાયરટના મકાનો અને જમીન બ્હેચી આપવા.

તે નાગરિકોની ઉચ્ચૃખવૃત્તિને કદાપિ નમ્યુ આપતો નહીં. અને પોતાના નમીબના નેર ઉપર અથવા બાહુના સામર્થ્ય ઉપર જ્હાઈ જઈ તેઓ મિસરપર ચ્હડાઈ કરવાનો કે ધરાવના કિનારાપર હુમલો લઈ જવાનો પિયાર કરતા તો તે અમલમા મુકવા દેતો નહીં. તે વખતમા વળી તેઓમાના કેટલાએકને મિસિથીનો કમનસીબ લોભ લાગ્યો હતો. અને તેને એરિક્ખિએડિસનો પક્ષ ઉત્તેજન આપતો હતો, એટલુજ નહીં પણ ઇટ્રિયા અને કાર્થેજના સ્વમા જોતા હતા અને પોતાના મુવકના વિસ્તાર સામે તથા નસીબ પોતાને એક સગમી યારી આપ્યા કરતુ હતુ તે જોઈને આવા સાહસોમા પણ કેમ ન શવીએ એની રીતે મનમા આશાના ચોક પૂરતા હતા.

પણ પેરિક્લિસે નાગરિકોની અગર્વીહ લોભવૃત્તિને રોકી, અને લશ્કરના મોટા ભાગમાં એથન્સના મુવકની સલામતીમા રોકવામા વધારે ડાહપણુ માન્યુ, તેમ જ પોતાનુ ખર્ચ કામ સ્પાર્ટન સત્તાને હદમા રાખનાનુ ગણી તેણે બીજા પ્રસંગોએ તેમ જ 'પવિત્ર વિઘ્નહર્ષુ' ને વખતે તેમની નિરુદ્ધનો પક્ષ ચલાવ્યુ કર્યો. કાગણુ કે ફ્રેકિસના લોકોએ ઉશ્કેરિતુ મદિર પોતાના કબજામાં લીધુ હતુ તેને સ્પાર્ટનોએ પોતાના લશ્કરના બળથી પાછુ ઉશ્કેવાસીઓને અપાવ્યુ અને તેના બદલામાં ઉશ્કેરના લોકોએ સ્પાર્ટનોને દેવવાણી પ્રથમ મેળવવાનો હક

ફે ઉલ્કિયુ મદિર ફ્રેકિયનો બળાવી પરચા દતા સ્પાર્ટનો આવીને તેમને હાકી કહાડી મદિર પાછુ ઉશ્કેરિતોને સોપ્યુ એ ગયા એથને પેરિક્લિસે આવી તે પાછુ ફ્રેકિયનોને સોપ્યુ પડી બિઓસિયામા શિટવર્ગ પ્રથમ થયો એગે ફ્રેકિસના શિષ્ટ વર્ગે પણ પ્રજા સામનનો અંત આપી એથન્સનો મક્ક તથ દીધો.

આપો, અને એ હક સંબંધી લેખ મંદિરમાં આવેલા વડની પિત્તળની પ્રતિમા પર ફો- તરાવ્યો. સ્પાઈનોના ગયા પછી પેરિઝિસ તુરત ડેલ્ફી પર ચઢી ગયો. અને મંદિર પાછું ફેરવેલોના હાથમાં મુદ્રા એથન્સવાસીઓ માટેનો તેવા જ હકનો લેખ એ જ પ્રતિમાની જમણી બાજુ પર ફોતરાવ્યો.

ચોડા વખતમાં એમ જણાઈ આવ્યું કે એથન્સના લશ્કરને ગ્રીસની અંદર જ રાખવામાં પેરિઝિસે ડાહપણ વાપર્યું હતું. કારણ કે પ્રથમ તો યુખીયોને બંડ હડાવ્યું. અને તે તેમની સામે ચઢી ગયો. એટલામાં તો ખબર આપ્યા કે મેગારાએ પણ પ્રતિક્ષણ બતાવવા માંડી છે. અને સ્પાઈન સૈન્ય રાજ પ્લિસ્ટોનાકસની મરદારી નીચે એટ્રિકાની સરદાર કેપર પ્લોગી ચુક્યું છે. દુસ્મન યુદ્ધ માટે તૈયાર હતા પણ મંખ્યામાં અને દૃઢતામાં પોતાથી એટલા બધા ચઢીયાતા દુસ્મન સાથે યુદ્ધનું જોખમ ખેડવાનું પેરિઝિસને વાળખી લાગ્યું નહીં. પ્લિસ્ટોનાકસ કિશોર વયનો હોવાથી એકાદરોએ કલીએન્ગ્રાઈડિસ નામે એક સહાયક રાજ્ય જેડે મોકલ્યો હતો. તેને પેરિઝિસે લાંચ આપી સ્પાઈનોને એટ્રિકામાંથી ખસેડ્યા. આથી લશ્કર બધું પાછું ફર્યું અને મિપાહો સા પોતપોતાને સ્થાનકે ચર્ચ ગયા. સ્પાઈનો એટલા બધા ગુસ્સે થયા કે તેઓએ રાજ્યનો મોટો દડ કપ્યો; જે ન આપી શક્યાથી તેને સ્પાઈ છોડ્યું પડ્યું. કલીએન્ગ્રાઈડિસ તો સળની શ્લીકથી ન્હામી ગયો, અને તેને માટે તેઓએ દેહાંતની મજા દરાવી. એ કલીએન્ગ્રાઈડિસ તે ગાઈલિપ્પને એથોનિયનોને પછી સિસિલીમાં શિકસ્ત આપી હતી તેનો પિતા; ગાઈલિપ્પસ પણ તેના પિતાના જેવો જ લોખી નીકળ્યો. અને લોખને લીધે તે એટલાં નીચ કામ કરવા લાગ્યો કે સ્પાઈનોને તેને દેશનિકાઝ કરવો પડ્યો; જે હકીકત અને લાજસેનરના ચરિત્રમાં આપેલી છે.

આ ચંદ્રાઈના હિસાબમાં પેરિઝિસે દશ ટેલન્ટ જરૂરી ખર્ચ ખાતે લખી અને પ્રજાએ વગર ચોક્કસીએ તે મંજૂર રાખી. ફિલમુશ થીઓક્રેટસ અને ખીગ કેટલાક લેખકોના મંત પ્રમાણે પેરિઝિસ દરવેળે દશ ટેલન્ટ સ્પાઈ મોકલતો હતો. અને એ રીતે નવા અમ- લદારોને પોતાની તરફેણમાં ખેંચી લઈ એથન્સ વિરુદ્ધ પગલાં બરતાં તેમને અટકાવતો હતો. આ પ્રમાણે કરવામાં તે કંઈ પૈસા આપી મુસદ્દા વેચાતી લેતો એમ સમજવાનું નથી; એથી તે માત્ર વધારે સારી રીતે વિચાર ચલાવી શકાય તે માટે મુદત મેળવતો હતો અને વિચાર માટેની તમામ તૈયારી કર્યા જતો હતો.

સ્પાઈનો પાછા ફર્યા કે પેરિઝિસ બળવાખોરો તરફ વળ્યો. અને ચચાસ બ્દાણ તથા પાંચ હજાર આલુસોની મદદથી તેણે યુખીઆનાં સોદેરા મર કર્યા. ખાઈપ્રોટિઆમાંથી વગદાર અને પૈસાદાર વર્ગના લીધેઓહી (અશ્વપાળ) ના નામથી બંધીના લોકોને તેણે હાંપી દાક્યા. અને હિમિટ્થને પાપમાલ કરી ત્યાંની વસ્તીને હાંપી દહાડી ત્યાં એથન્સવા-

† એક વખત ટેલિના મંદિરમાંથી અમુક રાખસ ખલનો ચોરી પાર્નેસસની બીચ ઝડીમાં તે સંતાઈયા ગયો ત્યાં એક વરસે તેના પર દુનયો કરી તેને મારી નાખ્યો. પણ તે વર સોદેરામાં આવી ફોન જુમે પાડવા લાગ્યું આખરે કેટલાક ટેલિઓને એ વરસી પાછળ પાછળ ગયા તો તેમને પેલે ખલનો દાઘ આગ્યો. આ બનાવની યાદગીરીમાં ટેલિઓને વરસુ એક પિત્તળનું 'પતંગ' મંદિરમાં મુકાયું પોતેનિવસકૃત શીલનું વર્ણન.

મીઝોનુ એક થાણું મ્યાપ્યુ. હિગ્ગિટક અનોને આવી અન્યત આકરી મિક્સા કંવાનુ કાન્ગુ એ હતુ કે તેઓએ એક એથન્મના વ્હાણુને પકડી તે પગના બંધા આદર્શને કતવ કર્યા હતા.

આ પછી એથન્મ અને સ્પાર્ટા વચ્ચે નીચ વર્ગનો મધી થયો. એટલે પેરિસ્કિસમે મેમોમ ઉપર મ્હડાઈ લઈ જનાનો દગર પમાર કર્યો. એ દગરના કાન્ગુમા એમ જણાવનામા આવ્યુ હતુ, કે જ્યારે મેગિયન ગોમને માદક્ષીમિયા સમ્મે તેઓ લડતા હતા તેમાથી વિગમવાનુ કહેવામાં આવ્યુ, ત્યારે તેઓએ માન્યું નહીં; પણ પેરિસ્કિસમે એ મ્હડાઈ કરી તેનુ ખર કાગણુ એસ્પેશિયાને મતોપવાનુ જ હતુ, માટે આ મ્યાને એસ્પેશિયાએ એની કથી શક્તિથી આપા મર્થ ગજ્જાગી પુરખને આંજ નાખ્યો હતો અને ખીન્ત પણ ઘણા પ્રભાવવાગા પુરખો તેમ જ ઝિલ્લુફાના મન ઉપર છાપ પાડી શકી હતી એ બામન વિચાર કરવો વાસ્તવિક થઈ પડે છે.

બધા સ્ત્રીકારે છે કે તે માદક્ષીમિયામા જન્મી હતી. અને એકમીએકમની પુત્રી હતી. પ્રાચીન સમયથી આયોનિયનોમાં નામના કરી ગયેલી થર્ગેસિયા નામની વેસ્વાનુ અનુકરણ કરીને તે મોટા દરજ્જાના લોકોની જ મોખન માધતી. આ થર્ગેસિયા અતિગય મુદર સ્ત્રી હતી. અને વળી તે ઘણી ડાહી પણ હતી, જે પરથી તેના પર ઘણા ઝીંડ આશય પડ્યા હતા અને આ બધા પોતપોતાના મન્યમા વગદાર પુરખો હતા. તેમને ઇગનના શાહની નરકેષુમા આણીને તેણીએ એશિયામાઇનગના ઝીંડ ગમ્યોમા ઇગની પક્ષ ઉભો કર્યો હતો. કેટલાક કહે છે કે પેરિસ્કિસ એસ્પેશિયા માથે પગિય રાખતો તે તેના ડાહપણ અને તેની અકલ માટે જ હતુ. આ કારણને લીધે ફિલસુફ સોક્રેટિસ પણ પોતાના મિત્રો સાથે તેની મુલાકાતે જતો, અને તેના કેટલાક આગમીતા તેણીની વાતચિતનો લાભ પોતાના કુટુબ માથે લેતા હતા. જે કે તેણી પોતાને ત્યાં વેશ્યાઓને ગમતી હતી એટલે તેનો ગુજરાન ચલાવવાનો ધધો આબરુદાર કે પ્રમાણિક કહેવાય જ નહીં. ઇગ્રીનીસ કહે છે કે પેરિસ્કિસના મૃત્યુ પછી એસ્પેશિયાએ લાઇસિડીમ નામના હલકી વર્ણુના અને નીચ ખવાસના એક બગવાડને રાખ્યો હતો અને તેની માથેના સબધથી એ બગવાડ એથન્સમા મુખ્ય માણસ ગણાવા લાગ્યો. અને પ્યેટાના મિનિક્સિનમનો આગમ આપણે મસ્કરીના રૂપમા લઈએ તોપણ તેમાથી આટલી ઐતિહાસિક ખિતા આપણે સમજી શકીએ છીએ કે વસ્તુત્વ શક્તિના પ્રભાવથી આકર્ષાઈને ઘણા એથન્મવાસીઓ તેની પામે જતા હતા.

છતા મને લાગે છે કે પેરિસ્કિસનો અને તેનો સબધ આ રૂપનો નહીં પણ પ્રેમનો હતો. કારણ કે પેરિસ્કિસને ધરસસારનુ સુખ ન હતુ. તેની સ્ત્રી તેની સગી થતી હતી તે પ્રથમ હિપ્પોનિક્સ વેરે (આગળ ઉપર તનગના ઉપનામથી જાણીતા થયેલા) પરણી હતી. અને તેના પુત્ર કેમીયસની જન્મેતા હતી. પછી તે પેરિસ્કિસને પરણી અને પેરિસ્કિસને તેને પેટે એન્થિપ્પસ અને પેરેલસ નામના બે પુત્ર થયા પણ જે વચ્ચે બિલકુલ બનાવ ન હોવાથી તેઓ રાજપ્રુશીથી છૂટા પડ્યા. તે ખીજને વરી અને પેરિસ્કિસે એસ્પેશિયાને રાખી, અને તેને પેરિસ્કિસ એટલો બધો આહતો હતો કે ગમે તેવું જરૂરી કામ હોય તો પણ તે એસ્પેશિયાની ગજ લઈ મુખન કરીને જ ખ્દાર જતો અને પાઠ વળતાં પણ એજ ક્રમ પાળતો.

તે વખતના હામ્યજનનઃ ખેસેમા તેણીના નની 'ગોમ્હારી,' 'રિધનીગ' અને
નૂનો એના નામે જોનામા આવે છે કેનિનમ તો તેને ચોખ્ખા શબ્દોમા વેસ્યા જ કહે છે.

“એહની બ્યનો તણા પદ્યોગ્ય આ એપેશિયા,
પુની વિપયદેવીની, વેચ્યા કુટિનીમે બેહયા.”

એસ્પેશિયાના પેટે તેને એક પુત્ર પણ થયેનો જણાય છે. અને એ બિનાતું સ્થન
એક ખીજ કવિના લેખમાં છે

એસ્પેશિયાની એટલી બધી કીર્તિ પ્રમરી હતી કે કાઈન્સ (જેણે ધરિનના તાજ
માટે આદ્યકર્મિનની માથે યુદ્ધ ર્યું હતુ) તેણે પોતાની મરંધી માનીતી ગખતુ નામ
મિટો હતુ તે દેવીને એપેશિયા પાડ્યુ મિટો ટ્રાકિમના હર્મોટિમસની પુત્રી હતી. બ્યા
કાઈન્સ યુદ્ધમા નનયો ત્યારે તેણીને પકડી શાહ પામે લઇ ગયા અને તે વખતથી તેણે
શાહ પામે ચનલુ થયુ આ ઝનનજ્ઞતાત લખતા મને આ બિના યાદ આવવાથી તે
મ્હ લખી નાખી છે કારણ કે તેને મુકી દેસી એ મને કૃત્રિમ દબ લાગે છે. હવે હુ પાઠો
મેમિયનવિગ્રહ ઉપર આવુ છુ જે પેરિમ્પિસે એસ્પેશિયાની શીખવણીથી બ્હોરી લીધાણુ
એને માથે તહેમત છે માદનીમિયનો અને સેમિયનો વચ્ચે પ્રાચેની નગર માટે યુદ્ધ આવતુ
હતુ અને તેમા મેમિયનો હતમા હતા ત્યા એથ-સવામીઓ વચમા પડ્યા અને તેઓને
યુદ્ધ બધ કરી તેમના કજીઆનો નિકાલ પોતાને મોપના મામણી કરી પણ આ બાબત
મેમિયનોએ કમન કરી નહીં આ પન્થી પેરિમ્પિસે એક કાફો લઇ મેમોસ પર મ્હલાઇ
કરી ત્યાની પેમાદાઈ વર્ગની સન્ન્યસતા ખૂચવી લીધી, પછી ટાપૂના મુખ્ય પચામ પુરપો
તથા તેટલા જ બાગનેને જમીન તરીકે લઇ તેમને લેમ્નોસના ટાપૂમા મુન્થા કહે છે કે
આ જમીનોમાના દરેકે પોતાના ઝડકાના બદલામા એક એક ટેકેન્ટ આપવા કહ્યુ
એમનામાના મેમોસમા પ્રજનમતાક નન્ન ગ્રથપાન તેની વિગ્દ હતા તેઓ તો એથી પણ
વધારે દામ આપવા તૈયાર હતા તે ઉપનાત ધિગી પીસ્તુધિનિસ જે સેમિયનોનો એગ્નાદ
હતો તેણે મેમિયનોને જમ બને તેમ લાભગ્રાકે શન્તો ઉપર મધીની બક્ષિસ કરે તો બ-
દનામા દશ હજાર મોતાની બતન્થી આપવાનુ કમન ર્યું પણ એ બધી બેટોને ન ગ-
ણુ રી પોતે કરેના દન્વ પ્રમાણે તે વચ્ચે અને તે ટાપૂમા પ્રજનમતાક મત્તા ગ્રથાપન કરી
તે એથન્સ પાઠો ફર્યો

પણ પીસ્તુધિનિમની મદદથી અમુક ખાનગી રીતે પોતાના જમીનોને પાછા મોકલી
મેમિયનોએ ફરી બટ ઉઠા યુ અને વિગ્રહ માટે ફરી તૈયારી કરના માડી, પેરિમ્પિસે
કાફો લઇને તેમને તામે કરના આવતા, તેમને બેદરકાર કે નિરાચને બદને સમુદ્રના
અધિપત્યને માટે એથન્સની સામે હરીફાઈ કરવાને તૈયાર જેવા ટ્રેન્ડિયાના ટાપૂ આગળ
મખ્ત ઝપાઝપી થઇ અને આખરે સેમોસના મીતેર બ્હાણુના કાફાને (જેમાના વીસ
ઉપ-પાવદાઈ વરકરના સવાર હતા તેને) પેરિમ્પિસે પોતાના સુવાગીય બ્હાણુથી મખ્ત
દગબ્યો

એ હતનો લાભ લેઇને તેણે મેમોસના બદલને હાથ ર્યું અને મેદેને રેગ ધાસ્યો.
તે પછી ધોના વખતમા એથન્સથી એક મોગ કાફો તેની મદદે આવી ખુદાચો અને

સેમિયન લોકો તદ્દન રોગી ગયા, આ પન્વી પેરિક્લિસને આઠ વ્હાણુ લઈ જૂમધ્યસમુદ્ર તરફ દકારી મુક્યા, અને તેમ ક્રવામા તેનો ઇશિદો સેમોમની મદદે આનતા દિનિશીયન કાફલાને રસ્તામા જ પકડી પાડવાનો હતો.

સ્તેમિન્થ્રોટસ કહે છે કે તેનો મિત્રા સાધપ્રસ જવાનો હતો, જે અમભવિત લાગે છે. પણ તેનો ગમે તે હેતુ હોય, તોપણ આ વખતે તેણે મોની જૂમધાપ ખાધી, કારણ કે તે ઉપડ્યો કે તુરન દિલ્લસુર તરીકે જાણીતા થયેલા અને તે વખતે સેમિયન લશ્કરના સરદાર આધ્યેજનિસના પુત્ર મેલિસ્સસે વ્હાણોની દુક્રી સજ્જાને લઈને કે પછી પાછળ રહેલા સગદારના અનુભવની ખામી જાણી લઈને દિમતમા આવી પોતાના સ્વદેશી બધુ-ઓને એથન્સના લશ્કર પર હુમલો કરવા ઉશ્કેર્યા આ પરથી સુદ્ધ થયું તેમા સેમિયનોની શત્રુ યઈ, તેઓએ ઘણા બદીનાને પકડ્યા, એથીનિયન કારવાનો નાશ કર્યો અને જે લડાયક સામાન તથા ખોરાકી ભર્યા હતા તે ભરી લીધા એરિસ્ટોટલ કહે છે કે આ મેલિસ્સસે એક આગવા નૌકાયુદ્ધમા પેરિક્લિસને પણ હાર ખવડાવી હતી.

એથન્સવાસીઓએ સેમિયન બદીનાનો કપાળમા મેમિનાની છાપનો ડામ દીધો હતો. તેનું વેર વાળવા આ વખતે સેમિયનોએ એથન્સનાસીઓના કપાળમા ધુન્ડની છાપ મારી આ સેમીનાએ એક જાતની હોડી છે, જે આગના ભાગમા નીચી બાધણીની અને પડખામા ધોળી અને પોકળ હોય છે આવી બાધણીને લીધે તે હલકી અને ઉતાવળી ચાલતી થાય છે અને તે સેમોસના ટાઇગન્ટ પોલિક્રેટિસે ગાંધેલી તે પગથી સેમીનાને નામે જાળખાય છે.

એમ ધારવામા આવે છે કે એરિસ્ટોફેનિસના એક નાટકમા સેમિયનો સાક્ષર લોકો છે એમ ને આવે છે તેમા તેમના કપાળના ઉપલા ડામનું સ્થાન છે.

પેરિક્લિસને પોતાના કારવાની દારની ખાતમી મળી કે તુરત તે મદદ લઈને આવ્યો, અને તેણે મેલિસ્સસ સાથે સુદ્ધ કર્યું અને તેને હરાવી દુશ્મનને ન્હસાડ્યા તથા ગેહેરની આસપાસ દિવાન બાધી લઈ સેમિયનોને ટેરી લીધા અને એકદમ હદનો કરી નાગરિકો ના લોકોને ખર્ચ તેને સગ કરવાને બદલે વખત અને વ્યયની મદદથી ગેહેરને લેવાનું વધારે પસંદ કર્યું, પણ ન્યારે ઘેરામા વખત જનાથી એથન્સવાસીઓ બડબડવા માડ્યા અને દુશ્મન પર હુમલો કરના અતિ આતુર થયા ત્યારે પછી પેરિક્લિસે સમગ્ર લશ્કરને આઠ ભાગમા વહેંચી નાખી રોજ ચિઠ્ઠીઓ નાખના માડી તેમા જે ભાગને ધોળો વાલ આને તે ભાગે તે દિવસ આનંદમા ગાળવો અને બાકીના સાત ભાગે સુદ્ધમા જોડાવું એમ ઠરાવ્યું કહે છે કે આનંદ અને મોજમજામા ગયેલા દિવસને 'ધોળો દિવસ' કહેવાની રીત, આ વાલનો ધોળો દાણો આવતા લડવાને બદલે દિવસ ગમતમા ગાળવાના ઠરાવ ઉપરથી પડેલી છે.

ઈતિહાસક ઇશ્વરસ તે ઉપગત ઉમેરે છે કે આ ઘેરામા પેરિક્લિસને દિવાન તોડવાના યત્રોનો પ્રથમ ઉપયોગ કર્યો હતો. કારણ તે વખતમા તેની ગોધ નવીજ યઈ હતી અને પેરિક્લિસને તે માટે ઉનો મત હતો એ યત્રોનો ગોધ આઈમોન પણ ત્યાં દાખલ હતો.

અને તે કાંગડો હોવાથી જ્યાં તેની જરૂર પડે ત્યાં તેને ડાળીમાં બેસાડી લઈ જવામાં આવતો; જ પરથી તેનું નામ પેરીફરેટસ (જંચકીને જ્યાં ત્યાં લઈ જવાતો) પડ્યું હતું પણ પોન્ટસનો હેરાક્લિડસ એનેકિઓનની કેટલીક કવિતાઓ ટાંકી એ બિના ખોટી કરાવે છે. કારણ કે તે કવિતાઓમાં આર્ટમેન પેરીફરેટસનું જવાન સેમિયનવિથ્રહ અને પેરિક્લિસના સમય પહેલાં ઘણા જમાના ઉપર કરવામાં આવેલું છે. તે કહે છે કે આ આર્ટમેન તો મેગ્નેશિયમમાં મળ્યો રહેતો અને વળી સ્વભાવે બ્લીકણ અને બાપલા જેવો હતો. ઘણા ખરે વખત તે ઘરમાં જ કાઢતો અને તેના માથાપર બે ગુલામો પિત્તળની ટાલ ધરી ગમતા કે ઉપરથી કાંઈ માથે ન પડે; અને જો ભોગબોગે તેને ખદાર જરૂં પડતું તો તે ડાળીમાં બેસીને જતો અને એ ડાળી પણ એટલી નીચી રખાવતો કે જેમની નથી જગાડ જ લાગે રહેતી; અને આ પરથી તેનું નામ પેરીફરેટસ પડ્યું હતું.

નવ મામના ઘેરા પછી સેમિયનો શરણે આવ્યા. પેરિક્લિસે તેઓનો કિસ્સો તોડી પાડ્યો, તેમનાં બહાણો કબજે કર્યાં, અને ભારે દંડ સુક્યો; જેમાંનો એક ભાગ તેઓએ તુરત જ આપ્યો તથા બાકીનો આપવા માટે કાંધાં કરાવી તે પાળવા બદલ જમીન આપ્યા. સેમિયન ડ્યુરિમ આ બનાવની દુઃખભરી વિગત આપે છે. અને પેરિક્લિસ અને એથન્સવાસીઓપર દહ ખદારતી ફરતાનો આરોપ સુકે છે; જેમાંનું કંઈ ડ્યુકિલિડિમ, હર્કલસ કે એરિસ્ટોટલ બિયકુલ જણાવતા નથી. સેમિયન અમલદારો અને ખલાસીઓના સંબંધમાં તે કહે છે તે ગપ લાગે છે; તે કહે છે કે પેરિક્લિસે તેમને માઇસેટસના મધ્ય ચોક્કમાં લાવી દસ દિવસ સુધી ચાંબલા સાથે બાંધી રાખ્યા અને તે પછી તેમને એ દુર્દશામાં લાકડીના મારથી પૂગ કર્યા. તથા તેમનાં શબને બ્રમિદાહનો દહ પણ ન આપ્યો; પણ ડ્યુરિસ પોતાના ક્ષતિહામોમાં જ્યાં મૈત્રી કે વૈર એકે લાગણીનો મબવ ન હોય એવા બનાવોમાં પણ સાંત્ય લખતો નથી, તો પછી આ સ્થળે તો પોતાના સ્વદેશી બંધુતાં દુઃખ વધારે તીવ્ર જણાઈ આવે એવા હેતુથી, એથન્સવાસીઓને બને તેટલા ખરાબ રૂપમાં બતાવવા પ્રયત્ન કરે એ મબવિત લાગે છે.

સેમોસની હત પછી એથન્સ પાછાં ફરતાં તે વિથ્રહમાં પડેલા પોતાના શેહેરીબાહ-ઓની મૃત્યુક્રિયા પેરિક્લિસે હાકમાકથી કરાવી, અને એ પ્રમગ ઉપર રિવાજ પ્રમાણે અપાનું બાપબુ પેરિક્લિસે પોતે કર્યું. આથી તેની બહુ વાદવાદ થઈ અને ત્યારે તે પોતાની બેઠક ઉપરથી ઉતરી નીચે આવ્યો ત્યારે, અખાડામાં વિજય પામી વીર આવે ત્યારે આપે તેમ સ્ત્રીઓએ તેને માન આપ્યું, તથા તેને સુકટ તથા બાબુબંદ બેઠ ધર્યા. દક્ષ એટી-નાઇટીના ચપ્પો જુદા દતા; તે બોલી "શું આ પસાક્રો સુકટ અને બાબુબંદને લાયક છે? આમાં આપબુ ઘણા શેહેરીઓએ જાન ખોપો છે; અને તે પણ મ્હાગ ભાઈ કાઠમિતના વિઝહોની માફક ધરાનીઓ કે ફિનિશીયનો માથેના વિઝહોમાં નહીં પણ આપણી માથે મૈત્રી અને સગપણ બનેથી જોડાયેલા એક શેહેર માથેના વિઝહમાં! પેરિક્લિસે દક્ષ સ્થિત દાસ્ત કર્યું. અને જવાબમાં ધીમે ધીમે આક્રિસોક્સની નીચેની સીટી કહી "જહા-ને ના સુગમિ ધટતાં તેલ પળિયેલ વાને" ।

આયોન કહે છે કે આ છતથી પેરિક્લિસ બહુ દૂલાઈ ગયો હતો. અને વગર આંચકે કહેતો કે “વિદેશીઓના એક શહેર છતવામાં આગેમિનોનને દશ વર્ષ લાગ્યા હતાં ત્યારે આયોનિયનોનું સર્વથી બળવાન અને પૈમાદાર શહેર તેણે નવ માસમાં છલું હતું.” અને ખરેખર એ પરાક્રમનું અભિમાન કરવાનું તેને કારણ હતું, કેમકે વિગ્રહ ઘણો ભારે હતો. અને તેનું પરિણામ અનિશ્ચિત હતું; અને થ્યુકિડિડિસ કહે છે તેમ સેમિયન લોકો એટલા બળવાન હતા કે એથન્સ પોતાનું સમુદ્રનું આધિપત્ય ખોવાના ભયમાં આવી ચૂક્યું હતું.

આ પછી થોડા વર્ષતમાં જ્યારે પિલોપોનીસિયન વિગ્રહ ઉઠવાની તૈયારીમાં હતો ત્યારે કોરિન્થ અને કોરકાધરા વચ્ચે ચાલતા ટેટામાં પાછલાને મદદ મોકલવા માટે પેરિક્લિસે એથીનિયનોને મમળવ્યા. કારણ કે તેણે કહ્યું “કોરકાધરાનું નૌકાસૈન્ય મોટું અને સાદું છે. અને તે નજદીક આવતા પિલોપોનીસસ સાથેના વિગ્રહમાં આપણને અમુલ્ય મદદ આપી શકશે.” આ પરથી મદદ મોકલવાનો ફરાવ થયો. અને પેરિક્લિસે કાષ્ઠમનના પુત્ર લેકિડિમોનિયસને ફક્ત ૧૦ વ્હાણુ માથે મોકલ્યો, જણે કે તેનો હેતુ તે યુવાનને જ નામોશી લગાડવાનો ન હોય. સ્પાર્ટનો અને કાષ્ઠમનના કુટુંબ વચ્ચે અરરપરસ રહે અને માનની લાગણી ચાલી આવતી હતી અને અત્યારે તેણે કાષ્ઠમનના પુત્રને તેની મરજી વિરુદ્ધ સરદારી આપી ફક્ત દશ વ્હાણુ સોખ્યાં, તે એવા હેતુથી કે જે એટલા સૈન્યથી તે કાંઈ પરાક્રમ બતાવી ન શકે તો તેના પર સ્પાર્ટનોની તરફેણમાં હોવાનો આરોપ આવી શકે. ખરેખર, જે સાધન મળે તેનાથી પણ એ કુટુંબની સ્તહતીની વિરુદ્ધ પગલાં તે લેતો હતો; અને કાષ્ઠમનના પુત્રને તે અસલથી જ ખરા એથન્સવાસી નહોતો પણ વિદેશી તરીકે બતાવતો; જે તેમના નામમાં પણ જણાઈ આવતું, કારણ કે એકનું નામ લેકિડિમોનિયસ હતું. બીજાનું નામ થેરસેલસ અને ત્રીજાનું નામ ઇલિયસ હતું. એ બધા એક આર્કેડિયન સ્ત્રીને પેટે જન્મ્યા હતા. છતાં આ દશ વ્હાણુના સંબંધમાં પેરિક્લિસને ઠપકો મળ્યો; કારણ કે જે મદદ જેને જોઈતી હતી તેને બહુ કામની ચર્ધ પડે તેમ ન હતી અને છતાં તેના દુસ્મનોને તેના પર આરોપ મુકવાને પ્રતી હતી, એટલે પછી પેરિક્લિસે કોરકાધરા એક બીજો કાફલો મોકલ્યો. પણ તે લાતુ યુદ્ધ પૂરે થઈ રહ્યું ત્યાં સુધી પહોંચ્યો નહોતો.

કોરિન્થિયન લોકોએ આ વિરુદ્ધ પગલાંથી ગુસ્સે થઈ સ્પાર્ટને તેની ફરિયાદ કરી, અને તે જ વખતે મેગારેન્સિયન લોકોએ પણ ફરિયાદ કરી કે એથન્સવાસીઓ તેમને પોતાના કોઈ પણ બદરમાં દાખલ થવા દેતા નથી અને તેથી સર્વ પ્રજાના સમાન હકનો નિયમ અને તે સાથે સમય સીસના મડલ આગળ લીધેલા શપથ તેઓ તોડે છે. ઇજિપ્તના લોકોએ પણ એથન્સવાસીઓને દાવે ખમવી પડતી કેટલીક મુશ્કેલીઓની ખાતરી ફરિયાદો કરી. કારણ કે જાહેર ફરિયાદ કરવી તેમને પોસાય તેમ હતું નહોતું. અને આજ અરસામાં એથન્સના તાબાના પણ મલ કોરિન્થના પોટીરિઆ નામના ચાણાએ બળવો ઉઠાવ્યાથી એથન્સવાસીઓએ તેમને ઘેરો ઘાલ્યો, જેથી વિગ્રહ તરત નશ્તક આવી લાગ્યો.

છતાં એલગીઓને એથન્સ મોકલવામાં આવ્યા અને સ્પાર્ટન રાજા આર્કિડેમસે બંધાઓની માગણીના શાત પાડનાર જવાબ આપ્યા એટલે જે એથન્સવાસીઓએ મેગારેન્સિયન

ન્નિષ્પન્નોની માગણીનો યોગ્ય ઉત્તર આપ્યો હોત અને તેમની વિરૂદ્ધની કલમ ૨૬ કરી હોત તો કદાચ એથન્સને વિગ્રહમાં ઉતરતું ન પડત. એટલા માટે મેગારેન્નિષ્પન્નો સામેની પ્રતિકૂલતા બળવી રાખવાથી અને સોદામાં પણ એ જ લાગણી કાયમ રાખવાથી એ વિગ્રહનો દોષ એટલા પેરિસ્કિસને માથે આવવો જોઈએ.

હજે છે કે ત્યારે આ પ્રસંગ ઉપર સ્પાર્ટન એલચીઓ એથન્સ આખ્યા, ત્યારે પેરિ-
સ્કિસે જ્ઞાતું કાઢ્યું કે એક વખત અમુક કાયદો સ્તંભ ઉપર અમે કોનરાખ્યો એટલે
પછી તે લેખ અમારાથી નીચે ઉતારાય નહીં. ત્યારે એક એલચીએ જવાબ આપ્યો કે
એમ હોય તો સાટે સ્તંભની બાજુ ફેરવી નાંખો; એની સામે તો કંઈ પ્રતિબંધ નથી !
એવી રીતે ઉત્તરમાં મ્હાત થયા છતાં પેરિસ્કિસે એ બાજબમાં બિલકુલ નમ્યું આપ્યું નહીં.
એમ જણાય છે કે મેગારેન્નિષ્પન્નો સામે તેને કાંઈ ખાનગી દેય હતો. જોકે તેણે જાહેરમાં
જે કારણ આગળ મુક્યું તે એ હતું કે તેઓએ કેટલીક પવિત્ર જમીનના બાગનો બદ
ઉપયોગ કર્યો હતો. અને તે ઉપરથી તેણે એક દરાવ કરાવી મેગારેન્નિષ્પન્નો પર એ ચુનાવટું
તહેામન મુકવા એક ફત્તે મેગારા અને સ્પાર્ટા મોકલવાનો દુકમ આપ્યો. આ દરાવ સરલ
અને સમાધાન કરે એવી બાબમાં લખવામાં આપ્યો હતો. પણ એ લઈ જનાર ફત્ત
એન્થેમેક્ષાદ્રસનું સ્તંભમાં ખૂન થયું અને એ ખૂનનો વહેમ મેગારાવાસી ઉપર પડવાથી
ટ્રિનિસે દરખાસ્ત કરી કે હવે પછી એથન્સ અને મેગારા વચ્ચે નિરંતર દુશ્મની ચાલુ રા-
ખવી. જે કોઈ પણ મેગારાવાસી એથન્સની જમીનમાં પગ મુકે તો તેને મારી નાંખવો.
વળી સરદારોની નિમણૂક વખતે તેમને જે સોમદ આપવામાં આવે છે તેમાં એટલો ઉ-
મેરો કરવો કે તેમણે દર વર્ષે એ મ્હલઈ મેગારા ઉપર લઈ જતી અને છેવટે કે એન્થે-
મેક્ષાદ્રસનો ડ્રાએસિયન એટલે કે જે હાલ બેવડો દરવાજો કહેવાય છે ત્યાં આમળ બૂ-
મિદાહ કરવો; પણ મેગારાનિવાસીઓ એન્થેમેક્ષાદ્રસના મૃત્યુમાં પોતાનો હાથ દોવાનું
ના પાડીને વિગ્રહનાં મૂલ કારણ પેરિસ્કિસ અને એસ્પેસિયા જણાવે છે. અને સાબિની ત-
રીકે એરિગ્રોદેનિસના એકર્નેનસીસમાંથી નીચલી લીટીઓ ટાંકે છે.

દારૂ ચેલા આપણા કે જીવાનો,
મેગારામાં ધુસી કરના ગુદાનો;
વેશ્યા લાખ્યા સાદમિયા એંચી ત્યાંની,
તેનું સાટું વાગવા મધ પાની.
મેગારાના આર્વો એથન્સ માંહી,
જે આદ્યા બે હોડી એસ્પેસિયાની.

વિગ્રહનું ખર્ચ કારણ શું હતું તે નક્કી કરતું સહેલું નથી. છતાં બધા એટલું તો ક-

ફ શ્રીક બાબમાં નીચે ઉતારતું અને કાયદાનું નિવર્તન કરતું એ મારે એક જ સંબંધ છે.
એટલે સ્પાર્ટન એલચીએ એથન્સમાં ક્યું કે જો તે નીચે ન હતો તો તેને ફેરવી નાંખી લખાણની
બાજુ બીજા તરફ કરી દો કે કોઇના વાંચવામાં ન આવે. શ્રીરુના બધા કાયદાઓ સરલ હતા અને
તે સોદેરના મુખ્ય બાવમાં સર્વ વાંચી સહે એમ સ્પષ્ટ ઉપર કોવરી રાખવામાં આવતા. હાથની
ન્યાયપદ્ધતિનું સૂત્ર કે “ કાયદાનું અજ્ઞાન વહેમવશાર પોતાના જવાબમાં આવવું ધરી રહે નહીં ”
એ આવા સમય અને આવી સ્થિતિમાં વૃદ્ધવ્યુ હતું.

બુદ્ધ કરે છે કે મેગારા વિરુદ્ધનો નિયમ પાછો ન ખેંચી લેવામાં પેરિક્લિસનો દોષ હતો. કેટલાક કહે છે કે આ બાબતમાં તે દૃઢ રહ્યો તે તેના રાહપણ અને દીર્ઘદષ્ટિની નિશાની હતી. કારણ કે એ માગણી તો રક્ત એથન્સના વલણની પરીક્ષા માટે હતી અને એથન્સ જરા પણ નમતું આપત તો તેની નબળાઈ ગણાઈ જત એમ હતું. એથી ઉચ્છંદ ખીજાઓ કહે છે કે સ્પાર્ટનોને તેણે કંઈ દાદ ન આપી તેનું કારણ તેની હઠ અને પોતાની શક્તિ બતાવવાનું અભિમાન માત્ર હતું.

પણ એ બધાં કારણોમાં સર્વથી વધારે નામોશી લગાડનારું અને તો પણ બધા ઇતિહાસકૃષ્ણે આગળ પાડેલું નીચે પ્રમાણે હતું. આપણે જણાવી ગયા તેમ ફીડિઅસને એથીનીની પ્રતિમા ઘડવાનું કામ સોંપવામાં આવ્યું હતું. પણ પેરિક્લિસ સાથેની તેની મિત્રતા અને વસીલાને લીધે તે ઘણાની ઇર્ષ્યાનો ભોગ થઈ પડ્યો હતો, અને તેના ઘણા દુશ્મન થયા હતા. તે લોકોએ પેરિક્લિસ તરફ લોકમત કેવી જાતનો છે તેની પરીક્ષા કરવાના હેતુથી, ફીડિઅસની હાથ નીચેના મેનોન નામના કારીગરને ઉશ્કેર્યો. એટલે તેણે ન્યાયમંદિરમાં જઈ ફીડિઅસની વિરુદ્ધ ફરિયાદ કરતાં પોતાને માટે દેવશરણ માગ્યું.

નાગરિકોએ તેની અરજ કબૂલ રાખવાથી એ બાબતનો મુકદ્દમો ચાલ્યો; ત્યારે મેનોનનો લાવેલો ચોરીનો આરોપ જૂઠ્ઠો થયો. કારણ કે પેરિક્લિસની સલાહ ઉપરથી ફીડિઅસે પ્રથમથી જ એવી કલા વાપરી હતી કે એ પ્રતિમામાં વપરાયેલું સોલું બધુ છુદું કાઢી નેખી શકાય અને તે પ્રમાણે તેના પર આરોપ મુકનારાઓને કરવાનો પેરિક્લિસે હુકમ કર્યો. પણ તેની કલાની ખુબી અને તેને લીધેની તેની ઇર્ષ્યા એથી જ ફીડિઅસને નુકસાન થયું. અને તેના સામે મુખ્ય આરોપ એવો લાવવામાં આવ્યો કે એથીનીની દાસ ઉપર લગાયક સ્ત્રીઓ સાથેનાં યુદ્ધનાં ચિત્રમાં બન્ને હાથે મોટા પથ્થર ઉચકતા માથે ટાલ પડી ગયેલા વૃદ્ધનાં ચિત્રમાં પોતાનું અને એ સ્ત્રીઓ સામે યુદ્ધ કરનાર લડવૈયાના ચિત્રમાં પેરિક્લિસનું આમેલુબ આલેખન કરવાનો અધર્મ તેણે આવચો હતો. તેમાં પણ પેરિક્લિસના ચિત્રમાં એટલી બધી ખુબી વાપરવામાં આવી હતી કે જે હાથે બાલો ઉગાર્યો હતો તે વડે મુખનો ચોડા ભાગ ઢંકાઈ જતો હતો તે જાણે આકૃતિનું સામ્ય ઢાંકવા માટે જ કર્યું ન હોય એમ લાગતું હતું. અને તે છતાં પણ બન્ને બાદબુદ્ધ તે ખજાનાપણું એવું જણાઈ આવતું હતું એટલા પરથી ફીડિઅસનો બંદીખાને વાસ થયો. અને ત્યાં જ તેનું મરણ થયું. કેટલાક કહે છે કે તેને તેના દુશ્મનોએ ઝેર દઇને મારી નાંખ્યો, એવા હેતુથી કે એ ઝેર આપવાનો વહેમ પેરિક્લિસ ઉપર આવે. પેલા ચાડીયા મેનોનને લોકોએ કર તથા જગાતમાંથી મારી બચી; તથા અધિકારીઓને હુકમ કર્યો કે તેને કોઈ ઇજા ન પહોંચાડે તે બાબત સાવચેતી રાખવી.

આ જ વખતે હર્મિયપસના નામના હાસ્યરસ કવિએ એસ્પેશિયા ઉપર નાસ્તિકતાનો આરોપ મુક્યો અને વળી ઉમેર્યું કે તે પોતાના ઘરમાં પેરિક્લિસના ઇશ્ક માટે ગુલામડી કરતાં મ્હડતા દરજ્જાની સ્ત્રીઓને બોલાવતી હતી. વળી ડાયોપિથીએ એક દરખાસ્ત પસાર કરાવી કે જેઓ દેવેલું અસ્તિત્વ સ્વીકારતા ન હોય અથવા કુદરતી દેખાવોના નવા અર્થ કરતા હોય તેઓને નાગરિકોના એક મંડળ આગળ ઉભા કરી તેમની તપાસ ચલાવવી જોઈએ. આ દરખાસ્ત ખાસ કરીને એનેક્સેજોરસને અને તેની મારફત પેરિક્લિસને

લાગુ પાડવામાં આવી. અને વળી તુગન દેવેન્દ્રાદિએ જીજ્ઞાસુ એક દસાવની:દરખાત્ન સુધી કે પેરિફિયસે પોતે ખર્ચ કરેલા પૈસાનો હિસાબ આપવો, ન્યાયાધીશોએ તેની તપાસ પ્રા-
પ્ટેનિયમમાં તરીકે પણ મેઈસરમાં કરવી. એન્ડોનના કહેવાથી આ છેલ્લી ક્યમ કાઢી નાખ-
વામાં આવી અને તેને બદલે એવું ઠરું કે પંદરગો રાષ્ટ્રિકોટા સમક્ષ આ મુકદ્દમા ચલા-
વવો અને તેના ઉપર નડોમન ચોરી, રૂબન અથવા માત્ર અપોગ્ય વર્તણૂક એમાંથી જે
ગોગ્ય જણાય તે રાખવું.

એરપેશિયા ફરી પણ તે ઈસ્ટાનીમ કહે છે કે તેમ તેની તરફ રહેમ દસોવરા માટે
પેરિફિયમે બર મશામાં આંસુ પાડીને માગી લીધું અને રાષ્ટ્રિકોટાને જતે વીનચ્યા ત્યારે
દર; એનેકમેગોરમ આવી આજીજી કરતાં પણ ફરે એવી તેને આશા ન હતી. એટલે
તેણે તેને મામ ખ્દાર મોકલી દીધો. અને શીડિઅમના મુકદ્દમા ઉપરથી જોઈ લીધું હતું
કે તે પોતે 'પણ' પ્રજાને અગ્રામામણો થયો હતો. એટલે તેણે વિચારની જગાણા જે હતી
સુધી મગગી ન હતી તેને કનેજીત કરી ખ્દાર કાઢી. કારણ કે તેને આશા હતી કે તે
પછી તેના ઉપરના આગેયો ખમી જશે અને તેની મામેની ઈર્ષ્યા એની મેલે દબાઈ જશે.
તેનું કામચાલ અને તેનો મોભો એટલાં બધાં હતા કે ગજનના દરેક જગજના પ્રમગમા અને
બધના મમયમાં તેના સિવાય જીજ્ઞાસુ કોઈપર પ્રજા વિશ્વાસ મુકે તેમ હતું નહીં. સ્પાર્ટોનોની
માગણી કમ્પ્લ ન ગળી વિચાર સગગારવા માટે પેરિફિયમનાં આ કારણો પણ કહેવાય
છે. પણ ખંડ કાનજી શું હતું તેનો ચોક્કસ નિર્ણય થઈ શકતો નથી.

જે પેરિફિયસ દૂર થાય તો એથન્સવામીઓ આપણું કહ્યું વધારે મહેલાઈથી માનશે
એમ માનીને સ્પાર્ટોનોએ એથન્સ કહેણ મોકલ્યું કે તમારે બધા પતિત લોકોને ફાંટી કા-
ઢવા જોઈએ. અને યુકિડિડિસ કહે છે કે પેરિફિયમ તેના મોસાગ પક્ષ તરફથી કાપલો-
નનાઈ પ્રાચીન કાલમાં થયેલા ખૂનને લીધે પતિત તરીકે જાહેર થયેલો હતો. પણ એ
કહેણનું પરિણામ સ્પાર્ટોનો દબાવતા હતા તેથી ઉલટું આવ્યું. બ્યારે એથન્સવામીઓએ
જોયું કે તેમના દુશ્મનો પેરિફિયસથી જાડુ બીહે છે અને સર્વથી વધારે તેને ધિક્કારે છે
ત્યારે તેઓના મનમાં તેને માટે માન અને વિશ્વાસની લાગણી ઉભરી વધારે થઈ. અને
એ જ કારણસર તેણે એથન્સવામીઓને જણાવ્યું કે "સ્પાર્ટોન રાજ આર્કિટેમસ બ્યારે
પોતાના લશ્કર સહિત આપણા મુલકમાં પ્રવેશ કરે અને બધો દેશ ઉગ્ર કરે પણ ફક્ત
મહારાં પોતાના ખેતરને તે રહેવા દે, તો તે અમારા બે વચ્ચેની મિત્રતાને લીધે કે પછી
મહારા દુશ્મનોના હાથમાં મહારી વિરુદ્ધ બોલવાનું હથિયાર આપવા કરેણુ જણવું. અને
અમે તે થાય તો પણ મહારે વિશે તમારા મનમાં ખોટા વહેમ ફાપડાવવા ન પામે માટે
આ ઘડીથી મહારી બધી ચાવર મિત્રતા દુ એથન્સરાજ્યને જોડ કરે છુ. સ્પાર્ટોનો અને
તેનાં મિત્રો એક જગવાન એન્થ સાથે એથન્સના મુલકમાં દાખલ થયા અને મુલક ઉગ્ર

૬૬ પૃ ૧૩૦ ની-સાથ પેલોનાં કાલ્લોન નામના એક એથીનિયન અમારે એથન્સને
એકોપોલિસ કમ્પ કરી "યયરંટ" થવા પ્રયત્ન કર્યો. લોકોએ જોને તેના સાથીઓ સાથે પેરી
લીવો તેઓ એથીનીના મંદિરમા દેવસારણે બસા અને જાળના માર્ગે જાહિ મચ્છન વસોને
મિત્રેન્ડિસ, જે તે વખતે આઈન હતો, તેને સરણે ગયા મિત્રેન્ડિસે સપાય લીધા હતા કે
એમને છૂટા જવા દેવામાં આવશે, છતાં એ હાથમાં આવ્યા કે તુરત તેણે એમને મારી નાખ્યા.

કરતા કરતા એકર્ષિત સુધી આવી પહોંચ્યા અને ત્યાં તેઓએ પોતાના તથુ ઠોડ્યા, એમ માનીને કે આટલે બધે એથન્સનાસીઓ તેમને રહેના નહીં દે પણ પોતાના દેશના અને પોતાના માનને ખાતર બહાર આવી યુદ્ધ આપશે પણ સાઠ હજાર દુસ્મનના લશ્કરને યુદ્ધ આપવાનું જોખમ ખેડવાનું પેરિક્લિસને સલામતી ભરેલું લાગ્યું નહીં, તથા હાર થાય તો શહેર ખોવાનું ભય સ્પષ્ટ હતું જેઓ યુદ્ધ માટે આતુર થઈ ગયા હતા તેઓને ઠેકાણે લાનવા તે કહેતો કે જાડની ડાળો કાપી નાખે તે થોડા વખતમા પાછી ઉગી નીકળશે પણ માણસોની ખોટ જાદી પૂરી સકાશે નહીં

એ અગમામા તેણે નાગરિકોની એક પણ સભા ન ભરી, કેમકે ઉશ્કેરાયેલા લોક મલામતીનો પ્રિયાર બાળુએ ગંખી ઉતાવળમા ગમે તેવું ડગવું ભરવાની તેને શગ્ન પાડશે એવી તેને દહેશત લાગી, પણ જેવી રીતે તોશાનને વખતે કાએલ વ્હાણુવની પોતાની બધી સામગ્રી તૈયાર કરી, બધે સ્થાને જોઈતી તૈયારી કરી, પોતાની જીવિને સજ્જે તેમ વ્હાણુની સનામતી માટે રસ્તો લેછે અને ભયભીત થયેલા હિતાશુઓની રાક્ષમની દરકાર કરતો નથી, તેની રીતે પેરિક્લિસે શહેરના દરવાજા બંધ કરી, જરૂરને સ્થાને કિલ્લાપર ચોખ્ખાદારોને મુકી, પોતાને ચોગ્ય લાગે તેમ કર્યું અને પોતાના કાનમા આવતી ફરિયાદોની તેણે દરકાર ન કરી એની રીતે તેના મિત્રોએ તેને મિનતીઓ કરી, દુસ્મનોએ તેને ધમકીઓ આપી, અને ઘણાઓએ તેની વિરુદ્ધ કવિતા અને ગીતો જોડ્યા, જે ગામમા ગવાના લાગ્યા અને જેમા તેના ઉપર બાયલો, દિવ્યકારો, અને દેશને દુસ્મનોના હાથમા વેચનારો એવા આ રોપ છયોક મુકાયા હતા, છતાં તે અડગ રહ્યો

કિતવન પણ તેના પર એ ડુમલા કરનારમાનો એક હતો, અને તેણે પેરિક્લિસ વિરુદ્ધની પ્રચલિત લાગણીને પોતાનો અખતિયાર મેળવવામા સાધન તરીકે વાપરી એ હર્મિપ્પસની નીચેની લીંઘીઓ પઘી જણાયછે

‘નાટક વેશ ધાગિ ઓ રાજ,
અમિ ધાગણુ શુ નહિ તમ કાજ,
શબ્દ યુદ્ધ કરશે શુ સદાજ ?
શબ્દ આપના શરા તણુ,
પણુ પેવા શત્રુ આપણુ,
કરે માત્ર મિત્ર ત સક કૂના
ભીરુ, રહે શુ કિને પડી,
અને વાત જ્યાં મિત્રવન ખરી,
કહે શુ દાત પીએ તે વડી ।

પણુ આ ડુમલાઓથી પેરિક્લિસ બિનકુન ડગ્યો નહીં પણ તે બધું ધીરજથી સહી ગયો, અને તેને તેઓ જે નામોશી લગાડતા તથા તેના વિરુદ્ધ જે લાગણી ધગવતા તે બધી તેણે શુપચુપ ખમ્યા કરી, અને પિનોપોનીસમ ઉપર એકસો વ્હાણોનો કાફલો મોકલી પોતે પાછા રહ્યો, એવા માટે કે સ્પર્ધાનો પોતાના તથુ ઉપાડી આવતી પકડે ત્યાં સુધી શહે

રૂની કેમરેખ પોતાના હાથમાંથી જવા ન પામે; છતાં પ્રભવર્ણ જે નાસીપાસ અને વિચ-
લથી કંટાળી ગયા હતા તેમને શાંત પાડવા તેણે તીજેરીમાંથી પેસા બેંચ્યા, અને વળી
ધંજીનાના લોકોને હાંડી કહાડ્યા હતા તેમની જમીન તેણે એથન્સવાસીઓ વચ્ચે આ
વખતે બહેંચી દીધી. દુસ્મનોની મુસીબતથી પણ તેમને થોડા ઘણા સંતોષ મળ્યો. પિલોપો-
નીસસ વિરુદ્ધ મોઝલેલા કાફલાએ પિલોપોનીસસના કાંઠાના મોટા ભાગને ઉગડ કરી, શે-
હેરો તથા ગામડાંઓને લૂટ્યાં; અને પેરિક્લિસે પોતે મેગારા ઉપર ઉતરી પડી તેને ઉગડ
કયું. એટલે જો કે પિલોપોનીસસવાળાઓ એથન્સવાસીઓને જમીન માર્ગ હેરાન કરી
શક્યા તેટલું જ સમુદ્ર ઉપરની એથીનિઅનોની મદદપ્રથી ખમતું પડ્યું; અને પેરિક્લિસે
આગળથી બચિય કહ્યું હતું તેથી પિલોપોનીસસનો આ રીતના વિચલથી કંટાળી થોડી
મુદતમાં જ જરૂર સંધિ કરત; પણ તેટલામાં ધમિરી સત્તા મનુષ્ય ધારણાઓની વિરુદ્ધ
યર્ષ હોય એવો મહા બયાનક અને અણધાર્યો બનાવ બન્યો.

પ્રથમ તો શેહેરમાં મરડી ચાલી; જે એથન્સના યુવાન અને શરવીર વર્ગનો ભક્ષ કરી
ગઇ એમ કહીએ તો ચાલે. આ પ્રસંગે લોકોનાં ચરીરની જોડે મન પણ રોગગ્રસ્ત થઇ
ગયાં અને સખ્ત તાવના જોસમાં દરદી જેમ વૈધની અને માઆપની વિરુદ્ધ થાય છે તેમ
તેઓ પેરિક્લિસ, જે તેઓના બાપને સ્થાને હતો, તેની સામે થયા. તેના શત્રુઓ તેમને
સમજાવવા લાગ્યા કે મરડીનું મુખ્ય કારણ, તેઓ ખેતરોમાં ચોખ્ખી હવામાં જે સ્વતંત્ર શુંદરી
ગળતા હતા તે મુજાને શેહેરમાં આવી આવી ઉનાળાની મોસમમાં ન્હાની કોટડીઓમાં
માણસોની ગીચ વસ્તીની અંદર રહેના હતા તે હતું. અને તેનું કારણ પેરિક્લિસ હતો. કેમકે
તેણે જ વિચલ કરીને તેઓ બધાને ગામની અંદર બોલાવ્યા છે. અને તેઓને કાંઈ કામ
ધંધો બનાવવાને બદલે દોરની મારફત પૂરી દઇ, કંઈ ગમતના સાધન રહિત એક બીજા
પર એપ ઉગાડવાને કામના રાખ્યા છે.

આ આફત ફર કરવાના અને વળી દુસ્મનને બને તેટલો હેરાન કરવાના હેતુથી પેરિ-
ક્લિસે એકસો પચાસ નૌકાઓ તૈયાર કરી, તેના ઉપર ચૂંટી કહાડેલા ઘોડેસ્વાર અને પાયદળ
લશ્કરને મદદગી, હંકારી જવાની તૈયારી કરી. એથન્સવાસીઓ જીતના ઉશ્કારમાં આવી
ગયા અને દુસ્મન પણ આવો મોટો કારવો જોઇ ડર ખાઇ ગયા. પેરિક્લિસ પોતાની નૌકા-
પર મદદ્યો અને જેવા આખો કારવો હકારવાની તૈયારી કરતો હતો તેવામાં સુદગ્રહણ
થયું. આ ઝડપના અંધારાને લોકો અપશુકન માની બચીને ચર્ષ ગયા; અને મુકાની પણ
ઘણા વિચિત્ર અને બચીત થયેલા હોવાથી, પેરિક્લિસે પોતાનો ક્રોધો લઇ પોતાની આંખ
આગળ ધર્ધો, અને પછી તેને પૂછ્યું “આમાં તને કાંઈ ચોંકાવનારું કે અપશુકન જેવું લાગે
છે?” અને તેણે ના કહી ત્યારે તે બોલ્યો “ત્યારે આમાં અને એ નું જુલે છે એમાં ફેર માત્ર
એટલો જ છે કે અહણ કરનાર વસ્તુ ન્હાન ક્રોધો કરતાં મોટી છે.” આ વાત ફિલમુકો
પોતાના વિધાર્થીઓ આગળ કહી બતાવે છે.

પણ આ મદદમાં એવડા મોટા કારવાને ધરે એવું કાંઈ પેરિક્લિસે કરી બતાવ્યું
નહોં. પ્રથમ તેણે દુષિડોરસના પવિત્ર શેહેર પર ઘેરા ધાખ્યો અને તેમાં તેને શ્તેદ મળવાનો

સંભવ પણ હતો, પણ તેમા માદગીને લીધે તેને ફતેહ ન મળી, કારણ કે એ રોગ બધા એથન્સ-વાસીઓને ઉપાડી ગયો. એટલુ જ નહીં પણ જે જે લોકોને લશ્કર સાથે કાઢી પણ સહવાસ થયો તે બધાને પણ એ લાગુ પડ્યો. આથી એથન્સ-વાસીઓને પોતા ઉપર નારાજ થયેલા જોઇ તેઓની હિંમત વધારવા તથા તેઓનું માતૃત્વ કવવાના પ્રયત્નો પેરિક્લિસને કર્યા. પણ તેમનો રોષ શમ્યો નહીં. અને તેઓ ત્યારે જ મતોપ પામ્યા કે ત્યારે પોતાની સત્તા પોતાના હાથમાં પાછી લીધી અને તેના દડ કર્યો, જેની ગંભીર ઓછામાં ઓછી ગણીએ તો પદર ટેલન્ટ હતી, જે કે કેટલાક લેખકો તો તે પચાસ ટેલન્ટની જણાવે છે, આ વખતે તેની વિરુદ્ધ ઉઠનાર, કેટલાક કહે છે કે ક્વિઅન હતો. બીજા કેટલાક કહે છે કે સિમિઆસ હતો અને બીજા વળી લેક્ટેરાઇસનું નામ આપે છે.

આ પછી તેની જાહેર મુશ્કેલીઓ દૂર થઇ ગઇ, કારણ કે જેમ મધ્યમાન પોતાના ઉપ-ને જ્યાં ચટકો ભરે ત્યાં જ સુકી જાય છે, તેમ પ્રજાએ તેને જે શિક્ષા કરી તેમાં જ પોતાનો રોષ પણ તે સાથે જ સુકી દીધો, પણ તેની ખાનગી જીવનમાં પણ તેને ઘણી મુશ્કેલીઓ આવી અને તેના કુટુંબમાં પણ યોગ્ય વખતથી કુસંપ પેડો હતો. તેના મોટા ઔરસ પુત્ર ઝેનિથ્પસ સ્વભાવે ઉડાઉ હતો અને વળી તે એક યુવાન અને ખરચાળ સ્ત્રી સાથે પરણ્યો હતો, જે આઇસેન્ટરની પુત્રી અને એપીલાઇકસની પૌત્રી થતી હતી. આથી તેને તેના પિતાની કરકમર પગવી નહીં. અને દર વખતે ખર્ચ માટે જે ન્હાની ન્હાની રકમો તેને મળતી તેથી અસતુષ્ઠ થઇ, તે પોતાના એક મિત્ર માર્ગ્રાવ પોતાના પિતાને નામે કરજે પૈસા લેતો. ત્યારે તે યુરુપ પેરિક્લિસ પાસે ઉરરાણીએ ગયો ત્યારે પેરિક્લિસે એ પૈસા તો ન આપ્યા પણ ઉધરાણી કરવા માટે તેના ઉપર ફરિયાદ કરી. આથી ઝેનિથ્પસને એટલો રોષ મ્હણ્યો કે તેણે પોતાના પિતાને ઉઘાડે ચોક ગાળો આપવા માડી. પ્રથમ તો તેણે પોતાનો પિતા જે સોફીસ્ટો અને વિદ્વાનોનો સહવાસ રાખતો તથા તેમની સાથે વાર્તા વિનોદ કરતો તેની મસ્કરી કરવા માડી. દાખલા તરીકે, ફાસેનિયાના એપિટાઇમિઅસે રમત ગમતના અખાડાના બાલો ફેંકવાથી અણબાણપણે એક અશ્વના પ્રાણ લીધો, ત્યારે પેરિક્લિસે સોફીસ્ટ મોટોગોરસ સાથે એક આખો દિવસ વિવાદ ચલાવ્યો હતો કે એ અશ્વને મારનાર વાસ્તવિક રીતે દ્રોણુ ફેરે ? એ બાલો ફેંકે તે ફેંકનાર મનુષ્ય અથવા એ એળાવણી અધ્યક્ષ ? વળી ઝેસિમ્બ્રાઇસ ઉમેરે છે કે ઝેનિથ્પસે જ પેરિક્લિસના પોતાની સ્ત્રી સાથેના આજીવન વ્યવહારની નીચ વાત ચલાવેલી, અને દૂકામાં તે યુવાને મરડીથી પોતાનું મૃત્યુ થયું ત્યાં સુધી, પેરિક્લિસ તરફ તિરસ્કારની લાગણી જ રાખી આ જ વખતે પેરિક્લિસે, પોતાની બહેન, પોતાના ઘણાખરા સગા અને રાજ્યના કામકાજમાં મદદ કરનાર ઘણાખરા મિત્રોને ખોવા. આ બધા ધા માથે પડવા છતાં તેણે પોતાના આત્માની મહત્તા કે સ્વભાવનું ગામિર્થ્ય છોડ્યું નહીં, તે રોતો નહીં કે કોઇ મૃત્યુક્રિયા કરતો નહીં અને પોતાના સ ગાના ભૂમિદાહમાં પણ તે હાજર ન રહેતો. ફક્ત ત્યારે તેનો નાનો ઔરસ પુત્ર પેરેલસ મૃત્યુ વશ થયો ત્યારે તેનાથી રહેવાયું નહીં. તેણે પોતાની શાંત મુદ્રા અને સ્વરથ મન જાળવવાનો પ્રયત્ન કર્યો છતાં ત્યારે છોડે તે શબને માથે દાર મુકવાનો વખત આવ્યો ત્યારે તેની સ્થિરતા તેને છોડી ગઇ, તે ગમગીન દેખાવ તેનાથી જોઇ શકાયો નહીં એક દમ મોટે સાદે તે રોધ પડ્યો, અને આસુની ધાર આવી, આટલી બધી લાગણી તેણે ખેલા કદાપિ બતાવી ન હતી.

એક વર્ષમાં એથન્સે પોતાના સરનારો અને વખ્તાઓની પરીક્ષા કરી લીધી, અને સંખ્યાક્રમવાર માથે મેં એવો મોબાદાર અને સમર્થ બીજો માર્ગ ન જણાવી પ્રજાએ પાછી પેરિક્લિસ તરફ નજર ફેરવી, અને તેને સનદી અને લશ્કરી બંને બાબતોમાં મુખ્ય પદ આપ્યું. યોગ્ય વખત સુધી પોતાના મોકલેને લીધે તે બહાર નીકળતો નહીં. પણ આર્કિમિડિસ અને બીજા મિત્રોના સમજાવ્યાથી તે બહાર નીકળ્યો અને પ્રજાએ તેની તરફ બનાવેલી અયોગ્ય વસ્તુક્ર માટે માફી માગતાં તેણે કાગળાની લગામ હાથમાં લીધી, અને મરદારની પદવી ઉપર તેની નિમણુક થઈ ત્યારે તેનું પ્રથમ કામ આગળ ઉપર પોતે જ પસાર કરાવેલો અનામો ગળધી કાપદો ૨૬ કરનાનું હતું કાગળુ કે તેને બધા દત્તો કે કદાચ ઓરસ વારસને અબાવે તેનું નામ અને કુટુંબ નામ પામે ? એ કા-પદાનો ઇતિહાસ નીચે પ્રમાણે છે - કેટલાએક વર્ષ ઉપર બ્યારે પેરિક્લિસ મત્તાના સિખ્મ-પર હતો ત્યારે આપણે જણાવી ગયા તેમ, પોતાને કેટલાએક ઓગમ પુત્રો હોવાથી, તેણે એવો કાપદો કતાર્યો કે જેઓ બાપની તરફથી તેમ જ મોમાગ તરફથી એથન્સવાસીમાંથી કિતરી આવેલા હોય તેને જ ખન એથન્સમાંથી ગણુના તે પછી મિસરદેસના મળ્યે એથન્સનગરને ચાવીશ દળન મોટાં માપ ધઉ બેટ આપ્યા, એ સમય એ-થન્સવાસીઓમાં બેઠેલી આપનાનો વખત આન્યો ત્યારે જેઓના જન્મ વિષે કદી પ્રશ્ન નહીં ઉઠેલો તેના ઘણાના જન્મ વિષે પ્રશ્ન ઉઠ્યા અને ઘણાએને માથે ખોટા તહોમત મુકાયા લગભગ પાંચ દળન માણુઓ એવી રીતે પ્રજા બહાર થયા, અને આદ દળન ચાવીશ જણુ નાગરિકોના નામને લાયક હયા જે કાપદો આપવી બધી સપ્તાહથી અમલમાં મુકવામાં આન્યો હોય તે કાપદાને તેને ઘડનાર પુરુષ જ ૨૬ કરાવે એ અયોગ્ય અને વિચિત્ર હતું, છતાં તેના કુટુંબમાં ગુન્દરવા દુખદાયક બનાવો જેથી તેની આગવી અભિમાનની લાગણી માટે તેને પૂરતી શિક્ષા થયેલી લાગતી હતી, તે બનાવોને ધ્યાનમાં લઈ, તથા જેના ઉપર દેવી ટ્રાય થયો હોય તે તો આપણી દયાને પાન છે એવી કંઈ લાગણીથી બેદાઈ, એથીનિયનોએ તેને પોતાના અનારસ પુત્રને પોતાના કુટુંબમાં ગણુ-વાની ગ્લ આપી અને તેને પેરિક્લિસનું નામ ધારણ કરવાની છુટ આપી આણે જ પાઠગથી આર્ગિન્યુસી આગળ પિલોપોનીસપતેને સમુદ્રયુદ્ધમાં હરાવ્યા હતા અને આને જ તેના ને-ડીયા સાથે નાગરિકોએ દેહાત દડની શિક્ષા કરી હતી

આ અરસામાં પેરિક્લિસને પોતાને મરડી લાગુ પડી, પણ સાધારણ રીતે જેટલો સખ્ત હુમલો થાય છે, તેટલો સખ્ત હુમલો તે ન હતો આતો લાખા વખતના રોગ જેવો હતો જેમાં વચમાં વચમાં રોગ તદ્દન નાશુદ થયો દેખાતો પણ ધીરે ધીરે તેનું શરીર ઘસાના માડ્યું અને તેની સાથે તેના મનની નબળાઈ વધતી ગઈ ચિએરેન્ટસ પોતાના નીતિના પુસ્તકમાં એક એવો સવાલ ચૂંચે છે કે માણસના સ્વભાવ તેમની સ્થિતિ પ્રમાણે બદલાય છે કે નહીં ? અને શરીરના રોગો, મન પોતાનું કામ કરતું બધ પડી બધ એની રીતે તેના પર અસર કરે છે કે નહીં ? અને ત્યાં તે વર્ણવે છે કે પેરિક્લિસે પોતાના મદવાડ વખતે મળવા આવેલા એક મિત્રને, એક સ્ત્રીએ પોતાના ગળામાં બાથેલી માદગડી બ તાપી હતી

બ્યારે તે મૃત્યુશય્યાએ સૂતો ત્યારે તેના બાકી રહેલા મિત્રો અને બીજા મોબાદાર

નાગરિકો તેના અસાધાન્ય ગુણો, તેના જુદા જુદા પરાક્રમો, અને તેની જીતોના વખાણ કરતા હતા અને બીજી વાતોમા એ પણ કહેતા હતા કે તેણે તેની સન્દરી દરમિયાન એથન્સના માનમા જુદા જુદા તેર વિજયસ્તંભો ઉભા કર્યા હતા પેરિક્લિસ એ વાતો દરમિયાન એશુદ્ધ જણાતો હતો અને તેમની વાતચિત એ કંઈ સાબળી શકતો નથી એમ તેઓ ધારતા હતા. પણ તેણે તો એ વાતનો શબ્દે શબ્દ ધ્યાનથી સાંભળ્યો અને પછી બધા સાંભળે તેમ નીચે પ્રમાણે કહ્યું “ જો કે તમે મહારા જે કામો વખાણો છો તેમાના ઘણામા તો નમીમે મને ચારી આપેલી, અને વળી બીજા ઘણા સરદારોને હાથે પણ એવા પરાક્રમો થયેના છે પણ મને અન્યથા થાય છે કે મહારા ચરિત્રનો સર્વથી મહત્વનો અંશ તો તમાગ ધ્યાનમા જ નથી મહારે લીધે એકે પણ એથન્સવાસીને શોક ધારણ કરવો પડ્યો નથી ”

પરંપરા પેરિક્લિસને જે માન થતે છે તેવું ઘરણુ એ છે કે કામકાજની ધમાલમા અને દુસ્મનના રોપમા પણ તે પોતાની સરલતા સાચવી રાખતો એટલું જ નહીં પણ તેના ઉદાર સ્વભાવને તે કદી ધૂર્ણા કે ગુસ્સાને અધીન થવા દેતો નહી, અને પોતાના મોટા સામર્થ્ય છતાં પોતાના મોટામા મોટા દુસ્મન સામે પણ પૈર ન રાખતો

મહાગ મત પ્રમાણે તો તેની શાત અને નિષ્પક્ષપાત ચાલચલગત, તેની ઉજ્જવલ પ્રમાણિકતા, અને તેનો અનિષ્ઠ કારભાર એ સર્વ તેને ઓલિમ્પિયસના અતિ મોટા, અને બીજા પ્રાંતને આપીએ તો અર્થ રહિત અને હાસીકારક થાય એવા, ઉપનામનો અધિકારી બનાવે છે કેમકે દેવોને આપણે સર્વ શુભના કર્તા, અશુભ સરજવાને અશક્ત, અને સદિનુ આધિપત્ય ચલાવના તથા ભોગવવાને લાયક માનીએ છીએ કવિઓ તો પોતાની અવિચારી કરપનાઓથી પોતે જ ગુચવાઈ જાય છે, અને જે એક સ્થલે સ્થાપે છે તેજ બીજે પ્રસંગે તોડી નાખે છે અને તેઓ દેવોના નિવાસસ્થાનને શાત, નિર્ભય, સર્વ તોડાન મટક અને જોખમથી મુક્ત અને નિગતર મૌમ્ય નિર્મલ જ્યોતિથી પ્રકાશવુ વર્ણવે છે, અને એવું સ્થન અમર અને પરમસુખી જીવોને સચ્ચુ ધારે છે અને એથી ઉલટું તેઓ નળી દેવોને પરસ્પર શત્રુતા, ક્રોધ, અને બીજા પ્રિકારો અનુભવતા તથા ચિતાચસ્ત જીવન ગાળતા નહીંવે છે જેવું જીવન કંઈ થોડી ઘણી મમજાણના અદ્યપશક્તિના માણસો પણ પોતાથી દૂર રાખના મંચે છે માટે ક્રિસ્ચિઆના પ્રિયારોને પડતા મુખે ક્ષિલમુદ્રીની દૃષ્ટિથી જોતા જે ગુણો આપણે પેરિક્લિસના જીવનમા નિગમીએ છીએ તે જ દેવી ગણના જોઈએ પણ આ પ્રિયની અર્થા અહીં અસ્થાને છે

રાજ્યના કામકાજમા પેરિક્લિસની ખોટ તુરત જણાના લાગી અને એથન્સવાસીઓ તેની ખોટ ઉધારે મહોએ કબલ કરના મડયા જેઓ તેના જીવન પ્રસંગે એમ માનતા કે તેની સત્તા આગળ આપણે જાખા પડી જઈએ છીએ, તેઓએ પણ બીજા વક્તાઓ વગેરેની પરીક્ષા કરી જોઈ, કનન કર્યું કે જના સમ્પ્રતાર્થી જરૂર હોય ત્યાં તેના જેવો પ્રાંત નરમ ન હતો અને જ્યાં નરમાયની જરૂર હોય ત્યાં તેની જેડે પ્રાંત પોતાનો મોભો જાળવી જાણતો નહીં અને તે વખતે તેઓને લાગ્યું કે તેની સત્તા, જેને તેઓ રાજના અને ‘ટાયન્ટ’ ના જેવા જીવનમનુ નામ આપતા તે જ રાજ્યની સનામતીને સ્તબ્ધ હતો તેના મત્યુ પછી ઘણી નીચતા અને ઘણો જ સડો જે તેણે યોગ્ય અટકાવેથી દાખી રાખ્યા હતા તે તેના મત્યુ પછી રાજ્યમા પ્રબળ થઈ નધી ગયા

પેરિક્લિસનું પરિશિષ્ટ ૧.

પેરિક્લિસે વિચારમાં પડેલા એથન્સવાસીઓની રાજ્ય તરફથી થતી ઉત્તરક્રિયાને અંગે કરેલું ભાષણ. ઈ. પૂ. ૪૩૧.

(યુક્લિડિસ. ૨. ૩૫-૪૬.)

પ્રકરણ ૩૬.

પ્રથમ હું આપણા પૂર્વજો વિષે બોલીશ, કેમકે આવે પ્રસંગે આપણે એમનું સ્તવન અને સ્મરણ કરવું જોઈએ. પરાપૂર્વથી તેઓ આ ભૂમિના જ વતની હતા, અને એ તેઓ પોતાના પરાક્રમ વડે ખેડેલી દર ખેડેલી પોતાના કબજામાં રાખી રહ્યા, તથા આપણને આ સ્વતંત્ર રાજ્યનો વારસો આપી ગયા. એ આપણા દુરના પૂર્વજો કરતાં આપણા પિતાઓને વળી આપણે વધારે સન્માન આપવું ઘટે છે, કેમકે તેમણે પોતાને વારસામાં મળેલા પ્રદેશ વધાર્યો અને ધણા ધણા પરિશ્રમને પરિણામે આ મહાન રાજ્ય આપણને આપ્યું અને હાલ અહીં એકત્ર થયેલા આપણે પણ, આ ચાલતા જમાનામાં, એ આપણું રાજ્ય સુધાર્યું છે તથા સર્વ રીતે રાણુભાર્યું છે અને શોભાવ્યું છે, એટલે એ સુલેહ તેમ જ વિગ્રહની સર્વ જરૂરિયાતો માટે સ્વાવલંબી થયું છે. જે જે બલ પરાક્રમ વડે આપણા રાજ્યના જુદા જુદા પ્રદેશ આપણા હાથમાં આવ્યા તથા જે જવાંમંદીથી આપણે અગર આપણા પિતાઓએ ગ્રીક કે વિદેશી દુશ્મનના ધસારા પાછા વાળ્યા તે સર્વનું બચાવ આપ્યું હું કરીશ નહીં: એ માટે તો પુષ્કળ વખત જોઈએ, અને વળી એ કંઈ તમારાથી અનુચિત નથી. પણ આપણા આ વિદેહ થયેલા વીરોનું સ્તવન કરતા ખેડેલાં આપણી સત્તા આટલી વધી તેમાં આપણા આચારવિચારનાં કયાં તત્ત્વો સાધનભૂત હતાં તથા આપણું રાજ્ય આટલું મોટું થયું તે આપણી કઈ સંસ્થાઓને વડે તથા આપણાં જીવનની શી શી વિશેષતાઓને લીધે, એ વિષે હું પ્રથમ બોલવા ઇચ્છું છું, અને મને લાગે છે કે આવે પ્રસંગે એવા વિચારો સહજ છે, તેમ તેમના શ્રવણથી નાજરિકો અને ખીલ ગ્રીકોના આ મોટા મંડલને લાજ થવાનો સંભવ છે.

પ્રકરણ ૩૭.

આપણે રાજ્યબંધારણની બાબતમાં ખીલ કોઈની હરીફાઈ કરતા નથી. કોઈની નકલ સુધ્ધાં કરવા માગતા નથી. એથી હલકુ ખીલઓ આપણને નમૂના રૂપ ગણે છે અને આપણા બંધારણની નકલ કરવા મથે છે. આપણા રાજ્યના બંધારણને પ્રતિપાસનનું નામ આપે છે ખરા, અને તે એટલા માટે કે આપણે ત્યાં રાજકીય સત્તા ચોડા વીણેલા જ માણસોના હાથમાં નથી પણ સામાન્ય વર્ગના હાલરો માણસોના હાથમાં પ્રસારાયેલી છે. પરંતુ આપણા કાયદા જેમ સર્વ એથન્સવાસીઓને સમાન ગણે છે અને સૈને પોતપોતાના ખાનગી હક્કમાં ન્યાય અપાવે છે તેમ આપણામાંથી જે વિશેષ યોગ્યતાવાળા હોય છે તેમને આપણે વિશેષ અધિકાર પણ આપીએ છીએ; એટલે કે ગ્રીસમાં ખીલ રાજ્યોમાં વિશેષ અધિકાર વારસાના હક્ક તરીકે ભોગવાય છે ત્યારે અહીં આપણે તે વિશેષ યોગ્યતા માટેના ઇનામ તરીકે આપીએ છીએ. વળી અહીં કોઈ પણ નાગરિક નિર્ધનતાને કે પોતાની હલકી સ્થિતિને લીધે રાજ્યસેવા કરવા માટે નાલાયક ગણાયો નથી.

આપણે ત્યાં વર્જિત છે જ નહીં, એટલે આપણા ગતિગતી જીવનવર્તનમાં સૌ પોતપોતાની યોગ્યતા પ્રમાણે લાગ લઈ શકે છે, અને આપણા જ્ઞાનગતી જીવનવર્તનમાં વર્જ વર્જન આગળથી નથી કે પરસ્પર બેઠાવાને અનિવાર્ય નથી આપણે ત્યાં સૌ પોતપોતાને જે તેમ વર્તે છે, અને કોઈ કશા બંધનમાં નથી. એટલેની રહેણીથી બીજાને કોઈ મોટું પણ મુશ્કેલી નથી આપણા જ્ઞાનગતી જીવનમાં આમ સર્વસ્વ સ્વતંત્રતા છે તેની સાથે આપણે આપણા નજરે જીવનમાં નિર્વાહ અને યોગ્ય અધિભારની આજ્ઞાઓને માન આપીએ છીએ, આપણી છાત્રો ગેરલાભ લેતા નથી, અને સામાન્ય લોકમતમાં ઉતરવું બહુજાણ એ. આચરણથી પણ દૂર રહેવા મથીએ છીએ તેમ નિર્બંધના સરક્ષણ માટે નીમેલા અમલદારોને ખાસ માન આપીએ છીએ.

પ્રકરણ ૩૮.

વિરામના સમય માટે આપણે આપણા અમિત આત્માઓને, તારૂં અને વિનોદનો યોગ્યતા છે આપણી રમતગમતો અને આપણા ધાર્મિક ઉત્સવાદિ બારેમાસ નીમેલે વખતે આપણા કરે છે ધરમા આપણી સર્વ રીતકાત મુશ્કેલી અને સંસ્કૃતિનાળી છે અને આ પ્રમાણના વિનોદથી મળતા આનંદમાં મગ્ન થઈ આપણે આપણા જીવનમાં મેનેનીથી મુખ્ય રીતે છીએ વળી આપણા મહાન નગરરાજ્યમાં આખા જગતની તમામ સારી સારી વસ્તુઓ ચાલી આવે છે આપણા દેશની પેદાશનો જ નહીં પણ બધા દેશોની ઉત્તમ પેદાશનો ઉપભોગ આપણે લઈએ છીએ.

પ્રકરણ ૩૯.

વળી આપણી લક્ષ્મી તાલીમ લેવાની રીત આપણા શત્રુઓ (સ્પર્ધાઓ) ના કરતા વધારે સારી છે આપણા દેશમાં દુનિયાનો ગમે તે આવી શકે છે અને તેને જે જેનું કે નહીં હોય તે બેઠું નહીં શકે છે, દુરમન નહીં બંધ તો તેને લાભ થાય એવી શુભ વાત પણ તે નહીં શકે છે આપણે છજબેદ કે શુભ તરબીરો ઉપર નહીં પણ આપણી હિંમત અને આપણા બલ ઉપર જ બેસેલા રાખીએ છીએ અને કેળવણીની બાબતમાં આપણા શત્રુઓ (સ્પર્ધાઓ) ન્યાર શરાતન આવે તે માટે કુમળીવધથી જ રોજ થઈએ અમ પડે એવી કસરતો નથી કરે છે, ત્યારે આપણે તો એવી અધ્યાત્મ મહેનત લેવાને બદલે સૌસાને જે જેનું જ વર્તન રાખીએ છીએ, અને તે છતાં પણ નજર પડે છે ત્યારે એમના જેટલી જ મુશ્કેલીઓ અને મુશ્કેલીઓ ઉપાવી લઈએ છીએ વળી સ્પર્ધાઓ આપણા રાજ્ય ઉપર મુશ્કેલી કરે છે ત્યારે પોતાના બધા મદદગારોના સૈન્યને સાથે લેતા આવે છે, પણ આપણે તો એમના મુખ ઉપર એવા જ મુશ્કેલી નહીં લઈએ છીએ, અને આપણા હુમલાઓમાં આપણે પરદેશમાં હોઈએ છીએ તથા તેઓ પોતાના ધરબારના રક્ષણ માટે લડતા હોય છે, તો આપણને જીત મેળવવામાં કવચિત જ મુશ્કેલી પડે છે આપણા શત્રુઓને હજી મુશ્કેલી આપણા એટલે જ સામે લડે છે પડે જ નથી આપણા લક્ષ્મી અને નોકાસૈન્ય જુદા જુદા છે, અને આ પછી આપણે લક્ષ્મી પણ મોટું વખતે એક જ સ્થાને કે એક જ મુશ્કેલીમાં હોય નથી પણ ન્યારે તેઓ જીતે છે ત્યારે બધે આપણા સર્વ બલ ઉપર જીત મેળવી હોય એવા તેઓ મગર થાય છે, અને ત્યારે હાર છે ત્યારે બધે આપણા સર્વ બલ તેમને દરાવ્યા હોય એવું રાજ કરે છે.

પ્રકરણ ૪૦.

એટલે આપણે અજાણ અમ લઈને કરાચેલા ન હોવા છતાં આપણી હિંમતને લીધે અને કાયદાના બંધનથી નહીં પણ નિતિસ્વભાવથી ગમે તેવા પ્રસંગ માટે સદા તત્પર રહીએ છીએ, જેમાં આપણને મોટો લાભ નથી શું? કશું અને વિચલતા હું જ આપણને આગળથી જોવા પડતા નથી અને તોપણ ત્યારે માથે આવી પડે છે ત્યારે આપણે જેઓ તેને માટે તૈયાર થવામાં ન

વિરામે આપણું જીવન ગાળે છે તેમના જેટલું જ શ્રાવણ બતાવી શકીએ છીએ. અને વળી મુલેદ-કાલ માટે પણ આપણી જીવનપદ્ધતિ, વિગત માટે છે તેટલી જ વખાણવા લાયક છે તે આ ક્ષ-રણને લીધે છે. કેમકે આપણે સૌંદર્યના આસક્ત છીએ તે સાથે આપણે સાદા ભોગવિલાસથી જ રાત્રીએ છીએ; અને આપણે સારીરિક મરદાનીપણું જાળવીએ છીએ તે સાથે આપણી માનસિક શક્તિઓને પણ ખીસવીએ છીએ. ધનનો ઉપયોગ આપણે ટોળદમામ અને ખંડાઈ બતાવવામાં કરતા નથી પણ ન્યાય ખરેખર જોઈએ ત્યાં જ કરીએ છીએ. ગરીબ હોવામાં આપણે નામોશી માનતા નથી; ગરીબાઈ દૂર કરવા માટે બિલકુલ પ્રયત્ન ન કરવો એમાં જ નામોશી માનીએ છીએ. એથન્સનો નાગરિક પોતાના ધરતું કામકાજ સંભાળે છે તેથી તે રાજ્યકાર્યમાં ધ્યાન આપી શકતો નથી એમ નથી. આપણામાં વેપારી અને ધંધાદારી વર્ગ પણ રાજ્યકાર્યથી સારી પેઠે વાકેફ હોય છે. ખીન્ન રાજ્યોમાં જે માણસ રાજ્યકાર્યમાં ભાગ ન લે તેને નિર્દોષ ગણે છે, ત્યારે આપણે તેને નકામો ગણીએ છીએ. અને જો કે રાજ્ય માટે નવી નવી યોજનાઓ ઘડનારા આપણામાં પણ થોડા જ હોય છે, તોપણ અમુક યોજના સારી છે કે માઠી તેની તુલના તો આપણામાંનો દરેકે દરેક કરી શકે છે. ન્યારે ખીન્ન એમ ધારે છે કે વાદવિવાદથી તો રાજ્યકાર્ય અટકી પડે, ત્યારે આપણી સમજ એવી છે કે રાજ્યકાર્યને ખરી અટકાયત વાદવિવાદની નહીં પણ વાદવિવાદ વગર જે સાંગો-પાંગ વિચાર થવો જ અસક્ય તેના અભાવની છે. કંઈ પણ આદરતા પહેલાં આપણે સંપૂર્ણ વિચાર કરી જોઈએ છીએ એટલે આપણી હિંમત અજ્ઞાનની અને આંધળી નહીં પણ પ્રુપ્ત વિચાર અને અગમચેતીની છે. કેટલી કેટલી મુશ્કેલી પડવાની તે સારી રીતે જાણ્યા છતાં પણ આપણે હામ લાગીને ધાર્યું કામ કરીએ છીએ, અને ખરેખર એ પ્રકારની હિંમત જ શ્રેષ્ઠ છે. વળી આપણે ખીન્ન સાથે મિત્રતા બાંધીએ છીએ તે તેમની પાસેથી બક્ષીસો લઈને નહીં પણ તેમને સંગીન બક્ષીસો આપીને બાંધીએ છીએ. અને એ સ્પષ્ટ છે કે જે સામા ઉપર ઉપકાર કરીને તેનો મિત્ર બનવા જાય છે તેની મિત્રતા લાંબી વખત ચાલવાની; કેમકે પ્રથમ કરેલા ઉપકારની છાપ બસાઈ ન જાય એ માટે તે ફરીફરીને નવા ઉપકારો કરવા અને અનેક રીતે માયા બતાવવા ઇન્તે-જાર રહે છે. જેના ઉપર ઉપકારો થયેલા હોય છે અને યતા આવે છે તે મિત્રની મિત્રતા એટલી સતેજ હોવાની નહીં; કેમકે તે સારી રીતે સમજે છે કે પોતાથી મિત્રનું જે કંઈ ભડું થયો તે પોતા ઉપર થયેલા ઉપકારોના બદલા તરીકે અને પોતા ઉપર ચડેલાં ઋણના વળતર તરીકે જ ગણવાનું. જે કોઈ રાજ્ય પોતાના મિત્રોની સેવા લાંબી સ્વાર્થદૃષ્ટિથી નહીં પણ કેવલ સ્વતંત્રતાના ઉદ્ધાસમાં અને નિર્ભય ઉદારતાના સ્વભાવને લીધે કરવું હોય તો તે આપણે જ છીએ.

પ્રકરણ ૪૧.

અને ટૂંકામાં કહું છું કે આ આપણી એથન્સ નગરી આખા હેલાસ (ગ્રીસ) નો ગુરુ છે; અને દરેક એથન્સવાસી નાના પ્રકારનાં દરેક કામ ઉત્તમ છતાં અને મનમાનતી કુશલતાથી જા-નવી શકે છે. આ ચંદ્રાર વચન અવિચાર કે અતિશયોક્તિનું નથી, પણ સત્ય અને ચથાર્ય છે. આપણામાં આવા ગુણો છે એ વાત આપણે હાલ જે સ્થિતિએ પહોંચ્યા છીએ તે સાબિત કરે છે. કેમકે અહીંને વખતે એક એથન્સ જ, દુનિયાએ તેની શક્તિ વિશે જે અભિપ્રાય બાંધ્યા હોય, તે કરતાં ચાર ચંદા વિરોધ કરી બતાવે છે. એવા રાજ્યથી હાર ખાવામાં કોઇને પોતાની નામોશી થઇ લાગતી નથી; એવા રાજ્યના તાબાનાં રાજ્યો પોતાની સ્થિતિમાં હીણું માનતા નથી. અને ખરેખર આપણી શક્તિ અને આપણી શીર્ષિનાં ચિન્હ ચિરકાલ સુધી કાયમ રહેશે. આપણી શક્તિનાં જબ્બ સ્મારકો આ અને ભવિષ્યના જમાનાઓ આશ્ચર્યથી જોશે. કવિઓનાં સ્તવન અ-તિશયોક્તિથી ભરેલાં હોય છે તો પણ તત્કાલ આનંદ આપે છે એ ખરું છે; પણ આપણા રાજ્યને હોમર કે ખીન્ન કોઈ કવિના ચરોગાનની જરૂર નથી આપણે દરેક દેશમાં અને દરેક સમુદ્રમાં આપણી જગ્યામાંની વિજયી પસારા માટે માર્ગ કર્યા છે, અને દરેક દરેક સ્થળે આપણે આપણી

મિત્રતા તેમ જ આપણી રાત્રીની અમર નિશાનીઓ સોંપી છે. આ આપણા વીરો યુદ્ધતનથી લડ્યા અને પડ્યા તે આવા નગરરાજ્યની ખાતર. એ રાજ્ય એમના હાથમાંથી ભથ્થે એ વિચાર સરખો તે સાંખી રાક્યા નહીં. અને એમની પાછળ રહેલા આપણે ફરે એ રાજ્યની ખાતર નેટું મધીએ તેટલું ઓછું છે.

પ્રકરણ ૪૨.

એ આજ એવનસની મોઘઈ વર્ણવી છે તે એટલું જણાવવા કે આપણે આ સર્વ હોના સરહુસ માટે લડતા હોવાથી આપણે લડવાનો હેતુ બીજોયોના કરતાં અતીવ ઉચ્ચ છે; અને એવી લડાઈમાં કામ આવેલા આપણા આ વીરોનું આવરણ અને મરણ પ્રશસ્ત છે તેની એ સ્પષ્ટ સાબિતી છે. એમનું આથી વધારે સ્તવન કરવું અશક્ય છે. આપણી નગરીનું યરોગાન તે એમનું, તથા એમના જેવા જે નાગરિકોના સદ્ગુણો વડે આપણે હાથ આ પદ પામ્યા હીએ તે સર્વનું પણ, તે યરોગાન છે. અને તેમનાં આવરણને તોળી જોતાં તેમને મળેલી કીર્તિ બિલકુલ વધારે પડતી નથી એવું આપણે એમનું સ્તવન કરી રાખીએ હીએ તે પ્રમાણે બીજા કેટલા થોડા ગ્રીક નાગરિકોનું થઈ શકે ! હું ધાર છું કે એમના જેવું મૃત્યુ એ જ શુદ્ધ માણસાઈનું ખરું માંપ છે. એવાં મૃત્યુમાં અપ્રસિદ્ધ માણસના સદ્ગુણ પ્રથમ પ્રકાશે છે. તો પ્રસિદ્ધ માણસના સદ્ગુણનિધિ ઉપર ઉવળી રહેતો પડે છે બીજી રીતે સારા ન ગણાયેલા પુરુષો પણ દેસ માટે લડવામાં તેમણે હા-ખવેલું યુદ્ધતન આગળ ધરી શકે છે; પોતાનાં દુષ્કર્મોને તેઓ એ સત્કર્મથી ઘોઘ નાખે છે; અને દેશને પોતાના ખાનગી કૃત્યોથી કદેશી હાનિ કરતાં આ પોતાની બહાર સેવાથી વધારે લાભ કરી આપ્યો હોવાનો દાવો કરી શકે છે. આ વીર પુરુષોમાંનો એક પણ તર્કમર હોઈ ભોગવિલાસથી નિર્મલ જનનેલા ન હતો, અવનનાં મુખ તણ દેવામાં શિયિલ ન હતો, કે નિર્ધન હોઈ અવીરા તો થન મેળવી સદીસ એવી સ્વાભાવિક આશામાં લોભાઈ મોતનો દિવસ આથો કેવલાં આગુર ન હતો આ સર્વ કરતાં દુરમનોને સભ કરવી એ તેમને વધારે પ્રિય હતું, અને અવનસમર્પણ માટે દેસનેવાથી વધારે ઉચ્ચ હેતુ હોઈ શકે નહીં એથી તેમની પ્રીતિ હતી; એટલે વીરોને થઈ એવું વેર લેવામાં તેમણે અવનું જોખમ એટલું અને આટલું અવળો બીજો વિચાર બંધ નવ્યા. પોતાની હંડતા તેમણે સમરાંજલમાં મોતની અળીમાં પણ જળવી રાખી; તેઓ નામ માત્ર અપ્રકીર્તિના આળથી; અને ધર્મ્યે શુદ્ધનું નિસ્સીમ મુખ ભોગવતા, એક સમૂહમાં, તેમને જે જયનું નહીં પણ કીર્તિનું સ્થાન હતું, તે છોટી ગયા.

પ્રકરણ ૪૩.

આ પુરુષોનો અંત આજો હતો. એવનસને તેઓ વાચ્ય હતા • • • • • અને હું તમને કહું છું કે તમારે સૌએ દિવસો દિવસ એવનસની ભવ્યતા ઉપર રહિ રાખવી અને દિવસો દિવસ તમારે દેશપ્રીતિ વધાર્યા કરવી. અને ન્યાયે તમારે સેમે સેમે એ લાનગી વ્યાપી ભથ્થે તમારે વિચારનું કે એવનસને આ ઉચ્ચ પદથી મેળવી આપનાર પુરુષો પોતાની ફરજ બહુતા હતા અને તે અદા કરવા માટે નેમનામાં પૂરતી હિંમત હતી, તથા યુદ્ધમાં તેઓ રમેને લાંબા લાનગો એ વિચારથી સદા ઈચ્છા રહેતા હતા. તેઓ પરાજય સાંખી શકતા નહીં, પણ પોતાના સદ્ગુણોનો દેશને પૂરેપૂરો લાભ આપી તેના વિજયકલસવમાં પોતાનાં અવનને પોતાના સૌથી વધારે હિંમતી ખબતા તરીકે અર્પણ કરી દીધાં; અને તેમના સમય સ્વાર્પણને માટે તેમને દેહને સારી થઈ જલેલા મજ્યો છે. કેમકે તે ફરેશી કીર્તિ અજર છે અને તે દમેશ અને ફરેકે ચોખ્ય પ્રસન્ન લાગીમાં અને કર્મ વડે જવાયા કરશે. તેમનાં દુલ્લ ઉપર આપણે તેમની ખ્યાલિને થઈ એવી સમાધિ ચણીશું. પણ આજી જનન જ વિજ્ઞાન પુરુષોની સમાધિ છે. તેમના સ્મરણમાં સ્તભો અને શિલાલેખો તેમના પોતાના દેશમાં નિર્માય છે એટલું જ નહીં પણ પારસેઓમાં પણ નિર્માય

શિક્ષાએને બદલે માબૂરોનાં ક્ષણમાં તેમનાં સ્મારકો કોતરાઈ રહે છે. એ વીર પુરુષોને તમે તમારા પોતાના જીવનના આદર્શ બોલો. અને જ્યાંમહીમાં જ સ્વાતંત્ર્ય છે તથા સ્વાતંત્ર્યમાં જ સુખ છે એ સત્ સ્વીકારી મૃત્યુબળને જીતો. પુરુષત્વમાં અભિમાન ધરનારા પુરુષને હીનકારાપણું અને તેની સાથે જોડાયેલા પરાજય જેટલો વિષમ છે તેટલો દિગ્ભય અને હઠાસ અને આરામની સંધિમાં અભણે આવતો દુઃસ્મનનો કાતિલ પા વિષમ નથી.

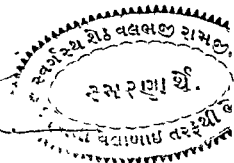
અકરણ ૪૪

એટલે એ વીર પુરુષોનાં માતૃપિતા જે અહીં આપણામાં હતાં છે તેમને હું અજ્ઞાત કરતો નથી. આ પ્રસંગે તેમનું સાંત્વન જ પડે છે. જીવનમાં અનેક સારા માતા બતાવે બન્યાં કરે છે; એટલે જગતમાં જે કોઈ સૌથી વધારે માન મેળવી શકે તે જ સૌથી વધારે ભાગ્યશાલીન; કંતો માનનીય મૃત્યુ મેળવનાર આ વીર પુરુષો જેવા, કે એમના મૃત્યુથી માનનીય સોકનાં અધિકારી યનાર આ એમનાં માતૃપિતા જેવા.

અકરણ ૪૬.

આપણા કાયદાની આજ્ઞા મુજબ મૃદે આ વીર પુરુષોનું સ્તવન યથારાજિ કર્યું છે. આપણું રાજ્ય સ્તવન માત્રથી એમના તરફની પોતાની ફરજ અદા થયેલી ગણવું નથી. એમની ઉત્તરક્રિયા રાજ્યે કરી છે તથા એમનાં સંતાનને રાજ્ય પોતાને ખર્ચે ઉછેરશે અને કેળવશે. આ ક્રાંતામત્તા હારમુકુટથી એયન્સ પોતાના ચરામ્બી સંતાનોને રાણગારે છે. કેમકે જ્યાં સદ્ગુણ અને વીરત્વને સૌથી વધારે બદલો મળે છે ત્યાં મહારાજાકાંક્ષી નાગરિકો રાજ્યસેવામાં સૌથી વધારે હઠાસ માને એ સ્વાભાવિક છે.

અને હવે સૌ પોતપોતાના સંબંધીનો યથાયોગ્ય શોક કરીને વિદાય થાશે.

પૅરિસિસનું પરિશિષ્ટ ૨.

એથન્સની મરફી

થ્યુકિડિડિસ, પુસ્તક ૨, પ્રકરણ ૪૮-૫૩

એતિહાસિક સમયમાં દુનિયામાં મરફીના જે દુર્મલાઓ થયા છે તેમાં આ પૅરોએ જ છે અને એ દુર્મલાનું તારાશ વર્ષન સમયે ઇતિહાસીક થ્યુકિડિડિસે કરેલું છે, જેની બગબર પંજીના દુર્મલાનું વર્ષન કરનારામાંના કોઈનું ખોટાચત્ર નથી થ્યુકિડિડિસનું એ વર્ષન નીચે પ્રનામે છે

કહે છે કે એ રોગનો આરંભ હજિમની દક્ષિણે આવેલા દબસીઓના મુલકમાં થયો અને ત્યાંથી તે હજિમ સિબિયા અને બીજા સાદના મુલકમાં પ્રસરેલો એવન્સ ઉપરનો તેનો દુર્મલો અચાનક હતો અને તેમાં પણ તેનો પ્રથમ લોગ પાઈરીયસની વસ્તી થયું, અને તે પછી એની પાત આવી કે સ્પાર્ટનોએ એ પાઈરીયસની રાજીઓના વિન લેવાનું લેવા તેમજ પાઈરીયસને તરંગ રોહરમાં પણ પ્રસર્યો અને ત્યારે મરાનું પ્રમાણ પણ વધી ગયું અને એ રાગની ઉત્પત્તિ અને આખા રોહરની તુરસ્તીમાંથી રોગી સ્થિતિ કેવી રીતે થઈ તે સંબંધી વૈદ્યો અને બીજાઓ ખુશી પડે તે મત આપે છે તેો ફક્ત એ રોગી પૂરું ચિન્હો જ ચાલી જણાવીરા, કે એથી જે કદિ એ ગેમ ફરી કલપત્ર થાય તેો આ વર્ષનને લીધે તે તુરત પારખી રાખવ મને પોતાને એ રોગ લાગુ પડ્યો હતો અને એ રોગથી પીડાતા બીજાઓને પણ મ્હે ત્રેયા છે

એટલું તેો સર્વ કબલ કરે છે કે તે વર્ષમાં બીજા રોગો ઉક નરમ પગી ગયા હતા અને મ્હે પણ રોગ થતો તેો તે પાછળથી મરફીનું રૂપ લઈ લેતો પણ એઓને પ્રથમથી જ એ જ રોગ થતો તેમને સંબંધે રોગરૂઝિનો કંમ થયું અને નીચે સુચન હતો

પ્રથમ માથાનો સખ્ત દુ ખાવો થતો અને આખા લાલ થતો અને સુષ આવતી હતી અને નળાનો રોગ લોહી વધેલું થઈ જતો અને તેમાંથી સખ્ત વાસ છૂટતો આ ચિન્હો પછી ઉપરા ઉપરી છીએ આવતી અવાજ બોખરો થઈ જતો અને થોડા વખતમાં દુ ખાવો છાતી ઉપર ઉતરતો અને સાથે સખ્ત ઉધરસ આવતી પછી તે પેટમાં ઉતરતો અને ઉલટીનો ઉપદ્રવ સર થતો તેમાં વેલોએ ગલાવેલા બધા પિત્તના પ્રમાર નીચળતા અને પીડા પણ બહુ વેલવી પડતી મલાખરાને ત્યાર પછી ખાલી દુબડીયા થતા, જેને પરિણામે સખ્ત તાણ આવતી તે ઘણીખરી વખત દૂક મુલતની હતી પણ કોઈ કોઈ વખત લાગે વખત નરી રહેતી બહારથી શરીર બહુ ગરમ ન થઈ તેમ જ કાંઈ ફિલ્ પછુ ન પડતું પણ લાગર ગમે થઈ તથા કુદ્ર અવગત મારતું, અને ઉપર ઝીણી ઝીણી દોડકીઓ થઈ આવતી, પણ અદરથી ગરમી એટલી બધી લાગતી કે દર્દી શરીરપર બિલકુલ કંપકુ સહી શક્તો નહી, પણ છેક નાચે પગ રહેતો, અને જે બને તેો કદા પાણીમાં પડી રહેવાનું પસંદ રતો ખરેખર ગેમની સંબાળ લેનાર મેલ હતું નહીં તેઓ અસહ્ય તરસ બાગવા માટે પાણીના હોળમાં જઈને પગલા અને તેઓ ગમે તેટલું પાણી પીતા તથાથિ તેમની તરસ છીપતી નહી તે ઉપરાંત કાયમ બેચેની અને હલગરાથી તેમને ત્રાસ થતો તાનુ પૂરે નેસ રહેતા મુઠી શરીર તેના લતાડથી નખણું ન પડી જતું પણ ઉપદ્રવ ન માની સમય તેટલે ફરન્ટે ટી રહેતું, પરંતુ શક્તિ ફીણ ન થઈ લેાય તે છતાં પણ અતરના દાહને લીધે દર્દી સાવધે કે નવમે રિવરો થઈ ફરીને મૃત્યુવશ થતો, અથવા જે તે એ મુલત ટીપી થતો તેો નરમી તેના આતરડામાં ઉતરીને તે સખ્ત ઝાટો પેલ મરી અને તેને લીધેની નળબાધમાં તે માથે જતો આ પ્રમાણે એ રોગ માથાથી શરૂ થઈ આખા શરીરમાં ફરી વળેલો અને જે મેલ તેના જ બર દુર્મલામાંથી ઉકલ મુઠી બધી જતો તેના શરીરના છે એઓને પણ એ પસંદ અને એ સુચન

પણના આ ૧૭૧ ન ગુપ્ત ગરે જવાઈ જતા તેમ મુલાકાની આજો પણ જતી બીલ મેલાકની
અતિ જતી રહેતી હતી અને તેઓ પોતાના મિત્રોને પણ જોળખી ગમતા નહીં

અરેબર એ રોગનુ વર્ણન મ્યું જાય તેમ નથી, એ મનુષ્ય પ્રકૃતિ ખમી રાકે તે કરતા વ-
ધાકે આમરો હતો, તેમ નીચથી બાબતમા પણ એ બીલ પરિચિત મોથી જુદો પરતો હતો
બી ૧ પક્ષિઓ અને પ્રાણીઓ, જે સાધારણ રીતે રામને મેલી ખાય છે, તે ધણુ રાખો દાટયા
વ રતના રહેતા હતા હતા તેમની પાસે પણ ન જતા, અથવા જે તેમથી તેઓ ખાતા તો દુરત
મૃત્યુવગ થતા આ હનીમતની સાગિની એ જ છે કે રાખ ખાનાર પશુપ ખીની વસ્તી આ રોગ
નાકરો તે દરમિયાન તદન જોઈ થઈ ગઈ થાગેલા અને ગામમાના કુતરાઓને પણ લમમગ નારા
થઈ ગયે જીલા જીલા લક્ષ્મીને પરતા મુવીએ તો એ રોગના સામાન્ય ચિન્હો ઉપર પ્રમાણે
હતા અને આ શિવાયના બીલ રોગ જે સાધારણ હતા તે મેહને આ અરસામા થતા જ નહીં
જેઓને એ લાગુ પડતો તેમાના કેટલાક સારવાર વિના ઉપડી ગયા, તો બીલ બધી સારવાર હતા
દી ન રામ્યા અને એ રોગ માટે દોઈ પણ જેઝ ચોક્કસ દવા ન હતી એક દવા એકને ગુણુ ક
ફતી તો બી તને અવગી પડતી અને સખળા અને નખળા બન્ને સરખે ભાગે ઉપડતા વળી જે
રોગ પોતાના ખોરા મા અતિરાય નિયમિત રહેતા તેઓ પણ જેના સપાટમાથી બચતા નહીં
આ આક્રમક રોથી વધારે જય નર બાબત એ હતી કે દર્દી લાગુ પડતા જ દર્દી જેઝ જતની ના
સીપાસીમા પગી જઈ એને અટકવવાને ઉપાય રવો મુશી હેતો, અને એક બીલની સારવાર કર
વામા એપ લાગતો એટલે બધા ઘેરાઓની માફક મૃત્યુવરા થતા અને મૃત્યુના મોઝા પ્રમાણુ
એ મુખ્ય રાણુ એ હવ ૨ બહી ને લીધે તેઓ બીલ પાસે ન જતા તો તેઓ પાસે બીલ
પણ ન આવતા અને તેવી રીતે દર્દીઓની સારવાર કરનારાઓને અજાણે પણ ધક્કે ખાની થઈ ગયા
અને જે તેઓ બીલઓની ખળર દાટવા જતા, અને ખાસ કરીને જેઓ એવા કામમા આગેવાન
ભાગ લેતા અને ખાસ કરીને જેની સારવારમા મેહ ન હોય તેવાઓ પાસે જતા, તો તેઓને પણ
જે રોગ વાગુ પડતો આ ઉપરાંત જેઓ, એ રોગના હુમલામાથી પસાર થયા હતા તેઓ દર્દીઓની
ગાહુ દયા ખાતા હતા કેમકે તેમને જાતિ અનુલવ થયેલો હતો અને વળી એકવાર ઉગર્યાથી તેઓ
પોતાને નિર્ભય સમજતા હતા, લાગુ કે મેહની ઉપર જે હુમલા થયા નહોતા, અને દર્દાય થતા તો
પણ તેમથી દર્દી દુગ્ધ સારા થતા હતા તેવાઓને તેમના મિત્રો મુખારકબાદી આવતા અને
તેઓ પોતે પણ એવા ખોગે વિશ્વાસ ગખતા કે હવે બીલે કોઈ પણ રોગ તેમને લાગુ પડ-
વાનો નથી

બીજી રીતે પણ આ રોગો રોદેરમા મુખ્ય રતા વધારે મોઝા પ્રમાણુમા અયોગ્ય વર્તણુ
રેવારી લાગુ કે જે કામો લોમો ખેડના ગુપ્તપણે જતા તે હવે તેઓ મરજમા આવે તેવી રીતે ઉ
ધારા નરવા લાગ્યા જેઓ પૈસાદાર હતા તેઓ અચાનક ઉપડી જતા એટલે પોતાની છુટ્ટી અને
પોતાની સ પત્તિ એ બન્ને તેઓ અક્ષરસ ધડીના માનીને તેનો બને તેટલો ઉપભોગ લઇ લેવા
લલવાતા જે ર્થ સંવોથી યરા પ્રાપ્ત થાય તે તરફ કોઈની દર ર રહેતી નહીં, રાણુ કે એ યરા
પ્રાપ્ત થાય ત્યા મુધી છપતા હઇયુ કે નહીં તેની તેમને રા મા હતી પણ જે વસ્તુમા દુરતનો
આનંદ મળતો એ તરફ તેઓનુ ધ્યાન ખેંચાતુ અને તેમા દેવોની બહીં કે રાજ્યના કાયદા એ
છ પણ તેમને આ રવગ સમર્થ ન હતુ મગલુ કેજ્યા બધા એ સરખા મૃત્યુને આધીન થતા
ત્યા દેવોને પૂજવા કે ન પૂજવા એ તેમને મન સરખુ જ હતુ અને રાજ્યના મયદાઓ તેમને
શિક્ષા નરવા આવે ત્યા મુધી છપતા હઇયુ કે નહીં તેની તેમને રા કા હતી, તેઓ તો સર્વત્ર
આવતા રો ને જ ઉચિતતા મપની શિક્ષા રૂપ સમજતા હતા અને તે જોગવવાનો સમય આવે
ત્યાર પહેલા જે આનંદ મળી રાકે તે જોગવી લેવા એટલુ જ મર્સ્ય સમજતા હતા

પેરિક્લિસનું પોતાના પ્રચારનું બાવળ; યુકલિડિસનો પેરિક્લિસ
વિષે અભિપ્રાય.

(યુકલિડિસદ્વત પિલોપોનીસિયન વિગ્રહનો ઇતિહાસ પુસ્તક ૨, પ્રકરણ ૫૬-૬૫)

સ્પાર્ટનોના બીજા દુમલા પછી, પોતાનો મુલક ફરીથી જન્ય થયેલો જોઈને તથા વિગ્રહની સાથે મરફીની આફત પણ આવી પડેલી હોવાથી એથીનિયનોના વિચાર ફરી ગયા; અને તેઓ પોતાનાં દુઃખોનો બધો દોષ પેરિક્લિસને દેવા લાગ્યા, તથા સ્પાર્ટનો સાથે સંધિ કરી દેવા આગ્રહ કર્યો તે એટલે સુધી કે તેઓએ સ્પાર્ટ એલિસીઓ પણ મોકલ્યા, પણ તેમાં કંઈવચન નહીં. અને બધી તરફથી નિરાસ થતાં તેઓ પેરિક્લિસ ઉપર ખૂબ ગુસ્સે થયા. પેરિક્લિસ હજી સરદારના હોદ્દા ઉપર કાયમ હતો; તેણે આ જોઈને તેમની ઉત્કંઠાયેલી વૃત્તિ શાંત કરવા, અને તેમને માઠા હમગમાં આહવાને નાગરિકોની સભા બરી તથા ચોતે નીચે પ્રમાણે કહ્યું.

“તમે મ્હારા ઉપર તોયે બરાબ છે, પણ એમ થવાનું જ એ હતું (તેનાં કારણો ઉપરથી) પ્રથમથી જાણતો હતો, અને તેથી મ્હેં અત્યારે તમને તોને એકલા કહ્યા છે, તે એટલા માટે કે તમે જે કંઈ વીસરી ગયા હો તે તમને સંભારી આપવું, તથા આવી પડેલી આફતોથી દબાઈ જવામાં અને મ્હારા ઉપર ગુસ્સો કરવામાં તમારી જે કંઈ બૂલ થતી હોય તે માટે તમને કપકો આપવો. હું ધારું છું કે અમુક નાગરિકોના મુખદુઃખ કરતાં આખા રાજ્યના એકંદર મુખદુઃખનું મહત્ત્વ ધણું વધારે છે. રાજ્યના અમુક નાગરિકો મુખી હોય છે તેમને પણ રાજ્યસમસ્તના દુઃખે દુઃખી થવું પડે છે, અને એથી ઉલટું રાજ્યસમસ્ત મુખી હોય છે તો તેમાંના દુઃખી નાગરિકોના દુઃખ ટળવાનો દરેક સંભવ છે. પૃથક્ પૃથક્ વ્યક્તિઓનાં દુઃખ રાજ્યસમસ્ત વિચારની નિવારી શકે છે, પણ રાજ્યસમસ્તનાં દુઃખ વ્યક્તિઓ નિવારી શકતી નથી. જે એમ જ છે તો પછી દેખીતું જ છે કે દરેકની રાજ્યને ટકા આપવાની ફરજ છે પરંતુ તમે તો પોતપોતાની ખાનગી વ્યક્તિગત વિષયોથી ભયથીત અને વ્યાકુલ બની જઈ રાજ્યની સલામતીની વાત ઉઠાવતી કરવા માગો છો; અને આ વિગ્રહ માંડવાની સલાહ આપવા માટે મને, તેમ જ સલાહ સ્વીકારવા માટે તમારી પોતાની જાનને પણ તકસ્તીરવાર બખૂણા તૈયાર થયા છે. હવે, અનર જે કે તમે મ્હારા ઉપર ગુસ્સે થયા છો, તોપણ રાજ્યઘર્ષમાં કેવાં ધનુષાં બરાબાં જોઈએ તે જાણવામાં, તેમ જીજ્ઞાસા આજળ ને પ્રતિપાદન કરવાની રાખિમાં, બીજો કોઈ મ્હારાથી ન્દરજો. દોષ એમ મને લાગતું નથી, અને વળી હું સ્વદેશને આદનારો છું, તેમ પૈસો મને હવચાવી શકે એમ નથી. જુલો કે કોઈ માણસ શા ઉપાય ચોળવા તે સારી રીતે જાણતો હોય, પણ તે બીજા આગળ સ્પષ્ટ કરવાની તેનામાં શક્તિ ન હોય, તો તેની કબેલિયાત નકામી છે; આ જાણે સક્તિ હોય પણ અરેસા ઉપર આદના ન હોય તો તેણે માણસ સ્વદેશના લાભ ખાતર તસ્તી લેવાનો નહીં. અને સ્વદેશસક્તિ પણ હોય, પણ જે તે માણસ લાગ્યું હોય તો પછી તે પોતાના દ્રવ્યલોભને એ સર્વનો ભોગ આપીને પણ સંતોષવાનો; તો પછી તમે મ્હારી આ વિગ્રહ માંડવાની સલાહ જે વખતે માની તે વખતે, જે તમે મ્હારામાં આચારશુભો બીજાએ કરતાં યોગ્ય પણ વધારે જોઈને જ મ્હારા મન તરફ વળેલા, તો આ વખતે વિરોધ તો નહીં પણ મ્હેં તમને દબાવી એવો આગ્રહ તો મ્હારા ઉપર બાળખી મીને આવી શકે જ નહીં.

વિમલમાં ઉતરવું કે નહીં એ પોતાના અપતિયારની વાત હોય, અને બીજી રીતે કહેવું હોય, એવું રાત્ર્ય વિમલ બંને બેઠારી લે એ તો મોટી ભૂખાઈ. પણ આપણી દલીલ તુટી ન હતી. આપણે નમ્યું આપ્યું હોત તો કાંતો આપણે આપણા પ્રતિસ્પર્ધિઓને એકદમ તાણે યવું પડત, કે કાંતો આપણી સ્વતંત્રતા કદાચ જળવાઈ રહેત તોપણ તેને માટે આપણને મોટું જોખમ ખેડવું પડત. એની સ્થિતિમાં લડાઈનું જોખમ ખેડવા કરતાં સ્વતંત્રતાને જોખમવા દેવામાં વધારે હોય છે. એટલા માટે મદારા વિચાર તો આજ પણ તે સમયના જેવા જ છે, અને હું મદારા સિદ્ધાંતમાં મક્કમ છું. પણ તમે હવે ફરી ભલો છો. તમને કંઈ ઈચ્છ્યું થઈ ન હતી તે વખતે તમે લડાઈ કરવાની વાત ઉપાડી લીધી, પણ હવે હું પણ પડતાં તમને તેનો પસ્તાવો થાય છે; અને કુદયોગ્યેકથને સીધે મદારી સલાહ તમને ખોટી વરો છે. તમે સૌ પોતપોતાની પીડામાં ગિરફતાર છો, તેમ ભવિષ્યમાં લાગ યવાનો ચોક્કસ છે તે પણ તમે અત્યારે જોઈ શકતા નથી. અને તમારા ઉપર મોટી આકૃત આવી પડી છે તે પણ અચાનક આવી પડી છે, એટલે તમારી મતિ મૂઝાઈ ગઈ છે, અને તમે તમારા આગળ નિશ્ચયને સજ્જી રહેવા અશક્ત છો. એકદમ અને અચાનક અને કદાચ ન ધરણ એમ આવી પડતી વિપતિ આગળ માણસ ગ્રાફેલ બની ભય છે; અને તમારી હાલની દુર્દશા પણ એવી જ છે. બધા કરતાં આ મરડીનો ઝપાટો આપણને બહુ કારમો લાગ્યો છે. પરંતુ તમે આવા મહાન નગરરાત્ર્યનાં સંતાન છો. એવા રાત્ર્યને છાને એવી જ રહેણીકરણીમાં તમે ઉછરેલા છો. તમારા ઉપર મોટામાં મોટી આકૃતો તૂટી પડે તોએ શું? તમારે તેની સામે ટકાવ કરવો જોઈએ. તમારે તમારા પોતાનો મહિમા નિષ્કલંક ભજવવો જોઈએ. તમારે તમારાં પોતપોતાનાં અંતઃકુખોને વિસ્મરિને રાત્ર્યની સલામતી માટે જ મચ્યા રહેવું જોઈએ.

અને આ લડાઈ વિષે તો, જે કદાચ તમને અંદરો રહેતો હોય કે એમાં સંકટ ધણું વેકવાં પડશે અને કંતેહતું તો કંઈ ન કહેવાય, તો એવો અંદરો યજવા માટે જે ફલીલો હું તમારી આગળ ધણીધણીવાર રજુ કરી ચૂકેલો છું તે આ વખતે પણ ધ્યાનમાં લેશો. વળી એ વિષે આજ હું તમારી આગળ એક તદ્દન નવી અને ખાસ મહત્ત્વની વાત મુકવા ધારું છું. તમારા (આ એથીનિયન) રાત્ર્યમાં એક ચોર ભતવું જ બસ છે; જેના મહત્ત્વનો ખ્યાલ તમે આજ સુધી, કદાચ કરેલો જણાતો નથી. આજ પણ જો કે એ વાત ઉચ્ચારવામાં અહંકાર જણાય છે તો પણ તમે અત્યંત નાસીપાસ થઈ ગયા છો એટલે કહું છું. તમારા મનમાં એમ છે કે તમારો અમલ માત્ર તમારા તાબાનાં સંસ્થાનો ઉપર ચાલે છે. પણ મદારે તમને જણાવવું જોઈએ કે સારી આલમનો જમીન અને દરિયો એવા જે બે ભાગ મનુષ્યના ઉપભોગ માટે છે તેમાંથી આખા દરિયા ઉપરનો કુલ અધિકાર તમારો જ છે. દરિયાનો એટલો ભાગ તમારા કબજામાં છે તેટલો જ તમારી આણ તમે જોએ નથી. તમારે એનો બીજો પણ જે કંઈ ભાગ હસ્તગત કરવો હોય તે તમને મળી શકે એમ છે; તમારે હાલનું નૌકાબલ તમે જે બાળતમાં જે ચાહો તે કરી શકો એટલું મોટું છે; એમાં તમને હાલનું કોઈ પણ રાત્ર્ય—ધરણને શહેનશાહ પણ—અટકાવી શકે એમ નથી આ બસ જેતાં તમારાં ધરણાર જમીન વગેરે જે સ્થાવર મિલકત વિષે તમે આટલાટલા ઇન્તેજર છો તે કંઈપણ વિસ્મરતની નથી. જે મિલકત તો તમારે કોઈ તથગર માણસના બગીચા કે આભૂષણ જેવી છે. એની કિંમત તમારા મનને આટલી બધી લેઈએ નહીં અને એને નુકસાન થાય તેથી તમને આટલાટલી દિલગીરી થઈ નહીં. જે આપણે આપણી સ્વતંત્રતાના રક્ષણ માટે મંડ્યા રહીશું અને તેમાં કંતેહમંદ નીવડીશું તો એ બધી મિલકતથી સવાઈ આપણને મળી રહેશે. એથી હલકું આપણે સ્વતંત્રતા ગુમાવીને તાણે થઈ જઈશું તો તો હાલ આપણી પાસે જે કંઈ છે તે પણ ધરણ જવાનું. વળી આપણા પૂર્વજોએ તન મન અને ધન અર્પીને એ સર્વ નહું જ પેલા કરેલું છે, અને તેને ભજવેલું છે તથા આપણને વારસામાં આપેલું છે. તેઓ એ મેળવી શક્યા જ નહોત તો તેમાં કંઈ નામોરશ ન હતી. પણ બાપીકું ધન બોધ એસવા

માં તો ઘણી ઘણી નામોરણી છે. તમારે તમારા દુરુમનોની સામે થવામાં હંડતા રાખવી જોઈએ અને એટલું જ નહીં. હંડતા તો અજ્ઞાન કે હીચકારા માણસમાં પણ દોષ છે. રાત્રી કરતાં પોતે વિચારઆચારની સર્વ વાતે ચઢતો છે એવી જેને ખાતરી દોષ તેણે તો પોતાના રાત્રીને તુચ્છ ગણવે જોઈએ. વળી નસીબ ઉપર આકીન દોવાથી જે દિવસ આવે છે તે ઉપર સામર્થ્ય અને ઉત્સાહના વિશ્વાસથી પાણી ચઢે છે; અને મુશ્કેલીઓની વચમાં એકલી આગા જે બદ પૂરે છે તે કરતાં પોતાની વાસ્તવિક ગતિના સંજીવન પાયા ઉપર બાંધેલી હમેશા વધારે બલદાયક છે જ.

વળી આપણા સામ્રાજ્યથી જે મોઝા એથન્સને મળ્યા છે અને જે માટે આપણે મગર દીએ તે ભગવી રાખવો જોઈએ; તેને માટે જમે તે મુશ્કેલીઓ હાલવા આપણે તૈયાર રહેવું જોઈએ, અગર તો પછી એ માનમરનળા ઉપરથી આપણે આપણો હાથ કપાડી લેવો જોઈએ. વળી એ પણ યાદ રાખજો કે આ તમારે માથે એક જ આકૃત આવી પડી છે એમ નથી; 'સ્વતંત્રતા' કે ગુલામગિરિ એટલો જ એક સલાહ નથી પણ 'સ્વતંત્રતા'ની સાથે આપણા મુલકનું સ્વામિત્વ-પણ ભગવવાનું છે; તેમ જ હાકેમી સલાહતાં બંધાયેલા વેરમાંથી તરી કતરવાનું છે. આ સમયે બચવો માર્ગો કોઈ એવી સલાહ આપે કે છાનામાના બેસી રહેવું, આપણે આપણું સંભાળવું, પ્રમાણિક ન્યાયી માણસ પોતે પોતાને રસ્તે ચાલ્યા જાય તેને કોઈ છેડવાનું નથી—તો એવી સલાહ મુજબ અત્યારે વર્તી શકાય એમ છે જ નહીં. પાછાં પગલાં બરવાં કેવળ અશક્ય છે. (શ્રીક દુનિયામાં) આપણા સામ્રાજ્યનો અમલ એક ઘરઠના અમલ જેવો મનાઈ ચૂક્યો છે. એ ધારણ કરવામાં અપરાધી બન્યા હઈશું; પણ હવે એ મુકી દેવામાં મોટું ભોજન છે. સલાહસંપ અને શાંતિ રાખવાના મતવાળા માણસોથી તો આજની સંસ્થિતિમાં કેવળ પાચ-માલી છે જે નિશ્ચય જાણે. અને પ્રવૃત્તિ વગરની શાંતિને સિદ્ધાંત સર્વથા દાનિકર છે. ગુલામગિરિની સલામતી બીજને તાણે થઈ ગયેલાં રાજ્ય માટે છે; સામ્રાજ્ય ભોગવતાં રાજ્ય માટે દોષ જ નહીં.

મઠિ એવા નાગરિકોના કંદોવાથી બૂવા પડીને તમે મહારાજ ઉપર ગુસ્સો ન થશો. દુરુમનને આપણે નમ્રું ન આપીએ તો તે આપણા મુલકપર ચઢી આવે અને આપણને તુકસાન કરે એ સ્વાભાવિક છે. એ બધું આપણે પ્રથમથી ધારી મુક્યું હતું. અણુધારેલાં વીતકમાં આ એક મરડોના ઉપદ્રવ છે. અને હું સારી રીતે જાણું છું કે તમે મહારાજી નારાજ થયા છો તેટલું કારણ પણ કેટલેક અંશે એ ઉપદ્રવ છે; પરંતુ અણુધારેલા લાભ થાય તો તેનું માન મને દેવામાં જોડો અન્યાય છે, નેહો આ અણુધારેલી પીડાનો દોષ મને દેવામાં સ્પષ્ટ છે. પ્રમુખે જે વેળા પાડી છે તે જમે તે પ્રકારે સહન કરો; દુરુમન જે વીતારે છે તે દિવસથી સહન કરો; આ આપણા દેશની અસહ રીત છે, અને તમે તેનાથી વિમુખ ન થશો. જુલો કે આપણા દેશની જગત આખામાં મોટી નામના છે, તે આપણે દુઃખોથી જાણ્યા નથી અને વિમોહમાં સોથી વધારે જનમાણના બોલ આપીએ છીએ તેને વડે છે. અને આપણા જેટલું સામર્થ્ય આજ મુઠા જે જે રાજ્યો થઈ ગયાં તથા હાલજે વિશ્વમાન છે તેમાં કોઈનું હતું નહીં નેહ નહીં. કુદરતમાં ચઢતીપડતી સર્વ વાસ્થ્યાં કરે છે તેમ જ કદાચ આપણે હવે આખરે દારીએ તોપણ આપણા જલની નામના અમર રહેવાની બલિધ્યની પ્રભમાં એથન્સની યાદનિર રહેવાની જ કે શ્રીક પ્રભ ઉપર અમલ જેસાદનાર સામ્રાજ્યોમાં સોથી મોટું એથન્સનું હતું; જુલો જુલો શ્રીક રાજ્યો સામે તેમ બધાં અને એકલું સોથી મોટી લ-લાઈએ એથન્સ હઈશું, નમરોમાં સોથી મોટું અને બધી વસ્તુઓની સોથી વધારે જમાવટવાળું પણ એથન્સ જ હતું. અને તો પણ તમારા શાંતિપ્રાપ્ત નાગરિકની નગરમાં આ કંઈ આવડું નથી. પણ જેને જેને કંઈ પુરુષાતન કરવાની આકાંક્ષા હશે તે સર્વ આપણે જ મેળવેલું છે તેટલું મેળવવા મથશે. જે જે મેળવું કંઈ મેળવી શક્યો નહીં તે સૌ આપણી અદેખાઈ કરશે. જે જે પુરુષો કે રાજ્યો પોતાનો રાજ બીજ ઉપર જેસાદવાનું પ્રાનલ્ય કરે છે તે સૌને અણુમનો અને વર અનરવ બંદોરી લે છે. તથાપિ મોટામાં મોટી ચીજ મેળવવાની ખાતર દેવાપાન થવામાં

રાદપણુ ન છે હર્ષા તો યાદો વખત ન ચાને છે, ત્યારે મોગઈ અને દીર્ઘિ અમર થઈ નય છે માટે તમે હાવ નામોગીમાથી ઉગરાય અને સાથે સાથે ભાવિ નામના થાય એવો ઉત્સાહ થશે ક્રોતેને સ્પર્શા મોન્તવાનુ માડી વાગો હાવની આપત્તિઓથી દુખાઓ છે. એવો દેખાવ પણ ન થયા હો, આપત્તિઓને જેતા પ્રદય લેવાવતા નથી, જેના વર્તન આપત્તિઓ સામા દિ મતથી થશે છે, તે પુરુષો અને તે રાજ્યો ન સર્વોત્તમ છે ”

આ પ્રમાણે કરીને પેરિફિસરે એધીનિયનોનો પોતા ઉપરનો ગુસ્સો ઉતારવા તથા તેમના મનમાથી તેમની આપત્તિઓનો ભાર હનમે કરવા પ્રયત્ન કર્યો. એધીનિયનોએ તેના ભાવણુ ઉપરથી એવચાઓને સ્પર્શા મોન્તવાનુ માગી વાગ્યુ તથા તેઓ વિગ્રહમા વધારે દંડતાથી જોડાયા. પણ દરેક પોતપોતાના અખત દુખથી બેનર હતો. સામાન્યવર્ણ પારો મૂળથી ન સાવન એવો, અને હોતા તે પણ તેઓ ખોઈ એવ હતા અગ્રીરવર્ણ ગામ બહારના પોતાના ભગ્ય મકાનો અને સુદર વાડીવજીરા ખોઈ બેઠો હતો અને અધુરામા પૂર વિગ્રહ દરમિયાન તેમની આવતી આવક બધ પડી હતી એધીનિયનોની પેરિફિસર ઉપરની ઈતરાછ, તેમણે તેનો અમુક રકમ દંડ કર્યો, ત્યાં સુધી સમી નહી, પણ પછી યોડા ન વખતમા તેમણે સામાન્યવર્ણના દસ્તુર મુજબ પોતાના વિચાર પાછા ફરવા અને તેને ફરીથી સેનાપતિતુ પદ આપ્યુ અને બધી સત્તા તેને હવાને રી કેમકે વખત જતા દરેક જણની પોતાના દુખની લાગણી જૂઠી થઈ હતી, અને પ્રભ સમસ્તના લાભ માટે તો તેની સવાહની પૂરેપૂરી જરૂર હતી.

મુલેહરાતિના સમયમા રાજ્યનો કુન અખતિયાર નેટરો વખત પેરિફિસરના હાથમા રહ્યો તે દરમિયાન તેનો વારંવાર અદ્ય અને નરમારાવાળો હતો, રાજ્યની સલામતી તેણે જાળવી રાખી હતી, અને એના અમલનો સમય તેજ એચન્સસામ્રાજ્યની મોટામા મોટી સ્થિતિનો સમય હતો. વિગ્રહ રાડ થયો ત્યારે તેમા એચન્સતુ બડ આરહુ બધુ જણારો એ પણ તેણે પ્રયમથી જાણી લીધું હોય એમ લાગણુ હવ વિગ્રહની રાડઆત પછી તે બે વર્ષ અને છ માસ છૂનો અને એ વિગ્રહના સ્વરૂપ રિતેની તેની દીર્ઘદષ્ટિની કદર એના જીવતા થઈ તે કરતા એના ગયા પછી થતી ન વધારે થઈ તેરો કંઠી રાખ્યુ હતુ કે એ એધીનિયનો પોતાનુ નૌમબલ સલાજરો, વિગ્રહ દરમિયાન નવો મુલક જીતવા નહીં માગે અને ખીજ આરાતેડા નહીં કરે, તથા કોઈ જાતના ભેખમમા નહીં પડે, તો પરિણામે તેઓ ફાવશે ન, એધીનિયનોએ આથી ઉલટી ન વર્તણુક ચવાવી તથા વિગ્રહ દરમિયાન તેની સાથે કરી સળથ નહીં એવી અનેક નકામી બાબતોમા તેઓ સ્વાર્થ અને વ્યક્તિગત મહત્વાનુકૂળતાથી નેરાઈ પડતા ગયા, તથા પોતાના રાજ્યને અને પોતાના સહાયકોને નુકસાન થાય એવુ એક પછી એક કાર્ય કરતા ગયા, જેમા લાભ યાત તો તે વ્યક્તિ એને ન મળત અને રાજ્યને નહી, અને નુકસાન થાય તે રાજ્યને વેરહુ પડે, અને તેથી વિગ્રહમા પણ રાજ્યને હાનિ થાય એવા કાર્ય ધણુ હતા આનુ વારણુ એના જેવા માણસની ખોટ, કેમકે પેરિફિસરની અમીરાતનો અને રાજિનો પ્રતાપ એટલો બધો હતો અને લાય કે લાલચથી તે ક્રુદ્ધ એવા ન ન હતો તેની એટલી છાપ પડતી હતી કે તે પોતાના સ્વતંત્ર મત પ્રમાણે ચાલતો હતો અને નાગરિમને વશ રાખતો હતો. તેમનાથી પોતે દોરાવાને બદલે તેમને એ પોતે ન દોરતો હતો, તેમના મન સપાદન મરવાને તે સ્વીકાર્યુ બોનતો નહી, કે પોતાની સત્તા વધારવા માટે તે સ્વીકાર્યુ ખોટા ઉપાય ચોજતો નહી તેમને નાખુશ કરવાને ભેખમે પણ તે એમને કંજા વચન સલાજાવતો હતો અને પોતાના ચરિત્રના પ્રસાવ ઉપર તે આધાર રાખતો હતો. દાખલા તરીકે જ્યારે એધીનિયનો હવ ઉપરાત ગર્વોઈ અને સાહસિક થઈ જતા, ત્યારે તેઓ ભય પામી નીચા પડે એવા કુત્રન તે સ્થેતો, એથી ઉત્ક્ર જ્યારે તેઓ ભયભીત થઈ જતા ત્યારે એ તેમને પાછા ઉસાહી બનાવતો, એને અમર બેકે દેખાવમા અને નામમા એચન્સમા પ્રભરાસનનુ બધારણુ હતુ તો પણ વાસ્તવિક રીતે અધિકારનુ આખુ રૂન એક ન અમલીના હાથમા હતુ. એના પછી

એના જેવા અમલીની ખોટ પડી. એ પછીના અમલીએ બધા લગભગ એક સરખી રાજિના ઠો-
વાથી એક બીજાની સરસાઈમાં અપહિત પણ લોકોને સ્વે એવું જોવાસ લાગ્યા એટલું જ નહીં
પણ એવું કરતાં અટકવા નહીં. એટલે નહીં તેએ સામાન્યતા મોટા ખાતોમાં યાય જ એવી અ-
નેકાનેક ભૂલો થતી ગઈ એટલું જ નહીં, પણ સિસિલી ઉપરની ચઢાઈ આદરવામાં આવી. અને
એ ચઢાઈમાં પણ ખાસ ભૂલ, તે આદરવામાં આવી એ કરતાં એ ઘટ કે એથીનિયતોએ એ માટે
લેઈતાં સાધનો પાછળથી વખતો વખત મોકલવાં લેઈતાં હતાં તેમ મોકલ્યાં નહીં; પણ અમલીની
મંદોમંદોની હરીફાઈમાં અને લડાઈમાં હાવણીમાંના લશ્કરનો ઉત્સાહ હતરી મયો અને તેનું
કામ ધીમું પડી ગયું: તેમ એયન્સમાં પણ પ્રથમ જ કુસંપનાં બી રોપાયાં. અને તોપણ સિ-
સિલિમાં તેમનું લશ્કર કપાઈ ગયું ને તેમના નોકાબલના મોટા બાજનો નાશ થયો; એયન્સમાં
રાજ્યદ્રોહ પ્રવર્તી રહ્યો. અને એમની સામે એમના લૂતા દુશ્મનો સાથે સિસિલીમાંના નવા
દુશ્મનો, તેમના બંદખોર અંજીયાં રાજ્યો, અને ઇરાનના શાહનો પુત્ર કાઝરસ એ સર્વે એક ઘટ
ગયા, તથા કાઝરસે સ્પાર્ટાને નોકાસેન્ય ઉત્તું કરવા માટે નાણાં પૂરા પાડ્યાં; તે છતાં પણ એથી
નિયતો બીજાં પણ વર્ષ લડવા; અને છે: છેવટે બેકે હાર્યા તોપણ એમની મંદોમંદોની કાઠપુટને
હીલે પોતપોતાને હાથે જ પોતાના બગનો નાશ કરી નાખ્યા ત્યારે જ હાર્યા.*
આજ બતાવી આપે છે કે પેરિફિસે ત્યારે વિષદ રાઃ ક્યો ત્યારે એયન્સમાં બલસાધન
આદિની એટલી બધી બહોળી જમાવટ હતી કે એકલા સ્પાર્ટા સામે લડવામાં એયન્સનો ધણી
સહેલથી વિજય થવાનો એવી જ પેરિફિસની ખાતરી તે સપ્રમાણ જ હતી.

* સરખાવો 'Twere long to tell and hard to trace
Each step from splendour to disgrace;
Enough—no foreign foe could quell
Thy soul, till from itself it fell
Yes! selfabasement paved the way
To villain bonds and despot sway. —BYRON.

નિકિઝસ.

મહારા મત પ્રમાણે નિકિઝસને કેસસ* સાથે, અને સિસિલી સામે ગયેલા એથીનિયન લશ્કરના સર્વનાથને પાર્થિયા સામે ગયેલા રોમન લશ્કરના સર્વનાથ સાથે, સરખાવવા સૌથી વધારે યોગ્ય છે. પણ પ્રથમથી મહારે વાંચનારને નમ્રતાપૂર્વક વિનંતિ કરવાની છે કે હું યુકિડિડિસ સાથે હરીશાહ કરવા મારું હું એમ ધારતું નહીં. આ બનાવોનું એવું વર્ણન એવું આખેદુખ, છટાદાર, અસરકારક, અને કરણારસથી ભરપૂર છે કે એણે પોતે પણ બીજું એવું કોઈ લખ્યું નથી, અને બીજે કોઈ એની નકલ કરવા કેવલ અસમર્થ છે. હું આશા રાખું છું કે મને કોઈ ટાઇમિયસડુના જેવો મૂર્ખ નહીં ધારે. એ લેખકનો પોતાની સકિત વિશે એટલો ઉચો મત હતો કે તેણે આ સમયનો ઇતિહાસ લખ્યો તેમાં યુકિડિડિસથી સરસ ગણાવાની અને ક્ષાલિસ્ટસને તો ઝાંખો અને દલકો જ પાડી દેવાની આશા રાખી; પરંતુ એનાં લઙ્કા અને નૌકાયુદ્ધોનાં વર્ણન અને એના સેનાપતિઓ અને અમણીઓનાં ભાષણ, જેમાં કિપલા એ લેખકાએ ખાસ ખુબી બતાવી છે તે છેક ઉતરતી પ્રતનાં છે. પિન્ડરના શબ્દોમાં કહીએ તો

“ક્યાં લીડિયાનો રથ અને ક્યાં એક પગે ચાલનાર !”

એટલું જ નહીં પણ એનું લખાણ છેક છોકરવાદ અને અપ્રજ છે. ક્ષાલિસ્ટસ કવિતા શબ્દો એને બરાબર લાગુ પડે છે.

* કેસસ રોમનો પ્રસિદ્ધ કોટિપતિ અને સેનાપતિ ઈ. પૂ. ૬૦ માં એ સીઝર અને પોમ્પી મગી બચા, અને રોમન સામ્રાજ્યની આખી સત્તા એ ત્રણ નજી બ્લેઝી લીધી. ઇ. પૂ. ૫૩ માં એણે યુરેટિસ નદી આજેની પાર્થિયાના રાજ્ય આરોડિસ ઉપર ચડાઇ કરી. પાર્થિયન સેનાપતિ સુરેનસે એની સેનાને કાપી નાખી અને પછી મસલત માટે કેસસને બોલાવીને એનું ટાકું ઉરાડી દીધું. આરોડિસ રાજ્ય એમા સેનાનો રસ રહેતો બાક્યો, “લે ! જે ધાતુની ત્હારી વૃથા બીપતી જ નહીં તે હવે ધરાતાં સુધી પી”

‡ ટાઇમિયસ ધણું કરીને ઇ. પૂ. ૩૫૨ માં જન્મ્યો અને છત્તુ વર્ષની ઉમરે ૨૫૬ માં મુત્યુ. એના કંથોમાં સૌથી મોટો એક સિસિલીનો વિસ્તીર્ણ ઇતિહાસ હતો. તેને વૃદ્ધક ડાયનનાં ચરિત્રમાં પણ વખોડે છે. પ્રસિદ્ધ ઇતિહાસક થોલિમિયસ પણ એના દોષ ટેકેડોણે ‘નજીવે’ છે. ક્ષાલિસ્ટસનાં આલિમ્પિયડનો ઉપયોગ કરનાર ઇતિહાસકોમાં એ પ્રથમ હતો.

‡ ક્ષાલિસ્ટસ માટે જુલો ડાયનનું ચરિત્ર

“ તે સિસિલીની ચરખીથી બરેહું બારે પ્રાણી છે. ”

કેટલીક વખતે તેના વિચાર છેક એનાઈસના નેટર્સો તુચ્છ હોય છે. હિંદાદરણુ તરીકે તેના ઇતિહાસમાંથી એ ત્રણ ઉતારા કરીએ.

“ એથીનિયનોના સેનાપતિનું નામ ‘ વિન્ય ’ અર્થવાચક શબ્દ (નાઈટી) ઉપરથી બનેલું હતું, અને તેનો જ મત આ ચ્હડાઈ કરવાથી વિરુદ્ધ હતો, એ બેશક માહા શકું ગણાય. ” વળી, “ હર્મી પૂતળાં ખડિત થયાં એ ઉપરથી દેવોએ એથીનિયનોને સૂચવ્યું કે આ ચ્હડાઈમાં તેઓને હર્મીન-પુત્ર હર્મોક્રિસ ધણો હેરાન કરશે. ” વળી, “ સાઇરેક્યુ-સનોને હર્મ્યુલિસે મદદ કરેલી હોવી જોઈએ, કેમકે “ કર્બરસાને એ પકડી શક્યો તે પ્રે-સર્પાઇનની મદદથી. અને ટ્રોજનો એના કદા શત્રુ હતા, તથા તેમના રાજ્ય લેઓમેડને અને ઇળ કરેલી તે ઉપરથી એણે તેમનાં નગરનો નાશ કર્યો હતો; એ ટ્રોજનોના વંશ જ ઇસ્ત્રાવાસીઓનું એથીનિયનોએ રક્ષણ કર્યું, તે માટે એ એથીનિયનો ઉપર ધણો શુ-રસે થયેલો હોવો જોઈએ. ” આ દાખલાઓ ને મગજશક્તિના નમૂના છે તે જ દાષલિ-સ્ટસની ભાષા વખોડે છે અને પ્લેટો અને એરિસ્ટોટલની બુદ્ધિ કદાચવા પ્રવર્તે છે.

‘ મને ’ પોતાને તો લેખનશક્તિ વિષેની તમામ સરસાઈ અને ઈર્ષ્યા માંકડા મનવું અને વ્યર્થ પાંડિત્યનું ચિન્હ લાગે છે; અને અપ્રતિમ મનાયેલી કૃતિઓની સન્સાઈ કરવા જવું એ તો કેવલ સૂર્યતા છે. માટે નિકિઅસના જીવનના ને બનાવેા યુક્ટિડિસ અને ફાઇલિસ્ટસે વર્ણવ્યા છે તે એની પ્રકૃતિ અને એનો સ્વભાવ કેવાં હતાં, તેમ અસાધારણ વિપત્તિઓમાં એનું વર્તન કેવું હતું એ, બતાવતા હોવાથી મ્હારે લખવા તો પડશે જ, કે-મકે નહીં તો હું આગસ્ટ કે બેદરકાર ગણાઉં; પરંતુ તે હું બહુ દૂકામાં લખીશ; અને બીજા ને વિગતો સામાન્ય રીતે બાણવામાં નથી પણ બીજા ઇતિહાસકો અને જૂના શિ-લાલેખ તથા રાજ્યકીય ખતપત્રોમાંથી મળી આવે છે, તે અહીં એકત્ર આપીશ. આ

† કર્બરસ-હેડીસ (પાતાક) ના દરવાજાને ઘોડીબાન કૃતરો હેસિઅડ કવિ લખે છે કે એ પચાસ માથાનો હતો. પણ પછીના કવિઓના વર્ણનમાં એને ત્રણ માથાં, સર્પની પૂંછડી, અને ગળાંની આસપાસ સર્પોની માળાવાળો વર્ણવ્યો છે. રાજથી સુખ થયેલા આત્માને કેરોન નામનો માછી પોતાની હોડીમાં બેસાડી રથઘડસ નદીને સામે કાઢે ઉતારતો ત્યાં આગળ જ એનું બોણું હતું. ”

• હિરેકલસ અને લેઓમેડન. પ્રાયમનો પિતા લેઓમેડન ટ્રોયનો રાજ હતો ત્યારે ઝયુસે પોસાઇડોન અને એપોલો ઉપર શુરસે યદને એમને લેઓમેડોનનું દાસપણું કરવાની સભા કરી. પોસાઇડોને ટ્રોયનો કિલ્લો ત્રણી આપ્યો અને એપોલો રાજનો બરવાદ થઈ રહેા લેઓમેડોને તે-મને કામના બદલામાં ને વળતર આપવાનું વચન આપ્યું હતું તે કામ પૂરે થયા પછી ન આપ્યું. એટલે પોસાઇડોન શુરસે થયો અને દરિયાના પાણી ચ્હડી ચ્હડીને ટ્રોયનો સુવક ડુબાડવા લાગ્યાં એ અરસામાં હિરેકલસ ત્યાં યદને જતો હતો તેને લેઓમેડોને વચન આપ્યું કે “ આ ઉપદ્રવમાંથી મ્હારા મુલકને સુખ કરો તો હું તમને ઝયુને આપેલા દેવાશી મોટા આપુ. ” હિરેકલસે ટ્રોયને પોસાઇડોનના ઉપદ્રવમાંથી ઉગાર્યું, પણ લેઓમેડોને પાણું પોતાનું વચન તોડ્યું, એટલે હિરેકલસે તેના ઉપર ચ્હડાઈ કરી તેને મારી નાખ્યો, અને એક પ્રાયમ શિવાયના તેના બધા પુત્રોને પણ મારી નાંખ્યા.

થોડી જાણીતી વિગતો આપનાનો હેતુ નકામું પાડિય પ્રકટ કરવાનો નથી, પણ આ મે-
નાપતિના સ્વભાવ અને મનના બધારબુને મમજનનાનો અને તે ઉપરથી ઉપયોગી બોધ
આપનાનો છે.

પ્રથમ નિકિઅમ વિશે એરિંગટોટને કહ્યું છે તે લખ્યે એ ફિલસુફ લખે છે કે એ-
થન્સના પ્રસિદ્ધ અગ્રણીઓમા વસ્તી તરફના પ્રેમ અને નિશ્ચયનીના ભાવ માટે મૈથી વ-
ધારે પકાયે ૧૧ ત્રણ થઇ ગયા તે નેકિરેટમ-પુન નિકિઅમ મેલીમિઅમ-પુન થુકિડિડિસ,
અને હેનોન-પુત્ર યેગમિનિસ પણ આ છે'નો આગવા બે જોવો નહીં, કેમકે તે મૃત
ક્રીઓસ ટાપૂનો વતની હતો અને તેના શત્રુઓ તેના પન્દરીપણાનો આક્ષેપ તેને માથે
નાખતા, અને વળી તે એક પક્ષને દૃઢ નગી રહેતા ન હોનાથી "બરિકન" એટલે
મમે તે પડે પ્લેગ્ય એવા જોડાનું ઉપનામ પામ્યો હતો

આ નણુમા મૈથી મોની નયનો થુકિડિડિસ હતો જ્યારે પેરિક્લિસ સામાન્યવર્ગની
પ્રીતિ મેળવવાને તેમને રુચે એના કાયદાઓ પસાર કરાવના મથનો હતો, ત્યારે એ અમીર
વર્ગનો પક્ષ લઇને તેની સામે થનાગનો અગ્રણી હતો

નિકિઅસ એનાથી ન્હાનો હતો પણ પેરિક્લિસની હવાતીમા પણ તે થોડી એક નામના
મેળવી શક્યો પિલોપોનીસિયન વિગ્રહમા અને તે પ્લેયા એને પેરિક્લિસની સાથે ટ્રેલીક
વાર સેનાપતિ તરીકે ચૂટવામા આ યો હતો અને એકથી વધારે વાર તેને એકલાને સ-
રદારી આપનામા આવી હતી અને પેરિક્લિસ મુલો તે પછી થોડા મમયમા જ તે એ-
થન્સના મૈથી વધારે પ્રતિષ્ઠિત અગ્રણીઓમા ગણાના લાગ્યો નાગરિકોમાના ધનવાન આ
નદાન વર્ગની એને ઘણી વગ હતી, કેમકે ક્લીઅનની શીખવણીથી સામાન્યવર્ગ જે અ
થોગ્ય હુમના કરના ઉસ્કેગતો તેની સામે નિકિઅસને તેઓ પોતાની દાન ગણતા અને
તોપણ સામાન્યવર્ગના લોકો પણ તેને ચાહતા હતા, તથા એને ઉચે પડે સહાયવામા
સામેવ રહેતા હતા

ક્લીઅનની વગ વધી ગઇ હતી, કેમકે તે જુદોની ખુશામદ કરતો હતો અને ગરીબ
નાગરિકોને રાજ્ય તરફથી ઘણી તરેહના પગાર અપાવતો હતો પણ જેઓને એ લાભ
રી આપતો હતો તેમનામાના પણ ઘણા એના લોભ, અહકાર, અને ઉદ્દતપણાથી અ
જાણ્યા ન હતા અને નિકિઅસને ટેકો આપતા હતા નિકિઅસ સ્વભાવે ગભીર હતો, પણ
એની ગભીરતા ડાહ્યને માહુ લગાડે કે કડક થઈ પડે એની ન હતી વળી તે બધી જ
તા લોકોને નમતો ડાહ્યને માહુ ન લાગે એ માટે સામયેત રહેતો, અને પોતે બધાથી
બહીતો રહેતો ને દાકતો નહીં લોકોને આતુ બહીકણપણુ રુચતું તેનામા હિમત અને જુસ્સો
કુદરતી ઓઝ હતા પણ તેના સાત નમીમે તે પોતાની બધી સહાયઓમા ફાવતો હતો
એટલે તેની આ ખો જણાઇ આવી ન હતી નાગરિકોની સભામા તો એનું બહીકણપણુ
અને રખેને ડોઢ મ્હારા ઉપર તહોમત મુકશે એવી એની દહેશત, લોપ્પિય હતા સામાન્ય
વર્ગના નાગરિકો પોતાનો જે તિગ્મ કરે છે તેનાથી બહીએ છે પણ જે પોતાથી બહીતા
રહે છે તેને ચાહે છે અને વધારે છે કેમકે મોટા માણસો તેમને ધિમારે નહીં એટલું જ
તેમને મન થાય છે

પેરિક્લિસમાં ઉદાર શુદ્ધિ અને મદાન શુભો દતાં, અને વૃત્તચક્તિ દતી. અને તે રાજ્યની સગામ એ વડે પોતાના હાથમાં રાખી શકતો હતો; એટલે તેને લોકોને હેનરવા કે રંગન કરવા કંઈ સુક્તિ વાપરવાની જરૂર ન હતી. નિક્કિઅસમાં આ કુદરતી બક્ષીમાં ન હતી. પણ તે વધારે તવંગર હતો, અને તે લોકપ્રિય થવા માટે પોતાના ધનનો ઉપયોગ જુદાથી કરતો હતો. તેનામાં ક્ષત્રીઅનનું લોકોને દસાવે રમાડે એવું મસ્કરાપણું પણ ન હતું. તે નાટકો, કસરતના ખેલો, દેવના ઉત્સવો, અને ખીન્ન જાતેર તમાશાઓમાં ઘણું નાણું ખર્ચતો. આવી બાબતોમાં એની આગળના કે એના વખતના કોઈએ એના જેટલો ખર્ચ કે જોખા કર્યા હતાં નહીં. એના દેવોને કરેલા ઉપહારોમાંના બે આપણા મુખ્ય સુધી વિદ્યમાન છે. એક એકોપોલિસમાં સુદૃઢી પેદામ એથીતીની પ્રતિમા; આના ઉપરનું ચેતનું આજ સુધી રહેવા પામ્યું નથી. ખીન્ને, ઉત્સવ વખતે બજવાના કરણ નાટકોમાં જેવું સન્નૌતમ ગણાય તે ઉપહાર તરીકે આપે છે એ ત્રપાઈઓની નીચે બેઠકમના મંદિરમાં એવું અર્પણું એક ન્દાનું દેવચાન છે. એને ખર્ચે ભજવાયેલાં નાટકોને ઘણીવાર ઇનામ મળ્યાં હતાં. કહે છે કે આવા એક તમાશામાં એક વખતે એના એક ગુલામે બેઠક દેવનો વેશ ભજવ્યો. તે ગુલામ શરીરે ખુબસુરત, હાથ બાંધાનો અને ખીલતી જુવાનીનો હોવાથી લોકોને એટલો ગમી ગયો કે તેમણે તેને લાંબા વખત સુધી તાળીઓ પાડી વધાવ્યો; આ ઉપરથી નિક્કિઅસ એકદમ ઉડીને બોલ્યો “દેવનો વેશ ભજવવા માટે જે આ પ્રમાણે યોગ્ય નીવડ્યો છે અને જેવું શરીર દેવને અર્પણ કરેલું જ કહેવાય તેને હું ગુલામ તરીકે રાખવામાં પાપ સમજું છું, માટે આ ઘડીથી એને સ્વતંત્રતાની બક્ષીમ કરું છું.”

ડીયોસના ટાપૂનો વહીવટ એને હાથ હતો તે દરમિયાન એણે ત્યાંના ઉત્સવો માટે પણ ઘણું ખર્ચે બહુ દબદબા ભરી ગોદવણુ કરી હતી એપોલોના સ્તવન માટે ડીયોસ આવતી જુદા જુદા નગરરાજ્યોની મધ્યપાટાળીઓ તેના વખત પહેલાં, ટાપૂમાં છેક અવ્યવસ્થિત રીતે દાખલ થતી હતી, કેમકે તે બ્દાણુમાંથી ઉતરે તે પહેલાં તે ડીયોસવાનીઓ જઈ પહોંચીને એમનું ગાન સાંભળવા આવુર થઈ જતા; એટલે કપડાંલગતા બદલતા બદલતા, અને કોઈ અર્ધવેશ સજીને, તે કોઈ પા સજીને એમ બ્દાણુમાંથી તેઓ ઉતરતા, અને લાગણી માવા માંડતા. નિક્કિઅસે એ મંડ્યોને તથા દેવને ધરાવવાના ઉપહાર વગેરેને આગવી રીતે સ્ત્રીનિયાં આગળ ઉતરવાનું રાખ્યું; વળી સ્ત્રીનિયા અને ડીયોસ વચ્ચેની ખાડી ઉપર રાતમાં જ આગળથી માપસર તૈયાર કરી રાખેલો ગંગીન રમેલો પૂલ, હાર, પડદા વગેરે સહિત ગોદવી દીધો; અને સૌંદર્ય થતાં તે એ ટાળીઓ વગેરેનું રીતમર સરગસ મહાપ્રવી વાજતે ગાજતે પૂર્ણ દાદમાં ડીયોસમાં દાખલ થયો. ઉત્સવના ઉપહારો, ખેલો, તમાશા, ખાણું વગેરે સર્વે પૂરું થતાં તેણે પિતૃગનું એક તાણુક્ષ દેવને અર્પણ કર્યું, અને દશ હજાર ડ્રાકમાની કિંમતની જમીન મંદિરને ઇનામત કરી; તેની ઉપજનો એવો બંદોબસ્ત કર્યો કે તે દેવને ઉપહારોમાં અને ખાણુંઓમાં જ વપરાય, અને પોતાનું બહુ થવા માટે દેવ આગળ પ્રાર્થનાઓ થયાં કરે. એક સ્તંભ ઉપર આ સર્વ વિગત કોરાવીને તેણે તે ડીયોસમાં પોતાનાં ધર્મજુઓની યાદગિરિ કાયમ રહેવા માટે નખાવ્યો. એવું અર્પણું જાડ પછી એક તોફાન દરમિયાન નેક્રોસવાસીઓએ અર્પણમાં મોટાં બાવલાં ઉપર પડ્યું, અને તેથી બાવલુ જમીનદોસ્ત થઈ ગયું.

એના આ ઘણાખરા ખર્ચ ડોળી અને લોકપ્રિયતા મેળવવા માટેના હતા ખરા, પણ એની જીવનચર્યાનું સમગ્ર અનલોકન કરતા દેખાય છે કે તેમાં મુખ્ય કાગળ એની ધર્મ-યુક્તિનું હતું દેવોને રખે ને વાડ પડે એ ખઠીદ તેનામાં ઘણી જ વધારે હતી અને યુક્તિહિંસ કહે છે તેમ, એને ભવિષ્યવર્તનારાઓ ઉપર ઘણી શ્રદ્ધા હતી પેસિફિસના એક સનાદમાં લખ્યું છે કે નિકિઅસ રોજ દેવોને ઉપહાર ધરતો અને એકાદ ભવિષ્ય વર્તનારને સદૈન પોતાને ત્યાં રાખતો તથા એની પાસે રાજનના લાભાલાભનું ભવિષ્ય જોવ ડાન્યા કરે છુ એમ કહેતો, પણ પોતાના જ નશતોટા બાબત પ્રશ્નો કર્યા કરતો, તેમાં ખાસ કરીને એની માલિકાની લોરિયમમાં ટ્રેલીક રૂપાની ખાણો હતી તે સારો નફો આપતી, પણ તે ચલાવનારના બેખમદારી વેઠવી પડતી હતી તેને વિષે એ ઘણી વાર ચિંતાતુર રહેતો હતો એ ખાણમાં એના મધ્યાબ્દ ગુલામો કામ કરતા હતા, અને એની દોષતમાં ઘણે ભાગે રૂપુ જ હતું એની પામે ઘણા આનંદ કરતા હતા અને એની મ હેરખાની મેળવના મથતા અને કરગરતા, અને ઘણાને એ કઈ ને કઈ આપતો તે પોતાને ગુણુ ક્યાં હોય કે ખીલ રીતે લાયક હોય એવાને ભેટો આપતો તેમ પોતાને કનડે એ વા હોય તેમને પણ તેમનું મ્હોં બધ કરવા માટે આપતો એટલે સારા માણસોને એની ઉદારતાનો લાભ મળતો, અને લુચ્ચાઓને એની ઢાતગતાનો મળતો એના વખતના દાસ્ય ગ્રસકવિઓની કૃતિમાંથી આ વાતને યુટી મળે છે

ટ્રેલેકનાઈડિસ એક ચાડીયાનું વર્ણન કરતા લખે છે કે, “કિરિફાસનો પ્રસન્ન એક ના-ણાની થેલીમાંથી થયો એ હકીકત ગુપ્ત રાખવાને તેણે મને એક માઇના આપ્યો નિકિઅસે મને ચાર આપ્યા શા સારૂ તે હુંબલુ છુ, સારી પેડે બાણુ છુ, પણ નિકિઅસ મ્હારો મિત્ર છે એટલે નહીં કંડુ

યુપોલિસના માર્સિઆ નામના નાટકમાં એક ચાડીયો આવે છે તે એક ગરીબ ભલા એથીનિયન સાથે નીચે મુજબ વાતચિત કરે છે —

“ ચાડીયો—નિકિઅસને તુ ટ્રેલકા વખત ઉપર મળ્યો હતો?

“ એથીનિયન—એ હમણા જ બજારમાં હતો તે મ્હે દીડો.

‘ ચાડીયો—જુવો ભાઈઓ ! આ કબૂલ કરે છે કે એણે નિકિઅસને દીડો છે એ એને મળ્યો છે નિકિઅસ અને એ મળ્યા ગયા છે, અને કાવતરા કરે છે આને પોતાનું (મત) નિકિઅસને દેવા માટે તેની પાસેથી લાય મળી છે, અને જુવો જુવો નાગરિંગ ! નિકિઅસ ગુનાહ કરતા પકડાયો છે

“ ટ્રેલકા નાગરિંગ—અરે મૂર્ખા ! નિકિઅસ જુવો સારો માણસ કદાપિ કોઈ ગુના દમાં હોય ખરો કે ?

વળી એરિસ્ટોફેનિસના નાઈટ્સ (અમીરો) નામના નાટકમાં કલીઅનનું બપરકે અવા

● પેસાદાર પણ વાઝણી ગ્રીક શ્રીઓ ગમે તેના બાળકને ગુપ્ત રીતે મેળવતી અને તેને પોતાના બાળ તરીકે પચાર જણવતી, કવિ એ રિવાજની દાસી કરે છે એરિસ્ટોફેનિસના નાઈટ્સમાંથી ઉતારેલું વા ય મુવમાં કલીઅનના મુખમાં નટી પણ તેના શંકુ એગેરેકાઈટસના મુખમાં છે

જે કહે છે “હું બધા વક્તાઓને મદાન બરાબરી સુધ કરી દશ અને નિકિઅસને તો ચરચર ફગાવીશ.”

કાકાનિકસ પણ કોઈ ખીમતુ વર્મન કંતા લખે છે “હું જાણું છું કે તે પ્રમાણિક અને મદાચરણી છે, અને નિકિઅસની માફક નીચું જોઈને માસતો નથી.”

તે ચાલીયાઓથી એટલે માવેચત રહેતો કે કોઈ નાગનિકની માથે બેસી બોજન કરતો નહીં, કે મિત્રો સાથે પણ છૂટથી નિગતે વાતચિત કરતો નહીં, કે ગમતના મેળા-વડાઓમાં જતો આવતો નહીં. તે આર્કન નીમાનો ત્યારે આખો દિવસ કચેરીમાં જ ગા-જતો; સતવારે કોઈ વહેલો આવતો અને છેડે મેડ જતો. બપોરે તે ગજ્યના કોઈ અધિકાર ઉપર નિભાયેલો ન હોય ત્યારે પોતાના ઘરમાં જ બેસી ગેરતો, અને બંદુ ચોડા માણુમને મળવા આવવા દેતો. જો કોઈ બાજુ આવતા તો તેના મિત્રો તેમની પાસે જતા અને નિકિઅસની જોડાજરી માટે મારી માગતા, તથા જણાવતા કે એ તો ગજ્યના કોઈ મોટા કામોની ચિંતામાં બેઠેલો છે. આ નાટક બજાવવામાં, અને નિકિઅસ તો રાતદિવસ ગજ્યના હિતના જ વિચાર કર્યા કરે છે એવો અભિપ્રાય ફેલાવવામાં, કોઈ વધારે બાગ લેનાર હોય કરીને નિકિઅસના કુટુંબમાં જ ઉછરેલો અને હાંમી કેળવણી પામેલો એક માણસ હતો. એ ડાયોનીસિયસ કેન્કમ નામનો કવિ જેની કેટલીક કવિતા હજી મોજૂદ છે અને જેણે છટાવિમાં અસ્થાનિકોના રોગોના અમણી તરીકે જાહેર થયેલ આજનુ નગરગજ્ય સ્થાપ્યું, તેનો પુત્ર હોવાનો દાવો કરતો હતો નિકિઅસનું બવિધ્યવર્તનાગએ સાચેતુ બધું કામકાજ હીરો કરતો અને લોભમાં તેની દેશબક્તિની વગ્રાઈ ગાયા કરતો. તે કહેતો, “જુવો તો ખસ! આ નિકિઅસને નથી સ્નાનાભિષેકની કુરસદ, કે નથી બોજન લેવાની ફિકર; ગમે તે વખતે રાજ્યનું કામ આવી પડે છે. રાજ્યના કામમાં એ પોતાની મિશકતનું કામ પણ કરી શકતો નથી. અને આસાએસની તો વાત કેવી! બી-જાઓની એક ઉંઘ યઈ ગઈ હોય તે પછી તો એ સસા જવા નવરો થાય છે. એનું શરીર ઘસાતું જાય છે, અને એનો સ્વભાવ કામના દબાણથી સ્થીરિયો યઇ ગયો છે. મિત્રો સાથે પણ એ આનંદથી કે મીઠાશથી વર્તી શકતો નથી. એટલે રાજ્યકાજમાં એ પોતાના તનનો, ધનનો અને મિત્રોનો પણ ભોગ આપે છે. ખીમતો રાજ્યકાજને નામે મિત્રો મેળવે છે, પૈસાનાગ યઇ જાય છે, અને મજા મારે છે. પણ એવા લોક ક્યા અને એ ક્યાં!”

બેશક નિકિઅસનું જીવન ચિંતાનું બંદેલું હતું અને એજેએએના પોતાની સ્થિતિ વિષે કહે છે તે નિકિઅસ પોતાની જાતને લાચુ પાડી શકત —

“આ બપરની મેટાઇ, ડોળદમામ જ હાલો,

આ કરતા એક જ ધણી તણો સેવક બહુ મારો.”*

* યુરિપિડિસના સંસ્થાન લેન્થોન અને ઝિનોક્રાઇટસ નામના એથીનિયનોની સરહદી હેકળ અને પેરિક્લિસની ચેલનાયી આખા ગ્રીસમાંથી આવી મળેલા સંસ્થાનિકોએ ઇ. પૂ. ૪૪૩ માં સ્થાપ્યું. ડાયોનીસિયસ પણ ત્યાં એક સંસ્થાનિક તરીકે ગયો હશે પણ અમણી તરીકે નહીંતો નથી એલે એવન્સને પિતૃગતુ નાણું પાડવાની સલાહ આપી તેથી એ કેન્કસ કહેવાયો એ કવિ અને વક્તા હતો

* યુરિપિડિસના આઇડિઇનિયા વિષેના નાટકમાંથી

નિકિઅસે જોઈ લીધું કે એથીનિયનો વફૂત્વશક્તિ અને બીજી કાબેલિયતવાળા ના-
મકિત પુરુષોને અધિકાર આપતા હતા ખરા, પણ તેમની સદા અદેખાઈ કરતા, તેમને
વિષે શકમંદ અને સાવચેત રહેતા, અને તેમને હલકા પાડવાની કોઈ પણ તક જતી ક-
રતા નહોતી. તેમણે પેરિક્લિસને દોષિત ઠરાવ્યો, કેમનાંને દેશનિકાલ કર્યો, હેમ્પસના એન્ટિ-
ફોન ઉપર અવિશ્વાસ રાખ્યો, અને લેસ્થોસને તાબે કરીને પેકિસ આપ્યો તેને માથે કામ
ચલાવી તેને એટલો નિરાશ કર્યો કે એ કામ ચાલતું હતું તે દરમિયાન જ એ હાથે ત-
લવાર ખાઈને કચેરીમાં મુલો: એ સર્વ એથીનિયનોના આ વલણના દાખલ હતા. આવા
બનાવોથી ચેતીને નિકિઅસ લાંબી મુદત ચાલે અને મુશ્કેલ હોય એવી મહાગામીની સ-
રદારી સ્વીકારતો જ નહોતો; અને જ્યારે તેને હા કહેવી પડતી ત્યારે તે બિલકુલ સાહસ
કરતો નહોતો, કે જોખમ હોય એવું ડગલું ભરતો નહોતો. આથી તે ધણુંખરું છત મેળવીને
આવતો અને વળી કોઈ અદેખાઈ ન કરે તે માટે તે પોતાની ફતેહ પોતાના ડાહપણુ કે
કૌશલ કે હિંમતને લીધે મળી છે એવો દાવો કરતો નહોતો; પરંતુ બધો યશ નસીબને અને
દેવોની કૃપાને આપતો.

આ અરસામાં એથીનિયનોની ઉપરાઉપરી હાર થતી હતી, પણ તેમાંની એકમાં
નિકિઅસ સેનાપતિ ન હતો. ગ્રેસમાં એથીનિયનોને ખાલ્કીડિયનોએ હરાવ્યા, તેમાં ક્લિએ-
ડિસ અને મેનોફ્રન સરદાર હતા; ઇટાલિયામાં તેઓ હાર્યા ત્યાં ડિમોસ્થનિસ સરદાર હતો;
ડીલિયમના મુદ્દમાં તેમના હાર નાગરિક સિપાહ પડ્યા ત્યાં હિપોક્રેટિસ સરદાર હતો.
મરકીના મહા ઉપદ્રવનું કારણ તો પેરિક્લિસ મનાતો હતો, કેમકે વિગ્રહ દરમિયાન એટિકાના
કસ્યા અને ગામડાં તજ દળને સૌએ એથન્સમાં આવી ભરાવાની યોજના એની હતી;
અને લોકોને પોતાની જન્મારાની આદતો આમ ફેરવવી પડી તેથી જ એ રોગ એટલો
બધો પ્રાણધાતક નીવડ્યો હતો.

એથી ઉલટું એથીનિયનોએ નિકિઅસની સરદારી નીચે કાબીરા લીધું. એ ટાપૂમાં
સ્પાર્ટન સંસ્થાનિકો વસતા હતા, અને તે હાથમાં આવ્યાથી એથન્સ સ્પાર્ટને અનેક રીતે
હેરાન કરવા સમર્થ થયું. ગ્રેસમાં તેણે એથન્સના અમલ સામે બંડ કરી ઉડેલાં ઘણાં
સ્થળો પાછાં તાબે કર્યા. મેગારાવાસીઓને તેણે તેમના કિલ્લામાં જ પૂરી લીધા અને તેમના બંદર-
માંનો મિનોઆ ટાપૂ લીધો. ત્યાંથી આગળ વધી તેણે નાઇસીઆ બંદર લીધું અને કઠિ
ઉતરી અંદરના ભાગમાં વધી કોરિન્થના મુલકમાં લડાઈ કરી મોટી જતેહ મેળવી; તેમાં
કોરિન્થિયન સરદાર લાઇકોફ્રોન અને ઘણા કોરિન્થિયન સિપાહો પડ્યા.

આ લડાઈમાં જે એથીનિયન સિપાહો પડ્યા તેમનામાંથી બેનાં શવ પાછળ રહી
ગયાં. નિકિઅસને આની ખબર પડી કે તુરત તેણે દુસ્મન પાસે દૂત મોકલીને તે શવો
લઈ જવાની રજા માગી. તે વખતના કાયદા અને રસમ એવાં હતાં કે જે પક્ષ લડાઈ
પછી પોતાના સિપાહોના શવ ઉપાડી લેવા માટે સંધિ માગે તે હારેલો જણાય અને તે

§ રોમન મંત્રિ બુલે પેરિક્લિસનું ચરિત્ર. એન્ટિફોન એથન્સના પ્રસિદ્ધ વક્તાએ, ઇ. પ. ૪૧૧ માં એથન્સમાં પ્રજાસત્તાક રાજ્ય તોડીને “ ચાર સો ” ના મંડલના હાથમાં સર્વોપરિ
સત્તા આપવામાં આવી એ ટીલચાલમાં આગેવાન ભાગ લીધો હતો. પેકિસે લેસ્થોસ ટાપૂની
રાજધાની માળિડીનીને દિલ્લો સાર કરી આખો ટાપૂ તાબે કર્યો ઇ. પ. ૪૨.

વિનયસ્તંભ ઉભો કરી ન શકે. તે છતાં નિઃશ્વસે આ પગલું લીધું. અને ખરેખર એતો દેખીતું છે કે એણે લગાડના મેદાનમાંથી સામાની પરવાનગી સિવાય પોતાના સિંપાડોનાં શવ લઇ જઈ ન શકે તે હારેલા જ હોવા જોઈએ, કેમકે પોતે જે કંઈ કામ દુકમથી કરી શકે તે માટે કોઈ માણસ વિનવે કરવા જાય જ નહીં. તથાપિ નિઃશ્વસે પોતાના એ સિંપાડોનાં શવ વગર દટાયાં રહે તે કરતાં પોતે મેળવેલી છત ઉપર હાથે પાણી ફેરવવાનું એકનર ગણ્યું.

લેકાનિયાનો કડિા ઉગ્ગ કયાં પડી અને તેની સામે આવેલા સ્પાર્ટનોને હરાવીને તેણે સ્પાર્ટોએ ઇજ્જતાવાદીઓને રહેવા આપેલા ચાહરીઆ ટાપુ કબ્જા કર્યો, ત્યાંના રક્ષક-સેન્યને બંદીવાન કર્યું. અને તેને એથન્સ લઇ ગયે.

દરમિયાન ઇમ્બ્રોસ્થનિમે પાઇલોસની કિલિબંદી કરી અને સ્પાર્ટનોએ તેને જમીન તેમ જ દરિયાની બાજુથી ઘેરી લીધા. એથીનિયનોએ લડીને સ્પાર્ટનોને હરાવ્યા અને એ લગા-ધને પરિણામે આશરે ચારસો ખાનદાન સ્પાર્ટનો પાઇલોસ આગળના સ્ટેડીરિયાના ટાપુમાં ફસાઈ પડ્યા. એમને બને તો કેદ પકડી લેવાની એથીનિયનોને અગત્ય હતી. પણ એ કામ વિકટ હતું. કેમકે ટાપુમાં પાણીની અછન હતી અને ઘેરનાર લશ્કરને માટે જોઈતો સરસામાન ખેંચાડવાને બહારો મોકલવાં જોઈએ તે કાંઈ સુધી લેવામાં બહુ મુશ્કેલી હતી. જન્દાગામાં તો ત્યાં મોટું ચક્કર ખાઈને પણ જીમ તેમ કરીને જઈ શકાતું પણ શીયાળામાં તો એ સમય આગળ બિલકુલ જવાતું નહીં. વળી (આ સર્વે હકીકત જાણ્યા પછી) સ્પાર્ટનોએ પોતાના માણસોને હોડવા સલાહ કરવાની માગણી કરેલી હતી તે એથીનિયનોએ સ્વીકારી ન હતી, એટલે હવે તેઓ પસ્તાના હતા.

આ વખતે મુલેહ ન થઇ તેનું મુખ્ય કારણ ક્લીઅન હતો. નિઃશ્વસ સલાહ કરી લેવાની તરફેણમાં હતો એટલે, ક્લીઅન તેની મામે ધયો, કેમકે એ બે વચ્ચે કંટું વેર હતું. પણ જ્યારે એથીનિયનોએ જોયું કે ઘેરા લાંબો ચાલ્યો અને પોતાની ઊવણીમાં, બૂખ-મરાની સ્થિતિ, આવી લાગી, ત્યારે તેઓ ક્લીઅન ઉપર રોષે બરાબા પણ ક્લીઅને બધો દોષ નિઃશ્વસને દીધો. તે કહે, “એનાપતિ અસાવધ રોય અને બાવલાવેલ કરે તો દુશ્મન હાથમાં આવેલો એ હટ્ટા જાય. હું, જે એનાપતિ હોત તો સ્પાર્ટનો આટલો વખત યોગી જ ન સકત.” આ સાંભળીને એથીનિયનો કહેવા લાગ્યા, “તો હજી પણ તમે સ્પાર્ટનો મામે ચ્દવી જાય ને; કેમ નથી જતા?” અને નિઃશ્વસ ઉઠીને બોલ્યો:—“હું પાઇલોસના ઘેરાની સરદારી એને આપી દેવા બહુ ખુશી છું. બપો એ મરણમાં આવે એટલું લશ્કર લઈને ઉપડી જાય. અહીં બેઠા બેઠા શરા બોલ બોલવાના કરતાં બતે એ સ્વદેશએવાતું એનું કંઈ સ્મરણીય પગક્રમ કરીને પોતાનું શરાનન બતાવી આપે.”

ક્લીઅન આ સાંભળીને ગમગયો અને પેલાંતો ના પાડવા મંડ્યો. પણ જ્યારે તેણે જોયું કે એથીનિયનો એવાન છોડતા નથી અને નિઃશ્વસ એની આનાકાનીનો લાભ લઇ એની સામેના પોશરને ઉશ્કેરી એને હલકો પાડે છે, ત્યારે તેને મોટું લાચું અને તે રોગમાં આવી જઈને મોટી ઉઘો કે, “હા, હું એ મરદારી સ્વીકારું છું એટલું જ નહીં પણ સ્પાર્ટનોને વીર દિગ્મની અન્ન કાપી નાખવા કે ઊગતા એથન્સ લઈ આવવાનું

વચન આપુ છું.†

નાગરિકોએ એના શબ્દોને હસી કહાડ્યા. એની બહાઈઓથી હસવાની અને ગમત મેળવવાની તેમને લાંબા વખતથી ટેવ પડી હતી. દાખલા તરીકે, એક વખત એવું બન્યું કે નાગરિકસભા મળીને એની વાટ જોતી બેઠી હતી, ત્યાં રાહ જોઈ જોઈને લોહી કાપર થઈ ગયા એટલામાં એ માથા ઉપર કુદનો દાર ધારણ કરીને આવ્યો અને બોલ્યો “આજે તો મ્હારે ઘેર મેહમાન છે અને મ્હં દેવોને બલિ અર્પણ કર્યા છે એટલે મને જરા કુરસદ નથી, માટે નાગરિકોએ આવતી કાલે પાછા મળવું.” એથીનિયતો આ રોક્ષથી ખડખડ હસી પડ્યા અને પોતપોતાને ઘેર ગયા.

પણ આ મ્હહાઈમાં કલીઅનને નસીબે એટલી બધી યારી આપી કે ડિમેન્સનિસ પછી જે સરદારો ત્યાં ગયા તે બધામાં સૌથી વધારે યશ એને મળ્યો. પોતે કબૂલેલા વખતમાં તે પાછો ફર્યો અને યુદ્ધમાં પડ્યા તે શિવાયના બધા સ્પાર્ટનોને તેમનાં હથિયાર છીનવી, લઈ, કેદ કરી, પોતાની સાથે એથન્સ લેતો આવ્યો.

આથી નિઠિઅસની આબરૂને મોટો ડાઘ લાગ્યો. એણે પોતાની સરદારી છોડી દઈ પોતાના શત્રુને ઝળાઈ ઉઠવાનો પ્રમગ આપ્યો એ હથિયાર મુઠી દઈ શરણ મારવાના કરતાં પણ વધારે હલકું ગણાયું. એરિસ્ટોફેનિસ પોતાના ‘પક્ષિઓ’ નામના નાટકમાં તેની મસ્કરી કરી કહે છે:—“ખરેખર ! આ કંઈ ઉંઘવાનો કે નિઠિઅસની માફક પ્રમાદ કરવાનો વખત નથી. વળી “ખેડુત” નામના બીજા નાટકમાં તે એ એથીનિયતોને નીચે મુજબ વાત કરતા બતાવે છે:—

† “સ્પાર્ટનો સાથે સંધિ ન કરવા દેવામાં કલીઅને આગેવાન ભાગ લીધો હતો; અને હવે ઘેરો ચાલુ રાખવાની મુશ્કેલી સંબંધી રાજસભામાં વાત નીકળી. તે બોલ્યો કે આપણું કર્તવ્ય એ ટાપૂ લેવાનું છે તો પછી લક્ષ્મી લઈ તે પર મ્હહી બંધું એ ફરજ છે. ખાસ કરી આપણે નીમિલા સરદારો જ આજણુ છે અને તેમને સ્થાને હું હોત-તો ક્યારનોએ એ ટાપૂ સર થયો હોત. આ પરથી નિઠિઅસે સભામાં ઉભા થઈ જાહેર કર્યું કે તેમ હોય તો ખુશીથી કલીઅન જોઈએ તેટલું લક્ષ્મી લઈને પ્રયત્ન કરી જાય; તે સામે મ્હારે અને બીજા સરદારોને બિલકુલ વાંધો નથી કહી-અને પ્રથમ ધાર્યું કે નિઠિઅસ મસ્કરી કરે છે એટલે સરદારી લેવા કબૂલ થયો; પણ ત્યારે તેણે જોયું કે નિઠિઅસ મસ્કરી નથી કરતો પણ ખરેખર કહે છે ત્યારે તેણે નહાસી છૂટવાની બારી શોધવા માંડી અને ટંક કે સરદાર નિઠિઅસ છે; હું નહીં. આ પરથી નિઠિઅસે ત્યાંને ત્યાં જ પોતાના હોદ્દાનું રાજતામું આપ્યું, અને સભાને એ રાજતામું મંજૂર કરવા કહ્યું. જેમ જેમ કલીઅન સરદારી લેવા નાખુશી બતાવવા લાગ્યો તેમ તેમ સભાએ પોતાની પ્રકૃતિ પ્રમાણે તેને સરદાર નીમવાની હઠ બતાવી આખરે પોતાના શબ્દો પાછા ખેંચી લેવાનું બન્યું નહીં એટલે પોતે સરદારી લેવાનું કબૂલ કર્યું અને બોલ્યો, હું ટંક સ્પાર્ટનોથી ટરી જતો નથી; અને એથન્સમાં પરદેશી લક્ષ્મી છે તેમાથી થોડું લઈ એક પણ એથીનિયન લીધા વગર મ્હહી જઈશ અને ૨૦ દિવસની અંદર કાંતો સ્પાર્ટનોને કેદ કરી અહીં લાવીશ અથવા તે જ સ્થાને તેમને પરા કરીશ. આ બહાઈખોર વચનોથી એથીનિયનો હાસ્ય વરવા લાગ્યા; છતાં વિચારવંત પુરુષોને તો તેમાથી સતોષ થયો; કારણ કે હવે બેમાથી એક લાભ તેમને થવાનો જ; કાંતો જે મ્હહાઈમાં કલીઅનનો અંત આવશે; જે દેશને ધણી મોટા લાભ હતો અથવા તો તે સ્પાર્ટનોને તાબે કરી આવશે.”

થુકિડિડિસ. પુ. ૪ પ્રકરણ ૨૮.

“ ૧ લો એધીનિયન—હું તો ઘેર ગલી મ્હારાં ખેત ખેડવાનું પમદ કહું છું.

૨ નો એધીનિયન—એમાં તને કોની અટકાવન છે જે ?

૧લો એધીનિયન—તમારી. તમે મને સરકારી કામમાંથી બાતલ રાખવાની મહેર કરો તો હું એક દઝાર પ્રકમા આપવા તૈયાર છું.

૨નો એધીનિયન—હીક એક દઝાર તારા, ને એક દઝાર નિકિઅસના લે. અમે તને જાત દઇએ છીએ.”

આ બનાવના મંબંધમાં નિકિઅસની વર્તણૂક તેની જાનને નુકસાન કરનારી હતી એટલું જ નહીં પણ રાજ્યને પણ નુકસાન કરનારી હતી. આથી તેણે ક્ષીઅનની ખતા એટલી બધી વધારી દીધી કે તેના અભિમાન અને તુંદાઇ સીમા ઓળંગી ગયાં. એધી પ્રજા ઉપર ઘણાં ક્રુષ્ણ આવી પડ્યાં તેમ નિકિઅસને પોતાને પણ ઘણું વેડું પડ્યું. એક મોટા અનર્થ એ થયો કે ક્ષીઅને સભામાંથી સર્વ જાતની મર્યાદા હાંપી કઢાડી. તે બાબત કરતાં ખૂબ ઉશ્કેરાઇ જતો, પોતાના ઝબ્બા ખોલી નાખતો, જંગ ઉપર હાથ ઠોકતો, અને બાબત કરવાના તખ્તા ઉપર એક છેડાથી ખીજા છેડા સુધી આમતેમ દોડતો. અને આવા એપથી યોગ જ વખતમાં સર્વ વક્તાઓ અને અમરણીઓમાં મબ્યતા, મર્યાદાશીલતા વગેરેનો લોપ થયો અને સર્વત્ર ગડબડ મચી રહી.

વળી આ અરસામાં એથ-સમાં એક ખીજે વક્તા પેદા થયો. એ એરિક્કિબિએરિસ હતો. તે ક્ષીઅન જોયે છેક નીતિહીન ન હતો. ઇજામની આત્મન રસાળ ‘બુમિ’ વિશે કયિ કહે છે—

“ એ ફલદ્રુપ જમીનમાં ઘણું પાકે છે, પણ તેમાં મારાં ફલદ્રુલાદિની સાથે નકામી તેમ નુકસાનકારક જેરી વનસ્પતિ પણ તેટલી જ થાય છે,” તેમ એરિક્કિબિએરિસની પ્રકૃતિમાં શુણો તેમ જ અવશુણો અનેક હતા, અને બધા એ બલિષ્ઠ હતા, એટલે તેમણે ઘણાં ઘણા ઉચ્ચધાયક કરી નાખે એવા યુદ્ધોને જન્મ આપ્યો. આથી થયું એમ કે નિકિઅસ જ્યાં ક્ષીઅનથી પરવાયો અને તેણે રાજ્યનું ગારું સલામતીને ચીસે ચઢાડ્યું ત્યાંતો એરિક્કિબિએરિસના કીર્તિભોજે પ્ર વેગથી ધસારો કર્યો અને નિકિઅસ ફરી પાછો આગળના કરતાં વધારે ગૂંચવણ ભર્યા બખેડા અને વિચ્છેદમાં પડ્યો.

એ બનું આ રીતે. ક્ષીઅન અને એમિડસ એ બે શ્રીસની સુલેહશાંતિના સૌથી મોટા યત્રુ હતા. વિચ્છેદ એકના કુર્ણુણો લાંકતો હતો અને ખીજના મહશુણો પ્રકટ કરતો હતો. વિચ્છેદ દરમિયાન ક્ષીઅનને અન્યાય અને જુલમ કરવાના પ્રયત્નો મળતા અને એ સિદ્ધિને કીર્તિ મેળવવાના અને પરાક્રમે કરવાના મળતા. પણ એમિરપોલિસના યુદ્ધમાં બન્ને પક્ષ અને સ્પર્ધાને કેટલાક વખતથી સલાહ કરવા મજબૂત હતા તથા એધીનિયનો કેટલાક વખતથી લડાઇ માટે પ્હેલા કરતાં ઓછા આતુર થયા હતા, એ બન્નેને નિકિઅસે સુલેહ કરવા સમજાવવા માંડ્યું. બન્ને બાબુ વિચ્છેદથી કંટાળી હતી અને હથિયાર સુધી દેવા તૈયાર હતી. એટલે નિકિઅસે બન્નેનું પરસ્પર સમાધાન કરવા અને બધા શ્રીશ આટલાં વર્ષથી વિચ્છેદની આશતો ખમતા હતા તેને બદલે તેમને મીડી સુલેહશાંતિ અપાડવા તથા લાંબા સમયનું અને ગ્રાહી સુખ પ્રવર્ત્તાવવા પ્રયત્ન કર્યો. તવગરવર્ગ, વયોવૃદ્ધવર્ગ, અને

ખેડુતવર્ગ સલાહ કરવા માટે તૈયાર ન હતો. નિકિઆસે બીજા વર્ગીના લોકોને સમજાવ્યા અને વિનવ્યા, અને તેમનો વિગ્રહ માટેનો ચડમ કરી કહ્યો.

તેનું બીજું પગલું સ્પાર્ટનોને મુલેહ યર્ષ શકશે એવી આશા આપી તે સાથે એથન્સ સરિકારી શકે એવી માગણીઓ મોકલવા માટે તેમને વિનવવાનું હતું. સ્પાર્ટનો નિકિઆસની ભયમનમાધયી વાદિર હતા એટલે તેમણે તેનો વિશ્વાસ કર્યો. વળી તેણે સ્પાર્ટનો એક મોટી મેચ હમણાં જ બજાવી હતી, કેમકે પાછલોમથી આવેલા સ્પાર્ટન બદીયાનો તન્દ્ર તેણે ઘણી દિલગોષ્ઠ બરી વર્તણૂક ગળી તેમનું દુષ્ક અનેક રીતે ઓડું કર્યું હતું.

વિગ્રહ એક વર્ષ સુધી મોકુફ રાખવાનો દરાવ તો આ પહેલાનો યર્ષ ગયો હતો. એ વર્ષમાં સ્પાર્ટનો એથીનિયનો અને બન્ને પક્ષના બીજા ક્ષેત્ર એક બીજાને મળતા હજતા, શાંતિ અને મલામતીના અનેક મુખ્ય ભોગવતા, અને આમ ચાલ્યા કરે અને વિગ્રહનાં ભયંકર દુષ્ક પાછાં ન આવે એવી અન્યોન્ય ઇચ્છા બતાવતા હતા. યુરિપિડિમની

“ સુખે જ ભાસા પિરમે હવે ભલે
કરોળિયા જલ વિગે હુએ ભલે ”

એવા અર્થની પંક્તિઓ માંબળીને તેઓને આનંદ થતો. “વિગ્રહ દગ્ગિયાન રણસિ-ગાનો અપાજ ઉધમાંથી ઉઠાડે છે અને મુલેહશાંતિમાં તો ફકડાના “કુકડેક” જગાડે છે” એ કહેવત તેઓ વારંવાર મહારતા. જેઓ એમ કહેતા કે વિગ્રહ મત્તાવીશ વર્ષ ચાલવાનું નિર્માણ થયું છે તેમને તેઓ ગાપ આપતા, અને આવી વૃત્તિથી તેઓએ દરેક વિ-રોધની બામત ચર્ચા કરી કરીને ફર કરી અને છેવટે સધિના લેખ ઉપર મહી કરી.

આ વખતે મામાન્ય મત એવો થયો કે હવે બધી પીડા મટી. બધા નિકિઆસની વાત કરવા લાગ્યા. તે કહેવા લાગ્યા કે એ તો દેવોનો માનીતો છે, અને એની ધાર્મિકતાના બદલામાં જ દેવોએ માણસ જાતનું માથું મોકુફ અને પ્રશસ્ત મુખ જે મુલેહશાંતિ તેની સાથે તેના કર્તા તરીકે એનું નામ જોડાવવા દેવાનો મોટો યશ એને આપ્યો છે. લોત્રો વિગ્રહનો કર્તા જેમ પેરિક્લિસને ગણતા તેમ તેનો અત લાવનાર નિકિઆસને ગણતા. અને ખરેખર જ્યારે પેરિક્લિસે માને તુચ્છ કાગણો ઉપરથી અમધ્ય આફતોમાં ઉતાર્યા ત્યારે નિકિઆસે માને તેમણે ચલાવેલી એકબીજાની કતલ પલુ વીસારે પડાવી મપ અને મિત્રભાવથી રહેતા સમજાવ્યા. અને એટલા માટે એ મધિ આજ સુધી ‘નિકિઆસના મધિ’ ને નામે ઓળખાય છે.

મુલેહની શરતોમાં એક એવી હતી કે બન્ને બાજુએ એકબીજાના છતેવાં ગહેરો અને પકડેલા બદીયાનો પાછા આપી દેવા, અને આ બાબતમાં કોણે પહેલ કરવી તે નક્કી કરવા ચિઠ્ઠીઓ નાખવી. આ મુજબ ચિઠ્ઠીઓ નખાઇ તેમાં, થીઓફ્રેટસ જણાવે છે કે, પુષ્કળ દ્રવ્ય વેરીને નિકિઆસે પોતાના લાભનો ચુકાદો મેળવ્યો અને સ્પાર્ટનોને પહેલ કરવી પડી. આથી ફોરિન્થ અને બીજોશિયાનાસી સ્પાર્ટનાં મિત્રો નારાજ થયા અને તેમણે એથન્સ સ્પાર્ટો વચ્ચે ઇર્ષ્યા અને બેદિલી ઉત્પન્ન કરી પાછો વિગ્રહ ચલાવવા ડોશિશ કરી. પણ નિકિઆસે એથન્સ અને સ્પાર્ટનો સમજાવી એ બે વચ્ચેનો સધિ વધારે દૃઢ કર્યો, અને તવા કોલકરાર કરી દરેક પામે બીજાને મધિવિગ્રહ સર્વ પ્રસંગોમાં મદદ કરવાના

વચન લીધાં, નેથી દરેકના સન્નિભિગ બીજાના પણ થયા. થયેલા સંધિમાં ખલલ કરવા ઇચ્છનાર તેમ કરતાં બહીએ એવા હેતુથી આ નિક્ષિપ્તએ કહ્યું.

આ બનાવો દરમિયાન એટ્રિક્ષિપ્તએ પ્રથમ જૂપી રીતે સુવેદની વિગદ ખટખટ આદરી. તે કંઈ કર્યા વગર રટી શકે એવો ન હતો અને વળી સ્પાર્ટનોએ નિક્ષિપ્ત સાથે મંબંધ બાંધ્યો હતો અને તેને ગળ્યો નહીં; નેથી એ તેમના ઉપર ખદા થયો. જૂપી ખટ-ખટથી કંઈ વળવાનું નથી એમ જણાતાં તેણે બીજો રસ્તો લીધો. ધોણ વખતમાં તેને ક્ષાણું કે એપીનિયનો સ્પાર્ટનો તરફ શરૂઆતના જેવી લાગણી ધરાવતા નથી. આનું કારણ એ હતું કે સ્પાર્ટનોએ બીઓસિયનો સાથે મૈત્રી બાંધી અને મંધિના કગર પ્રમાણે પેન-કેસ અને એમ્પ્રિપોલિમ પણ તેમણે એથન્સને મૂલ સ્થિતિમાં પાછાં આપવાં નોંધતાં હતાં તેમ તેઓએ ન કહ્યું. એટ્રિક્ષિપ્તએ આ બાબતો આગળ કરી લોકોને ઉરકેપી. અને તેણે આર્ગોમવામીઓને સમજાવી તેમની પામેથી એથન્સ સાથે મૈત્રી બાધવાની માગણી કરવા એલચીઓને બોલાવ્યા.

સ્પાર્ટનોએ આ બંધનું ત્યારે તેમણે વિરોધનાં સર્વ કાળુનો નિકાપ આણવા પોતાના એલચીઓને કુલ મુખતિયારી આપીને એથન્સ મોકલ્યા. તેઓએ પોતાની દરખાસ્તો “બાકી” સભા આગળ રજૂ કરી, અને તે સૌને વ્યાજબી અને વાસ્તવિક લાગી. એટ્રિક્ષિપ્તએ બીધો કે એ દરખાસ્તો નાગરિકસભા પણ સ્વીકારી લેશે એટલે તેણે અનેક બોધા મોગદ લઇને સ્પાર્ટન એલચીઓને બરમાળ્યા અને તેમના મનમાં હસાવ્યું કે “અ-મને કુલ મુખતિયારી છે એમ તમે કહેશો તો કાવવાના જ નથી, પણ કુલ મુખતિયારી નથી એમ કહેશો તો હું ગમે તે ઉપાયે તમારી ઇચ્છાનુસાર કોલકરાર કરાવી આપીશ.” તેમણે એની સલાહ માની અને નિક્ષિપ્તને પડતો મુક્યો.

નાગરિકસભામાં તેમને રજૂ કરવામાં આવ્યા ત્યારે એણે તેમને, પહેલા જ પ્રશ્ન પૂછ્યો કે, “તમને કોલકરાર કરવા માટે કુલ મુખતિયારી છે કે નથી ?” તેમણે એની શીખવણી પ્રમાણે કહ્યું કે નથી. એટલે એટ્રિક્ષિપ્તએ તેમના મ્હોં ઉપર જ ફરી ગયો અને “બાકી” ના સભાસદોની આક્ષી આપી કહેવા લાગ્યો કે “તમારી આગળ આ એ-લચીઓ કહેતા હતા કે તેઓને સ્પાર્ટો તરફની કુલ સત્તા છે અને અત્યારે નાગરિકસભા આગળ પોતાની કહેલી વાતનો પોતે જ ઇનકાર કરે છે, તો એવા હડહડતું ખોદું બોલ-નારા માણસોની કરી વાતપર ધ્યાન આપવું કે તેમનો જરા પણ વિશ્વાસ કરવો અપદિત છે.” સ્પાર્ટન એલચીઓ ગભરાઇ જઈ બોલી જ ન શક્યા અને નિક્ષિપ્ત આશ્ચર્ય અને દિલગીરીમાં ડુબી ગયો. સભાએ તુરત આર્ગોસના પ્રતિનિધિઓને બોલાવ્યા, પણ ત્યાં ધરા-રૂપનો એક ન્હાનો આંચકો ચવાથી સભા એકદમ બંધ પડી, એ નિક્ષિપ્તના લાભમાં થયું.

બીજા દિવસે નાગરિકસભા પાછી મળા. નિક્ષિપ્તે પોતાથી બનતું કરીને ઘણી સુરેલીએ આર્ગોસ સાથેના કોલકરારના સહીમિત્ર કરવાનું મુદતવી રખાવ્યું. તેને બદલે એણે માગણી કરી કે “મને સ્પાર્ટો મોકલો,” અને ખાતરી આપી કે “તમે ઇચ્છો છો એવી જ ગોઠવણ થઇ શકશે.” તે સ્પાર્ટો પ્હોચ્યો ત્યારે ત્યાં તેને તેની ઇમાનદારી માટે ઘણું માન-મજા, અને તેણે સ્પાર્ટો તરફ જે ભાવ બતાવ્યો હતો તેની કદર-ચક્ર.

પણ તે વખતે સ્પાર્ટામાં ખીઓશિયા સાથે સંધિ કરવાનો પક્ષ વધારે બળવાન હતો, એટલે એનો ફેરો અરસ ગયો. આથી તે દારીને અને રામિંદો પડીને પાછો ફર્યો અને એથી-નિયનો હવે વિરોધ વધારશે જ એવી શિકરમાં પડ્યો, કેમકે એની સલાહ ઉપર બરોસો રાખીને તેમણે સ્પાર્ટાના આવા અને આટલા ખાનદાન બંદીવાનોને છોડી મુક્યા હતા તે બધું જવાથી તેઓ ધણા કચવાતા હતા અને બળી રહ્યા હતા. એથીનિયનોએ નિક્કિઅસ સામે તો કંઈ ગુસ્સો પ્રકટ કર્યો નહીં, પણ તેઓએ એલિકબિએડિસને સેનાપતિ નીમ્યો, અને આર્ગોસની સાથે ગેન્ટીનિયા અને એલિસ પણ સ્પાર્ટાથી છુટા પડ્યા હતા તેમની સાથે સંધિ કર્યો. પછી તેઓએ એક ટુકડી પાછલોસ મોકલી અને ત્યાંથી લેકોનિઆ પ્રાંતમાં લૂટફાટ કરવી આરંભી એટલે પિલોપોનીસિયન વિમલ પાછો આવતો થયો.

એલિકબિએડિસ અને નિક્કિઅસ વચ્ચેનો વિરોધ ઉત્તરોત્તર વધતો ગયો એટલે એસ્ટ્રાસિઝમનો પ્રયોગ કરવાની દરખાસ્ત થઈ. એથન્સના નાગરિકો બ્યારે બ્યારે કોઈ પુરુષ ઘણો વગવાળો થઈ જવાથી શંકાસ્પદ થતો, કે ઘણો ધનવાન થતાં ઇર્ષ્યાસ્પદ બનતો ત્યારે ત્યારે તેને દસ વર્ષ સુધી દેશનિકાલ કરવા માટે આવી દરખાસ્ત સ્વીકારતા. આ પ્રસંગે બન્ને પક્ષવાળાને અત્યંત ભય લાગ્યો. નિક્કિઅસ કે એલિકબિએડિસમાંથી એક અવસ્ય દેશનિકાલ થશે એમ તેઓને લાગ્યું. એથીનિયનો એલિકબિએડિસની રીતભાત અને ચાલચલગત કેટલી ધિક્કારતા હતા અને તેના અધિચારી સાહસથી કેટલા ડરતા હતા એ અમે એના ચરિત્રમાં વિસ્તારથી બતાવ્યું છે. નિક્કિઅસની દોલતની તેઓ ઇર્ષ્યા કરતા, અને તે બિલકુલ મીલનમાર કે મળતાવડો ન હતો પણ ઉલટો એકાંતવાસી હતો એટલે તેઓ તેની વધારે અદેખાઈ કરતા, તેમ એવા સ્વભાવને એથીનિયનને ન જાણે એવો ગણુતા, અને એ અંદર ખાનેથી શિષ્ટશાસનનો હિમાયતી હોવો જોઈએ એવો બેઠમ ખાતા. વળી આ સુલેહ કરાવવા વગેરેમાં તે એમના વલણથી વિરુદ્ધ ગયો હતો, અને તેણે તેમને તેમના પોતાના સુખ માટે જ તેમની ઇચ્છાથી પ્રતિજ્ઞા વર્તવાની ફરજ પાડી હતી એટલે અકારો થઈ પડ્યો હતો. સારાંશ કે આ વિરોધ વિમલ માટે આતુર જીવાનિયા અને સુલેહશાંતિ માટે આતુર ધરડાઓ વચ્ચેનો હતો. જીવાનિયા નિક્કિઅસને અને વૃદ્ધો એલિકબિએડિસને દેશનિકાલ કરાવવા મધ્યા. પણ,

“ માંહોમાંહેના ફિસાદમાં તુચ્છ માણસો મોટા થઈ પડે છે. ”

એથીનિયનોમાં બે પક્ષ પડી ગયેલા હોવાથી શંકામાંના સૌથી વધારે ઉંડા અને કપડીએ માથું જાંચું કર્યું. પેરિથોઇસ વિભાગનો હાઇપરબોલસ આ જાતનો માણસ હતો. એની ધૃષ્ટતા એની વગને લીધે ન હતી, પણ એની જે કંઈ વગ હતી તે એની ધૃષ્ટતાને લીધે હતી; અને એની જે વગ હતી તે એથન્સને લાંછન રૂપ હતી.

આ દુષ્ટને એસ્ટ્રાસિઝમના માનવંતા પ્રયોગથી દેશનિકાલ થવાનો ભય નહતો કેમકે પોતે શંકીને લાકડે લટકવા વધારે લાયક હતો એ તે સંમજતો હતો. પણ એથન્સના બે અમણીઓમાંથી ગમે તે એક ખસે તો પોતે જે એક રહે તેની સામે વધારે કાંઈ શકે એ ઉલ્લાસમાં તે આ પક્ષાપક્ષિના ચડસથી દરખાયો, અને તેમાં ધી હોખવા લાગ્યો. નિક્કિઅસ અને એલિકબિએડિસ બન્નેએ આ નીચ પરદોહી દ્રેષ જોયો, અને તેઓ ખાન

દિવસ સુધી કામગામોએ તેને ચાલ્યો મારી મારીને ઝાડ ઉપના સોતાના ફલ પોથી નાખ્યા આ વિષે તો એથીનિયતો કહેના લાગ્યા - એ વાત ખોટી છે અને સાધરેકલ-સનેાની શીખવણીથી ડેરીથી ટાઇએ તે ઉતારી છે પણ એક દેવનાણીએ તેમને કમેઝા મીનીથી એથીની દેવી માટે એક પૂજારણુ આણવા દરમાન્યુ, અને તે આવી ત્યારે તેણીનું નામ હીસાઈકિઆ માનુમ પડયુ એ સમ્મતો અર્થ 'સાતિ' એટલે એથીની તેમને સુ લેહસાતિમા રહેના સચના કરતી હોય એમ જણાયુ આ સર્વ ચમત્કારોથી કે પછી એમને એમ મામાન્ય બુદ્ધિથી એતીને ભવિષ્યવેત્તા મીટાને, ટાઇ કહે છે કે ગાડો થઇ જવાનો દોગ કરીને અને ટાઇ કહે છે કે એના કઇ દોગ વગર રાતે પોતાનું ઘર સમગાવી મુકયુ અને ખીંગે દિવસે પછી નાગરિમ્મભામા ઘર બળી જઇ પોતાની અવદશા થઇ ગયાની હપીકત આગળ કરી તે ખૂબ કમવા આ પોતાનો પુત્ર એક જ્ઞાણના નાખુદા તરીકે મહાગદના કાદનામા જનાનો હતો તેને માટે પોતાની પાસે વેગ વધી જવાની પરવાનગી મેળવી

ગોકેટિસ શિનસુદને તેના અગ્નિ જેથી અવાજે 'ચંત-ચે' આ અહાઇ એથ નસને પ્રાણુધાતક નીપડમે આની તેણે પોતાના મિત્રાને વાત કરી, અને તેની ચેતવણીની રાત વણે અર્થાઇ નગી અહાઇને નીમ્મવાનો વખત હોયો હતો તે અમગન હતો એથી પણ ધણા બહુ નામીપાસ થયા, મમ્મ એ ટાકણે એથીનિયત સ્ત્રીઓ એડોનિસના ઉત્તમ વાગતી હતી, એટલે ગેહેરના દરેક ભાગમા મૃત એડોનિસની પ્રતિમાઓ અને તેની પાછળ ચેતી સ્ત્રીઓ જોનામા આવતા જે એથીનિયતો સકુનમા માનતા હતા, તે મહા પ્રમા જતા પુરેદેશીઓ માટે ચિતાતુર થયા આના ભારે ખચ તૈયાર કરેલ અને આપુ મુશોભિત દે-ખાપુ નૌમ્મસન્ય યોગ વખતમા નાશ પામરો કે શુ એ બીકથી તેઓ ધરધરી જતા

નિકિઅને આ મહાગદની વિરુદ્ધ મત આપરામા, અને એ વિષે કરાન થઈ ગયા પછી દુમરી આચાઓથી ન છોતરાઇને પોતાના મૂલ મતને વળગી રહેવામા, ડાહપણુ જનાવ્યુ પણ લોમ જ્યારે પોતાના સિદ્ધાંતથી હમ્યા નહીં, તેમ નિકિઅસને તેમણે સગ દારીમાથી મુક્ત થા નહીં પણ આના સમર્થ મેન્ય અને આના નિકટ કામની સરદારી તેને જ આપી, ત્યાર પછી તેણે પોતાના બારમ્મમાથી બાગમની માફ એથન તરફ જોવાનું ન હતુ આ સર્વ મહાત મત વિરુદ્ધ થાય છે એમ કહી કહી, સિપાહો ની હિમત તો હી ન હતી પોતાની હતનો મબન એ રીતે કમી કમો ન હતો વગી તેણે

મિરોર તાર્કિકો દેવ તેની ખુણસુગ્રી પછી તેને એક પેટીમા સતારા એકે ૧૬૬૪ જે તે પંચ પસિંદાનિને માવરમા આપી પણ પછી પાછી માગતા પસિંદાનિએ આનામની કરી આથી એ પેટી દેવ વિદેવ થયો આજ કુમે સમાધાન રુ અને કશાનુ કે ત્યાર ત્યાર માસ મેંએમાથી દ માસે અને ચાત્ર માત્ર ખુમી પે ત્યા એગનિસ રહે આ પરથી ત્યાર માસ એ ડોનિસ પાનવમા પસિંદાની ત્રાણે અને આઠ માસ એકે ૧૬૬૪ સાથે રહેના લગ્ન આરેમિસનુ અપમાન કરાથી તેનુ સિમારમા મૃત્યુ થયુ પણ તે વખતે એકે ૧૬૬૪ એટલુ બહુ રૂં કે પાતા લના જવાએ તેને ૧૦ માસ ૬૫૦ આવવાની પરવાનગી આપી આથી દર વર્ષે તેના મૃત્યુને સમયે સ્ત્રીએ તેના શરની પ્રતિમાઆ કરી તે પાછળ સેમ્મળ કરી અને પછી પાછી તેના પાતાકમાથી ૬૫૦ આવવાના પ્રસંગે દર વર્ષ પાછળ આ ૬૫૦ એથન અડેમ્મદિવા અને પાદેમ્મદનમા વદુદેમ્મમા પત્ર સ્ત્રીએ દર વર્ષે વિધિપુર સર પાજરી અને વિદેનો આ આખ્યાનને વસત વને પાનવમા મૃતના નવનું નના નિયમ ૩૫૩ નખના

પૂર્ણ આવેલથી દુશ્મન મામે એકદમ ધસી જવું જોઈતું હતું; અને દેવ, જે આવતો નેયાર, કરતું હતું તે માટે તેને પોતાની જવાંમર્દાબરી સિપાહગિરિથી શરૂઆતવું જોઈતું હતું.

પણ તે આથી જુદી જ રીતે વર્ત્યો. લેમેક્સે દરખાસ્ત મુદ્દી કે સાધરેક્યુસના સ-
મીપમાં નાંગરી, તેની દિવાલો આગળ યુદ્ધ કરવું; એલિકબિએડિસે એવું મત આપ્યું કે
સાધરેક્યુસ તાબેનાં નગરોને પ્રથમ છતી લેવાં અને પછી એ મુખ્ય શત્રુ સામે ઝડપવું.
પણ નિકિઅસ આ બન્ને યોજનાની મામે થયો. તેનો મત તો સિસિલીની ચારે બાજુએ
ફરી, પોતાનો કાફલો કેવો સમર્થ છે એ દુશ્મનને બતાવીને અને ઇગ્નેટાની મદદ માટે
એક ટુકડી રાખીને પાછા એથન્સ ચાલ્યા જવાનો હતો. તેના આવા વિચારથી એ બન્ને
સરદારોની બંધી યોજનાઓ બાગી પડી અને સિપાહો નાસીપાસ થઈ ગયા.

આ પછી તુરત એથાનિયનોએ એલિકબિએડિસ ઉપર કામ ચલાવવા તેને પાંછો
બોલાવ્યો. અને લેમેક્સ રહ્યો, તોપણ એ નિકિઅસનો બરોબરીનો નામનો જ હતો. નિ-
કિઅસ મુખ્ય સેનાપતિ બની રહ્યો અને એણે વધારે વધારે વિલંબ કરવા માંડ્યો. કાફલો
કંઈ કર્યા વગર બપોરમાં આમથી તેમ ફરવા લાગ્યો, કે નિકિઅસ ક્યાં જવું તેના, કે ગમે
તેવા વિચારમાં મગ્ન હોય, તેટલો વખત એક સ્થલે પડી રહેવા લાગ્યો. તેના પોતાના લ-
શ્કરનો જુસ્સો છેક જતો રહ્યો એટલું જ નહીં પણ તેમને જોઈ સિસિલિયનોને જે ધા-
સ્તી પ્રથમ પેદા થઈ હતી તે પણ ઉપડી ગઈ.

એલિકબિએડિસ હજી કાફલાની સાથે હતો તે દરમિયાન એથાનિયનો સાદ બારકસો
સાથે સાધરેક્યુસ સામે ઝડપી ગયા, અને બંદરની મામે ઉભા રહી દશ બારકસોને બંદરમાં
તેમણે તપાસ અર્થે મોકલ્યાં. આ કિલાની પાસે જઈને ઉભાં અને એક દૂતે કાંઈ ઉતરી-
બધા લિઓન્ટાઇનોને સ્વદેશ પાછા કરવા આમંત્રણ કર્યું. આ દશ બારકસોએ સાધરે-
ક્યુસનેતું એક બહાણું પકડ્યું. તેમાં સાધરેક્યુસના નાગરિકોનો ગોત્રવાર ખરડો હતો; જે
લેમેક્સ સાધરેક્યુસની બહાર આવેલાં યુવકોનાં મંદિરમાં રહેતો; પણ વખતોવખત તેમાં
સુધારાવધારા કરવા માટે, અને યુદ્ધ માટે શસ્ત્ર ધારણ કરી શકે એવા નાગરિકોની યાદી
બ્યારે જોઈએ ત્યારે સંપૂર્ણ હોય તે માટે, સાધરેક્યુસમાં આણુવામાં આવતો. આ ખરડો એથિ-
નિયનો સરદારો પામે લાવ્યા ત્યારે તેની અંદર ઘણાં નામ જોઈને શકુન. જોનારાઓએ
અપરાકુત થયા માન્યા, અને તેમને બહેમ ગયો કે કદાચ 'એથાનિયનો સાધરેક્યુસવાસી-
ઓને પકડશે' એ દેવવાણી આ ખરડો પકડાવાથી જ વિરમી જાય. (પરંતુ એ બિવિષ્ય
વાણી ડાયોનનો વધ કરીને એથન્સવાસી દ્રેલિપ્પસે સાધરેક્યુસ ઉપર પોતાની સત્તા બેસાડી
તે વખતે ધૂળી એમ કહી શકાય.)

એલિકબિએડિસ થોડાં માણસો સાથે સિસિલીથી ગયો એટલે સમગ્રસત્તા નિકિઅસ-
ના હાથમાં આવી. લેમેક્સ અડગ હિંમતવાળો અને કાબેલ હતો અને યુદ્ધ પ્રસંગે પોતા-
નો પંડ જોખમમાં નાખવા તત્પર હતો. પણ તે એટલો ગરીબ હતો કે બ્યારે બ્યારે તે
પોતાના લશ્કરના ખર્ચનો હિસાબ આપતો ત્યારે ત્યારે તેમાં તેને પોતાના કપડાં ખર્ચમાં
આદિનું ખર્ચ પણ સામેલ કરવું પડતું. એથી ઉલટું નિકિઅસ તો અત્યંત તૈયાર અને
વગવાળો હતો, એટલે એના સદ્ગુણોને લીધે તેમ એ કારણથી પણ એની પ્રેતિષ્ઠા વધી.

ગીમાં મળી એક થઇ ગયા; તથાં એ પ્રમાણે પોતે ઓસ્ટ્રાલિસઝમમાંથી બચી બહુ હાઇપર-
બોલસને એ પ્રયોગ વડે દેશનિકાલની સમજાએ પહોંચાડ્યો.

પરિણામ જણાવું ત્યારે પ્રથમ તો એથીનિયનો રાહ થયા અને હસવા લાગ્યા. પણ
વિચાર કરતાં ઓસ્ટ્રાલિસઝમનો પ્રયોગ જેને લાયક નહીં એવા તુચ્છ માણસ ઉપર થયો
એથી તેમને ચિંતા થઇ. તેમના મત પ્રમાણે એ પ્રયોગમાં ગૌરવ હતું; 'થ્યુકિડિસ અને
એરિસ્ટાઇટિસ જેવા અગ્રણીઓને એ પ્રયોગથી દેશનિકાલ મળે એ યોગ્ય હતું. 'પણ હા-
ઇપરબોલસ જેવો પણ 'એવ' રીતે દેશનિકાલ થઇ સ્વદેશ ભક્તોમાંના સૌથી વધારે ના-
માંકિત' પુરોવાની હારમાં બેસવા પામે એમાં તેમને એ પ્રયોગની અધોગતિ જ થઇ લાગી.
આવા આશયથી જ હાસ્યરસ કવિ પ્લેટો લખે છે કે, "એક એના ગુનાહો માટે" એને
સજા થવી જોઇતી હતી, પણ તે એને થઈ તેના કરતાં જુદી જ જાતની. 'ઓસ્ટ્રેલિસ' (હીકર્ફ) એવા નામનું નામ લખવા માટે ન હતું."

આ બનાવ પછી એ પ્રયોગનો ઉપયોગ બંધ પડી ગયો. ટાયરંટ હિપ્પાર્કસનો સગો
હિપ્પાર્કસ ક્રોથેરિયન ઓસ્ટ્રાલિસઝમથી ઐથી પ્લેટો દેશનિકાલ થયેલો, અને આ હાઇપર-
બોલસ છેલ્લો. દેવની ઘટના દેવી અગમ્ય છે તે આ બનાવ હીક બતાવી આપે છે. જે
નિકિઅસે ઓસ્ટ્રાલિસઝમથી દેશનિકાલ થવાનું જોખમ ખેડ્યું હોત તો કાં તો તે એરિક્વિ-
એરિસને દેશનિકાલ કરી શકત, એટલે પછી એથન્સમાં નિરાંતે અમલ ચલાવત; કે કાં
તો એ પોતે દેશનિકાલ થઈ જત, એટલે સિસિલિયન સ્હગ્ઘના દુઃખદાયક કમનસી-
બમાંથી એ ઉગરી જત, અને શાણા અને કસાયેલા સરદાર તરીકેની તેની ખ્યાતિ જ-
ળવાઇ રહેત. (થીઓફ્રેસ્ટમ લખે છે કે હાઇપરબોલસ શીએક્સ અને એરિક્વિએરિસના
વિરોધનો ભોગ થઈ પડ્યો, પણ ઘણાખરા ઇતિહાસકો મ્હે ઉપર આધ્યું છે તેવું બ-
યાન કરે છે.)

આ અરમામાં ઇજેસ્ટા અને લીઓન્ટિઅમ-વાસીઓએ એથન્સ એલ્યી મોકલ્યા
અને તેમને સિસિલી ઉપર સ્હગ્ઘ કરવા વિનવ્યા. નિકિઅસ એની સામે થયો, પણ એરિક-
વિએરિસનાં વગ અને લોભ આગળ એવું ન ચાલ્યું. એરિક્વિએરિસના બાપણાએ આ
સમય પ્લેટો પણ એથીનિયનોના મન ઉપર એવી અસર કરી સુધા હતી, અને ખોટી
આશાઓના મોહમાં તેમને એટલા તો નાંખી દીધા હતા કે જુવાનો કસરતચાલાઓમાં
અને જોટા એથીનિયનો ફુકાને, બખરમાં, અને ન્યાં ન્યાં ભેગા ચતાં ત્યાં લાં સિસિલીના
નકશા જ દહાડ્યા કરતા, તથા ત્યાં જતાં રસ્તે આવતાં રથલો, દરિયો, સામો આફ્રિકાનો
કાંઈ વગેરે વિષે જ વાતો કર્યા કરતા. અત્યારથી તેઓ સિસિલી બાજે જતાઈ ગયું હોય

* ફ્રીએક્સ " એરિક્વિએરિસ રાજ્યકાર્યમાં ભાગ લેવા માંગ્યો કે થોડીવારમાં તે માત્ર બે
અગ્રણીઓ શિવાય બીજા સર્વ કરતાં સ્હડતો જણાયો. એ બે નિકિઅસ અને ઇરિક્વિએરિસ પુત્ર
ફ્રીએક્સ હતા. નિકિઅસ પુખ્ત વયનો હતો અને તે વખતે એથન્સનો ઐથી વધારે પડાયેલો
અગ્રણી અને સેનાપતિ હતો. ફ્રીએક્સ 'એરિક્વિએરિસની માફક જુવાન હતો અને અગ્રણી ત-
રીકેની નામના મેળવતો આવતો હતો. એ પણ ખાનશાન કુલનો હતો. પણ એરિક્વિએરિસથી
ધંપી વાતે હારતો હતો; તેમાં મુખ્યત્વે કરીને વસ્ત્રવશિષ્ટમાં સુધોલિસ તેને " ખાનગી વાત-
ચિંતમાં' ક્રોથ અને બાપણુ કરવામાં 'હનિષ' " કહે છે. 'પ્રજ્ઞાપર્ક' એરિક્વિએરિસનું અર્થ.

એમ ત્યાં કાયમ થાણું રાખી ત્યાંથી કાર્યેજ, આફ્રિકા, અને હર્ડ્યુલિસના સ્તંભ મુધીના પ્રદેશ તથા દરિયા ક્યારે અને કંઈ રીતે દસ્તગત કરવા એવા એવા તર્કો કરતા હતા.

આ સ્વદાષ્ટ કરવાનું તેમણે માત્ર નક્કી કરી લીધું હતું એટલે તેમને પ્રતિકૂળ વિચાર દર્શાવનારા અમીરો કે મામાન્ય ત્રણમાંથી ઘોડા નીકળ્યા. તયંગર વર્મને પોતે મોનાના ખરઃ વિચાર દર્શાવે તો હિંચકારામાં, કે લગણક બારકસોના અર્થને જે દિરસો પોતાને આપે પ્રેરે તેથી હડી જનારા લોભામાં, ખપી જવાની ધાસ્તી હતી; એટલે તે શુષ્કપુષ્પ બેસી રહ્યા. નિક્કિઅસે એ સ્વદાષ્ટ ન થતા દેવા માટે અથાક મહેનત લીધી; અને સ્વદાષ્ટ કરવી એવો ફરાવ થઈ ગયો; અને તે માટે તેને, એલિક્ઝિબિએરિસ અને લેમેકસ સાથે સેનાપતિ નીમવામાં આવ્યો તોપણ એણે પોતાનો વિરોધ છાડ્યો નહીં; જો કે આ સેનાપતિઓની નીમણૂકમાં એ સાથી વધારે મતે ચૂંટાયો હતો. આ ફરાવો થયા પછીની પહેલી નાગરિકસભામાં તે પાછો ઉભો થયો. અને એથીનિયનોને સ્વદાષ્ટનો વિચાર માંડી વાળવા તથા એ વિષે તેમણે કરેલા ફરાવ ફેરવવા સમજાવવા લાગ્યો. પોતાના બાપણને અંતે તેણે એલિક્ઝિબિએરિસ ઉપર આરોપ મુક્યો કે એતો માત્ર પોતાના લાભ અને યશની ખાતર રાજ્યને આવા ફરના અને ભયંકર વિગ્રહમાં ઉતારે છે; પણ તેની હસીલોથી કંઈ વળ્યું નહીં. એથીનિયનોને આવા મોટા કામમાં એના જેવા અનુભવી સેનાપતિની અગત્ય લાગી, અને વળી તેમણે ધાર્યું કે એની સાવચેતી, એલિક્ઝિબિએરિસનો આવેશ, અને લેમેકસની હિંમત એ ત્રણના સંયોગથી નક્કી વિજય મળશે. એટલે તેમણે પોતાના આગલા ફરાવો બહાલ રાખ્યા. અને સિસિલી ઉપર સ્વદાષ્ટ કરવા માટે લોકોને ઉત્કેરનારામાં સાથી વધારે આગળ પડતા વક્તા ડેમરેટ્રસે નવી સચના કરી કે “આપણે નિક્કિઅસની તમામ આનાકાની દૂર કરવા આ ત્રણ સેનાપતિઓને આજથી જ કામે લાગી જવા હુકમ કરવો, અને તેમને એથન્સમાં તેમ બહાર, ધ્યાનમાં આવે તે યોજનાઓ ઘડવાની, અને તે અમલમાં મુકવાની કુલ સત્તા આપવી;” અને તે સભાએ તુરત સ્વીકારી.

કહે છે કે ધર્મગુરુઓ આ સ્વદાષ્ટની તદ્દન વિરુદ્ધ હતા. પણ એલિક્ઝિબિએરિસે તેમની સામે ખીજા ભવિષ્ય વર્તનારાઓ યોજ્યા અને તે કહેવા લાગ્યો કે એથન્સ સિસિલીમાં ધણી પ્રીતિ મેળવશે એ મતલબની ઘણી પ્રાચીન દેવવાણીઓ છે; વળી જ્યુપિટર એમનને પૂજા કરવા ગયેલા હોતો જવાબ લાગ્યા કે એથીનિયનો બધા સાધરેક્યૂસનોને પકડી લેશે. જે એથીનિયનોની જાણમાં ગેરલાભ થાય એવી ભવિષ્યવાણીઓ કે અપરાધનો આવ્યા તેઓ પોતાના સ્વદેશીઓ આટલા ઉમંગથી જે મહત્કાર્ય આદરતા હતા તેમાં અમંગલ ઉચ્ચાર ન થાય એવા હેતુથી છાનામાના બેસી રહ્યા. અને એથીનિયનોના મન ઉપર સરપટ અને દેખીતી દેવી ચેતવણીઓની કંઈ અસર ન થઈ ત્યાં એ સોશ્યા હોત તોપણ કોણ સાંભળત ! આ ચોખ્ખી નિશાનીઓ નીચે પ્રમાણે હતી.

ધર્મિયસની શાખાએ સ્થાપેલી એન્ડોકાઇડિસના ઘર સામેની મર્ક્યુરિની એક મૂર્તિ શિવાય એથન્સમાંની ખીજા બધી મર્ક્યુરિની મૂર્તિઓનાં માથાં એક રાતમાં કપાઈ ગયાં. બાર દેવોના સ્થાનક ઉપર સ્વડી જઈ એક માણસ પોતાને હાથે પત્થર વાપરીને નપુંસક બન્યો. - ડેલ્ફીના મંદિરમાં પેલાસ એથીનીની, ધરાનીઓ ઉપર મેળવેલા વિજયના સ્મરણમાં એથીનિયનોએ પિત્તળના તાલચક્રની ભૂમિકા ઉપર સ્થાપેલી, સોનાની પ્રતિમા હતી; કેટલાક

હતી. કહે છે કે એક પ્રસંગે સરદારોના મંડપમાં નિકિચ્ચમે સોફિસ્ટિકમ દર્શિને હતું “તમે સૌથી મોટા છો માટે પ્રથમ તમે પ્રથમ મન આપો.” ત્યારે સોફિસ્ટિકમે જવાબ દીધો “હું ઉમરમાં મોટો છું પણ તમે પદ્મીમાં મોટા છો.” મનઘમકે લેમેક્સ નિકિચ્ચમથી ઉતરના દરજ્જાનો યથ રહેલ અને નિકિચ્ચમની ટીલ અને ખેડકે વધનાં ગયાં. પ્રથમ તેણે દુશ્મનથી દૂર દૂર રહીને ટાપૂની પ્રદક્ષિણા કરી, જેથી દુશ્મનને કિવટી દિશ્મત આવી. પછી તેણે લીપ્યાના ન્દાના ગામને ઘેરા ધાવ્યો. એ પણ તેણે મૂર ન હતું એટલે તેનો સર્વવ પુચ્છકાર યથ રહેલ. પછી પિરેલીઓ તામેના દિકાગ નામના એક નહવા સ્થલનો નાથ કરવા ઉપરાંત હતું ઉકાળ્યા વગર તે કેટલા જાહેને બેઠો. (કહે છે કે દિકાગના નાથ વખતે વેચાપેલા બંદીવાનોમાં એક છોકરી હતી, જે પાછળથી ગ્રીમમાં લેકસ નામની ગણિકા તરીકે તેની ખુબમુરતી માટે જાણીતી યથ હતી.)

ઉન્દાગો ઉતરવા આવ્યો ત્યારે તેને ખબર મળ્યા કે સાધરેન્ડુમનો બહુ દિશ્મતમ આવ્યા છે અને તેના ઉપર હુમલો કરવાની તૈયારી કરે છે. અને માધરેન્ડુસના લગ્નકરના કેટલાક ઘેડેસવાર સિપાહો એથીનિયન છાવણીને ફરતી ખાણ સુધી આવીને પૂજવા લાગ્યા કે “તમે લીઆન્ડાઇનોને પાછા પોતાના નગરમાં વસાવવા માટે અહીં આવ્યા છો, કે પોતે જ કેટલા પચાવી પડી અહીં વસવા આવ્યા છો ?” આખરે નિકિચ્ચમે ઘણી આનાકાનીથી સાધરેન્ડુસ સામે ફંકારી જવાનો દરાવ કર્યો. પોતાની ધારણામાં ફાવવા માટે તેણે કેટલાના એક માણસને આમગથી સાધરેન્ડુસ મોકલ્યો, અને તેને શીખવ્યું કે તેણે એથીનિયનોથી ન્દાસી આવેલો હોવાનો ડોંગ કરી સાધરેન્ડુસનોને કહેવું કે કેટલાનામાં એથીનિયનો બધો વખત કિશ્વાની અંદર ગાળે છે, અને કેટલાવામીઓમાંથી ઘણા તેમનાથી બેદિય યથ ગયા છે; એટલે સાધરેન્ડુસનો ત્યાં જશે તો તેઓ તેમને એથીનિયન બારકમો બાળી સુકવામાં અને એથીનિયનોને કિશ્વામાં ઘેરી લેવામાં મદદ કરશે. વળી કેટલાવામીઓની બધી તૈયારી અમુક દિવસ સુધીમાં પૂરી થઇ જશે માટે સાધરેન્ડુમનોએ એ દિવસ લગભગ ત્યાં પ્લેગી જરું; અને કેટલાવામીઓ બહુ આનુરતાથી તેમની રાફ જુવે છે.

મિસિલીમાં સરદાર તરીકે આ નિકિચ્ચમનું ઉત્તમ કામ હતું. આ જયથી માધરેન્ડુમન લશ્કરને સાધરેન્ડુસમાંથી ખસેડીને તે નગર લગભગ બચાવ વગરનું થયું ત્યાં એ ફંકારી જાહેને ત્યાં પ્લેગી અને માધરેન્ડુસનાં બંદરો હાથ કરીને પોતાનું નૌકાબળ ઐથી વંધારે મારી રીતે વાપરી શકાય તથા રાત્રનું બપ, જે મોટે બાજે લશ્કરી હતું, તે ઐથી ઐથી ઇમ કરી શકે એવા ચલત્રમાં ડાવણી નાખી પડ્યો.

સાધરેન્ડુસન લશ્કર કેટલાથી પાછું આવ્યું એટલે કિત્તા આગળ બપૂહમાં ગોઠવાઇ હતું, અને નિકિચ્ચમે સુદ કરી તેને દરાવ્યું. પણ સાધરેન્ડુમન ઘેડેસવાર લશ્કરે પાવ દેવું રક્ષણ હતું એટલે તેમને ઘણું નુકસાન થયું નહીં. વળી નિકિચ્ચમે નદી ઉપરના બધા પૂજ તોડી નાખ્યા હતા એ ઉપરથી હર્મોકોટિસ સાધરેન્ડુસનોને ઉત્તેજન આપતાં કહી શકે કે “જુવો તો ખરા! નિકિચ્ચમ આવ્યો છે સુદ કરવા, પણ એ પૂરો તોડે છે અને ને લશ્કરો સામસામા કેમ ન બેટે એવા ઉપાયો યોજે છે !” પરંતુ સાધરેન્ડુસનોને

ગભરાટ એટલો બધો હતો કે તેમના પદર મેનાપતિ ઉપરાંત પણ તેમણે ખીજા ત્રણ નીમ્યા, અને લોકોએ મોગજ લઇ મેનાપતિઓને કુલ અખતિયાર મેંધો.

એથીનિયનોની છાવણી પાસે ઝોલિમ્પિયસ ઝયુમનુ મંદિર હતું તે એથીનિયનો લઇ લેવા છૂટ્તા હતા; કેમકે તેમાં બેટમાં આવેલાં મોનાપનાનાં કિંમતી વામણો વગેરેનો મોટો જથ્થો હતો. નિકિઅસે જાણી જોઇને હુમલો કરવામાં અતિ વિલગ થયાં, અને સાધરેક્યુમનોનું રક્ષકમૈન્ય તેમાં દાખલ થઇ ગયું તેને પણ અટકાવ્યું નહીં; આ તેણે એવા વિચારથી કર્યું કે લટથી કંઈ જાહેર લાભ થવાનો ન હતો અને દેવસ્થાન લૂટવાની બધી નામોશી પોતાને માથે જ આવત.

નિકિઅસના વિજયની ખબર આખા સિસિલીમાં પ્રસરી ગઇ, પણ નિકિઅસે પોતે તેનો કશો લાભ લીધો નહીં. તે તો પાછો ફરી નેપ્લેસ ગયો અને ગ્રીયાળામાં ત્યાં જ રહ્યો. એટલે આવા મોટા લશ્કરને ઉભુ રાખવાનો મોટો ખર્ચ કર્યો છતાં તેણે તેનો કંઈ લાભ ન મેળવ્યો. વળી સિસિલીઓનામાંથી એને બહુ થોડા આવી ગયા. માધરેક્યુસનો પણ પાછા દિશ્મતમાં આવ્યા અને તેમણે કેટલા ઉપર ખીજી સ્થગઇ કરી મુલક રજાડ્યો અને એથીનિયનોની છાવણીને બાળી સુકી. આખી દુનિયા નિકિઅસને દોષ દેવા લાગી કે, તેની દીલ, તેની બેદર સાવચેતી, અને તેની લાખી ઘટબાંધથી તે ચાંપતા ઉપાય લેવાનો સમય ગુમાવતો હતો. પરંતુ તે જ્યારે પણ કંઈ ડગલું ભરવાના કારણ ઉપર આવતો ત્યારે એ દુગવને અમલમાં મુકવામાં એનો કશો દોષ કદાચ એમ નહતું. કેમકે નિચાર દરમિયાનની તેની દીલ અને બહીકણતાના જોટલી જ કામ વખતે તેની દિશ્મત અને બાહોશી હતી.

માધરેક્યુસ ઉપર યરી સ્થડી જવાના દુગવ ઉપર આવ્યો ત્યારે તેણે પોતાની હીલચાલોમાં એટલી ઝડપ આવધાની અને કાબેલિયત વાપરી કે થેપ્લેસનો દીપકથ્થ હાથ કરી ત્યાં લશ્કર ઉતારીને એપિપોલીનુ દુગરી ઓગાન તેણે દબાવ્યું ત્યારે જ શત્રુને તેના આવી પડેલાની જાણ થવા પામી. આ પ્રસંગે તેણે એપિપોલીના કિલ્લાના રક્ષકમૈન્યને મદદ કરવા આવેલી દુકડીને દરારી અને ત્રણસો મિપાહો દેદ પકડ્યા, તેમ અછત ગણાયેલા સાધરેક્યુમન રસાવાને પણ હરાવ્યો.

પણ સિસિલીઓને આશ્ચર્યમાં નાખ્યા અને ગ્રીકો તો પ્રથમ ખાની પણ ન રાખ્યા એવું એવું પરાક્રમ તે એણે માધરેક્યુસ જેવા જગી નગરની આસપાસ બહુ થોડા વખતમાં દિવાલ ઉભી કરી દીધી એ હતું. સાધરેક્યુસનો વિસ્તાર એથન્સથી ન્હાનો ન હતો એટલું જ નહીં પણ તે ઉમીનીચી જમીન ઉપર આવેલું હોવાથી તેની આસપાસ ઘેરાની દિવાલ નાખવાનું કામ વધારે અડધ હતું. વળી દરિયો પાસે હતો અને એકે તરફની જમીન બહુ બેજવાળી અને માણુમને ગળી જાય એવી હતી એ પણ દિવાલ ચણવાના કામમાં મોટી મુશ્કેલીઓ હતી. આમાં એ પણ ઉમેરવું જોઇએ કે આ મહામારત કામ કરનાર મેનાપતિની પોતાની તબિયત મારી રહેતી નહીં. તેને પથરીનો મહારોગ લાગેલો હતો, અને દિવાલ તદ્દન પૂરી ન થઇ તેનું કાગણુ આ હતું. આ અને ખીજા બાબતોમાં હું તો મેનાપતિની કાળજી અને તેના મિપાહોની કસાથી કારે નહીં એવી દિશ્મ-

તનાં જોડલાં વખાણ કરીએ તેડલાં જોડાં ગણું છું. તેઓ કાર્યો અને પડ્યા તે પછી યુરિપિદિસે તેમના સ્મરણમાં નીચેનો લેખ રચ્યો:

“ પદ્મપાતી યથા દેવો તે ખેડ્યાં આઃ વાર આ
સૈરેન્દ્રસ દરાવીને સુખટો જાણીતિ વર્ષા. ”

અહીં જોનાં દેવો કે દૈવ પ્રતિકૃત્ત યથાં તે ખેડ્યાં એથીનિયનોએ સાધરેન્દ્રસનો આ-
કર્ષી પણ વધારે વિજયો મેળવ્યા અને પ્રજાલતા ઉન્નતિ-શિખરે ખેડ્યાં નિકિઅસ પોતા-
નું તન ચાલતું ન હતું તોપણ મનોજલથી દરેક યુદ્ધમાં જાતે હાજર રહ્યો. પણ ત્યારે
તેની ખીણ વધી જતી ત્યારે તેને હાવણીમાં પધારીવસ રહેતું પડતું.

દરમિયાન એથીનિયનો દિવાલ ચણતા હતા તે પૂરી ન થવા દેવા સાધરેન્દ્રસનો આડી
દિવાલ ચણતા હતા ત્યાં આગળ યુદ્ધ થયું તેમાં લેમેક્સ એકલો હાજર હતો. એમાં એ-
થીનિયનો છતાં પણ પછી દુશ્મનની પાછળ પડવામાં અવ્યવસ્થિત થઇ ગયા. લેમે-
ક્સ સિપાહોથી છુટો પડી ગયો અને સાધરેન્દ્રસ ઘોડેસવારો ધસી આવ્યા. એમનો
કેલિકેટિસ નામનો સરદાર બહાદુર અને કામેલ હતો. લેમેક્સની અને એની વચ્ચે દંઢ-
યુદ્ધ થયું તેમાં ખેડેલો ધા લેમેક્સને વાળ્યો એટલે લેમેક્સે સામે એલો ધા ક્યો કે બન્ને
માથે પડ્યા અને સાથે સુવા. સાધરેન્દ્રસન ઘોડેસવારો એનું શવ અને શસ્ત્ર લઇ ગયા
ને તુરંત તેઓ પૂઠા વેગથી એથીનિયનોની દિવાલના એક બાગ ઉપર ચઢી આવ્યા.
ત્યાં આગળ નિકિઅસ પડ્યો હતો અને ગુડુ યોદ્ધાં માણસો હતાં. નિકિઅસ બચતું મહ-
ત્વ જોઇ જોમ તેમ પધારીમાંથી ઉઠ્યો અને ત્યાં દિવાલ પાસે પથરો ફેંકવાનાં અને
બીજાં યંત્રો, અને લક્કડ વગેરે પડ્યાં હતાં તે બધાને એકદમ પોતાનાં માણસો પાસે
આગ લગાવી દીધી. આગ એકદમ વધી અને એ જોઇને સાધરેન્દ્રસનો પાછા ફર્યા એ-
ટલે આ રીતે નિકિઅસ, એથીનિયનોની દિવાલ, તેમની તીજેરી એ બધું ઉગ્યું.

હવે નિકિઅસ એકલો સેનાપતિ રહ્યો અને ક્ષેત્ર મળવાનાં સારાં ચિન્હ જણાવા
લાગ્યાં, કેમકે સિસિલીના શેહેરો એથન્સના પદ્મમાં આવવા લાગ્યાં, અને બગિચાની કુમકે
નો આવે તેમ ફેકેકલેથી દાણદણીનાં બરેલાં બહાર આવતાં ગયાં. વળી સાધરેન્દ્ર-
સનોભાંથી વધારે વખત બચાવ કરી રાકવાની આશા ધરતાં શરૂએ આવવાની દરખાસ્તો
આવવા લાગી. સાધરેન્દ્રસથી આવે તો એથન્સના વિજયની વાત એવા વધારેલા રૂપમાં
થવા લાગી કે સાધરેન્દ્રસનોની મદદે ગાહલિપ્સ યોદ્ધાં બારકસો સાથે સ્પર્ધાથી આવતો
હતો તેણે એ સાંભળતાં ધાર્યું કે એથીનિયનોની દિવાલને લીધે સાધરેન્દ્રસમાં પેસાશો નહીં
અને સિમિલીના આખા રાષ્ટ્રને પણ એથન્સના હાથમાં જતો અટકાવવાની આશા રહી
ન હતી; તોપણ તેણે પોતાની સજ્જ તજ્જ દીધી નહીં તે છંટકીનાં નમરોને અને તો
એથન્સની આજુ તજે આવતાં અટકાવવાને માટે જ. એથન્સ વિષે સર્વત્ર એવી વાત પ્ર-
સરી રહી કે તેઓની આગળ કોઈ ટકી શકે એમ ન હતું અને તેમનો સેનાપતિ કામેલ
હતો તેટલો જ નમીજદાર ટોઈ અજીન હતો.

આ પ્રજા અને વિજયથી નિકિઅસ પણ તેથી પ્રતિરિરુદ્ધ હતાવી અને એપરવા
બન્ને અને સાધરેન્દ્રસથી તેને પાછી જાતથી મળી કે નમર શરૂએ આવવાની તૈયારીમાં છે
એટલે તેણે ગાહલિપ્સ વિષે દરકાર કરી નહીં, અને એને કહી જનરો અટકાવવા માટે

કસા ઉપાય લીધા નહીં. ગાઘલિપ્પસ સહીસલામત ઉતર્યો અને તેણે સાધરેઝ્યુસ તરફ આવતાં આવતાં સિપાહોની સારી સંખ્યા ભેગી કરી. સાધરેઝ્યુસનો તેના સામીપ્યની ખબર જ ન હતી. એથીનિયનોની દિવાલનો બહુ થોડો ભાગ બાકી હતો, અને તે ચણી લેવાનાં બધાં સાધનો તે સ્થલે એકઠાં થઈ ચૂક્યાં હતાં. અને એક દિવસ સાધરેઝ્યુસનો સભામાં એકઠા મળી શી શરતો કરી શરણે જવું એ વિષે વિચાર કરતા હતા તથા કેટલાકનો મત એથીનિયનોની દિવાલ પૂરી થાય તે પહેલાં ગમે તે પ્રકારે વિચરવો અંત આણવાનો હતો, ત્યાં આ અણીની ઘડીએ ગોંગાઇલસ દારિન્યના એક બહાણમાં સિસિલી આવેલા સાધરેઝ્યુસમાં દાખલ થયો. એને જોઇને આખું નગર ઉત્કંઠિત થયું. એણે કહ્યું કે એમને મદદ કરવા ગાઘલિપ્પસ અને કેટલાંક બહાણો આવે છે અને બહુ જ પાસે આવી પહોંચ્યાં છે ત્યારે તેમનાથી એ વાત માની શકાઇ નહીં. પરંતુ ત્યાં ગાઘલિપ્પસનો એક દૂત પણ આવ્યો તે સંદેશો લાવ્યો કે સાધરેઝ્યુસન લશ્કરે ગાઘલિપ્પસને મળવા સામા આવવું. આથી તેઓનામાં એકદમ હિંમત આવી અને તેઓ સસ્ત્રાસ્ત્ર ધારણ કરી સજ્જ થયા. ગાઘલિપ્પસ આવ્યો એટલે તુરત એણે સાધરેઝ્યુસન લશ્કરને લડાઇ માટે દોર્યું. એથીનિયનોની દિવાલ આગળ બન્ને લશ્કર સામસામાં મળ્યાં, ત્યારે ગાઘલિપ્પસે સંદેશો મોકલ્યો કે એથીનિયનો સિસિલી છોડીને તુરત ચાલ્યા જતા હોય તો તેમને હરકત કરવામાં નહીં આવે. નિકિઅસે આ ઉદ્ધત વેણે સાંભળ્યું પણ નહીં, પણ કેટલાક એથીનિયન સિપાહો સાધરેઝ્યુસનોને તુચ્છકારતા બેઠી ઉઠ્યા—“શું સ્પર્દાથી એક જબ્બો અને સોટી આવી એમાં તમે ટુલાઈ ગયા ! હજુ તો અમે કાલે સ્થવારે ગાઘલિપ્પસ કરતાં ચડતા ત્રણસો સ્પાર્ટનોની બેડી ભાગીને તેમને તેમને ઘેર વિદાય કર્યા છે.”

ટાઇમિઅસ એક સ્થલે લખે છે કે સાધરેઝ્યુસનોને ગાઘલિપ્પસમાં કંઈ વિશેષતા લાગી નહીં. અને થોડા વખતમાં જ તેમણે એનાં દ્રવ્યલોભ અને હલકાઇ જોઇ લીધાં; તેમ તેનો જબ્બો અને જટા જોઇને એમને પ્રથમથી હસવું આવતું. પણ એ જ ઇતિહાસીક ખીજ સ્થલે લખે છે કે ગાઘલિપ્પસ જ્યાં જ્યાં જતો ત્યાં ત્યાં તેની આસપાસ સાધરેઝ્યુસનો ધવડ પંખીની આસપાસ ખીજ પંખીઓ ટોળે મળે તેમ વીંટળાઇ વળતા અને એ જ્યાં જતો ત્યાં પાછળ પાછળ જતા. આ ખીજનું વર્ણન જ ખરૂં છે. સાધરેઝ્યુસનોએ એની છડી અને જબ્બામાં સ્પાર્ટન પ્રતાપનો પ્રભાવ દોડા અને તેની સરદારી સ્વીકારી. થ્યુકિડિડિસ પણ લખે છે કે સિસિલીની સ્વતંત્રતા એક ગાઘલિપ્પસને લીધે જન્મી. ક્ષાલિસ્ટસે આ સર્વ બનાવો નજરે જોયેલા હતા, અને તે સાધરેઝ્યુસનો નાગરિક હતો, તે પણ એમ જ લખે છે.

પહેલાં યુદ્ધમાં એથીનિયનો હત્યા અને તેમણે કેટલાક સાધરેઝ્યુસનોને કાપી નાખ્યા. દારિન્યનો ગોંગાઇલસ આ યુદ્ધમાં પડ્યો. પણ ખીજે દિવસે જ સેનાપતિનો અનુભવ શું કરી શકે છે તે ગાઘલિપ્પસે બતાવી આપ્યું. એનાં એ જ પાયદલ હથેલ વડે અને એ જ સ્થલે તે ફરી લડ્યો પણ પોતાના લશ્કરને જુદા બૃહદમાં ગોઠવીને એણે એથીનિયનોને હરાવી તેમની હાવણી સુધી ન્હસાડ્યા તથા પોતાની દિવાલ ચણવા માટે એથીનિયનોએ જે સાધનો એકઠાં કર્યા હતાં, તે પડાવી લઈ, તે વડે પોતાની આડી દિવાલ એવી રીતે વધારી કે એથીનિયનો ખીજ યુદ્ધમાં જીને તોપણ નેથી તેમને કંઈ લાભ થાય નહીં.

આ છતથી ઉસ્કરેકપુસનોએ કેટલાંક બારકસો તૈયાર કર્યા, અને કિલ્લા બહાર દુકડીઓ મોકલતા રહી ઘણા બંદાવાનો પકડ્યા. વળી ગાહલિપ્પમે જનતે સિસિલીનાં બીજાં નગરોને વિનંતિ કરી અને તેઓએ એને માન આપી સાધરેકપુસને બનતી મદદ મોકલી. નિકિઅસ પાછો પોતાની આગલી નારીપારી અને વહેલી દીકમાં પડ્યો અને ફરી ગયેલી સરિથનિના ખબર અંધ-સ લખીને જણાવ્યું કે “આ લસ્કરને પાછું મોકલાવી લ્યો કે એમ નહીં તો બીજું મોકલો; અને મહાદુ સરીર નંખાઈ ગયું છે એટલે ગમે તે કરે પણ મને આ સરદારીમાંથી છૂટો કરવાની મહેરબાની કરો.”

એથીનિયનો બીજું લસ્કર મોકલવાનો ઇન્દો કરતા જ હતા, પણ અત્યાર સુધી નિકિઅસનોં નસીબ અને વિજયોને લીધે છાંચીથી વિલેખ થયા કરતો હતો. પણ હવે તેમણે ઉતાવળ કરી અને દરાવ કર્યો કે વખત યતુમાં એક મોટા કાફલો મોકલવો, તે સાથે ડિમેઅનિસને મરદાર તરીકે મોકલવો. અને યુગમહેડોનને શીયાજો પૂરો થવાની રાહ જોયા વગર સિપાહોનો પગાર ચૂકવવા વગેરે માટેનાં દ્રવ્ય સહિત એકદમ મોકલવો અને તેણે નિકિઅસને જણાવ્યું કે પ્રજાએ એના લસ્કરમાંના એના હાથ નીચેના યું-થા-દટિમસ અને મિનેન્ડરને એના મદદગાર મેનાપતિઓ તરીકે પસંદ કર્યા છે.

દરમિયાન નિકિઅસના મૈત્ર્ય તેમ જ કારલા ઉપર એક વખતે હુમલો કરવામાં આવ્યો. સરઆતમાં એના કાફલાને એક ભાગ હાથે; પણ જલયુદ્ધમાં આખરે એણે વિજય મેળવ્યો તથા દુસ્મનના ઘણાં બહાણોને હબાડ્યાં. પરંતુ તેનાથી તેની જમીન ઉપરની મેનાને મદદ પ્હોંચાડી ચકાક નહીં; અને ગાહલિપ્પમે એકાએક ઘસી જઈ એનો પ્લેમાધરિયમનો કિલ્લો લઇ લીધો એટલે એથીનિયનોને લસ્કર અને બહાણો માટેનો બધો સરંજામ અને તેમની તીજેરીનો મોટો ભાગ એના હાથમાં આવ્યો. કિલાનું રક્ષકસૈન્ય કંપાઈ ગયું કે કેક પકડાયું. અને નિકિઅસને પ્લેમાધરિયમ જતાં દરિયા માર્ગે સરસામાન મેળવવા માટે દર વખતે દુસ્મનના બારકસો સાથે યુદ્ધ કરવાની ફરજ પડ્યા માંડી. કેમકે એ કિલાને જ તેણે પોતાનું થાણું બનાવ્યું અને તેના આશ્રય નીચે પોતાનાં બારકસો રાખી બંદરની અંદર આવવાના રસ્તા ઉપર ચોકી બેસાડી.

વળી સાધરેકપુસને જલયુદ્ધમાં હાર્યા તેથી પણ નાહમત ન થયા, કેમકે એ હાર તેમને પોતાની એથીનિયનોની પાછળ પડવામાં થઇ ગયેલી અવ્યવસ્થાને લીધે ખમવી પડેલી લાગી. એટલે તેમણે ફરીથી યુદ્ધ કરવા માટે એક જંગી કાફલો તૈયાર કર્યો. પરંતુ ડિમેઅનિસ નવો મોટો કાફલો અને નવું સૈન્ય લઇને આવતો હતો એટલે તે આવી પ્હોંચે તે પ્હેલાં પોતાના નિર્ભલ સૈન્યથી લડતું નિકિઅસને યોગ્ય ન લાગ્યું.

પણ મિનેન્ડર અને યુથાદટિમસને નિકિઅસ અને ડિમેઅનિમની અદેખાઇ હતી અને છેલ્લો આવી પ્હોંચે તે પ્હેલાં પરાક્રમ કરવાનો લોભ હતો. તેમણે કહ્યું કે માધરેકપુસના કાફલાની જગા પછુ બ્હીક દેખાડીએ તો એવ-મની ઉજ્જવલ કીર્તિને કલંક લાગે એટલે એ બન્નેએ નિકિઅસના મતથી ઉલટા મત આપી યુદ્ધ કર્યું. માધરેકપુસના કાફલામાં દોરનિથવામી ઓરિરેટાન હતો; તે નૈકાયુદ્ધમાં કુશલ હતો; અને એની એક યુક્તિથી એથીનિયનોની દાર ચર્ધ. એથીનિયનોની ડાબા પાંખ સજ્જ દારી અને તેમનાં ઘણાં

માણસ કપાઈ ગયા નિકિઅસની મૂઝવણનો પાન ન હોય તે જલેના લાગ્યો કે “હુ એકલો સેનાપતિ હતો ત્યારે દુર્દયથી હાર્યો અને હવે આ મ્હાગ માધીઓની ઝકરથી હાર્યો”.

એટલામા ડિમેરથનિસનો સમર્થ, અને દુઃખન ડરી જાય એનો ભવન, કાફલો આવી પહોંચ્યો એની નાચે તોતેળ બાન્ધમ અને પાચ હજાર બખ્તરી પાયદળ આન્યા, તે ઉપ નાત તીન્દાજ, ગોફિયા વગેરે થઇને તપુ હજાર આન્યા તેમના બખ્તરો ઝગડી રહ્યા, નાનટા કન્દરી ન્હા, અને વહાણોની ચાચ અનેક નિગિત આકૃતિઓની બબઝૂબી ઉડીને આખમા આવી રતી કાફલો હાન્બદ વ્યભમા વાજતે ગાજતે લડાયદ નાદ કરતો મોટા દબંગાથી સાધરેન્સમના બાગમા પેદા અને સાધરેન્સનો શેહ ખાઇ ગયા

સાધરેન્સમનો પાઠ નાગીપાગીની અણી ઉપર આવ્યા તેમણે ધાર્યું કે તેમના દુખનો છેડો આસરો જ નહીં, તેમણે જે જનનખુસારી વેદી તે એજે ગઇ અને બધી મહેનત અને લડાઇ નવેમગથી ડરનાની ગી પણ આ નવુ લશ્કર આન્યાથી નિકિઅસને જે આનદ થયો તે બહુ ટકા મુદત ન્હો એની અને ડિમેરથનિસની પહેલી મુલાકાતમા ડિમેરથનિસે વિચાર બતાવ્યો કે “આપણે તુન દુખનો કન્વો એટલે સાધરેન્સને એક તગે છતી લઈ મોટા યશ મેળવી એથન્સ જવાન” નિકિઅસ તેના સાહસ અને અગિ ચાન્થી આશ્ચર્ય પામ્યો, અને બોલ્યો કે એના મનુષિયા દ્વંદ્વે માગ્યા અત્યત જોખમ બરેતા છે અને એમ કંવાની જરૂર પડુ નથી સાધરેન્સનોને ત્રિચક્ર લખાનાથી હાનિ છે તેમની પામે પૂરતુ નાછ નથી, અને તેમના મદદગારો તેમને અને તેમના પક્ષને બહુ રખત મુધી વગળી રહે એના નથી વિનબથી એઓ ભીડમા આસરો અને એમ થતા તેઓ પોતાની મેજે પ્રથમની માફક શરણે આવવાની શરતો પૂઝતા આનશે સાધરેન્સમા કેટનાક માણસો ગુપ્ત રીતે નિકિઅસને મળી ગયેના હતા અને તેઓ એને કહ્યા કરતા કે “ધીરજ રાખો નાગરિજો લડાઇથી અને ગાદનિષ્પસથી ડટાળતા જાય છે, અને જરાક વધારે મૂઝારો કે હથિવાર મુકી દેશે”

પણ આ સર્વ નિકિઅસ સ્પષ્ટતાથી કહી શક્યો નહીં એટલે એના ગોગ ગોગ વચ- નથી બીજા સેનાપતિઓને એના બોનનામા એનુ બ્હીકણપણું જ લાગ્યુ તેઓએ ધાર્યું કે એ એની પ્રકૃતિ માફક સાવચેતી અને ઢીલની જ બનામણુ કરે છે, પણ એથી પહેલાં લશ્કરનો જુગસો મદ પડી ગયો હતો અને દુસ્મનની બ્હીક ભાગી ગઇ હતી. એટલે બીજા સર્વ સરદારો ડિમેરથનિસના મતના થયા અને નિકિઅસને પોતાના વાધા પાછા ખેંચી લેવા પડ્યા

ડિમેરથનિસે રાતમા એપિપોલી ઉપર દુખનો કપો રક્ષકમૈન્ય અસાનધ હતું તેમાંના વણુ જણુ કપાઇ ગયા અને બીજા લડ્યા તેને એજે હરાવ્યા પણ ડિમેરથનિસ આગળ વધીને બીઓશિઅનોનો પડાર હતો તેની ઉપર તૂટી પડ્યો એ સિપાહો હારબદ થઇ એથીનિયનો ઉપર ધસી આન્યા અને તેમના સીધા ભાતા અને સિહનાદથી એથીનિયનો પાછા હાંધ્યા અને ઘણા કપાઇ ગયા વગી આ હારથી એથીનિયન લશ્કરમા બચે ગરબદ અને નાસ વર્તી રહ્યા ન્હામનાગઓ હાન્બદ થઇ આગળ વધનારાઓમા દોડી આન્યા અને તેમની હાગે તૂટી ગઇ અધારામા મિત્ર મણુ અને શત્રુ કોણુ તે સમજાયુ નહીં

અને ક્યાં બહું તે સમયું નહીં. એ અસ્ત થતો હતો એટલે તેનો નહીં જેવા પ્રકાર અનેક વસ્તુના પડતા પડછાયામાં અને ચારે તરફ થતી હીલચાલમાં નકામો હતો. વળી એ એથીનિયનોની પાછળ હતો એટલે તેમના લાંબા ઓઘા આગળ પડતા અને પોતાની અંખ્યા કેટલી હતી તે, કે પોતાનાં ચક્ષુઓ ચળકાટ, તેઓ જોઈ શકતા નહીં, તથા શત્રુની ટાલો વગેરેના ચળકાટથી તેઓ હતા તે કરતાં વધારે અને સંપૂર્ણ સંજ્ઞા થયેલા જણાતા હતા. ટૂંકામાં, એથીનિયનો સજ્જ હાર્થો અને મૂઠીઓ વાળીને નાહા. શત્રુ બધી બાબતથી તેમના ઉપર ધસી આવ્યો, અને કતલ ચાલી રહી. ઘણા પોતાના પક્ષના જ શસ્ત્રોથી કપાયા. કેટલાક દિવાલો અને ખડકો ઉપરથી પડી જઈને મુલા. ઘણા એતરોમાં વિખરાઈ જતા પડી ગયા તેમને સ્થવારે સાધરેક્યુસન ઘોડેસવારોએ દાર કધા. આ લગાઈમાં બે-હમર એથીનિયનો પડ્યા અને શત્રુઓ તો ઘણાં જ મુમ થયાં.

નિકિઅસને બધા હતા જ કે આવું કંઈ થઈ બેસશે, પણ આ ઘા ઘણો સખ્ત વાગ્યો અને તેણે ડિમેરથનિમને તેના અધિવારી સાહસ માટે ઘણો દર્પક આપ્યો. ડિમેરથનિસે પોતાનો બનતો બચાવ ક્યો પણ તે માથે આગળ માટે અભિપ્રાય આપ્યો કે તેમણે બહાજમાં બેસી બનતી ત્વરાથી એથન્સ ચાલ્યા બહુ. તેણે કહ્યું. “આટલા બલથી વિગત મેળવવાની કે એથન્સથી તું લશ્કર આવે એ આશા ખોટી છે. વળી આપણે છતા હોત, તોપણ આ સ્થલે રહેવું ખોટું છે; કેમકે અહીંના હવા પાણી સિંપાહોને ખારેમાસ નડે છે, અને આ ઋતુમાં તો ઘણાના અવ લેશે.” પાનખર ઋતુ બેસી ગઈ હતી, અને લશ્કરમાંના ઘણા માંઢા હતા તથા કોઈમાં જુઓ ન હતો.

પણ નિકિઅમે પાછા ફરવાની વાત પર કાન માંડ્યો જ નહીં. તેને સાધરેક્યુસનો જવા નહોતો એવો ભય ન હતો પણ એથીનિયનો તહેમત મુકે અને મજા કરે તેનો ભય હતો. તે બોલ્યો કે “અહીં એકદમ ન્હાસવું પડે એવો કંઈ ભય હાલ દેખાતો નથી; અને એમ હોય તોપણ એથન્સમાં સ્વદેશીઓને હાથે મરવા કરતાં અહીં શત્રુને હાથે પડવું બેહતર છે.” બાઇરેન્ઝિથમના લીઓએ એક પ્રસંગે તેના સ્વદેશીઓને કહેલું કે “તમારી સાથે મરવા કરતાં તમારે હાથે મરવું બેહતર સમજવું છું,” એવો નિકિઅસનો મત ન હતો. હાવની ડાવણીનું સ્થલ ફરવા માટે નિકિઅમે કહ્યું કે એ વિગે નિશાને વિચાર કરવો બેધજે.

પોતાની ખુદી સચના હાનિકાન્ક નીવડી હતી એટલે ડિમેરથનિસ વધારે બોલી શક્યો નહીં. અને નિકિઅમના મતમાં બળવાનું ખીજું કારણ એ હતું કે તેણે જોયું કે બીજાઓ પણ નિકિઅસને સાધરેક્યુસમાંથી મળતી બાતની ઉપર આધાર રાખના હતા અને એ બાતમીને નિકિઅસ પાછા ફરવાની વિનંદ હોવાનું કારણ ગણતા હતા.

પરંતુ સાધરેક્યુસનો નવી મદદ આવતી ગઈ તેમ તેમ વધારે બલવાન થતા ગયા અને માંદગીથી એથીનિયનોનું બલ ક્ષીણ થતું ગયું એટલે નિકિઅમે જ પોતાનો અભિપ્રાય ફેરવ્યો અને લશ્કરને બહાજમાં બેસી ઉપડી જવાનો દુકમ દર્શાવ્યો.

બધી તૈયારીઓ થઈ ગઈ, અને શત્રુએ તેમની હીલચાલ ઉપર લક્ષ આપ્યું નહીં કેમકે એથીનિયનો ઉપડી જશે એમ તેઓએ ધાર્યું ન હતું. પરંતુ જે રાત્રે કુચ કરવાની

હતી તે જ નીતે ચદ્ર અદલ્ય થયું ને જોઈ અજાનથી કે જોઈથી નિરિખ્યમના અને બધાના હોશ ઉડી ગયા સૂર્યઅદલ્ય નિપે તો સામાન્ય લોક પણ જાણતા થઈ ગયા હતા કે તે સૂર્ય અને પૃથ્વીની વચ્ચે ચદ્ર મીવી લીગીમાં આવી જવાથી થતું હતું. પણ ચદ્રઅદલ્યમાં પૃથ્વી અને ચંદ્રની વચ્ચે શી વસ્તુ આવતી હતી કે એનું શું કાણ હતું તેની ઝાંઝને ગમ ન હતી. એટલે ચદ્ર પૂર્ણ કલામાં પ્રકાશતો હોય ત્યાં એકદમ તેનું તેજ દુરાર્ધ જાય અને તે એક પછી એક જુદા જુદા રંગના દેખાય એ દેખાય તેમને પ્રિયિત્ર અને ચમત્કારિક લાગતો અને તેઓ ધારતા હતા કે એથી દેવો કાંઈ મોટી આશ્વત્તુ સૂચન કરતા હોવા જોઈએ.

ચંદ્રનો પ્રકાશ અને તેનું અદલ્ય એવી રીતે યાત્ર છે એ સમજાય એવી રીતે અને અપ્પટતાથી પ્રથમ બતાવી આપનાર એને એગોરસ હતો પણ એ દિલસુદ આગથી જ પે દીનો હતો અને એનો અથ યોગ માણ્યો પામે જ હતો જેઓ ને ખીજને ઘણી સાવ ધાનીથી અને અદગતી વસ્તુ ગુપ્ત ગખનાના સોગદ લેવાયીને જ આપતા લોખને સદ્ધિ-વિજ્ઞાનના શાસ્ત્રીઓ ઉપર, અને તે સમયે ઉ કાનાદીઓ* જોડાતા તે, એટલે ખગોળવેત્તાઓ, ઉપર અભાર હતો, અને તેઓ આમશતા બનાવે જરૂર કરતો, ચેતનબીન બંધો, અને અનિવાર્ય સૃષ્ટિક્રમથી થતા જણાવતા હતા તેથી મામાન્ય યોગને તેઓ દેવોની મત્તાનું અપમાન કરતા હોય એવું લાગતું હતું આના લોકમતને લીધે ટ્રોટોગોમને ભાગનું પડ્યું હતું, એને એગોરમને દેખાતું ગેનનું પડ્યું હતું, જેમાંથી ગેનિનિમ તેને ઘણી મુશ્કેલી પડતી હોય શક્યો હતો, અને સદ્ધિવિજ્ઞાનની ચર્ચામાં તે પતો નહીં તોપણ સોક્રેટિસને પોતાના જનનનો ભોગ દિવસુશીની ખાતર આપવો પડ્યો આખરે પેટોના બન્ન પ્રકાશથી દુનિયાને જોઈ થયો, અને એનું શિક્ષણ એના ચારિત્રને લીધે તેમ કુદગતી કાણોને માથે એની દિનસુશીમાં* વી મત્તવનો સ્ત્રીકા છે તેને લીધે, જગતમાં નમરૂં તે પછી આવી નિઘાઓ ધમવિમુખ છે બાવે છે એવો જોઈ જતો રહ્યો અને ગણિતશાસ્ત્રનો અભ્યાસ લોકપ્રિય થયો આ જ્ઞાન તેને પેટો પામેથી મળેલું હોવાને લીધે તેનો મિત્ર ડાયન કુચ કરતી રખતે ચદ્રઅદલ્ય થયું પણ સ્ત્રીઓ નહીં અને એમિન્યમથી ઉપડ્યો તથા ડાયોનીસિયમ મામેની પોતાની મગ બનાવી ગાડી મિજથી થયો.

નિરિખ્યમ પાસે આ ટાપ્પે ગેટ સાગે બરિખવેત્તા ન હોવાથી તે ઘણો ગભરાયો એનો મુખ્ય ભવિષ્યવેત્તા ટ્રિટાલિમ, જેનું વનલું પોતાના મેદની ફિરર ઓડી કના તન્દ હતું, તે યોગ વખત ઉપર મળ્યા પામેલો હતો આ અદલ્યને ચમત્કાર ગણીએ તો પણ કામલોખરસ કહે છે તેમ, તે નાખી જનારાને ગાપશકુન કેપ ગાણાનું ન જોઈએ પણ ભાભકાર નખાનું જોઈએ એ* જે પ્રમ ભરથી પ્રેરણેલું હોય છે તે નાટકે કર્તા પોને અનાગા કરના ગણા વધારે પમ* જે* છે એના હામનો ઓડી કરો શન અ

* ખગોળવેત્તાઓ પોતાના નિયમની પાતો રતા તે સામાન્ય લોકને ઉ ૧ અને જેની બીજી અતરિકામની વસ્તુઓ વિશે વાનો રતા લાગતા તે ઉપરથી તેમનું ઉ ૨ રમા અને હા સીમા 'ક' નાદી નામ પડ્યું હતું પ્રેસ્ટિડેજનિમના વાદળા નામના નાગમાં એ ખગોળ વેત્તાઓને 'ઉ ૧ વાદીઓ' કહી બનાવે છે

જવાબુ છે. વળી એટિલ્લાઈડિમ લખે છે તેમ અહણ પછી કામકાજ માત્ર ત્રણ દિવસ વર્ચ્ય ગણાય છે. પણ નિકિઅસને તો એક આખો માસ યોગવાને હક કરી, જાણે કે ચંદ્ર, પૃથ્વીની હાવામાંથી નીકળ્યો તે જ ફણે તેનો પ્રદાશ પ્રથમના જેવો તે ન લેઈ શક્યો હોય.

તેણે ખીજું બધું કામ છોડી દીધું અને દેવના ઉપહારો તપાસતો એટલે ત્યાં તો સાધરેક્યુસનોએ આવીને એથીનિયન લસ્કરને જમીન તરફથી અને કારણને બારાંમાંથી ઘેરી લીધું. બારકસોમાંથી મોટી ઉમરના ખલાસીઓ તો શું પણ હોડીઓ અને નાવડી-ઓમાંથી છોકરાઓ પણ ધર્મી આવી એથીનિયનોને ટૂંકારા કરી મેદાન પડવા કહેવા લાગ્યા. દિરેક્ટલાઈડિસ નામનો એક ખાનદાન કુલનો છોકરો એટલે પામે આવી ગયો કે એક એથીનિયન બારકસ તેની પાછળ ગયું. ત્યાં તેનો કાંટો પોલિકસ પોતાના હાથ નીચે નાં દશ બારકસ સાથે એને સુકાવવા આવ્યો. પોલિકસને મદદ કરવા વળી ખીજા બારકસ આવ્યાં. આમ એક સખ્ત ઝપાઝપી થઈ તેમાં સાધરેક્યુસનો શબ્દો અને યુરાઈમિડન વગેરે ઘણા મરણ પામ્યા.

એથીનિયન સિપાહો વધારે વિવળ વેડી રાખ્યા નહીં. તમણે ઘણા રોપથી પોતાના સૈન્યદારોને જમીન માર્ગે કુચ કરવા કહ્યું. કેમકે ઉપડાં યુદ્ધ પછી સાધરેક્યુસનોએ બદર-તુ બાફે બંધ કરી દીધું હતું. નિકિઅસને પણ રસ્તે જઈ બસો બારકસ અને માલ લાદવાનાં આટલાં બધાં વઢાણ જતાં કરવાનો વિચાર રુચ્યો નહીં. એટલે એણે પાપદત્તની ઉત્તમ ટુકડીઓ અને વીણેલા તીંગદાન વગેરે મહિત એકસો દશ બારકસો તૈયાર કર્યા. ખીજા લસ્કરને કાંઠા ઉપર હારબંધ બાંધ્યું. તથા છાંવણી અને ત્યાંથી દરક્યુલિસના મદદિર સુધી જતી દિવાલો તથા દીધી. સાધરેક્યુસનો ઘણા વખતથી હર્ક્યુલિસને દેવળમાં ઉપહાર ધરી રાખ્યા ન હતા તે એથીનિયનો ખર્યા એટલે તુરંત એમના ધર્મશુઓ અને સેનાપતિઓએ જાળને ધર્યા.

સાધરેક્યુસન બારકસો અને લસ્કર પણ મજબૂત દનાં અને ઉપહારનાં આંતરડાં ઉપરથી પૂનરીઓએ કહ્યું કે જો તેઓ પ્રથમ હસ્તો ન કરતાં એથીનિયનોના દુભક્ષાની રાદ જોશે તો અવશ્ય મોટા વિજય મળશે, કારણ કે હર્ક્યુલિસ દમ્બેશ પોતાનો બચાવ કરવામાં જ વિજયી થતો. આ બોધ ધ્યાનમાં રાખીને સાધરેક્યુસનો નીકળ્યા.

એટલે એ મહા નાકાયુદ્ધ શરૂ થયું. એ યુદ્ધની ખામ વિશેષતાએ હતી કે તે યુદ્ધ આશરું હતું તે કાંઈ ઉભા રહી જોતાં સાધરેક્યુસનો અને એથીનિયનો પણ તે દરમિયાન લશ્કારોઓની માફક જ અનેક જુદા જુદા આવેશ અને જુગ્મમાં આવી જતા હતા. યુદ્ધ દરમિયાન બિજા બિજા રથો જે જે વાગદરતી દારદ્રત થતી તે મર્યા કાંઈ જોએલા પ્રેક્ષકો જેઈ ચકતા હતા. એથીનિયનોને દુસ્મનોથી જેટલું ખમતું પડ્યું તેટલું જ તેમના બારકસોની બાંધણી અને તેઓની વ્યૂહરચનાથી ખમતું પડ્યું. તેમનાં બારકસો બારે દનાં અને સદેશથી આગંચરણાં વાગી ચકાય એવાં ન હતા ત્યારે સાધરેક્યુસન બારકસો દવાકાં અને ચપલ હતાં. અને એથીનિયનોને ચોડી જગામાં જ બધાં બારકસ રાખ્યાં પડ્યાં હતાં. એટલે તે ખીંચોખીંચ હતા અને સાધરેક્યુસન બારકસો તેમના ઉપર ચોમે-

રથી ધસી આવતાં. વળી સાધરેકૂસનો પાસે મોટા પત્થરોનો જળરો સંમદ હતો તે જ્યાં પડતા ત્યાં કામ કરતા અને એથીનિયનો પાસે બાકા અને તીર શિવાય બીજાં અસ્ત્ર ન હતાં; અને વળી તીર બાકાની ગતિ બારકસની ગતિથી છેક અનિશ્ચિત થઈ જતી હતી; એટલે તેનાથી દુશ્મનને બહુ યોડી ઇજા થતી. પત્થરો વર્ષાવવાની યોગના કારિન્યવાસી એરિસ્ટોનની હતી; તે આ યુદ્ધમાં ઘણી કાબેલિયત અને દિગ્ભત જનાવીને સાધરેકૂસનો છતી રહેવા આજ્યા હતા તે પહે મૃત્યુવશ થયો.

આ દારુણ અને પ્રાણધાતક પરાજય પછી જલમાર્ગે ન્હાસવું અશક્ય હતું, અને પગ નસ્તે ન્હાસવું પણ અત્યંત વિકટ થઇ પડશે એ એથીનિયનો ગણુતા હતા. આ નિરાશમાં દુશ્મન કાંઠા ઉપરનાં બારકસ પકડતો હતો તેને પણ તેમણે અટકાવ્યો નહીં કે પોતાનાં રાવને જામિદાદ કરવાને પણ પરવાનગી માગી નહીં. શવોને પડતાં મુકવા કરતાં માંદા અને ધવાયેલા બાઇબંદોને પડતા મુકવાથી તેમણે કાળજી વધારે ક્યાણું; અને સૌથી વધારે દયાપાત્ર તેઓ પોતાને જ ગણુવા લાગ્યા; કેમકે અનેક વિપત્તિઓ અને દુઃખો વેડીવેડીને અંતે તેમની પણ એ શવોની અને એ ધવાયેલાઓની જ દશા થવાની હતી.

એથીનિયનો રાતે કુચ કરવાના હતા. સાધરેકૂસનો દેવોને ઉપદાર ધરવામાં અને અન્યોન્ય મેજબાનીઓ કરી વિજયનો હર્ષ દર્શાવવામાં અને હર્કુલિસનો ઉત્સવ પાળવામાં પડ્યા હતા. બાઈલિપ્પસ જાણતો હતો કે તેમને આ સર્વ પડતું મુશ્કેલી દુશ્મન સામે દોરવાનું કામ અશક્ય હતું. પણ હર્મોદિસે છલ કરી નિકિઅસને છેતર્યો. એણે પોતાના વિશ્વાસુ માણસોને નિકિઅસ પાસે મોકલ્યા. તેઓએ પોતાને એના શેહેરની અંદરના મળ-તિયાઓએ મોકલેલા જણાવીને બાતમી આપી કે સાધરેકૂસનોએ બધા નસ્તા ઉપર ચોટી બેસાડી છે અને કેટલાંક છૂપાં થાણાં બેસાડ્યાં છે. મોળા નિકિઅસે આ વાત માની અને એથીનિયનો રાતે ન નીકળ્યા. સ્હવારે સાધરેકૂસનો આગળ પહોંચી વળ્યા. તેઓએ બધી વિકટ જગા હાથ કરી, પૂરો ભાગી નાંખ્યા, તરણો આગળ બાંધકામ કરી લીધાં, અને ખુશી સપાટ જગાઓમાં રસાણો રાખ્યો. એથીનિયનોને ડગલે ડગલે લડવું પડે એવી રીતિ થઇ રહી.

એ બીચારા એક આખો દિવસ અને રાત ગુપચુપ બેસી રહ્યા અને પછી રેતા અને આંસુ પાડતા નીકળ્યા; જાણે કે તેઓ જે સ્થલ ત્યજતા હતા તે દુશ્મનનો દેશ નહીં પણ સ્વદેશ ન હોય. તેમની પામે ખોરાક કે કંઈ સાધન પૂરતાં ન હતાં અને તેમને માંદા અને ધવાયેલા મિત્રો તથા બાઇબંદોને પાછળ મુશ્કેલી આપ્યા જતાં બહુ લાગ્યું. પણ એ વખતનાં દુઃખ કરતાં આગળ ડગલે ડગલે તેમને વધારે વધારે દુઃખ ખમવાં પડશે એ નિઃસંશય હતું.

જ્યાં જોઇએ ત્યાં દુઃખની મૃત્તિઓ હતી, પણ સૌથી વધારે દયાજનક દેખાવ નિકિઅસનો હતો. એ રોગથી નંખાઇ ગયો હતો અને એને સારા અને પુષ્કળ ખોરાકની તથા અનેક સંભાળની જરૂર હતી છતાં એને બીજાઓના જેટલી જ લંગી અને મુશ્કેલી-બન વેડવાની હતી. પણ અશક્ત સિપાહોને જે કાંઈ કે ખમવું બારે પડતું હતું એનું

ઘણું ઘણું એણે કૃત્ય અને ધીરજથી વેશ્યું. અને એના સિપાહોની ખાતરી થયા વગર ન રહી કે આ દિવસ અને મહનશક્તિ તે જાતની ખાતર કે મૃત્યુના બચથી બતાવતો હતો એમ ન હતું પણ દશ લક્ષર કદાચ ઉગરે એવી એના મનમાં કંઈક આશા હતી તે જ એનું દારણ હતું. જ્યારે ખીજા બચ અને ગમગીનીથી અવશ થઈ મોટેથી રોતા હતા ત્યારે નિકિઅસની આંખમાં આસુ આવતું તો તે પોતાની સ્થિતિના વિચારથી નહીં પણ જે સ્વદાષ્ટમાં મોટો વિજય મેળવવાની અને ઘણી નામના કરવાની ઉમેદ હતી તેનો અંત આવો દુઃખદાયક અને નામોશી ભર્યો આવતો જોઈને જ આવતું. એનું દુઃખ જોઈને માને વિશેષ દુઃખ થતું, અને જ્યારે સ્વદાષ્ટના આરંભ પહેલાનાં એનાં તે ન કરવા વિશેનાં બાપણો, લોકોને સમજાવવા માટેના એના પ્રયત્નો, અને એની સર્વ અગમચેતી સાંભરી આવતાં ત્યારે જોઈને લાગ્યા વગર રહેતું નહીં કે એને માથે આવાં દુઃખ પડે એ કેવલ અયોગ્ય હતું. વળી નિકિઅસના જેવો ધર્મિક માણસ, જેણે દેવોની સેવામાં દ્રવ્યનો છૂટે હાથે ખર્ચ કર્યો હતો, તેને માથે પણ લશ્કરના હવડામાં હલકા અને હરહલતા અધર્મી સિપાહના જેટલું જ દુઃખ પડતું હતું એ જોઈને દેવો દશ પણ સાતુકેલ સૂશે એવી જોઈને આશા રહી નહીં.

નિકિઅસ દશ પણ સિપાહોને દરેક જાતની માયા બતાવીને અને પોતાના દૃઢ દેખાવથી તથા શાંત અવાજથી દુઃખોને ગણદારતો ન હોય એ સુજળ વર્તતો હતો. દુસ્મનો માથે આક દિવસ મુઠી નિગ્તર લડવું પડ્યું તે છતાં પણ એના હાથ નીચેના વિભાગમાં એણે સારી વ્યવસ્થા ટકાવી રાખી. પછી ડિમેસ્થનિમના હાથ નીચેના વિભાગ ત્યારે બાજુથી ઘેરાઈ ગયો અને પોલિગ્રીવિયમ નામની જગાએ કેદ પકડાયો. ડિમેસ્થનિસે આત્મચાત કરવા પોતાની તરવાર ખેંચી એક ઘા કર્યો પણ તે બગાડ વાગ્યો નહીં અને એ બીજાવા હાથ ઉગામતો હતો ત્યાં તેને શત્રુએ પકડી લીધા.

કેટલાક માહરેમ્પૂસનોએ આવીને નિકિઅસને આ બિના કહી. તેણે ખાતરી કરવા માટે પોતાના ઘોડા ઘોડેસવારને મોકલ્યા. તેમણે પાછા આવીને ડિમેસ્થનિમ અને એનો વિભાગ કેદ પકડાયોની વાત ખરી જણાવી ત્યારે એણે ગાદિસિંધસને મંદેશો મોકલ્યો કે માહરેમ્પૂસનો એથીનિયનોને મિમિલી જોડીને જવા દે તો આ વિગ્રહનો તમામ ખર્ચ ભરી આપવા તથા તે અપાઈ રહે ત્યાં નુકી જાતીનો આપવાને તે તૈયાર હતો. પરંતુ માહરેમ્પૂસનોએ અત્યંત ઉદ્વેગ અને અપમાનની માથે એના મંદેશાને પાછો વાળ્યો, અને તેઓ એ ખીચાગ દુઃખી બેઠાવ માળુમ કિય પાઠા તૂરી પડ્યા.

એ આખી રાત એણે પોતાનો બચાવ કર્યો અને ખીજા સ્વિમે એમિનેગસ નદીને કાંઠે પ્યોંચ્યો. દુસ્મનો એથીનિયનોને આમે ગતે એજર કર્યા અને અંતે એ નદીમાં ધ-કેવી દીધા. કેટલાક તો ખીચાગ તરમથી ટેગન ટેગન થયેલા પોતાની બેજ નદીમાં પડ્યા. એ અભાગિયા પાણી પીતા હતા ત્યાં માહરેમ્પૂસનો નેમને હંમતા ગયા અને અત્યંત ઘા-તકી લેતી લુહાણ દેખાર થઈ રહ્યા. આખરે નિકિઅસ ગાદિસિંધસને પડે પડે અને બોલ્યો, “ગાદિસિંધસ ! તમારે તમારે વિજયમાં કંઈક થવા ગમ્યું છે કે હું મહારી જાત માટે કંઈ માગતો નથી. મહારાં કમનમીમની નો કહેતી રહેવાની. મહારે હવે જીવીને શું

કામ છે ? પણ આ મ્હારા દેશીભાઈઓ વિશે તમારે યાદ રાખવું જોઈએ કે લગ્નપરિણામ સર્વથા અનિશ્ચિત છે, અને એ તમારા ઉપર વિજય મેળવતા હતા તે સમયમાં સર્વથા માણસાઈની મર્યાદામાં અને અધોર ધાતપ્રીપણાંથી વિમુખ રહ્યા હતા. ”

ગાદલિખસને નિકિઅસની આ દશા જોઈને અને તેનાં વેણુ સાંભળીને કંઈક અસર થઈ. નિકિઅસે છેલ્લા સંધિ વખતે સ્પાર્ટાની રાી સેવા કરી હતી તે તે જાણતો હતો. અને દુશ્મનના બંને સેનાપતિ કેદ પકડાય તો તેને બહુ વધારે માન મળે એ તે સમજતો હતો. એટલે નિકિઅસને ઉપાડી લઈને એણે તેને દિગ્મત આપી, અને હુકમ કર્યો કે કોઈ એથી નિયતોને મારવા નહીં. પણ એ હુકમની સર્વત્ર જાણ કરવામાં બહુ દીલ થઈ, એટલે કપાઈ ગયા તેના પ્રમાણમાં બહુ થોડા ઉગ્રધા: જો કે સારક્યુસન સિપાઈઓએ તેમના સરદાર ન જાણે એમ કેટલાકને ઉગ્રધા.

સાધરેક્યુસનોએ જાણ્યા તે બધા કેદીઓને એક સ્થળે એકઠા કર્યા પછી તેમણે નદી ઉપર ઉગ્રધા ઝાડોમાંથી સૈથી ઉંચા અને સીધા હતા તેને દુશ્મન પાસેથી લીધેલાં શસ્ત્રો વડે શણગારી તેનાં વિજય સ્મારકો બનાવ્યાં. અને તેઓ હારતોરા ધારણ કરી તથા થોડાંઓને સુશોભિત સાજથી શણગારી, વાળતે ગાળતે પાછા આવ્યા, અને શહેરમાં કોઈ મહોત્સવનું સરગસ આવવું હોય તેમ દાખલ થયા. એમનો વિજય ગ્રીકો વચ્ચે થયેલા વિગ્રહોમાં સૈથી કદા વિગ્રહને પરિણામે મળેલા, મયં જોયેલા સર્વ વાતે સંપૂર્ણ વિજયોમાંનો એક, અને દૃઢતા તથા શરતનના લાંબા, એકતતી, અને યશસ્વી પ્રયોગ વડે મેળવેલો હતો.

પછી સાધરેક્યુસનો અને તેમના મિત્રોની એક સમગ્ર સભા મળી, તેમાં વક્તા યુરાઇક્લીસે દરખાસ્ત મુકી કે “ નિકિઅસ પકડાયો તે દિવસનો એસિનેરસ નદી ઉપરથી એસિનેરિયા નામનો વર્ષોવર્ષ ઉત્સવ પાળવો, અને તે આખો દિવસ દેવોને બક્ષિ અર્પણ કરવામાં ગાળવો. (આ કાન્થુસ અથવા જેને એથન્સમાંડું મિટિગિટનિઅન કહે છે તે માસનો સત્તાવીશમો દિવસ હતો.) કેદ પકડાયેલામાંના ગુલામો કારીગરો વગેરેને તથા એથન્સને મદદ કરવા આવેલા સિસિલીવાસી ન હોય એવા સર્વને ગુલામ તરીકે વેચી દેવા; એથિનિયન નાગરિકો અને સિસિલીવાસીઓને જલસાળી ખાણોમાં કેદ રાખવા અને સેનાપતિઓને ગરદન મારવા. ” સાધરેક્યુસનોએ આ દરખાસ્ત સ્વીકારી અને જ્યારે હમોક્રેટિસ બોલ્યો, કે “ મળેલી છતનો સદુપયોગ કરવો એ છત મેળવવાના કરતાં પણ બેહતર છે, ” ત્યારે લોકોએ હર્ષનાદ કર્યો. ગાદલિખસની ધમ્મજા નિકિઅસ અને ડિમેસથનિસને કેદી તરીકે પોતાની સાથે સ્પાર્ટા લઈ જવાની હતી. પણ તેણે એ ધમ્મજા જણાવી ત્યાં વિજયથી છટ્ટા ગયેલા સાધરેક્યુસનોએ તેના ઉપર ઠપકાનો વર્ષાદ વર્ષાવ્યો. વિગ્રહ આવતો હતો તે દરમિયાન પણ એની સખ્તાઈ અને સ્પાર્ટન ધોરણનું ઉપરીની તાબેદારી દિલોખનીથી ઉજાવવાનું એનું કપડું નિયમન વેદતાં એમને બહુ ચિકટ લાગ્યું હતું. વળી ટાઇમિયસ લખે છે તેમ તેઓ એના દ્રવ્યલોભ અને એવી હલકાઈને પાછ ગયા હતા. એ દ્રવ્યલોભનો રોગ એને એના બાપ ક્લીએન્ડ્રાઈડિસ પાસેથી વારસામાં મળેલો હતો, જે ૩-

ડું કાન્થુસ કે મિટિગિટનિઅન મહિનો તે ગ્રીક વર્ષનો બીજો મહિનો એવો નિકિઅસ કદ સંકાતિથી ઉપનમો દિવસે ચરણ થયો.

સવત ખાવા માટે દેશનિકાલ થયેલા હતા. અને આ ચરિત્રમાં વર્ણવેલા બનાવો પછી થોડા વર્ષને અંતરે લાહોર-ડરે આદિશિખર સાથે એક દગર ટેલટ સ્પર્શ મોકલ્યા ત્યારે એણે તેમાંથી ત્રીજા ચોરીને છાપરાનાં નળિયાં તથા સંતારવા. એમાં પકડાઈ જતાં એને પરી બદનામી સાથે ન્હાસતું પડ્યું. આ દગીફત અને લાહોર-ડરના ચરિત્રમાં વિસ્તારથી વર્ણવી છે.†

શાહશિરસ અને ચુકિરિરિસ ડબ્બે છે કે સાહરેંફસનોએ ઈમોરધનિસ અને નિકિ-અમને પથરે પથરે પૂરા કર્યા. શાહમિયસ એમનું અવસાન ખીછ રીતે વર્ણવે છે. તે ડબ્બે છે કે સબા આકતી હતી તે દરમિયાન તેમાં શો દસર યાવ છે તેની બાતમી દમો-કેટિસે તેમને પોતાના કાઠી માણસ બેઠે મોકલી. ચોખીખાનોએ તેને સબા ઉઠી તે પહેલાં તેમની પાસે જવા દીધા. એટલે એ હતબાઅ માણસોએ પોતાના દેહને પોતાને હાથે અંત આપ્યો. તેમના ચવને દરવાઝા ખુલ્લો નાખી મુક્યામાં આવ્યાં, અને ત્યાં જ કાણે એ દેખાવ બેવાનું મન થયું તેની આંખ દારવાને માટે એ પડી રહ્યાં. 'એ' સાંભળ્યું છે કે સાહરેંફસના એક દેવગમાં અવાપિ એક ટાલ છે તે નિકિઅસની કહેવાય છે; તેની કારીગરી અત્યંત જોવી છે અને તેની ખુદારની બાબુ સોનેરી અને લાલ છે.

ખીજા એથીનિયનોમાંના મોટા બાગનો ખાજોના કેટલાનામાં રોગો અને ખરાબ ખો-રાકથી થોડા વખતમાં નાશ થયો. તેમને ખાનપાન માટે દરેકને ફક્ત જવનું એક ન્હાનું માપ અને અર્ધું જ માપ પાણી આપવામાં આવતું હતું. સિપાહોએ સંતારેલા કે હલકા વર્ગના હોવાનો ડોંગ કરી વેચાણને શુક્રામ બન્યા તેમના કપાલમાં થોડાની આદુનિ રામ-વામાં આવી. આમાંથી કેટલાક ધીરજથી પોતાના દેવને તાથે થયા. અને તેમની રોક અદબજરી વર્તણૂકથી તેઓ તેમના શોનો સહભાવ મેળવી શક્યા તથા વખતજતાં કેટલાક સ્વતંત્રતાની બક્ષીસ મેળવવાને પણ નસીબદાર નીવડ્યા.

કેટલાકના છૂટકારાનું માન યુરિપિરિસને થતે છે. સિસિમિયનોને એ ઓક કવિ સૈથી વધારે પ્રિય હતો. કાંઈ પણ ઓક સિસિમી આવતો કે તેને યુરિપિરિસની કૃતિઓનો જ કંઈ બાગ આવડતો તે તેઓ શીખી લેતા અને બીજાઓને ખુશીથી શીખવતા. કહે છે કે આ પકડાયલા એથીનિયનોમાંથી કેટલાક છુટીને એથન્સ આવ્યા તેવા પ્રથમ યુરિપિરિસને ઘેર ગયા અને પોતે એના દેરલા મોટા ઉપકાર તથા દબાવા છે તે કહેવા લાગ્યા. એમાંના એક બાગને તેમને આવડના એ કવિની કૃતિઓના ટુકડા પોતાના સ્વામિઓને શીખવતાં

† અને પછી પોતાની તિબેરીમાં જે નાણું રહ્યું હતું, તથા તેને જે એક સોઆદો મળ્યાં હતાં, તે બધાં લાહોર-ડરે સિસિમીમાં વિનય પામેલા આદિશિખર સાથે સ્પર્શ મોકલ્યા. કહે છે કે આદિશિખરે દરેક ચેલીને નીચેથી બોલી થોડો બાલ કાઢી લઈ ફરી સીવી લીધી; પણ તેને ખજાર નહતી કે દરેક ચેલીમાંની વસ્તુઓમાં આંકડો અંદર સામેલ હતો. સ્પર્શ પ્લોચી પોતે કાઢી લીધેલું કપુ તેણે છાપરાનાં નળિયાં નીચે સંતાર્યું અને ચેલીએ એકોરેને સોંપી, તેમનાં સીલ જમનાં તેમ બતાવ્યાં. એકોરેએ કેશી બોલનાં યાદી પ્રમાણે પૈસા ન લેયા એટલે તેઓ વિચારમાં પડ્યા, પણ આદિશિખરના એક નોકરે તેમને મર્મમાં રહ્યું " નળિયાં નીચે ઘણા ધુ-વેલો બેસા છે. " કારણ કે ધણીખરા સિદ્ધાઓપર એથીનિયન યુવકની છાપ હતી. આથી શરમિદો મઠ, પોતાની ઉત્તરવજ દીલ્લિને આવા નીચ લામથી રાધ લવાયી તે સ્પર્શ કાઢી ગયા. પ્રજ્ઞાઈ: આદરેન્ડરનું ચરિત્ર.

સ્વતંત્રતા મળેલી જે બીજા ચોડા સિંધાહો રણુમા ઘવાઇને પડ્યા હશે ત્યાં તેમને મુખેથી નીકળતી તેની કંઈ પકિતઓ સાબળતા સાધરેઝૂસનોએ દોડી આની તેમની બરદાસ કરેલી અને એમ તેમને જીવતદાન મળેલું આ વાતમા કંઈ આશ્ચર્ય નથી મિમિનિયનોના યુગિ પિડિમ ઉપરના પ્રેમની એની બીજી પણ વાત છે કે કોતસના એક બહાણુની પાછળ આ ચિયાઓ પડતા તે આશ્રય માટે સિસિલીના એક બદરમા પેસરા જતુ હતુ ત્યારે પ્રથમ તો ત્યાના લોખિએ મના કરી, પણ પછી તેમણે ખનાસીઓને પૂછ્યુ કે કોઇને યુગિપિડિ મતુ કંઈ આપડે છે, અને તેની તેઓએ હા કરી તે ઉપગ્રથી તેમણે તેઓને બાગમા પે-મના દીધા†

કહે છે કે આ દુદ્દેનના પ્રથમ ખબર આન્યા તે એથન્સમા કોઇએ માન્યા નહીં એક પરદેશી પાછરિઅસ બદરે ઉતરીને એક હજમની દુકાનમા પેડો અને ત્યાં હજમત કરાવતો હતો તે દરમિયાન તેણે એ બનાવ જાણે એથીનિયનોને નિદિત ચંદ્ર ચૂંચ્યો હોય એમ વાત કરના માડી હજમ તે સાબળતાવાત જ ઉઠ્યો અને પરદેશી એ વાત બીજા કોઇને કહી શકે તે પહેલાં શેહેરમા દોડી ગયો તથા પોતે સાંભળેલી વાત ખુલી કચેરીમા આકનોને કરી જણે એ સાબળા તે સર્વ ચોક્કા અને તેમના હોશ ઉડી ગયા આકનોએ એકદમ નાગરિકસભા એકઠી કરી અને તેની આગળ આ પરદેશીને ખડો કરી દીધો એણે એ વાત ક્યાંથી પ્રેમ જાણી વગેરે પૂછતા માલૂમ પડ્યુ કે એ કંઈ અપ્રજ અને ચોક્કસ જવાબ દઈ શકતો નથી એટલે એથીનિયનોએ તેને ખોળી અફવા ફેલાવનાર અને લોખિના મન વિહ્વલ કરનાર ગુનાહગાર ગણ્યો આ ઉપરથી એને ચક્રે બાધી રીખનામા આન્યો પણ કેટલાક વખત પછી બીજા માણસો આવી પહોંચ્યા તેમણે પરાજયની બધી વાત વિસ્તારથી કહી સાબિત કરી એથીનિયનોને નિઠિઅસના દુર્ભાગ્ય માનનામા એટલી બધી મુસ્કેલી પડી અગર જો કે તેણે પોતે જ તેમની આગળ વારવાર ભવિષ્ય ભાખ્યુ હતું કે સિસિલી ઉપર મહાદાઇ લઇ જવાથી નક્કી માહુ પરિણામ જ આવશે

† જુલો, કોનર્ટ આકનિ ગતુ મેનોરિયન્સ એ-વેન્ચર, " જે મનોહર કાવ્ય પુસ્તકના આ પેરમા ઉપરથી ઉદ્ભવ્યુ છે

પિલોપિડસ.

મૃદ્ધ કેટો* પામે એક શપ્થ અમુક બીજા શપ્થની માદસિક અને અધિચારીપણે બયમાં અંપવાનવાની પ્રકૃતિનાં વખાણુ કરતો હતો સાગ તેણે જવાબ આપેલો કે ખરું સૌથી અને વગર વિચારે હાજી રૂંધી દેવી એ બને એક જ બાબત નથી. આજ આશ-ગની એન્ટિગોનસફૂના એક મિપાહની વાત છે. આ સિપાહ અતિશય શરવીઁ હતો પણ તેનો સહેરો ફિમે હતો અને શરીર રોગી જણાતું હતું. તેને મવાય કરવામાં આવતાં તેણે કબૂચ કહ્યું કે તેને કઈ શુભ રોગ હતો ગળાએ તે પગથી પોતાના વૈધને ફરમાવ્યું કે તમારાથી જે બને તે પ્રયત્નો કરીને એ મિપાહને સાન્ને કરે. અને તે સાન્ને થયો, પણ તે પછી તે પ્રથમની માફક બયમાં અંપવાનતા આંચકો ખાતો થઈ ગયો. આ ફેઁ-ફાર નેધ એન્ટિગોનસને આશ્ચર્ય થયું અને તેણે તેનું કાગણું પૂઝ્યું. ત્યાંજે તે સિપાહે એ-કદમ જવાબ આપ્યો “ જે હું ખને લીધે મૃ મ્દારી હાંદગીથી પણ કટાળી ગયો હતો, તે-માથી મુક્ત કરી મને મ્દારી હાંદગીની દરકાર રાખતા શીખવનાર આવ જ છે ”. આવા જ અભિપ્રાયથી સાધમેરિસવાસીએ આઈનોને ઉદ્દેશીને કહ્યું હતું કે તેઓ યુદ્ધમાં બેધડક જોડાતા હતા, તેમાં નનાઈ જેવું કાંઈ ન હતું, કાગણું કે મૃત્યુ તેઓનો મજબૂતી અને દ-લકા ખોરાકમાંથી છૂટકારો કરતું હતું. સાધમેરિસવાસીઓ જેઓ મોજશોખ અને આ-નદમાં મદગૂચ રહેતા હતા, તેઓ તો સ્વાભાવિક રીતે એમ ધારે કે જે લોકો મૃત્યુને ગણુકારતા નથી તેનું કારણ તેઓ મદગૂચ અને યશને હવન કરતા પણ વધારે આદર-ણીય ગણે છે તે નહીં પણ તેઓના જીવન કટાળા ભરેના હોય છે તે હોતુ જોઈએ વા-સ્તવિક બેતા તો આઈનો જીવન કિવા મૃત્યુ એમાંથી જેની તરફ મદગૂચ અને મદગૂચિ દોરે તેને એક સન્નો આજ આપવામાં ખુશી હતા, અને તેની નીચેની લીટીઓ માફી પૂરે છે

“ નહિ શ્રેય હવનમાં મમાયુ કે નહીં એ મૃત્યુમાં†
એજે યગત્વી હવનમાં, કર્તવ્યના કે મૃત્યુમાં

કારણ કે જો કોઈ માણસ અદિતિ દફ સુધી પોતાનું જીવન જાળવવાનો પ્રયત્ન કર્યો કરતો ન હોય તો માત્ર મૃત્યુથી તરીને આવવામાં ઝંખ પાપ નથી. તેમ જ જે પુરુષ જીવનથી કટાળી ગયો હોય તે હિમતથી મૃત્યુને બેઠે તેમાં તેણે કંઈ ધાડ મારી પણ કહે

* ઈ પ ૨૦૪ થી ૧૪ નમ્બરો એ- પ્રસિદ્ધ મહાપુરુષ જેનો પ્રધાન મ્દો લુવિયસ સીઝર-નો સમન્વલિત હતો તે ન્હાનો ગા અને આ વૃદ્ધ મ્દો બહેનાય છે કટો થિ સેન્સાર આ જ સે-ન્સોરનો બધિનર તેને મળ્યો સારે રોમમાં બોયવિવાસ વધતા જતા હતા તે અદમવી રામનુ જીવુ સાદુ સદાચરણી જીવન ટાળી રાખવા મહાત્મારત પ્રયત્ન કર્યો હતો

† એલેઝાંડરનો એજ સરદાર એજે ગ્રાંડરના મૃત્યુ પછી તેના સગતરો વન્ધે વિશ્વદ થયા તેમાં તે લાખા વખત સુધી ક્ષોદ્ધમદ રહ્યો પણ છેરટે ઈ પ ૩૦૧ માં તે એ વાસી વર્ષની ૬ મઁ ઇપ્સસની મોટી લશ્કરમાં પડ્યો

‡ યુરિપિડિસના એ- નાઁ માથી

વાય નહીં. અને તેટલા માટે હોમર-શરવીર યોદ્ધાઓને રણસગ્રામમાં જતા વાળુવે છે ત્યારે તેઓને સંપૂર્ણ અખતરથી સજ્જ થયેલા બતાવે છે. ગ્રીક નીયામકોએ જે સિપાહ પોતાની તરવાર કે બાહુ ગુમાવે તેને શિક્ષા ન કરતાં જેઓ પોતાની હાથ ગુમાવે તેમને શિક્ષા ફરમાવી છે તેનો હેતુ પણ એ જ શિખવવાનો હોવો જોઈએ કે દરેક મનુષ્યની ફરજ અને આસ-કરી-દરેક શૈલેરના હાથેમ અને લશ્કરના સરદારની પ્રથમ ફરજ પોતાનું સંરક્ષણ કરવાની છે, અને દુસ્મન પર હસ્તો લઇ જવાની ફરજ તેથી ઉતરતા દરજ્જાની છે; કારણ-કે જો એક કવિની ઉપમા પ્રમાણે બિનઅખતરીઓને લશ્કરના હાથને સ્થાને ગણીએ, ધોડેસવાર લશ્કરને પગને સ્થાને ગણીએ, તેમ લશ્કરમાં મુખ્ય જે અખતરી પા-વદલ-તેને તેની છાતી અને તેના સંરદારને લશ્કરનાં મસ્તક રૂપ ગણીએ, તો પછી જે સરદાર વેગમાં આવી પોતાની જાતને બિનજરૂરી બયમાં ધકેલે છે, તે પોતાની એકની જ નહીં; પણ પોતાની સલામતીપર આધાર રાખનાર સમગ્ર લશ્કરની પણ સલામતીને બય-માં લાવી મુકે છે. સ્પાર્ટન સરદાર કેલિક્લેટિડસ પછી રીતે વીર હતો છતાં એક વખત યુદ્ધમાં જતાં પહેલાં ઉપહાર ધરતાં અમુક ચિન્હોપરથી અપશુકન માનીને હોમ કરાવનાર જોશીએ તેને યુદ્ધમાં પ્રવૃત્ત થતાં અટકાવતાં જે જવાબ તેણે વાળ્યો હતો તે ચોખ્ખ ન હતો. તેણે કહ્યું “સ્પાર્ટાને કંઈ એક જણાની ખોટ જણાવાની નથી.” કારણ કે યુદ્ધ વખતે ખીજની સરદારી નીચે લડતાં તો લશ્કરમાં કે નૌકામાં તે એક જ જણુ હતો, પણ જ્યારે તે સ-રદાર હતો ત્યારે તો આખાં મૈન્યનો સમાવેશ તેના એક શરીરમાં થતો હતો; અને તેને એકને જોખમ થવાથી આખું મૈન્ય બયમાં આવી પડે છે ત્યારે પછી તે એક જ જણુ કેમ કહેવાય? એ કરતાં તો એક સમુદયુદ્ધ વખતે ટદ એન્ટિગોનમ જે બોલ્યો હતો તે વધારે વાસ્તવિક હતું. કોઈએ કહ્યું કે દુસ્મન પામે આપણા કરતાં વધારે બહાજો છે ત્યારે તેણે મામું પૂછ્યું “મને પોતાને તું કેટલાં બહાજી બરાબર લેખે છે?” એ સવાલથી બહાદુર સરદારની જરૂર વાસ્તવિક રીતે તેણે બતાવી આપી; અને એવા સરદારની પ્રથમ ફરજ સર્વ મૈન્યની મક્કામતીનું કેન્દ્ર જે પોતાનું શરીર તેની પ્રથમ અંબાજ રાખવી એ છે.

એટલા માટે જ્યારે કેરિસ પોતાની મરદારી દરમિયાન પોને ખમેલા ધા તથા હાથમાં દુસ્મનના બાણાએ પાડેલા ચીરાઓ એથન્સના પ્રજામંડલને બતાવતો હતો, ત્યારે ટાઇમો-થિયસે જણાવેલા વિચાર વધારે માન આપવા લાયક ગણવા જોઈએ. તે બોલ્યો “સેમોમના ઘેરા વખતે એક બાણો ઉછળીને મ્દારી પાસે પડ્યો ત્યારે મને જાણે આનક મળી કે આવા મોટા કાણાનો સરદાર આવા જોખમના સ્થલમાં ઉભો હોય એ છોકરવાદી છે.” માર્શલ કે જ્યારે યુદ્ધનું પરિણામ સરદારની અંગત બહાદુરીપર આધાર રાખતું હોય છે ત્યારે જે મરદાર ગ્રહવધે પ્લોની ફરની મોને મરે તે જ મારો સરદાર એ મતને ન નજ-કારી તે પણ તેણે મને તે જોખમ ખેડી યુદ્ધને મોખરે પસંતુ જોઈએ; પરંતુ જ્યારે સરદારની અંગત બહાદુરીથી શાયરો બદ્દ થોડો હોય છે અને અગ્રમાન થતાં નુકસાન બદ્દ બારે યાજ એનું હોય છે, તેવે વખતે સરદારી પડની મુશ્કે મિયાદગિરિમાં મંડવા રહેવામાં મર-દારનું જ્વાળુ નહીં પણ દુપજુ જ છે.

† લાઉસેન્ડર પછી સ્પાર્ટાના નૌકામૈન્યનો સરદાર બિપોનિયનોએ અને આર્મિન્યુસીના જતા યુદ્ધમાં દરાબો, ઇ. પ ૪૦૧ અને એ યુદ્ધમાં તે પોને પડ્યો

પિત્રોપિડસ અને માર્સેલ્સનાં છવનચરિતો આપતાં આટલી પ્રતાવના કરવી મને યોગ્ય લાગી છે. તેઓ બન્ને મહાવીર હતા અને બન્ને પોતાનો આવેગ રોકવા અશક્ત હોવાને લીધે પોતાની છાંદગી ખોધ બેઠા હતા. બન્ને શરવીર યોદ્ધાઓ હતા, પોતાનાં પરાક્રમેથી પોતાના દેશને વિખ્યાત કરવા પામ્યા હતા, અને તેઓને સમર્થ પ્રતિસ્પર્ધિ સામે લડ્યું પડ્યું હતું. એકે તે વખત સુધી અછત રહેલા હેનિબાલનો પરાજય કર્યો, ત્યારે બીજાએ, જમીન અને મસુદ બન્ને ઉપર સામ્રાજ્ય ભોગવતા સ્પાર્ટનોને હરાવ્યા. અને તો પણ બ્યારે તેમના જેવા સરદારની તેમના દેશને ખાસ જરૂર હતી તેવે વખતે તે બન્નેએ અવિચારીપણે પોતાની છાંદગી ફેંકી દીધી. તેમના છવનના આ સામ્યને લઇને અમે એ બેની સરખામણી યોગ્ય છે.

દિપ્તોક્તસનો પુત્ર પિત્રોપિડસ અને ઇપેમિનોન્ડસ એ થીબ્સમાં અમીરકુટુંબમાં જન્મ્યા હતા. પિત્રોપિડસ પૈસાદાર કુટુંબમાં જન્મ્યો હતો, અને યુવાન વયમાં જ એક મોટી જાગીર તેને વારસામાં મળી હતી; એટલે તે પોતાના દ્રવ્યનો ઉપયોગ જેઓને તેની મદદની જરૂર હતી તેઓને દાન આપવામાં કરતો, અને એમ કરી બતાવી આપતો કે તે પૈસાનો શુભામ નહીં પણ ધણી હતો. કારણ કે એરિસ્ટોટલ કહે છે તેમ લોકવર્ગનો મોટો ભાગ કાંતો લોભી અને કંત્રુસ હોય છે અથવા તો અવિચારી અને ઉડાઉ હોય છે; અને ખેલના વર્ગના લોક મહેનત વહીતરાના શુભામ યદને છવન ગાળે છે ત્યારે બીજા વર્ગના લોક પોતાના સ્વચ્છંદના નિરંતર શુભામ બની રહે છે. થીબનો કૃતસ હૃદયથી પિત્રોપિડસની ઉદારતાનો લાભ લેતા હતા. ફક્ત તેમાં ભાગ ન લેનાર ઇપેમિનોન્ડસ એક જ હતો. પરંતુ ઉલટો પિત્રોપિડસ પોતાના મિત્રની ગરીબાઇમાં ભાગ લેતો અને મિતાહાર અને સાદા પોશાકમાં આનંદ માનતો, મહેનત ઉઠાવવામાં કદી પાછી પાની કરતો નહીં અને ઉંચા હોદા પર હોવા છતાં પણ ચાલ ચલગતમાં સરલ અને સીધો હતો. ખરેખર યુરિપિડિસ પોતાના એક પાત્ર માટે કહે છે તેમ “તેતુ દ્રવ્ય અગાધ હતું છતાં તેનામાં ગર્વ બિલકુલ ન હતો.” એક ગરીબ થીબન પોતાનાં કપડાંમાં જેટલું ખર્ચે તેથી વધારે ખર્ચ પોતાને માટે કરવામાં તે ક્યારેય સમજતો હતો. ઇપેમિનોન્ડસને ગરીબાઇ વારસામાં મળેલી હોવાથી તેનો તેને સારો પરિચય હતો છતાં તે બોલે પણ સાદી રહેણીકરણી અને તત્વ વિવેકથી તેણે ઓછો કર્યો હતો.

પિત્રોપિડસ ઉંચા કુટુંબમાં પરણ્યો હતો અને તેને કેટલાંક છોકરાં થયાં હતાં. પણ ખેલાના કરતાં પૈસાની વધારે દરકાર ન કરવાથી, અને રાષ્ટ્રના કામકાજમાં બધો કાલ ગાળવાથી તેની મિલકત દેખરેખ વગર ઓછી થતી ગઇ અને બ્યારે તેના મિત્રાએ તેને કપડા આપ્યો કે જે દ્રવ્યની તે દરકાર નથી કરતો તે જરૂરની વસ્તુ છે ત્યારે તેણે જવાબ આપ્યો—“હા છે પણ”—સામે બેઠેલા એક અંધ અવગની તરફ આંગળી બતાવી—“પૈસા નાઇકેડીમસ જેવા માટે.”

પિત્રોપિડસ અને ઇપેમિનોન્ડસ બન્ને દરેક સદ્ગુણને ચાહતા હતા. પણ પિત્રોપિ-

* હેનિબાલ સામેના રોમે ચલાવેલા લાંબા વિગ્રહમાં ખ્યાતિ પામેલા સેમન સરદાર. ઇ. પ. ૨૦૮માં વેનુસિયા આગળ હેનિબાલના લશ્કરની એક હુકડી સામેની ન્હાની ઝપાઝપીમાં એ પડ્યો

ઇત્યંતુ ધ્યાન સારોરિક કેળવણી તરફ વિશેષ હતું ત્યારે ઇપેમિનોન્ડસનું ધ્યાન માનસિક કેળવણીમાં હતું. એક પોતાનો દુરમદનો સમય કુસ્તીમાં કે શિકારમાં હાલતો ત્યારે બીજે તત્વગ્રાનનાં-યુક્તકો વાંચવા અને વિચારવામાં ગાળતો હતો. તેમની બન્નેની કૃતિનાં ઘણાં કારણોમાં તેમનો સુખ્ય ગુણ જે બધા વિચારવંત યુરોપીના આદરનું કારણ હતું તે રાજ્યની સ્ત્રી અને લોકરી જુદી જુદી નોકરીમાં પણ તેમણે જાગવી રાખેલી તેમની અબેધ મિત્રતા હતી. ત્યારે એરિસ્ટાઈલિસ અને એમિસ્ટોકિઝસ, કાઇમન અને પેરિમિઝસ, નિકિઅસ અને એરિક્લિઅઈસની કારકિર્દીનો વિચાર કરી તેઓની માહેમાંદીની ઇર્ષ્યા અને કલહથી રાઇને કેટલો બધો ગેરસાધકો થયો હતો એનો ખ્યાલ કરવા એસીએ છીએ, અને સાથે પિથોપિડસ અને ઇપેમિનોન્ડસ જે પરસ્પર રોદ્ધ અને મમતા બતાવતાં હતા તેનો વિચાર કરીએ છીએ, ત્યારે આપણને લાગે છે કે રાજ્યકાર્યમાં એકબીજાની સાથે અધિકાર પામી એકબીજાના મદદગાર કેવા હોવા જોઈએ તેના નમુના તો પિથોપિડસ અને ઇપેમિનોન્ડસ જ; ઉપર જે બીજા ગણાવ્યા છે તેમાંનો એકે નહીં જ. તેઓ આટલે દરજ્જે અન્યોન્ય મદદગાર થઈ રહ્યા તેનું સુખ્ય કારણ એ એ ધીબત વીરોના સદગુણ હતા, કે જેને લીધે હરએક કામની અંદર પોતાની કૃતિ કે સંપત્તિનો વિચાર કરતા જ નહીં; કારણ કે એ વિચારને પરિણામે ઇર્ષ્યા અને વિશેષ આત્મિક વગર રહે નહીં. પણ પ્રથમથી જ બન્નેનો આગ્રહ સ્વજનિત કૃતિને મોખરે લઈ જવાનો હોવાથી તેઓ એકબીજાના પરાક્રમેને પોતાનાં તરીકે જ ગણી કામ લેતા હતા.

ઘણાં કહેવું એવું છે કે તેમની અસાધારણ મિત્રતાનો પાયો સ્પર્શનો જોએ હજી તેઓના સહાયકો હતા તેમની મદદમાં મેન્ડીનીઆજું ઉપર મોકલેલી સહકારીના વખતથી નખાયો હતો. કારણ કે આર્કેડિયનો સાથે સદાંત બખ્તરી પાવદળમાં તેઓને સાથે મોકલવામાં આવ્યા હતા; સ્પર્શનોની જે ધોષમાં તેઓ હતા તેમાં બંગાળ પડ્યું અને ન્દાસાન્દાસ યદુ રહી ત્યારે પિથોપિડસ અને ઇપેમિનોન્ડસ પોતાની ટાલના આંદાજ બીડી તેઓની સાથા જોએ આવ્યા તેમના-હજી પાછા વાગવા લાગ્યા; આખરે સાત મોટા ઘાથી ઘાયલ થઈ મિત્રો અને દુશ્મનોનાં સંયોગો દગલો થયો હતો તેની ઉપર પિથોપિડસ પડ્યો. ઇપેમિનોન્ડસે ધાર્યું કે મિત્રના જોગીયામાંથી પ્રાણ કડી ગયા; પણ તેના યવને દુશ્મનના હાથમાં ન જવા દેવાનો હસાર કરી તેના શરીર અને તેનાં આયુધનો બચાવ કરવાને ત્યાં જ ઉભો રહ્યો અને મોટી સંખ્યા સામે એકલો લડવા લાગ્યો. આ વખતે છાતીમાં ભાસાનો અને

ફિન્ટેલસહસ સ્પર્શના એકથી નરીકે ઇ. પ. ૩૮૭માં ઇસવી સદેનસાદની રાજધાની સુધાએ ૪૭ શ્રીસ અને એશિઆમાઈનરમાં વિશ્વદો મરી મુલેદગાંતી પ્રસરે એક કાલકાર કરી આવ્યો તે પછી સ્પર્શને આર્કેડિયા પર હુમલો કરી ઇ. પ. ૩૮૬-૮૫માં મેન્ડીનિઆ નવરનો નાશ થયો; એ પ્રસંગે આ લશાઈ માર હતી. મેન્ડીનિઆ આવળ જ આ કરતાં વધારે મોટી એ લશાઈએ નુકે જુદે વખતે થઈ હતી; પેલોટી ઇ. પ. ૪૮૮માં પિથોપોનીસિયન વિશ્વદ દરમિયાન એવનસ અને સ્પર્શ વચ્ચે; બીજી ઇ. પ. ૩૬૨માં સ્પર્શ અને થીયસ વચ્ચે, જેમાં ઇપેમિનોન્ડસ પડ્યો.

આ ચરિત્રને અને પિથોપિડસ એકથી તરીકે સુદા નવસેતેનું વર્ણન ઇ. એ બનાવ ઇ. પ. ૩૮૭માં બન્યો. એ વર્ણનમાં સદેનસાદે એન્ટેલકાઈડને આપેલાં આદરમાન સંબંધે પુરુષ હવે છે તે એ વખતે નહીં પણ તીથ વર્ષે ઉપર નેરે ઇ. પ. ૩૮૭માં ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે એન્ટેલકાઈડ એકથી નરીકે યયેલા તે વખતે.

હાથમાં તવરાગનો પા રાગવાથી તેની નિયતિ પણ વિપત્તિ થઈ પડી, પણ એટલામાં સ્પાર્ટન નામનો મદદ લઈને ત્યાં આવી પહોંચી તેમનો બચેનો અણુધાર્યાં કૂટકો કર્યો.

આ પછી સ્પાર્ટનો બહારથી તો થીબનો માથે મિત્ર અને સહાયક તરીકે વર્તના, છતાં અદૃષ્ટાનેથી તેમના પ્રભાવ અને સૌર્યના અદેખા બન્યા; અને તેમની શક્તિ અને ધૃતગણ ખાસ કરીને ઇંગ્રીનિઅસના પત્ન તરફ વળ્યા; જે પક્ષ થીબમાં સ્વનયતા અને પ્રગતિમાં મર્યાદા આપના છુટો હતો, પિતૃપિતૃસ આ મળીને એક અમણી હતો. એમની માથે થીબના અમીરવર્ગનો સિદ્ધસાસનને પત્ન કુતાર ક્રેટોલક બાગ હતો તેમના પૈમાદા અને મદત્તાકાક્ષી આર્કિઅસ, સિઓન્ટિઅસ અને ફિલિપ નામના ત્રણ બહેન શીબિઅસ નામનો સ્પાર્ટન સદાગ યોદ્ધા લશ્કર માથે થીબ પામે થઈ જતો હતો તેને મમજાવ્યો કે તેણે ક્રેટિમિયાનો કિલો સગ કરી, વિરુદ્ધ પત્નને શહેર બહાર કાઢી મુકી, સ્પાર્ટનોની દેખરેખ નીચે મર્થ વ્યવસ્થા અમીરવર્ગના હાથમાં મોપવી. રિબીઅસે તેમનું કહ્યું માન્યું. અને અમુક ઉત્પત્તિને પ્રમો થીબ ઉપર મ્હડી આવી કિલો મગ કર્યો અને ઇંગ્રીનિઅસને પકડ્યો. પિતૃપિતૃસ અને બીજા કટવાએક ન્હાળી છટકા, તેમને સ્પાર્ટનોએ દેશનિકાસની સગ કરી; અને ઇંગ્રીનિઅસને દેહાત દડ કર્યો. પણ ઇપેમિનોન્ટસને ફિલિપ ગણી તુલકકરી કાઢીને અને ગરીબ દોષથી કંઈ તોફાન ન કરી શકે એમ માનીને, તેઓએ મ્હેના દીધા.

સ્પાર્ટનોએ શીબિઅસની મન્દારી ખુચવી લીધી અને તેનો એક લાખ યુદ્ધમાં દડ કર્યો, છતાં ક્રેટિમિયામાંનું શક્તિમંત્ર બોલાવી લીધું નહીં. આવી વિચિત્ર રીતે કાર્યનું અનુ-મોદન આપી તેના કુતારનો દડ કર્યો તે બેઈ સમગ્રીમાં આશ્ચર્યમાં ગન્ક થઈ ગયું. થી-બનો પોતાની જૂની નાન્યવ્યસ્થા બોલ બેઠા અને સ્પાર્ટન જુનમમાંથી છૂટવાનો હવે માત્ર એક ઉપાય એ જ હતો કે સ્પાર્ટનોનું જમીન અને દરિયાનું સામ્રાજ્ય તોડી પાડવું.

નિઓન્ટિઅસને ખાતર મળ્યા કે બધા દેશનિકાસો એથન્સમાં છે, અને તેઓને મા-માન્યસોદરો આદર આપે છે એટલું જ નહીં પણ અમીરવર્ગ પણ તેમની તરફ માનથી વર્તે છે ત્યારે તેમના જન લેનારી તેણે શુભ યુક્તિઓ ન્યવા માડી આ હેતુથી તેણે ક્રેટલાએક માગને રાજ્યા અને તેઓએ એન્ડ્રોક્રાઇડસનું ખન કર્યું પણ આપ્રોના બધા ન્હાસી. કટકા. સ્પાર્ટનોએ પણ એથન્સ ઉપર પત્ર લખ્યો કે તેઓએ દેશનિકાસોને ન સહરતા તેમને રસ્તે પાડવા બેઠ્યા. પણ એથન્સમાંથીઓ તેમના સ્વાભાવિક માયાળુ-પણને ઘટે એમ જ વર્ત્યા, વળી તેઓ થીબના ઉપર નીચે દબાવેલા હતા કેમકે આ-ગળ જ્યાં એથન્સમાં “ત્રીશ ટાપગટો”^૧ એ કે વર્ષાઓ હતો ત્યારે થીબે દરાર કર્યો કે એ જુલમગારોની વિરુદ્ધ હથિયાર મળીને કોઈ એથનિયન બીઓશિયામાં થઈને જના માગનો દોષ તો તેને અટકાવે નહીં. એથન્સને પોતાની મૂલ પ્રજાસાસનની મર્યાદાને

૧ ૬ ૫ ૪૦૫ માં ઇયોસ્પેટિ માદના સુદમાં હારી એથન્સે હથિયાર મુકી દીધા અને પિતૃપોનીસિયન વિચરેના અત આબો તે પછી ક્રીશિઅસ અને બીજા દુશ્મન એથનિયનોએ એથન્સનું રાજ્ય બધારણુ તોગ “ત્રીશ ટાપગટોનો અમલ” એ નામે આજબાય છે એ જુલમગારોનો અમલ થેસિબ્યુવરે ૬ ૫ ૪૦૩ માં તોડ્યો અને એથન્સમાં માણ પ્રજાસા. રાજ્ય પ્રવર્ત્યું તે છ- થી સ્વાતન્ત્ર્યનો નામ નામ કર્યો ત્યાં સુધી

ફરી સ્થાપવામાં આ દરાવધી મદદ મળી હતી. અને આ વખતે તેઓએ થીબ્સથી દેશ-નિકાલ થઇ આવેલા થીબનોને જરા પણ ઇજા પહોંચવા દીધી નહીં.

થીબન દેશનિકાલોમાં પિલોપિડમ્ સૌથી ન્હાની વચનો હતો છતાં તેણે દરેક દેશ-નિકાલને જુદા જુદાં તેમ જ બધાને એકઠા કરીને ઉચ્છેદવા પ્રયત્ન કર્યો; તે બોલ્યો આપણી સ્વભૂમિમાં વિદેશીય સૈન્યનું થાણું બેમાડવામાં આવ્યું છે અને વિદેશીઓના ગુલામની સ્થિતિ આપણી માનુષ્યમિતી છે તેવું વખતે આપણે સ્વભૂમિ છોડીને આવ્યા છીએ અને અહીં શોષકીય વક્તાઓની યુક્તિમદ્દ કરી એથન્સવાસીઓની મદદની રાહ જોતા નિરાંતે બેમાડવા છીએ એમાં આપણી કેવી નામોશી છે? આપણે તો ટ્રેસિબ્યુલસની હિંમત અને દેશવાસસ્થનું અનુકરણ કરી એવાં મહત્વનાં કાર્યમાં ગમે તે જોખમ ખેડવા તત્પર થવું જોઈએ; અને જેવી રીતે એથન્સના જુલમભારોને દાબી દેવા તે થીબ્સમાંથી ઉપડ્યો હતો તેમ જ આપણે થીબ્સને છોડાવવા એથન્સમાંથી ઉપડવું જોઈએ.

પિલોપિડસની સચનાત્કરણ કરીને તેઓએ પોતે કરેલા દરાવની થીબ્સમાં પાછળ રહેલા પોતાના મિત્રોને ખબર આપી. આ દરાવ ત્યાં પસંદ પડ્યો અને કેરોન નામના એક ઉચ્ચ જ્ઞાનદાનના ગૃહસ્થે તેઓની મહેમાનદારી માટે પોતાનું ઘર આપવાનું વચન આપ્યું. ક્રીસીડમે તે વખતના સ્પાર્ટન હાકેમ આર્ટિઆસ અને ફિલિપના સેક્રેટરીની જગ્યા મેળવવા ત્રેવડ કરી. અને ઇપેમિનોન્ડમે તો પ્રથમથી જ યુવાનોમાં હિંમતનાં પરમાણુઓ રોપવાના પ્રયત્ન કર્યા હતા; કારણ કે જાહેર રમતોમાં તે થીબન યુવાનોને સ્પાર્ટનો સામે કુસ્તીમાં ઉતરવા ઉત્તેજિત અને જ્યારે શત્રુ થી તેઓ કુલાઈ જતા ત્યારે તે ઉલટો ઠપકો આપી કહેતો: “જે લેદિ કાવતમાં તમારાથી આટલા ઉતરતા છે તેઓને તાજે રહેવામાં તમે સરમાના નથી.”

પોતાની સુરાદ પાર પાડવાનો દિવસ સુકરર કર્યા પછી બધા દેશનિકાલોએ નિશ્ચય કર્યો કે તેમનામાંના મોટા ભાગે ડ્રાએસિયમમાં રોકાવું અને યુવાનમંડલના એક ભાગે પ્રથમ મેદાનમાં દાખલ થવાનો પ્રયત્ન કરવો અને જો તેમના પર કંઈ આક્રમ આવે પડે તો બાકીનાઓએ તેમનાં જાલકો અને વૃદ્ધ માળાપોની ખબર સંખવી. આ યુવાન મંડલમાં જોડાવાને પિલોપિડમ પ્રથમ તૈયાર થયો; અને પછી મેલન, ડેમોક્રાટિસ અને ધિઓપોમ્પસ પણ તેમાં જોડાયા. તેઓ બધા જ્ઞાનદાન કુટુંબના નબીરા હતા, એકબીજા સાથે દંડ અનેદમચિથી જોડાયા હતા અને તેમની વચ્ચે બેઠનું એક માત્ર કારણ હિંમત અને કીર્તિની યશ્નમાં કોણ આગળ જાય છે એ સ્પર્ધા હતી. આ માદચિક યુવાનોની સંખ્યા ૧૨૦ની હતી. તેઓ બીજા બધાને બેટમા, અને કેરોનને આગળથી ખબર મોકલી. જુદાં જુદાંથી દાયમાં સિંકારની લાકડીઓ અને સિંકારી કુતરાઓ સાથે નીકળી પડ્યા કે રસ્તે મળનાર લોકો તેમને ગોધમાં ફરતા સિંકારીઓ પાસે કંઈ બીજા જંદમ લાવે નહીં.

જ્યારે તેમનાં રસ્તે કેરોન પામે જઈ મંદેશો કરેલા ત્યારે બધા પામે આવ્યાથી તેણે પોતાનો દરાવ દેડ્યો નહીં. પણ અમીર માલુમની મારફત મિત્રમાનોને આવકાર આપવાને નૈવારી કરવા તાબે. તેઓસિંકારાપડસ પણ તેમના બેટમાં દતો અને તે જાતે ખગમ માણુમ નહતા; ઉચ્છેદ સ્વદેશનો અને દેશનિકાલોનો મિત્ર દતો. પણ માલુમ દંડ-

વામાં હિંમત અને ભયને વળતે જે રિષરતા જોઈએ તે તેનામાં નહતી. એટલે જે માણું જોખમ પિલોપિડસ વગેરે પોતાના માથા ઉપર ખેંચી લેતા હતા તેના વિચારથી તેની મનિ મૂઝાઈ ગઈ. તેણે જોયું કે યોગ્યએક ગરીબ પુરુષો અને દેશનિકાલોનો પ્રયત્ન બહારની બિલકુલ મદદ મેળવ્યા શિવાય માત્ર પોતાના બાદુળગથી સ્પાર્ટન સત્તા ઉમેડી નાંખવા અને સ્વતંત્રતા મેળવવા માટે હતો. એટલે એક પણ અક્ષર બોલ્યા વગર તે ઘેર ગયો અને પોતાના એક મિત્રને સામે મોકલી પિલોપિડસ અને મેલનને કહેવશાયું કે હાલને માટે તેમણે પોતાની હીલચાલ બંધ રાખવી અને એથન્સ પાછા ફરી વધારે સારી તકની રાહ જોવી.

આ કામને માટે મોકલેલો માણસ કસ્ટોડોન ઉતાવળથી ઘેર ગયો અને તમેલામાંથી પોતાના ઘોડાને બહાર કાઢી ઘરમાંથી તેણે લગામ મગાવી. તેની સ્ત્રીને તે લગામ જડી નહીં એટલે તેણે બહાનું આપ્યું “ મહે” તે પાડોશીને આપેલી છે.” આ ઉપરથી બોલાચાલી થઈ અને સ્ત્રીપુરુષ ચડબડયાં; તેની સ્ત્રી સાપ દેવા લાગી કે “ તમને અને તમને મોકલનાર બંનેને આ મુસાફરી પ્રાણપાતક નીવડજે ”. આવી રીતે કંઈકાંમાં જ ઘણો વખત જવાથી, અને શરૂઆતમાં જ અપગુકન થયું માની, મુસાફરીનો વિચાર કસ્ટોડોને માંડી વાળ્યો અને બીજે કામે ગયો. આવી રીતે એ મહાપરશસ્ત્રી કાર્ય શરૂઆતમાં જ અટકી જવું સહેજમાં બચી ગયું.

પિલોપિડસ અને તેનું મંડળ હવે ખેડુતનો પોશાક ધારણ કરી સમીસાંજે જુદે જુદે દરવાજાથી શેહેરમાં દાખલ થયું. શિયાળો બેસી ચૂક્યો હતો અને તે દિવસે બરફનો વર્ષાદ અને તીક્ષ્ણ પવન વાતો હતો અને તેથી લોકો બારણાં બંધ કરી ઘરમાં પેશી ગયા હતા એટલે તેઓ વગર મુશ્કેલીએ છુપાઈ રહ્યા. અને જોઈએ બેઠમાં સામેલ હતા તેઓ તેમને મળ્યા અને એક પછી એક કેરોનને ઘેર એકઠા થયા; આવી રીતે બેગા મજેલા બધાની સંખ્યા અડતાળીશની હતી.

તે વખતે સ્પાર્ટન હાકેમોની સ્થિતિ આ પ્રમાણે હતી. તેઓનો સેક્રેટરી ફિલિડસ, આપણે કહી ગયા તેમ, દેશનિકાલોની મુક્તિમાં સામેલ હતો; અને તે મુક્તિને ફતેહમંદ ઉતારવામાં પોતાથી બનવું કરવા તે ચૂંક્યો નહીં. તે દિવસથી બપોરથી તેણે આર્કિઅસ અને ફિલિપને પોતાને ઘેર મેળબાનીમાં નોતર્યા હતા. અને તેઓની ગમતમાં કશી ઉણપ ન રહે તે માટે ઉત્તમ કુટુંબની સ્ત્રીઓ તેમના ઇસ્ક માટે લાવી આપવાનું વચન પણ આપ્યું હતું તે એવા હેતુથી કે તેમના પર હુમલો કરવા આવનારાઓને તેઓ દારૂ અને સ્ત્રીની મોહનીથી વિકલ થયેલા માણસ પડે. મેળબાનીમાં હજી શરબ ઉપર સારો હાથ માર્યો ન હતો ત્યાં તેમને કાને ખબર આવી-જોકે એ ઉડતી ખબર હતી-કે દેશનિકાલો શેહેરમાં દાખલ થયા છે, અને ક્યાંક ભરાઈ બેઠા છે. ફિલિડમે વાત ફેરવવાનો પ્રયત્ન કર્યો છતાં આર્કિઅસે એક અમલદાર મોકલી એકદમ કેરોનને બોલાવી મંગાવ્યો. આ વખતે શત પડી હતી. પિલોપિડસ અને તેના મિત્રો બપોર પહેરી હથિયાર સજી બહાર નીકળવાની તૈયારી કરતા હતા ત્યાં એકદમ કોઈએ બારણું ઠોક્યું; એક જણ બારણે ઢોડી ગયો. કોઈ શું કામ છે એ પૂછી આવ્યો; અને એક અમલદાર કેરોનને બોલાવવા આવેલો છે એમ તેણે ખબર આપી; બધાનાં મોં ઉતરી ગયાં; સર્વેએ માની

લીધું કે તેમનું તન્કટ પકડાઈ ગયું છે, અને બહાદુરી બતાવવાની તક આપ્યા પહેલાં જ કાલને અધીન થવાનો પ્રસંગ આવી ચૂક્યો છે, છતાં તેઓએ મત આપ્યો કે કેંગેને હુકમને માત્ર આપીને હાકિમો પામે જતું રહ્યા પોતાની જ જીંદગીનું જોખમ ખેડતું હોય તેવા પ્રસંગમાં કેંગેન અને હિમતવાન નર હતો પણ તે પ્રસંગે તેના મિત્રોને માટે તેને બહુ કામગીરી થઈ આવી હતી, અને તેને બધા લાગ્યો કે એને આ બધા શરવીરોનું કંઈ અમગળ થયું તો મહાન ઉપર વિશ્વાસવાતનો આગ્રહ મહત્ત્વ આવશે, એટલે તેણે જતા પહેલાં પોતાના બાળકપુત્રને સ્ત્રીઓના અસામર્થ્યથી લઈ આવી પિયૈ-પિડસના હાથમાં મુક્યો, અને કહ્યું કે તમને જે વિશ્વાસવાત કરેલો લાગે તો આ બાળકને હુકમન ગણીને તમે તેનો ધાન કરો. કેરોનના અંતઃકળુની ચિંતા અને તેના મહાનુભાવથી ઘણાખંચની આખમાં આનું આવી ગયાં અને તેઓ બોલ્યા કે હાવની બધા ભરેલી ગિથિતિએ અમને હજી એટલું બધું ભાન નથી જવાની દીડું કે અમે કોઈ રીતે ત્હારો દોષ કાઢીએ માટે એ ખાતે કંઈ ચકા લાવવી જ નહીં. અને એટલા માટે તેઓએ તેને વિનંતિ કરી કે તે બાળકને હાવના બધામાંથી ફૂંડ્યાક મોકલી આપ્યો કે હથેરેઆ એ જે કંઈ અમગળ થાય તો તે મેટો ચતા પોતાના દેશનું અને મિત્રોનું ધૈર્ય લેનાર થઈ શકે. પણ કેંગેને તે વાત માની નહીં. તે બોલ્યો “ના, ના, તેના પિતા અને તે પિતાના આટલા બધા શરવીર મિત્રોની સાથે દેશભેલામાં તેનું મૃત્યુ થાય તે જગ્તા વધારે સુંભાવ્યું શું હોઈ શકે” ? તે પછી ઈશ્વરપ્રાર્થના કરી, પોતાના મિત્રોને બેઠી, તે બહાર પડ્યો અને સુખસુદા ચાલ કરી પોતાના મનની ગિથિતિ રિપે ચંકા ન જાય એટલા માટે આવધાન થયો.

ત્યારે તે ફિલિપ્સને ઘેર પહોંચ્યો ત્યારે આર્કિબિસ અને ફિલિપ્સ બાંહે તેની સામે આપ્યા અને તેને પૂછવા લાગ્યા “અમે માભણુ છે કે કોઈ લોક ગામમાં ભગઈ બેઠા છે અને તેમને ગામના લોકો વળી આશ્રય આપે છે એઓ કોણ છે” ? કેરોન શરૂઆતમાં તો જન ક્ષોભ પામી ગયો પણ તન્ત સારવાન થઈ બોલ્યો “તમે કોને માટે પૂછો છો ? અને મેણુ આશ્રય આપે છે ?” અને ત્યારે એ સવાલોનો કંઈ નિશ્ચિત જવાબ મળ્યો નહીં ત્યારે તેણે અનુમાન કર્યું કે કોઈ બેઠુએ બાનથી ફાંટી પામી નવી એટલે પછી જવાબ આપ્યો “એવી બોલી ગપને વચન આપતું નહીં. તોપણુ હું તપાસ કરીશ, કાંતુ કે કદાચ એવી બામનમાં પણ કંઈક મલ્ય તો હોય છે” ફિલિપ્સે તેની માવચેતી માટે તેને વખાણ્યો અને આર્કિબિસને પાછો અંદર લઈ જઈ ખૂબ દારૂ પાચો અને સુંદરીઓની આસામાં તે આસામાં શગળ બાંછ આપ્યા કરી

ત્યારે કેંગેન ઘેર પહોંચ્યો ત્યારે તેના મિત્રો તૈયાર થઈને બેઠા હતા નહીં કે છતને માટે કે પ્રાણુ બચાવના માટે, પણ પોતાની જીંદગી મેરે નૂને વેચી ચકામાં પ્રાણુવિસ-જન કરવા માટે કેંગેને બધી મિત્રા પિયોપિડમને કહી પણ બીજાને તો માત્ર એટલું જ જણાવ્યું કે આર્કિબિસને કંઈ બીજું બાબત સર તેનું કામ હતું

આવી રીતે એક તોફાન માટમાટ વિખે-ણુ ત્યાં વિધાતાએ બીજું દુનુ કર્યું; કાંણ કે તે જ વખતે આર્કિબિસ ક્યન એથ-અથી તેનો જ નામનાથી જે ધર્મનુરના મ્યાનપર હુલે તેનો વખેતો કામગી લઈ એક કાન” આપ્યો આ પત્રમાં વધા પાયા વગરના અનુ-

માનો માત્ર નહતા પણ પાઠગથી માવૂમ પાંચુ તેમ બવો વિગતે હેનાન આપરામા આત્રો હતો આર્કિઅમ શરણથી ઉન્મત થયો હતો ત્યા કામદ દાખન થતા આર્કિઅસના હાથમા પન સુંક્યો અને ઉમેરું કે આ પન આપનારે સચના કરી છે કે તે તમારા હાથમા પડતાનાત તમે વાચ્યને કાનણુ કે એમા વખેથી વાન અત્યત મહત્વની છે પણ આર્કિઅમે કાગળ હાથમા લઈ તખીયા નીચે ખોસ્ચો અને હમતા હસતા બોલ્યો “ કામકાન આવતી કાને,” અને વગી પાછો ફિનિડમ સાથે વાતે વગચો તે દિવમથી આજસુધી “ કામકાન કાને” એ વાકન કહેનત રૂપ થઈ પાંચુ છે

હવે પોતાની ધારણા પાર પાડવાની સારી તક જોઈ કંઈને ઘેર એકલા થયેલા અવતરતાના બંનેને બે ભાગમા બ્લચાર્ડ નઈ ખ્દાર નીડગી પડ્યા પિત્રોપિડસ અને ડેન્નોકિનસ એ લિઓન્ટિડસ અને હાઇપેગીસ જે બે પાડોશી હતા તેમની તન આત્યા અને ડ્રેન અને મેવન તે આર્કિઅસ અને ફિલિપની મામે ચાલ્યા. ડ્રેન અને તેના મડળે પોતાના બપ્તર ઉપર જીઓના વસ્ત્ર પ્હેગી લીધા અને પોતાના મુખ ઢાકના માટે મોઢા મોઢા પાદડાના ગુન્છાદાર દાર પ્હેરી લીધા, જના મેન્માનો બેગા થયા હતા તે સ્થાને તેઓ પ્હેલ્યા ત્યા તો મડળમાના બધા બૂમ પાડી ઉડ્યા અને જેની ઘણા વખતથી વાટ જોવાતી હતી તે જીઓ આની ધાગી, તામોઢા પાડ્યા લાગના એ વેશધારી જીઓએ જોરડામા બધે નજર ફેગવી હાજર રહેવાઓને જોઈ લીધા ત્યારે તેઓએ તન વાર બેચી પોતાલુ ખરૂ રૂપ બતા યુ તેમન. માંના થોગને વચમા ન પડ્યા ફિનિડમે સમંજા આને અને બાખીના લડના તૈયાર થયા પણ દારથી ઉન્મત થયેલા હોવાથી તેઓ લામો વખત ટકી શક્યા નહી

પિત્રોપિડસ અને તેના મડળને આટલુ સહેલું કામ નહતું તેઓને પ્રથમ નિઓન્ટિડસ જે બહાદૂર અને સાવધ પુરૂપ હતો તેની સાથે કામ લેવાનુ હતુ. તે સમ્ર ગયો હતો અને તેના ધરના બાર બધ હતા એટલે તેમણે ઘણા વખત સુધી આગગીયો ખખડાયા કર્યા આખરે એક નોકરે અવાજ સાબળી, નીચે આવી બોગળ કાઢી લીધી તરત જ ખ્દાગથી બારને ધક્કો મારી તેઓ અદર પેદા અને બાર ઉઘાડનારને પાડી નાખી સૂનાના જોરગ તરફ દોગ્યા નિઓન્ટિડસે ગડબડ અને ઘોઘાટ સાબળી, તેનુ કારણુ કપી, પોતાની પધારીમાથી કુદી તનવાગ હાથમા પકડી પણ તે જૂનથી દીવો ફારી નાખવો ચૂકી ગયો જે તેણે તેમ પુરૂ હોત તો તેઓ અધાગમા માહોમાહે જ કપાલ મન્ત પણ અજવાગને લીધે તેમની નજર પાંચથી તે તેઓને બારમા સામો મળ્યો અને સેફિસો ડોગમ જે જોરડામા દાખન થવા પ્રયત્ન કરતો હતો તેને એક ઘાએ તેણે નીચે પાડ્યો. તે પછી તેની સામે પિત્રોપિડસ આ થો અને બાર સાધુ અને તેમની વચ્ચે સેફિસોડો રસતુ થન પડેલું દોનાથી તે મે વચ્ચે લાખા વખત સુધી યુદ્ધ ચાલુ આખરે પિત્રોપિડસ ફતેહમદ થયો અને લિઓન્ટિડસને મારી, તે ન્હાલુ મડળ તરત હાઇપેટિસની તરફ નજુ પ્હેના ધગમા પેદા તેવી જ રીતે તેઓ તેના ધરમા પણ દાખન થયા પણ તેણે તેમને જોવાથી તે એક પાડોશીના ધરમા બતાઈ ગયો અને તેઓએ તેની પાછગ જઈને ત્યા જ તેને પૂરો કર્યા

આ કામ પૂરૂ કર્યા પછી તેઓ મેવનના મગને જઈ મળ્યા અને જે દેશનિમતોને

પાછળ ગળી આવ્યા હતા તેઓને બોલાવવા માણસો મોકલ્યાં. વળી બધા થીબનોને સ્વનંતતા પાછી મળ્યાની વાત જાહેર કરી અને તેમની તરફથી વસ્તીના માનુસ આવતા ગયા તેઓને તુરત દુકાનોમાંથી તલવારો અને દધિવાર પૂર્ણ પાટ્યાં, ઇપેમિનોન્ડસ અને ગોર્ગિડમ પણ એક કસાયેલા દધિવારબંધ યુવાનોનું ટાળું લઈ તેમને આવી મળ્યા.

હવે આખા ગ્રેહેરમાં મટબડાટ મચી રહ્યો. મહાનેમાં બધે દીવા યજ્ઞ ગયા અને રમ્તાઓમાં લોહો ન્હાસનાગ કરવા લાગ્યા. છતાં બધા હજી ઠાંઈ બેળા મળ્યા ન હતા; કારણ કે શું બન્યું તેની નિશ્ચિત ખબર ન હોવાથી તેઓ વધારે અધીરા થઈ રહ્યા હતા. આ તકનો લાભ લઈ સ્પાર્ટન સરદારો પોતાના લશ્કર સહિત કિલ્લામાંથી નીકળી બજારખેરો ઉપર એકાએક તૂટી ન પડ્યા એ તેમણે મોટી ભૂલ કરી. તેઓની પાસે પંદરસો સિપાહો હતા અને વળી ગામમાંથી ધણુ તેમને આવી મળ્યા હતા. મટબડાટ દીવા અને તોફાન જોઈને બચબીત થઈ જઈ, તેઓ માત્ર કિલ્લો સાચવી બેઠી રહ્યા.

પ્લો દાટતાં જ બાકીના દેશનિકાસો આવી પહોંચ્યા. આમંત્રણને માન આપી લોહો બેળા થયા અને ઇપેમિનોન્ડસ અને ગોર્ગિડસે તેમની સન્મુખ હાથમાં ધૂલના હારવાળા ધમ્મશુરોની વચમાં ઉભેલા પિલોપિડસ અને તેના સહાયકોને રગૂ કર્યા; અને પ્રજાને પોતાના દેવો માટે અને સ્વદેશ માટે મથવા આગ્રહ કર્યો. આ દેખાવથી ઉસ્કેગાઈ, આખી સભાએ ઉભા થઈ, એ મંડળને એક અવાજે પોતાના તારનાર અને બચાવનાર તરીકે કબૂલ રાખ્યા.

પિલોપિડસ, મેલન અને કેરોન બીઓસિઆના હાકિમ નીમાયા, અને તેઓ તુરત કેટુમિઆનો કિલ્લો ઘેરી લઈ સ્પાર્ટન મદદ આવી પ્લોએ તે પ્લેટાં રક્ષકસૈન્યને કાઢી સુકવાને ચલશીલ થયા. અને ખરેખર તેઓ જરાક જ બહેલા કુતોહલંદ થયા, કારણ કે સ્પાર્ટનો ચરણ થઈ ચરત પ્રમાણે ઘેર જતા હતા ત્યાં મેગાગ પાસે મોટા લશ્કર સાથે સિપ્તોઓન્ડોસ મદદે આવતો તેમને મળ્યો. કેટુમિઆના લશ્કરના સરદારોએ ચરણ ચવાની ચરત ઉપર મહી કરી તે માટે તેઓ પર સ્પાર્ટનોએ કેસ ચલાવી, તેમાંના બેને દેહાંત શિક્ષા કરી; અને ત્રીજાને એટલો સખ્ત દંડ કર્યો કે તેને પિલોપોનીસમ છોડી જવાની ફરજ પડી.

પિલોપિડસના આ પરાક્રમને લોકોએ એસિખુલસના પરાક્રમ સાથે સરખાવ્યું અને એ મરખામણી તે બે પીરોના સદશુઓમાં જ અને જે મુસ્કેલીઓ વચ્ચે તેમને પસાર થતું પડ્યું તેમાં જ ન હતી પણ વિધાનાએ તેમને ફતેહ પણ મરખી જ બક્ષી હતી. કાગણ કે એવો ત્રીજો દાખલો બાગે જ મળશે કે બધાં ફક્ત હિંમત અને સાહસના બળથી યોગ્ય માણસો મોટા લશ્કર પૂરે, પોતે નાતવાન છતાં સળગ દુશ્મન પર જીત મેળવી બાપ અને તે જીતથી પોતાના દેશને મહા ફાયદો મેળવી આવે. પણ એ પરાક્રમમાંથી જે પરિણામો નીપળ્યાં તેથી તો એ પગક્રમ હજી પણ વધારે ચમત્કર્ષની નીવડ્યું, કારણ કે જે વિચરને અંતે સ્પાર્ટનોનું આગમન તૂટ્યું અને સ્પાર્ટનું જીતીન અને સમુદ્રપરતુ સાગ્રાબ્ય તૂટ્યું તે વિચર હતી શરૂઆત તે રાત્રે થઈ હતી કે બ્યારે દોષ પણ ગ્રેહેર કે કિલ્લાની મદદ વગર, શક્ત મૂવીબર મિત્રાની સાથે પિલોપિડસે એક ખાનગી ઘરમાં દાખલ થઈ (વર્ણનમાં અલકારિક બાજા વાપરીયે તો) અબેથ મનાતી સ્પાર્ટનસત્તાની સાંકળ તોડી નાંખી.

સ્પાર્ટનો જાનર લશ્કર માથે બીઓશિઆમાં દાખલ થયા તે જોઇ એથન્સવાસીઓ ગભરાઇ ગયા અને તેમણે થીબનો સાથેના પોતાનો મનઘ તોડી નાખી, એ લોકોની તન્દ્રેણુમાં હજુ જે નાગરિક પ્રયત્નશીલ હતા તેમના પર કામ ચલાવ્યું. ષ્ટલાએકને દે-હાતની શિક્ષા કરી, બીજાને દેશનિકાન કર્યા અને ત્રીજા કટલાકના બારે દડ કર્યા આવી રીતે થીબનો એકલા પડી ગયા અને તેઓની સ્થિતિ કદાચ યદ્ય પડી પણ પિલોપિડસ અને ગોર્ગિડસ જે તે વખતે બીઓશિઆના મુખ્ય સગદાર હતા તેઓએ સ્પાર્ટનો અને એથન્સવાસીઓ વચ્ચે વિશેષ પાલના માટે નીચેની યુક્તિ ન્થી સ્ટ્રાટિયસ નામના સ્પાર્ટન સરદારને યોગ્ય મિપાલ સાથે ચેરૂપીમાં ગમવામાં આવ્યો હતો, તે એટલા માટે કે જે થીબનો સ્પાર્ટનો પક્ષ કરે તેઓને તે નક્કી આપી શકે આ માણસ બહાદુર હતો પણ જરા કમઅકસ અને વળી મહત્વાકાંક્ષી હતો તેની પામે પિલોપિડએ એક વિશ્વાસુ વેપારીને મોકલ્યો તેની માથે પુષ્કળ દ્રવ્ય મોકલ્યું અને દ્રવ્ય કરતા વધારે કામ કરે એવી સૂચના મોકલી, તે સૂચના એવી હતી કે સ્ટ્રાટિયસે કંઈક પોતાને લાયક પગલમ કરવું, અને તે કરનાનો પ્રસંગ હમણા મારો છે તે એકે એથન્સવાસીઓ હજુ તૈયાર નથી ત્યાં તેણે એકદમ પાછરીયસ ઉપર ચડી જઈ તે સગ કરવું એથન્સને નીચે પાડવામાં સ્પાર્ટા હમેશા ખુશી થાય એ નિશ્ચિત વાત હતી અને થીબનો પણ એથન્સવાસીઓને વિશ્વાસ ધાતી સમજી તેમના પર એટલા બધા રોગે બગવા હતા કે તેઓ એથન્સને કંઈ મદદ નહીં આપે એ પણ નિર્વિના હતું.

આવા રૂપમાં મળેલી સનાહ માન્ય કરીને સ્ટ્રાટિયસ ગતમાં ને રાતમાં કુચ કરી, ઇલ્યુમિસ સુધી પહોંચ્યો ત્યાંથી આગળ જવાને તેના મિત્રાહોના મને કશું ના વધું, અને પોતાની મુરા ઉવાડી પડી ગયેલી જોઇ તે પાછો પર્ચા પણ સ્પાર્ટનોને મારે તેણે નાખ્યો અને નુકસાનકારક મિત્રહ લાની મુજો, કારણ કે આ પછી એથન્સવાસીઓ તુરત થીબનો સાથે મળી ગયા અને એક મોટા કાફો તૈયાર કરી ગ્રીસની આસપાસ ફરના લાગ્યા અને જે સ્પાર્ટનોના કાષ્ઠમાથી નીમળી જરા માગતા હતા તેઓને પોતાની મહાયમા લેના લાગ્યા.

દરગિયાન બીઓશિઆમાં, સ્પાર્ટનો સાથે થીબનોને જુદે જુદે વખતે અપાઝખી ચલા કરતી, જેથી જિજ્ઞાસે થીબનોને બહુ રૂબરૂ થયો જરણ કે તેથી તેઓનો પત્તાદ વધ્યો, તેમના અગ કમાયા અને તેમના અતુલ્ય અને હિમત વૃદ્ધિ પામ્યા એવા જ માટે જ્યારે એગમિડેઅમ બીઓશિઆમાંથી ધવાઇ પાડે ફર્ચા ત્યાં એન્ટેકાડસે ટકાર કરી હતી કે 'થીબનોને તેમની મજા ઉપરાત તમે મુદ્દકના શીખરી તેના લાયક બદલો તેઓએ આપ્યો એમાં ના પડાય તેમ નથી' જે કે વાસ્તવિક જોતા તેમનો શિક્ષક એગમિડેઅમ ન હતો પણ તે ડાહ્યા સરદારો હતા જેઓ લાયક પ્રસંગ જોઈ શિકારી હુતગઓની માદક થીબનોને દુસ્મનની સામે ડોડી મુકતા અને જ્યારે જીતનો સ્નાહ લઇ લે અને પોતાના ઉસાહથી મંતાવ પામે ત્યારે તેઓને પાછા મહીસનામત નાગી લેતા આમાં મુખ્ય માન પિલોપિડમને ઘટે છે કારણ કે તે પ્રથમ સગદાર નીમાયો ત્યાંથી તે તેના મૃત્યુ સુધી કદી નોખરીથી મિમુખ થયો ન હતો પણ "પતિત મદમ" ના સરદાર તરીકે કે બીઓશિઆના હોમ તરીકે કદને કંઈ રાજ્યની નોખરીમાં હતો અને તે નોકરી પર હતો તે દરમિયાન તેણે દેશી વખત સ્પાર્ટનોને હરા ના હતા તેમાં ખામ કરી પ્યેગી

તે તેઓ પોતાના મહાગુણથી આ ક્ષણભગુ દેહ છોડીને અમનકાયા મેળવવા શક્તિમાન થયા હતા પણ એપોલો તો અજન્મા દેવોમા ન લખવો જોઈએ એમ એ વિપય ઉપર વિવેચન કરનારા ધર્મજોતુ વટેતુ છે

હવે થીજનો ઓર્ડામીનમથી ટેગાઈગ તરફ પાઝ ફરતા હતા ત્યાં લોકિસથી પાઝ ફરતા સ્પાર્ટનો તેમને મળ્યા તેઓ આગળ આનતા દેખાયા ૮ તુરત એકજણ પિતોપિડસ પાસે દોડતો જઈ બોલ્યો “ સાહેબ ! આપણે શત્રુના હાથમા સપડાઈ પડ્યા.” તેણે જવાબ આપ્યો “ એથી ઉપદુ એમ કહો કે શત્રુ આપણા હાથમા સપડાઈ ગયો છે.” અને તુરત તેણે ઘોડેમવાગ લશ્કરને પાઝાથી આગળ આનવા દુરમ આપ્યો કે તેઓ હુમલા માટે તૈયાર થઈ ગઈ અને પાયદળ લશ્કર જેમા માન ૩૦૦ જણ હતા તેઓને તેણે એકચોગસ બુદ્ધમા ગોઠવ્યા એના ઉત્તુથી કે જે સ્થળે તેઓ દુશ્મન ઉપર હુમલો લઈ જાય તે સ્થળેથી તેઓ દુશ્મનની મોટી સખ્યા છતાં પણ તેમની વચમા થઈને પોતાનો રસ્તો વાપી કાઢના શક્તિમાન થઈ શકે.

સ્પાર્ટનો પાસે બે દુરુડીઓ હતી એક લેખક વહે છે કે સ્પાર્ટનોની એક દુરુડીમા ૫૦૦ સિપાહો ગણનાનો ધારો હતો, પણ બીજે વેખક એ આકડા ૭૦૦ નો જણાવે છે અને ત્રીજે ૮૦૦ નો જણાવે છે તેઓના મગદારો દિશ્મતથી થીજનો નિરુદ્ધ ધમી આવ્યા પ્રથમ મારો જે મ્થાને બન્ને એન્યના સન્દારો હતા તે મ્થાને લાગ્યો, અને ત્યાં યુદ્ધ ઘણું મખ્ત જમ્યુ સ્પાર્ટન અમનદારો જેઓ પિતોપિડસ માથે યુદ્ધમા જોડાયા હતા તેઓ પ્રથમ જમીનદોખ્ત થયા, અને જેઓ તેમની આમપાસ લડતા હતા તેઓ મનપા અથવા ન્હાહા, એથી સ્પાર્ટન લશ્કરમા એટલું બધું ભગાણું પડ્યું કે તેઓએ પોતાની વચ્ચે થઈ થીજનોને પસાર થવા દેના માટે માર્ગ આપ્યો, પણ પિતોપિડસે એવી રીતે ન્હામી છુટવાતુ ધિક્કારી હજી જેઓ ટકી રહ્યા હતા તેમના પર હડનો કર્યો અને એવો સખ્ત મારો ચલાવ્યો કે તેઓને એકદમ ન્હામનાની ફજર પડી થીજનો ફર સુધી તેમની પાઝા ગયા નહી, કાગણુ કે તેમને ભય હતો કે ઓર્ડામીનીયનો અને સ્પાર્ટથી આવી પ્લોએયુ લશ્કર વ્દાય સામા ઉતરી આવે એટલા માટે સ્પાર્ટનોને હનવી ઊનભિત્ર કડી નાખી પોતાને રસ્તે પડવામા તેમને યાજપણુ લાગ્યું

એટલા માટે નિજય સ્તબ ઉભો કરી, મરી ગયેલાની માલમત્તા લઈ મગ્ન થતા તેઓ વેગ પાઝ ફર્યા આ યુદ્ધ થયું તે પ્હેલાં સ્પાર્ટનો તેમના નિમ્નહોમા નિદેશી કે ઓક કોઈની સાથેના યુદ્ધમા દુશ્મનની સરખી મખ્યાથી કે ઓકી મખ્યાથી કદી હાર્યા નહતા આથી તેમની દિશ્મત આગળ હતી અને તેમની કીર્તિથી દુશ્મનો એટલા ડરી જતા કે મગ્ગી સખ્યાથી સ્પાર્ટનો સાથે યુદ્ધ કરના તે તત્પર થતા નહી આ યુદ્ધ પ્રથમ જ શીખવ્યું કે શત્રુનીર ચોદાઓ વધ યુરોટસ નદીના પ્રદેશમા જ પાકતા નથી પણ જ્યાં જના યુવાનો હનક કામ કરતા આવકો ખાતા હોય, સાક કામ પાગ પાડવામા આમહી હોય, અને ભય કરતા કનકથી વધારે ડગ્તા હોય ત્યાં ત્યાં દુશ્મનોને યગ્થગટી ઉપજાનનાર ચોદાઓ મળી આવે છે

કહે છે કે “ પત્રિત મળ ” નો સ્થાપનાગ ગોર્ગિડસ હતો આ મળમા ત્રણસો ચૂટી કાઢેલા યુવાનો હતા. તેઓ કે.મિઆમા પ્રજાને ખર્ચ ન્હેતા અને કમરત કરતા તેમણે

અને ટ્રેમ્પીના યુદ્ધમાં બધા નુકસાન ઉપર ડાપો મારનાર શીખિડસ મનથી હતો, અને ટેનેશાના યુદ્ધમાં બધા ન્હાના લશ્કરની મદદથી તેણે મોટા મૈથ્યને હરાવ્યું અને તેના મગદાગને પોતાને હાથે જ કાપી નાખ્યો.

પણ આ યુદ્ધથી નેકે ઉત્તનાનઓની દિ મત અને ઉત્તમાદ વધ્યા પણ હાગ્યાનાન તેથી કદ નાદિ મત થયા નહીં કાન્યુ કે તે કાછ મોટા બુદ્ધિશાળી યુદ્ધ ન હતા પણ માન એ તો પન્થુરણુ ઝપાઝપીઓ હતી અને તેમાં પણ એકાદ વખત થી ગતો દુસ્મનની પાછળ પડતા તો બીજી વખત તેઓ ન્હાણી આવતા હતા પન્થુ ટેનાઇગનુ યુદ્ધ જે ટ્યૂટ્ટાના યુદ્ધની પ્રત્તાવના રૂપ હતું તેથી પિથેપિડસની કીર્તિમાં ઘણો વધારો થયો, કાન્યુ કે બીજા મોઝમર-દારથી એ ઉત્તના માનમાં ભાગ પડનાય તેમ હતું નહીં અને તેમ જ દુસ્મનોને પોતાની હાગને માટે બહાનુ કાઢનાનું પણ બને તેમ હતું નહીં.

આકાશીનસ શહેર આઈનોની બાજુમાં જઈ બચ્યું હતું તે ઉપર પિથેપિડએ સમ્પત દેખરેખ નાખી હતી, અને તેને પાપદળ લશ્કરની બે દુકડીઓના બચાવ માટે મળી હતી તે ડાપો મારવાનો નામ ગોઠ્યા કરતો હતો, આ તેને ખબર મળી કે સાનુ ગ્લુકમૈન્ય લોલિમ ઉપર ચઢવા લઈ ગયું છે અને તેથી લશ્કરની ગેરહાજરીમાં ઓર્બીનમ મળેલા હતી લઈ ચકાગે એમ ધારી 'પિનિ મડલ' અને ચોડાએ ચોટેમવાગ ગાયે તે એકદમ ચઢી ગયો પણ ગેરેની પામે પહોંચતા જે વચકુ ગયું હતું તેની જગાએ બીજી લશ્કર આઈથી આવતું તેણે જોયું એટલે પછી ટેનાઇન નામના ગામને ગતે પરતની બાજુએ તે પાછો રહ્યો તેને પાછા વળવા માટે આ એક જ માર્ગ ખુલ્યો હતો કારણ કે બાકીનો બધો બામ મેન્સમ નદીમાં પૂર આવવાથી પાણીમાં હકાઈ ગયો હતો અને ત્યાં કાયમ પા-નીની વેવથી ખામોચિયા બરાબ રહેતા.

આ ખામોચિયાની જગા નીચે એપોલો (સુર્યદેવ) નું દેવગ આવેલું છે જેમાંની દેવવાણી થોડા વખત ઉપર જ બંધ થઈ ગયેલી છે છતાંની ત્રિસહોના મમયમાં બ્યારે એકિરેટિસ ત્યાંનો સુખ્ય પૂજારી હતો તે વખતે એ દેવજી વાગુ પ્રખ્યાત હતું કહે છે કે આ સ્થળે એપોલોનો જન્મ થયો હતો. ટેનોસ નામના પામેના પરતની તલેમીમાં મેનાસ નદી વાક ખાઈ પાડી આવે છે દેવગની પાછળ બે (સુદર) મોગ જરા છે જેનું પાણી હમેશ હંદુ અને ગ્વાદિટ ન્હે છે તેમાંના એક ઝનનું નામ પામ (તાલ) અને બીજાનું નામ એલિવ (જીતદક્ષ) આ જ સુધી નામે છે એને પેટોનાનેડું પ્રસન્ન થયો તે ઉપરના નામના બે વૃક્ષ નહીં પણ બે ઝગઓની વચ્ચે થયેલો લાગે છે વળી જે જગાએથી જગતી કુદર નીકળ્યું અને તેને દેવતાવી નાખી તે ટૂંક પણ પામે જ છે વળી પાહચોન અને ટીમીયસની વાર્તાનો પ્રમગ પણ અહીં બનેલો છે તે બિના પણ જેઓ એપોલોનુ ઉત્પત્તિ સ્થાન આ માને છે, તેમને ટેમ આપે છે આ બાબતની બીજી નામિતીઓ હું આપતો નથી કારણ કે દતકથા પ્રમાણે આ દેવની, કદ મનુષ્ય માબાપને પેટે જન્મ લઈ પાહચી દેવ પદવી પામેનામાંના એક તરી ગણતી થતી નથી, એ વર્ગના હરસુલિસ અને મેક્સ એ બે ગણાય છે કારણ

ફુએગોના માતા તેને ષટ ઝુસથી ગળ રહેલો તેથી હીતએ દેવતાથી તેની પાછળ પાહચોન (સર્વતા આત્મરો એક તાલસ) મોન્ડેયો અને તેનાથી ન્હાસતી ન્હાસતી તે આ સ્થળે આવી ત્યાં એપોલોને તેણે જન્મ આપ્યો અને ષડ એપોલોએ પાહચોનને નાશ કર્યા.

કે તેઓ પોતાના સદ્ગુણથી આ લાલુભગુ દેહ છોડીને અમરકાયા મેળવના શક્તિમાન થયા હતા પણ એપોનો તો અજન્મા દેવોમા ન લખવો જોઈએ એમ એ વિષય ઉપર વિચેચન કરનાર ધર્મજોગુ હોય છે

હવે થીમનો ઓર્ડોમીનમથી ટેગાઈંગ તરફ પાછા ફરતા હતા ત્યાં લોકસિધી પાછા ફરતા સ્પાર્ટનો તેમને મળ્યા તેઓ આગળ આવતા દેખાયા કે તુન્ત એકજાથુ પિત્રોપિઠસ પામે દોડતો જઈ બોલ્યો ‘ માદેમ ! આપણે શનુના હાથમા સપડાઈ પડ્યા. ’ તેણે જનાબ આપ્યો ‘ એથી ઉતરુ એમ કંટો કે શનુ આપણા હાથમા સપડાઈ ગયો કે ’ અને તુન્ત તેણે ઘોડેમના લસકરને પાછાથી આગળ આવના દુક્રમ આપ્યો કે તેઓ હુમના માટે તૈયાર થઈ ગે અને પાલક લસકર જેમા માત્ર ૩૦૦ જાથુ હતા તેઓને તેણે એકચોગમ બહુમા ગોળ્યા એના હંતુથી કે જે સ્થળે તેઓ દુસ્મન ઉપર હુમલો લઈ જાય તે સ્થળેથી તેઓ દુસ્મનની મોટી મજ્મા હતા પણ તેમની વચમા થઈને પે તાનો રત્નો તોપી કાઢના શક્તિમાન થઈ રા-

સ્પાર્ટનો પામે એ દુક્રીઓ હતી એક લેખક હોય છે કે સ્પાર્ટનોની એક દુક્રીમા ૫૦૦ મિપાહો મખરાનો ધારો હતો પણ બાંને વેબક એ આકરો ૭૦૦ નો જાણવે છે અને ત્રીને ૮૦૦ નો જાણવે છે તેઓના મદારો દિ મતથી થીમનો વિરુદ્ધ ધમી આવ્યા પ્રથમ મારો જે મ્થાને બે મન્યના સદારો હતા તે મ્થાને લાગ્યો, અને ત્યાં યુદ્ધ ઘણુ મખ્ત જમ્યુ સ્પાર્ટન અમરદારો જેઓ પિત્રોપિઠા માથે યુદ્ધમા જોડાયા હતા તેઓ પ્રથમ જમીનદોસ્ત થયા અને જેઓ તેમની આમપામ લડતા હતા તેઓ મનયા અથવા ન્દામ, એથી સ્પાર્ટન લસકરમા એટલુ જાણુ ભગાણુ પડ્યુ કે તેઓએ પોતાની વચ્ચે થઈ થીમનોને પસાર થના દેના માટે માર્ગ આપ્યો પણ પિત્રોપિઠસે એની રીને ન્દામી છુટનાવુ ધિક્કારી હજી જેઓ ટકી રહ્યા હતા તેમના પર હ’તો ર્યો અને એવો મખ્ત મારો ચલાયો કે તેઓને એકદમ ન્દામનાની ફગ પડી થીમનો ફગ સુધી તેમની પાછા ગયા નહીં, કાગણુ કે તેમને ભય હતો કે ઓર્ડોમીનીયનો અને સ્પાર્ટથી આવી પ્લેએલુ લસકર ન્દાય મામા ઉતરી આવે એટલા માટે સ્પાર્ટનોને હરાવી િનબિન કરી નાખી પોતાને રસ્તે પડનામા તેમને ડાહપણુ લાગ્યુ

એટલા માટે વિજય સ્તંભ ઉભો કરી, મરી ગયેલાની માનમના લઈ મગ્ન થતા તેઓ ઘેગ પાછા ફર્યા આ યુદ્ધ થયુ તે પ્લેલા સ્પાર્ટનો તેમના મિત્રહોમા મિદેલી કે ગ્રીક મોઇની સાથેના યુદ્ધમા દુસ્મનની સગખી મખ્યાથી કે ઓગ્રી સખ્યાથી કદી હાર્યા નહતા આથી તેમની હિમત આગ હતી અને તેમની કીર્તિથી દુસ્મનો એટલા ડરી જતા કે મ રખી સખ્યાથી સ્પાર્ટનો માથે યુદ્ધ કરના તે તત્પર થતા નહીં આ યુદ્ધે પ્રથમ જ શીખમ્યુ કે રગ્વીર ચોદાઓ કઈ યુરોપસ નદીના પ્રદેશમા જ પાકતા નથી પણ જ્યાં જના યુવાનો હનડ કામ કરતા આયકો ખાતા હોય, મારે વામ પાગ પાડનામા આગ્રહી હોય, અને ભય કરતા કનકથી રધારે ડરતા હોય ત્યાં ત્યાં દુસ્મનોને ચગ્ચનટી ઉપજાવનાર ચોદાઓ મળી આવે છે

કહે છે કે ‘ પવિત્ર મડળ ’ નો સ્થાપનાર ગોર્ગિડસ હતો આ મડળમા જાણુઓ ચૂટી કાઢેલા યુવાનો હતા. તેઓ ટ્રગિઆમા પ્રગ્ને ખન ન્દેતા અને કમરત ગતા તેમનુ

નામ શેહેરીકુકડી હતું. કારણ કે તે સમયમાં દરેક હિંદુએનું સ્થળને કારે 'પોલીસ' કહેવામાં આવતું. પીગ્મીઓનું કહેવું એવું છે કે દર પ્રેમથી બંધાએલાં પ્રેમીનાં જોડાંઓનું એ મંડળ બનેલું હતું. પેમિનિસની એક હક્કિ પ્રચલિત છે કે હામરે નેરથેરની સરદારીના વર્ણનમાં જણાવ્યું છે કે તેણે યુદ્ધ વખતે કુટુંબકુટુંબને અને વર્ગવર્ગના માણસોને સાથે જોડ્યા હતા. પણ એમ કહેવાને બદલે તેણે પ્રેમી જોડાંઓને સાથે જોડવાં જોઈતાં હતાં; કારણ કે એક જ વર્ગના કે એક જ કુટુંબના માણસો ભય વખતે એક પીગ્મીની બહુ દરકાર કરતાં નથી. પણ પ્રેમના બંધારણપર જોડાયેલું મિત્રમંડળ અછત અને અબેદ હોય છે. પોતાના આશય કે માણસની નબરમાં દરેક જણુ દલકા દેખાય કરતાં શરમાય છે અને તેટલા માટે તેઓ એક પીગ્મીને મદદ આપવા માટે બધામાં અંધારાવે છે. અને તેમાં કંઈ નવાઈ જેવું નથી. લગાઈ જવા, મોત નિકટ હોય એવા, પ્રસંગમાં દરેક જણુ હાનર રહેલા કંતર જાણે કરતાં પોતાના ગેરહાનર પ્રેમીઓ પોતા માટે શું ધારણે વગેરે વિચારને વધારે વશ થાય છે. દાખલા તરીકે એક પુરુષ દુસ્મનના હાથમાં સપડાઈ તેણે મિત્રવણી કરી માગી લીધું કે 'મ્હારી છાતીમાં ત્રણવાર મારી મ્હારો જાન લઈ લ્યો કે પછી મ્હારા પ્રેમીને મ્હારી પીડમાં યા જોઈ નીચું જોવાનું ન આવે. તેમ જ એક આખ્યાયિકા ચાલી આવે છે કે આઘરેઅસ જે હરક્યુલિસની સાથે જ રહેતો અને લડતો તે તેના પ્રીતિપાત્ર હતો; અને એરિસ્ટોટલ જણાવે છે કે તેના વખતમાં પણ પ્રેમીઓ પોતાના પ્રેમના શપથ આઘરેઅમની કબર ઉપર લેતા હતા, એ પરથી એમ અનુમાન થાય છે કે એ મંડળનું નામ 'પવિત્ર' આ કારણને લીધે જ પડ્યું હશે અને પ્લોટો પણ પ્રેમીને દેવી મિત્રતુ ઉપનામ આપે છે. કહે છે કે કેરોનિઆની* લગાઈ મુઠી થીખસના આ પવિત્ર મંડળે કદી હાર ખાધી ન હતી; અને એ યુદ્ધમાં પડેલાઓમાં ફરતો ફરતો ફિલિપ ત્યારે એ ત્રણમે વીરોના ટગલા આગળ આવ્યો ત્યારે તેની આંખમાં આંસુ આવી ગયાં અને એ બોલ્યો "આ મંડળમાંથી એક પણ જણુ કંઈ હીણું કામ કર્યું કે હીણા વિચાર કર્યો એવી શકા માત્ર કરનાર માણસ ઉપર પણ ધિક્કાર છે".

કવિઓ કલ્પના કરે છે તેમ લેખકમની દ્વારા પછી આવી જતની મિત્રતાનો ઉદ્ભવ થીખસમાં થયો ન હતો પણ તેમના નિયામકોએ બાલકપણામાં જ કુદરતી ઉત્પત્તિ ઓછી કરવા અને રીતભાત અને ચારિત્રની અંદર સમતા લાવવાના હેતુથી, ગંભીર અને વિનોદના પ્રસંગોમાં વાંસળીના ઉપયોગને, અને કસરતશાળામાં આવી મિત્રતાને, ઉત્તેજન આપ્યું હતું.

એ જ હેતુથી વળી તેઓએ મુમવાદિતા દેવીને પોતાના ઇષ્ટ દેવ દેવી માર્સ અને પીનસેની યુગી તરીકે કાંપી હતી. કારણ કે જ્યાં હિંમત અને શૌર્યની સાથે લલિત અને મોહક રીતભાત મળી બધ છે ત્યાં મમાજનનાં બધાં પરમાણુઓને નિયમમાં જોડવાનાર એકતા પરિણામે છે. આ મંડળના સિપાહોને યુદ્ધને સમયે પ્લેક્ષી હારમાં છૂટા છૂટા વિખેરી દેતો; તેથી તેઓ દલકા પ્રતીના ઘણા સિપાહો સાથે મળી જવાથી પોતાનું પાણી બતાવી શકતા નહીં; પણ ટેમ્પાઈરાના યુદ્ધમાં પોતાના સરદારની અડોઅડ સાથે રહીને

* ઇ. પ. ૩૩૮ માં કેરોનિઆના યુદ્ધમાં વિજય મેળવી મેડિટરેનિયાના રાજ મહાન એલેક્ઝાંડરના પિતા ફિલિપ આગા ત્રીસમાં પોતાને અગ્રણ લેસાટવા સન્નિમાન થયો.

આટલી બધી બહાદુરીથી તેઓ લડયા ત્યાર પછી પિસોપિડસ તેમને ઠીક જુદા પાડતો નહીં. પણ સાથે સાથે રાખી, તેમને મોખરે પોતે રહી, ગમે તેવા વિકટ યુદ્ધમાં પણ અં-પલાવવામાં આનાકાની કરતો નહીં; જેમ રથમાં ધોણ જોડાયા હોય છે ત્યારે તે એકલા દોડે તે કરતાં વધારે ઝડપથી દોડે છે તેવું કારણ બેનું સંયુક્ત બલ માત્ર નહીં પણ એક બીજાની સ્પર્ધા હોય છે: તે જ પ્રમાણે જ્યારે ચરવીરો યશની ચરતમાં એક બીજાથી ચઢી જવા પ્રયત્ન કરતા હોય છે ત્યારે તેમના પ્રયત્નની સામે ટકવું અતિ કઠિન છે.

પણ જ્યારે સ્પાર્ટનોએ બીજી બધી પ્રજાઓ સાથે સંધિ કરી રૂક્ત ધીબનો સાથે વિગ્રહ જરી રાખ્યો, અને સ્પાર્ટન રાજા ડિલ્ઓમ્બ્રોટસ દશ હજાર પાયદળ અને એક હજાર ઘોડેસવાર લશ્કર સહિત બીઓશિવામાં દાખલ થયો, ત્યારે તેમને માથે વિગ્રહને લગતાં બધાં જોખમો આવી પડ્યાં, એટલું જ નહીં પણ સમૂહો યીબન સંસ્થાનનો નાશ થઈ જાય એવો બારીકીનો સમય આવી લાગ્યો; આ પ્રસંગે પિસોપિડસ લશ્કરને જઈ મળવા માટે જતો હતો ત્યારે તેની સ્ત્રી બારણા સુધી વળાવા ગઇ અને આંખમાં આંસુ ભાવી તેને શરીરનું જતન કરવા કહેવા લાગી, ત્યારે તેણે જવાબ આપ્યો: “બહારી બહાલી! ખાનગી આસામીઓને પોતાના શરીરનું જતન કરવાની બસામણ કરવાની છે; પણ જાહેર હોદ્દા પર હોય તેની ફરજ તો બીજાનું જતન કરવાની છે.”

જ્યારે તે સૈન્યમાં જઈ મળ્યો અને તેને માલૂમ પડ્યું કે બધા સરદારોમાં મતભેદ છે ત્યારે તેણે પોતાનો મત ધોખિનોન્ડસની તરફેણમાં આપ્યો અને તે મત તુરત યુદ્ધ આપવાની તરફેણમાં હતો. તે વખતે પિસોપિડસનો હોદ્દો રૂક્ત પવિત્ર મંડળના સમ્માર તરીકેનો હતો. છતાં તેના જેવા સ્વદેશભક્ત વીરને ઘટે તેવો વિશ્વાસ તેના ઉપર બધા રાખતા હતા.

યુદ્ધ આપવાનો નિશ્ચય કરી બન્ને સૈન્ય એક બીજાની સામે પડાય નાખી પડ્યાં હતાં ત્યાં પિસોપિડસને એક સ્વપ્ન આવ્યું; જેથી તે બહુ વિચારમાં પડી ગયો. એ ક્ષેત્રમાં સેક્રીડેસસની પુત્રીઓને દાટેલી છે અને તે સ્થાનના નામ પરથી તે કબરનું નામ વ્યુકિટ્રૂડી પડ્યું છે. એ સ્થાનમાં સેક્રીડેસસને ઘેર કેટલાક સ્પાર્ટન મહેમાન આવ્યા ત્યારે તેણે તેમની સારી બરદાસ્ત કરી હતી અને તેના બદલામાં તેઓએ પોતાના યજમાનની પુત્રીઓ પર બલાતકાર કરેલો; આથી તે કન્યાએ આપઘાત કર્યો અને તે સ્થાને તેઓને દાટવામાં આવી. આ પછી એ નીચ ગુનાહગારોને શિક્ષા કરાવવા તેમનો બાપ સ્પાર્ટા ગયેલો; પણ ત્યાં તેને ન્યાય ન મળ્યો; ત્યારે તેણે સ્પાર્ટનોને શાપ આપ્યો અને પોતાની પુત્રીઓની કબર પર પોતાનો દેહ પાડ્યો. તે વખત પછી ધણી બિબ્યવાણી અને દેવવાણી સ્પાર્ટાને લ્યુક્રાના વેરથી ડરીને ચાલવા માટે કહી ગઇ હતી; પણ તેના પરા અર્થ કાંઈ બાકે જ સમજવું; કારણ કે એ જ નામનાં લેકોનિઆ અને આર્કેડીયામાં પણ બે ગામડાં હતાં. વળી એ ગુનાહ લ્યુક્રાના યુદ્ધ પૂર્વે ધણા વખત પહેલાં બન્યો હતો.

પિસોપિડસે સ્વપ્નમાં એ છાકરીઓને રોકકળ કરતી તેમની કબર ઉપર બેઠેલી અને સ્પાર્ટનો ઉપર શાપ વર્તાવતી જોઈ. તે જ વખતે તેઓના બાપે પિસોપિડસને સૂચન કર્યું કે જો યુદ્ધમાં જય મેળવવાની ઇચ્છા હોય તો જાલ વાળવાળી કુમારિકોનો એ કબર

આગળ ભોગ આપવો. આ હુકમ અપોગ્ય અને ફર લાગવાથી તે એકદમ નગી ઉડ્યો, અને બીજા મરદારોને તથા બવિખ્યદશને તે બિના તેણે નિવેદન કરી. કેટલાકે મત આપ્યો કે એ મયાહની અવગણના ન કરવી જોઈએ; પોતાના મતને પુટી આપવા તેઓ કિઓનના પુત્ર મિનીશીયસ અને હગ્ગુલિમની પુત્રી મેકેગિઆનો દાખલો આગળ કરતા હતા. વળી 'સ્પાર્ટો'એ 'દેવવાણી ઉપરથી ફેરમાઈડિસ નામના ફિલસૂફ પૂન કર્યું હતું અને તેની આમડી 'સ્પાર્ટોના રાજાઓ ગમી સુકતા' હતા, સિઓનીડમે પણ એક દેવવાણીના હુકમ પરથી સમગ્ર ગ્રીસના લાભ માટે આત્મભોગ આપ્યો હતો; અને ઉંચે સેયેમિમના યુદ્ધ પહેલા થેમિસ્ટોકિડિસે દોમ કર્યો હતો એ દાખલા આગળ કરતા હતા અને ઉમેરતા કે આ બધા દાખલામાં પાલગથી છૂત મળી છે એ તેની તરફથી નાથ છે. તેઓએ વળી ઉમેર્યું છે કે જે જગાઓથી એગેમેમ્નન બહાર ઉપર ચઢ્યો હતો તે જ જગાઓથી તે જ દુસ્મનની સામે એગેસિલોઅસ ચઢ્યો હતો. વળી આવશ્ય પડેયતા તેની પુત્રીનું બિદાન માગતી દેવીનું દર્શન પણ તેને તેવી જ રીતે સ્વપ્નમાં થયેલું છતાં પોતાનાં બાલક ઉપર મમતાને લીધે તેણે તે પ્રમાણે ન કર્યું અને તેથી તેની ચઢવાને ફતેહ ન મળી.

તેઓ વિરુદ્ધ મતતા હતા તેઓ એમ કહેતા કે ઇશ્વરી સત્તને એવું ફર અને નાલાયક બિદાન ઘટે નહીં, જગતના પાપક નિયતા ઇશ્વર ગદાસ નથી પણ સર્વ મનુષ્ય અને દેવોના પિતા છે, અને માનવ બિદાનથી ઇશ્વર ખુશી થશે એમ માનવું પણ મૂર્ખાઈ બેરેનું છે, અને કદાચ જો એવા દેવો હોય તો તેમને વિચિત્ર અને દલકા ગણીને ગણકારવા ન જોઈએ, કાંણુ કે એવી વિચિત્ર અને દુષ્ટ વાસના નીચ અને પ્રિયવાસકત મનમાં જ રહી શકે.

સગદારો એવી રીતે વાંદવિવાદમાં પડ્યા હતા અને પિત્રોપિડસની મતિ મૂકાઈ ગઈ હતી ત્યારે તે વખતે એક વાઙ્ડી ધણુમાંથી જૂટી પડી સૈન્યની વચ્ચેમાંથી દોડી; અને તેમની આગળ આવી ત્યાં ઉભી રહી. મગદારો તેનો લાભ સુરેખરગ, એવું મનોહર સૌંદર્ય અને એની ચપલતા જોઈ માનદાશ્યમાં ડુબી ગયા, પણ યિઓક્રિટસ જોઈ એવી બાબતમાં વધારે સમજતો હતો તે એકદમ પિત્રોપિડસ તરફ ફરી બોલી ઉઠ્યો. 'આ રહ્યો તારો બસિ અરે નસીબવાન વીર ! બીજી કોઈ કુમારીની રાહ ન જોતા ઇશ્વરે તને જે મોકલેલો છે તેનો હોમ કર.' પછી તેઓએ તે વાઙ્ડીને 'પકડી, તે કુમારીઓની કમર પાસે લઈ જઈ નિયમાનુસાર મરોઆ કરી, તેને માંથે પુષ્પોનું નાજ પહેરાવી તેનું બિદાન આપ્યું, અને પછી પિત્રોપિડસનું 'અર' અને તે પ્રેરણા આપેલા બાલિદાનમાં વાત લઈને જાહેર કરી.

મદવાગ પડતાં ઇપેમિનોન્ડએ રાખી બાગુપર પાલદન લસકરતી દાર એક વાજી લીટીમાં ગોઠવવા માડી, એવા હેતુથી કે જમણી બાગુપરના સ્પાર્ટોનો બીજી યોગ્યથી જૂટા પડી જશે અને તેથી પોતે તેમનાપર મખત મારો ચલાવી તેનું બન તોડા સમર્થ થઇ શકશે. પણ દુસ્મનો તેનો આ દેવ સમજી જઈ પોતાની જમણી બાગુ લાખી કરી ઇપેમિનોન્ડસને ઘેરી સેવાની બાજી કરવા લાગ્યા, તેટલામાં પત્રિત મગ્ગના ૩૦૦ મોદાઓ સાથે પિત્રોપિડસ આવી પોએઓ અને સ્પાર્ટોનો પોતાની બાગુ પૂરેપૂરી લખાવી તે અથવા પાંચી સફેદી મેતે પહેલા તેમની ઉપર તૂટી પડ્યો. સ્પાર્ટોનો ગુદકમાંથી પ્રવીણ હતા એટલે જ્યારે જ્યારે તેમની દાર તૂટવા માટે ત્યારે મગ્ગલક અટકાવવા અને દાર કાપમ રાખતાં પણી ચપલ કરતા તે એમને સૂખી કે બપને વખતે મેળા મળીને સમગ્ર પ્રવન

કરવા તેઓ બધા સરદારો અને સિપાહો એક સરખા તત્પર હતા; છતાં બીજા બધા લશ્કરને બહુ મુઠી ઇપેમિનોન્ડસે તેમની જમણી બાજુ ઉપર જ દલ્લો કરવાથી અને તે જ વખતે પિલોપિડસ પણ ઘણી જ ઝડપ અને સૌરથી તેમની ઉપર તૂટી પડવાથી તેઓની મતિ મૂઝાઈ ગઈ અને તેમનો નિશ્ચય ડગ્યો. આને પરિણામે પ્લેલાં કદી ન જોયેલી એવી હાથ અને કાપાકાપી થઈ. આ કારણને લીધે પિલોપિડસ જોકે એક ન્હાના મેડનનો નાયક માત્ર હતો છતાં આ મુદ્દામાં મમત્ર બીઓસિયાના હાકેમ અને મુખ્ય સરદાર ઇપેમિનોન્ડસના જોડથી જ કીર્તિ તેને પણ મળી.

તે પછી તુરત તેઓને બીઓસિયાના હાકેમ તરીકે નીમવામાં આવ્યા અને તેઓ પિલોપોનીસસમાં દાખલ થયા અને કેટલાક શેહેરાને સ્પાર્ટા સામે ઉશ્કેરી, થીબ્સની તરફેણમાં ઇલિસ, આર્ગોસ અને આકેડીયા અને લેગેનિઆનો મોટો ભાગ લાવ્યાં. આ વખતે શિયાળો બેઠો હતો અને વર્ષના છેલ્લા મામતું બીજું પખવાડીયું ચાલતું હતું એટલે તેઓ પોતાના હોદ્દા પર માત્ર થોડા રોજ માટે હતા, કારણ કે પછીના માસની પ્લેલી તિથિએ તેઓને પોતાનો હોદ્દો છોડી દેવાની ફરજ હતી અને નવા હાકેમ નીમાવાનો નિયમ હતો. આ નિયમનું પાલન તેને માટે દેહાત દડ ઠરાવવામાં આવ્યો હતો.

બીજા સરદારો આ શિક્ષાથી ડરીને તેમ જ શિયાળું નહાઇ પમદ ન કરતા હોવાથી, પાછા ફરવાની તરફેણમાં હતા પણ પિલોપિડસ અને ઇપેમિનોન્ડસ એક બીજા સાથે મળી જઈ પોતાના સ્વદેશબધુઓને ઉશ્કેરી સ્પાર્ટા સામે નહી ગયા. યુરોટસ નદી પર સાર કરી તેઓએ સ્પાર્ટાનાં ઘણા ગામો લીધાં અને ઠેઠ સમુદ્ર મુઠીનો બધો મુલક ઉજડ કર્યો. આ ન્હાઇમાં તેમની માથે શિષ્ટર દળર ગ્રીક લશ્કર હતું, તેમાં થીબ્સનો બ્યારમા ભાગના ભાગે હશે, પણ એ બે વીરોની પ્રતિભા એવી હતી કે લશ્કરની કે બીજા સરદારોની સંમતિ મેળવ્યા વગર તેઓ જ્યાં જતા ત્યાં બધા ખુશીથી નેમની પાછળ જતા; કારણ કે કુદરતનો પ્રથમ અને સર્વોત્તમ નિયમ એક એવો છે કે જેઓને આશ્રયની જગર હોય તેઓએ એ આશ્રય આપવા સમર્થ હોય તેનાઓને પોતાના ઉપરી તરીકે પસંદ કરવા. અને જેવી રીતે એક બહાણના ઉતારોમાં બારામાં અને સારી ઝાંતુંમાં ખવાસીઓની સામા થાય છે અને તેમની મશ્કરી કરે છે પણ તોફાન થાય છે અને બચનો સમય આવે છે ત્યારે ખવાસીઓ તરત નજર રાખી તેઓની ચાતુરી ઉપર પોતાની સલામતીને આધાર મૂકી રીતે રાખી રહે છે, તેવી રીતે ઇલીઆ, આર્ગોસ અને આકેડીયાવાસીઓ થીબ્સનો ઉપર સરસાઇ ભોગવના અને સરદારોમાં પ્રથમ પદ મેળવવા પ્રયત્નો કરતા છતાં મુશ્કેલીનો વખત આવી લાગે ત્યારે થીબ્સ સરદારોની સૂચના મુજબ ચાલતા.

આ ન્હાઇમાં તેઓએ આકેડીયાને સમુક્ત કર્યું, મેસ્સેનિયામાંથી સ્પાર્ટાને હાકી કાઢ્યા અને તેના અસવ વતનીઓને પાછા બોલાવ્યા, તેવી જ રીતે આઇયોમને પૂર્ણ તેઓએ ફરી વસાવ્યું, અને પાછા ફરતા તેમને અટકાવવા માટે એથન્સવાસીઓએ સંયોગી ભૂમીમાં તેમના પર દલ્લો કર્યો તેઓને પણ તેમજે દરાવ્યા.

આના પરાક્રમથી મમત્ર ગ્રીસ તેમને સાનદાયર્યથી અભિનંદન કરતું હતું, પણ તેમના સ્વદેશી બાઈબોલી અદેખાઈ, જે તેમની કીર્તિની સાથે વધ્યા જતી હતી તેજે તેમને

માટે અણુપટ્ટો અને દૂર આવકાર તૈયાર કર્યો હતો; કારણ કે તેઓના પાછા ફર્યા પછી નિયમ પ્રમાણે પ્રથમ માસમાં પોતાનો હોદ્દો ન છોડતાં ચાર માસ સુધી તે જારી રાખવા માટે તેમના પર કામ ચલાવવામાં આવ્યું: કે જે ચાર માસમાં તેમણે મેસેનિઆ, આંટીયા અને લેકોનિઆમાં ઉપર કહેલાં કર્યો કર્યો હતો.

પિલોપિડસની તપાસ પ્રથમ શરૂ થઇ અને તેટલા માટે તેને જોખમ વધારે હતું પણ આખરે બંને છૂટી ગયા. હપેમિનોન્ડસ તેની વિરુદ્ધના આરોપો અને નિંદા સદન-શીલતાથી સાંખી રહ્યો; કારણ કે પોતાના સ્વદેશબંધુઓ જે વીતાડે તે સહેલું એમાં તે પોતાના ધૈર્યની અને ઉદાત્ત મનની કસોટી સમજતો હતો; પણ પિલોપિડસ કુદરતી રીતે ગરમ સ્વભાવનો હતો, અને વળી તેના મિત્રોએ વેર લેવા ઉશ્કેર્યો એટલે તેણે નીચેના પ્રસંગ સાંધેલ.

વક્ત્રા મેનેસ્લાઇડસ કેરોનના ધરમાં સાથે મળેલા વીરોમાંનો એક હતો. આ માણસ સારો હતો પણ દલકા સ્વભાવનો અને નીચ વૃત્તિનો હતો. પોતાને ખીલ વીરોના નેટકું માન' ન મળવાથી તેમની નિંદા કરવી તેણે શરૂ કરી અને આ નિંદા હપેમિનોન્ડસ અને પિલોપિડસના સંબંધમાં તેમના છૂટી જવા પછી પણ તેણે જારી રાખી: તે એટલે સુધી જતો પાગ્યો કે તેણે હપેમિનોન્ડસ પાસેથી ખીઆસિયાની દાકેમી છીનવી લીધી અને લાંબા વખત સુધી તેમની સામે એક સળસળ પણ ઉભો રહ્યો. પણ તે પિલોપિડસની નિંદા કરતો તેની કોષ્ટએ દાદ દીધી નહીં એટલે પિલોપિડસ અને કેરોન વચ્ચે અટસ પડાવવાની તેણે યુક્તિ રચી. ઈર્મ્યાણુ પુરુષોની એ પ્રકૃતિ હોય છે કે જ્યારે પોતે ખીલથી દલકા પડે છે ત્યારે તે પુરુષોને કોઈ ત્રીજા કર્તા ઉતરતા બતાવવામાં તેઓ સતોષ માને છે. એ જ પદ્ધતિસર મેનેસ્લાઇડસ દ્વેષ જાહેરસભામાં કેરોનનાં પરાક્રમે વખાણતો અને તેની ચ્દડાઇઓ અને જીતોની પ્રસંશા કરતો. સર્વથી વધારે ધ્યુકૂના યુદ્ધ પ્લેલાં યોદ્ધા વખત ઉપર જ પ્લેટિઆ આગળ કેરોનની સરદારી નીચે ઘોડેસવાર લશ્કરે મેળવેલી જીતને તે બહુ મોટું રૂપ આપી તેની યાદગિમ્માં કંઈ સ્મરણસ્થાયક ચિન્હ કાચખને માટે ઉભું કરવાની ટોચેય કરવા લાગ્યો.

તે માટે તેણે નીચલો પ્રસંગ હાથમાં લીધેલ. સાહસીક્રમના એન્ડ્રોસાઇડીસ નામના ચિત્રકાર પામે થીબનો કંઈ એક યુદ્ધનું ચિત્ર કરાવના હતા અને આ ચિત્ર તે થીબસમાં જ તૈયાર કરતો, તે ચિત્ર લગભગ તૈયાર થઇ રહેવા આવ્યું ત્યાં કુલ્લ થયું અને તેને થીબસ છોડી જતું પડ્યું. મેનેસ્લાઇડએ લોકોને સમજાવ્યા કે એ ચિત્ર અત્યુક દેવગમાં ટાંચતું અને તેની નીચે લેખ કોનરાવનો કે એ ચિત્ર કેરોનના એક યુદ્ધનું હતું અને એમ કરવામાં તેઓ હેતુ પિલોપિડસ અને હપેમિનોન્ડસની છાત્તિને જાંખપ લગાડવાનો હતો. અને ખરેખર, આટલી બધી અને અગત્યની જીતો કરતાં એક ન્દાની જપાજપી જેમાં એક છુદ સ્પાર્ટન નામે જોરાન્ડસ અને ખીલ ચાગીય જણ મરાયા તેને વધારે મદત્ત આપતું એ વિચાર જ મુખાંધ બરેલો હતો. પિલોપિડસ એટલા માટે એ દરખાસ્તની વિરુદ્ધ થયો અને તેણે જણાવ્યું કે કોષ્ટ પણ યુદ્ધમાં જીતવું માન ખામ અમુક એક માન્યમને આપવું એ તેમના દેશના કાયદા અને પદ્ધતિથી પ્રતિબુદ્ધ હતું. કેરોનનાં તેણે ધણાં વર્ષાણુ કર્યા પણ તેણે તે સાથે એટલું પણ જણાવ્યું કે મેનેસ્લાઇડસ ઈર્મ્યાણુ અને નીચ

તિનો માણસ હતો; વળી તેણે થીબનોને ચોખ્ખું પૂછ્યું કે "શું તમે પ્લોટિઆના પુત્ર
લાં કંઈ મહાકાવ્યો કર્યાં જ નથી ?" આ ઉપરથી મેરેક્રાઇડસનો બારે દંડ કરવામાં
આવ્યો અને તે દંડ આપવા તે સમર્થ ન હતો એટલે તેણે રાજ્યબ્યવસ્થા ઉલટાવી
આપવા પ્રયત્ન આરંભ્યા. આ વિગતો ઝીણી છે છતાં તેમાંથી લોકોનાં ચરિત્ર અને જીવન
પર સાફ અજવાળું પડે છે.

તે અરમાં ફેરીના 'ટાઇન્ટ'* એલેક્ઝાન્ડરે થેસસલીના કેટલાંક શહેરો પર હલ્લો
પાડ્યો. આવી તે આખા દેશને પોતાના કાબુ તળે લાવવાનો પોતાનો ગ્રામ ધરાદો અમલમાં
લાવવા પ્રયત્ન કર્યો; તે જોઈને થેસસલીવાળાઓએ થીબ્સ પાસે એક સરદાર અને યોદ્ધા
લશ્કરની મદદ માગી. પિલોપિડસે ઇપેમિનોન્ડને સ્પાર્ટાની બ્યવસ્થા કરવામાં રોકાયેલો જોઈ
પોતે જવા માટે તૈયાર થયો; કારણ કે તે પોતાની લશ્કરી ચાતુરીને કટાવા દેવા રાજી ન
હતો અને તેની ખાત્રી હતી કે જ્યાં ઇપેમિનોન્ડસ હોય ત્યાં બીજાની જરૂર ન હતી
એટલે તે પોતાના લશ્કર સાથે થેસસલી પર કુચ કરી ગયો, અને તેણે જલ્દીથી લેરીસ્સા
હાથ કર્યું; અને તે પછી તુરત એલેક્ઝાન્ડર આવીને શરણ થયો એટલે પિલોપિડસે તેને
નષ્ટ અને દુષ્ટ બનાવી જુલમગાર મટાડી ન્યાયી રાજ બનાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પણ આ-
ખરે તેની ફરતા અને અણધારવામાં ફેર ન થતો જોઈ, તથા તેની ફરતાની, તેના વિષ-
મની અને તેના લોભની નવી ફરિયાદો સાંભળી, પિલોપિડસે તેની સાથે સખ્તાઈથી વર્તન
કર્યું; જે પરથી તે ચોખ્ખોબાનોને સાથે લઈને ન્હાસી ગયો.

એ જુલમગારથી થેસસલીને મુક્ત કરી પિલોપિડસ મેકિડોનિયામાં આગળ વધ્યો. તે
દેશના રાજા એલેક્ઝાન્ડર સામે ટાલમીએ વેર બાધ્યું હતું અને તેઓ બન્નેએ પિલોપિડસને
મધ્યસ્થ તરીકે બોલાવ્યો. આપરથી તે ત્યાં ગયો અને તેમના કંકાસનો નીવેડો લાવ્યો;
જે મેકિડોનિયોને દેશનિકાલ કરવામાં આવ્યા હતા તેઓને પાછા બોલાવ્યા અને રાજાના
બાઈ ફિલિપ તથા ઉચ કુળના બીજા ત્રીસ યુવાનોને જામીન તરીકે લઈ તે થીબ્સ પાછો
કર્યો; આ જામીનોને થીબ્સ લઈ આવવાનો તેનો હેતુ થીબ્સ પોતાના ન્યાયી અને સત્ય-
પ્રિય સ્વભાવની પ્રતિષ્ઠાથી અને તે શાંતિની ખ્યાતિથી કેવી પહોંચીએ પહોંચ્યું છે એ આખા
ગ્રીસને બતાવી આપવાનો હતો.

આ જ ફિલિપે આગળ ઉપર ગ્રીસને જીતવા અને ગુલામગિરિમાં લાવવા પ્રયત્ન કર્યો;
તે અત્યારે બાલક હતો; અને થીબ્સમાં પેમિનિસના ઘરમાં ઉછર્યો તે ઉપરથી એમ મનાય
છે કે તેણે પોતાના આદર્શ તરીકે ઇપેમિનોન્ડસને લીધો હતો અને કદાચ એ મહાવીરની
મુદ્દકલા જે એના ચરિત્રનો માત્ર ન્હાનો ભાગ હતો તેનો તેણે ધ્યાનથી અભ્યાસ કર્યો

* 'ટાઇન્ટ' એ અંગ્રેજી શબ્દનો અર્થ જુલમગાર થાય છે; પણ ગ્રીકમાં એ શબ્દનો અર્થ
એવો નથી. ગ્રીસમાં જે કોઈ કાયદાનાં બંધન તોડી રાજ્યસત્તા હાથ કરી લેતો તેને ગ્રીક લોકો
'ટાઇન્ટ' કહેતા એવા રાજ્યકર્તાનું શાસન હમેશા જુલમી હોય એ આશયક ન હોય; શાખલા
તરીકે એથન્સમાં પીસીસ્ટેટસનો અમલ તદ્દન નરમ હતો; પરંતુ એવા ટાઇન્ટોના અમલ પર
કોઈ ભતનો અંકુશ ન હોવાથી તેમનું વલણ આપ અખતિયારી અને જુલમ તરફ ખીમે ખીમે
થતું ગયું અને એ પરથી એ શબ્દનો રૂઝ અર્થ જુલમગાર થઈ ગયો છે આ પુસ્તકમાં જ્યાં જ્યાં
સ્પષ્ટતાની ખાતર જરૂર એવું લાગ્યું છે ત્યાં ત્યાં મૂળ 'ટાઇન્ટ' શબ્દ જ લખાયો છે.

પણ હોય; પણ મિતાયાર, ઉદાત્ત સ્વભાવ, અને ન્યાયપુદ્ધિ તથા નમ્રતા જેના અંશ વીર
ધર્મેભિનોન્નસમાં પણ હતા, તેમાં તો શિક્ષિતને બિલકુલ હીરણ્ય કુદરતે આપેલા નહતો કે
કેળવણીથી આવવા પામ્યો નહતો.

આ પછી ફરીના એલેક્ઝાન્ડર મંબંધી ચેસ્તલીના ભોદાએ ફરી ફરિયાદ કરી કે તે
તેમના રોહેરા ઉપર નજર નાખે છે અને તેને પચાવી પાડવાના પ્રયત્ન રમે છે ત્યારે
પિત્રોપિડસ અને હસ્તીનિઅસને તેમની મદદે મોકલવામાં આવ્યા. પણ યુદ્ધની કંઈ જરૂર
ન લાગવાથી તેઓ સાથે કંઈ સૈન્ય લાવ્યા ન હતા અને તેથી પ્રસંગને લઈને તેઓને
ચેસ્તેસિયન લશ્કરની મદદ લેવી પડી.

તે જ વખતે મેકિડોનિયામાં નવાં બહુ જાતનાં, કારણ કે ટાલમીએ રાજતુ પુન કરી
રાજ્યસત્તા ધારણ કરી હતી. મર્ગનારના મિત્રોએ પિત્રોપિડસને મદદે બોલાવ્યો પણ તેની
પાસે પોતાનું કંઈ સૈન્ય ન હોવાથી તેણે અડપથી બાહુતી તલ્લજર ઉણું કપું અને તુરત
જ ટાલમી સામે કુચ કરી ગયો. તેઓ નજીક પહોંચ્યા એટલે ટાલમીએ બાહુતી લશ્કરને
સૌંચ આપી પોતાની તરફેણમાં ખેંચી લીધા છતાં પિત્રોપિડસના નામથી બહી નહીને તે
એક મુરબ્બી પામે જાય તેવી રીતે તેની પાસે ગયો અને વીનવણી કરી તેને શાંત પા-
ડવા પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો; તથા છેલ્લા ગળના બાઈઓ માટે રાજ્ય સાચવવાનું તથા થીબનોના
મિત્રોને મિત્ર અને દુસ્મનોને દુસ્મન ગણવાનું વચન આપવા મંડ્યો. આ શરતો બળ-
વવા માટે પોતાના પુત્ર ફાઇથોક્સેનસ અને તેના પચાસ ગાદિવાને તેણે જામીન તરીકે
આપ્યા. આ બંધાને પિત્રોપિડસે થીબસ મોકલી આપ્યા. પણ બાહુતી લશ્કરના દગાથી
ગુસ્સે થઈ, અને તેઓએ પોતાની માયમત્તા અને કુટુંબકળીશો શસેલસમાં રાખ્યાં છે
એમ ખબર મળવાથી તેના ચુનાહનું વેર વાગવા તે રોહેર ઉપર છાપો મારવાનો પિત્રોપિ-
ડસે ઠરાવ કર્યો. તે પરથી કેટલુંક ચેસ્તેલીયન લશ્કર એકઠું કરીને તે રોહેર પર ચઢી ગ-
યો. પણ તે પહોંચ્યા એટલામાત્રે જીલમગાર એલેક્ઝાન્ડર પોતાના લશ્કર સહિત આવી
પહોંચ્યા. પિત્રોપિડસે ધાર્યું કે એલેક્ઝાન્ડર પોતાની ચાલચલગત માટે માશી માગવા આ-
વ્યો, છે એટલે હસ્તીનિઅસની સાથે પોતે તેની પાસે ગયો. કેવા નજર અને નડોર લઈ-
યના માણસ સાથે કામ પાડવાનું છે તે પિત્રોપિડસને ખબર ન હતી એમ ન હતું; પણ
તેના મનમાં એમ હતું કે તેની પોતાની પ્રતિભા અને થીબસની પ્રતિદાને લીધે એલેક્ઝા-
ન્ડર કેઈ જાતનો બલાતકાર કત્તાં બેઠકરો. પણ એલેક્ઝાન્ડરે જ્યારે તેમને બિનદયિયાર
એકલા આવતા જોયા ત્યારે તેણે તેમને એકદમ પકડી લીધા અને ફાસેલસ સાં કહ્યું.
આ બંધાતકાથી તેની બંધી પ્રજા દિગ્મુદ અને બચબીત થઈ ગઈ. કારણ કે તેમને નહી
બાસું કે આવાં ઉઘાડાં અન્યાયી પગલાં પછી તે કોઈની પણ દરકાર કર્યા સિવાય કોઈ
આદમી પોતાની જાંઘી માટે બેઠકાર થઈ ગયો હોય. તેની માફક વર્તી.

જ્યારે આ બલાતકારની ખબર થીબસ પહોંચી ત્યારે થીબસવાસીઓને એટલો બધો

જે તે બાહુતી લશ્કર એટલે જે વધારે પેલા આપે તેની તરફી લડે તે. જોયક દુનિયામાં દરેક
લશ્કરને પચાર મળે છે પણ એક દેશનું લશ્કર વધારે પચાર મળે દુસ્મનને મળી ન જાય તેથી
કેટલું બાહુતી લશ્કરને દેશનું બંધન ન હોતા માત્ર પચારનું જ બંધન હોય છે દિવના ઇતિહા-
સમાં ઇબ્રાહિમ ખાદી એ એવા એક લશ્કરના સરદાર તરીકે બહુનો છે

શુસ્સો ઝઢડ્યો પે તેઓએ એકદમ કુચ કરી જવા લાગરને હુકમ આપ્યો; પણ ઇપેમિનોન્ડસ તેમની ઇતરાજમાં હતો એટલે તે લાગર પર ખીજ સરદારોની નીમણૂક કરી.

પિલોપિડસને તે 'ટાઇન્ટ' ફેરી લઇ ગયો અને રાત્રઆતમાં કેદ પકડાવાથી પિલોપિડસ સારી પેઠે નાચ થયો હશે એમ ધારી સર્વ કોઇને તેની પાસે જવાની છૂટ રાખી; પણ પિલોપિડસે ફેંગીવાસીઓને દિલગિરીમાં ગરકાડ જોઈ તેમનું સાંત્વન કર્યું અને કહ્યું કે હવે વેરનો સમય નજીક આવ્યો છે. અને એલેકઝાન્ડરને કહેવરાવ્યું કે "તું ત્હારી નિર્દોષ ઝંખનામાંથી એટલા બધાને હમેશા વેદના કરે છે તથા ભારી નાખે છે, અને વળી જે પુરુષ ત્હારા હાથમાંથી છૂટતાવેત જ તને ઘટતી શિક્ષા કરવામાં ચલશીલ થશે એ ચોક્કસ છે તેને બચાવે છે એ કેવડી મોટી ભૂખાઇ ગણાય". એલેકઝાન્ડર તેની બેદરકારી અને ઉદાર મન જોઇ આશ્ચર્ય પામી બોલ્યો "ખેતના મોઢામાં જવાની એટલી બધી ઉતાવળ પિલોપિડસને શું આવી છે?" પિલોપિડસે જવાબ મોકલ્યો: "એટલી જ કે તો પછી દેવોના અનિવાર્ય શુસ્સામાં આવી ત્હારી નીચ ગતિને તું જલ્દી પામે."

તે પછી એલેકઝાન્ડરે તેના રક્ષકો શિવાય બાકીના બધાને તેની પાસે જતા બંધ કરી દીધા. તોપણ જેસનની પુત્રી થીબી જે એલેકઝાન્ડરની સ્ત્રી હતી તેણે પિલોપિડસની નિંદર હિંમત અને ઉમદા ખવાસની ખબર તેના રક્ષકો પાસેથી સાંભળી; તેથી તે પિલોપિડસને જોવા અને તેની સાથે વાતચિત કરવાને ઉત્સુક બની. જ્યારે તે કેદખાનામાં દાખલ થઇ ત્યારે એનાં હલકાં કપડાં અને સાધારણ દેખાવથી પિલોપિડસની આકૃતિની ભખતા તેની નજરમાં એકદમ ન આવી. અને તેના હલકાં કપડાં, હલકા ખોરાક અને વિખરાયેલા વાળથી તેના તરફ લાયક વર્તણૂક ચલાવવામાં આવતી નથી એમ ધારી તે ડુસકે ડુસકે રેવા લાગી. પિલોપિડસ જે પોતાને મળવા આવનારને ઝોળખતો ન હતો તે આશ્ચર્યમાં પડ્યો; પણ જ્યારે તે કાણ છે એ તેને ખબર મળી ત્યારે તેણે થીબીને જેસનની પુત્રી કહી બોલાવી; કારણ કે જેસન સાથે તે ગાઠ પગિયમાં આવ્યો હતો. અને તેણીએ જ્યારે કહ્યું કે "ત્હારી સ્ત્રીની મને દયા આવે છે" ત્યારે પિલોપિડસે જવાબ આપ્યો "અને તું વિના બેડીએ એલેકઝાન્ડરને સહી શકે છે એટલે મને ત્હારી દયા આવે છે." આથી થીબીને ઘણી લાગણી થઈ આવી; કારણ કે તે એલેકઝાન્ડરને ધિક્કારતી હતી. તેના અસંખ્ય દુરાચાર ઉપરાંત એલેકઝાન્ડર તેણીના બાઈની સાથે કુદરત વિરુદ્ધ સંબંધ રાખતો હતો. આ પરથી અને પિલોપિડસ સાથેની વારવારની વાતચિત જેમા પોતાનાં દુઃખ તે તેને જણાવતી હતી તેથી તેનો પોતાના ઘણી પરનો અણગમો અને ધિક્કાર વધારે થયો.

થીબીન સરદારો યેસસલીમાં દાખલ થયા; પણ કમનસીબથી કે પછી કમહોંશી-યારીથી કઇ પણ કર્યા શિવાય તેઓ નામોશીમાં પાછા ફર્યા; તેઓનો દરેકનો દય હઝાર ફાકમા દડ થયો અને યેસસલી પર ઝહડી જનાર લાગરની સરદારી પર ઇપેમિનોન્ડસની નીમણૂક થઈ.

નવા સરદારની કીર્તિથી યેસસલીયનો ઉત્સાહિત થયા અને તેઓએ એવાં બંડ ઉઠાવ્યાં કે 'ટાઇન્ટ'ના મુલકો તદ્દન તેના હાથમાંથી ગયા જેવા થઇ ગયા એટલે બધા તેના મિત્રો અને સરદારોમાં બચ પેસી ગયો અને તેની પ્રજા બંડ ઉઠાવવા અને તેને શિક્ષા થયેલી જેવા એટલી જ તૈયાર થઇ ગઇ.

પણ હોય; પણ મિતાયાર, ઉદાત્ત સ્વભાવ, અને ન્યાયશુદ્ધિ તથા નમ્રતા જોના, અંશ'વાર
ધ્યેમિનોન્મમમાં ધણી હતા, તેમાં તે પિત્રિપત્ને બિલકુલ હીસ્સો કુદરતે આપેલો નહોતો કે
કેશવણીથી, આજવા પામ્યો નહોતો.

આ પછી ફરીના એતેકજાન્ડર સંબંધી ચેરમળીના લોકોએ ફરી ફરિયાદ કરી કે તે
તેમના શેહેરો ઉપર નજર નાખે છે અને તેને પચાવી પાડવાના પ્રયત્ન રચે છે ત્યારે
પિત્રોપિત્રસ અને છમ્મીનિઅસને તેમની મદદે મોકલવામાં આવ્યા. પણ યુદ્ધની કંઈ જરૂર
ન લાગવાથી તેઓ માથે કંઈ મેન્ય લાગ્યા ન હતા અને તેથી પ્રસંગને લઈને તેઓને
ચેરમેસિયન લશ્કરની મદદ લેવી પડી.

તે જ વખતે મેકિડોનિયામાં નવાં બડ જગ્યાં, ઠારણ કે ઠાવળીએ રાજ્યનું પુનઃ કરી
રાજ્યસત્તા ધારણ કરી હતી. મરેનારના મિત્રોએ પિત્રોપિત્રસને મદદે બોલાવ્યો પણ તેની
પાસે પોતાનું કંઈ સૈન્ય ન હોવાથી તેણે ઝડપથી બાહુતી લશ્કર ઉજી કર્યું અને તુરત
જ રેલિમી સામે કુચ કરી ગયો. તેઓ નજીક પહોંચ્યા એટલે ઠાવળીએ બાહુતી લશ્કરને
લોચ આપી પોતાની તરફેણમાં ખેંચી લીધા છતાં પિત્રોપિત્રસના નામથી બંધી જંબને તે
એક મુગ્ધાઈ પામે જાય તેવી રીતે તેની પામે ગયો અને વીનવણી કરી તેને શાંત પા-
ડવા પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો; તથા છેવટે રાજ્યના બાઈઓ માટે રાજ્ય માચરવાનું તથા યીબનેના
મિત્રોને મિત્ર અને દુશ્મનોને દુશ્મન ગણવાનું વચન આપવા મંડ્યો. આ ચત્રો બળ-
વવા માટે પોતાના પુત્ર ફાઇલોપ્સેનસ અને તેના પચાસ ગોઠિયાને તેણે જામીન તરીકે
આપ્યા. આ બધાને પિત્રોપિત્રસે થીબ્સ મોકલી આપ્યા પણ બાહુતી લશ્કરના દગાથી
શુભે થઈ, અને તેઓએ પોતાની માત્રમતા અને કુટુંબકીયો શક્તિલક્ષમાં રાખ્યા છે
એમ ખમગ મગવાથી તેના શુનાહનુ વેર વાગવા તે શેહેર ઉપર છાપે આરવાનો પિત્રોપિ-
ત્રસે કરાર કર્યો. તે પછી કેટલુંક ચેરમેસિયન લશ્કર એકઠું કરીને તે શેહેર પર ચઢી ગ-
યો. પણ તે પહોંચ્યા એટલામાત્ર જુલમગાર એતેકજાન્ડર પોતાના લશ્કર સહિત આવી
પહોંચ્યા પિત્રોપિત્રસે ધાર્યું કે એતેકજાન્ડર પોતાની સાચચયગત માટે આશી મગિવા આ-
વ્યો છે એટલે છમ્મીનિઅસની સાથે પોતે તેની પાસે ગયો. કેવા નષ્ટ અને નકાર હા-
યના માણસ સાથે કામ પાડવાનું છે તે પિત્રોપિત્રસને ખબર ન હતી એમ ન હતું, પણ
તેના મનમાં એમ હતું કે તેની પોતાની પ્રતિજ્ઞા અને થીબ્સની પ્રતિજ્ઞાને લીધે એતેકજા-
ન્ડર 'મોઝ જાતનો બલાતકા' કગતાં અટકશે પણ એતેકજાન્ડરે જ્યારે તેમને બિનદધિવાર
'એકલા આવતા જોયા ત્યારે તેણે તેમને એકદમ પકડી લીધા અને ફાઈલસ સગ કર્યું
આ બંધાતકાથી તેની બંધી પ્રજા દિગ્મૂઢ અને બચબીત થઈ ગઈ ઠારણ કે તેમને નક્કી
બાસ્તું કે આવા ઉલાડા અન્યાયી યગલાં પછી તે મોઝની પણ દરકાર કર્યા શિવાય કેઈ
આદમી પોતાની જાંઘી માટે બેઠકા થઈ ગયો હોય તેની આંધક વર્તશે.

જ્યારે આ બલાતકાની ખબર થીબ્સ પહોંચી ત્યારે થીબ્સવાળીઓને એટલો બધો

† બાહુતી લશ્કર એટલે જે વધારે પેશા આપે તેની તરફથી લડે તે જરૂર કુનિયામા દરેક
લશ્કરને પચાસ મળે છે પણ એક દેશનું લશ્કર વધારે પચાસ મળે દુશ્મનને મળી ન જાય તેથી
લશ્કર બાહુતી લશ્કરને દેશનું બંધન ન હોતા માર્ગ પાળતું જ બંધન હોય છે દિલના ઉત્તિહા-
સમાં ઉપાદિષ્ટ નાદો એ એવા એક લશ્કરના સરદાર તરીકે બસીતો છે

એગિસિયેઅસની સરદારી નીચે મહાન શાહની મામે વિગ્રહ ચઢાવી સમા અને એકમેટાના મુલકોને કુળવી મુક્યાં હતાં તે સ્પાર્ટાના જાન અને સમુદ્ર પરના સામ્રાજ્યને તોડી તેની હકુમત ફક્ત ટેઇગીટસ અને મુરોટસની વચમાં લાવી મુકનાર વીર તે આ છે. 'આ' જ કારણથી આટાઝિસસે તેનો ઘણો સત્કાર કર્યો. પણ જ્યારે વાતચિતમાં તેણે 'જેથું કે પિલોપિડસ સ્પાર્ટાને કરતાં વધારે સ્પષ્ટ અને એથન્સવાસીઓ કરતાં ઘણા સખ્ત શબ્દોમાં પોતાના વિચારો પ્રદર્શિત કરતો હતો ત્યારે તો તેને માટે આટાઝિસસને વધારે માનની લાગણી થઇ. અને રાજ્યો પોતાની લાગણીઓ ભાગ્યે જ ગુપ્ત રાખી શકે છે તે પ્રમાણે તેણે પોતાની લાગણીઓ સંતાડવાને બદલે પિલોપિડસ માટે પોતાને ફેટકું માન છે તે બીજા એલગીઓ સમક્ષ બતાવી આપ્યું. એટલું ખરું કે બધા ગ્રીકોમાં તેણે સર્વથી વધારે માન સ્પાર્ટન એન્ટલકાઇડસને આપ્યું લાગે છે; કારણ કે તેણે પોતે ખેરેલો દાર કાઢી અત્તરમાં બેઠો અને પછી તે દાર એન્ટલકાઇડસને ભેટ આપ્યો હતો; પણ જો કે એવી બધી છૂટ તેણે પિલોપિડસ સાથે લીધી ન હતી છતાં તેણે તેને કિમતી અને ભવ-કાદાર ભેટો આપી અને તેની બધી માગણીઓ સ્વીકારી; તે માગણીઓ નીચે પ્રમાણે હતી- બધા ગ્રીકો સરખા સ્વતંત્ર હોવા જોઈએ; મેરસેનાને ફરી વસાવવું જોઈએ; અને થીબનોને શાહના પરપરાના મિત્રો તરીકે ગણવા જોઈએ."

આ જવાબ સાથે તે પાછો ફર્યો પણ શાહની મહેરબાનીની નિશાની તરીકે એકાદ ચીજ શિવાય બીજી એક પણ ભેટ તેણે સ્વીકારી નહીં. અને આ બનાવથી બીજા એલ-ગીઓને થોડી નામોશી લાગી ન હતી. એથન્સવાસીઓએ ટાઇમાગોરસને ઘણી ભેટ લેવા માટે દેહાંતની શિક્ષા કરી; અને તે શિક્ષા બ્યાજબી હતી; કારણ કે તેણે માત્ર સોનું રૂપું સ્વીકાર્યું એટલું જ નહીં પણ એક ઉત્કૃષ્ટ પલ્લવ અને તે બીજાવવા માટે નોકરો પણ સ્વીકાર્યા, જાણે કે એકલાથી ગ્રીક લોકો અનુપમા ન હોય. તે ઉપરાંત તેણે ચાર કોડી ગાય અને તેમની ચાકરી કરવા ભરવાડ પણ સ્વીકાર્યા; જાણે કે પોતાની તબિયત માટે ગાયના દૂધની જરૂર ન હોય; અને સર્વથી વધારે તો તે પોતે રાજ્યધાનિથી સમુદ્રકિનારા પર પાલખીમાં બેસીને ગયો, જેનું ચાર ટેલંટ જેટલું ભારે ખર્ચ પણ શાહે આપ્યું હતું. પણ તેણે ભેટો સ્વીકાર્યા એ કાગળથી જ એથન્સવાસીઓ એના ઉપર ગુસ્સે થયા એમ ખાત્રીથી કહેવાય નહીં. કારણ કે જ્યારે બપોર ઉપાડનાર એપિક્રિટિસે ભરસભામાં પોતે શાહ તરફથી ભેટ મેળવવાનું કબૂલ કર્યું અને વળી હમેશું કે તેનો વિચાર તો એવા એક દરાવને માટે દરખાસ્ત મુકવાનો છે કે દર વર્ષે નવ નવા આર્કનની ચૂંટણી કરવાને બદલે નવ ગરીબ શેહેરીઓને શાહ પાસે એલગી તરીકે મોકલવાની રસમ કહાડવી ધટે છે; તે એટલા માટે કે તેની પામેથી ભેટ મેળવી તેઓ પૈસાદાર થાય; ત્યારે સભાએ તેની વાત હસી કાઢી હતી. એથન્સવાસીઓને સર્વથી વધારે ચટકો તો એટલા માટે લાગ્યો જણાય છે કે થીબનોની બધી માગણીઓ સ્વીકારવામાં આવી હતી; એથન્સવાસીઓએ એટલા વિચાર ન કર્યો કે જેઓ હમેશ લશ્કરી ક્ષાને આટલું બધું માન આપતા હતા તેઓના મન પર પિલોપિડસની પ્રતિષ્ઠા તેમના વક્તાઓ કરતા ઘણી જ વધારે ઉંડી છાપ પાડે જ.

શાહની દરબારની આ મુલાકાતને પરિણામે મેરમેના ફરી વસાવવા માટે' અને બાકીના ગ્રીસની સ્વતંત્રતા કાયમ રખાવવા માટે તેને બહુ માન મળ્યું.

હપેમિનોન્ડસે પોતાની કીર્તિ કરતાં પિતૃપિડસની સલામતી પર વધારે ધ્યાન આપ્યું; અને એકદમ હુમસો લઈ જવાથી એલેકઝાન્ડર એટલે બધા નિરાશ થશે કે કદાચ પોતાના બંદીવાનનું ખુન કરી બેસશે, એમ ધારી તેણે વિચલ સંબાળ્યો; પોતાની બધી તૈયારી બજા કરતો હોય તેમ તેની આસપાસ ધુમ્પા કરી તેનું અભિમાન નરમ ન પાડ્યું તેમ તેની દૂરતા અને ઉચ્ચતા વધવા પછુ ન દીધી; કારણ કે તેને ખબર હતી કે એલેકઝાન્ડર રાક્ષસી સ્વભાવનો અને ન્યાય કે વિવેકને ગણે તેવો નહોતો; કેટલાકને શુભતા દાટી મુકતો, ખીજને રીંછના જેવો પોશાક પહેરાવી ગમતને ખાતર તેમની પાછળ શીકારી કુતરાઓને છોડી મુકતો અથવા તેમને તીર ખારી સ્વધામ પહોંચાડતો; એલિબિયા અને રોક્રસાના ભોકાને ખિત્તા દાખલ આમંત્રણ કરી, રક્ષકોથી ઘેરી લઈ તેમને કાપી નાખ્યા હતા; વળી પોતાના કાકાનું જે બાલાયી ખૂન કર્યું તે બાલાને ધાર્મિક ક્રિયાઓથી પવિત્ર બનાવી, તેને દાર ચડાવ્યા અને દેવોને જેમ બલિદાન અપાય તેમ બલિદાન આપતો હતો; છતાં એક વખતે મુરિપિડિસના એક કર્ણાજનક બેલનો પ્રયોગ જોઈને તેને એટલી બધી અસર થઈ હતી કે તે નાટકશાળાની ખંદાર ચાલ્યો ગયો અને તેજ વખતે પ્રયોગ બજાવનાર એલાડીને કહેવરાવ્યું કે ત્યારે કોઈ રીતે નિરાશ ન થતાં બને તેટલી અચ્છી સજાઈથી ત્યારે ભાગ બજાવે; કારણ કે હું કાંઈ અણગમ્યાથી ઉભી ગયો નથી; પણ હું જે કદી માણસને મોતની શિક્ષા કરતાં કોઈની દયા ખાઉ નહોં તેને હેકયુબાઈ અને એન્ડ્રોમાકોનાં દુઃખથી રડતો બધા જુવે એ મને ધરમ બરેખું લાગવાથી જ ઉઠી ગયો છું.

આ નીચ ટાઇટલ હપેમિનોન્ડસના નામ અને પ્રતિજ્ઞાથી જ એટલે બધો બપોળી ન થયો કે તેણે બદલો આપવા એલમી મોકલ્યા; પણ એવા નીચ પુરુષના એલમી સ્વીકારવા હપેમિનોન્ડસે ના કહી; તેને માત્ર ત્રીશ દિવસની મહેતલ આપી અને તે દરમિયાન ધરમી નિઅસ અને પિયોપિડસને તેના હાથમાંથી છોડવી લઈ તે પોતાના લશ્કર સાથે તુરત પાછો રવાના થયો.

આ પછી તુરત થીબનોને માણસ પડ્યું કે એથ-સવાસીઓએ તથા સ્પાર્ટનોએ ધરાનના શાહ પાસે એલમી મોકલી તેને પોતાના પક્ષમાં લેવાનો પ્રયત્ન આદર્યો છે તે પરથી થીબનોએ પોતા તરફથી પિતૃપિડસને મોકલ્યો; અને પ્રતિજ્ઞાએ તેની પમદગીને અનુમોદન આપ્યું; કારણ કે જેવો તેણે શાહના મુલકમાં પગ મુક્યો કે તુરત તેને બધેથી આદરમાન મળવા માંડ્યો; સ્પાર્ટનો સાથેનાં તેનાં યુદ્ધની ખ્યાતિ એલિઆમાં પ્રસરી ગઈ હતી; અને લ્યુક્ટ્રાના યુદ્ધ પછી નિરંતર વિજયની ખબરોએ તેની કીર્તિને છેક દૂરના મુલક સુધી પહોંચાડી હતી. એટલે જ્યારે તે શાહના દરબારમાં પહોંચ્યો અને બધા અમીરવર્ગની સમક્ષ હાજર થયો ત્યારે સર્વેએ તેને આદરમાન આપ્યું. તેઓ કહેતા કે જે સ્પાર્ટનોએ

ફૂંટીયના રાજ પ્રાપ્તની સ્ત્રી દ્રોવના વિચલ પછી તેને શુભામ તરીકે લઈ ગયા હતા; ત્યાં પ્રથમ તેણે પોતાની નજર આગળ પોતાની યુદ્ધીને બલિદાન અપાતો જોયો. ત્યાર પછી પોતાના ન્દાના યુવના શવને સમુદ્ર કાંઠે ધસડાઈ આવેલું જોયું; આ યુવને ખરો નિસના રાજ ચોક્કિમેસ્ટરને સોંપેલો હતો અને તે રાજ્યે જ તેનું ખુન કરેલું. તે પરથી હેકયુબાએ શબના બન્ને પુરોનો પાત કર્યો અને રાજ્યની આખો ફેરી નાખી ત્યાર પછી ચોક્કિમેસ્ટરના શાપ પદવી તેને કુતરીને અપનાવ આપ્યો હતો એવી મુરિપિડિસના એક નાટકમાં આખ્યાયિક છે.

એગિસિલેઅસની સરદારી નીચે મહાન શાહની સામે વિગદ ચલાવી સૂસા અને એએટાના મુલકોને ધુમ્પળી મુક્યાં હત્યાં તે સ્પાર્ટાના જમીન અને સમુદ્ર પરના સામ્રાજ્યને તોડી તેની હકુમત ફક્ત ટેમ્પીટસ અને યુરોટસની વચમાં લાવી મુકનાર વીર તે આ છે. 'આ જ કારણથી આર્ટાઝડિસને તેનો ઘણો સત્કાર કર્યો. પણ જ્યારે વાતચિતમાં તેણે 'જેયું કે પિલોપિડસ સ્પાર્ટાનો કરતાં વધારે સ્પષ્ટ અને એથન્સવાસીઓ કરતાં ઘણા સમ્પત શબ્દોમાં પોતાના વિચારો પ્રદર્શિત કરતો હતો ત્યારે તો તેને માટે આર્ટાઝડિસને વધારે' માનની લાગણી થઇ. અને રાજ્યો પોતાની લાગણીઓ બાગ્યે જ ગુપ્ત રાખી શકે છે તે પ્રમાણે તેણે પોતાની લાગણીઓ સંતાડવાને બદલે પિલોપિડસ માટે પોતાને કેટલું માન છે તે બીજાં એલચીઓ સમક્ષ બતાવી આપ્યું. એટલું જ કે બધા ગ્રીકોમાં તેણે સર્વથી વધારે માન સ્પાર્ટન એન્ટેલકાઇડસને આપ્યું લાગે છે; કારણ કે તેણે પોતે ખેરેલો દાર કાઢી અત્તરમાં બોલ્યો અને પછી તે દાર એન્ટેલકાઇડસને ભેટ આપ્યો હતો; પણ જો કે એવી બધી છૂટ તેણે પિલોપિડસ સાથે લીધી ન હતી છતાં તેણે તેને કિમતી અને બપ-કાદાર ભેટો આપી અને તેની બધી માગણીઓ સ્વીકારી; તે માગણીઓ નીચે પ્રમાણે હતી: બધા ગ્રીકો સરખા સ્વતંત્ર હોવા જોઇએ; મેસ્સેનાને ફરી વસાવવું જોઇએ; અને થીબનોને શાહના પરંપરાના મિત્રો તરીકે ગણવા જોઇએ. ”

આ જવાબ સાથે તે પાછો ફર્યો પણ શાહની મહેરબાનીની નિશાની તરીકે એકાદ ચીજ શિવાય બીજી એક પણ ભેટ તેણે સ્વીકારી નહીં. અને આ બનાવથી બીજા એલ-ચીઓને ઘોડી નામોશી લાગી ન હતી. એથન્સવાસીઓએ ટાઇમાગોરસને ઘણી ભેટ લેવા માટે દેહાંતની શિક્ષા કરી; અને તે શિક્ષા બ્યાજબી હતી; કારણ કે તેણે માત્ર સોનું રૂપું સ્વીકાર્યું એટલું જ નહોતું પણ એક ઉત્કૃષ્ટ પલ્લવ અને તે બીજાવવા માટે નોકરો પણ સ્વીકાર્યા, જાણે કે એકલાથી ગ્રીક લોકો અગમણા ન હોય. તે ઉપરાંત તેણે ચાર કોડી ગાય અને તેમની ચાકરી કરવા ભરવાડ પણ સ્વીકાર્યા; જાણે કે પોતાની તબિયત માટે ગાયના દૂધની જરૂર ન હોય; અને સર્વથી વધારે તો તે પોતે રાજ્યધાનિથી સમુદ્રકિનારા પર પાલખીમાં બેસીને ગયો, જેનું ચાર ટેલન્ટ જેટલું ભારે અર્થ પણ શાહે આપ્યું હતું. પણ તેણે ભેટો સ્વીકારી એ કારણથી જ એથન્સવાસીઓ એના ઉપર ગુસ્સે થયા એમ ખાત્રીથી કહેવાય નહીં. કારણ કે જ્યારે બપ્તર ઉપાડનાર એપિક્રેટિસે ભરસભામાં પોતે શાહ તરફથી ભેટ મેળવવાનું કબૂલ કર્યું અને વળી ઉમેર્યું કે તેનો વિચાર તો એવા એક દરાવને માટે દરખાસ્ત મુકવાનો છે કે દર વર્ષે નવ નવા આકંઠની ચૂંટણી કરવાને બદલે નવ ગરીબ શેહેરીઓને શાહ પાસે એલચી તરીકે મોકલવાની રસમ કહાડવી ઘટે છે; તે એટલા માટે કે તેની પાસેથી ભેટ મેળવી તેઓ પૈસાદાર થાય; ત્યારે મબાએ તેની વાત હસી કાઢી હતી. એથન્સવાસીઓને સર્વથી વધારે ચટકો તો એટલા માટે લાગ્યો જણાય છે કે થીબનોની બધી માગણીઓ સ્વીકારવામાં આવી હતી; એથન્સવાસીઓએ એટલો વિચાર ન કર્યો કે જેઓ હમેશ લશ્કરી ક્ષાને આટલું બધું માન આપતા હતા તેઓના મન પર પિલોપિડસની પ્રતિષ્ઠા તેમના વક્તાઓ કરતા ઘણી જ વધારે ઉઠી ઊપ પાડે જ.

શાહની દરબારની આ મુલાકાતને પરિણામે મેસ્સેના ફરી વસાવવા માટે' અને બાઈના ગ્રીસની સ્વતંત્રતા કાયમ રખાવવા માટે તેને બહુ માન મળ્યું.

ફરીનો એલેક્ઝાન્ડર ફરી પાછો પોતાના અસહ સ્વભાવ પર ગયો હતો; તેણે ચેરસલીનાં કેટલાંક શેહેર તારાજ કર્યા હતાં અને થીઓડી, એપ્રીઅન અને મેમ્સિસિયાના શેહેરોમાં પોતાનાં ઘણાં મુકામો હતાં. આ લોકોને ખબર મળ્યા કે પિથોપિડસ પાછો ફર્યો છે કે તુરંત તેમણે યોદ્ધાં લશ્કર અને તેના સરદાર તરીકે પિથોપિડસની માગણી કરી. થીઓડોસે તેમની વિનંતિ ખુશીથી સ્વીકારી. અને જલ્દીથી લશ્કર તૈયાર કરવામાં આવ્યું; પણ તેઓ કુચ કરવાની તૈયારીમાં હતા ત્યાં સૂર્યગ્રહણ થવા લાગ્યું અને આખા શેહેરમાં દિવસે અંધારું થઈ રહ્યું.

પિથોપિડસે, લોકોને આ બનાવથી બચાવવા યત્ન કર્યો તેઓ બધામાં હોય ત્યાં તેમને કુચ કરવાનું કહેવું, અને પોતાના સાત હજાર શેહેરી ભાઈઓના જન જોખમમાં નાંખવા એ યોગ્ય ધાર્યું નહીં. અને પોતાના શેહેરી ભાઈઓ અને મેશીઓ ગ્રહણને બંદી બની અનિદ્રાચક્ર ગણતા હતા એટલે તેઓએ એને ઘણા વાંધા પણ ન ગણકારતાં ફક્ત ત્રણસો યુવાનો લઇને પોતે ચેરસલી જવા ઉપડી ગયો. પિથોપિડસ પોતા તરફ ચલાવવામાં આવેલી વર્તણૂકથી ગુસ્સે થયો હતો તે ઉપરાંત થીઓ સાથેની વાતચિત પરથી તેને માનવાને કારણ હતું કે એલેક્ઝાન્ડરના કુટુંબમાં અંદરખાનેથી પુષ્કળ કુસંપ અને સડો હતો; આ કામનો યશ લેવાને પણ તે એકપગે થઈ રહ્યો હતો; અને વળી તે બતાવી આપવા માંડ્યો હતો કે જ્યારે સ્પાર્ટનો પોતાના સરદારોને સિસિલીના ટાઇરન્ટ ડાયોનિસિયસ પાસે મોકલતા હતા, અને એથેન્સવાસીઓએ એલેક્ઝાન્ડરને પોતાનો આશ્રયદાતા માની તેનું ધાનું પૂનઃ ઉત્તું કર્યું હતું અને તેના તરફથી મદદ મેળવતા હતા, ત્યારે થીઓનો જ માત્ર એવા હતા કે જેઓ ગરીબની બદારે થતા અને બધી અન્યાયી રાજસત્તાનો અંત આણવા હથિયાર ઉચકવા તૈયાર હતા.

તે દ્વિસંલક્ષ પ્લોમ્બો પછી પોતાના સૈન્યને એકઠું કરી એકદમ એલેક્ઝાન્ડરની સામે ચઢી ગયો. એલેક્ઝાન્ડરને ખબર હતી કે પિથોપિડસ પાસે માત્ર થોડા થીઓનો હતા અને પોતા પાસે તેથી બમણું પાયદળ લશ્કર હતું એટલે તે થીરીસ સુધી તેની સામે ગયો. કાંઈ પિથોપિડસને કહ્યું કે મોટા સૈન્ય સાથે એલેક્ઝાન્ડર આગળ ધસી આવે છે ત્યારે તેણે જવાબ આપ્યો “એતો વધારે મારું; આપણે એટલા વધારે દુસ્મનોનો નાશ કરવા શક્તિમાન થઈશું.”

સાધનોસેક્રાસે નામના સ્થળ પામે મેદાનની વચ્ચે બે સામનામી ટેકરીઓ આવેલી છે. બન્ને પક્ષો પોતાના પાયદળની મદદથી આ ટેકરીઓનો કબજો મેળવવા પ્રયત્ન કરતા હતા તે દરમિયાન પિથોપિડસે પોતાના કેળવણેલા ઘોડેમવાર લશ્કર સાથે દુસ્મનના ઘોડેસવાર લશ્કર પર હસ્તો કરી તેને નહસાડ્યું; પણ પિથોપિડસ તેમની પાછળ હજી મેદાનમાં હતો ત્યાં એલેક્ઝાન્ડરે પોતાના પાયદળની મદદથી ટેકરીઓનો કબજો લીધો. પિથોપિડસે આ જોઈ પોતાના ઘોડેમવાર લશ્કરને પાછું ખેંચાવી શક્યું જે સૈન્ય હજી સપાટ મેદાન પર હતું તે પર તૂટી પડવાનો દુક્રમ આપ્યો, અને પોતે પોતાની ઠાઠ લઈ ટેકરી પર પોતાનું પાયદળ લશ્કર દુસ્મન સાથે ટક્કર લેવું હતું ને તરફ દોડ્યો; અને પોતાની ઠાઠ જરીથી પોતાના માણસોમાં એટલે બધી કસાદ મુઠો કે દુસ્મનને લાગ્યું કે તેઓ જે મની સામે અત્યાર સુધી લગાઈ ચલાવી રહ્યા હતા તે એ માણસો જ નહીં! દુસ્મનો

એક, બે ને ત્રણ હુમલા મુઠી તો ટકવા; પણ પછી જ્યારે તેઓએ જોયું કે પાયદળ ધીમે ધીમે ઉપર આવતું જાય છે અને ઘોડેસવાર લશ્કર પાછું ફર્યું છે ત્યારે પછી તેઓ ધીમે ધીમે પાછા હટવા પિલોપિડસે એક ઉંચા સ્થાન પરથી જોયું તો દુશ્મનના સૈન્યમાં ગડબડ અને ઘોઠાણો ચાલતો હતો પણ જ્યારે તેમની બાજુએ પોતાના સૈન્યને ઉત્તેજિત કરતા એલેક્ઝાન્ડરને પિલોપિડસે જોયો ત્યારે તેના મને તેનું કહ્યું કંઈ નહીં. પણ સરદાર તરીકેની પોતાની ફરજ અને પોતાના જનની સલામતીને પોતાના મત્સરને ભોગ આપી પોતાના લશ્કરને પાછળ મુકી તે દોડ્યો અને એ જુલમગારને યુદ્ધમાં બહાર પડવા હાંક મારતો દોડ્યો. તે દિવ્યકારની બહાર આવવાની હિંમત ચાલી નહીં પણ ઉલટો પોતાના અંગ રક્ષકોની વચમાં તે સંતાઈ ગયો. બાહુતી લશ્કરની આગલી હારને પિલોપિડસે તોડી અને તેમાંના કેટલાકને જમીનદોસ્ત કર્યા, પણ બીજાઓએ દૂર ઉભા ઉભા તીરના ઘાથી તેનું બખ્તર વીધી નાખ્યું. થેસસલીયનો તેની સલામતી માટે ચિંતા કરીને તેની મદદે દોડી આવ્યા પણ તેઓ ત્યાં પહોંચ્યા ત્યાં તો તેને મૃત્યુવશ થયેલો તેમણે જોયો. પછી પાયદળ અને ઘોડેસવાર લશ્કર દુશ્મનના ઉપર તટી પડ્યું અને તેમને પરિપૂર્ણ હાર આપી તેમાંના ત્રણ હજારને જમીનદોસ્ત કર્યા.

જે જે થીબનો હાજર હતા તેઓ પિલોપિડસના મૃત્યુથી ગ્રાસ કરવા લાગ્યા અને તેને પોતાનો પિતા, રક્ષક, અને દરેક મારી બાબતોનો શિક્ષક કહી વિલાપ કરવા લાગ્યા. આમાં કંઈ આશ્ચર્ય ન હતું; થેસસલીયનોએ અને તેમની સાથેના બીજાઓએ સદૃશુણી નરને અપાતાં બધા જાહેર માનો તેને આપ્યાં; અને તે ઉપરાંત તેને માટેની લાગણી અત્યંત શોક પાળીને બતાવી આપી; કહે છે કે તે દિવસે યુદ્ધમાં હાજર હતા તેમાંથી ન ઉતાર્યા કોઈએ પોતાનાં બખ્તર, કે ન ઉતાર્યાં ઘોડાઓનાં ચોકડાં, કે ન કર્યા પોતાના ધાના મલમપટા; પણ તેનું મૃત્યુ થયું સાંભળી દિવસની ગરમી કે થાકને ન ગણુકારતાં તે જાણે કે જીવતો જાગતો ન હોય તેમ તેના શવ પાસે એકઠા થયા, તેની આસપાસ દુશ્મનો પાસેથી પડાવેલી લૂટનો દગલો કર્યા અને પછી પોતાના ઘોડાઓની કેશવાળી અને પોતાના વાળ કાપી નાંખ્યા; તેમનામાંના ઘણાખરાએ પોતાના તંબુમાં જઈ ન સળગાવી સગડી કે ન લીધું ભોજન, પણ આખી જીવણીમાં એટલી બધી ચૂપકીદી ફેલાઈ હતી કે એવી મોટી અને યશસ્વી જીતને બદલે જાણે કે તેમને તે ટાઇન્ટની ગુલામગિરિ સ્વીકારવી પડી ન હોય એવો ગમગીન દેખાવ થઈ રહ્યો.

તેના શવને લેધ તેઓ પાછા ફર્યા ત્યારે શહેરે શહેરે અધિકારીવર્ગ, યુવાનવર્ગ, બાલકો અને ધર્મગુરુઓ સુવર્ણનાં આયુધ, તાજ અને વિજયપતાકા લઈ તેનું સન્માન કરવા સામા આવતા અને જ્યારે તેને ભૂમિદાહ કરવાનો વખત આવ્યો ત્યારે કેટલાએક વૃદ્ધ થેસસલીયનોએ થીબ્સ જઈને તેના શવને ભૂમિદાહ કરવાનું માન પોતાને માટે માગી લીધું. તેમાંનો એક નીચે પ્રમાણે બોલ્યો. “અમારા કદરવાન મિત્રા! અમે જે માગણી કરવા આવ્યા છીએ તેથી અમારા દુઃખમાં અમને દિલસો મળશે; અમે કંઈ જીવતા પિલોપિડસની નોકરી કરવા માટે રજા નથી માગતા. અથવા અમારા ઉપકારની વૃત્તિ તે સમજી શકે માટે તેને માન આપવા પણ નથી આવ્યા. અમે માત્ર તેના શવને નદ-વણી, ચણૂગારી, ભૂમિદાહ કરવાની રજા માગવા આવ્યા છીએ. અને એ રજા અમને

ફરીનો એલેક્ઝાન્ડર ફરી પાછો પોતાના અસહ સ્વભાવ પર ગયો હતો; તેણે યેમ્મીનાં કેટલાંક શેઠેર તારાતર કર્યા હતાં અને થીઓડી, એડીઅન અને મેમિશિયાના શે-
ઠેશમાં પોતાનાં ઘણાં મુકયાં હતાં. આ લોકોને ખબર મળ્યા કે પિલોપિડસ પાછો ફર્યો છે
કે તુરંત તેમણે થોડું લશ્કર અને તેના સરદાર તરીકે પિલોપિડસની માગણી કરી. થીઅ-
નોએ તેમની વિનંતિ ખુશીથી સ્વીકારી. અને જલ્દીથી લશ્કર તૈયાર કરવામાં આવ્યું;
પણ તેઓ કુચ કરવાની તૈયારીમાં હતા ત્યાં સુર્યમહાલુ થવા લાગ્યું અને આખા શેઠેરમાં
દિવસે અંધારું થઇ રહ્યું.

પિલોપિડસે, લોકોને આ બતાવથી બચાવીત મહેલો વેઠી તેઓ બધામાં ટોચ ત્યાં
તેમને કુચ કરવાનું કહેવું, અને પોતાના સાત હજાર શેઠેરી બાઈઓના જન જન જનમાં
નાંખવા એ યોગ્ય ધાર્યું નહીં. અને પોતાના શેઠેરી બાઈઓ અને જોશીઓ મહાલુને બેઠમથી
અનિદ્રમુચક ગણના હતા એટલે તેઓએ એને ધમ્મો વાંચ્યા પણ ન ગણકારતાં ફક્ત
ત્રણસો યુવાનો લઇને પોતે ચેસસી જવા ઉપડી ગયો. પિલોપિડસ પોતા તરફ ચલાવવામાં
આવેલી વર્તણૂકથી ગુસ્સે થયો હતો તે ઉપરાંત થીબી માથેની વાનચિત પરથી તેને માનવાને
કારણ હતું કે એલેક્ઝાન્ડરના કુટુંબમાં અંદરખાનેથી પુષ્કળ કુસંપ અને સડો હતો; આ
કામનો યશ લેવાને પણ તે એકપણે થઇ રહ્યો હતો; અને વળી તે બતાવી આપવા
વ્હાતો હતો કે જ્યારે સ્પાર્ટનો પોતાના સરદારોને સિસિલીના ટાઇરન્ટ ડાયોનિશિયસ પાસે
મેહલતા હતા, અને એથન્સવાસીઓએ એલેક્ઝાન્ડરને પોતાનો આશ્રયદાતા માની તેનું
ધાનુરૂં પૂનર્જી ઉભું કર્યું હતું અને તેના તરફથી મદદ મેળવતા હતા, ત્યારે થીબનો જ માત્ર
એવા હતા કે જેઓ ગરીબની બહારે થતા અને બધી અન્યાયી રાજસત્તાનો અંત આણવા
હથિયાર ઉચકવા તત્પર હતા.

તે દામોલસ પ્લેટોઓ પછી પોતાના સૈન્યને એકઠું કરી એકદમ એલેક્ઝાન્ડરની સામે
વ્હડી ગયો. એલેક્ઝાન્ડરને ખબર હતી કે પિલોપિડસ પામે માત્ર થોડા થીબનો હતા અને
પોતા પાસે તેથી બમણું પાયદળ લશ્કર હતું એટલે તે થીરીસ સુધી તેની સામે ગયો.
કાંઈ પિલોપિડસને કહ્યું કે મોટા સૈન્ય સાથે એલેક્ઝાન્ડર આગળ ધમી આવે છે ત્યારે
તેણે જવાબ આપ્યો “એતો વધારે મારું; આપણે એટલા વધારે દુશ્મનોનો નાશ કરવા
શક્તિમાન થઇશું.”

આમનેસિડાસે નામના ગ્રીક પામે મેદાનની વચ્ચે બે સામઝામી ટેકરીઓ આવેલી
છે. અને પક્ષો પોતાના પાયદળની મદદથી આ ટેકરીઓનો કબજો મેળવવા પ્રયત્ન કરતા
હતા તે દરમિયાન પિલોપિડસે પોતાના કેળવણેલા થોડેમવાર લશ્કર સાથે દુશ્મનના થો-
ડેમવાર લશ્કર પર હથેલી કરી તેને ન્હામાડ્યું; પણ પિલોપિડસ તેમની પાછળ હજી મેદાનમાં
હતો ત્યાં એલેક્ઝાન્ડરે પોતાના પાયદળની મદદથી ટેકરીઓનો કબજો લીધો. પિલોપિડસે
આ જોઈ પોતાના થોડેમવાર લશ્કરને પાછું ખેંચાવી શરૂતુ જે સૈન્ય હજી સપાટ મેદાન-
પર હતું તે પર તૂટી પડવાનો હુકમ આપ્યો, અને પોતે પોતાની ઢાલ લઈ ટેકરી પર
પોતાનું પાયદળ લશ્કર દુશ્મન માથે ટકર લેતું હતું ને તરફ ફેરવ્યો; અને પોતાની હા-
જરીથી પોતાના માણસોમાં એટલો બધો ઉત્સાહ મુઠ્યો કે દુશ્મનને લાગ્યું કે તેઓ જે
મની સામે અત્યાર સુધી લડાઈ ચલાવી રહ્યા હતા તે એ માણસો જ નહીં! દુશ્મનો

એક, બે ને ત્રણ હુમલા સુધી તો ટક્યા; પણ પછી જ્યારે તેઓએ જોયું કે પાપદળ ધીમે ધીમે ઉપર આવતું જાય છે અને ઘોડેસવાર લશ્કર પાછું ફર્યું છે ત્યારે પછી તેઓ ધીમે ધીમે પાછા હટ્યા. પિલોપિડસે એક ઉંચા સ્થાન પરથી જોયું તો દુશ્મનના સૈન્યમાં ગડબડ અને ઘોઠાળો ચાલતો હતો પણ જ્યારે તેમની આંખોએ પોતાના સૈન્યને ઉત્તેજિત કરતા એલેક્ઝાન્ડરને પિલોપિડસે જોયો ત્યારે તેના મને તેનું કંઈ કંઈ નહીં. પણ સરદાર તરીકેની પોતાની ફરજ અને પોતાના જાનની સલામતીના પોતાના મત્સરને ભોગ આપી પોતાના લશ્કરને પાછળ મુકી તે દોડ્યો અને એ જીલમગારને સુદ્ધમાં ખેંચી પડ્યા હાંક મારતો દોડ્યો. તે દિવ્યકારાની ખેંચ આવવાની દિશામાં ચાલી નહીં પણ ઉલટો પોતાના અંગ રક્ષકોની વચમાં તે સંતાપ ગયો. બાહુતી લશ્કરની આગલી હારને પિલોપિડસે તોડી અને તેમાંના કેટલાકને જમીનદોસ્ત કર્યા, પણ ખીજાઓએ દૂર ઉભા ઉભા તીરના ધાથી તેનું અખતર વીધી નાખ્યું. ચેસસલીયનો તેની સલામતી માટે ચિંતા કરીને તેની મદદે દોડી આવ્યા પણ તેઓ ત્યાં પહોંચ્યા ત્યાં તો તેને મૃત્યુવશ થયેલો તેમણે જોયો. પછી પાપદળ અને ઘોડેસવાર લશ્કર દુશ્મનના ઉપર તૂટી પડ્યું અને તેમને પરિપૂર્ણ હાર આપી તેમાંના ત્રણ હજારને જમીનદોસ્ત કર્યા.

જે જે થીજનો હાજર હતા તેઓ પિલોપિડસના મૃત્યુથી શોક કરવા લાગ્યા અને તેને પોતાનો પિતા, રક્ષક, અને દરેક સારી બાબતોનો શિક્ષક કહી વિલાપ કરવા લાગ્યા. આમાં કંઈ આશ્ચર્ય નહતું; ચેસસલીયનોએ અને તેમની સાથેના ખીજાઓએ સદૃશુણી નરને અપાતાં બધા જાહેર માનો તેને આપ્યાં; અને તે ઉપરાંત તેને માટેની લાગણી અત્યંત શોક પાળીને બતાવી આપી; કહે છે કે તે દિવસે સુદ્ધમાં હાજર હતા તેમાંથી ન ઉતાવળ કોઈએ પોતાનાં અખતર, કે ન ઉતાવળ ઘોડાઓનાં ચોકડાં, કે ન કંઈ પોતાના ધાના મલમપટા; પણ તેનું મૃત્યુ થયું સાંભળી દિવસની ગરમી કે થાકને ન ગણકારતાં તે જાણે કે જીવતો જાગતો ન હોય તેમ તેના શવ પાસે એકઠા થયા, તેની આસપાસ દુશ્મનો પાસેથી પડાવેલી લૂટનો દગલો કર્યો અને પછી પોતાના ઘોડાઓની કેસવાળી અને પોતાના વાળ કાપી નાંખ્યા; તેમનામાંના ઘણાખરાએ પોતાના તંધુમાં જઈ ન સળગાવી સગડી કે ન લીધું બોજન, પણ આખી ઊવણીમાં એટલી બધી ચૂપકીદી ફેલાઈ હતી કે એવી મોટી અને યશસ્વી જીતને બદલે જાણે કે તેમને તે ટાઇન્ટની ગુલામગિરિ સ્વીકારવી પડી ન હોય એવો ગમગીન દેખાય થઈ રહ્યો.

તેના શવને લેધ તેઓ પાછા ફર્યા ત્યારે શેહેરે શેહેરે અધિકારીવર્ગ, સુવાનવર્ગ, બાલકો અને ધર્મગુરુઓ સુવર્ણનાં આયુધ, તાજ અને વિજયપતાકા લઈ તેનું સન્માન કરવા સામા આવતા અને જ્યારે તેને ભૂમિદાહ કરવાનો વખત આવ્યો ત્યારે કેટલાએક વૃદ્ધ ચેસસલીયનોએ થીપ્સ જઈને તેના શવને ભૂમિદાહ કરવાનું માન પોતાને માટે માગી લીધું. તેમાંનો એક નીચે પ્રમાણે બોલ્યો: “અમારા કદરવાન મિત્રો! અમે જે માગણી કરવા આવ્યા છીએ તેથી અમારા દુઃખમાં અમને દિલાસો મળશે; અમે કંઈ જીવતા પિલોપિડસની નોકરી કરવા માટે રજા નથી માગતા. અથવા અમારા ઉપકારની વૃત્તિ તે સમજી શકે માટે તેને માન આપવા પણ નથી આવ્યા. અમે માત્ર તેના શવને નહવડાવી, ચણાગારી, ભૂમિદાહ કરવાની રજા માગવા આવ્યા છીએ. અને એ રજા અમને

મળશે તો અમે માનીશું કે એના મૃત્યુથી જે ખોટ બધાને પડી છે તેમાં અમારો હિસ્સો મોટો છે એમ તમે પણ સ્વીકારો છો. તમે તો એક-માત્ર બાહોશ સરદાર ખોયો છે; પણ અમે તો, તેને, અને સાથે અમારી સ્વતંત્રતાને પણ ખોઈ છે. કારણ કે જ્યાં પિસોપિ-હસને અમે પાછો ન આપીએ ત્યાં સુધી અમારી મદદે ખીજ મરદારની માગણી અમે ક્યે મોઢે કરીયે ? ”

ધીબનોએ તેમની માગણી સ્વીકારી; અને ખરેખર જે લોકો ખરા વૈભવને માટે સુવર્ણ, હાથીદાંતની આવશ્યકતા નથી જોતા તેઓના મત પ્રમાણે તો એવી દંભામદાર પાયદસ્ત પ્લેલ્કાં કદી યદ્ય ન હતી. ક્લિસ્ટસ ડાયોનિસિયસની પાયદસ્તનાં જાળજ વખાણ કરે છે; પણ ખરું જોતાં તો તેની પાયદસ્ત એ તેની લોહીલુવાણ જીલમગાર કાર્કિદિની કંઠણાવાર્તા-તેનો દંભામદાર અંત હતો. મહાન એલેક્ઝાન્ડરે પણ પોતાના મિત્ર હેરીસ્તનના મૃત્યુ વખતે ઘોડા અને ખચ્ચરોની કેશવાળા કાપી નાખી તે ઉપરાંત દિવાલોના કાંગરા ઉતાર્યા તે એટલા માટે કે પોતાનાં ઘરેણાં વગર શેહેરોએ પણ શોક ધારણ કર્યો હોય એમ દેખાય*. પણ આ બાબતો તો નિરંકુશ સત્તાના હુકમોથી થયેલી હોવાથી તેનો અમલ લોકોની મરજી ઉપરાંત કરવામાં આવેલો હોવાથી, અને તેમનો અમલ થતાં ખીજઓના મનમાં મરનાર માટે અદેખાઈની માથે આવું અદ્રષ્ટિ દુરમાવનાર ઉપર ક્રોધ ઉત્પન્ન થયેલો હોવાથી, તે ખરાં માન અને આદરની નિશાની નહીં, પણ જગલી બપટ્ટો અને નિર્ભય કામમાં દ્રવ્ય વેડી નાખનારના ખાલી દંભામ તરીકે જ ગણાવાં જોઈએ. ખરું સુખ તો તે જ માણસનું ગણાય કે જે એક પ્રજાસત્તાક રાજ્યનો શેહેરી હોઈને, વિદેશમાં મૃત્યુ પામે. અને તે વખતે પુત્ર, કલત્ર સગાં કોઈ હાજર ન હોય તે છતાં પણ કોઈના પણ કલા વગર આટલાં બધાં શેહેરો અને પુરુષો તેના શવની પાછળ જઈ તેની પાયદસ્તમાં હાજર થાય. ઇસપ કહે છે કે “સુખના વખતમાં મૃત્યુ થાય એ આદત જ”. પણ એ ખરું નથી: એથી ઉલટું એવું મોત જ મર્વ આવી બતતી ઇષ્ટ વસ્તુઓમાં શ્રેષ્ઠ અને પરમ સુખામ્ય છે. કારણ કે તેથી સારા માણસોને તેમના સહયુગીનો યશ મળે છે અને તેમને મહત્તીપત્તીની સત્તાની જ્વાર મુકે છે. ઓલિમ્પિક રમતમાં ડાયોગોરસ, અને તેના પુત્રો તથા પૌત્રો સુદાં જ્યારે ફ્લેટમંદ થયા અને ઇનામો લઈ આવ્યા ત્યારે એક સ્પોર્ટને તેને કહ્યું “હવે ડાયોગોરસ! મૃત્યુ માગ; કારણ કે આથી વધારે સુખામ્યતો દેવોનું જ સમયે” એ અભિપ્રાય વધારે વાસ્તવિક લાગે છે. વળી બે આપણે ઓલિમ્પિયન અને બધી રમ-તોની જીતને એકત્ર એક ત્રાજવામાં મુકીએ અને માથા બાજુએ પિસોપિસે જે મહા-પરાક્રમે કરેલાં અને સર્વદા જસોદો મેળવેલી તેમાંનું ગમે તે એક જ મુકીએ, તો ખચીત તે પરાક્રમનું ત્રાજવું નીચું નમશે. પિસોપિસે જીતીને મોટો ભાગ માને અને કીર્તિમાં ગાળો, તેરં વાર ધીઓસિયાના હાકેમ નીમાઈ, એવા મોટા પરાક્રમમાં પ્રાણ ખોયા કે જે પરાક્રમમાં એલેક્ઝાન્ડર જેવા ટાઇરન્ટનો નાશ થયો અને ચેરસલીની સ્વતંત્રતા પાછી સ્થાપિત થઈ.

ચેરસલીયનો તેના મૃત્યુથી બહુજ ખેદ પામ્યા તેમ તેમને એ બનાવથી ફાયરો પણ બહુ ધયો. ધીબનોને આ બાબતની બજાર પડી કે તુરં તેઓએ સાત દહાર પાયદળ

અને સાતસો ઘોડેસવારું લશ્કર વેર લેવા મોકલ્યું. તેઓએ એલેક્ઝાન્ડરને પોતાની છેલ્લી હારથી ઘણા નિર્બળ થયેલો દીડો ત્યારે ઘેરસલીયનોનાં બધાં શેહેરો પાછાં લીધાં. મેસિશિયા, એપ્રાઆ અને થીઓદ્રીમાંથી ચાણાં ઉપલાવી લીધાં અને થીબનોના હુકમ પ્રમાણે હમેશ વર્તવાને તેને સોગન ખવરાવ્યા.

અને પિલોપિસની તરફની એલેક્ઝાન્ડરની વર્તણૂક માટે દેવોએ તેને શું શિક્ષા કરી એ અહીં જણાવવું વાસ્તવિક થશે. આપણે આગળ જણાવી ગયા તેમ પિલોપિસે પ્રથમ તે ટાઇરન્ટની સ્ત્રી થીબીને સીખવ્યું હતું કે જોકે તેની આસપાસ ઘણા ચોકીબાનો ફરતા હતા છતાં તેથી કાંઈ ડર ખાઇ જવાતું ન હતું. તેણીએ તે પ-રથી તેની ફરતાથી કટાણી તથા તેના અસત્યથી ડરી જઈને, પોતાના ત્રણ ભાઇઓની સાથે પોતાના ઘણીનું ખૂન કરવાનો નિશ્ચય કર્યો. આખા મહેલમાં સ્થળે સ્થળે ચોકીદારો હતા અને તેઓ તે ટાઇરન્ટના શયનમહેલ શિવાય બધે સ્થળે આખી રાત ચોકી કરતા હતા. તેના શયનનો ઓરડો ઉપર હતો અને તેની ચોકી માટે એક કુતરો બાંધી રાખવામાં આવતો અને તે કુતરો પોતાના રાગ, રાણી અને તેને ખવરાવનાર શુભામ શિવાય જે કોઇ ત્યાં જાય તેની સામે થતો હતો. જ્યારે ઠરાવેલો વખત આવ્યો ત્યારે રાત પડ્યા પહેલાં થીબીએ પોતાના ભાઇઓને એક ઓરડામાં સંતાડી મુક્યા. તે હમેશ મુજબ સૂવાના ઓરડામાં ગઇ અને તુરંત જ ખુદાર આવી શુભામને હુકમ કર્યો કે કુતરાને બહારથી છોડી જ. વળી દાદર ઉપર સ્હહતાં અવાજ ન થાય માટે તેણે પગથીઆં ઉપર ઉન પાચરી. પછી પોતાના ભાઇઓને તેડી લાવી તેમના હાથમાં બરછી આપીને બારણા આગળ તૈયાર રાખ્યા; અને અદર જઇ ઠરાવ પ્રમાણે તે ટાઇરન્ટની તલવાર ઉચકી તે ઉઘંઘતો હતો તેની સાબિતી માટે બતાવી. પણ તે યુવાનોને એકદમ ધાસ્તી પેસી ગઇ અને આગળ ચાલવાની દિશત ન ચાલી: તેથી તેણીએ તેમને કાયરતા માટે ફપકો આપ્યો; અને ધમકી આપી કે “હું એલેક્ઝાન્ડરને જગાડી બધી બિનાથી વાકેફ કરીશ એટલે તમારા ભોગ લાગશે.” આખરે બીક અને શરમથી તેઓ ડેકાણે આવ્યા અને તે તેમને અંદર લઇ ગઇ, પોતે દીવો ધરી ઉભી રહી; એક જણે એલેક્ઝાન્ડરના પગ પકડ્યા; બી-નએ તેના માથાના વાળ પકડ્યા, અને ત્રીજાએ પોતાની બરછીથી તેના પ્રાણ લીધા. આવા નીચ રાક્ષસને માટે એ જાતનું મૃત્યુ કદાચ ઘણું વહેલું આવ્યું ગણાય: પણ પોતાની સ્ત્રીના હાથે મરનાર ટાઇરન્ટોમાં તે પ્રથમ જ હતો, અને વળી તેના શવને બધી જાતનાં અપમાન મળ્યાં હતાં. અને તેની પ્રજા તેના શવને લાત મારી તેના પર યુક્ટી હતી, એ સર્વ ધ્યાનમાં લઇશું તો તેની શિક્ષા તેના શુનાદના પ્રમાણમાં હતી એમ લાગશે.

એગિસિલેઅસ.

સ્પાર્ટાના નાણીતા રાજા ઝયુક્સીડેમસના પુત્ર આર્કીડેમસને એ પુત્ર હતો; મોટો એગિસ, લેમ્પીટો નામની ખાનદાન કુલની સ્ત્રીને પેટ થયેલો હતો; ખીન્ને એગિસિલેઅસ, તેનાથી ધણો ન્હાનો હતો, તે મેલિસિપ્પિડસની પુત્રી યુપોલીઆનો પુત્ર હતો. કાયદા પ્રમાણે ગાદીનો વારસ એગિસ હતો, અને એગિસિલેઅસને હરકોઈ સ્પાર્ટન નાગરિક કરતાં વધારે સારી સ્થિતિ જોવાનો સંભવ નહતો. એટલે સ્પાર્ટન કેળવણીનું સખ નિયમન, તેની બારે અંગકસરત, અને તેની આઠાધીનતાનું શિક્ષણ એ સર્વનો એગિસિલેઅસને પૂરેપૂરો લાભ મળ્યો. સ્પાર્ટાની કેળવણીનો મુખ્ય હેતુ તેના નાગરિકોને આઠાપાલક અને કાયદાના સાસનને અધીન રહેનારા બનાવવાનો હતો. ખીજા નગરો કરતાં સ્પાર્ટામાં આ વિષે બહુ વધારે લક્ષ આપાતું. વછેરાને લગામની અને ગાડી ફેરવવાની ટેવ પાડવામાં આવે છે તેમ એ નગર પોતાના કિશોરોને કેળવતું; એટલે એ પ્રખ્યાત નગરને સાધ્મો-નીદિસ કવિ માણસને વસ કરનાર કહે છે. સ્પાર્ટાનો કાયદો ગાદીના વારસને આ સખ કેળવણીથી મુક્ત રાખે છે. પણ એગિસિલેઅસ જેઠ પુત્ર થઇને ન અવતર્યો એ તેનું સદ્ભાગ્ય હતું. તેથી એને સ્પાર્ટન કેળવણીનો પૂરેપૂરો લાભ મળ્યો. અને એ બપારે રાજ થયો અને આગા કરવાનો અધિકાર તેના હાથમાં આવ્યો ત્યારે એ કેળવણીના પ્રભાવે જે તે પોતાનો અધિકાર વધારે સારી રીતે વાપરી શક્યો. સ્પાર્ટન રાજાઓમાં એ સૌથી વધારે મિલનસાર અને લોકપ્રિય નીવડ્યો. કેમકે રાજા અને અધિકારીને ઘટતા કડક ગુણો તેનામાં કુદરતી રીતે હતા, તેની સાથે તે સામાન્ય નાગરિકોને ખરે એવા વિનય અને મળતાવડાપણાના ગુણો પણ બેળવી શક્યો.

સ્પાર્ટન કેળવણીની વ્યવસ્થામાં સાતથી બાર વર્ષ સુધીના છોકરાઓની ટાળાઓ બાંધેલી હોય છે. એગિસિલેઅસ આવી એક ટાળામાં હતો ત્યારથી જ લાઇસેન્ડરનો તેના ઉપર ખ્યાર થયો. તે એ છોકરાની નમ્રતા અને તેની સાહસાઇને લીધે તેના તરફ આ-કર્ષાયો. કેમ કે અગર જે કે તે પોતાના સમોવડીઆમાં દરેક વખતે ઉત્કૃષ્ટ જણાવા ઇતેજાર હતો, અને સ્પર્દામાં એટલો આવેશ અને એટલી દૃઢતા બતાવતો કે તે કોઇ મુશ્કેલીથી કે હરીફાથી હારતો નહીં; તો પણ તે સાથે તે નરમ સ્વભાવનો અને ખુશ-મીઠાછ હતો, અને હુકમને તથા મોટરાઓને તુરત તાબે થઇ જતો. વળી આ તેનું આઠાનુશીલન એટલી ન્હાની ઉમરમાંથી પણ બપને લીધે ન હતું પણ યોગ્ય સત્તાનો હુકમ માનવાની મ્હારી ફરજ છે એવી સમજને લીધે હતું; તથા ગમે તેટલી મહેનત કે મુસીબત પડે તે તે વેઠતો; પણ લેશ પણ નામોશી કે ઈપકો સહન કરી શકતો નહીં.

તેનો એક પગ ખીજા પગથી કંઇક ટુંકો હતો. પણ આ ખોડ તેની જુવાનીમાં તેના આખા યરીરની સુંદરતામાં ઢંકાઇ જતી હતી. વળી તે પોતે એથી ખિન્ન થતો નહીં એટલું જ નહીં પણ તે વિષે તે પોતાની મજાક કરવા હમેશા તૈયાર હતો, એટલે તેની તરફ ખીજાઓનું કવચિત જ ધ્યાન જતું. અને તેનું સાહસ તથા નામના મેળવવાની ઇતેજારી એ ખોડને લીધે વધારે સ્પષ્ટ રીતે દીસી આવતી; કેમકે તે ગમે તેવા અમથી

મુશ્કેલીથી એ ખોડના સમયની પ્રજ્ઞાપતિ પોતાની ટપાતીમાં પોતાની છત્રી કે આનહુ ગ્યરા દીધુ નહીં અને મરતી નખતે એ વિષે સજ્જ નિષેધ કરતો ગયો એટલે એના દેખાવ વિષે અભિપ્રાય બાધરા આપણી પામે સાધન નથી. હે કે હે તે દીંગણા બાધાતો હોતો ખજિ તેમો - એકેરો મોટો - બન્ન નહોતો. પણ તેનો ખુશમિજબ તેનું આનહીમેણુ અને ઝાંઝાકે માહુધ 'લાંગે' એરી મંજડો કેવનાં તેના કંધનારને કીધે વૃદ્ધાશરથામાં અણુ તે. ાણુવાન અને ાણુમચુત ાણુમેના 'કન્ના' મણુ વધાએ દર્ષાનરો દેખાતો. તેનો અચાગ પણ કોમવ હતો. વીએકેટમ પહે છે કે એકેરોનાં શુભમણે દીંગણી સ્ત્રી માથે લેમ કન્ના માટે આમડિમસમો વડ કયા હતો અને તેમજે કારણુ બજાણુ હતુ કે "એ સ્ત્રીના નશના ગગનએ દીંગણા થયાના".

એનો મોગ ભાઈ એમિસ ગાદીએ હતો તે' હંમિધાન એવન્નનામી' આદિકમિએ રિમ એવન્નથી દશનિકીવ થતાં મિમિસી ટાંપુ છોડીને સ્પાઈમાં આવી રહ્યા પછી ચોડા વખતમા જ તેના ઉપર વહેમ ગયો કે તે એમિમની રાણી ટાઇમિઆ સાથે 'આડો' બન્ન હાર થવાપતો હતો ટાઇમિઆને એક પુત્ર થયો તે એમિમે' કહ્યુ કે તેના 'નંદા' પૂણુ આદિકમિએસેનો હતો 'એક દતિદાસકે' લો છે. આ અર્ધનારથી ટાઇમિઆને હોણુ લાગતું નહીં. એટલુ જ નહીં પણ તેણીએ પોતે પોતાની કુંનામગિસ' કહ્યુ હતુ કે 'એ બાંધકેતુ નામ' નિઓટિકોહસ નહીં પણ આદિકમિએરિસ પાંતુ બેઈએ વળી તે ક્ષણે છે કે આદિકમિએરિસ પાંતુ બેઈએ કહેતો કે "હું ટાઇમિઆ માથે આ થો તે સ્નેહને લીધે નહીં પૂણુ મહારી' આનાદ' સ્પાઈ' ઉપર રાન્ન રહે એરી' આનામાને લીધે". પછી એમિમ તેના ઉપર 'વેર' ન લે એટલા 'માટે' તેને સ્પાઈ છોડી ન્દામતુ' પડ્યુ એમિમે નિઓટિકો હસને' થણું વખત સુધી પોતાના વાગસ તરીકે સ્વીકાર્યો જ નહીં પણ તેની છેત્રી માં દગીમા નિઓટિકોહસ તેની આગળ પુગ થાયો અને તેજે તેને અત્યંત કાયાવાયા ર્યા એટલે આપ્રે એમિમે, તેને કણા સાચીઓની રજત્રિયાનામે પુત્ર અને વાગસ કહ્યો.

મણુ તે જમા મણુ નિઓટિકોહસને ગાદી માં મળી એમિસ મરી ગયો તે વખતે એવન્નના કાફાને હગવનાર સ્પાઈનેમેમાર્મિ લાકસેન્ગની સત્તા અને પ્રતિગ સ્પાઈમા સૌથી અધારેદારતી) તેજે નિઓટિકોહસને 'અરજ' ગણી એમિમિએવમનો મક્કા કચો થણું ખત સ્પાઈમે પણુ એમિસિએવસના સશુણથી, અને તે નાગરિકોમા સૌની સાથે એક ખાતળી પ્રમારિક તરીકે દેશવસે હતો તેને લીધે, ખુતીથી એવા પક્ષમા બન્ધા, પણ તે વખતે સ્પાઈમા એ બધીની બનિબદ્ધતા અને દેનમેવક હતો અને તેણે પ્રાચીન દેવત્રાગીઓતુ જ્ઞાન ખડુ સાફ હતુ; સિ આમહથી' હહેરા લાગેન્ન સ્પાઈની ગાદીએ લગડેન્ન એસશે તેરીપ્ટેવો માગળ થશે એ વખતે આ બાબત વૃદ્ધમહામા અચાગ ત્યારે સેજોનીએતી દેખાણી માચી સહાઈતી.

નેજે મહા નમરી, નંપોહસ નજ દહિ સ્વીકારતે,
ને એ વિપત્તિ આવી નુજ સિર, વ્યર્થ હજન્ન અણુરે,
જાણી અને, અણુધારી આદત, વિમલે બહુ કોન્ના,
ને નાણુને દુખે જ ખેડત રુજને પગે થણુ.

આના નરામમા લાગેન્ન એસશે કે "એ સ્પાઈનેને આ દેવત્રાગી મધાર્થે પા-

બધી હોય તો તેમણે લિઓટિકાઇડસને રાજ્ય ન જ આપવું જોઈએ. રાજ્ય પગે લગડો હોય; એ બાબત એટલા મહત્ત્વની નથી કે તેથી દેવો નારાજ થાય. આપણે સંભાળ રાખવાની એ છે કે હર્ક્યુલીસની ઓલાદનો હક ખીજા કોઇના ખીજને ન જાય. એ થવા દઇશું તો નિઃસંશય આપણુ રાજ્ય વશપરવરા માટે “બોડલ રાજ્ય” બનવાનું. “એગિસિલેઅસે. કહ્યું “લિઓટિકાઇડસ જાર-જ હતો એ વાતની પોસાઇડોન દેવે પણ સાક્ષી પૂરી હતી, કેમકે એ દેવે એગિસને ધરતીકંપથી તેના ખીજાનામાંથી પાડી નાખ્યો અને ત્યારથી તેણે ટાઇમિઆ સાથે સુવું તજ દીધું તે પછી દશ માસ કરતાં વધારે મુદત તીવ્રતા પછી લિઓટિકાઇડસનો જન્મ થયો હતો.”

આ રીતે એગિસિલેઅસને ગાદી મળી; અને એગિસની ખાનગી મીલકતનો વારસ પણ તે જ દૈર્ઘ્ય લિઓટિકાઇડસ જાર-જ હોવાથી તેને એ પણ ન મળ્યા. એગિસિલેઅસનો માતૃપક્ષના કુટુંબીઓ પ્રતિષ્ઠિત અને સારા ગણાતા હતા, પણ નિર્ધન હતા, તેમને તેણે આ મિલકતનો અર્ધો ભાગ આપ્યો. આથી તે ઇર્ષ્યા અને અભાવને બદલે લોકોની પ્રીતિ અને વખાણનું પાત્ર બન્યો.

કેનો લખે છે કે એગિસિલેઅસ રાજ્યએ સ્પાર્ટાના કાયદાઓને અધીન રહેવાથી એટલી બધી સત્તા મેળવી કે જે કઇ તે પોતે ધારતો તે કરી શકતો. આનો ખુલાસો આ પ્રમાણે છે. આ વખતે સ્પાર્ટામાં એફેરેલું ગુપ્તમંડલ અને વડીલમંડલ એ બેના હાથમાં મુખ્ય સત્તા હતી. એફેરે દર વર્ષે બદલાતા. વડીલનું મંડલ જન્મારા મુધીનું હતું; આ બન્ને મંડલો રાજ્યોની સત્તા નિયંત્રણમાં આણુવા ચોખ્ખાં હતાં એ અમે લાઇકર્ગસનાં ચરિત્રમાં જણાવ્યું છે. એટલે મૂલથી જ રાજ્યો અને આ બે મંડલો વચ્ચે વિરોધ ચાલ્યો-આવતો હતો. પણ એગિસિલેઅસે આગલા રાજ્યો કરતાં જુદી જ રીત પકડી. તેણે એ મંડલોની સામે થવાનો વિચાર કેવળ માડી વાળ્યો અને તેમના સભાસદોને દરેક પ્રસંગે રાજ રાખવા મથ્યો. દરેક બાબતમાં તે એમની સલાહ લેતો, અને એમનું કહ્યું કરતો. તે એને ખોલાવતા ત્યારે એ ઉતાવળે પગલે લગભગ દોડતો દોડતો જઇને હાજર થતો. તે રાજ્યાસન ઉપર બેસીને ન્યાય ચૂકવતો હોય ત્યારે કોઈ એફેર આવતો, તો તે ઉઠીને ઉભો થતો. જ્યારે જ્યારે નવો ‘વડીલ’ પસંદ થતો ત્યારે તે તેને એક ઝબ્બો અને એક બગદ બેટ આપતો. આ પ્રમાણે તે જાહેરમાં તેમનાથી નમતો ચાલતો અને એ મંડલોની પ્રતિષ્ઠા અને સત્તા વધારતો જણાતો; પણ તેની વર્તણૂકથી એ મંડલોના બધા સભાસદો તેના મિત્ર થઈ ગયા અને એ ખાનગી મિત્રતાના લાભ લઇને કેટલેક પ્રસંગે તેઓની રીતે વર્તી શક્યો કે તેથી સ્પાર્ટાના રાજ્યોનું ગૌરવ પ્હેલાં કરતાં વધ્યું.

નાગરિકો સાથેની તેની વર્તણૂકમાં તેની તેના દુશ્મનો સાથેની વર્તણૂક કરતાં તેના મિત્રો સાથેની વર્તણૂક ઉતરતી હતી. દુશ્મનો સાથે સખ્તાઇ વાપરતો ખરો પણ અન્યાય કરતો નહીં; પણ તેના મિત્રોને મદદ કરવામાં તે ન્યાય અન્યાય જોતો નહીં. તેના શત્રુએ કંઇ વખાણુવા લાયક કર્મ હોય ત્યારે તેને યોગ્ય સન્માન મળવામાં પોતા તરફથી કસર રહે તેમાં તે પોતાનું હીણું માનતો. પણ તેનો કોઇ મિત્ર કંઇ ખોટું કામ કરતો તો તે તેને ઠપકો આપતો નહીં કે સજા કરતો નહીં. એટલજ નહીં પણ તે તેની સાથે સામેબ

મુદ્દાં થતો. મિત્રતાને ધણે તે ગમે તેવું કૃત્ય કરવા સદા તત્પર રહેતો. વળી તેના શત્રુઓ-
માંથી ડોહાને માથે આપત પડતી કે તે તક્ષીરમાં આવતો તો એ તેની દયા ખાવા
તૈયાર હતો અને તે વિનંતિ કરતો તો તેને પણ ઘટતી મદદ કરતો. આ પ્રમાણે વર્તીને
સત્તુ અને મિત્ર સર્વનાં મત તેણે પોતા તરફ ખેંચી લીધાં. અને તેની સોહાગ્રિયતા ધીમે-
ધીમે એટલી બધી વધી કે એકારમંડલને તેના ઉપર શક આવ્યો, અને તેઓએ તેના
દંડ કર્યો. એ સજા દરવા માટે તેઓએ એવું કારણ આપ્યું કે “નાગરિકોનો સામાન્ય રીતે
રાજ્યની બધી સંસ્થાઓ તરફ સરખો ભાવ હોવો જોઈએ, પણ એ બધા નાગરિકોને
એકલા પોતાના જ કરવા મથતો હતો.” ક્રિયમુકે કહે છે કે સુદ્ધિમાંથી વિરોધ અને
વિસંવાદ નિર્મૂલ થાય તો સૂર્ય, ચંદ્ર વગેરે જ્યોત્સ્નારીઓ અટકી પડે અને ઉત્પત્તિ અને
મતિનો બધો ક્રમ ઉઘો વળે. એ જ પ્રમાણે સ્પાર્ટાની રાજ્યસંસ્થાના ચોળનાર મહાપુરુષે
સ્પર્ટા અને મહત્વાકાંક્ષાના બીજ પોતાના નગરરાજ્યમાં સ્ફુર્ધા કરે અને નાગરિકો વચ્ચે
દેશસેવા માટે અને કીર્તિ માટે સદૈવ હરીફાઈ જગૃત રહે એવી વ્યવસ્થા ધડી હતી.
સૌ કંઈ પણ નવી બાબત વિષે વિચાર કર્યા વગર અને તેના ગુણદોષ પર વિવાદ કર્યા વગર
હાએહા કહે એવો સંપ તેને જડ, અને રાજ્યતંત્રનો સ્વતંત્ર અને ઉચ્ચજીવન સિદ્ધ કર-
વાનો ઉદ્દેશ વહેતો મુકનારો, લાગ્યો હતો. તેમ જ ઓડિસીમાં યુલિસીસ અને એકિસિસ
જેવા દેવાંશી વીરો વચ્ચે મોટી તકરાર પડે છે ત્યારે તેથી હોમરે એગેમેમ્નન રાજાને
આનંદ પામતો જણાવ્યો છે તેમાં પણ કેટલાક ધારે છે કે કવિનો હેતુ એવો જ બોધ
કરવાનો હોવો જોઈએ કે એ જે મહાપુરુષોની તકરારમાંથી આખા સૈન્યના હિતમાં કંઈ
મોટા લાભ પ્રાપ્ત થવાની રાજાને ખાતરી લાગી તેથી તેને આનંદ થયો. પણ આ નિય-
મના કવચિત અપવાદનો અવકાશ પણ રાખવો જોઈએ; કેમકે સ્પર્ટા અને તકરારોમાંથી
દુર્મનાવંત જામી જાય છે ત્યારે બેશક રાજ્યને હાની થાય છે અને બહુ વિપરીત પરિ-
ણામો ઉત્પન્ન થાય છે.

એગિસિલેઅસ ગાદીએ આવ્યો તે પછી થોડા અરસામાં જ એસિઆખંડમાંથી
સમાચાર મળ્યા કે ધ્રાનનો શહેનશાહ સ્પાર્ટાનું દરિયાઈ સામ્રાજ્ય પાછું ઝુંટી લેવા માટે
મોટા પ્રાયા ઉપર તૈયારીઓ કરતો હતો. લાઈસેન્ડરે ત્યાંના ઘણા શહેરોમાં પોતાના મિ-
ત્રોને મુખાવ્યો અને હાકેમો તરીકે નીમ્યા હતા તેઓમાંના ઘણાખરાને તો તેમના જીલ્લમ
અને અન્યાયી વર્તનને લીધે લોકોએ ખંડ કરી મારી નાખેલા કે કહાડી મુકેલા હતા. એ
સર્વને મદદ કરવા જવા માટે લાઈસેન્ડર ઈતેજર હતો અને તેથી તેણે એગિસિલેઅસને
મમજન્યો કે લશ્કર સાથે એસિઆખંડમાં જઈ વિચ્છેદનો પ્રદેશ ગ્રીમથી જેમ આધો લઈ
જવાય અને ધ્રાનનો શહેનશાહ તૈયાર થાય તે પહેલાં તેની ઉપર ચડી જવાય તેમ
સાહ. એસિઆખંડમાંના પોતાના મિત્રોને પણ તેણે લખ્યું કે તેઓએ એલગીઓ મોકલી
આપ્યાં પોમે મેનાપતિ તરીકે એગિસિલેઅસની માગણી દર્શવી. એગિસિલેઅસે એ એલગી-
ઓની માગણી નાગરિકસભાની રૂબરૂ સાંભળી અને તેની સાથે સરદારો અને મલાહ-
કારો તરીકે ત્રીસ સ્પાર્ટાનો, નવા સ્વતંત્ર કરેલા હેલટોમાંથી બે હજાર વીણેલા સિપાહોની
પલટણ, અને સ્પાર્ટાના મદદગાર રાજ્યોમાંથી ૭ હજાર પાયદલ સૈન્ય મોકલવામાં આવે
તો તેણે મેનાપતિનું પદ સીકારી એ વિચ્છેદ ખેડવા જતા ખુશી જતાવી. લાઈસેન્ડરની

વગ અને સત્તાથી તેની માગણી તુરત સ્વીકારાઈ અને એગિસિલેઅસ નીકળ્યો. એના ત્રીય સલાહકારોમાં લાઇસેન્ડર મુખ્ય થઈ પડ્યો: કેમકે આગલી લડાઈમાં સેનાપતિ તરીકે તેણે અનુભવ અને કીર્તિ મેળવ્યાં હતાં એટલું જ નહીં પણ એગિસિલેઅસ તેને પોતાનો મિત્ર ગણતો હતો અને તેણે તેને ગાદી મેળવવામાં મદદ કરી તે કરતાં પણ આ સરદારી મેળવવામાં મદદ કરી એ તેણે પોતાના ઉપર વધારે મોટા ઉપકાર કરેલો તે ગણતો હતો.

સૈન્ય ગિરીસ્થસ આગળ એકઠું થયું હતું તે દરમિયાન તે પોતાના મિત્ર સાથે ઐલિસ ગયો. ત્યાં રાતે તેને સ્વપ્ન આવ્યું; તેમાં તેણે એક માણસને પોતાની પાસે આવીને નીચે પ્રમાણે બોલતો સાંભળ્યો “તમે જણો જ છો કે આમાં ક્રીસ, તુરકી સેનાપતિ નીમવાનું માન એગેમેમ્નન પછી પ્રથમ તમને જ મળે છે. વળી, જે દુસ્મનો સામે એ લડવા ગયો હતો તેમની સામે જ તમે જનાર છો અને જે સ્થળેથી એણે કુચ આરંભી હતી તે જ સ્થળથી તમે પણ નીકળવાના છો; માટે તેણે લંગર ઉપાડતાં પહેલાં દેવીને જે ઉપહાર અર્પણ કર્યો હતો તે તમારે પણ કરવો જોઈએ.” એગેમેમ્નને દેવ વાણીને અનુસરીને પોતાની પુત્રી સાધ્વીજનિઆનો ઉપહાર દેવીને અર્પણ કર્યો હતો. એગિસિલેઅસે એ હકીકત સામળી પણ તેથી તે વ્યથ થયો નહીં. સવારમાં એણે સ્વપ્નની વાત પોતાના મિત્રને કહી તે વખતે તે બોલ્યો “ઉપહારની બાબતમાં હું એગેમેમ્નનના જંગલી સમયના અગ્નિવંશ અનુકરણ નહીં કરું પણ દેવીને જે વસ્તુ મળવાથી ખરેખર આનંદ થશે એમ આપણે કહી શકીએ તેનો ઉપહાર તેને અર્પણ કરીશ.” તેણે એક મૂળીને હારમુકુટથી શણગારી પોતાના દેવસેવકને આપી અને તે સ્થળના થીબનોએ નીમેલા દેવસેવકને બદલે તેને જ પોતાનો ઉપહાર અર્પણ કરવા શરૂઆત કરી. થીબસના અધિકારીઓને આ ખબર થતાં તેઓ ગુસ્સે થયા અને તેમણે એગિસિલેઅસને સંદેશો મોકલ્યો કે તેણે ત્યાંના રિવાજથી વિરુદ્ધ જઈને ઉપહાર અર્પણ ન કરવો. આ સંદેશો લાવનાર માણસો તેને તે સમજાવીને તુરત ઉપહારકુંડ પાસે ગયા અને ઉપહારની જગ્યા તેના ઉપર પડી હતી તે તેઓએ ત્યાંથી ઉઠાવીને ફેંકી દીધી. એગિસિલેઅસને અત્યંત માઠું લાગ્યું, અને થીબનો ઉપર રોષે ભરાઈ તે ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યો. વળી તેને નક્કી લાગ્યું કે આવા અપશુકન પછી વિજય મળવાનો જ નહીં; કે તેની રક્તપ્રવાહો હેતુ પૂરેપૂરો સિદ્ધ થવાનો જ નહીં.

તે એશીસસ આવ્યો ત્યારથી લાઇસેન્ડરની સત્તા અને તેને મળતાં માનઆબરુ એગિસિલેઅસને અસહ્ય લાગ્યા. બધી અરજો તેની પાસે જવા લાગી અને તે ઘરમાં હોય ત્યારે તેના બારણા આગળ અને બહાર નીકળે ત્યારે તેની આગળ પાછળ માણસોની ઠઠ જામતી. સ્પાર્ટાના કાયદા પ્રમાણે સેનાપતિનું પદ રાજ્યનું હોવું જોઈએ તે મુજબ એગિસિલેઅસ જાણે નામનો જ સેનાપતિ હોય, અને બધો અધિકાર લાઇસેન્ડરનો હોય એવો દેખાવ થઈ રહેતો. આગલી લડાઈ દરમિયાન સેનાપતિ તરીકે લાઇસેન્ડરે જે હાકમી ચલાવી હતી, તેના દુસ્મનોને તેણે જેવા નીચા પાડ્યા હતા અને તેના મિત્રોને મદદ કરી હતી તેવું તે વખત સુધીમાં બીજા કોઈ સેનાપતિએ કરેલું નહતું. એ તાજ બનાવો સર્વને હજી સાંભરતા હતા. અને વળી લાઇસેન્ડરની કડક, અદ્વપાક્ષી, અને કુક્રમ કરવાની રીતઆદ

સાથે સોઈ 'એગિસિલેઅસની' સાદી, નરમ અને મળતાડી રીતભાત સરખાવતા એટલે તેઓ 'એગિસિલેઅસને' પડતો મુઠી લાઇસેન્ડરની પ્રીતિ મેળવવામા જ ગુ'યાતા.

આથી પ્રથમ એગિસિલેઅસના મલાદકાર તરીકે આવેતા બીજા સ્પાઈનાને ખોટા કા મવા'ત્રાડ્યુ, કેમકે તેઓ રાગના સલાદકાર મળીને લાઇસેન્ડરના સેરમે જેવા દેખાવા લાગ્યા. અને આખરે એગિસિલેઅસને પોતાને પણ ખોટુ લાગ્યુ તે અદેખા સ્વભાવનો ન હતો અને લાઇક માણસને યોગ્ય સન્માન મળે તે એનાથી ન સદન થાય એમ ન હતુ પણ તે પોતે કીર્તિના મોભી હતો અને તેને લાગ્યુ કે બે આ પ્રમાણે ચાનશે તો લશ્કર જે કંઈ પરાક્રમ કરશે તેમો યશ એકલા લાઇસેન્ડરને મળશે તેથી એણે આ પ્રમાણે ધાટ રમ્યો પ્રથમ તે લાઇસેન્ડરની સલાહથી ઉલટો ચાવના મા યો જે કંઈ સૂચના લાઇસેન્ડર કરે તે પ્રડતી મુજબને તે બીજા સૂચનાઓનો અમલ કરતા લાગ્યો પછી તેની પાસે જે અર જારી આવતા તેમાં જેઓ લાઇસેન્ડરનો આશ્રય લેતા તે બધાનો અરને તે કહાડી નાખવા લાગ્યો. વળી ન્યાય ચૂકવવામાં પણ લાઇસેન્ડર જેનો પક્ષ લેતો તેને તે ઘણુખર નુકસાન જ કરતો અને જે તેના વિરુદ્ધ પડતો તેને તે લાભ આપતો આ પ્રમાણે તે કોઈ કોઈ વાર કરતો એમ નહીં પણ દરેક પ્રસંગે અને નિયમસર કરવા લાગ્યો. એટલે લાઇસેન્ડર પણ તેનુ વલણ પાળી ગયો, અને તે પોતાના મિત્રોને કહેના લાગ્યો કે તેના મિત્ર થવામા તેમને હાની છે માટે તેઓએ તેને છોડી રાજીનો અને રાજ આગળ જેનો વગ વધારે હોય એવાઓનો આશ્રય લેવો તેના આવા વચનો રાગને ઉતારી પાડનારા અને તેના વિષે મોડામાં અભાવ ઉત્પન કરનારા દોષાથી એગિમિલેઅસે તેને હજી પણ વધારે હલકો પાડવા અને તેની સ્પષ્ટ અવમાનનાં કરવા માટે તેને પોતાનો પીરસનારો નીમ્યો અને કહે છે કે તે જાહેરમા બોલના લાગ્યો, 'ભલે જેને મારા પીરસનારની ખુશામત કરવી હોય તે તેમ કરે' લાઇસેન્ડરથી આજુ બંધુ અપમાન સહન ન થઈ શક્યુ તેણે જાહેરે 'એગિસિલેઅસને જ' ફરિયાદ કરી કે 'તમે તમારા મિત્રોને હનકા કેમ પાડવા તે બદ્ધ અંધો' રીતે જાણો છો " એગિમિલેઅસે જવાબ દીધો "જેશક જે મહાગ કરતા પણ વધારે મોટા થવા મળે છે તેને કેમ હલકો પાડવો એ હું જાણુ છુ લાઇસેન્ડરે કહ્યુ "એતો મ્હારે માથે મિથ્યા અપવાદ છે તમે કહોછો તો ભરે, પણ મ્હારી એવી ધાનત નથી હવે મ્હારી એટલી જ વિનંતિ છે કે તમારી મ્હારા ઉપર અકૃપા ન થાય અને હું તમારી કંઈ સેવ બજાવી શકુ એનુ કોઈ દામ મને સોંપો આ ઉપરથી એગિસિલેઅસે તેને પોતાનો નામબ નીમી દેલેસ્પોન્ટ આગળ મોખ્યો અહીં તેણે સુના દર્શામેજસના પ્રા સમાનાં એક ધરાનીને ફાડ્યો તે મુઠકળ દ્રવ્ય અને બસો ઘોડેસવારો સાથે શ્રીક લશ્કરને આવી મળ્યો પણ આ વખતથી લાઇસેન્ડરે સ્પાઈના બંને રાજકુતો ઉપર દેવ રાખ્યો અને તેમની પ્રાસેથી રાજગાદીનો હક છીનવી લાઇ સ્પાઈના બધા નાગાં પ્રમાથી રાજાઓ અસદ કરવાનો નવો કાપરો કેમ ધાવ્ય તેના કાવત્રામા તે પડ્યો પણ પછી યોગ વખતમા જ સખ્ત લાઇક ફરમિયાન બીએગિસિઆમાં તે મરી ગયો એ બનાવ ન બન્યો હોત તો લણુકેરીને તે પોતાનુ વેર વાળવાની ખાતર સ્પાઈમાં મોટો ખળબળાટ ઉભો કરી ચકત એમ મળ્યાં છે આ પ્રમાણે અતિ લોભી માણસેથી રાજ્યને લાભ કરતા હાનીનો સમગ્ર વિલેખો લાઇસેન્ડરનો ગર્વ અને અધિકારભોજ દરથી વધારે હતાં એ તેનો દોષ હતો,

તેને ઠેકાણે આણવા માટે એગિસિલેઅસે એના જેવા નામાકિત અને માની પુરુષનું અપમાન કર્યું, બીજા રસ્તે પોતાનો હેતુ ન સાધ્યો, એ તેનો દોષ હતો. કીર્તિ અને અધિકારના મદમાં એક પોતાના રાજા અને સેનાપતિનું માન રાખવું જોઈએ એ વાત જુલી ગયો અને બીજા મિત્રની આમીયો એવી રીતે સુધારવી જોઈએ કે તે મિત્ર મટી સત્તા ન અને એ વાત જુલી ગયો.

પ્રથમ ધરાનના શહેનશાહનો સુબો ટિસેફર્નિસ એગિસિલેઅસથી કરી ગયો; અને તેણે તેની સાથે સંધિ કરી. તેમાં એશિઆના ગ્રીક નગરોને તેમની સ્વતંત્રતા પાછી આપવાની શહેનશાહ તરફથી કબૂલાત આપી. પણ પછી તેના હાથ નીચે સારું લશ્કર એકઠું થતાં તે શરી ગયો. અને પાછો વિગ્રહ આરંભ્યો. એગિસિલેઅસને એવું જ જોઈતું હતું. તેના મનમાં એમ હતું કે એનોફાન માત્ર દશહજાર ગ્રીક સિપાહોના લશ્કર સાથે એશિઆના મધ્ય ભાગથી છેક દરિયા સુધી બધા પ્રદેશ શી રીતે અને રસ્તે શહેનશાહના લશ્કર સાથે તે જીટલી લડાઈએ લડ્યો તે સર્વમાં તેને હરાવતો હરાવતો આવી શક્યો; તો સ્પાર્ટાના હાથમાં આ વખતે આખા ગ્રીસનું અને દરિયાનું પણ સામ્રાજ્ય હતું, એટલે આ મહાદાઈમાં એનોફાન કરતાં ઘણું વધારે મોટું પરાક્રમ કરવા તે સમર્થ હતો; અને જો તેનાથી એવું કંઈ ન બન્યું તો તેની નામોશી થવાની એ ચોક્કસ હતું. ટિસેફર્નિસના દગા માટે તેને શિક્ષા કરવા તેણે કાવતું રચ્યું, તેણે પોતે કુચ કરી કેરિઆ પ્રાંતમાં જતો હોય એવો ઢોંગ કર્યો. અને ટિસેફર્નિસે પોતાનું લશ્કર તે તરફ વાળ્યું એટલે તે એકદમ પાછો ફરી ફ્રિજિઆ પ્રાંતમાં પેડો. અહીં તેણે ઘણાં શહેરો કબ્જે કર્યા અને પુષ્કળ લૂટ મેળવી. આ ઉપરથી તેણે તેના મિત્રો અને મદદગાર રાજ્યોને બતાવી આપ્યું કે દેવોના શપથ લઈને કરેલો સંધિ તોડવો એમાં દેવોના ગુનેહગાર થવાય છે. પણ દગલખાજ દુસ્મનને છેતરવામાં ન્યાયબંધ થતો નથી એટલું જ નહીં પણ તેથી લાભ અને કીર્તિ બન્ને મળે છે.

તેણે ઘોડેસવાર દલ યોડું હતું, અને તેણે ઉપહાર અર્પણ કર્યા તેમાં બલિના પિત્તાશયનો ઉપલો ભાગ ન જણાયો. આથી તે એશીસસ તરફ વળ્યો; અને ત્યાં તેણે પોતાનો રસાસો વધાર્યો. દરેક તવગર માણસને તેણે ફરજ પાડી કે તેણે જાતે પાયદળમાં દાખલ થવું અથવા પોતાને બદલે પોતાને અર્થે એક રાજાજનથી સજ્જ કરેલો ઘોડેસવાર આપવો. ઘણાઓએ લશ્કરમાં જાતે જોડાવાને બદલે પગારદાર ઘોડેસવાર સિપાહો આપ્યા. તેના પાયદળને એશિઆના નિર્બલ તવગર ગ્રીકોની જરૂર નહતી. અને તેમને બદલે સશક્ત તથા લડાયક ઘોડેસવારો મળવાથી તેનો રસાસો પણ જોઈએ તેવો પુષ્ટ થયો. એશિઆવાસીઓને આવું સાદું કરવાની જરૂર પાડવાના આધારમાં એગિસિલેઅસે તેમને એગેમેનનો દાખલો આપ્યો. હોમર લખે છે કે સિકિઓનના એક ધનાઢય ગ્રીક લશ્કરમાં દાખલ થવાને બદલે એગેમેનને પોતાની ઘોડી આપી હતી તે તે રાજાએ સ્વીકારી હતી.

તેણે ફ્રિજિઆમાં પકડાયેલા કેદીઓને ગુલામગિરિમાં વેચ્યા ત્યારે તેમને નવરૂા કરીને વેચ્યા. તેમનાં કપડાં માટે ઘણા ખરીદનારા નીકળ્યા પણ તે કેદીઓના શરીર કસેલાં કે તડકાતાપથી ટેવાયેલાં ન હોવાથી શીકાં, પોચાં, અને નખળાં હતા એટલે ખરીદનારાઓ તેમને જોઈને દસતા અને ગુલામો તરીકે તેમને નકામા ગણતા. આ દરમિયાન

સાથે ભોડાં એગિસિલેઅસને સાદી, નરમ અને મજાતાવડી રીતભાત સરખાવતા એટલે તેઓ એગિસિલેઅસને પડતો મુકી લાઇસેન્ડરની પ્રીતિ મેળવવામાં જ ચુંચાતા.

આથી પ્રથમ એગિસિલેઅસના સલાહકાર તરીકે આવેલા બીજા સ્પાઈનોને ખોદું લા-
મવા ત્રાડ્યું, કેમકે તેઓ રાજાના સલાહકાર મદીને લાઇસેન્ડરના સેવકો જેવા દેખાવા લાગ્યા.
અને આખરે એગિસિલેઅસને પોતાને પણ ખોદું લાગ્યું. તે અદેખા સ્વભાવનો ન હતો;
અને લાયક માણસને યોગ્ય સન્માન મળે તે એનાથી ન મહન ચાપ એમ ન હતું. પણ
તે પેતિ કીર્તિનો સોભી હતો. અને તેને લાગ્યું કે જે આ પ્રમાણે ચાલશે તો લશ્કર જે
કંઈ પરાક્રમ કરશે તેના યશ એકલા લાઇસેન્ડરને મળીશે. તેથી એણે આ પ્રમાણે ઘાટ
રચ્યો. પ્રથમ તે લાઇસેન્ડરની સલાહથી ઉઠાડે ચાલવા માંડ્યો. જે કંઈ સચતા લાઇસેન્ડર
કરે તે પ્રડતી મુકીને તે બીજા સચતાઓને અમલ કરવા લાગ્યો. પછી તેની પાસે જે અર-
જદારો આવતા તેમાં જેઓ લાઇસેન્ડરનો આશ્રય લેતા તે બધાની અરજી તે કહાડી નાખવા
લાગ્યો. વળા ન્યાય સૂચવવામાં પણ લાઇસેન્ડર જેનો પક્ષ લેતો તેને તે ઘણુંખર નુકસાન
જ કરતો અને જે તેના વિરુદ્ધ પડતો તેને તે લાભ આપતો. આ પ્રમાણે તે કાંઈ કાંઈ
વાર કરતો એમ નહોતું પણ દરેક પ્રસંગે અને નિયમસર કરવા લાગ્યો. એટલે લાઇસેન્ડર
પણ તેનું વલણ પામી ગયો, અને તે પોતાના મિત્રોને કહેવા લાગ્યો કે તેના મિત્ર થવામાં
તેમને હાની છે માટે તેઓએ તેને છોડી રાજનો અને રાજ આગળ જેનો વગ વધારે
હોય એવીઓને આશ્રય લેવો. તેનાં આવાં વચનો રાજને ઉતારી પાડનારાં અને તેના
પિયે ભોડામાં અભાય ઉત્પન્ન કરનારા દોવાથી એગિસિલેઅસે તેને હજી પણ વધારે દલકો
પાડવા અને તેની સ્પષ્ટ અવમાનનાં કરવા માટે તેને પોતાનો પીગસનારો નીચ્યો. અને
કહે છે કે તે જાહેરમાં ખોલવા લાગ્યો, બલે જેને મારા પીરસનારની ખુશામત કરવી
હોય તે તેમ કરે." લાઇસેન્ડરથી આટલું બધું અપમાન સહન ન થઈ શક્યું. તેણે જાહેર
એગિસિલેઅસને જ ફરિયાદ કરી કે "તમે તમારા મિત્રોને દલકા કેમ પાડવા તે બધું
અંધણી રીતે જણાવો છો." એગિસિલેઅસે જવાબ દીધો "એમકે, જે મ્હાગ કરતાં પણ
વધારે મોટા યવાં મને છે તેને કેમ દલકો પાડવો એ હું જાણુ છું." લાઇસેન્ડરે કહ્યું
"એતો મ્હારે માથે મિથ્યા અપવાદ છે. તમે કહો છો તો બને, પણ મ્હારી એવી ધાનત
નથી. હવે મ્હારી એટલી જ વિનતિ છે કે તમારી મ્હાગ ઉપર અટ્ટપા ન ચાપ અને હું
તમારી કંઈ સેવા બળવી શકુ એવું કાંઈ કામ મને સોપો." આ ઉપરથી એગિસિલેઅસે
તેને પોતાનો નાખબ નીમી દેલેસ્પોન્ટ આગળ મોકલ્યો. અહીં તેણે સુના શર્તાનેમસના પ્રા-
તનાના એક ધરાનીને કાઢ્યો, તે પુષ્કળ દ્રવ્ય અને બસો ઘોડેસવારો સાથે ઢીકે લશ્કરને
આવી મળ્યો. પણ આ વખતથી લાઇસેન્ડરે સ્પાઈના બન્ને રાજકુયો ઉપર દેખ રાખ્યો,
અને તેમની પાસેથી રાજગાદીનો હક છીનવી લઈ સ્પાઈના બધા નાગરિકોમાંથી રાજાઓ
અસંદ કરવાનો નવો કાયદો કેમ ઘડાય તેના કાવત્રામાં તે પડ્યો. પણ પછી યોગ્ય વખતમાં
જ સખ્ત લડાઈ ફરિયાન બીઓશિઆમાં તે મરી ગયો; એ બનાવ ન બન્યો હોત તો
પણ કરીને તે પોતાનું વેર વાજવાની ખાતર સ્પાઈમાં મોટા ખજાનગાર ઉઠા કરી રાકત
એમ જણાય છે. આ પ્રમાણે અતિ સોભી માણસોથી ગળ્યને લાભ કરતાં હાનીનો સંભર
સિદ્ધિ છે. લાઇસેન્ડરનો ગર્વ અને અધિકારભ્રમ દરથી વધારે દતાં એ તેનો દોષ હતો.

તેણે શર્નાએઝસ સુખાના ક્રીજઆ પ્રાંતમાં છાવણી નાખી. ત્યાં તેને ખોરાકીની સામગ્રી પુષ્કળ મળી અને તે ધણું દ્રવ્ય એકઠું કરી શક્યો. પછી પેરલેગોનિઆ પ્રાંતની સરહદ સુધી જઈને તેણે ક્રેટિસ રાજની સાથે સંધિ કર્યો. એ રાજનો એગિસિલેઅસના સદ્વર્તન માટે બહુ ઉચ્ચો મત હતો તેથી તેણે તેની સાથે સલાહ કરવા પોતાની મેળે ઈચ્છા બતાવી. ક્રીજઆમાંથી સ્પિથ્રીડેટિસ પણ પોતાની મેળે એગિસિલેઅસને આવી મળ્યો હતો, અને તે રાતદિવસ એગિસિલેઅસની સાથે ગાળતો, તથા બધા જોખમના પ્રસંગોમાં તેની જોડે જ રહેતો. સ્પિથ્રીડેટિસને એક દેખાવડો પુત્ર અને વયમાં આવેલી એક ખુબસુરત પુત્રી હતી. એગિસિલેઅસ એ છોકરાને બહુ ચાહતો હતો; અને એ છોકરીને તેણે ક્રેટિસને પરણાવી. ક્રેટિસે એગિસિલેઅસને એક હજાર ઘોડેસવાર અને હલકા હથિયારના બે હજાર પાયદળ સિપાહોનું લશ્કર બેટ આપ્યું. તે લઈને એ પાછો ક્રીજઆ પ્રાંતમાં આવ્યો, ત્યાં તેણે ઘણી લૂટ ચલાવી. પણ મુખ્યે શર્નાએઝસ તેની સામે લડવા ચોખ્ખો નહોતો, કે પોતાના કિસ્લાઓમાંના કોષ્ટમાં પણ રહ્યો નહોતો. પોતાનું જરજેવર સાથે રાખીને તે થોડા માણસો સાથે અહીં તહીં ન્હાસભાગ કર્યા કરતો હતો. પણ સ્પિથ્રીડેટિસ તેની પીઠે લાગ્યો અને હેરિપ્પિડસ નામના એક સ્પાર્ટન સરદારની સાથે તે આખરે તેની છાવણી અને તેનું બધું જરજેવર કબ્જા કરવા શક્તિમાન થયો. પણ સ્પિથ્રીડેટિસના સિપાહોએ કરેલી લૂટ સંતાડી રાખી છે તેની શોધ કરવામાં અને તેમને તે આપી દેવાની ફરજ પાડવામાં હેરિપ્પિડસે એટલી સખ્તાઈ વાપરી કે તેથી સ્પિથ્રીડેટિસને લાગી આવ્યું અને તે રીસાઈ એગિસિલેઅસને તજ દઈને એકદમ પેરલેગોનિઆનો સાથે ચાલી નીકળી સાર્ડિસ જતો રહ્યો. આખી લડાઈમાં આ બનાવથી એગિસિલેઅસને સૌથી વધારે ઉદ્વેગ થયો. સ્પિથ્રીડેટિસ ગયો અને તેની સાથે તેના સંખ્યાબંધ સિપાહો ગયા એથી તેને લાગ્યું એટલું જ નહોતું પણ જે નીચ અને તુચ્છ લોકની નામોશીથી તે પોતાની જાતને અને પોતાના દેશને મુક્ત જણાવવા માગતો હતો તેનો જ બટ્ટો આ બનાવથી તેને લાગ્યો. અને આ જાહેર કરી શકાય તેવા કારણો ઉપરાંત તેને ખેદ થવાનું ખાનગી અને સખલ કારણ પણ હતું. સ્પિથ્રીડેટિસના પુત્ર મિગેએટિસ ઉપર તેનો પ્યાર થયો હતો અને તે ઘણો વધી ગયો હતો. તેને હદમાં રાખવાને એ ધણું મથતો હતો. એક દિવસે મિગેએટિસ તેનું ચુંબન લેવા આવેલો ત્યારે તેણે એને તરછોડ્યો. એ છોકરો શરમાઈને જતો રહ્યો અને તે પછી તેની સાથે જરા ઉચા મનથી વર્તવા લાગ્યો. એગિસિલેઅસને ખસ્તાવો થયો અને મિગેએટિસની બેદિલ વર્તણૂકથી વિસ્મય પામવાનો ઢોંગ કરવા લાગ્યો. તેના મિત્રોએ એગિસિલેઅસને કહ્યું કે તેમાં તેનો પોતાનો જ વાંક હતો અને તેને ખાતરી આપી કે જે તે ફરીથી તેની સાથે તોછડાઈ ન વાપરવા બંધાતો હોય તો મિગેએટિસ પોતાનું દિલ પ્રથમ જેવું જ ખોલી દેવા તૈયાર હતો. આ માંભળી એગિસિલેઅસ થોડો વખત મુગો રહી અંતે તે બોલ્યો, “એને એ ન કહેશો. આ બીજી વખત મેં ન્હાઈ મન વશ કર્યું તેથી મને એટલો આનંદ થાય છે કે તેટલો આ સર્વ યીજે ન્હારી નજર પડતાં જ સોનાની થઈ જાય તો પણ ન થાય.” તેની આ દ્રઢતા મિગેએટિસ છાવણીમાં હતો ત્યાં સુધી રહી; પણ તેના બાપની સાથે તે ન્હાસી ગયો ત્યારે તેનો વિયોગ એગિસિલેઅસને એટલો સાલ્યો, કે જે તે પાછો આવ્યો હોત તો તેની મન મારવાની વાતો નબત કે નહીં તે કહી શકાતું નથી. શર્નાએઝસે એગિસિલેઅસની સાથે રૂબરૂમાં વાનગિત કરવાની તક

આલતી હતી ત્યારે એગિસિલેઅસ તેના સિપાહો સાથે ત્યાં આગળ ઉભો હતો; તે આ ખેલ બોધને સિપાહોને કહેવા લાગ્યો. “જુવો ! આપણે લડવાનું છે તે આવા દુસ્મનો સામે”; અને વસ્તુઓ તરફ આંગળી કરી બોલ્યો, “અને આવી વસ્તુઓ મેળવવા માટે.”

લડાઈ આરંભવાની ઝગ્ગ પાછી આવતાં તેણે જાહેર કયું કે તે લીડિયા પ્રાંત ઉપર ચડાઈ કરશે, તેણે પોતાનો ખરો મનસૂબો જ જાહેર કર્યો હતો. પણ ટિસેફ્રનિસને વિશ્વાસ ન પડ્યો; અને તેથી તે આ વખતે પણ હેતરાયો. તેણે ધારું કે એગિસિલેઅસ કેરિયા ઉપર ચડાઈ કરશે કેમકે એ પ્રાંતની ઉઘીનીઝી જમીનમાં રસાલાનો બદ્દ ઉપયોગ થઈ શકે-કે તેની ખોટ પડે-એવું ન હતું. તેથી તેણે પોતાનું લશ્કર ત્યાં આગળ રાખ્યું. પણ એગિસિલેઅસ લીડિયા પ્રાંત ઉપર ચડાઈ કરી સાર્ડિસ સુધી વધી ગયો. એટલે ટિસેફ્રનિસ ઉતાવળે પાછો આવ્યો. ઇરાની રસાલાએ આવી ખેંચીને તુરત ગ્રીક લશ્કરના છુટાછવાયા સિપાહો હતા તે બધાને કાપી નાંખ્યા. એગિસિલેઅસે ધારું કે ઇરાની પાયદળ હજી પાછળ દોરે, અને તેણે પોતાના રસાલા સાથે હલકા હથિયારનાં પાયદળને બેળી દઈ, તથા બખ્તરી પાયદળને પાછળથી આવી ખેંચવાનો હુકમ આપી, એકદમ પૂરા વેગથી ધસારો કર્યો, અને લડાઈમાં ઇરાની લશ્કરને હરાવ્યું. ધણી ઇરાનીઓ કપાઈ ગયા, તેમની હાવણી ગ્રીક લશ્કરના હાથમાં આવી. અને ગ્રીક સિપાહો આથે સુધી તેમની પાછળ પડ્યા. આ વિજયથી ગ્રીક લોકોને ઘણો લાભ થયો. તેઓ શહેનશાહનો મુલક નિર્વિધને લૂટી શક્યા. અને તેમના કટ્ટા ચતુ ટિસેફ્રનિસને ઘટતી સજા થઈ. શહેનશાહે તેને પદબ્રજ કર્યો અને તેને રથસે ટિઝૈરટીસને નીચે; જોકે આવીને ટિસેફ્રનિસનો શિરચ્છેદ કર્યો. ટિઝૈરટીસે એગિસિલેઅસ પાસે કોલકરાર કરવા માટે એલચીઓ મોકલ્યા. તેઓએ એગિસિલેઅસને જણાવ્યું કે તે લડાઈ પતાવી પાછો ગ્રીસ જવા કબૂલ થાય તો તેને પુષ્કળ દ્રવ્ય આપવાનું મુખ્ય તરફથી વચન આપવાની તેમને સત્તા હતી. એગિસિલેઅસે તેમને જવાબ દીધો કે સધિ કરવાનો તેનો અખત્યાર ન હતો; સધિ કરવો કે નહીં તેનો નિર્ણય ખુદ સ્પાર્ટાના હાથમાં હતો. વળી તેને પોતાને દ્રવ્યની જરૂર ન હતી. માત્ર તેના સિપાહો માટે તે દ્રવ્યની ઇચ્છા કરતો હતો; અને એ ઇચ્છા સિદ્ધ કરવા માટે ગ્રીક લોકો દુસ્મનોની આપેલી ભેટો લેવા કરતાં તેમને હરાવી તેમના દ્રવ્યના માલીક ચવાવું વધારે પસંદ કરતા હતા. તો પણ ટિઝૈરટીસે ગ્રીક લોકોના કટ્ટા ચતુ ટિસેફ્રનિસને મારી નાંખ્યો એ ઉપકારનો તેને બદલો વાગવાને એગિસિલેઅસ લીડિયા પ્રાંત તજી દેવા કબૂલ થયો, અને કુચ કરવાના અર્થ દાખલ તેની પાસેથી ગ્રીસ તેલંટ સ્વીકારીને તે ક્ષીજઆ પ્રાંતમાં ગયો.

માર્ગમાં જ સ્પાર્ટાથી તે કાફલાનો તેમ જ લશ્કરનો સેનાપતિ નીમાયાની ખબર આવી અને એ ખેવડા એલાતી છડી તેને મળી. સ્પાર્ટાના ઇતિહાસમાં આ પ્રમાણે એવરો અધિકાર ખીજ કોઇને મળ્યો નહતો. થીઓપોમ્પસ લખે છે તેમ અધિકાર અને પ્રતિજ્ઞામાં તેનો કોઈ સમેતવડીઓ હતો નહીં તો પણ તે પોતાની મોટાઇ પોતાના સદ્વર્તનમાં ગણતો પણ કાફલાની મરદારી ખીજ વધારે અતુભવી અને વધારે ઉમરના સરદારો હતા તે છતાં તેણે પોતાના સાળા લાઇસેન્ડ્રને આપી અને દેશલાભ કરતાં સંગપજુનો સંબંધ વધારે ગણ્યો એ તેણે ચેત્ય ન કર્યું.

તેણે શર્નાખેઝસ મુખાના ક્રીજીઆ પ્રાંતમાં હાવણી નાખી. ત્યાં તેને ખોરાકોની સામગ્રી પુષ્કળ મળી અને તે ઘણું દ્રવ્ય એકઠું કરી શક્યો. પછી પેરલેગોનિઆ પ્રાંતની સરહદ સુધી જઈને તેણે ક્રાટિસ રાજની સાથે સંધિ કર્યો. એ રાજનો એગિસિલેઅસના સહવર્તન માટે બહુ ઉચ્ચો મત હતો તેથી તેણે તેની સાથે સલાહ કરવા પોતાની મેજે ઈચ્છા બતાવી. ક્રીજીઆમાંથી રિપ્રિઝિટિસ પણ પોતાની મેજે એગિસિલેઅસને આવી મળ્યો હતો, અને તે રાતદિવસ એગિસિલેઅસની માથે ગાળતો, તથા બધા જોખમના પ્રસંગોમાં તેની જોડે જ રહેતો. રિપ્રિઝિટિસને એક દેખાવડો પુત્ર અને વયમાં આવેલી એક પુત્રી બસુરત પુત્રી હતી. એગિમિલેઅસ એ છોકરાને બહુ ચાહતો હતો; અને એ છોકરીને તેણે ક્રાટિસને પરણાવી. ક્રાટિસે એગિસિલેઅસને એક હજાર ઘોડેસવાર અને હલકા હથિયારના બે હજાર પાયદળ સિપાહોનું લશ્કર ભેટ આપ્યું. તે લઈને એ પાછો ક્રીજીઆ પ્રાંતમાં આવ્યો, ત્યાં તેણે ઘણી લૂટ ચલાવી. પણ મુખો શર્નાખેઝસ તેની સાથે લડવા ચોખ્ખો નહોતો, કે પોતાના કિસ્લાઓમાંના કોઈમાં પણ રહ્યો નહોતો. પોતાનું જરજેવર સાથે રાખીને તે યોદ્ધા માણસો સાથે અહીં તહીં ન્હાસભાગ કર્યો કરતો હતો. પણ રિપ્રિઝિટિસ તેની પીઠે લાગ્યો અને હેરિપ્પિડસ નામના એક સ્પાર્ટન સરદારની સાથે તે આખરે તેની હાવણી અને તેનું બધું જરજેવર કબ્જા કરવા શક્તિમાન થયો. પણ રિપ્રિઝિટિસના સિપાહોએ કરેલી લૂટ સંતાડી રાખી છે તેની શોધ કરવામાં અને તેમને તે આપી દેવાની ફરજ પાડવામાં હેરિપ્પિડસે એટલી સખ્તાઈ વાપરી કે તેથી રિપ્રિઝિટિસને લાગી આવ્યું અને તે રીસાઈ એગિસિલેઅસને તજ દઈને એકદમ પેરલેગોનિઆનો સાથે ચાલી નીકળી સાર્ડિસ જતો રહ્યો. આખી લડાઈમાં આ બનાવથી એગિસિલેઅસને સૌથી વધારે ઉદ્વેગ થયો. રિપ્રિઝિટિસ ગયો અને તેની સાથે તેના સંખ્યાબંધ સિપાહો ગયા એથી તેને લાગ્યું એટલું જ નહોતું પણ જો નીચ અને તુચ્છ લોકોની નાએસીથી તે પોતાની જાતને અને પોતાના દેશને મુક્ત જણાવવા માગતો હતો તેનો જ બદો આ બનાવથી તેને લાગ્યો. અને આ જાહેર કરી શકાય તેવા કારણો ઉપરાંત તેને ખેદ થવાનું ખાનગી અને સખલ કારણ પણ હતું. રિપ્રિઝિટિસના પુત્ર મિગેબેટિસ ઉપર તેનો પ્યાર થયો હતો અને તે ઘણો વધી ગયો હતો. તેને હદમાં રાખવાને એ ઘણું મથતો હતો. એક દિવસે મિગેબેટિસ તેનું ચુંબન લેવા આવેલો ત્યારે તેણે એને તરછાડ્યો. એ છોકરો શરમાઈને જતો રહ્યો અને તે પછી તેની સાથે જરા ઉંચા મનથી વર્તવા લાગ્યો. એગિસિલેઅસને પસ્તાવો થયો અને મિગેબેટિસની બેદિલ વર્તણૂકથી વિસ્મય પામવાનો ઢોંગ કરવા લાગ્યો. તેના મિત્રોએ એગિસિલેઅસને કહ્યું કે તેમાં તેનો પોતાનો જ વાંક હતો અને તેને ખાતરી આપી કે જો તે ફરીથી તેની સાથે તોહડાઈ ન વાપરવા બંધાતો હોય તો મિગેબેટિસ પોતાનું દિલ પ્રથમ જેતું જ ખોલી દેવા તૈયાર હતો. આ સાંભળી એગિસિલેઅસ થોડો વખત મુગો રહી અંતે તે બોલ્યો, “એને એ ન કહેશો. આ બીજી વખત મેં ન્હાઈ મન વશ કર્યું તેથી મને એટલો આનંદ થાય છે કે તેટલો આ સર્વ સ્ત્રીને મ્હારી નજર પડતાં જ સોનાની ઘઈ જાય તો પણ ન થાય.” તેની આ દ્રઢતા મિગેબેટિસ હાવણીમાં હતો ત્યાં સુધી રહી; પણ તેના બાપની સાથે તે ન્હાસી ગયો ત્યારે તેનો વિયોગ એગિસિલેઅસને એટલો સાલ્યો, કે જો તે પાછો આવ્યો હોત તો તેની મન મારવાની વાતો નબત કે નહીં તે કહી શકાતું નથી. શર્નાખેઝસે એગિસિલેઅસની સાથે રૂબરૂમાં વાતચિત કરવાની તક

આલતી હતી ત્યારે એગિસિલેઅસ તેના સિપાહો સાથે ત્યાં આગળ ઉભો હતો; તે આ બેલ બેઠને સિપાહોને કહેવા લાગ્યો. “જુવો ! આપણે લડવાનું છે તે આવા દુસ્મનો સામે”; અને વસ્તુઓ તરફ આંગળી કરી બોલ્યો, “અને આવી વસ્તુઓ મેળવવા માટે.”

લડાઇ આરંભવાની ઝડપ પાછી આવતાં તેણે જાહેર કર્યું કે તે લીડિયા પ્રાંત ઉપર ચડાઇ કરશે, તેણે પોતાનો ખરો મનસૂબો જ જાહેર કર્યો હતો. પણ ટિસેફર્નિસને વિશ્વાસ ન પડ્યો; અને તેથી તે આ વખતે પણ છેતરાયો. તેણે ધાર્યું કે એગિસિલેઅસ ફરિયા ઉપર ચડાઇ કરશે કેમકે એ પ્રાંતની ઉમીનીચી જમીનમાં રસાલાનો બહુ ઉપયોગ થઇ શકે-કે તેની ખોટ પડે-એવું ન હતું. તેથી તેણે પોતાનું લશ્કર ત્યાં આગળ રાખ્યું. પણ એગિસિલેઅસ લીડિયા પ્રાંત ઉપર ચડાઇ કરી સાઉંસ સુધી વધી ગયો. એટલે ટિસેફર્નિસ ઉતાવળે પાછો આવ્યો. ધરાની રસાલાએ આવી પ્લોમીને તુરત ગ્રીક લશ્કરના છુટાછવાયા સિપાહો હતા તે બધાને કાપી નાંખ્યા. એગિસિલેઅસે ધાર્યું કે ધરાની પાયાદળ હજી પાછળ દશે, અને તેણે પોતાના રસાલા સાથે હલકા હથિયારનાં પાયાદળને બેળી દઇ, તથા બખતરી પાયાદળને પાછળથી આવી પ્લોમીવાનો હુકમ આપી, એકદમ પૂરા વેગથી ધસારો કર્યો, અને લડાઇમાં ધરાની લશ્કરને હરાવ્યું. ધણી ધરાનીઓ કપાઇ ગયા, તેમની ઊવણી ગ્રીક લશ્કરના હાથમાં આવી, અને ગ્રીક સિપાહો આપે સુધી તેમની પાછળ પડ્યા. આ વિજયથી ગ્રીક લોકોને ઘણો લાભ થયો. તેઓ ચહેનશાહનો મુલક નિર્વિધે લૂટી શક્યા. અને તેમના કદા સત્તુ ટિસેફર્નિસને ઘટતી સગ્ગ થઇ. ચહેનશાહે તેને પદબદ્ધ કર્યો અને તેને સ્થલે ટિઝ્રાસ્ટીસને નીમ્યો; જ્યારે આવીને ટિસેફર્નિસનો ચિરચ્છેદ કર્યો. ટિઝ્રાસ્ટીસે એગિસિલેઅસ પાસે કોલકરાર કરવા માટે એલચીઓ મોકલ્યા. તેઓએ એગિસિલેઅસને જણાવ્યું કે તે લડાઇ પતાવી પાછો ગ્રીસ જવા કબૂલ થાય તો તેને પુષ્કળ દ્રવ્ય આપવાનું સુખ તરફથી વચન આપવાની તેમને સત્તા હતી. એગિસિલેઅસે તેમને જવાબ દીધો કે સધિ કરવાનો તેનો અખત્યાર ન હતો: સધિ કરવો કે નહીં તેનો નિર્ણય ખુદ સ્પાર્ટાના હાથમાં હતો. વળી તેને પોતાને દ્રવ્યની જરૂર ન હતી. માત્ર તેના સિપાહો માટે તે દ્રવ્યની ઇચ્છા કરતો હતો; અને એ ઇચ્છા સિદ્ધ કરવા માટે ગ્રીક લોકો દુસ્મનોની આપેલી ભેટો લેવા કરતાં તેમને હરાવી તેમના દ્રવ્યના માલીક થવાનું વધારે પસંદ કરતા હતા. તો પણ ટિઝ્રાસ્ટીસે ગ્રીક લોકોના કદા સત્તુ ટિસેફર્નિસને મારી નાંખ્યો એ ઉપકારનો તેને બદલો વાળવાને એગિસિલેઅસ લીડિયા પ્રાંત તજી દેવા કબૂલ થયો, અને કુચ કરવાના અર્થે દાખલ તેની પાસેથી ત્રીસ તેલટ સ્વીકારીને તે શીજઆ પ્રાંતમાં ગયો.

માર્ગમાં જ સ્પાર્ટાથી તે કાફલાનો તેમ જ લશ્કરનો સેનાપતિ નીમાયાની ખબર આવી અને એ બેવડા જોદાની છડી તેને મળી. સ્પાર્ટાના ઇનિદામમાં આ પ્રમાણે બે-પડે અધિકાર બીજા કોઇને મળ્યો નહતો. થીઓપેમ્પસ લખે છે તેમ અધિકાર અને પ્રતિજ્ઞામાં તેનો કોઈ સમોરડીઓ હતો નહીં તો પણ તે પોતાની મોટાઇ પોતાના સહયોગીઓમાં ગણતો પણ કાફલાની મરદારી બીજા વધારે અનુભવી અને વધારે ઉમરના મરદારો હતા તે છતાં તેણે પોતાના સાળા લાઇસેન્ડરને આપી અને દેશલાભ કરતાં સગવડોનો સંબંધ વધારે ગણ્યો એ તેણે ચોક્કસ ન કર્યું.

તેણે શર્નામેઝસ સુખાના ક્રીજાઆ પ્રાતમા ધાવણી નાખી ત્યા તેને ખોરાકોની સામગ્રી પુષ્કળ મળી અને તે ઘણું દ્રવ્ય એકઠું કરી રાખ્યો. પછી પેરલેગોનિઆ પ્રાતની સરહદ સુધી જઈને તેણે ક્રાટિસ રાજાની સાથે મધિ કર્યો એ રાજાનો એગિમિલેઅસના સહવર્તન માટે બહુ ઉચ્ચો મત હતો તેથી તેણે તેની માથે મલાહ કાઢવા પોતાની મેળે ધૃષ્ટિ બતાવી ક્રીજાઆમાથી સ્પિથ્રીડેટિસ પણ પોતાની મેળે એગિસિલેઅસને આવી મળ્યો હતો, અને તે રાતદિવસ એગિમિલેઅસની માથે ગાળતો, તથા બધા જોખમના પ્રસંગોમા તેની જોડે જ રહેતો સ્પિથ્રીડેટિસને એક દેખાવડો પુત્ર અને વયમા આવેલી એક ખુબસુરત પુત્રી હતી એગિસિલેઅસ એ છોકરાને બહુ ચાહતો હતો, અને એ છોકરીને તેણે મટિસને પરણાવી. ક્રાટિમે એગિસિલેઅસને એક હજાર ઘોડેમચાર અને હલકા હથિયારના બે હજાર પાયદળ સિપાહોનું લશ્કર બેટ આપ્યું તે લઈને એ પાછો ક્રીજાઆ પ્રાતમા આવ્યો, ત્યા તેણે ઘણી લૂટ ચલાવી પણ મુખ્ય શર્નામેઝસ તેની સામે લડવા ચોખ્ખો નહોતો, કે પોતાના કિસાઓમાના કોઈમા પણ રહ્યો નહોતો. પોતાનું જરજેવર સાથે રાખીને તે ઘોડા માણુમો સાથે અહીં તહીં ન્હાસભાગ કર્યા કરતો હતો પણ સ્પિથ્રીડેટિસ તેની પીઠે લાગ્યો અને હેલ્પિડસ નામના એક સ્પાર્ટન સરદારની સાથે તે આખરે તેની ધાવણી અને તેનું બહુ જરજેવર કાઢી કાઢવા શક્તિમાન થયો પણ સ્પિથ્રીડેટિસના સિપાહોએ કહેલી લૂટ સતાડી રાખી છે તેની શોધ કરવામા અને તેમને તે આપી દેવાની ફરજ પાડવામા હેલ્પિડસે એટલી સખ્તાઈ વાપરી કે તેથી સ્પિથ્રીડેટિસને લાગી આવ્યું અને તે રીસાઈ એગિસિલેઅસને તણ દઈને એકદમ પેરલેગોનિઆનો સાથે આવી નીકળી સાઈડેસ જતો રહ્યો આખી લડાઈમા આ બનાવથી એગિસિલેઅસને સૌથી વધારે ઉલ્લેખ થયો સ્પિથ્રીડેટિસ ગયો અને તેની સાથે તેના સખ્યાબંદ સિપાહો ગયા એથી તેને લાગ્યું એટલું જ નહોતું પણ જે નીચ અને તુચ્છ લોકોની નામોશીથી તે પોતાની જાતને અને પોતાના દેશને મુક્ત જણાવવા માગતો હતો તેનો જ બટો આ બનાવથી તેને લાગ્યો અને આ જાહેર કરી શકાય તેના કારણે ઉપરાત તેને ખેદ થયાનું ખાનગી અને સખલ કારણ પણ હતું સ્પિથ્રીડેટિસના પુત્ર મિગેમેટિસ ઉપર તેનો પ્યાર થયો હતો અને તે ઘણો વધી ગયો હતો તેને હદમા રાખવાને એ ઘણું મથતો હતો એક દિવસે મિગેમેટિસ તેનું ચુબન લેના આવેતો ત્યારે તેણે એને તરછોડ્યો એ છોકરો શરમાઈને જતો રહ્યો અને તે પછી તેની સાથે જરા ઉંચા મનથી વર્તના લાગ્યો એગિસિલેઅસને પસ્તાવો થયો અને મિગેમેટિસની બેદિલ વર્તણૂકથી નિરમય પામવાનો ઢોંગ કરના લાગ્યો. તેના મિત્રાએ એગિસિલેઅસને કહ્યું કે તેમા તેનો પોતાનો જ વાક હતો અને તેને ખાતરી આપી કે જો તે ફરીથી તેની સાથે તોછડાઈ ન વાપરવા બંધાતો હોય તો મિગેમેટિસ પોતાનું દિલ પ્રથમ જેવું જ ખોલી દેવા તૈયાર હતો આ મામળી એગિસિલેઅસ થોડો વખત મુગો નહીં અતે તે બોલ્યો, “એને એ ન કહેશો આ બીજી વખત મેં મ્હારે મન વશ કર્યું તેથી મને એટલો આનંદ થાય છે કે તેટલો આ સર્વ ચીજો મ્હારી નજર પડતા જ સોનાની ચઈ જાય તો પણ ન થાય ” તેની આ દ્રઢતા મિગેમેટિસ ધાવણીમા હતો ત્યા સુધી રહી, પણ તેના બાપની સાથે તે ન્હાસી ગયો ત્યારે તેનો પ્રિયોગ એગિસિલેઅસને એટલો લાગ્યો, કે જો તે પાછો આવ્યો હોત તો તેની મન મારવાની વાતો નબત કે નહી તે કહી ચકાતું નથી શર્નામેઝસે એગિસિલેઅસની સાથે રૂબરૂમા વાતચિત કરવાની તક

માગી. સાધ્વીકસવાસી એપોલોદેનીસનો એ બન્નેની સાથે આતિથ્ય સંબંધ હતો તેણે તેમનો યોગ કરી આપ્યો. નીમેલે સ્થલે એગિસિલેઅસ પહેલો પહોંચ્યો અને તે એક ગાડ નીચે ધાયામાં ઘાસ ઉપર પડ્યો. અને શર્નાએકસની રાહ, બેવા લાગ્યો. શર્નાએકસ આવ્યો તેની આગળ તેના માણસો આવ્યા અને તેઓએ બરેલી જાળનો અને મુવાળાં ચર્મો શીછાવી દીધા. પણ એગિસિલેઅસને ઘાસ ઉપર પડેલો બેઠેને તે જાંખો પડ્યો, અને તેનો પોવાક બહુ ઉચો અને રંગબેરંગી હતો તોપણ તે તેની પાસે આવીને ઘાસ ઉપર બેઠો. સામસામીઃ સલામ થયા પછી શર્નાએકસે બોલવું આરંભ્યું. “એથન્સ સાથેના વિચલમાં મેં સ્પાઈને ઘણી મદદ કરી હતી. છતાં આ વખતે સ્પાઈ મહારા પ્રાંતમાં લટકાટ ચલાવે છે એટલે બને સ્પાઈ સામે પ્રતિષ્ઠા કરવાનું મજબૂત કારણ છે. સ્પાઈ કરેલા ઉપકારનો આલો જ બદલો વાળે છે કે?” એમ બ્યારે તેણે સવાલ કર્યો ત્યારે ત્યાં ઉભેલા સ્પાઈનો શરમથી નીચું જોઈ ગયા. પણ એગિસિલેઅસે જવાબ દીધો: “બ્યારે સ્પાઈને ધરનાના સહેનચાહ સાથે સલામ હતું ત્યારે સ્પાઈ તેની અને તેના માણસોની સાથે મિત્રતાથી વર્ત્યું હતું. હવે મિત્રતાને બદલે શત્રુતા થઈ છે, તો સ્પાઈ તમારી સાથે શત્રુ તરીકે ન વર્તે તો કેવી રીતે વર્તે? માટે શર્નાએકસ બ્યાં સુધી તમે ધરનાના સહેનચાહના મુખા તરીકે રહેવાનું પસંદ કરો છો ત્યાં સુધી સ્પાઈ તમને તેનું અંગ ગણીને તેના ઉપર ધા કરવા માટે તમને ધા મારશે. પણ જો તમે સહેનચાહની શુભામંગિરિને છોડી ઓસની મિત્રતા સ્વીકારતા હો તો તો જ ધડીથી આ કાશ્લો અને આ લશ્કર અને જે કંઈ અમારું છે તે તમારું જ છે; અને તમે બેઠક તેની મદદ લખને તમારી જાતનું, તમારા દેશનું અને તમારી સ્વતંત્રતાનું રક્ષણ કરો. જાત, દેશ, સ્વતંત્રતા—માણસોમાં સૌથી વધારે મોટી કંઈ ચીજ છે!” આ સાંભળીને શર્નાએકસે પોતાના મનનો પડો કઢાડી નાંખી સ્પષ્ટ કહ્યું: “જો સહેનચાહ મ્હારે બદલે બીજો મુખો નીમશે તો હું નહીં તમને આવી મળીશ. પણ બ્યાં સુધી તે મને મ્હારી/પાછી ઉપર કાયમ રાખશે ત્યાં સુધી હું તેને દગો નહીં દઉં અને તમે તેની સામે લડવા આવશો તો હું તેના વતી તમારી સામે લડાઈ ખેડીશ.” એગિસિલેઅસને આ પ્રમાણે બોલનારને માટે આદર થયો. તેણે તેની સાથે હાથ મેળવ્યો, અને ઉભો થતાં તે બોલ્યો: “તમારા જેવો નેક માણસ મ્હારો દુશ્મન હોવાને બદલે મ્હારો મિત્ર હોય તો કેવું સારું?”

શર્નાએકસ અને તેનું મંડળ જતું હતું ત્યાં તેનો પુત્ર દોડતો પાછો આવ્યો અને પોતાનો બાથો એગિસિલેઅસને બેટ આપતો બોલ્યો, “રાજાજી! હું આપની સાથે આ ધડીથી આતિથ્ય સંબંધ બાંધું છું.” એગિસિલેઅસે બાથો સ્વીકાર્યો એ છોકરાનો વિનય અને તેનો રાજ્યવંશી દેખાવ તેને ગમી ગયો. અને પોતે તેને કંઈ ચોખ્ખું બેટ આપવા આમ તેમ બેવા લાગ્યો. તેના ચીટનીસના ધોળાનો સાજ બહુ અન્ડો હતો; તુરત તેણે તે ઉતારી તેને આપ્યો. અને આ પ્રમાણે થયેલો સંબંધ તેણે સ્મરણમાં રાખ્યો. પછી બ્યારે એ છોકરાને તેના બાપજીએ સતાવી નહસાડ્યો અને તેણે પિમેપોનીસસમાં આશ્રય લીધો ત્યારે એગિસિલેઅસે તેનું રક્ષણ કર્યું અને તેને પોતાના કુટુંબી જેનો જ મહીને કરેલ પ્રસન્ન તેને મદદ કરી. એથન્સવાસી એક જુવાન ઉપર આ ધરનાનીનો પ્યાર થયો. એ છોકરો મક્સકુસ્ટીમાં બહુ સારો હતો અને રમતોમાં કિરોરોની દરીશાખમાં શ્રામ લેવાને બહુ મન્દોન્નર હતો. પણ તેનો બાંધો સારો હતો અને તેની ઉંમર બિંબમ કરતાં

વધારે હતી એટલે તેને એ હરીશાધમા નદી ઉતરના દે એવો તેને બય હતો. શાર્નામેઝ-સના પુત્રની વિનિતિથી ઐગિસિલેઅમ ઐથન્મરાગી છાકગને ઘણી મહેનતે તે હરીશાધમાં દાખલ થયા પગવાનગી મેળવી આપી.

ખીજી બધી વાતે ઐગિસિલેઅમ અદ્ય ન્યાયી હતો, પણ ત્યાં કોઈ મિત્રને મદદ કરવાની વાત આવે ત્યાં નિષ્પક્ષપાત ગ્રેતુ એ તેને મન મિત્રને ના પાડવાનું બહાનું કહાડવા જેતું હતું તેણે કેરિયાના ગમને વખેવો એક દુકો પન હજી મોઝૂદ છે, તેમાં તેનું આનું વલણુ મ્પદ જણાય છે “જે નિઙ્ગિઅસ નિગ્પનથી હોય તો એને છોડી મુકજે, જે તે અપરાધી હોય તો મારી ખાતર છોડી મુકજે, હકીકત ગમે તેવી હોય પણ એને જરૂર છોડી મુકજે.” પણ તેનું આ ધોરણુ તે કોઈ વાગ પાગતો નહીં એક પ્રસંગે તેને એકાએક ધાવણી છોડી કુચ આરબની પડી ત્યાં તેની મહોમતનો એક માણુમ પથારી વશ હતો તેને તેણે પાછળ મેલ્યા દીધો. એણે તેને જુમ પાડી અને તેને મોટાથી ઘણા કાવાનાવા કરના લાગ્યો પણ તે તેની પામે ગયો નહીં, અને બોલ્યો “એવું અને શા-ણુપણુને બનતું નથી.” આ હકીકત રિપસુદ્ધ દીગેનિમમ જણાવે છે

લડાઈનું ખીજું વર્ષ પૂરું થયું, ત્યાં ઐગિમિલેઅમની ખ્યાતિ એશિઆમાં પ્રસરી ગઈ અને ઈરાનના શહેનશાહ સુધી પહોંચી. તેનું રાહપણુ, તેની સાદી રીતબાન, તેની નિસ્વા-ર્થતા, અને તેના મધમ પ્રિયે શહેનશાહ આગળ પણ ગેજ વાતો થયા વાગી. કુચ દગ-મિયાન તે મદિરોમાં ઉતરતો અને જ્યારે મામાન્ય માણુમો પોતાના કેટલાક જુઓ મા-ણુમોથી પણ છુપાવે છે ત્યારે ઐગિસિલેઅસ પોતાના ખાનગીમાં ખાનગી રૂઝો પણ દેખોની સનિધિમાં કરતો અને હજારો સિપાહોમાં એના કરતા વધારે મખ્ત ખીજાનું ભાગ્યે જ કોઈનું હશે. દડી કે તાપને તે લેખનતો નહીં અને વારાફરતી બધી ઋતુઓ તેને મારક આવતી. એશિઆના ઐકો તેમના ઇગની સુખાઓના ગર્વ, દોર, અને ભોગવિલાસની સાથે ઐગિસિલેઅસનો ઘસાયેવો ઝખ્મો અને તેની છેક સાદી રહેણી સખાવતા, તેઓ, એ સુખાઓને ઐગિસિલેઅસથી બય પામતા, અને તેની ખુશામત કરતા અને તેના ગણ્યા માહ્યા બોક્ષને પડતા ઉપાડી લેતા જોઈને, દિગ થઈ જતા ઘણાને આ દેખાવથી ટાછમો-ચિયસ કવિની પકિત યાદ આવતી

ઝીમ ખૂટમને દેવ ગણતું નથી માર્સને જ ગણે છે

હવે શહેનશાહ સામે એશિઆના ઘણા ભાગમાં બડ થયા. ઐગિમિલેઅસે એ સર્વ નગરોની વ્યવસ્થા કરી, અને નાગરિયોને માલોમાલ લઈવા દીધા વગર કે કોઈને દેશનિકાલ કર્યા વગર તેમના રાજ્યતંત્રો સ્થાપ્યા. એ પ્રમાણે દરિયાના પ્રાંતોને ઝીસના મિત્ર બનાવી અને ત્યાં સર્વ સ્થાયે સમાધાની પ્રવર્ત્તાવી, તેણે એશિઆના પૂર્વ પ્રદેશોમાં લડાઈ લઈ જઈ શહેનશાહને સુસા અને એકબટાનામાં હેગન કરવાનો, તથા તે નીગતે તખ્ત ઉપર બેઠો બેઠો ઝીક લોકોમાં પરસ્પર લડાઈ સગાવતો હતો અને ઝીક વક્તાઓને ડરાવતો આપી દેડતો હતો એ સર્વ અટકારી દેડતો, મનસૂયો કયા પણ આ મહા ઉદ્દેશ તેના મનમાં જ રહ્યો સ્પાઈથી માહા સમાચાર આવ્યા ઝીમમાં મોટો પ્રિમદ શર થઈ ચૂક્યો હતો અને એકેઝમડલે તેને ઘેર આવી રહેલો નહોતું હજી દરના હુઝમ મોકલ્યો

‘હનભાગી શ્રીસ ! જેની પ્રજા અન્યોન્ય ‘જગલીઓ’ ની માફક નહીં છે.’”

જે ધડીએ દૈવ અનુગ્રહ હતુ અને તેઓ “જગલીઓ” ના પ્રદેશમાં નિઃશ્રદ્ધ લઈ જવાની અણી ઉપર હતા તે જ વખતે નિઃશ્રદ્ધ ધારી શ્રીક પ્રજાઓ માલોમાલ લઈ પડી, અને તેમણે ધનમાં જ પોતાનું બન પોતાને હાથે પડાડ્યું મિથિયારી ડિમેન્ટસનો અભિપ્રાય મ્હારે માન્ય નથી તે એ કે જે શ્રીક એને જાન્યારને ડનાયસના તખ્ત ઉપર બેઠેલા જોવા ન જોયા તેમના મુખમાં એટલી ખામી ગઈ ગઈ પરંતુ હુ ધાડ છુ કે જે કોઈ શ્રીક નિયારરો કે જે નિજ્ય એને કઝાન્ડર અને મેકિડોનિયનોએ મેળવ્યો તે સ્કુટા કોરોનિઆ, ક્રોનિય, અને આર્કિયાના સુદેશમાં જે શ્રીક સુદેશ અને મિપાહો મામસામાં કુપાઈ મુવા તે પણ મેળવી શકત, તે એવા નિયારથી ખિન્ન થયા વગર નહીં ને

પણ એગિસિલેઅસ તુરત પાછો ફરી સ્પાર્ટા આવ્યો એ તેના સર્વ કૃત્યોમાં ખરેખર પ્રયત્નનીય છે અને તેની કાષ્ટદેસર હુકમને તામે યવાની તથા દેસસેરા કરવાની વૃત્તિનો ઉત્કૃષ્ટ નમૂનો છે દેનિઆન ઇટલીમાં બધી સુરક્ષીમાં હતો અને તેના હુકમનો તેને દગવી ત્યાથી હાની કહાડવાની અણી ઉપર હતા એવે વખતે પણ કાર્થેન્સમાં લડાઈ મળગતા અને કાર્થેન્સથી તેને પાછો ફરવા દુઃખ થના હતા પણ તે એ હુકમને ધણા સંતોષ માથે તામે થયો અને એલેક્ઝાન્ડર એશિઆમાં હતો અને શ્રીસમાં એગિમ અને એન્ટિપેટર વચ્ચે યુદ્ધ થવાની તેને ખબર થઈ ત્યારે માત્ર મજા કરીને પોતાના મિત્રોને કહેના લાગ્યો, જુવો તો, આપણે અહીં ડનાયસને હરાવનામાં પડ્યા છીએ ત્યાં આ આર્કિડિયામાં ઉદ્દેશની વડાવડ ચાનતી જણાય છે” આ દૃશ્યો જોતા એગિસિલેઅસે આ વખતે સ્પાર્ટાનું માન ગમ્યું અને તેનો હુકમ માથે ચડાવ્યો એ તે નગરીનું કેવું સદ્ભાગ્ય ! તેને એવડા અધિકારની છડી મળ્યાને વધારે નખત થયો નહોતો અને તેને આવો હુકમ મળ્યો, એટલે તેણે શહેનશાહ સામે નિઃશ્રદ્ધ ખેંચા નિષેના પોતાના સર્વ મનસૂબા સંસ્કૃતી લીધા, અને પોતાનું મહાકાર્ય અપૂર્ણ ગમ્યું, તથા તુરત સ્પાર્ટા જવા નીકળ્યો આ સમાચારથી તેના મિત્રોમાં અને શ્રીમ માથે મિત્રતામાં જોડાયેલા એશિઆના સર્વ શ્રીક શહેરોમાં એટલી દીનગીરી ફેલાઈ કે શીએ સ-પુન ડિમોન્ટ્રેટમનું જણીતું વચન-કે ‘અધિકારી તરીકે અને જાહેર સદ્ગુણોમાં સ્પાર્ટનો ચ્હટે, પણ ખાનગી દોસ્તીદારમાં અને તેમની જાતના ગુણોમાં એથ-અવામીઓ સાગ’-એના દાખલામાં તો છેક ખોડુ જણાવ્યું એગિસિલેઅસમાં રાગ અને સેનાપતિ તરીકે ધણા ગુણો હતા, પણ તેના મળતાનગળાના અને મિત્ર તરીકાના વર્તનની ખુબી એથી પણ વધારે હતી

ધરાની મિત્રોએ ઉપર ધનુર્ધારીની છાપ હતી એટલે એગિસિલેઅસ મજાકમાં કહેતો કે ‘આ મને જાનના હનગે ધનુર્ધારીઓ એશિઆમાંથી હાડી કહાડે છે’ શહેનશાહે એથ-સ અને યીબ્સના વખાઓના ખામાં તો કરીને તેમને તેમના નાગરિકાને સ્પાર્ટા માં ઉત્કેન્વા ઉભા રાખ્યા હતા

હનેમ્પોન્ટ ઓગીને તે ક્રેસમાં થઈને ચાલ્યો તેમના પ્રદેશમાંથી કુચ કરવા માટે ત્યાંના જગની રાજ્યોમાંના કોઈની તેણે પગાનગી માગી નહીં તેણે માન તે દરેકને

સંદેશો મોકલ્યો કે તેના પ્રદેશમાં ચઢને તે જાય છે અને તેને પોતાનો મિત્ર કશુ જે ગણવો હોય તે ગણે. ખીજા સૌએ તેને મિત્ર ગણી બનતી મન્યતા વાપરી તથા તેને તેની કુચમાં મદદ કરી માત્ર એક દ્રાવી નામની પ્રજાએ ઝડિમમ પામેથી પોતાના મુલકમાં ચઢને જના માટે દ્રવ્ય લીધું હતું તેમ તેની પામેથી પણ માગણી કરી કે “અમને સો ટેલટ રૂપુ અને મો સ્ત્રીઓ આપો તો અમે તમને જવા દઈએ.” એગિસિલેઅસે તેમના દૂતને વધોક્તિમાં કહ્યું, “એ સર્વ લઈ જના માટે તમારી સાથે માણસો જ્યાં છે ?”

તેણે પોતાની કુચ આગળ ચલાવી અને દ્રાવીઓનું લશ્કર સજ્જ થઈ આડું ઉભું હતું તેને તેણે સજ્જ દગવ્યુ મેકિડોનિઆના રાજાને પણ તેણે એવો સંદેશો મોકલ્યો. તેણે કહાવ્યું કે “હું વિચાર કરીને જવાબ દઈશ ” એગિસિલેઅમ કહે “એ બને વિચાર કરે, દંભિયાન આપણે આપણી કુચ આગળ ચલાવો” એની દૃઢતાથી અજબ થઈ તથા ડરી જઈને તેણે તેને મિત્ર તરીકે પોતાના મુલકમાંથી જના દીધો. થેસ્સેનિસનો સ્પાર્ટાના દુસ્મનો સાથે સધીમાં હતો, તેથી તેમના મુલકને દુસ્મનનો મુલક ગણી તે ત્યાં લટકાટ કરતો આવ્યો. થેસ્મનીના મુખ્ય નગર લેરિસ સાથે કોવકનગ માટે ચર્ચા કરવા તેણે બે એવચીઓ મોકલ્યા તેમને લેરિસનામાંઓએ કેદ કર્યા આ અપમાનથી તેનું લશ્કર એટલું ગુસ્સે થયું કે તે તે જ ધડીએ લેરિસને ઘેરે ધાવના તત્પર થયું પણ એગિસિલેઅસે તેને શાત પાડ્યું તેણે કહ્યું, “એમ કરવાથી આપણા એવચીઓને તેઓ કદાચ મારી નાખશે, અને એ દરેક જીવ આખા થેસ્સેની દેશ કરતા વધારે કિમતી છે ” તેણે યોગ્ય વખતમાં એ એવચીઓને સામોપાયથી છોડવી લીધા અને તે એ પ્રમાણે વર્ત્યા તેમાં અજબ થવા જેવું નથી, કેમકે આવી બાબાતોમાં સામાન્ય ગ્રીકોના કરતા તેના વિચાર જુદી તરેહના હતા કોરિન્થના મહા યુદ્ધના સમાચાર તેને મળ્યા સારે તેમાં ઘણા બહાદૂર સરદારો પડ્યા અને દુસ્મનોની બહુ ખુબારી થઈ તેના પ્રમાણમાં સ્પાર્ટન સિપાહો યોગ્ય જ મુવા એ હુકીકત જણીને કોઈ સામાન્ય સ્પાર્ટન થાય તેમ એ પ્રમત્ત થયો નહીં. ઉલટો તે ઉડો નિશ્વાસ મુકીને બોલી ઉઠ્યો, “અરે હવે બાગ્ય ગ્રીસા તું આટલા બધા વીરોનો પોતાને હાથે જ કેમ વિનાશ કરે છે? એ સૌ જીવ્યા હતા, તો દુનિયાના બધા જગલીઓને હરાવી શકત?” તથાપિ ફાર્સિયનોએ એની કુચમાં હુકત કરી અને એના ઉપર ધસારા કરવા માડ્યા, ત્યારે તેણે પાચનો રસના સાથે તેમની સામે યુદ્ધ કર્યું અને તેમને નસાજા આ વિજયથી તે જાણે ખુશ ન થયો એમ તેણે તેનું નાઈએકિયમ પર્વત ઉપર સ્મારક ઉભું કર્યું ફાર્સિયનો ગ્રીસના બધા ઘોડેસવારોમાં ઉત્તમ ગણાતા હતા અને તે મોટી સખ્યાને તેણે પોતાને હાથે કેળવેલા ઘોડેસવારોની ન્હાની સખ્યાથી હરાવ્યા એથી કરીને આ વિજયને તેણે વધારે મહત્વનો ગણ્યો

આ સ્થળે એદાર ડિફ્રિડસ આવી પડ્યો અને તેણે તેને એકદમ ખીજોશિયા ઉપર હુમલો કરના આગ્રા કરી એગિમિનેઅમનો વિચાર પ્રથમ પોતાના લશ્કરમાં તાજ સિપાહો બેળવી તેને મજબૂત કરવાનો હતો પણ તેણે તે એદારની આગ્રા સ્વીકારી તેણે તેના સિપાહોને જ્યુ કે મેના કરવા માટે તેમને એશિઆમાંથી પાછા બોલાવવામાં આવ્યા હતા તે કરી બતાવવા મમય આવ્યો હતો તે માથે તેણે ગ્રેરિન્થ આગળના લશ્કરમાંથી બે હુકડીઓ માગી અને સ્પાર્ટનોએ તેને માત્ર આપવા ખાતર જાહેરનાયું કહાડ્યું કે જ

જે સ્પાર્ટન જુવાનોની મળતા લશ્કરમાં જાવન થતા છઠ્ઠા દોષ તેમજે પોતાના નામ આપનાં. સ્પાર્ટામાંના દરેક જુવાને પોતાનું નામ આપ્યું જોઈએ. એ સર્વમાંથી માત્ર એક માત્ર પચાસને પચાસ પ્રીતે એગિમિનેઅસ પામે મોકલ્યા.

એગિસિસેઅસે યનાંપિલીની પરી કબજે કરી અને પ્રાપ્તિ સ્પાર્ટાની મદદમાં હતું તેના મુશ્કેલીમાં થઈને તે બીએસિઆમાં પેરેલ તેજે મિત્રોની આગળ હાજરી નાખી તેના સરકારી માટેની વ્યવસ્થા પૂરી થઈ એટલામાં અપેક્ષા હતી થયું તે જ મમને તેને ખબર થઈ કે સ્પાર્ટાનો કાફલા તેજે પાછો-ગતી મ દાગી નીચે મુક્યો હતો તેને નાહોડાસ આગળ કાનાંબેઝસ અને કોનોને મળ્યા હતા. તથા લગભગ પાંચમેન્ડર પોતે પડયેલા આ માઠી ખબરથી તેને દીધમીરી થઈ પળું તેણે સ્પાર્ટામાં જાવન થઈ જતાં જ ક્રમ કરવાનું હતું તે નાસીપામ ન ગાત તેજલા માટે તેજે પોતાની લાગણી દાખવી નાખી અને પાછો-ગતને વિનંત્ય મળ્યો છે એવી ખબર ફેલાવી અને એ વિનંતને માત્ર પોતે દારમુકુટ ધારી, ઉપ દારો અર્પણ કર્યા અને તેના મેા પોતાના મિત્રોમાં પળું જીએ.

તે કોરોનીઆ આગળ આ ચેા અને દુસ્મનનું લશ્કર દેખાયું એટલે તેજે પોતાનું નશ્કર જોઈવું એગિમિનિઅસ લશ્કરને ડાખી પાખમાં રાખ્યું અને પોતે જમણી બાજુએ જોડા થીબનો પોતાના લશ્કરની જમણી પાખમાં પોતે ન્દા અને આગાધવોએ ડાખી પાખ લીધી એનોદોન એસિઆમાંથી એગિમિનેઅસ માથે આ ચેા હતો અને આ લગભગ હાજર હતો તે લખે છે કે તેના વખતની બધી લગભગમાં આ મૈથી વધારે ઉમ્મ હતી ખેલેલા ધમારો જ દી પૂરો થઈ ગયો અને તેમાં કંઈ વિગેષ લગભગ જામી નહીં એ ધસારામાં થીબનોથી એગિમિનિઅસે હાજર તેમ સ્પાર્ટાની આગાધવો હાજર પણ પછી બન્ને જમણી પાખ પાછી વગી પોતપોતાની ડાખી પાખની કુમકે આવી આ અણીએ એગિસિસેઅસે થીમનોને નીકળી જતા દીધા હોત અને પછી તે તેમના ઉપર પાછળથી તૂટી પડ્યો દોત તે જશ્વ, અને બીજકુન જોજામ જે ચા વગર તેનો જાવ થાત પણ તે તપેતો હતો અને પરાક્રમ કરવા તરફી લા દતો, તેથી બીજે જ વિચાર કર્યા વગર તે થીબનો ઉપર સામે જાડે ધસ્યો થીબનો પણ સ્પાર્ટાનો નેટલી જ દંડતાથી લગભગ લાગ્યા. બન્ને તરફ ખડેખડ ગુદ જમ્યું જે ગ્યતે એગિસિસેઅસ અને તેના પચાસ સ્પાર્ટાનો હતા ત્યાં આગળ અત્યંત ઉચ્ચ સમામ થતા લાગ્યો એ સ્પાર્ટાનો વાગવા આગળ પડીને એગિસિસેઅસનું રક્તપુ કરવા લાગ્યા તે પાંચ એગિસિસેઅસને ધણી જામ થયા તેણે અખતર બાનાઓ અને તગારોથી અને રથને બેદાયુ અને તેઓ તેની આમપાસ હુડાણુ વગી ઉભા રહ્યા અને મખ્યાબધ દુસ્મનો તેમના શત્રોથી મ્પાલ ગયા તથા તે મનામાના પણ ધણી ત્યાને ત્યા મુના તે પણ તેમને એગિસિસેઅસને જીવતો ઉગારતા ધણી મુશ્કેલી પડી આખરે સ્પાર્ટાનોએ જે પ્રથમથી રતુ જોડતુ હતું તે કંઈ થીબન હા જોડવી અશક્ય જણાતા તેઓએ પોતાની હાં વચ્ચે માર્ગે ચેા અને થીબનોને ધ મના દીધા આથી થીબન મિપાલો હવે બધ નથી એમ ધારી મ્પા અન્યથાયત થયા એટલે સ્પાર્ટાનો પાછા પોતાની દાર સાવી લઈ તેમના જાહની પીઠ અને પડખાઓ ઉપર ધસ્યા તે પણ થીબનો ના નહીં કે તેમનો જુદ તૂટ્યો નહીં તેઓ દારખદ

ચલુક્ષેનમાથી કુચ કરી દેલિકેન પર્વત ઉપર જઈને યોગ્યા અને લગાઈના પગિણામ વિષે તેઓ અભિમાન ધરવા લાગ્યા કે તેમની પાખ સ્પાર્ટનો સામે લડનામા બરાબર ઉતરી હતી.

એગિમિલેઅમ તેના જખગોથી નબળો પડ્યો હતો તોપણ તે ડોળીમા બેસી દરેક ટુકડીમા દયા અને જે મિપાટો પડ્યા હતા તેમના ચળને તેમની દાવો ઉપર ચઢાવી છાનણીમા મોકલાવ્યા તે પછી જ તે પોતાના તણુમા આવી ડિગમ્યો ચલુક્ષેનમા ઇટાનિયન મિનર્વાનુ એક મદિગ હતુ, અને તેની આગળ સ્પાર્ટન સગદારી નીચેના ખીઓશીઅન લસ્કરે ટોખાઈડીસની સગદારી નીચેના એથન્સવામીઓના લસ્કર ઉપર વિન્યય મેળવ્યો હતો જેમા ટોખાઈડીમ પોતે પડ્યો હતો, તેનું આગ્રહ હતું એ મદિગમા ઘણા દુશ્મનો દેનલન્થે જઈ બગવા હતા, તેમણે તેને જ્યા દેનાની ગળ આપી ખીજે દિગમે મવારે એગિસિલેઅમે થીબનો પાઝ લડના માગે છે કે નહીં તે જોવા પોતાના લસ્કરને મજબૂત કરી હાગ્યુકટ માયે ચલુક્ષેનમા તૈયાર ગમ્યુ અને ચલુનાથ વગાડ્યા, તથા પોતે વિન્યય ગ્તબ રચ્યો થીબન સરદારોએ પોતાના સિપાહોના ચખ ખસેડી લેના તેની પરનાનગી માગી, એટલે કે તેઓએ પગલ્ય કબૂલ કર્યા એગિમિલેઅમે તેમની માગણી સ્વીકારી મવહાર યોગ્યો અને તે દરમિયાન પોતે ડોળીમા બેસી, પિથીઅન ખેતો આવતા હતા તેમા હાનર મવા ડેરી ગયો ત્યા તેણે એપોતો દેન આગળ સારી કહાડી અને એસિઆમા પોતાને જે લૂ મળી હતી તેનો દશાશ બેટ ધર્યો, એ બેટ એક સો ટેલટની હતી

એ પાછો સ્પાર્ટો આવ્યો ત્યા એની રીતભાતને લીધે એણે લેખના માન-મમતા અત્યંત સપાદન કર્યા ખીજ મરદારોની માફક એનામા પરદેસ-સામથી ખીલકુલ ફેર પડ્યો નહતો અદેશ અને સ્વદેશી રીતિરિવાજ ઉપર જે સ્પાર્ટનો ચુરોટસ નદીની પેલી તરફ ગયા જ નહોતા તેમના જેટલો જ તેનો ભાવ લાયમ હતો તે પોતાનું ખાનપાન અને આનાદિ પ્રથમ પ્રમાણે જ રાખવા લાગ્યો તેની સ્ત્રીના વજ્ર, તેના પોતાના શસ્ત્ર અસ્ત્રના અલકારો તેના ઘરનું સચરચીનુ એ સર્વ તેણે જોનાને તેના જ રાખ્યા તેના વગના બાગણુ એટલા છર્પુ થઇ ગયા હતા કે તે એનિટોડીમમના સમયના હોય એના દેખાતા હતા તે પણ એણે ન બદલ્યા એનોદ્રેન લખે છે કે સવારીમા વાપગનાનો તેની પુત્રીનો રથ સ્પાર્ટોની ખીજ કન્યાઓના રથો જેવો જ હતો એનોદ્રેન એ પુત્રીનું નામ આપતો નથી અને તેનું તેમ જ ઇપેમિનોન્ડમની માનુ નામ કાઢ્યું નોંધી નાખ્યું નહીં એ વિરે લેખક અસતોષ બતાવે છે પણ સ્પાર્ટોના લેખો ઉપરથી એમ કહી શકાય છે એગિસિલેઅસની સ્ત્રીનું નામ કલીઓરા હતું અને તેની બે પુત્રીઓના નામ એપોલિઆ અને પ્રોલાઈડા હતા વળી એગિસિલેઅસનો ભાતો અવાપિ સ્પાર્ટોમા સાચવી રાખેલો છે, અને તે આમેલૂખ ખીજ બાલાઓ જેવો જ છે ઘણા સ્પાર્ટોનો એલિમ્પિક શંરતોને માટે ઘોડાઓ ઉઠેરનાનું કામ મદદનું સમજતા હતા તે ઉપરથી તેણે પોતાની બહેન કાઇનિસ્કોને એ ઉદ્યોગ લઇ બેસના અને રથદોળમા જાતે દરીકાઇ કરના પ્રેરી તેણીના દાખલાથી આ ટંનોને તે બતારી આપના માગતો હતો કે રથદોળ ની શરત જીતવામા માત્ર પાણીદાર ઘોડા ઉછેરવા અને ઇજાવાનો ભારે ખર્ચ લાગે તે વેદના જેટલું દ્રવ્ય બેઠએ, તે ઉપર રાત તેમા કશી કામેચિત કે દિમત બેઠતી હતી નહીં

નામાકિત શિતમુદ્ર એનોદનને તેણે ઘણા વખત સુધી પોતાની માથે ગળ્યો એ તેને ઘણું માન આપતો. અને હુકમને તાણે ધવાનું તેમ પોતે હુકમ કરી શકવાનું એ બન્ને પ્રકારનું ઉત્તમોત્તમ જ્ઞાન સ્પર્ધામાં સૌથી સારી રીતે મળતું દેવાથી તેણે તેને તેના પુત્રોને સ્પર્ધામાં જીતવાની સલાહ આપી.

લાઈસેન્સ એરિઆમાંથી પાંચ આપ્યા પછી એગિસિનેઅન નામે મોટું કાવતું ગયવા માડ્યું હતું અને પોતાના પક્ષમાં ઘણા સ્પર્ધાનેાને લીધા હતા તેના મોત પછી પ્રથમ તો એગિમિનેઅસે તેને અને તેના મળતીઆઓને ઉધાગ પાડવાનો પિયાર કર્યો. અને તે મુજબ લાઈસેન્સના કાગળોમાં એક બાપણ હતું તે એણે પ્રમિદ્ધ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો. પણ તે બાપણ એ 'વડીને' વાંચ્યું લાઈસેન્સે તે દેવિમનંત્રસનામી સ્ત્રીઓન પાસે ગયાંસુ હતું અને તે સ્પર્ધાના નિબંધત્રમાં ગમે તે નામરિકને ગળ તરીકે પસંદ કરવાનો સુધાગે સ્વયંવરી વખતે નામરિક સભા આગળ કવાનું હતું તે 'વડીન' ને એ વાતી જ્ઞેતા લેખિને શ્રમમાં નાખે એવી યુક્તિઓથી બરેકુ લાગ્યું એટલે તેણે એગિસિ સેઅનને મલાદ આપી 'લાઈસેન્સ' મુલો હતો તેને તેની કબ માથી ખોદી કઢાડતો નહોતો આ બાપણને પણ તેની નાથે દાગી દેવું' એગિમિનેઅસે એ ડાહપણની સલાહ સ્વીકારી લાઈસેન્સના પક્ષના બન્યા હતા તેઓ અને તેના બીજા હુકમનો વિરોધ પણ એગિસિનેઅસે એવો જ ન્તો લીધો. એ પ્રાછના ઉપર તેણે ડાગો ધા ન કર્યો. પણ 'કઠાકને તેણે મુખાઓ કે મારો તરી' દેશવટો દીધો. અને તેમના અધિકાર સબધે તેઓ લોભી નાલાય. જણાયા કે હર કોઈ દોષમાં આવતા ગયા તેમ તેઓ પોતાના જ જાહેર કૃત્યોને લીધે છતા પાતા અને કસતા ગયા આવે પ્રત્યે એગિસિનેઅસે ઘણું કરીને તેમને મદદ કરવાની અને તેમના બચાવ માટે બનતો શ્રમ લેવાની રીત રાખી એટલે તેઓ જ પાછા તેના સત્તુ મળીને તેના મિત્ર અને પક્ષમારો બન્યા. આ પ્રમાણે ધીમે ધીમે તેનો મેટ જ ચતુ રહ્યા નહોતો.

તેની જોડેનો સ્પર્ધાનો બીજો જાત એગિસિપોલિસ તેનો બાપ દેશનિકાલ હતો તે દ મિથાન જન્મ્યો હતો તે જ્ઞાન અને નિતામક્ષી હતો અને એગિસિસેઅસ કરતા ઉમરે બહુ ન્દાનો હતો. નિબંધમાં તે ઘણ પાતો નહોતો, અને એગિસિનેઅનને તેને જોગવી લેવામાં મુશ્કેલી ન પડી બન્ને જાત સ્પર્ધામાં દોષ ત્યારે તેઓ સાથે એક મેજ ઉપર જતે એવો પ્રાછો. હતો. એ બોનતો દ મિથાન એગિસિનેઅસ એગિમિપોલિસને ન્યના વિપવની જ વાત કહાતો. એગિમિપોલિસનું વલસ મિગોગે અને સુવકો સાથે મહોબત કવા તરફ રિગેષ હતું.

એગિસિનેઅસ તેને તેની કન્યાઓમાં મદદ કરવા લાગ્યો અને ધીમે ધીમે તેણે પોતાનો જ્ઞેતા ઉપર આપ્યો હતો તેના કપ જ એગિમિપોલિસને પણ કર્યો. આમે કાઈ કર્મજના નિરિત્રમાં લખી ગયા હીએ કે સ્પર્ધામાં આવ્યા બનાવના યોગે સામનામાં પ્રેમીઓ વચ્ચે કન્યા કે કલહ ઉત્પન્ન થતા નહોતો બન્ને પ્રેમીઓ પોતાના પ્રીતિનાતને જાવના બાબન એકબીજા સાથે ઉચ્ચ દરીશાહમાં લેવાના.

એગિમિનેઅમની આ પ્રમાણે સ્પર્ધામાં મપૂર્ણ મરતા જમી એટલે તેને નોમનૈઅના

મેનાપતિ તરીકે પોતાના માવકા ભાઈ ટે'યુટિઅમને નીમાનતા મુસ્કેવી ન પડી, પછી તેણે કોરિન્થ સામે ચડાઈ કરી અને તેનો મોટો કિલ્લો કબ્જે કર્યો. એ ચડાઈમાં કાશલાએ દરિયા તરફથી મદદ કરી. તે વખતે કોરિન્થ આર્ગાઇવોના તાબામાં હતું અને તેઓએ સયોગીભૂમિના ખેતોડું આગળ દતા તેઓ ઉપહાર અર્પણ કરતા હતા તે દરમિયાન એગિસિલેઅસે આવીને તેમને ન્હાડ્યા તેની માથે દેશવટે નીકળેલા કોરિન્થવાસીઓ હતા તેઓએ તેને એ ખેતોના અધ્યક્ષ થવા પિનતિ કરી. એણે તે સ્વીકારી નહીં પણ તે ખેતો તેમને જ પ્રવર્તાવવા ગળ આપી પોતે તે પૂરા થયા ત્યાં સુધી તેમના રક્ષણ માટે ત્યાં ગ્લો પછી એ પાછો રહે એટલે આર્ગાઇવોએ પાછું કોરિન્થ લીધું અને તેઓએ પોતે અધ્યક્ષ બની એ ખેતો ખીજ વાગ કર્યા. પ્રથમના ખેતોમાં જેમણે ઈનામ મેળવ્યા હતા તેમના ટેવાક આ બીજી વારના ખેતોમાં પણ પડેલા આવ્યા. પણ બધા એટલા નસીબદાર ન નીવડ્યા આર્ગાઇવો આ ખેલના અધ્યક્ષપદને એટલું મહત્વનું ગણતા હતા છતાં તેઓ તે પોતાના હાથમાં ગપ્પવા માટે લડાઇના જોખમમાં ઉતર્યા નહીં એટલા બધા બાપલા હતા એ એ પ્રમાણે એગિસિલેઅસે પોતાની આ ચડાઈથી સર્વને બનાવી આપ્યું તેનો પોતાનો અભિપ્રાય એવો હતો કે આવી બાબતોમાં મધ્યમ ગ્રેડે એ જ ઉત્તમ હતું. આદાના જુરાનો તેમ જ સ્ત્રીઓના નૃત્યો, ગાનો અને જાહેર કસરતો વગેરેમાં તે હમેશ હાનર ગ્રેડેનો અને એ સર્વને સુધારનારી તથા વધારે જોભીતા કરવાની તે ખન રાખતો. પણ આખી દુનિયા જોને વખાણતી હતી એવા બીજા કેટલાક વિનોદો માટે તેને બીવડુલ પરના ન હતી એક વખતે ગોક્ની ભૂમીકાઓના અભિનય માટે પ્રખ્યાત થયેલો કેલીપિડિસ નામનો નટ તેની પાસે આવ્યો અને તેને સલામ કરી તેની માથેના મઠલમાં ડોળદમામ સાથે ભળ્યો. આખા ગ્રીમમાં લોકો તેને માન આપતા હતા એટલે તેના મનમાં હતું કે એગિસિલેઅસ પણ તેનો સત્કાર કરશે એગિસિલેઅસે તેની સામે જોયું પણ નહીં. આખરે ડટાળીને તે જાતે જોયો “સાહેબ ! આપે મને ન આગળખ્યો?” રાજા તે કોઈ હલકો માણસ હોય એમ જોયો “કેલીપિડિસ ખેલાડી તમે જ ?” એક વખતે યુલયુબની ખેલીની આબાદ નકલ કરનાર કોઈ માણસને સાબળવા આવવાનું તેને ઇજન થયું ત્યારે તે ન ગયો અને જવાબ દીધો કે “મે ખુદ યુલયુબને સાબળેલું છે.” મિનિકેટિસ નામના એક વૈદે કેટલાક દુ સાધ્ય રોગ મટાડ્યા એટલે તેના ખુશામતિઆઓ તેને ‘જ્યુપિટર’ કહેવા લાગ્યા તે વૈદે પોતે પણ ટુલાઈ એ નામ ધારણ કર્યું. અને એગિસિલેઅસ ઉપરના એક પત્રના આરભમાં તેણે લખ્યું—“રાજા એગિસિલેઅસ જોગ લીં મિનિકેટિમ જ્યુપિટર આપની તદુરસ્તી ચાહું છું” વગેરે. એગિસિલેઅસે તેને જવાબના આરભમાં લખ્યું—“મિનિકેટિસ જોગ લીં ગજ એગિસિલેઅસ, આપની તનદુરસ્તી અને મનદુરસ્તી ચાહું છું” એગિસિલેઅસની કોરિંથની ચડાઈ. દરમિયાન તે જ્યુનોનું મંદિર કબ્જા કરી સિપાહો ત્યાંના કેદીઓ અને લૂટની વ્યવસ્થા કરતા હતા તે જોતો તે જોતો ત્યારે સધિ કરવા માટે કહેણું લખેને થીમ્સ નગરના એલચીઓ આવ્યા. એગિસિલેઅસનો થીમ્સ ઉપર બહુ દેશ હતો અને એ નગર તરફ તે ધડીએ તિરસ્કાર દર્શાવવાની જરૂર હતી એમ માનીને તેણે ન તેમના સાસુ જોયું કે ન તેમનું બાપણ સાબળ્યું પણ આવા

ખાખું પણ અંદર ખાનેથી મૂલ યોજના ધડનાર અને તેને દુકમ આપનાર એગિસિલેઅસ પોતે હોવો જોઈએ એ જુલમ તે પછીના ખનવોથી દૃઢ થયો. કેમકે થીખનોએ જ્યારે સ્પાર્ટન રક્ષકસૈન્ય હાંપી કહાડ્યું અને પોતાની સ્વતંત્રતા પાછી મેળવી ત્યારે તેમજો તેમના જુલમમાર અને ગેરકાયદે યથેક્ષા અધિકારીઓ આર્કિસસ અને લિઓન્ટિડસને મારી નાખ્યા તે ઉપરથી એગિસિલેઅસે તેમને સ્પાર્ટાના નીમેક્ષા અધિકારીઓ જણાવી તેમનું ખુન કરવાના હેતુ માટે થીખસ સામે વિમુક્ત આરંભ્યો. આ વખતે એગિસિપોલિમ રાજા મરી ગયેલા હતા અને તેને રથસે કિલ્લોઆશ્રયસને રાગ માદાએ આપ્યો હતો. એગિસિલેઅસ વૃદ્ધ યજ્ઞ ગયો હતો અને તેજો પ્રથમ સરખ ધારણ કરવાને પૂરાં ચાલીશ વર્ષ યજ્ઞ ચૂક્યાં હતાં એટલે સ્પાર્ટાના કાયદા પ્રમાણે સરકરના સેનાપતિ તરીકે જવાની શરૂઆતથી તે હવે મુક્ત થયો હતો. વળી યોગ્ય વખત ઉપર જ ક્ષીરેસીઆ-વાસીઓને તેમના ગેરકાયદે યથેક્ષા જુલમી રાજા સામે મદદ કરવા સૈન્ય લાઇને જઈ આવેલા હતા. એટલે આ તેથી ઉચ્ચ જ હેતુની લડાઈમાં જનહર બાગ લેતાં તેને શરમ આવી. એટલે તેજો આ વિમુક્તમાં કિલ્લોઆશ્રયસને સેનાપતિ નીમી બીઓશિઆ ઉપર ચડાઇ કરવા મોકલ્યો.

તે વખતે એગિસિલેઅસથી વિરુદ્ધ પદ્ધતો સ્ટ્રેફિયસ નામનો એક સ્પાર્ટન ધેરપીમાં સ્પાર્ટાના અધિકારી તરીકે હતો. તે સાહસિક અને શરો, પણ હિતાવળીઓ અને અનિવેદી હતો. એટલે કોઇ કામમાં લાભ થવાની આશા જણાતાં વધારે વિચાર કર્યા વગર એકદમ ઝંપલાવતો. તે કીર્તિનો લોભી હતો અને ક્ષીબિડસ કેડમીઆ મેળવી વિખ્યાત થયો તેમ સ્પાર્ટાથી દુકમ મેળવ્યા વગર પોતે પણ એવું કંઇ પરાક્રમ કરે તો વિખ્યાત થઇ જાય એવી લાલસાથી તેજો એકદમ છાપો મારી એથન્સનું પાછરીઅસ અંદર કબ્જા કરી લેવાનું અને એથન્સનું દરિયાઇ સ્વામિત્વ એક ઘાએ તોડી પાડવાનું ક્ષીબિડસ કરતાં વધારે મોટું અને જોખમ બરેલું સાહસ ખેડવાનો મનસૂજો કર્યો. કહે છે કે થીખસના તે વખતના સર્વોપરી અધિકારી પિલોપિડસ અને ગોર્ગોડસ અત્યંત દીર્ઘ દષ્ટિ વાપરી તેને માટે આ જાજ પાપરી અને તેમાં એ અવિચારી માણસ ફર્યો. તેમના મોકલેલા કેટલાક માણસોએ તેને વખાણી વખાણી ચડાવ્યો અને આ કેડમીઆ ઉપરના છાપા જેટલું જ અન્યાયી અને નિંદ્ય તથા તે કરતાં ધણું વધારે જોખમ બરેલું કૃત્ય કરવા તેને ઉત્તેજ્યો. એ ગમે તેમ હો, પણ તેજો પોતાની યોજના અમલમાં મુકવા જોઇતી સાવધાની ન વાપરી. તે રાતમાં જ પાછરીઅસ પ્લેઝી જવાની આશા રાખતો હતો પણ તેની ટુકડી હજી ક્ષીબિડસના મેદાનમાં હતી ત્યાં જ સહવાર પડી ગઇ. વળી, કહે છે કે, ઇલ્યુસિસના દેવલમાંથી કંઇક પ્રકાર દેખાયો તેથી સિપાહીને દેવકોપનો ભય લાગ્યો. સ્ટ્રેફિયસ પણ હિંમત હારી ગયો અને કંઇક નજીવી લટકાટ કરીને તે વીરે મ્લેએ પાછો ફર્યો. એથન્સવાસીઓએ સ્પાર્ટા એલમી મોકલ્યા અને સ્ટ્રેફિયસના કૃત્ય વિષે ફરિયાદ કરી. તેમના આવતા પ્લેઝાં જ એફોરેએ તેના ઉપર તરફાત મુક્યું હતું અને સ્પાર્ટાને તેના કૃત્યથી એટલા શરમાયા હતા તથા એથન્સની નજરમાં પોતે નિહોંપ કરવા એટલા ઇતેજાર હતા કે તેઓ સ્ટ્રેફિયસના ઉપર અત્યંત ક્રોધ્યા હતા અને તેને દેહાંત શિક્ષા કરવા તૈયાર હતા.

સ્ટ્રેફિયસનો કિલ્લોઆશ્રમસ નામનો જુવાન અને દેખાવડો પુત્ર હતો, તેના ઉપર એગિસિલેઅસના પુત્ર આર્કિડેમસનો ખ્યાર હતો. કિલ્લોઆશ્રમસની તેના બાપ વિખેની

બધી ચિતામાં આઝિએમસ ભાગીઓ થયો પણ ઝેડિયમ ઐગિસિલેખમનો કટો શરૂ હતો એટલે તેનો પક્ષ પોતાના બાપની આગળ નથી રીતે લેવો તે એને સુઝાયું નહીં કિન્તુનાઇમએ તેને ઘણો વિનવ્યો અને આખર તે તેની આગળ ક પાત ડગવા લાગ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે જો ઐગિસિલેખસ આ વખતે પોતાનો વિરોધ નિસારે અને સામે ન પડે તો તેના પિતાને બીજા માલની એટલી બધી ધાત્તી ન હતી એટલે આર્કિડેમસ બનતો પ્રયત્ન કરવા કમન થયો પછી પણ ચાર દિવસ તે તેના પિતાની પાછળ પાછળ ફરવા લાગ્યો પણ શરમને લીધે તેની છબ ઉપડી નહીં હતાનો દિવસ પામે આવ્યો એટલે તેણે ગમે તે પ્રકારે દિવસ ધરી એટલું કહ્યું કે 'કિન્તુનાઇમએ તેના બાપ વિશે તમને કહેવા અને બહુ આજીજી કરી છે' આર્કિડેમસનો કિન્તુનાઇમસ ઉપર ખ્યાલ હતો એ ઐગિસિલેખસ જાણતો હતો અને કિન્તુનાઇમસ ન્હાનપણથી જ આગળ ઉપર બહુ સારો નીચડે એવો જણાતો હતો ઐગિસિલેખસે આર્કિડેમસને આવી બાબ તમા વચ્ચે પડના માટે દુષ્ટ ન દીધો, પણ તેમ તેણે તેને આશા પડે એવો ઉત્તર પણ ન દીધો તે એટલું જ એવો કે 'એમા હું નીતિ અને પ્રતિષ્ઠા જાળવીને બનતી તજવીજ કરીશ' એટલે આર્કિડેમસે ધાર્યું કે તેની નખાત નિષ્ફળ ગઇ અને કિન્તુનાઇમસને તે રાજ ઘણી વાર મળતો હતો તેને બદલે શરમને લીધે તેણે તેનો મગ મુકી દીધો સ્ટ્રેડિયસના મિત્રો આ ઉપરથી છેક નાસીપાસ થયા પણ ઐગિસિલેખસના એક મિત્રે તેમને તાત્કાલિક મારો કયા કે ઐગિસિલેખમ સ્ટ્રેડિયસના આ કૃત્યને ધિક્કારે છે પરંતુ તેના જેવા સાહસિક દેશસેવકનો સ્પર્ધાને ઘણી વાર ખપ પડે છે એમ પણ માને છે પોતાના પુત્રને પ્રસન્ન કરવા માટે ઐગિસિલેખસે આ પ્રમાણે કૃત્ય અને કરનાર વચ્ચે ભેદ જાણવાની નીતિ ગ્રહણ કરી સ્ટ્રેડિયસના મિત્રો આર્કિડેમસની વગથી તેમના પક્ષને કટરો લાભ થયો તે જોઇ શકવા અને તેઓ પાછા ટટાઁ થયા ઐગિસિલેખસનો તેના છોકરાઓ ઉપર અત્યંત રોહ હતો કહે છે કે એક દિવસ છોકરા વચ્ચે લાકડીનો ઘોડો કુદાવતો એ મિત્રે તેને જોયો ત્યારે તેણે તેને કહ્યું કે 'તમે પોતે છોકરાના બાપ થાવ ત્યાં સુધી તમારે આ વાત માથેને કહેવી નહીં સ્પર્ધાનોએ સ્ટ્રેડિયસને છોડી મુક્યો એટલે ગેયન્સનારીઓએ લાઇની તૈયારી કરવા માડી અને દુનિયા કહેવા લાગી કે ઐગિસિલેખસે માત્ર પોતાના છોકરાનું મન રાજ ગમવા ન્યાયને જતો કર્યો આના ધોર દુષ્કર્મનું કલક પોતાના દેશને માથે નઇ લીધું અને આખા ગ્રીસમાં લગાઇ મગાવાવી કિન્તુનાઇમસ પશુ થીજસ સામે લડાઇ ચલાવવામાં બેદિન જણાયા એટલે ઐગિસિલેખસે પુનઃગીના કારણનો લાભ નેવાનું છોડી દીધું અને પોતે સેનાપતિ થઇ બીઓશિઆ ગયો લડાઇમાં એ અને થીબનો મગ્યા ઉતર્યો કટલીક વાર એ ફાવતો તો પછી પાછા થીબનો શાનતા એને એ મિત્ર એને ધાયન થઇ આવતો જોઇ એને કાઇડસ જોલ્યો થીબનો લ તા શીખવા માટે તેઓ તમને બદલો તો સારો આપે છે આ વખતે થીબનોનું લક્ષ્ય નિર્ણય પ્રમાણ ૧૨ના પ્રાપિ ન હતું એવું બનવાનું બન્યું હતું અને તેનું સુખ્ય મારણ સ્પર્ધાએ તેમની સાથે ઉપગઉપરી લડાઇમાં કરી એ હતું અને દુઃદેશી લાઇમસે તેના ત્રણ હેગી નામના લખેના કાયદાઓમાંથી એકમાં સ્પષ્ટ આજ્ઞા કરી હતી કે સ્પર્ધાએ એ દુસ્મન સાથે ફરીફરીને લગાઇ ન કરવી કેમકે નહીં તો એ દુસ્મન તેની પામેથી જ યુદ્ધનામાં નિપુણતા મેળવવા શકિતવાન થાય

ગર્વને માટે દૃશ્યે જ જાણે તેને તુલ્ય સજ્જ સ્ત્રી તેઓ ત્યાથી આન્યા ગયા તે ખેલા ખજાર આવી કે થીજન મ દાર આઠશીદેદિએ સ્પાર્ટન પાપદલની એક ટુકડી કાપી નાખી સ્પાર્ટાના માથે આવી મોગી આકત ધણા વર્ષ થયા ગુજરી ન હતી અને એમા તેમના બખ્તરી પામદને હયાન રાજ્ય ધ નાન અને મા. પગાન્દાર સિપારોએ હગચુ એટલે માણુમોની ખુદારી થઇ તે હવગત સ્પાર્ટાની પ્રતિજ્ઞને ઘટો મોગે ધટ્ટો લાગ્યો. એગિમિ લેઅમ તાબડોતોજ તેમની ક્રમકે ગયો પણ તે ખેલાથી રાકો તે ખેલા એ પ્રકરણ પૃષ્ઠ થઇ ગયું હતું એટલે તે પાછો ટ્રિગ્નિથ આન્યો અને થીજન એનચીઓને કહેનડાન્યુ કે તેમને કંઈ પણ પ્રસ્તાન કરવો ટોચ તો નજન તેમને જ્યુનોના મદિરમા મળરો તેઓએ આ વખતે પોતાને મળેરો અપમાનનો મારો બદો લીરો ક્રમકે તેમજો મધિ કરનાની વાત ઉપાડી જ નહીં અને તેની પાસે માત્ર કોરિનથ નગરમા જના માટે પન્નાનગી માગી એગિમિલેઅસ અત્યત શુભે થયો અને બોલ્યો, 'તમારી તાજી રતેહની વધામણી લઇને તમારે તમાગ ટ્રિગ્નિથનામી મિત્રોને મળવું છે તો ભરે આનતી કારે તેમ કરજો અને તમારી જાતમવામી માટે બેદિકર રહેજો' બીજો દિનમે તેણે એમને પોતાના લશ્કર સાથે જ લીધા અને ટ્રિગ્નિથવામીઓની મિત્રતાનો નાશ કરતો કરતો તે છેડ કિલ્લાના દરવાજા મુધી ગયો અને કોરિનથના લશ્કરની તેની મામે લડના દિ મત આનતી નથી એ તે એતચીઓને બતાવીને તેણે એમને રજા આપી પડી તે ઉપાછ ગયેરી સ્પાર્ટન ટુકડીમાથી જે થોડા મિપાહો ઉગરેના હતા તેમને બેગા ફગી સ્પાર્ટા ગયો રસ્તે તે ગેજ સર્વોદય થતા ખેલા કુચ આનભતો અને અધાર થતા પડાન કરતો કેમકે તે જાણતો હતો કે આક્રિયનો સ્પાર્ટનોને ચહાતા ન હતા અને તે ન્તોવાછ કુચ કંઈ તો તેને મતાન્યા વગર રહે એના ન હતા.

પછી એકિઅનોની નિનતિથી તેણે તેમના લશ્કર માથે પોતાનું લશ્કર એમ્બુ કરી એકરનેનિયનો મામે મહડાઈ કરી ત્યા ધણી લૂટ મળી અને તેણે એમ્બુદમા એકરને નિયનોને હરાન્યા પછી એકિઅનોએ ક્રિસ્ટુ કે શિઆગા મુધી ત્યા જ છાનણી નખવી તેથી દુશ્મન ખેતી કરતા અટકી પડે પણ એગિમિલેઅમે કહ્યું "આપણે એથી ઉલટુજ કરવું જોઇએ આવતા ઉનાગામા તેમનો પાક ઉભો હશે અને આપણે આવીશુ તો તેઓ લડનાનું જોહુ મન કરશે" અને એના ધાર્ધા પ્રમાણે જ થયું ઉનાગામા તેમના સીમાડા ઉપર લશ્કર આવતાજ એકરનેનિયનોએ એકિઅનો માથે ટોચ કરગ કર્યો.

ક્રોનોન અને ફાર્નામેઝમની મરદારી નીચે ધરિની કાફલાએ દરિયાનું સ્વામિત્વ પાણુ મેળન્યુ અને તે સ્પાર્ટાના કિનારા ઉપર પણ લગશટ ચલાવવા લાગ્યો. વળી ફાર્નામેઝસે આપેના દ્રવ્યથી એથન્સે પોતાના મોટા મોગની લાખી દીવારો શરીથી ચણી એટલે સ્પા ટોનોએ શહેનશાહ માથે સધિ સ્ત્રી લેવો દુન્સત ધાર્યો તેમજો પોતાના એલચી તરીકે એન્ટોકાઇડસને ઠિરિએઅસ પાસે મોકલ્યો આ પ્રમ્મે એન્ટેલમાઇડમે એશિઆનામી શ્રીમને દગો દીધો. ધરાનના અમવમાથી તેમને મુક્ત કરવા માટે જ એગિસિલેઅસ લડ્યો હતો પણ એન્ટેલકાઇડમે તેમના નગરાન્યોને પાછા ધગનને મોપી દીધા, આ બેવદાઇ માટે એગિસિલેઅસ બીનકુન જનાનદાર ન હતો ધરાન માથેની લગમથી એગિસિલેઅસને કીર્તિ અને સત્તા મળી હતી અને એ લગમ આનત તો તેની તેનું ગૌરવ હતું તેથી

પણ જરૂર વધારે થાત. એટલા માટે એન્ટોકાઈડમ જે એગિમિલેઅસનો શત્રુ હતો તેણે ગમે તેવી શરતો સ્વીકારીને પણ બનતી ત્વગથી માર્ગે કરી નાખ્યો, અને તેનું કવંક એને જ દેવું ચોગ્ય છે. તોપણ જ્યારે એગિમિલેઅસના માબજતા કાંઈએ દીક્ષા કરી કે “સ્પાર્ટનો પણ હવે ધરાની બનવા લાગ્યા.” ત્યારે તેણે જરાગ આપ્યો “એમ કહેા કે ધરાનીઓ સ્પાર્ટન બનવા લાગ્યા છે.” અને જે જે ઓડ રાખ્યો એ તદ્દ સ્વીકારવા આનાકાની કરવા લાગ્યા તેમને તેણે લડાઈની ધમકી આપી તે સ્વીકારવાની યત્ન પાડી. આમા એનો ઉદ્દેશ થીખસને નબળું પાડવાનો હતો. કેમકે થીખસના બચતુ એક કાળુ તેણે બીઓશિઆ કબ્જા કર્યું હતુ એ હતુ; અને આ મધિમા ચોખ્ખી રાગત દાખવ કરેલી હતી કે થીખસે બીઓશિઆનાં નગર-ગામ્યોને તેમની સ્વતંત્રતા પાત્રી મોપી દેવી. પછીના બનાવોથી તેની ગત્યનીતિનુ આ લક્ષ્ય પૂરે પૂરે મગજવામા આવ્યું જ્યારે સ્પાર્ટન સરદાર શીખિડમ બીવકુલ ખ્દાના વગર અને મજાહશાતિના મગયમા તક મળતા થીખસનો કેડમીઆ કિલ્લો દબાવી બેઠો ત્યારે આખું ગ્રીમ એ અન્યાયી કૃત્યના મગાયાથી ખજાબળા ઉઠ્યું અને સ્પાર્ટનોમા પણ ઘણા પોતાના મરદાગને વગોવના લાગ્યા. તેમા એગિસિલેઅસથી વિરદ્ધ પક્ષના સ્પાર્ટનો વિશેષ ક્રોધ દર્શાવવા લાગ્યા અને તેને સનાય કરવા લાગ્યા કે “શીખિડસે આવુ હુલ પગલ કોના હુલમથી ભર્યું ?” તેમનુ આવત તો તેઓ એગિમિલેઅસને માથે બધો દોષ ટોળી પાડત. એગિસિલેઅસ નીતિબનીતિનો પ્રશ્ન બાજુ ઉપર રાખી બેઘડક કહેવા લાગ્યો “એ કૃત્યનુ પરિણામ ક્યુ થયે એ જ પ્રશ્ન વિચારવાનો છે. એથી સ્પાર્ટને લાભ છે કે હાનિ ? જે લાભ જણુતો દાય તો શીખિડસે તે ઉપરીના હુકમ વગર ક્યુ તેથી તેને વધારે સાબાશી ઘટે છે ?” આ વખતે તેણે આવુ વલણ પકડ્યું એ વિશેષ જણુવા જોગ છે, કેમકે સામાન્ય રીતે તે ન્યાયના ધોરણ ઉપર સારી પેઠે બાર મુકતો હતો અને સદ્ધર્મમા ન્યાય ધર્મને શ્રેષ્ઠ ગણુતો હતો તે કહે તો કે “શરાતનનો ગુણ મોટો છે ખગે પણ તે ન્યાયની સાથે જ શોભે છે. અને ગજ્યોગા ન્યાય સંપૂર્ણ રીતે પ્રવર્તે તો પછી શરાતન કેવળ નિરુપયોગી થઇ પડે.” વાતચિતમાં કોઇ કહેતુ કે “મહાન શહેનશાહની એવી મરજી, એથી વધારે મગીન કારણુ ક્યુ હોઈ શકે ?” ત્યારે તે તેનો જવાબ દેતો “તમારા મહારા કરતા એ શહેનશાહ વધારે ન્યાયી ન હોય તો તે મહાન શેનો ?” બવ નહીં પણ ન્યાયની દૃષ્ટિથી જે મોટો તેની મોટાઇ ખરેખરી; મોટા ન્હાનાનો તોવ કરવાનુ આ તેનુ ધોરણ બેશક ઉમદા અને ખરૂ હતુ. અને સધિ થયા પછી શહેનશાહે તેને પત્ર લખી તેની સાથે આતિથ્ય સબધ બાધવાની ઇચ્છા બતાવી, ત્યારે તેણે તેની ના પાડી અને લખ્યુ કે “આપના અને આ રાજ્ય વચ્ચે સધિ અને જાહેર મૈત્રી થયા છે તે બસ છે, એ બમા સુધી ટકશે ત્યા સુધી ખાનગી મિત્રતાની શી જરૂર છે ?” પણ તેના બધા કૃત્ય આ ધોરણને અનુસરીને ન હતાં. તે ક્યારે ક્યારે લોભથી કે દ્વેષથી તણાઇ જતો થીખસની બાબતમા તેણે શીખિડસને બચાવ્યો એટલુ જ નહીં પણ તેના કૃત્યને સ્પાર્ટના કૃત્ય તરીકે સ્વીકાર્યું અને તેની સવાહથી સ્પાર્ટનોએ કેડમીઆનો કિલ્લો પોતાના કબ્જામા લીધો તથા તેમા સ્પાર્ટન રક્ષકસૈન્ય ગખ્યુ અને તેમા શીખિડસને દાખલ કરનાર આર્કિઅસ અને વિઓન્ટિડમને થીખસમા મુખ્ય મત્તા આપી.

આથી સ્વાભાવિક રીતે જહમ મથો કે ખ્દાથી શીખિડસે આ કૃત્ય કર્યું એમ કે.

આર્ટાના પદ્મના નેનાના બીજાં શ્રીઃ નાન્યો પણ એગિસિલેઅસ માટે શિવાદ ક-
ગ્વા લાગ્યા. તેઓ જોના લાગ્યા કે “સ્પાર્ટા થીબ્સ માંથી લડાઈ ચલાવે છે તે માત્ર
એગિસિલેઅસનો થીબ્સ ઉપર દેવ છે તેને લીધે. એ લડાઈમાં તેઓને દર સ્પાર્ટા માટે
માણુઓ મોકલ્યા પડે છે અને તેઓ નિતા ઝાપુ પ્રમાતા જાય છે બહાઈમાં આર્ટાના
કગ્વા તેમના મિપાહોની મળ્યા વધારે હોય છે માટે લડાઈ ક-વી કે નહી તેનો નિર્ણય
કરવામાં તેમની ઇચ્છાને પણ વચન આપવું જોઈએ ” આ ઉપરથી એગિસિલેઅસે પો
તાના વસ્ત્રને બે વિભાગમાં બેમાણુ, એક બાણુએ સ્પાર્ટાનો બેશ, અને બીજા બાણુએ
તેમની મનદે આવેલા બીજા બના શ્રીઃ નાન્યોના મિપાહોનો બેશ, પછી તેના દુ-મથી ન-
કીબ એક પછી એક ધધાનું નામ પોકારતો ગયો અને તે સુગમ ને સિપારો તે ધધો
કગ્વાન હતા તે ઉભા થતા ગયા આ પ્રમાણે કુબાર, લુનાર, મુનાર, હિયા વગેરે બધા
કારીગરોને ઉભા કર્યા ત્યારે બી ન શ્રીઃ નાન્યોના મિપાહોમાંના વણા ખન ઉભા થઈ
ગયા, અને તેમનામાંના ને ધોરા મિપાહોનો ધધો મિપાહગિગિનો જ હતો તે માત્ર
બેસી ગ્લા પણ સ્પાર્ટાનોને કાયદાથી જ ડોર્ડ પણ ધધો ક-નાની મતા હતી એટલે
સ્પાર્ટાન મિપાહોમાંથી એક પણ ઉત્તો થયેલો જણાયો નહી એગિસિલેઅસ હમીને આ
દેખાવ બતાવતો બોલ્યો, “જુઓ લાખુઓ! આ લગ્નમાં બીજાં શ્રીઃ નાન્યોના મિપાહો
કગ્વા સ્પાર્ટાન મિપાહો નેટવા બધા વધારે છે ? ”

થીબ્સથી પાછો વળતા મિગાનામાં તે જિલ્લામાંની જ્યેરીમાં જતો હતો ત્યાં એકદમ
તેના માન પગની નમ બેંચાઈ આવી અને બધી નમો પુષ્કળ સૂજ ગઈ માછેટયુસ
વામી એક વૈંચે છુટી નીચેની ગગ બોલી લોહી વહેના દીધુ એટલે તેનું દંડ નગમ પાણુ
પણુ લોહી ધણુ જોયથી વેળું હતું તે પાછું બધ કગ્વા ધણી સુગ્ગેની પડી નેને સુગ્ગે
આવી અને મના જેવો થઈ ગયો લોહી બવ થયા પછી પણ તે ધણો જ નબળો
જણાયો તેને આર્ટા લઈ આના અને ત્યાં તે લાખી મુદત સુધી માટે અને વચકરી કામ
માટે અચળ રહ્યો

દરમિયાન જમીન ઉપનના અને દરિયાના નેટવાન મુદ્દામાં સ્પાર્ટાનો હાથો એમાં
મોથી મોની હાર ટેગાઈ હતી, જેમાં સ્પાર્ટાન લશ્કરે થીબ્સ વચકરને હાથે રીનમગ
મુદ્દામાં ખેલીસા હાર ખાધી એટલે બના શ્રીઃ નાન્યોનું વનણુ સધિ ક-નવું થયું અને
બના નાન્યો ત-જના એવનીઓ સ્પાર્ટામાં બેશ થયા. તેઓના થીબ્સ ત-જથી ઇપેમિ
નોન્ટસ આજો તે ફિલસુદ અને ગાની સર્વ જાણીતો થયેલો હતો પણ હજી મેનાપતિ
તરીકે પદાયો ન હતો તેણે જોયું કે બીજા મંડે એવનીઓ એગિસિલેઅસની દળાના
હતા અને તેને રાજ નાખવા મથતા હતા. પણ તેને એકનાએ એવનીના મોનાને હાજો
એની મનન વર્તણુ નાખી, અને તેના બાણુમાં નીકળતો એક થીબ્સનો નહી પણ
આખા મીનની સ્વનનનો લાભ જગરાય એવી સ્વનાઓ કરી તેણે બનાની આખુ કે
લગાઈથી એક સ્પાર્ટાન બના વધતું હતું પણ બીજાં સર્વ નાન્યોને નુકમાન હતું અને
તેણે દલી ન જુ કરી કે નધિના કગરો ન્યાયના અને સર્વ નગ નાન્યોની મમાનતાના
ધોનુ ઉપર ધડા જોડે તે એના માટે - અધિ ટમક બની મીનને મનાદમ નિન લાખ
નખન સુધી સુખ મે

એગિમિનેઅસે જોયું કે બીજા એનવીઓ તેની સૂચનાઓ ધ્યાન દઇને સાબળતા હતા અને તે સ્ત્રીઓના આખાંતા હતા તેણે તેો મનાવ કયા “આ ન્યાય અને મનાવનાતુ ધોરણ બીએશિઆ પ્રાતના નગર-બોરો પણ લાગુ કે હુ કે કેમ ? થીખસ એ ગળ્યોને તેમની સ્વતંત્રતા પાછી આપના તૈનાર છે ?” ધ્યેમિનોન્સે દિમત અને હાન્ગનાયીથી તુરત સામે મનાવ કયા “સ્પાર્ગ લેકાનિઆ પ્રાતના નગરોને સ્વતંત્ર કરવાની સૂચનાો વ્યાજની ગણુએ ખર ?” એગિમિનેઅસ ગમમીને ઉભો થઇ ગયો અને બોલ્યો ‘બીએશિઆના નગરોને સ્વતંત્ર કરો કે નહીં તેનો ચોખ્ખો જવાબ આપો’ ધ્યેમિનોન્સે ફરીથી તે જ વાત ઉચ્ચારી, “લે નિઆના નગરોને સ્પાર્ગ સ્વતંત્ર કરશે તો બીએશિઆના નગરો થીમ્સ પણ સ્વતંત્ર કરશે એગિસિલેઅસ અત્યંત ગુસ્સે થયો અને આ ખ્હાનાનો લાભ લઇ તેો મનાવ ના ખગમથી થીમ્સનુ નામ છેડી નાખ્યું તથા તે જ ક્ષણે થીખસ મામે લડાઇ જાડે ફરી બીજા એનવીઓએ જે શરૂતો કરી ફારી તે ઉપર તેમની સદી લઇને તેણે મધિ કર્યા અને તેમને નિદાય કર્યા તથા વાધા પડતી બાજુનો નીમવ વગાડી કે રાનો રહ્યા

મિન્ઓન્સાટસ રાગ તે વખતે એક સ્પાર્ગન લક્કર સાથે રોમિમમા હતો એફ્રા નામે તેને હુકમ મોખ્યો કે તેણે તાબડોળ વીમ્સ ઉપર ચઢાડ કરવી તેમના મિત્રો પામે પણ તેમણે લક્કર માટે ઉધરાણી કરી તેઓ ચોખ્ખી ના પાડતા ઈર્ષા પણ સ્પા ટેલી માગણી તેમને બાંધે પડી અને બીનકુન કરી નહીં થણા અમરારો અને આનસકુ નો થના લાગ્યા, જે અમે અમારા ધ્યેમિનોન્સના અગ્નિદુમા વર્ણુ યા છે પ્રોથીકસ ના મના સ્પાર્ગને એ લગાઈ આગળ આવના ન પામે તે માટે ઘણો પ્રયત્ન કર્યો પણ એ ગિમિનેઅસ એ ના બે થયો નહીં તેની આગળ ઇડુ માદ આ યુ નહીં, અને લગાઈ શરૂ થઈ તેના મનમા એમ હતું ક્રીસના બીજા ગળ્યો સ્પાર્ગ માથે સધિથી જોડાયેના હતા અથવા તો સામા પક્ષમા બંનેના ન હતા એટલે આ મમરે એના પડેલા થીમ્સને સજા કરવાની સારી તક હતી લાઈ નિચાર પુરુસ નહીં પણ માત્ર એગિસિલેઅસના બેને લીધે મગાઈ હતી તેના સ્પટ પુરાવા એ કે જૂન માસની ચાંદી તારીખે સ્પાર્ગ નગરમા મધિ ના કરારો ઉપર મહોઆ થઈ અને તે પડી વીજમે જ દિવમે ધુમ્તાનુ યુદ્ધ લગણુ એ યુદ્ધમા એ હજાર સ્પાર્ગન સિપાઈ પડ્યા તેમા ગજા મિન્ઓન્સાટસ પોતે અને વ્યહમા તેની આમપાસ રી લડનાર સ્પાર્ગના માથી ૭૧ મિપાહો સ્પાર્ગ સુના સ્કોડિયસનો પુત્ર દેખાડો કિનઓનાઈમિય યુદ્ધ દરમિયાન કુતર આકિંદેમસનુ રક્ષણ કરતો હતો ત્રણ વાર વાવન થઈને પડ્યો અને ત્રણનાર પાછો ઉઠી નડવામા સામેલ થયો પણ આખરે તે લ તો લ તો હારના પગ વચ્ચે જ તૂટી પડ્યો થીખસ સ્પાર્ગો આવો ભારે અને બહુવાવા ધા મારી શક્તુ તેથી ક્રી ટી લડાઈઓમા કાંઈ રાજ્યને કદાપિ ન મળેની તટની ટીસિં તેને મળી પણ આ વખતે જીતેના થીખનો કુતા હારેના સ્પાર્ગનો અત્યંત વખાણુ જોવી અને આશ્ચર્ય પમાડે એની રીતે વર્ચ્યા એનોફન ખરૂં મહે છે કે સજ્જનોની ગમ્મત અને વિનોદના વખતની વાતચિતમા પણ બોધ લેના અને નોંધી લેના જેનુ હોય છે ત્યાંજે તેઓને માથે કદાપિ વિપત્તિ આવી પડે

છે તે વખતના તેમના આચારવિચારના ડેટસો બરો ઉત્તર બોધ મનાયેશે હોવો જોઈએ ? સ્લુટ્ટાના પગજવના મમાચાર સ્પાર્ટોને મળ્યા તે વખતે તેઓને ઇનોપી-
ડિઆનો ઉત્તમ ચાવી મ્લો હતો અને જુવાનો તથા કુમારિકાઓના નેત્ર નૃત્યગાનાદિ
જેવા શેહેરમાં ઘણા વિદેશીઓ આવેલા હતા. સ્લુટ્ટાવી ખેપિઆ આત્મા સારે નાટકશા-
ળામાં જુવાનોનું નૃત્ય ચાવી મ્લુ હતું અને તે જેવા નૌ ત્યાં બેગા થયેલા હતા. આ
પગજવથી સ્પાર્ટોની મત્તાને જબરો ધા વાગ્યો એ દેખીતું જ હતું અને એકોરોએ તેના
મહત્ત્વ વિશે જૂન ખાધી નહીં. તેઓ તુરત ચેતી ગયા કે ગ્રીમના માત્રાદ્રુ પદ સ્પાર્ટોના
હાથમાંથી ગયું. પણ તેઓએ ઉત્તમની ચાવતી ક્રિયા બંધ પાડી નહીં કે તે પછી થવાની
ખીજ ઢાંચ ક્રિયા અટકાવી નહીં. સુદ્ધમાં પડેલાઓના નામ તેમણે તેમના કુટુંબીઓને
જણાવ્યાં, અને તુરત પાછા ઉત્તમ જેવામા મામેવ થયા. ખીજ ચ્હવારે સુદ્ધમાં કોણ
કોણ ઉગર્યા અને કોણ કોણ પડ્યા એ વિશે પૂરી અને ચોક્કમ માહિતી આવી ગઈ, અને
જે સિપાહો પડ્યા હતા તેમના નબધીઓ જાહેરમાં અન્યોન્ય બેટવા, ધન્યવાદ દેવા, અને
આનંદથી ગર્વ ધરવા લાગ્યા. જે ઉગર્યા હતા તેમના મંબધીઓ ગોઠ પાળતા હોય તેમ
ત્રીઓમાં અને થેર બગાઈ રહી ખિન્ન થવા લાગ્યા. તેમાંના કોઇને કામચર ખ્દાર આવતું
પડતું તો તે દીન વદને અને દુર્ભવ હૃદયે બોલતો, ફરતો, જણાવો અને આના વર્તનમાં
મન્દો કરતા ત્રાઓએ વિગેવતા કરી. જેમના પુત્રો લગાઈમાં કપાઈ ગયા હતા તેઓ જન-
હેર આનંદ બતાવવા લાગી, એકબીજાને થેર મળતા જરા વાગી, અને મદિરામાં ટોચે
મળી દેવોની સ્તુતિ કરવા લાગી, જેમના પુત્રો ઇવતા હતા અને ચોરા દિવસમાં પાઠા
સ્પાર્ટો આવવાના હતા તેઓ ચિંતામા હુશી દગાઈ ગઈ અને બોલતી બંધ થઈ ગઈ.

ખીજાં ગન્થો સ્પાર્ટોને તજ દેરા લાગ્યાં. વિગેતા ઇપેમિનોન્ડમ સ્પાર્ટો ઉપર કારે
રહડી આવશે તેની નૌ ગદ જેવા લાગ્યા. અને સ્પાર્ટોને એગિમિલેઅમનુ લગાપણું
તથા “બોડવ ગન્થ” વિગેની દેવ વાણી માબરો. વિપત્તિથી તેઓ ભયભીન અને નાસી-
પામ થયા અને બોડ વગગનાને છોડી વગગને ગાદી આપરામાં દેવોની આગ્રાને જાણે
તેમણે અનાદર ન કર્યો ટોય એમ દેવોની અકૃપાને જ એ વિપનિનુ કાગ્લુ માનવા લાગ્યા.
અને તોપણ તેઓએ સ્પદ જોયું કે આવા મન્દગમના રાજનનુ મન્દાણુ કચ્વા માટે એગિ-
મિલેઅમ જ તેની કીર્તિ, નેતી પ્રતિગ અને લાપકાતને લીધે નાથી વધારે મોગ્ય હતો.
લગાઈમાં કે મંધિમાં, પગગન્થો માથે મબ્ધમા કે સ્પાર્ટોની અદરની વ્યસ્થામાં, અજ
ઘણાં વર થયાં તેઓ એની સુદ્ધિએ જ આત્મા હતા અને એના દુકમને તાને જ મ્લો
હતા. આ પ્રમંથે પળ તેઓએ બધું જોખમ અને માથે નાખ્યું. તેને નિગદરણુ કચ્વાનો
ખેયો ગબીર મરાય જે સ્પાર્ટોના સ્લુટ્ટાની લગાઈમા દાગ ખાઈ ઇવતા મ્લો હતા તેમના
મબ્ધે હતો. સ્પાર્ટોના એરા નિપાદોને “ભાનેવા” કહેતા, અને એવાઓની એમના કાયદા
પ્રમાણે અન્યંત નામોથી કચ્વામાં આવતી નેમને પછી ઢાઈ પળ અધિકાર નોપાતો નહીં
જુદા જુદા ઓના ધીગચંચામાં કચાવ વ્યો તેમને ખેડવા પડતા, તેમને દહાડી અર્ધી
મુડેલી અને અર્ધી વગર મુડેલી ગખતી પડતી, જેને ગમે તે તેમને પ્રદાર કરી રાખો,
અને તેમની સાથે લમસંજથ કરામાં ધાતું ફીણ મનાવુ. આવા સમ્પત કાયદાનો ગભ્યની
આવી મિથનિમા આટલા બધા મિપાટે જેમ વગ અને મનાવાગા પલ ધણુ હતા તેમની

સામે અમલ કરવા જતા બંડ ઉઠવાનો ભય હતો. અને ધણી ગભ્યને પોતાના દરેકે દરેક સિપાહની આ વખતે જ ખરેખરી જરૂર હતી. આ મુશ્કેલીમાં સ્પાર્ટનોએ ઐગિસિલેઅસને નવો કાયદો ગ્યવાની સત્તા આપી. પણ તેણે એનો જુદો રીતે તોડ કહાડ્યો. એણે જુના કાયદામાં ખીલકુલ વધારો ઘટાડો કે કેરફાર કર્યો નહીં. નાગરિકસભા આગળ તેણે માત્ર એટલી સૂચના મુકી કે “આજનો દિવસ એ કાયદાની નિદ્રાનો ગણવો. આવતી કાલથી પાછો એ ભયે જાગૃત ગણાય અને અસલ પ્રમાણે જ પ્રવર્તે.” આ યુક્તિથી તેણે કાયદો એમનો એમ કાયમ ગમ્યો. અને તેની સાથે મિપાહોને નામોશીમાથી તથા ગભ્યને ભય અને હાનિમાથી ઉગાગવાનો તાત્કાલીક હેતુ પણ સાધ્યો. પછી સ્પાર્ટન જુનાનોના હિંમત અને ઉત્સાહ પાછા સતેજ કરવા તેણે આર્કિડિઆ ઉપર ચડાઈ કરી. એ ચડાઈ દરમિયાન યુદ્ધ કરવું ન પડે તે માટે તેણે બહુ મહાગ ગખી પણ તેણે ખુલા અને મપાટ પ્રદેશમાં લૂટફાટ ચલાવી અને મેન્ટીનિઅનોનું એક ગામ સર ડબ્લ્યુ. આથી સ્પાર્ટના મિપાહોને લાગવા માંડ્યું કે તેઓમાં છેડ પાણી નથી એમ ન હતું.

પછી થોડા વખતમાં ઇપેમિનોન્ટ્રમ અને તેના મળતીઆ ગભ્યોનું લશ્કર લેકોનિઆમાં આવ્યું. તેમના લશ્કરના બખતરી પાયદલની સખ્યા ચાલીસ હજાર હતી. લશ્કરમાં હલકા શસ્ત્ર ધરનારા મિપાહો અને કેવલ લૂટફાટને અર્થે લશ્કર સાથે રહેનારા માણસો હતા તે જુદા. બધાની એકદર સખ્યા શિત્તેર હજારથી ઓછી ન હતી. ડોરિઅનો લેકોનિઆમાં આવી ઘણી યધને વસ્યા તેને છસો વર્ષ થઈ ગયા હતા અને એ લાખા અવસરમાં તેમને ખેલી વાર જ શત્રુના લશ્કરનું દર્શન પોતાના પ્રાતમાં થતું હતું. તેમના આગલા કોઈ શત્રુએ આટલી હિંમત ચવાવી ન હતી. આ નરા દુસ્મને આનીને વગર હરકતે લૂટફાટ ચલાવવા માડી અને તે ચુરોટસ નદી તથા છેક સ્પાર્ટના પગએ સુધી વધ્યો કેમકે ઐગિસિલેઅસે સ્પાર્ટનોને, થિઓપોમ્પસના બોલ વાપરીએ તો દુસ્મનના આ ઘોઘારે ધસતા ધોધના મુખમાં જતા વારી ગમ્યા. તેણે પોતાના પાયદલનો ઉત્તમ ભાગ ગેહેરની વચમાં અને બીજા અગત્યના સ્થલોમાં માચવી રાખી સતોપ માન્યો, અને ધી-બનોએ ઘણી ધમકી આપી તથા તેને પોતાને અનેક કડવા વેણ કહ્યા કે “આ લડાઈ અજાગજનારે તું જ છે, ત્હાનું દેશની પડતીનું ઝારણુ તું જ છે, દેશમાં તું રૂપી અંગારાએ પેદા થયેને આ જનાવાઓ સળગાવી. આવ હવે ત્હારા દેશને માટે લડ, જોઈએ તું તેનું કેવુંકે ગ્હણુ કરે છે,” વગેરે-પણ એ તે સર્વ સહન કરી ગયો.

વળી સ્પાર્ટનો પણ ખજાજાણી ઉઠવા હતા. જુદા સ્પાર્ટનો ગોળગોર કરતા અને આમ તેમ હોડતા પોતાનો કોધ અને શોક પ્રકટ કરતા હતા, અને સ્પાર્ટન સ્ત્રીઓ “દુસ્મનની બુમોથી અને તેમના ચારે પામ સળગતા તાપણુઓથી ભય-ભીત અને ઘેલી જેવી થઈ ગઈ હતી. ઐગિસિલેઅસ પોતે પણ પોતાની જાનમાગની કીર્તિ આ પ્રમાણે ઉડી ગયેલી જોઈ અત્યત ખડિત થયો હતો તે ગાદીએ આન્યો ત્યાગે સ્પાર્ટા ગ્રીસનું મમાટ હતું, અને આજે સ્પાર્ટની આ દશા થઈ હતી અને તેની પોતાની બધી ગર્વોક્તિઓ એણે ગઈ હતી. એક ઉમ્મિત વા-વાર ઉચરવાની તેને ટેવ હતી, “કોઈ સ્પાર્ટન સ્ત્રીએ દુસ્મનની છાવણીનો ધુમાડો પણ જોયો નથી.” વળી કોઈ એથ-સવાની એન્ટેકાઇટસ સાથે શગતન વિષે વિવાદ કરતા જોાગો કે “અમે તમને ક્ષીમમના કાઠા આગળથી ઘણી વાર નમાડ્યા છે,”

ત્યારે તે સ્પાર્ટને હંમેશાં જોઈ જવાળ દીધેલા કે “અમે તો તમને યુરોપસ નદીના કાંઠા આગળથી કદાપિ નહાણા નથી !” એક આર્ગોસ-વાસી કહેતો હતો કે “ઘણાંએ સ્પાર્ટનેના આર્ગોસની ભૂમીમાં પડ્યા છે” ત્યારે એક સ્પાર્ટને તેને :આજ મતલબનો જવાબ આપેલો કે “હા, અને લેકોનિઆની ભૂમિમાં એક પણ આર્ગોસ પડ્યો નથી.” અને આજે એવો બારીક સમય આવ્યો દેખાતો હતો કે, કહે છે કે, એન્ટેકાષ્ટરિસ તે વખતે એંદ્રાર મંદિરમાં હતો તેણે જ સ્પાર્ટાનું રક્ષણ નહીં થઈ શકે એવા બધને વશ થઈ પોતાનાં છોકરાંએને કાઠધીરા ટાપુમાં મોકલી દીધાં.

દુરમને સ્પાર્ટા નગર ઉપર ઘસારો કરવા યુરોપસ નદી ઓળંગવા તૈયારી કરી એટલે એગિસિલેઅસને બીજાં સર્વ સ્થલો તથા દમ રોહરની મધ્યમાંના દુરગ ઉપર આવું લશ્કર એકઠું કર્યું. બરફ જ્યાંબંધ પડ્યો હતો તેથી નદીમાં પૂર આવ્યું હતું અને પાણીનો વેગ વિશેષ હતો તથા તે અત્યંત ઠંડું બન્યું હતું, એટલે નદી ઓળંગવાનું કામ વિકટ હતું. પણ તે ઓળંગવામાં ઇપિમિનોન્ટસ પોતાના કૈનિકોની દારને મોખરે જ રહ્યો અને તેને કોણએ એગિસિલેઅસને બતાવ્યો એટલે સ્પાર્ટન સેનાપતિના મુખમાંથી આરલો ઉચ્ચાર થયો : “કેવો સાહસિક માણસ ?” ઇપિમિનોન્ટસની આકાંક્ષા સ્પાર્ટા રોહરમાં યુદ્ધ કરી ત્યાં વિજય સ્નેહ રચવાની હતી. પણ એગિસિલેઅસને તેના પર્વત ઉપરથી ઉતારવાના તેના સર્વ પ્રયત્ન નિષ્ફળ ગયા. તે પાછો વળ્યો અને લેકોનિઆ પ્રાંતને ઉગ્ર કરવા લાગ્યો.

સ્પાર્ટામાં કેટલાક નાગરિકો ઘણા વખતથી અસંતુષ્ટ હતા તેમાંના બેઝોએક આ વખતે મળી ગયા અને ડાખના દેવીના મંદિરવાળું ઇસ્પોરિઅમ નામનું એક મંજૂત સ્થલ હાથ કરી લઈ તેમાં બસ્યા. સ્પાર્ટનોએ તેમની સાને એકદમ ધસી જઈ એ સ્થલ સર કરવા ઇચ્છા કરી. પણ એગિસિલેઅસને ધારતી લાગી કે એ બેઝોનો ચક્ક લઈ બીજા સ્પાર્ટનો પણ કદાચ બંડ કરે. એટલે તે માત્ર એક નોટર સાથે ત્યાં ગયો અને જાણે કરવા નીકળ્યો હોય તથા તેમને ત્યાં અણધારેલા દોષ હોય એવો ટોળ કરીને એ સ્થલની પાસે આવતાં મોટેથી બોલ્યો : “મહારા દુકમ તમને આ સ્થલે રહેવાનો ન હતો. અને આટલા બધાની એક સ્થલે શી જરૂર છે? તમારામાંથી થોડા પહેલે જવ તથા થોડા ફસાણે બીજે સ્થલે જવ; અને એમ બોલતાં તેણે એક સ્થલ આંગળાથી બતાવ્યું તથા બીજા સ્થલનું નામ દીધું. જ્યારે તેઓએ આ સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ મનમાં રાજ થયા કે તેમની બંડ કરવાની ઇચ્છા હજી કોઈના જણવામાં આવી નથી. અને તેઓ એગિસિલેઅસના દુકમ પ્રમાણે વેરાયા. તેણે ઇસ્પોરિઅમમાં બીજી એક ટુકડી મોકલી તથા રાતમાં એ બંડખોરોના પંદરેક મુખી માણસોને પકડી તેમને દેહાંત ચિકિત્સા કરી; પછી થોડા વખતમાં બીજું એક વધારે ગંભીર કાવતું માણસ પડ્યું. કેટલાક સ્પાર્ટન નાગરિકો એક બીજાના ઘરમાં ખાનગી મસ-લત ચલાવી રાજ્યમંત્ર ફેરવી નાખવાનો મનચૂસો કરતા હતા. તેમના ઉપર જાહેર કામ ચલાવવામાં જોખમ હતું તેમ તેમની મસલત વધવા દેવામાં પણ જોખમ હતું. એટલે એગિસિલેઅસ અને એંદ્રારમંડે તેમને કામ ચલાવ્યા વગર જ અને ગુપ્તગુપ્ત મારી નાખ્યા. કોઈ સ્પાર્ટનનો પ્લેઝાં કદાપિ આ પ્રમાણે જીવ લેવામાં આવ્યો ન હતો.

વળી લેકોનિઆનાં ગામડાંઓમાં રહેનારા (પેરીયકાઇ) અને સ્પાર્ટનોના ગુલામોમાંથી જેમને હથિયાર આપી લશ્કરમાં દાખલ કરવાના હતા, તેઓમાંથી ઘણા બાગી ને શી-

બનેને મળી જવા લાગ્યા. આથી સ્પાર્ટન સિપાહોના મન ઉપર એટલી માટી અસર થઈ જણાઈ કે એગિસિલેન્સે પોતાના નોકરોને હુકમ કર્યો કે રોજ સવારે તેમણે છાવણીમાં આંટા મારવો અને જે લોક ભાગી ગયેલા જણાય તેમનાં શસ્ત્ર અથવા તેમણે સંતાડી દેવાં એટલા માટે કે કેટલા ભાગી ગયા તે માહુમ પડે નહીં.

થીબનોએ લેકોનિઆ પ્રાંત ક્યારે છોડ્યો એ વિષે ઇતિહાસકો એકમત નથી. કેટલાક કહે છે કે શિયાળો આવી લાગતાં અને ઓર્કેડિયનોને એ મોસમમાં છાવણીમાં રહેવું પસંદ ન હોવાથી તેમની મોટી સંખ્યા વગર પરવાનગીએ જતી રહેલી માહુમ પડતાં થીબનોને પાછા વળવું પડ્યું. બીજાઓ કહે છે કે તેઓએ એ પ્રાંતમાં પૂરા ત્રણ માસ ગાળ્યા, અને તે દરમિયાન તેમણે લગભગ આખો પ્રાંત ઉગ્ર કર્યો. થીઓપોમ્પસ લખે છે કે બીઓશિઆના અધિકારીઓએ થીબન લશ્કરને પાછું આવવા હુકમ મોકલ્યો હતો તે જ વખતે એગિસિલેન્સને મોકલેલો એક સ્પાર્ટન તેમને લેકોનિઆ છોડી જવા માટે દશ ટેલંટ આપવા આપ્યો; જેથી તેઓ જવાની તૈયારીમાં જ હતા ત્યાં તેમને રસ્તાખર્ચ પણ મળી ગયું. એકલા થીઓપોમ્પસના જણવામાં આવી હકીકત ક્યાંથી આવી તે હું સમજી શકતો નથી.

પણ બધા કબુલ કરે છે કે એગિસિલેન્સે આ બારીક સમયમાં પોતાની જીદ અને આકાંક્ષાની પ્રકૃતિ દાખી રાખીને તથા સ્પાર્ટાનું રાજ્ય કેમ સલામત રહે અને તેનું લશ્કર બીલકુલ જોખમમાં આવ્યા વગર કેમ સચવાઈ રહે એ એક બાબતને જ પ્રધાન ગણીને સ્પાર્ટાની સ્વતંત્રતાને વિનાશની અણી ઉપરથી ઉગારી. પરંતુ તેનું ડાહપણ અને તેની હિંમત પણ સ્પાર્ટાની આગલી કીર્તિ અને સત્તા પાછી મેળવવા સમર્થ ન હતાં. આપણે ધણીવાર જોઈએ છીએ કે નિરોગી, નિયમિત ટેવોવાળું, અને સશક્ત શરીર એક મહા રોગના ફટકાથી તૂટી જાય છે; તેમ સ્પાર્ટાના રાજ્યની લાંબી સુદૃઢતા બહોળલાલી એક લડાઈમાંના પરાજયથી ક્ષીણ થઈ. અને એમાં અજબ થવાનું કારણ નથી. લાઇકર્ગસે સ્પાર્ટાનું બંધારણ સલાહ, શાંતિ, અને સ્વતંત્ર, સ્વાવલંબી, સદ્ગુણી જીવન માટે યોજ્યું હતું; લાઇકર્ગસેના સ્પષ્ટ બોધ હતો કે મુખી, સુવ્યવસ્થિત, સ્વતંત્ર, અને ઉચ્ચ રાજ્ય-જીવન માટે લડાઈઓ કરી પર રાજ્યો ઉપર વિજયો મેળવી પોતાનો મુલક વધારવાની, બીજાં રાજ્યોને પોતાની સત્તામાં આણવાની, અને સામ્રાટપદ મેળવવાની બીલકુલ જરૂર ન હતી; સ્પાર્ટનો એના બોધથી ઉલટી રીતે વર્ત્યો, અને તેમની પડતી થઈ.

એગિસિલેન્સ હવે ઘણો જૂદ થઈ ગયેલો હોવાથી તેણે લશ્કરી અધિકાર મુકી દીધો. તેના પુત્ર આર્કિડેમસે, સિસિલીના ડાયોનીસિઅસે મોકલેલાં સૈન્યની મદદથી, આર્કિડિયને ઉપર એક મોટી જીત મેળવી. આ મુદ્દને સ્પાર્ટનોએ “આંસુ વગરનું યુદ્ધ” એ નામ આપ્યું; કેમકે તેમાં ઘણા દુસ્મનો મુવા પણ સ્પાર્ટન સિપાહ એક પણ પડ્યો નહીં. આ જીત પછી સ્પાર્ટનો જે પ્રમાણે વર્ત્યો તે, તેઓ કેટલા દુર્બલ થઈ ગયા હતા તેનો સારો પૂગવો છે. અત્યાર મુખી વિજય મેળવવો એ સ્પાર્ટન લશ્કરને એટલી સાધારણ વાત હતી કે વિજય પછી સ્પાર્ટ માત્ર એક કુકડાનો ઉપહાર અર્પણ કરતું; સિપાહો વિજય મળતાં ડુસાઈ જતા નહીં; સ્પાર્ટના અધિકારીઓ વિજયના શુભ સમાચાર આવતાં હરખાઈ

જતા નદી. સ્પાર્ટનોએ દતિદાસક શુદ્ધિદિગ્મિં અન્ત્રી રીને વર્ણવેલા મેન્ડ્રીનિઆના મહા યુદ્ધમાં વિજય મેળવ્યો ત્યારે પણ એકારોએ એ વિજયનો મુખ મંદેશો લાવનાર એવી આને માત્ર જાહેર રમોડમાંથી યોગક અભિયાનની બેઠા આવી. પણ આ વિજય પત્રી આર્કિટેમસ પાછો આવતો હતો તે વખતે સ્પાર્ટનો હર્ષમાં તેમના જુના નિયમો કુપી ગયા અને આ તેને સેવા માગા ગયા. પ્રથમ તેનો બાપ એગિમિલેઅસ આનંદાત્મ સારતો તેને બેઠવા કહ્યો અને પછી સ્પાર્ટના બધા અધિકારીઓએ તેને આવકાર દીધો. જુદો અને સ્ત્રીઓનાં ટેબિટોગાં નદી મુખી આપ્યાં અને હાથ ઊંચા કરી કરીને દેવોની સ્તુતિ કરવા લાગ્યાં; જાણે કે સ્પાર્ટની યથેચ્છી પડતી આ એક વિજયથી ધોવાઈ ગઈ ન હોય અને તેની આધમેચ્છી કીર્તિ પાછી ડગી નીકળી ન હોય. કહે છે કે આ વિજય મળ્યો ત્યાં મુખી સ્પાર્ટનો એટલા શરમાઈ ગયા હતા કે તેઓ તેમની સ્ત્રીઓને પોતાનાં મ્હેં બતાવતાં અજવાતા હતા.

જ્યારે ઇપેમિનોન્ડમે મેસ્સેની નગર પાછું સ્થાપ્યું અને તેના જુના વતનીઓ બધી દિશાઓમાંથી પાછા આવીને ત્યાં વસ્યા ત્યારે સ્પાર્ટનો તેની સ્થાપના અટકાવી સક્યા નહીં; કેમકે ઇપેમિનોન્ડમ આમે લડવાની તેમની શક્તિ ન હતી. પણ આ બતાવથી તેઓ ખુલાખિત થયા અને એગિસિલેઅસના મન્યમા લેકોનિઆ જોડેલા જ મોટા અને આ-આ ગ્રીસમાં મૌથી વધારે ફલદ્રુપ મેસ્સેનીનો પ્રાંત તેમના હાથમાંથી ગયો એથી તેમને એ રામ ઉપર ગુસ્સો થયા વગર ન રહ્યો. એ પ્રાંત સ્પાર્ટના કબ્જામાં રાખવાની સ્પાર્ટની શક્તિ રહી હતી નહીં. તથાપિ તેની સ્વતંત્રતા કમુદ્ધ કરવાની એગિસિલેઅસે સાધના પાડી; અને આ કારણને લીધે ધીજનોએ સ્પાર્ટ સાથે સંધિ કરવા ખુદી બતાવી પણ તે એણે ન સ્વીકારી. દરમિયાન ઇપેમિનોન્ડમની ચતુરાઈથી એગિમિલેઅસ સ્પાર્ટ પછાત ખોઈ બેઠવાની આબી ઉપર આવી ગયો. મેન્ડ્રીનિઆ ધીજનો સાંબંધ છોડી સ્પાર્ટના પશ્ચિમાં બચ્ચું એટલે એગિસિલેઅસ પોતાના લશ્કર સાથે મેન્ડ્રીનિઆના લશ્કરની કુમકે જવા નીકળ્યો. ઇપેમિનોન્ડમનો છાવણી ટિગિઆ નગર આગળ હતી. આ ખબર થતાં તે મેન્ડ્રીનિઆનો ન જાણે એમ રાતે નીકળ્યો અને એગિસિલેઅસનું લશ્કર જે રસ્તે ગ્યાર્થયા. મેન્ડ્રીનિઆ જતું હતું તે તથા બીજો રસ્તો લઈ ટિગિઆથી સ્પાર્ટ તરફ આવ્યો. સ્પાર્ટમાં યોગક જ મિપાહો હતા અને તે તેનાથી મહેલથી લઈ લેવાત પણ કોણએ એગિમિલેઅસને ખબર કરી એટલે તેણે દોડતો ઘોરશ્વાર મોકલી શહેરને ચેતાવ્યું અને પોને પણ મેન્ડ્રીનિઆ જતાનું પડતું મુકી બેઠાવણ પાછો આવ્યો. પછી તુરંત ધીજન લશ્કર યુરોટમ નદી ઝાળગી આવી પહોંચ્યું. એગિમિલેઅસે તેની સામે લડવામાં જુવાન માણસ કરતાં પણ વધારે શૌર્ય દેખાડ્યું. તેણે બેચું કે આ સમય સાવચેતીનો નહોતો પણ અને તેટલા આંધળા માદમનો હતો. અને એ પ્રમાણે તેણે પોતાની હમેશની પદ્ધતિથી ઉલટી રીતે વર્તીને જોદરને ઇપેમિનોન્ડમના હાથમાંથી જતું જતું ઉગારી લીધું. ઇપેમિનોન્ડમ નિષ્ફલ થઈ પાછો ફર્યા એટલે તેણે વિજય સ્તંભ ગચ્ચો અને ત્યાં આગળ સ્ત્રીઓ અને બાલકોના માબજનાં બાપણમાં તેણે સ્પાર્ટના મિપાહોને ઘણા વખાણ્યા અને કહ્યું કે સ્પાર્ટએ તેમની કેળવણી માટે જે મહા પરિશ્રમ લીધો હતો તેનો બદલો તેઓ એ આ વખતે વાળી આપ્યો. આ ચતતા 'યુદ્ધમાં આર્કિટેમસે બહુ ખ્યાલિ મેળવી. તે અને

તેના સુહૃદ્ધ સાથીઓ સ્પાર્ટાની ગલીઓમાં થઇને એક છેડેથી બીજે છેડે દોડતા; અને જ્યાં દુશ્મનોનું જોર વધારે જણાતું ત્યાં ત્યાં હાજર થઇને અત્યંત જવાંગદીથી તેમને હાથવના; પણ તેમના કરતાં પણ ક્ષીબિડસના પુત્ર આઇસેડસે વિશેષ પરાક્રમ બતાવ્યું અને સ્પાર્ટાનોને તેમ જ થીબનોને ચક્રિત કરી નાખ્યા. તે ઉપરાંત અને ખુબસુરત હતો અને મનુષ્ય-કુસુમ જે વખતે અત્યંત શોભીતું જણાયછે તેટલી વયનો એટલે કે ખીલતી છુવાનીમાં હતો. આખે અંગે તેણે મર્દન કરીને તે બેડો હતો ત્યાં હાક વાગી એટલે તે બપ્તર ધારણ કરવા કે કપડાં પહેરવા પણ ન રહ્યો, પણ માર્ગમાં એક હાથમાં બાંસો અને બીજા હાથમાં તરવાર લઇને દુશ્મનોના મધ્યમાં ધસી ગયો. અને જે જે તેના ઝપાટામાં આવ્યા તે સર્વને પૂરા કરતો ગયો. તેને પોતાને એક પણ ધા વાગ્યો નહીં. દેવોએ તેના અસાધારણ પરાક્રમને માટે તેની રક્ષા કરી કે પછી તેનું રૂપ, તેનો બાંધો અને તેની નસારસાથી શત્રુઓએ તેને કોઈ દેવ જ જાણ્યો. કહે છે કે તેણે કરેલા પરાક્રમ માટે એકદેશોએ તેને હારમુકુટની ભેટ આપી, પણ તે બાપ્તર સંખ્યા વગર ભાગ્યાં ધસ્યો તે માટે નેમણે તેનો એક હાજર ડૂકમા (ફે ટેલ્ટ) દઈ કહ્યો.

પછી થોડા દિવસ પછી મેન્ડ્રિનિઆ આગળ બીજું યુદ્ધ થયું. શત્રુની આગલી હારેને હરાવીને ઇપેમિનોન્ડસ તેમની પાછળ વેગથી ધસતો હતો તેવામાં એન્ડ્રીક્રેટીસ નામના એક સ્પાર્ટાને પાછા વળી તેને ધા માયો. કોઇ કહે છે કે એણે બાંસો માયો. કોઇ કહે છે કે તરવાર મારી. સ્પાર્ટામાં તેના વંશજો અદ્યાપિ “તરવારીઆ” ના ઉપનામથી ઓળખાય છે. તેનું આ કૃત્ય એટલું મોટું જણાયું, અને સ્પાર્ટાનોને, ઇપેમિનોન્ડસથી તેઓ બંદીતા હોવાથી, તે એટલું રુચ્યું કે એન્ડ્રીક્રેટીસને તેમણે ઘણું માન અને ઘણાં ધનનો આપ્યાં; અને તેને તથા તેના વંશજોને તેમણે ગળ્યના કરોમાંથી માફી કરી આપી; જેનો લાભ કેલીક્રેટીસ નામના તેના એક વંશજને આજ પણ મળે છે.

આ લડાઈમાં આ પ્રમાણે ઇપેમિનોન્ડસનું મોત થયું એટલે ગ્રીસનાં બધાં રાજ્યોએ કોલકરાર કર્યા. ઐગિસિલેઅસે જીદ કરી કે મેસ્સેની રાજ્ય તરીકે ગણાવું ન જોઇએ અને કોલકરારના દસ્તાવેજ ઉપર તેની સહી ન જોઇએ. પણ ગ્રીસનાં બીજાં રાજ્યોએ મેસ્સેનીને સતંત્ર રાજ્ય ગણી તેના શપથ લીધા; એટલે સ્પાર્ટાએ કોલકરારોમાં ભળ્યું નહીં અને મેસ્સેનીને પાછું જીતી લેવાની આશાથી લડાઈ ચલાવવાના મનસુબા કરવા લાગ્યું. આવી હકને માટે ઐગિસિલેઅસને દોષ દેવા ઘટે છે. આખા ગ્રીસમાં સુલેહશાંતિ થતી અટકાવવા અને લડાઈ બનતા સુધી લંબાવવા તેણે દરેક ઉપાય કર્યો. એથી તેની લડાઈ માટેની હદથી વધારે લાલસા પણ જણાઇ આવે છે. વળી સ્પાર્ટાનાં સાધન એટલાં આવી ખુટયાં હતાં કે તેને લોડો પાસેથી ઘણું આકર્ષ ઉપરાણું કરવું પડતું હતું અને તેની સાથે કરજ પણ કરવું પડતું હતું; તથા સ્પાર્ટાને સુલેહશાંતિની ખરેખરી જરૂર હતી અને તે આ કોલકરારથી વિશેષ માનદાની થયા વગર મળી શકતી હતી. અને તો પણ તે એની જીકરને વગળી રહ્યો. એ બધું શા માટે? સ્પાર્ટાનું આત્મા-પદ, તેનું દરિયાનું સ્વામિત્વ, તેની ઘણા રાજ્યો ઉપરની સત્તા, તેની પ્રતિષ્ઠા એ સર્વ ગયું હતું અને પાછું મેળવાય એમ હતું જ નહીં ત્યારે એક મેગ્નેટી પ્રાંત માટે આટલો બધો ખોટો દુરામદ કરવો એ કેમ થોડા ગણાય ?

તેની ઇંદ્રિયાના ઉદ્ધા પ્રકરણથી તેની આપી પણ વધારે અપ્રજ્ઞાતિ થઈ. તેણે ઇંદ્રિયાના ટેકાસની નોકરી કરીકારી. શ્રીસના મદા પુરોગાંતો એક જોતી ખ્યાતિ આપી દુનિયામાં પ્રસરી હતી, તે પૈસા માટે નોકર થાય અને પોતાના હસ્તાર રાજા સામે બંદ કરી હોવા એક "જંગલી" ની બાહુતી સેનાનો સેનાપતિ થાય એ યોગ્ય દેખાય જ નહીં. તેનું વય એટલીથી વધારે થયું હતું. તેનું શરીર અનેક જખમો અને જખમોનાં ચિન્હોથી ઢાંચા ગયેલું અને જર્જર થયેલું હતું. તેણે એસિઆના શ્રીકાંતી સ્વનંતતા ધરાવ પાસેથી પાછી છતી લેવાના મદદકાર્યમાં પાંચું સેનાપતિનું પદ લીધું હોત તો એ કાર્ય પણ એટલા બધા જદ માણસમાં કહક કપાને યોગ્ય ગણાવ. માણસના કાંઈ પણ કૃત્યના ચુનુદોષની તુલના તે કૃત્યના પોતાના સ્વરૂપ ઉપરથી જ નહીં પણ તે માણસનો ઉમર, તેનો યોગના, તેની સંસ્થિતિ વગેરેનો ધરતો વિચાર કરીને કરવાની છે. જે કૃત્યમાં કે તેના કરનારમાં કાંઈ પણ જલતો અતિશય કે અતિક્રમ જણાય તો તે પ્રશંસાને પાત્ર નથી. પણ એનિમિસેઅસને આ ધોરણ માન્ય ન હતું. હર કાંઈ જાનની દેશસેવા તેને મન કન્ય દતી. ધેર નિરુદ્ધથી બેસી રહેવું અને મોતની રાહ જોવી એ તેના મનને સૌથી વધારે લીધું હતું. એટલે ટેકાસના દ્રવ્યથી બાહુતી સિપાહોનું મૈત્ર્ય એકદું કરીને તથા પ્રથમનો મારક સગાડ-કાર તરીકે પોતાની સાથે ત્રીસ સ્પાર્ટનો રાખીને તે બહાણમાં બેઠો.

તે ઇંદ્રિયા પહોંચ્યો એટલે તેની અસાધારણ ખ્યાતિને લીધે ત્યાંના બધા મોટા અમલદારો તેની સલામ આપ્યા. આખો દેશ તેને જોવા ઉત્સુક હતો અને લોકોનાં ટોળે ટોળાં આવતાં હતાં. પણ જ્યારે તેમણે એક દોરદમાખવાળા રાજાને બદલે દરિયા કાંઠાના ધાસ ઉપર પહોંચે અને સાદાં તથા જર્મ કપડાં ધારે એક કીંગ્મેન ધરે માણસ જોયો ત્યારે તેમને પોતાની આશાઓના મુકામલામાં એ દેખાવ એટલો તુચ્છ લાગ્યો કે તેઓ ખડખડ હસવા લાગ્યા અને માંભામાંથી કહેવા લાગ્યા કે "હું મરને મર્ત્ય રહે અને ઉદરનો પ્રસવ થાય" એ વાતો અર્ધા પ્રત્યક્ષ ખરી પડી. વળી તેઓએ તેને સ્વાગતના સરકારમાં મીઠાઈ મેવા વગેરે મોકલ્યાં ત્યારે તેમાંથી તેણે લોટ તથા વાજા અને બનકેલું આમિય સ્વીકારી મીઠાઈઓ મુગંધીઓ આદી પોતાને તથા પોતાના સિપાહોને નિરુપયોગી હોવાથી પાછા વાગવાનો અવિષેક કર્યો; તથા જ્યારે તેમણે આશ્ચર્ય કર્યો ત્યારે તેણે જવાબ દીધો, "બહે ત્યારે એ વસ્તુઓ અમારા ગુલામોને આપો," એટલે તેઓ તેના જંગલીપણાથી વધારે અજાણ થયા. ધીઓરેરૂમ લખે છે કે તેને ઇંદ્રિયાના પેપિરસના પાનના અને કોમલ દારૂ ગમ્યા અને એ જ્યારે પાછો ગયાં આવવા નીકળ્યો ત્યારે એણે થોડુંક પેપિરસ રાજા પાસેથી માગી લીધું હતું.

જ્યારે તે ટેકાસને મળ્યો ત્યારે તેણે જાણ્યું કે તેનું પદ આખા લક્ષ્મી સેનાપતિનું નહીં પણ માત્ર તેની બાહુતી સેનાના સેનાપતિનું હતું. અને એથી તે અસંતુષ્ટ થયો. આખા સેન્યનો સેનાપતિ ટેકાસ પોને, અને નોકાસેન્યનો સેનાપતિ એથન્સવાસી ક્રિસિઅસ હતા. આ કારણથી ચરૂ થયેલો તેનો અસંતોષ શ્રીજા કારણથી વધતો ગયો. ટેકાસ રાજા તેની સાથે તોછડાઈ અને અભિમાનથી વર્તતો, એ સર્વ તેને મદન કરવું પડ્યું. અને એ "જંગલી" સાથે તેના એક હલકા સરદાર તરીકે તેની શીનિયિયા કપરની ન્હાણમાં તેને જવું પડ્યું. પછી જ્યારે ટેકાસનો સગા નેકાનેબિસ તેની સામે બંદ કરી લાયો અને

ઇજ્ઞવાસીઓએ તેને પોતાના રાજા તરીકે સ્વીકાર્યો ત્યારે એગિસિલેઅસને પોતાની ઇચ્છા મુજબ વર્તવાની તક મળી, નેક્ટાનેબિસે એગિસિલેઅસ અને કેબ્રિઅસ પાસે એલચીઓ મોકલ્યા અને તેમને મોટાં ઇનામોની લાક્ષ્ય આપી પોતાના પક્ષમાં ભળી જવા આકર્ષ્યા. ટેકોસને આ ખટપટની ખચર પડી અને તેણે તેમને પોતાને દગો ન દેવા વીનવ્યો. કેબ્રિઅસે તેનું સાંભળ્યું અને તેની સાથે તે પણ એગિસિલેઅસને સમજાવવા લાગ્યો. એગિસિલેઅસે તેમને હુંકો જવાળ દીધો: “કેબ્રિઅસ તમે અહીં તમારા રાજ્યના મોકલેલા આવ્યા નથી, એટલે તમારી પોતાની મરજી પ્રમાણે કરવા મુખનિધાર છે. પણ મદારી સ્થિતિ જીવી છે. ઇજ્ઞવાસીઓએ સ્પાર્ટા પાસે સેનાપતિ માગ્યો અને સ્પાર્ટાએ એ માગણી સ્વીકારી અને પોતા તરફથી મોકલ્યો છે. એટલે ઇજ્ઞવાસીઓ સામે લડાઈ કરવામાં સામેલ થવાનું મારાથી સ્પાર્ટાનો મદારા ઉપર એ મુજબ હુકમ આવ્યા શિવાય બની શકે એમ નથી.” તેણે પોતાના કેટલાક સરદારોને સ્પાર્ટા મોકલ્યા અને તેમને ટેકોસને વખોડવા તથા નેક્ટાનેબિસનો પક્ષ લેવા ભલામણ કરી. ટેકોસ અને તેના હરીફ પણ સ્પાર્ટા એલચીઓ મોકલ્યા. ટેકોસે સ્પાર્ટાના જીના મિત્ર હોવાનો દાવો કર્યો. નેક્ટાનેબિસે, પોતે સ્પાર્ટાનો ભક્ત હતો અને તેને વધારે લાભ કરી આપવા તૈયાર હતો એમ જણાવ્યું. સ્પાર્ટાએ બન્નેની દલીલ સાંભળી અને પછી જાહેરમાં એવો જવાબ આપ્યો કે “આ બાબતનો નિર્ણય કરવાનો અધિકાર અમે એગિસિલેઅસને આપીએ છીએ.” પણ તેમણે એગિસિલેઅસને ખાનગી આજ્ઞા મોકલી કે “તમારે સ્પાર્ટાને જેમ વધારે લાભ થાય તેમ વર્તવું.” આ આજ્ઞા મળી કે તુરત એગિસિલેઅસ પોતાના લશ્કર સાથે ટેકોસને તજ દહને સામા પક્ષને મળ્યો. અને આ વિચિત્ર કૃત્ય ગાટે તેણે પોતાના દેશને એથી વધારે લાભ હોવાનું ખ્યાલું બતાવ્યું. એવા ખ્યાલોનો ખેવકાઈને યુરખો ઢાંકવામાં આવે તેથી તેનું સ્વરૂપ કંઈ ફરતું નથી. પરંતુ એ વાત ખરી છે કે સ્પાર્ટાન નીતિનુ ધોરણ જ એવું હતું. ન્યાય અને વફાદારી કરતાં પણ તેઓ સ્પાર્ટાના લાભને વધારે મહત્વ આપતા.

તેનું બાહુતી સૈન્ય ગયું એટલે ટેકોસ નાહો. પણ ઇજ્ઞના મેન્ડીસ નગરમાં નેક્ટાનેબિસનો બીજો એક હરીફ જાગ્યો. તેણે થોડી વારમાં એક લાખ માણસનું સૈન્ય ઉભું કર્યું અને લડવા આવ્યો. નેક્ટાનેબિસે એગિસિલેઅસને જણાવ્યું કે તેમની સંખ્યાથી ખ્હીવાતું નથી; કેમકે તેમનામાંના ઘણા ખરા કારીગરો અને દુકાનદારો હતા અને કેમ લડવું તે બીજકુલ જાણતા ન હતા. એગિસિલેઅસે જવાબ દીધો કે “તેમના બિન અનુભવ અને અજ્ઞાન માટે જ તેમનો ભય ધરવાનો હતો. યુદ્ધકલાની યુક્તિઓ એ કલામાં નિપુણ હોય તેની સામે જ આશી શકે છે. કેમકે તે સાવધ રહેવા અને સામાના મન-સુખા કહી તેની સામે પોતાનો બચાવ કરવા મથે છે અને એમ કરવા જતાં વધારે કુશલ હરીફને જોઇતો લાભ આપે છે. પણ જેઓ કેવલ અમળવા છે તેઓ જોઈ શક્તા કે કંપના કરી શક્તા નથી અને તેથી સામાથી ન ડરતાં બીંત જેવા ઉભા થઈ રહે છે. કુસ્તીમાં પણ મદદને મદદના કરતાં ચાંમલા જેવો ઉભો થઈ રહેનારો માણસ વધારે હંફારે છે. તુરત નેક્ટાનેબિસના હરીફે એગિસિલેઅસને પોતાના પક્ષમાં લેવા માણુ-મો મોકલ્યાં. નેક્ટાનેબિસ ચિંતામાં પડ્યો. અને જ્યારે એગિસિલેઅસે તેને સલાહ આપી કે સામાવાળો તેના વધારે મોટા લશ્કરથી આપણને ધેરી સેના, આપણા દેશના બીજા

જાયેનો, વ્યવહાર, અટકાવવા, અને આપણી હિતવાદોમાં વિશ્વ નાખવા સમર્થ છે; તથા
 જોનાં જિનઅનુભવી લશ્કર માટે લગાડ લંગાવવાથી આપણને કંઈ લાભ નથી, માટે
 આપણે બનતી ત્વરાથી તેને યુદ્ધ કરવા ફરજ પાડી," સારે તેનો વડેમ અને
 તેના ચિંતા વધી. તેણે એગિસિલેઅસની સલાહથી ઉલટું જ પગલું બધું અને તે એક
 મોટા તથા મનજૂત કિલ્લાવાળા નગરમાં જઈ બસાયો. એગિસિલેઅસ તેના અનિશ્ચયથી
 બહુ ગુસ્સે થયો પણ તે બીજી વાર પણ બદલતાં કે કંઈ પણ કર્યા વગર પાછો સ્પર્ધા
 જતાં શરમાયો, એટલે નેક્ટાનેબિસની પાછળ તે પણ તેના કિલ્લામાં ગયો.

પણ ત્યારે શુભ આવી પ્લેઝ્યો અને કિલ્લાને ઘેરા ધાવવા લાગ્યો ત્યારે નેક્ટાને-
 બિમનો વિચાર થયો. તે તુરત યુદ્ધ કરવા આતુર થયો. ઓક સિપાઈને પણ એ વાત
 રહી, કેમકે કિલ્લામાં ખેરાડીનો સંચદ જોઈએ એટલે મોટો ન હતો. પણ આ વખતે
 એગિસિલેઅસ યુદ્ધ કરવાની વિરૂદ્ધ પડ્યો. આથી ઇજીપ્ત-વાસીઓની ખાતરી ધઈ ગઈ
 કે એગિસિલેઅસના પેટમાં પાપ છે અને તેઓ તેને જાહેર રીતે રાજ્યદોષી કહેવા લાગ્યા.
 એગિસિલેઅસ તેમનાં વચન યાંત્રી સહન કરી ગયો, કેમકે તેણે એક યોગના ઘડી
 રાખી હતી અને તેનો અમલ કરવા માટે તે જોઈતો યોગ આવવાની રાહ જોતો હતો;
 એ યોગ આવ્યો હતો. દુસ્મન નેક્ટાનેબિસના કિલ્લાની આમવાસ મોટી ખર્ચ ખોદનો
 હતો. ત્યારે એ ખાઈ પૂરી થવા આવી અને તેના બને છેડા વચ્ચે થોડું અંતર જ
 ખોદવાનું બાકી રહ્યું ત્યારે એગિસિલેઅસે રાત પડી કે પોતાના લશ્કરને સજ્જ થવા હુ-
 કમ આપ્યો અને તે ગળ પાસે જઈ બેઠ્યો: 'આલો હવે આ તકનો લભ લઈ વિજય
 મેળવો. હું આજ સુધી બોલ્યો નહોં કેમકે વાન છુટે તો આપણા મનની મનમાં રહી
 જાય. જુઓ આપણા દુસ્મનો આટલી મહેનત કરીને આ ઉડી ખાઈ કરી છે તે જોઈ-
 ગીને તેઓ આપણા ઉપર ધમ્મી ચકવાના નથી. જે જમ હજી ખોદેલો નથી ત્યાં આપણે
 આપણું સ્થાન લઈને તેમના ઉપર ધમ્મીએ. ઓક સિપાઈ જોટલા વેગથી ધસે તેટલો વેગ
 તમે પણ ધસજો. શત્રુની મોટી મંપ્યા આપણને નડવાની નથી અને તેમનો મોખરો
 આપણા ધસારા માટે ટકી ચકવાનો નથી." નેક્ટાનેબિસ તેની નિપુણતાથી આશ્ચર્ય
 પામ્યો અને પોતાના માણસો સાથે ઓક સૈન્યની મધ્યમાં આવી ઉભો. તેમનો ધસારો
 મંદ થયો. અને એગિસિલેઅસ ઉપર એનો વિશ્વાસ એટલો પછી તેણે કુસ્તીમાં જેમ
 મલ્લ એક પેચ એ વાર વાપરે તેમ એની એ તદ્દખીર ફરીથી વાપરી. ક્યમિન હાસવાનો
 દોગ કરીને અને કવચિત લડવા ઉભા રહીને તેણે દુસ્મનના લશ્કરને પોતાની પાછળ
 ખેંચ્યું અને એમ કરતાં એ ઉડી તથા પાણીથી બરેલી ખાઈઓ વચ્ચે એક સાંકડું સ્થલ
 આવ્યું ત્યાં તેણે તેના આખા લશ્કરને આવવા દઈ મોટું યુદ્ધ કર્યું. તેને વિજય મળવામાં
 કંઈ જ મુશ્કેલી પડી નહોં. દુસ્મનના સમ્પ્રદાય સિપાઈો કપાઈ ગયા, બીજા બાગી
 ગયા, અને તેનું લશ્કર નાશ પામ્યું.

નેક્ટાનેબિસે એગિસિલેઅસનો ઘણો ઉપકાર માન્યો અને તેને એક સિવાજો ઇજીપ્તમાં
 ગાજવા આમદ કર્યો પણ સ્પર્ધા તે વખતે લગાડમાં ગુપ્ત થઈ હતું અને તેની નિર્ધન અ-
 વસ્થા જનાં તેને પોતાના સિપાઈોની ઝેરહાજરીમાં બાકુની લશ્કર રાખવાની ફરજ પડી
 હતી. એટલે, એગિસિલેઅસ પોતાના લશ્કર સાથે જાતી ત્વરાથી સ્વદેશ જવા દેતો.

હતો. નેક્ટાનેબિસે તેને ઘણુંઘણું માન આપ્યું તથા બીજી અનેક ભેટો સાથે તેને સ્પાર્ટાના ઉપયોગ માટે બસો ત્રીસ ટેલંટ રૂપું આપ્યું, અને તેને વિદાય કર્યો. પણ શિયાળો હોવાથી દરિયામાં તેને તોફાન નડ્યું અને તેના બહાણો ઘસડાઇને મેનેલેયસના બંદરના ના-મથી ઓળખાતા આફ્રિકાના ઉજડ કિનારાના આગળ આવ્યાં. અને અહીં બહાણમાંથી ઉતર્યા પછી તુરત જ તેનો દેહ પડી ગયો. તે ચોર્યાશી વર્ષનો થયો હતો; તેમાંથી તેણે એકતાળીશ વર્ષ સ્પાર્ટાનું રાજ્ય કર્યું. રાજ્ય તરીકેના તેના પહેલાં ત્રીસ વર્ષમાં આખા ગ્રીસમાં તેના જેટલી પ્રતિષ્ઠા કે સત્તાવાળો બીજા કોઈ ન હતો. લ્યુક્રાની લડાઈ થઇ ત્યાં મૃત્યુ તે જાણે આખા ગ્રીસનો સેનાપતિ અને રાજા ગણાતો હતો.

સ્પાર્ટાનો રીવાજ એવો હતો કે સામાન્ય પદવીના માણસો જ્યાં પડે ત્યાં જ તેમનું દફન થાય, પણ રાજાઓનાં શબ્દ ગમે ત્યાંથી પણ સ્પાર્ટામાં આણવાં પડે. એગિસિલેઅસના શબને શુદ્ધ રાખવા માટે તેના સાથીઓ પાસે મઘ હતું નહીં; એટલે તેમણે તે મીણુ ગાળીને તેમાં રાખ્યું અને એ પ્રમાણે તેને સ્પાર્ટા આણ્યું. તેના પછી તેનો પુત્ર આર્કિડેમસ રાજા થયો. એગિસિલેઅસના કુલનો તેના પછી પાંચમે રાજા એગિસ હતો. એ એગિસ એ નામનો ત્રીજો રાજા હતો; તેણે સ્પાર્ટાના પ્રાચીન નિયમનો ઉદ્ધાર કરવા પ્રયત્ન કર્યો; અને એટલા માટે સિએનિડસે તેને મારી નાખ્યો.

તેનું પ્રાણદય જામ્યું, ત્યારે તેણે એક જ લખતે બે સ્ત્રીઓ માથે લામ કર્યા. તેમાંની એક લોહીની ડેરિસ હતી અને બીજી ડાયોનિસિયસ, રાન્યસતા પચાવી પડ્યા પૂર્વે વિચલ માટે નિરંકુશ સત્તા સાથે સરખા નિભાયે હતો, ત્યારે તેની સાથે નિભાયેલા સાયરેઝ્યુસવાસી ઉત્તમ, કુટુંબના દિપ્પારિનમની પુત્રી નામે, એરિસ્ટોમેકિ હતી. તે બન્ને સાથે તે એક દિવસે પરણ્યા હતા, અને તે બેમાંથી ક્યાંને તેની પ્રથમ સ્ત્રી યવાનું માન મળ્યું તે દાહ કરી શક્યું નહીં; પાછળથી તે બન્ને ઉપર સરખો સ્નેહ રાખતો; બન્ને જણી તેની સાથે જ બોજન લેતી, અને તે બન્નેને ઓરડે વાગદરતી સ્વચ્છ જતો. સાયરેઝ્યુસવાસીઓ ધન્યતા કે તેમના ગામની રાણી રાજની માનીતી થાય; પણ ડેરિસ પોતાના પરદેશી હોવાના અવશ્યકતા સાહે વાગવા કુટુંબના વારસ અને મોટા પુત્રની માના યવાને બાગ્યચાણી નીવડી હતી; જ્યારે એરિસ્ટોમેકિ લાંબા વખત સુધી અપુત્ર રહી હતી. ડાયોનિસિયમ પોતે એરિસ્ટોમેકિને પુત્ર થાય એમ બહુ ઇચ્છતો હતો અને તેને ગર્ભ ન રહે એવી જાતની દવા ખવરાવવાને ડેરિસની મા ઉપર શક પડવાથી તેણે તેને મારી નખાવી હતી.

એરિસ્ટોમેકિના બાઈ જીવનનો સારાર પ્રથમ તેની બહેનને લીધે થયેલો; પણ પાછળથી તે પોતાના દાહપંચ અને દુશિયારીથી પોતાના અનેકીને પ્રીતિપાત્ર થયો તે એટલે સુધી કે તેણે પોતાના ખંજનચીને દુકમ કરેલો કે જીવન જે માગે તે તેને આપવું; પણ રક્ત દરેક દિવસે તેને આપવામાં આવે તેની પોતાને ખબર આપ્યાં કરવી. હવે જીવન મળ્યાથી ઉત્તમ સ્વભાવનો, ઉદારચરિત, અને અડગ દિમ્ભતવાળો નર હતો અને આ ઉત્તમ ગુણો પ્લેટોના સહવાસથી ઓર વૃદ્ધિ પામ્યા; કારણ કે હાથરી પ્રેરણાથી જ એ ફિલસૂફ ગ્રીસમાંથી સાયરેઝ્યુસ આવ્યો અને જીવનના પરિચયમાં આવ્યો; જેનાં પરિણામ તરીકે મિસિલીવાસીઓએ પોતાની શુભાવેલી સ્વતંત્રતા પાછી મેળવી અને પોતાના ઉપર સ્થપાયેલી નિરંકુશ સત્તાને ઉમેડી નાખી. જીવન ઉમરે બાલક હતો છતાં પ્લેટોના શિષ્યોમાં સર્વથી વધારે આવાક અને સદ્ગુણનું વર્તન કરવા માટે હમેશા આતુર હતો, એમ પ્લેટો જણાવે છે. તેમ જ તેનાં કાંઈ પણ એ જાજતની સાબિતી આપે છે; જો કે તે એક “ટાયરન્ટ” ના હાથ નીચે ઉછર્યો હતો. અને એક તરફ ગુલામગિરિ અને તાબેદારી ઉઠાવતાં શિષ્યો હતા, તેમ જ બીજી તરફ હલકા મોજ, શોખ અને ખાલી સ્વચ્છંદ, જેમાં સાધારણ વર્ગ પોતાનું મહે સુખ મગજ લે છે, તેનાં પણ તેને પરિચય હતો; છતાં તેણે ફિલસૂફી અને જ્ઞાનનો સ્વદ આપ્યો કે તુરત તેના આત્માએ જ્ઞાનનો લય પકડી લઈ યુવાનમાં સદજ હોય છે એવા ભોગપણથી માની લીધું કે એ જ્ઞાનની અસર ડાયોનિસિયમ પર પણ સરખી જ થશે અને તેટલા માટે તેણે તેને સમજાવીને હા પડાવી નવરાસને પ્રસંગે પ્લેટોની સુલાકાત કરાવી. એ સુલાકાત દરમિયાન વાતચિતનો વિષય મનુષ્યના સદ્ગુણનો અને તેમાં સુખ્યત્વે કરીને સંહનશીલતાનો નીકળતાં પ્લેટોએ દલીલ કરી કે બધા મનુષ્યોમાં ને ખાસ કરી “ટાયરન્ટ”માં તો એ ગુણ બિલકુલ ગેરહાજર હોય છે અને એ ઉપરથી ન્યાય, વિષે વિવાદ ચાલતાં, પ્લેટોએ ન્યાયી પુરવાના સતોડી આત્માની સાથે અન્યાયી પ્રકૃતિની દુઃખી સ્થિતિ સરખાવતાં એ દલીલ ડાયોનિસિયસને પોતાને ઉદ્દેશીને કરેલી લા-ખિવાથી તેને ખોટું લાગ્યું, અને તેમાં બાકીના શ્રોતાઓએ દલીલ સાબળી રહ્યો થયેલા હોવાથી તેને વધારે ગુસ્સો ચડતાં તેણે પ્લેટોને પ્રશ્ન કર્યું: “આપનું શા હેતુથી સિસિ-

લીમાં પધારું થયું છે?" ખેટાએ જવાબ આપ્યો: "હું, એક મુદ્દગુપ્તી, ગુદરચની, શોધમાં અહીં આગ્યો છું". "ત્યારે મને લાગે છે કે તમારી તરફ દોષ્ટ ગઇ છે", ડાયોનીસિયસે જવાબ વાળ્યો. ડાયને ધાવું કે તેનો ગુસ્સો કંઈ વધારે ખરાબી નહીં કરે એટલે, પછી ખેટાની વિનંતિપરથી તેને એક બ્લાષ્ટ પર ચંદગળ્યો કે તેથી તે ગ્રીસ જઈ પોયું એ બ્લાષ્ટ પોલીસ નામના સ્પાઈનરું હતું; તેને ડાયોનીસિયસે ખાનગી રીતે સમજાવ્યો કે ગમે તેમ કરી ખેટાને રસ્તામાં મારી નાંખવો. અથવા તે ન જાને તો તેને ગુલામ તરીકે વેચી નાંખવો. અને ઉમેરું કે ખેટા આવી પુરુષ હોવાથી તેને તેથી કંઈ ઇજા નહીં થાય કેમકે તેની સ્વતંત્રતા જશે તોપણ એ દિલસુદના સિદ્ધાંત પ્રમાણે તો આત્માનું સુખ બાહ્ય વસ્તુઓથી સ્વતંત્ર છે એટલે એને તો કંઈ જ ઇજા થવી સંભવીત જ નથી.

તે પરથી પોલીસે ખેટાને ઇજાના લઇ જઈ લાં ગુલામ તરીકે વેચ્યો. તે વખતે ઇજાનાવાસીઓ એથન્સવાસી સાથે વિગ્રહમાં હોવાથી તેઓએ એવો ધારો કર્યો હતો કે તેમના કિનારાપર જે કોઇ એથન્સવાસી પકડાય તેને ગુલામ તરીકે વેચી નાંખવો. આ સર્વ છતાં ડાયને ડાયોનીસિયસની મહેરબાની ખોઈ નહીં. ઉચ્છ્રે એને મદતનાં કામો સોંપવામાં આવતાં; અને ખાસ કરી તેને કાંઈજ એલસી તરીકે મોકલવામાં આવ્યો, જે કામમાં તેને ઘણો યશ મળ્યો. તે ઉપરાંત ડાયોનીસિયસ પાસે સ્વતંત્રતાથી ખોલનાર તે એક જ હતો; બીજા કોઇની તેની આગળ ચોખ્ખું બોલવાની હિંમત થતી નહીં. દાખલા તરીકે ડાયોનીસિયસે એક વખતે ગેલનના કારબારને વખોડી કાઢી, તેના નામને ઉઠેથી કત્તું કે ગેલનનું એ સિસિલીમાં હાસ્યનું પાત્ર છે. આ શ્લોકથી જ્યારે બીજા આનંદ પામ્યા ત્યારે ડાયને જવાબ આપ્યો "તમને જે નિરંકુશ સત્તા મળી છે તે ગેલનને લીધે; પણ તમારા પોતાના દાખલા પરથી તો હવે કોઇ બીજાને નિરંકુશ સત્તા મળે તેમ નથી." કારણ કે ગેલને બતાવી આપ્યું હતું કે એક શાસન સર્વ પ્રકારના શાસનોમાં ઉત્તમ છે; જ્યારે ડાયોનીસિયસે એને સર્વથી અધમ શાસન તરીકે બતાવ્યું.

ડાયોનીસિયસને ડારિસને પેટ ત્રણ છોકરાં થયાં અને એરિસ્ટોમેડાને પેટ ચાર થયાં; તેમાં જે પુત્રીઓ હતી. તેનાં નામ સોફ્રોસાઇની અને એરીટી હતાં. સોફ્રોસાઇની પોતાના સાવકા બાઇ ડાયોનીસિયસ ન્હાના વેરે પરણી અને એરીટી તેનાથી ન્હાના થીએરોઇડિસને પરણી, અને તેના મરણ પછી તે પોતાના મામા ડાયન સાથે પરણી. હવે જ્યારે ડાયોનીસિયસ મરણ પધારીએ પડ્યો હતો ત્યારે એરિસ્ટોમેડાનાં બાળકો સંબંધી કહેવા માટે ડાયન તેની પાસે ગયો પણ તેના વારસની સાથે સલાહ રાખવા માટે વેલોએ તેને વાતચિત કરવાની મના કરી અને ટાઇમિઅસના કહેવા પ્રમાણે દર્દીએ જ્યારે ઉઘની દવા મારી સારે તેઓએ એવી સખ દવા આપી કે તે ઘેનમાંથી કદિ જાગ્યો જ નહીં.

૬ 'ગેલન' એ સિસિલીનો 'ગેલન' છે. ગેલનને અર્થ હાસ્યનું પાત્ર એવો થાય છે. બાળક

ગેલન એ મૂળ સિસિલીના ગેલા શહેરના 'ગાયરંટ' હિપોક્રેટિસનો સરદાર હતો, પણ તે ગાયરંટના મૃત્યુ પછી પોતે સત્તા હાથમાં લીધી; અને લાંબી સાધરેક્યૂસ હમર પૈસાદાર વર્ગને મદદ આપવાને બદલે ચંદડી જઈ, તે શહેર પણ ખયાબી પડ્યો અને રોગચાળાની ગેલામાંથી ફેરવી સાધરેક્યૂસમાં કરી. ઇ. પૂ. ૪૮૦ હાઈજનિયનો સાધરેક્યૂસ પર ચંદડી આવી. તેમને તેણે સખ હાર ખવરાવી. ઇ. પૂ. ૪૭૮ માં તેનું મૃત્યુ થયું અને તેની પછી તેના બાંધ હીશે કાયરંટ થયા.

ડાયન.

મહારા બહાલા સેનેશિયો સિમેનિડિસ કવિ કહે છે તેમ ટ્રોપના વિગ્રહ વખતે કો-
રિન્થવાસીઓ દુસ્મનના કૈન્યમાં બન્યા હતા તે માટે ટ્રોપવાસીઓ ગુસ્સે થયા ન હતા;
કેમકે તેમના મિત્રવર્ગમાંનું ઝોલોકિયસનું કુટુંબ અસલ કોરિન્થથી હતરી આવેલું હતું.
એ જ પ્રમાણે ગ્રીક કે રોમન પ્રજામાંથી એકેને એકેટ્ટેમી ઉપર રોપ કરવાનો હક નથી
એ આ પુસ્તકનાં ડાયન અને જૂટસનાં જીવનકાંડ ઉપરથી જણાશે. કારણ કે ડાયન એ
પ્લેટોનો શિષ્ય હતો; તેમ જ જૂટસે પ્લેટોની શાલામાં શિક્ષણ લીધું હતું; એટલે તે બેને
એક જ કસરતશાળામાંથી નીકળેલા એ મહત્તની સાથે સરખાવી શકાય. બન્નેએ પોતાની
વર્તણુક કે જેમાં બહુ સરખાપણું હતું તેથી “સાન્યની બાબતોમાં કંઈ કામ પાર પાડવા
માટે હાલપણુ અને ન્યાયવૃત્તિની સાથે સંપત્તિ અને અનુકૂલ કુદરત પણ જરૂરનાં છે” એવી
પોતાના ગુરૂની કંઈક જી ખરી પાડી આપી હતી. પણ હિપ્પોમેકસ મહા પોતાના શિષ્યો માટે
કહેતો કે “હું મારો શિષ્ય, બસે કંઈ બાર જ ઉપાડીને આવ્યો જતો હોય, તો પણ તેને
દરથી ઓળખી કહાડું છું.” તે પ્રમાણે જે લોકોને ફિલસૂફીનો પાત્ર બેઠો હોય છે તેઓ-
ની રીતબાતમાં અને ચાલચલગતમાં દેખાઈ આવે એવી છાપ પડી રહેતી હોવી જોઈએ.

છતાં અકસ્માતથી જ આ બે વીરોનાં જીવનોમાં સમાનતા આવી હતી. અને બન્ને
પોતાની ધારેલી મુરદ જેને માટે તેમણે અઘાગ શ્રમ વેઠેલો તે પાર પડે ત્યાર પહેલાં
કવચતે મૃત્યુવશ થયા હતા. તેઓના મૃત્યુ વખતનો એક વિચિત્ર બનાવ એ હતો કે
તેઓને બન્નેને એક ભયંકર દેખાવથી તેમના મૃત્યુની આગાહી મળી હતી. દુનિયામાં
કેટલાક એમ પણ કહે છે કે કોઈ પણ જાણુ પોતાની શુદ્ધિમાં જૂતને દેખી શકે જ નહિ.
એવા દેખાવો તો સ્ત્રીઓ, બાળકો અને નબળા મનના પુરુષોને જ દેખાય છે. અને તેઓ
પોતાની નબળાઈની કહ્વનાઓને દૈવી ચમત્કાર રૂપે માની લે છે. પણ જો ડાયન અને
જૂટસ જેવા દૃઢ અને તત્વજ્ઞાની પુરુષો જેના મગજમાં વહેમ કે નબળાઈનો લેશ પણ
હોતો નથી, તેઓ જો જૂતના દેખાવોને સલ તરીકે માની, તે બિના પોતાના મિત્રમંડલમાં
પણ જણાવે, તો પછી દરેક માણસની પાછળ એક એક જૂત હોય છે અને તે તેમને
બધ પમાડી સદ્ગુણના રસ્તાથી વિચુખ્ત કરવાના પ્રયત્ન કરે છે અને તે એટલા માટે કે
તેથી તેઓ સદ્ગુણી જીવનથી પોતા કરતાં સારી સ્થિતિએ પહોંચી શકે નહીં એ પ્રાચી-
નોની માન્યતા આપણે શા માટે ન માનવી એ મારાથી સમજી શકાતું નથી. તો પણ આ
વિવાદ બીજા પ્રસંગપર રાખી, આ જીવનકાંડના બારમા પુસ્તકમાં ડાયન અને જૂટસનાં
ચરિતો અનુક્રમે આપવાં શરૂ કરું છું.

કૃદ્ધ ડાયોનીસિયસે નિરંકુશ સત્તા અખતિયાર કર્યા પછી તુરત સાયરેન્સવાસી
હર્મોક્રેટિસની પુત્રી સાથે લગ્ન કર્યું. પણ નવી સત્તા બરાબર જામવા પહેલાં બંડ હાલતું તે
વખતે પ્રજાએ તે રાણીને એટલા બધા શાપ આપેલા કે તેની શરમમાં ને શરમમાં તેણે
પોતાના પ્રાણુ વિસર્જન કર્યા. યદી બ્યારે ડાયોનિસિયસે પોતાની સત્તા ફરી સ્થાપી, અને

તે પછી તેનો પુત્ર ન્હાનો ડાયોનીસિયસ ગાદી ઉપર આખ્યો; તેણે મંત્રિમંડળની સલાહ બરી તે વખતે સંસ્થાનની તે વખતની રિયનિ અને તે સંબંધમાં લેવા જોઈના ઉપાયો ઉપર ડાયને એવું વ્યાખ્યાન આપ્યું કે બીજા બધા રાજ્યનીતિકુશલતામાં તેની આગળ કેવલ બાલકો જેવા જણાયા. પોતાની સ્વતંત્ર સલાહથી તેણે બતાવી આપ્યું કે જેઓ સલાહ આપતી વખતે રાજ્યના કાયદા તરફ નજર ન રાખતાં રાજ્યના વડાણ તરફ નજર રાખે છે, તેઓ ખરા સલાહકાર નહીં પણ રાજ્યની મરજીના ગુલામ કહેવાવા જોઈએ. પણ તેઓ વધારે ચોંટ્યા તે તો નજીકમાં આવેલા કાચેન સાથેના વિગ્રહ મંબંધે તેણે જે સલાહ આપી તેથી; કારણ કે તેણે કશું કે જો તમારે સલાહ કરવાની ખુશી હોય તો હું પોતે આફ્રિકા જઈ આપણો મરતઓ સચવાય એવી ચરતોથી કોણકરો કરી લાવવા તૈયાર છું. અને જો તમારે લડતું હોય તો હું મ્હારે પોતાને ખર્ચે પચાસ વ્હાણુ તૈયાર કરાવી આપી, તેમનું ચાલુ ખર્ચ પણ મારા પદરથી પૂરું પાડી લગાડમાં ભાગ લેવા તૈયાર છું.

ડાયોનીસિયસ તેનો મહાન બાવ જોઈ ખુશ થયો પણ બીજા દરબારીઓએ એથી પોતાને હલકા પડેલા જોયા. તેઓએ તેટલા માટે ડાયને નીચો પાડવાને પ્રયત્નો આરંભ્યા અને તેમની દુષ્ટ વૃત્તિઓ જે જે નિંદાઓ તેમને સૂઝાતી તે તે નિંદા પ્રવર્તાવવા તેઓ ચૂક્યા નહીં. તેઓએ રાજ્યને બગાડ્યું કે ઉપલી ઉદારતા બતાવવામાં તેનો ખરો હેતુ સમુદ્ર ઉપર પોતાની સત્તા સ્થાપિત કરી પછી પોતાના બાણેન માટે રાજ્ય ખૂંચવી લેવાનો છે. ખરેખર, ડાયને તરફના તેમના ધિક્કાર અને દેશનું મુખ્ય કારણ તો તેનો અંભાર સ્વભાવ અને તેનું નિષ્કર્ષક ચારિત્ર હતું. જ્યાં વિકારનું સામ્રાજ્ય હોય છે ત્યાં નિરંકુશ સત્તા નિર્ભર થાય છે. જેમ અગ્નિમાં લોહું નરમ થાય છે તેમ ડાયોનીસિયસે ગુલાનીના મોજશોખમાં સત્તાની તીક્ષ્ણધાર ખૂદી કરી નાખી અને જે નરમાશની સિસિલી-વાસીઓ પોતાના રાજ્યના સદગુણમાંથી આશા રાખતા ન હતા તે નરમાશ તેમને તેની નિર્બંધતા અને સ્વચ્છંદીપણને લીધે મળી. આવી રીતે નિરંકુશ સત્તાની લગામો જોને વૃદ્ધ ડાયોનીસિયસ મિથ્યભિમાનથી વગ્ગ જેવી જણાવતો હતો તે તે લગામો લંપટ અને નિર્બંધ હાથમાંથી ધીમે ધીમે સરી ગઈ. કહે છે કે આ લંપટ કુમાર કોઈ કોઈ વખત પોતાની નિશાખાજી વગરચટકે નેતું દિવસ ખુશી ચાલુ રાખતો; અને તે દરમિયાન તેની હાજરીમાં એક પણ સાવધ પુરુષ જઈ શકતો નહીં, અને કેવલ નિશાખાજી, બમિચાર, નાયગાન, અને હુકમરસકરી ચાલ્યા કરતાં.

ડાયનેનું ચારિત્ર આથી તદાન ઉલટું હોવાથી ડાયોનીસિયસના દરબારીઓની દુસ્મની સહજ સમજી શકાય તેવી છે. અને એ તેઓના દુર્ગુણમાં ભાગ લેતો નહીં તે પરથી તેઓએ તેના સદગુણોને પણ દુર્ગુણોનાં નામ આપવા માંડ્યાં. તેના માભિયંને તેઓ અભિમાન કહેતા; તેના સ્વતંત્ર વ્યાખ્યાનને તેઓ ઉદ્ધતાઈ લેખતા; અને તેઓના બેશરમ વિલાસોમાં ભાગ ન લેવામાં તેની હલકાઈ માનતા. એટલું ખૂં કે તે કુદરતી રીતે ગમીર હતો અને મગતાવડ સ્વભાવનો નહતો; અને તેથી ખુશામદપરિચીન ગુલાન રાજ્યને તેના ઉપર અભાવ થાય એ સ્વાભાવિક છે. તેના અંગત મિત્રો જેઓ તેના ઉદાર સ્વભાવ અને સત્યામદી વર્તન પર રિદા હતા તેઓ પણ કટેના કે તેનો અગિયનસાર સ્વભાવ એ સ્નેહીઓના ધરિશય અને મનઝીલ પ્રગતિની આટે આવતો હતો. અને જ્યે બં-

નિમ્ન તેને ખોતાવતું ન હોય તેમ પ્યેટાએ પણ એક પત્રમાં તેને ચેતવણી આપી હતી કે તેનો ગભીર ભાવ ગભરાય પ્રવૃત્તિથી પ્રતિકૂળ હતો. માટે તે છોડી દેવો; કારણ એ તો જોએ એકાંતવાસી હોય તેને જ ઘટે. છતાં મમયની જરૂરીયાત અને ગભ્યસત્તાની નબળી સ્થિતિને લીધે ડાયોનીસિયમને ખોતાની વૃત્તિની વિરુદ્ધ ઉચ્ચ હોદ્દાપર તેને ગમવાની ફરજ પડી હતી અને એ જિના ડાયન પોતે સારી રીતે મમજતો હતો.

ડાયન માનતો હતો કે ગમની અયોગ્ય વર્તણૂકનું કારણ ખગળ શિક્ષણ અને અજ્ઞાન હતું અને તે પરથી તેણે જે સાંપ્રતિયું વલણ માનસિક કેળવણી તરફ હોય છે તે સાંપ્રતિયો જોખ તેના મનમાં ઉત્તેજિત કરવાના પ્રયત્નો આદર્યા. ડાયનને આશા હતી કે એ ઉપાયથી રાજા પ્રથમ સદ્ગુણ તરફ અભાવની નજરથી જોનાં અટકશે અને પછી એ માર્ગ તરફ પોતાની ખુશીથી દોગશે. યુવાન ગમ સ્વભાવે કષ્ટ દુષ્ટ નહતો પણ તેના પિતાના મનમાં એમ હતું કે મ્હારો પુત્ર વિદ્યા ભણુને અને ડાહ્યા અને સદ્ગુણી પુરુષોના પરિચયમાં આવશે તો તે કદાચ પોતાની મામે લડવા ઉઠશે અને તેટલા માટે તેણે દુવરને સખ્ત જાપતા ઉઠાજ રાખેલો હતો, જ્યાં અજ્ઞાન અને ખીજા કોઈ ઉદ્યોગને અભાવે તે માત્ર ટેબલ, ખુરશી, ન્હાના રથ વગેરે લાકડાંના ઉપરકર બનાવતાં શિષ્યો હતા. ખરેખર તેનો બાપ એટલો બધો બહેમી હતો કે તે હજમને અત્રાથી પોતાની હજમત કરવા ન દેતો, પણ પોતાના એક નોકરની મદદથી જગતા કોપલાથી પોતાના વાગ બાળી નાખતો તેનો ભાઈ કે તેનો પુત્ર પણ પોતે પ્હેગલા કપડાથી તેની પામે જઈ ન શકતો, પણ જ્યારે જતુ હોય ત્યારે ખીજાઓની મારફતે તેના પણ કપડા ઉતારી લેવામાં આવતા અને પછી ખીજા કપડાં આપવામાં આવતાં જે તે પ્હેરી તેની પાસે જતો. એક વખત તેના ભાઈ લેપ્ટાઈનને વાતચિતમાં અમુક સ્થાનનો નકશો બતાવવા એક મોડીખાનના હાથમાંથી ભાથો લઈ તે વડે આકૃતિ દોરી ત્યારે તે એટલો બધો ગુસ્સે થયો કે જે મિષાઈએ એ ભાથો આપેલો તેને તેણે દેહાત દડની શિક્ષા કરી. તે કહેતો કે તેના જે મિત્રો હાથ અને ફરદશી હતા તેઓનો તેને બહુ અપિશ્વાસ હતો અને તેનું કારણ એ કે એવા પુરુષો ખીજની તાબેદારી ઉઠાવના કરતાં પોતાના હાથમાં સત્તા લેવી વધારે પસંદ કરે. વળી માર્સિઅસ નામના એક માણસને તેણે પોતે ઊંચા હોદ્દાપર અડાવ્યો હતો તેને તેણે મારી નાખ્યો તે એટલા ઉપરથી જ કે માર્સિઅસને ચંપુ આવેલું કે તેણે રાજાનું ખૂન કર્યું. ડાયોનીસિયમે અનુમાન કર્યું કે તેનું મતનું ચંપુ તેના દિવસના તરંગો ઉપરથી જ આવેલું હોતું નેહંએ. આટઆટલો બહેમી અને દિવકારો છતાં પણ એ ડાયોનીસિયસ, પ્યેટાએ તેને દુનિયામાં સર્વથી ગંભીર ના કહેવાની આનાકાની કરી તે માટે પ્યેટા ઉપર ગુસ્સે થયેલો.

આપણે જણાવી ગયા તેમ ડાયન માનતો હતો કે ડાયોનીસિયસનું અનિયમિત જીવન તેના અજ્ઞાનને આભારી છે, એટલે તેણે તેનું અભ્યાસમાં ચિત્ત પરોવવા અને ખાસ કરી શિલ્પસુદ્ધાના રાજા જેના પ્યેટાને ખોલાવી મગાવવાને ઘણો આગ્રહ કર્યો અને તેણે ઉમેર્યું. “જ્યારે પ્યેટા આવે ત્યારે બિવકુલ વખત ખોલા સિવાય તેનું શિક્ષણ લેવાનો આગ્રહ કરજો, તેના શિક્ષણથી તમારો સ્વભાવ મદ્ગુણ તરફ આકર્ષાશે, અને સૌંદર્ય અને પૂર્ણતાની જે દેવી મૂર્તિએ આ જગતને અન્યવચ્ચિત પગભાણુઓના મમુદમાંથી

વ્યવસ્થિતરૂપમાં લાવી મુક્યું છે તેના જેવા થવાના પ્રયત્ન કરશે એટલે તમે તમારું વાસ્તવિક સુખ મેળવશો અને તે સાથે તમારી પ્રજાનું સુખ મેળવવા પણ સમર્થ થશો. તમારી પ્રજા જે અત્યારે તમને બ્હીકથી નમે છે તેને તમારા ન્યાય અને મિત્રાચારથી તમે પિતા તરફ ધટે તેવા વાતસલ્યથી તમને નમતાં શીખવશો. અને એક નિરંકુશ સત્તા ધીરને રથાને તમે ખરેખર રાજા થશો. તમારા પિતા કહેના કે બ્હીક, ત્રાસ, નૌકાઓ અને મૈત્ર્ય એ મત્તા જાગવવાની વજ્રમય સાંકળો છે. પણ એમ નથી; એના કરતાં શુદ્ધ ન્યાય અને બલમનસાઇ જે માન, જે રોદ્ધ અને લાગણી પોતા તરફ ખેંચે છે તે રાજ્યસત્તાને બાંધનારી વધારે મજબૂત સાંકળો છે. વળી જે રાજકુમાર પોતાની પ્રજાના કરતાં સ્થિતિમાં, પોશાકમાં, નિવાસસ્થાન અને રહેણીમાં આટલો બધો ચ્હડીયાતો હોય, તે પોતાની પ્રજાના એક સાધારણ પુરુષ કરતાં વાતચિત્તમાં અને અકલ્પમાં ચ્હડીયાતો ન હોય અને પોતાના માનસિક અહેસને પણ એના પ્રમાણમાં શુદ્ધગારે નહીં એ તે રાજકુવરને નીચું જોવરાવનારું છે.”

હવે વારંવાર ગંતેને આ પ્રમાણે વિનવતો હતો અને વખતોવખત પ્લેટોની દલીલો કરી સંભળાવતો હતો તે પરથી આખરે રાજાને પ્લેટોનાં બાળણો સંભળવાની તીવ્ર ઇચ્છા થઇ. આ પરથી તેણે પ્લેટોને બોલાવવા કેટલાક પત્રો એથન્સ મોકલ્યા અને તે ઉપરાંત હવેને પણ ખાનગી પત્રોમાં એ વિનંતિ ફરી કરી. વળી હટાદીના પાછળેગોરસની શાખાના શિલ્પમુદ્રાએ પણ એક વિનંતિ પત્ર મોકલ્યું કે તેણે આ સત્તાના બલથી વહી ગયેલા મનના સુવાન રાજાને શિલ્પશીલા ઉત્તમ વચનોથી સુધારવે. પ્લેટો પોને કબૂલ કરે છે કે ખરે શિલ્પમુદ્રા મિદાંતમાં તેમ જ ચારિત્રમાં શિલ્પશીલો ઉપદેશક અને માર્ગદર્શક રહેવો જોઇએ. અને જો એ રાજકુમારની વૃત્તિઓ સુધારી શકાય તો તેના સુધારાથી તેના રાજ્યની અન્યવસ્થા પણ દૂર થશે એ ઉમેદથી, પ્લેટોએ આ સર્વની વિનંતિ માન્ય કરી.

હાથેનીસિયસના વર્તનમાં ફેરફાર થશે એવી બ્હીકથી હવેના હવેના રાજાને સલાહ આપી કે દેશનિકાલ થયેલો ફાઇલિસ્ટસ જે વિદ્વાન હતો અને પોતાની વિદ્વતા નિરંકુશ સત્તાના બચાવમાં તાપરતો હતો તેને પાછો બોલાવવો, અને તેઓની ધારણા આ માણસને પ્લેટો અને તેની શિલ્પશીની વિરદ મામે પક્ષ સમર્થન કરવા ઉમેા કરવાની હતી. પ્રથમથી જ ફાઇલિસ્ટસ એ જુલમી રાજ્યસત્તાનું એક મુખ્ય હથિયાર હતો અને તેણે એ સત્તાની તરફેણમાં લાંબા વખત સુધી દિલ્લાની સરદારી ભોગવી હતી. કહે છે કે જદ્દ હાયેલીમિયસની મા સાથે તેને આડો વ્યવહાર હતો. અને વળી એટલું વિશેષ કે તે બિના હાયેલીમિયસ પોને જાણતો હતો. એ મમે તેમ હોય પણ જદ્દ હાયેલીમિયસના બાઇ લેપ્ટાઇનિસની સ્ત્રીને હાયેલીમિયસથી એ પુત્રી થયેલી હતી તેમાંથી એકને લેપ્ટાઇનિસે હાયેલીમિયસને ખજર આપ્યા વગર ફાઇલિસ્ટસ સાથે પરણાવી એટલે હાયેલીમિયસે ગુસ્સે થઇ તે સ્ત્રીને બંદીખાને નાખી અને ફાઇલિસ્ટસને દેશનિકાલ કર્યો હતો. ફાઇલિસ્ટસ પોતાના મિત્રો પાસે એડ્રિઆમાં નહાસી ગયો; જ્યાં એમ સંભવીન છે કે તેણે પોતાના સિસિલીના ઇલિદાસનો મોટો બાગ રચ્યો. જદ્દ હાયેલીમિયસના વખતમાં તે પાછો સિસિલીમાં આવ્યો નહીં. અને આપણે કહ્યું તેમ હાયેલીમિયસના મૃત્યુ પછી હવેના હવેના શત્રુઓએ તેને પાછો બોલાવ્યો. તેનાં નિરંકુશ સત્તા વિધેનાં સિદ્ધાંતોની તેમને ગરજ હતી અને એ

પાછો શ્યો કે તુરત એ સિદ્ધાંતોને તે અમલમાં મુકવા લાગ્યો.

તે જ વખતે હાયનની નિંદા અને તેના પર આરોપો રાજને કાને પહોંચવા લાગ્યાં; રાજ્યસત્તાને ઉમેડી નાંખવાનું કાવતું રચવાના હેતુથી થીઓડોસીસ અને હિરેકલાઇડિસ સાથે પત્ર વ્યવહાર ચલાવવાનો તેના ઉપર આરોપ મુકાયો. અને એટલું ખરું છે કે પ્લેટોની અસરથી તેનો જીલ્લમ ઓછો થવાની અને પોતાની સત્તા નરમાશ અને ન્યાયી-પણે વાપરતો જોવાની હાયનને આશા હતી; અને જો રાજ હઠીશે રહી સુધરવાની આશા ન રહે તો તેને પદબ્રષ્ટ કરી સાધરેકમ્સમાં ફરી પ્રજાસત્તાક સંસ્થા સ્થાપવાનો પણ તેણે નિશ્ચય કર્યો હતો; હાયનના મત પ્રમાણે શિલ્લાસનના અભાવે પ્રજાશાસન એ જીલ્લમી સત્તા કરતાં ઘણું દરજ્જે પસંદ કરવા યોગ્ય હતું.

આવી રીતિ દરમિયાન પ્લેટો સિસિલી આવ્યો. શરુઆતમાં તેને સારું આદરમાન મળ્યું અને રાજનો એક સુશોભિત શણગારેલો રથ તેને લેવા આવ્યો; અને પ્લેટોના સહિસલામત પહોંચવા માટે અને તેને લીધે તેને મળેલા માન અને દ્વાયદાને માટે આભારની લાગણી પ્રદર્શિત કરવા માટે દેવતાઓને હવિ અર્પણ કરવામાં આવ્યા; પ્રજાને પોતાનો રાજ જલ્દી સુમાર્ગે જશે એવી આશા બેઠી; તેઓએ દરબારની અંદર અપાતી જ્યાદાઓમાંની રીતભાત ફરી ગયેલી જોઈ અને દરબારીઓની આલસલગતમાં આગળ ન દેખાયેલો સયમ જોયો; રાજ પોતે, જેને મુલાકાત આપતો, તેની સાથે નમ્રતાથી વાતચિત કરતો. વિદ્યાનો શોખ અને શિલ્સુદ્ધનો અભ્યાસ જ્યા ત્યાં સાધારણ ઘઈ ગયાં અને રાજમહેલની જુદા જુદા આરણ્યોમાં જાણે એટલી શાળાઓ હોય તેમ વિદ્યાર્થીઓ જમીન ઉપર ધૂળ વેરણી તેમાં ભૂમિતિની આકૃતિઓ કાઢતા હતા. આ પછી થોડા વખતમાં કિ-લ્લામાં અમુક ધાર્મિક ક્રિયાને પ્રસંગે અગ્રેમર ક્રિયા કરાવનાર રાજાનું રાજ્ય લાંબો વખત સુધી ચાલે એવી હમેશ મુજબ પ્રાર્થના કરતો હતો ત્યારે હાથેનીસિયસ એલી ઉઠ્યો 'હવે અમારી ઉપર શાપ વર્ષાવવા બંધ કર.' આથી ફાઇલિસ્ટસ અને તેના પક્ષના લોકોને ઘણી નિરાશા ઉપજી. તેઓ કહેવા લાગ્યા કે જો આટલા દુકા વખતમાં પ્લેટોએ રાજમાં આટલો બધો ફેરફાર કર્યો છે તો લાંબા વખતમાં તે શું નહીં કરી શકે?

એટલા પરથી તેઓએ હાયનની ખાતરી અને છુટી છુટી નિંદા કરવી છોડી દીધી પણ બધાએ સાથે મળીને તેની વિરુદ્ધ અવાજ ઉઠાવ્યો કે તેણે શિલ્સુદ્ધીનાં વાગ્જલ અને વાતચિતની સરાઈથી રાજાનું મન વશ કરી નાખ્યું છે અને હવે પોતાની ખેંદનનાં છોક-રાંઓને માટે રાજ્યસત્તા પણ છીનવી લેશે. ખીજાઓ કહેવા લાગ્યા કે પ્લેટોનાં એથન્સવાસીઓ એક ઝંજીર કાશલા અને મોટા લસ્કર સાથે સિસિલીપર ચઢી આવ્યા ત્યારે તો સાધ-રેકમ્સ લીધા વગર મોટી હાર ખાધને પાછા ફર્યા હતા અને અત્યારે તેઓ માત્ર એક સોફિસ્ટની મદદથી હાથેનીસિયસનું રાજ્ય ઉધું વાળે એ કેટલી મોટી નામોશી? રાજને ગમે તેમ સમજાવી તેના દશ હજાર તીરંદાઝને રજા અપાવી, તે પછી ચારસો નૌકાઓને કમી કરી, તે પછી દશહજાર ઘોડેસવાર લસ્કર પણ ઓછું કર્યું અને તે બધું ભૂમિતિની પ્રતિજ્ઞાઓ કરવાનો અને પ્લેટોના શિક્ષણનો અતકર્ષ અને અત્યાત આનંદ મેળવવા માટે; જ્યારે સામી તરફ, દ્રવ્ય અને સત્તાનાં ખરા સુખો હાયન અને તેના બાણેજાઓ માણે?

આત્મી જાતની નિદાઓની તેમજ પ્રથમ ડાયન માટે અવિચાર્ય છે. કન્યાઓ અને પત્નીથી તેને મારે ના. આ કન્યાની તેમજ તેનો ખાનગી પણ પડીને તે ડાયોનીમિયમને જોવા મેલવાઓ. આ પદ ડાયને ડાયેન્ના એવનીઓ પણ લખ્યો હતો અને તેના તેણે વખ્યુ હતું કે 'મહારી મેન્દાન્ત્રીમા તમારે નજાહના પ્રવક્તા ન કન્યા, હુ તમને ત મારી કન્યા પ્રમાણે ચતો કરવી આપીશ'. દામ્પતિયત કહે છે કે ડાયોનીમિયમે આ પદ રાહનિસ્ટનને જનાવી તેની મત્તાહ વીધી અને પત્ની ડાયન સાથે શરી પાડા નમા ધાન કરવાનું બહાનુ કાઢી તેને બોલાવ્યો અને તેને કિલામા સમુદ્ર તરફ લઈ જઈ પત્ની પેનો પદ જતાઓ તથા ડાયેન્નામીઓ સાથે કાવનું ચવાનો તેને માથે આરોપ મુક્યો. ડાયન પોતાનો બચાવ કન્યા ગયો પણ તેણે તેને બોલતો અટકાવી કિનારા પર તૈયાર નાખેલી એક ફોળીમા બેસાડી દીધો અને તેને કંઈકીના કિનારા પર સુકી આવનાનો ખના મીએને હુકમ આપ્યો.

ત્યારે આ બાબતની બાનમી પ્રસરી ત્યારે એ પગલુ જેનાન્ત્રી અને જુલની ગણાવુ જુલમગાગ નાનાના કુલની સ્ત્રીઓમા કલેશ વ્યાપી નહોતો પણ સાવરેન્સવામીઓ દિમનમા આન્યા, નાનુ કે તેઓ ધાનતા હતા કે ડાયન મારે બડ ઉ' તો તેમાથી લાભ થયા વિના નહોતો નહોતો કેમકે તેમા પીન્તઓ પણ રાખના અવિચારને લીધે જોડાય ખરો આ જોડને ડાયોનીમિયમને બધ લાગ્યો અને ડાયનના મિત્રો અને સ્ત્રીઓને યાન પાડવા તેણે નમનવ્યુ કે ડાયનને કંઈ દેશનિમત્ત કરવામા નથી આન્યો પણ તેની હારને ચીધે કદાચ વધારે સજ ખમવી પડે મારે હમણા થોડો વખત તેને બહાગામ મોકલી આપ્યો છે તે ઉપરાંત તેણે તેના મિત્રોને બે બહાણુ આપ્યા અને કુટ આપી કે ડાયન મારે બે કંઈ વખુઓ અને મોકરો મોકલવા દોષ તે તેઓએ એ બહાણુમા મોકલી આપવા. ડાયન મોગી મિશ્કતનો ધણી હતો અને કવ્ય અને બપમમા ગાન કરતા કંઈ હતગતો નહોતો તેની મિશ્કતનો કિમતી બાજ અને તે ઉપાત બાનુઓ અને મિત્રો મગધી બેટો તેને મોકલી આપવામા આત્મી અને તેના બપકાને લીધે ક્રીક ફેરોમા તેને માન મળ્યુ તેમજ જ ત્યારે નિસિયીના એક દેશનિમત્ત પુગપનો બપમ આપો છે ત્યારે ત્યાનો ગાન રંગે નમર્યે હશે એમ તેમને લાગ્યુ.

તે પછી માન આપવાને બહાને ડાયોનીમિયમે પેટોને પણ મિલામા ઉતારો આપ્યો પણ અદર ખાન્ધી તેનો હેતુ પેટો ઉપર બપનો નાખવાનો હતો, કે તે ડાયનને નસે પડી તેના ઉપર દેગે અન્યાય ગુન્યા છે ને જગતને જાહેર કરી શકે નહીં.

જેવી રીતે જગતી પ્રાણીઓ નહવાતથી અને ધીમે ધીમે હળી જાય છે અને ન આશ પડે છે તેમ પેટોની સાથે નિન્નગના પચિવથી ડાયોનીમિયમને તેને મારે સ્નેહ પેદા થયો, હના તે સ્નેહ પણ એક જુલમગાગના સ્નેહ જેવો હતો, કેમકે તેના બહાણમા તે માગતો હતો કે પેટોનો સ્નેહ તેના એકના ઉપર જ હોવો જોઈએ. અને જે પેટો ડાયન કન્યા પોના ઉપર વધારે સ્નેહ ગમે તો તે તેને રાજકાન્ત મોધી દેવા પણ તૈયાર હતો આ અસ્વાભારિક સ્નેહ પણ પેટોને ત્રાસ આપતો હતો, કાણુ કે પુરુષ અને સ્ત્રીના પ્રેમમા જેમ કંઈકા અને સમાધાન થયા કરે છે તેમ સ્ત્રીના સ્નેહમા કંઈકા જોઈ શકાનું મિત્રમ રંગુ પેટોનો સિધ્ધ બનવાને ને અનિ ઉન્નુક દોષ એમ જાણવાનો.

હતા જેઓ એની રિદ્ધ બોનતા અને દિવસુરીથી તેને હુંમાન થશે એમ જણાવતા તેઓની હાજરીમા વિવા તનરુ પોતાનુ આખીનુ બનાવતા જાણે કે ગમ્માનો ન હોય એમ દેખાતુ હતુ

આ અન્સામા પ્રિયદ મગી ઉઘો એટલે તેને પોટોને ના આપી પણ તેના જરા પહેલા આવતા ઉન્હાગામા રાયનને બોનાવી લેવાનુ વચન આપ્યુ પાછાથી આ વચન તેણે પાલ્યુ નહો પણ જે પ્રિયદમા પોને નેડાયો હતો તે પ્રિયદને બહાલ તરીકે આગળ ધવા અને રાયનની મિલકતની ઉપજ તેને મોકલી આપી અને પોટોને વિનવે કરી કે “મહારી માશી સ્ત્રીકાશો, અને હુ પ્રિયદ પૂરો થતા જ રાયનને પાડો બોનાવી લખશ અને તેટલો વખત તો શાંતિમા ગજાને કે શ્રોક લોખમા મહારી અપખીર્તિ થાય એવુ કંઈ કરે નહો” પોટોએ રાયનને એટ્ટેગીમા અને દિવસુરીમાના અબ્બાસમા મશગૂન રાખ્યો

એથનમમા રાયન પ્રીપ્પસ નામના પોતાના એક બોળખીતાને ત્યા ન્હો હતો પણ પોતાના મોખને માટે તેણે ઘોડી જરા ગામ બહાર ખરીદી હતી અને તે તેણે પોતાના મિત્ર રમ્પુમિપ્પસને બક્ષીસ આપી રમ્પુમિપ્પસ ગમતી અબ્બાસનો અને મશ્કરો હતો અને પોટોએ તેને રાયન સાથે જોડ્યો હતો તે એરા હેતુથી કે રાયનના ગમ્મા ભાવમા કંઈક આનની સ્વભાવનુ મિશ્રણ થાય પોટોને માથે એથનસના ઉસવોને અને નાટમ માટેની કંઈ તૈયારી કરવાની આવી ત્યારે પોટોએ ખુશીથી એ કંજ બજવાનુ માન રાયનને પેરા દીધુ તે એરા હેતુથી કે તેની ઉદગતાથી તેની લોખપ્રિયતા વધે

રાયને શ્રીમતા બીજા શેહેરોની પણ સુનાકાત લીધી અને ત્યાના આગેરાન શેહેરી એએ નેવુ સાઈ સ્વાગત કર્યુ અને તેની માથે સતચિત કંઈ તેની રીતભાતમા હવે કાંઈ દબ કે મગરૂરીના ચિન્હ ન હતા, તેમ જ એક જુનમગાના દબારને લાયક અમે એ મોજશોખની નિશાની હતી નહી એથી ઉન્હુ મિનાચાર, ઉદારતા અને હિ મત એ તેના ખાસ ગુણ હતા અને તેની સતચિતમા તર્ક અને વિચારશીલતા અષ્ટ જણાતા હતા આ ગુણ લીધે તે લો પ્રિય થયો અને તેને જાહેર માા પણ મગરા લાગ્યા આ રસદેનાએ તો જોનાંસિરમ જેણે તે અગ્સામા જ થીબનો માગે તેમો મદદ મો કરી હતી તેના ગુમાની દરમગ પ્રાં મિના, તેને સ્પર્ધાના શેહેરીઓના હક બક્ષા કહે છે કે રાયનો મેગા નિવસી મીએ ડાન્સનુ આમ નણુ આપ્યુ હતું અને તે ઘણો મમ્હિદાન અને રાજમા સત્તાધારી હોવાથી જ્યારે રાયન તેને ઘેર ગયો ત્યારે તેના ઘર આગળ ઘણા પુરો કામસર હાજર હતા અને તેમની વચ્ચેથી તેને મળતુ મુશ્કેલ લાગવાથી તેના મિત્રોએ જારે અધીરતા બતાવી ત્યારે રાયન બો પે “એમા ગુરમે થરા જેવુ શુ છે? આપણે સાયરેન્સમા કેરા આનાથી ઉતરતા હતા?”

શ્રીમમા રાયન મે પ્રિયતાએ રાયોનીમિરમની ઈર્ષા જનદી જાગૃત કરી, અને તે પરથી તણે તની મિશ્કનના નાણા તેને મોખના બધ કંઈ અને પોતાની ખાનગી મિલકતમા ને બગી દીધી હતા પોટોની માર્દત બીજા દિલસુતોમા પોતાની અપખીર્તિ ન થાય એ હેતુથી તણે બીજા કેલાક રિદ્ધાને પોતાના દરબા મા ગમ્મા, અને વિરા

દમા તેમના બધા પ સરમાઈ બોગવનાતા હતુથી તે ધણીવાર પ્રસાદ નગર પશુ પ્લેટો પામથી રીખેથી દીનેનો ઉપયોગ હતો તેનું ચિત્રણ તેનાની તેની વૃત્તિ વળી જનન થઈ અને તેને પત્નાવે થરા લાગે કે એના શિક્ષણનો લાભ પોતે જોઈએ તેટલો લીધો નહોતો અને નિરુદ્ધ રાજના મનાન પ્રમાણે તેને ઉચ્ચ જિજ્ઞાસા થઈ કે તુરંત જ તે ગમે તેમ પાટ પાડવાનો તેણે નિશ્ચય કર્યો આ માટે તેણે ધણી યુક્તિઓ રચી અને આખરે આદ્યપ્રથમ અને બીજા પાંચેગોરસના શિષ્યોને સમજાવના કે “તમે મ્હાલ વચન પાડવાના જામીન થાઓ અને પ્લેટોને સમજાવીને અહીં તેડી લાવો”. એ દિલસુદાની ડાયોનીમિયમ માથે પ્રથમ ઓળખાણ કરાવનાર પ્લેટો પોતે હતો.

તેઓએ આદ્યપ્રથમને પ્લેટો પાસે મોકલ્યો અને ડાયોનીસિયસે પોતાના મેટના મિત્રોને પણ યોગી નેમ માટે એ વિનંતિ લખીને મોકલ્યા તે ઉપરાંત તેણે ડાયન ઉપર પત્ર લખ્યું તેમા એમણે જણાવ્યું કે ‘જો પ્લેટો અહીં નહીં આવે તો તમારે મ્હારા તરીકે દર્શી આજ્ઞા નખરી નહીં પણ જો તમે એ જ મોકલો તો તમારી બધી ઇચ્છા જામ આવશે ડાયન ઉપર તેની સ્ત્રી અને મહેને પણ પત્ર લખી પ્લેટોને મોકલનાની વિનંતિ કરી પછી ડાયોનીસિયસને તેના તરફ દર્શાવી વર્તણૂક રાખવા માટે જ્ઞાન રહે નહીં એ પછી પ્લેટોએ તેના સમક્ષ જ વાપરીએ તો “એરિસ્ટો સના બચ્ચર અખાત” તરફ આ ત્રીજી વખત દર્શી મુખ્ય તેના આવવાથી એ માત્ર ડાયોનીમિયસને સંતોષ થયો એટલું જ નહીં પણ સમગ્ર સિમિલીને થયો અને બધા સ્થિતિ પામે માગવા લાગ્યા પ્લેટો દ્વિસંસ્કૃતમની અસર નહતી અને જીવનને દિનસુરીથી દૂર કરે, તેના જના નામા પણ પ્લેટો ઉપર આદરભાવ હતો અને ડાયોનીસિયસ પાસે પણ એનો એટલો પ્રતિષ્ઠા હતો કે તે એક જ પોતાના વચ્ચે બદલા સિવાય રાજ પાસે જઈ શકતો રાજ તેને ધણીવાર બેઠક ધરતો અને પ્લેટો તે સ્ત્રીમતો નહોતો તે જોઈ સાર્જીનીસામી એ રિજીપ્સે મેટુ કે ડાયોનીમિયસ પોતાની પ્રિયેરી ખાતે મૈત્રિ મિત્રા ઉદારતા કે તા શીખી ગયો છે માણ્યું જોએ તેની બે સ્ત્રીમતે એવા છે તેને તે વતો નથી અને જ્યાં તેના અન્વી ની ખાતે છે ત્યાં તે ધણી ઉદારતા બતાવે છે.

એ બીજાની ખબર જાન પૂર્યા પછી પ્લેટોએ ગયનની સાત ઉચ્ચારી પણ રા નાએ તેની સાત ઉચ્ચારી દીરી આવી રીતે પ્લેટોએ વખત આનું એટલે પછી સાત ઉપર અને ઉચ્ચારા પાના આવી પણ ડાયોનીમિયસ આ વાત પામના હતો અને જેમ અને તેમ પ્લેટોને માન આપીને તથા પોતાની મહેનગની બતાવી ગયનનો પક્ષ કરતો મુમત્સા પ્રાપ્ત મો દના.

પ્લેટોએ પણ ડાયોનીમિયસના વચનનગની વાત પૂછાવી, પોતાનો રોડ પણ તુરંતને માટે દના પેલ આમ સ્થિતિ હતી ત્યાં પ્લેટોના એ સિપ્પ નામે દેનિમ્ન સૂર્યમહલ આ પત્ર આે તે પ્રમાણે તે બન્યું એટલે ડાયોનીમિયસે ખુશ થઈ તેને એક ટેલ ટ બેઠા આ બાદ આ પછી પોતાના મિત્રનગમા મસ્મીના મગે એરિસ્ટોપસે મ્યું ‘હું પણ બરિન્ધ બાખવા નમરૂં છું’ અને જાગે બવાએ તેને તેમ દર્શાવે આમદ્વંયો ત્યારે તે એ પેલું તે મકુડું મિત્ર મખનમા પ્લેટો અને ડાયોનીમિયસ વચ્ચે અજબ

નામ ધરે” તે પછી યોગ વખતમા ડાયોનીસિયસે ડાયનની મિત્તક વેચી નાખી તે પેમા પોતે ખાધ ગયો અને નન્નમહેનના બાગની અદર પેટોનો ઉતારે હતો ત્યાંથી કેવળીને પોતાના ચોડીમાનોના ઉતાન માથે તેને ઉતારે આપ્યો આ ચોખ્ખાનો લાખા વખતથી પેટો તરફ ધિક્કાગની નગજથી જોતા આવ્યા હતા કાગલુ - તેઓ માનના હતા કે નગને પોતાનું લસ્કર આજુ કરવાનું પેટોએ શીખવ્યું હતું

આકાદસ જે પેટોની સલામતીને જામીન થયો હતો તેને આ બિનાની ખબર પડી કે તુરત તેણે પેટોને તેડના એક નૌના મોકલી, અને ડાયોનીસિયસે પોતાની ઇતગણ ઢાકવા માટે તેને વિદાય કરતી વખતે ધામધુમસાગી મેજમાનીઓ આપી છતાં એની એક મેજ બાની વખતે એનાથી કલા રંગ ન ગહેવાયું કે ‘હું ધારણુ, પેટો!’ તેમે તમારા મિત્રમ-ડામા મ્હાગ અચુરો ઉપર વિવેચન કરવા ચૂકશો નહીં’ અને પેટોએ જવાબ આપ્યો “હું આશા રાખુ છું કે અમને નાનચિતતા વિપયોની એટલી બધી ખોજ નહીં પડે કે અમારા વિવેચનના વિષય તરીકે તમને વેચા પડે” પેટોની વિદાયગિગિતા સબધમા આ પ્રમાણે પ્રમગો બનેલા કહેવાય છે પણ તે પોતે હેરાન આપે છે તેમા કલકનિગતકે છે

આ બાબતોથી શુરસે થઇને અને તેથી વિશેષ પોતાના હુકુળ વિષે વાત સાબળીને ડાયન વધારે ગુએ થયો અને પોતાની દુસ્મની તેણે જાહેર કરી આ બાબતનું પેટોના ડાયોનીસિયસ પરના પત્રમા સ્પષ્ટ છે અને તે વાત આ પ્રમાણે છે પેટો જ્યારે શ્રીત પાછો શ્યા ત્યારે ડાયોનીસિયસે તેને ખાતગી રીતે ડાયન સાથે વાત કરવાનું કહ્યું હતું તે એકે ડાયનની સ્ત્રીને બીજા સાથે પરચુપનામા ડાયનને કષ્ટ વાધો છે કે નહીં, લેખમા - હેવાતુ—પછી તે નાસ્તરિક હોય કે તેના દુસ્મનોનું કાગ્ગતાન હોય—કે ડાયન અને તેની સ્ત્રી એશીટિ વચ્ચે અણબનાવ હતો અને તેનો ધનસસાર સુખી નહોતો પેટોએ આ બાબતમા ખાતન સાથે વાત કરી ડાયોનીસિયસ પર પત્ર લખ્યો તેમા બીજી બાબતો ચોખ્ખી રીતે લખી હતી પણ આ બાબતનું એવી રીતે સ્પષ્ટ કરેલું કે તે ડાયોનીસિયસ પોતે જ સમજી શકે તેમા તેણે જણાવેલું કે ડાયન સાથેની વાતચિત ઉપચી એમ અનુમાન નીકળ્યું કે એના મોઢી પગલાને તે અપમાન રૂપ ગણના ચૂકશે નહીં

બ્યા સુધી સમાધાનની કંઈક આશા રહી ત્યાં સુધી ડાયોનીસિયસે આ બાબતમા કંઈ પગલા ન બંધા પણ જ્યારે આશા નષ્ટ થઇ અને પેટો શ્રીને મિસિલી છોડી શ્યા પમા આ થો ગમે ત્યારે તેણે એરીટિને જોર જીનમથી ટાઇમોકેટીસ માથે પરચુલી દીધી, અને આ પ્રસંગમા નાચ અને ક્ષમામા તેના પિતા કરતા પણ તે ઉતરતો નિવડ્યો જ્યારે તેની બહેન થેચીનો વર કાગ્ગોક્સેનસ તેના દુસ્મન તરીકે બ્હાગ પડ્યો અને પા છગથી મયથી ન્હારી ગયો ત્યારે વૃદ્ધ ડાયોનીસિયસે પોતાની બહેનને બોનાવી પોતાને ખબર ન પડે એવી રીતે તેના નરને ન્હસાડી સુક્રા માટે હપમ આપ્યો થેચીએ જગ પણ અચમાયા વગર જગમ આપ્યો તુ થુ એમ ધારે છે, ડાયોનીસિયસ, કે મને જે મ્હાગ પાના જગની ખબર હોત તો ગમે તેના જોખમમા પાપુ તેમનો સ હસાસ હું ધડીભગ છોડત ? ખરેખર મને ખબર નહતી અને હું ખાતરીથી કહું કે જી લખમાર ડાયોનીસિયસ ની બહેન કહેવાતા મ્હતા દેશનિમાન કાદોમ્મેનમની સ્ત્રી કહેવાતામા

હું વધારે મોટું માન સમજું છું.” આવે શેઠે જનાજ સાંભળીને કહે છે કે, રાજા ધુવ ધયો અને સાયરેક્યુસ-વાસીઓએ તો તેને એટલું બધું માન આપ્યું કે પ્રજાસત્તાક રાજ્યના સ્થાપના પછી પણ તેના બાદશાહી રસાલાને રહેવા દીધો અને તેના મૃત્યુ વખતે ત્રણે દશક કરી બધા તેની પાવડનમાં હાજર રહ્યા. આ અપ્રાસંગિક છે પણ ઉપયોગી ધરી અહીં આપ્યું છે.

રાયને હવે વિગ્રહ માટે તૈયારી કરવા માંડી; પણ હજી પ્થેટો તેને. તે માર્ગ લેતાં અટકાવતો હતો; કાંણુ કે એક તો હાથેનીસિપસની પોતે આખેની મહેમાનવારીનું સ્મરણ અને કંઈક અંશે હાથની મોટી ઉમર; કેમકે આ વખતે તે જગમગ વિતેર 'વર્તો' થઈ ચૂક્યો હતો. બીજી બાજુથી સ્થુસિપ્પસ અને તેના બીજા મિત્રો તેને તેના રહેણ સિ- સિલીને જીલમમાંથી મુક્ત કરવાને આગ્રહ કરતા. તે સ્વદેશ જે તેની તરફ પોતાનો હાથ લંબાવતો હતો અને ખાત્રીથી તેના આગમનને આનંદના ઓતરડાંથી અભિનંદના તૈયાર હતો. સ્થુસિપ્પસ જ્યારે પ્થેટોની સાથે સિસિલીમાં ગયો હતો ત્યારે સામાન્ય શોકાનાં બળીને રાજકીય વિષયો પરના તેમના વિચાર તેણે બહુલી લીધાં હતા. સરઆનમાં નેઓ તેને રાજના શુભ સેવક તરીકે માની તેની સાથે અત્યંત રહ્યા હતા પણ તેણે થીરે થીરે તેઓનો વિશ્વાસ મેળવ્યો. ટુંકામાં તેઓ રાજદિવસ પ્રાર્થના કરતા હતા કે દેવતા રાયન તેઓની મદદે આવે પછી ભલે તે લશ્કર કે નૌકા સંહિત હોય. પણ તે આપીને પોતાના મોભાનું બધું જીલમગારની સામે લડવા નીકળતાગને આવે. આ ખબરથી રાયનને ઉત્તેજન મળ્યું; અને પોતાની હીલચાલ છૂપી રાખવા તેણે પોતાના મિત્રો દ્વારા સૈન્ય એકઠું કરવા માંડ્યું. આ કામમાં ઘણા દિવસુકે અને રાજ્યદારી પુરોગોએ તેને મદદ આપી; જેઓમાં એક યુદ્ધમસ હતો જેના મૃત્યુ પ્રસંગે એરિસ્ટોટલે આત્મા ઉપરનો સંવાદ લખ્યો હતો, અને બીજો ટાઇમોનાઈસિસ હતો. એઓએ તેની નરકેયુમાં ચેરસવી વાસી મિથાસને શેઠો જે નેશી હતો અને વળી પ્થેટોનો શિષ્ય હતો. પણ જે જગમગ હ- જાર પુરોગે જીલમગારે દેશનિકાલ કર્યા હતા તેમાંથી માત્ર પચીસ જણ આ સાદસમાં નેડાયા; બાકીના શ્રીશ્તાથી ખસી ગયા. બધાને એકલા થવાનું સ્થાનક એકી-ચસને ટાણુ રાખવામાં આવ્યું અને ત્યાં જ્યારે એ ન્હાનું લશ્કર એકઠું થયું ત્યારે તેની સંખ્યા બાગે આઠસો આઠમીની થઈ. પણ એ બધા આગળ ઉપર યુદ્ધમાં નામ કાઢેલાં એવા વીરો હતા; અને તેણે મુઠ્ઠેકેલી ખમત્રાની તેઓને ટેવ પડેલી હતી અને દિંમનમાં અને યુદ્ધ કલામાં તેઓના બરોબરીયા યોગ દના. ટુંકામાં સિસિલીમાં જેઓ રાયનને આપીને મળે તેઓનામાં પોતાના હાખલાથી દિંમન આપવાને તેઓ સમર્થ હતા.

છતાં જ્યારે તેઓએ જાણ્યું કે તેઓએ ચલામ હાથેનીસિપસ જેવા મદા સમર્થની વિરુદ્ધ લડ જવાની છે ત્યારે તેઓ નાદિંમત બની ગયા અને રાયનના અધિકારી શુસા- નો દોષ કાઢી આ સાદસનું પરિણામ તેઓને અવશ્ય પાવમાનીનું જ જાણ્યું. તેમ જ જે શોકાએ તેમને પ્રથમથી યુદ્ધમાં નેડાયા હતા તેઓએ પોતાનો નેમ છૂપી રાખવાથી તેમના પર પણ તેઓ ખીજ્યા; પણ જ્યારે એક જાહેર બાજુથી હાથેનીસિપસના મજબ- ની ખરી રિયનિ રાયને તેમન બનાવી આપી, અને તેમને જણાવ્યું કે હું તમને તો બંદ હાલવા નૈવાર થઈ રહેલી સિસિલીના પ્રજાના સૈન્યના આદેશ બંધા મરદારો તરીકે

ગણુ છુ અને ત્યારે એકીઆના આગેવાન રોહરી એરિકમિનિમે ડાયનના વ્યાખ્યાનને ટેકો આપ્યો ત્યારે તેઓ મતોના પામ્યા

આ વખતે બે કિનારો આનનો હતો ઉત્તરગદા પરત રાતા હતા અને પુનમની નાત હતી સારે ડાનને એકોનોને અર્પણ કરના માટે ભપકાદાર બનિ તૈયાર કરાવ્યો અને સજા થયેના મિત્રોની સમારી સાથે તે મદિરમા ગયો અને બલિ અર્પણ કર્યા પછી એકિનિયમના શરતના મેલના તેણે એક મેજમાની આપી આ પ્રસંગે સોનારૂપાની ગકા મીઓ કાઢવામા આવી તે મધ પણુ ખાનગી કુકુળની પાસે હોઈ શકે તે કગ્તા વિગેર હતી તે ગથી તેમજે અનુમાન આપ્યુ કે આડી મોળી હિમરે આવે પૈસાદાર પુરુષ છુની મનન આશા રંગ બરમા ઝપવાવા તૈયાર થાય એ બનના જોગ નથી પ્રાર્થના થઈ નેત્ર અનુ ગ્રહણ થયુ વાન જાણુતો હતો કે ચંદ્રનુ અગર તે સૂર્ય અને ચંદ્રની ત્રયમા પૃથ્વી આવાસી થાન છે એવે તેને મન કઇ નસાઈ ન હતી પણ સિપાહીના મન મનિ કોસારી મિલ્દામ જે બરિષદદષ્ટા નો તેણે તેમના મન શાત પાડના એવો આ પ્રયોગ કે જે જનન જોતિ હાનમા પ્રમાણી ગઈ છે તે થોગ વખતમા અવગમન થઈ જશે એટલે કે આ ગ્રહણથી ભન પામવાનુ તે ડામે નિસિયસને છે તેની જોતિ આપણે મિસિસી ઉપર પગ મુકીથુ કે તુગ્ત ઓનવાળ જશે ગ્રહણનો આવે અર્થ તેણે સમગ્ર લક્ષ્મીની જાણુમા આવે એવી રીતે કરી સભાગા પો પણ તે જ પ્રસંગે ડાયનની નોમના તુગ્ત આગળ મધમામેનુ એક ટોળુ જમેતુ જોઇ પોતાના મિત્ર આગળ તે જો પો કે “મને ભન છે કે ડાયનના પ્રવરનો થોડામન કૃતેદ પામી પરિણામે શન્ય લા વજે કહે છે કે વોનીમિનમને પણ આ પ્રસંગે અપૂર્વ અનુભવો થયા એક ગરુડ પક્ષિએ તેના ત્રણમાથી એકના હાથમાથી ભાનો ખચી લીધો અને થોડે દૂર સુવી ઉમે લઈ જઈ પછી તેને સચુદમા પડનો મુ પો મિલ્દાની નીચે આવેના સમુદ્રનુ પાણી પણ એક આખો દિવસ મીઠું રહ્યુ અને એ બામતની તો ઘણાઓએ ખાત્રી કરી હતી તે સમયમા હુન્દોના જન્મ થના તેમા બધા હુન્દો કાન વગરના અનર્થો બરિષદદષ્ટા ઓએ આવે અર્થ એવો કર્યા કે હવે પ્રજા રાગતા હુન્દો સાબગશે નહીં સમુદ્રના જલ મીઠા થઈ ગયા તેનો અર્થ એવો કગ્તામા આવ્યો સાયરેક્યુસનાસીઓએ જે અનાય ઓ જુનમ અજ સુવી ખમ્મો છે તે હવે બધ થશે અને તો બદલે તેઓ સારા દિ વસો દેખજે ગરુડ એ ઈન્દુ વાહન છે ઓ ભાનો એ રાજનમત્તાનુ સચન કરે છે માટે તે બતાવે છે કે દેવો આ જુનમી રાજનસત્તાને હાંધી વાગનાની તજ્જેણુમા છે, આ બિના આપણને ધિઓપોખમ પરી પાડે છે

ડાયનના મૈન્યને બે મોટા બાળમોમા લઈ જનામા આવ્યુ એમની સાથે એક નીલુ ન્હાનુ બ્હાણુ ઓ મે નીશ ત્રીજ હસેમાની નોમઓ હતી તેના લક્ષ્મીના હથિયાળ ઉપ નાત તેણે પોતા સાથે પો હામર વાન ભના અને તીરોનો મોટો જયો અને જોગમ્નો મોટો જયો ત્રીધા હતા તે એવના માટે કે ગ્રેષ બામતની અડચણ ન આવે તેઓને ખબર મળી હતી કે જેપીઆના બે આગળ તેઓની દિવસાન તપાસના માટે ક્ષાહનિશ્ઠમ તૈયાર હતો એટલે પગી મિતારે કિનારે હામરુ સહિમરામત ન ગળી તેઓએ મોટ દરીયે હામરી મુથુ અને ના પરનમા બાળ વિમ મુધી મુમાદરી કરી તેમજે વિસે પેમાર્ધનામ

નામની સિમિલીની બુદ્ધિ પાસે તેઓ આવી શક્યા, તે મ્થાને બહાણુવગીએ ડાવનને નાગવાની સલાહ આપી મળુ કે જે તે બુદ્ધિ વટાવો તેઓ આગળ જાય તો પત્ની લાખા વખત સુડી તેઓને મમુદ્રમા ફર્યા કરતુ પડે, કારણ કે એ સનુમા દક્ષિણનો પવન ક્વચિત જ વાય છે પણ સનુની એટલી બધી નજીકમા ઉતરતુ મનામત ન વાગવાથી, ટાપૂના ફળતા ભાગમા ઉતરવાના હેતુથી તેજે તે બુદ્ધિ પસાર કરવી તેઓ હજી લાખે ન ગયા હતા ત્યાં ઉતર તરૂથી મજા પડત વૃક્ષ લાગે અને મમુદ્ર ઉછળવા લાગે અને તેઓ સિમિલીની માગી બાણુએ ઘસવાયા તે જ પ્રમગે ગર્જના અને વીજળી સાથે મજા તોરાન શરૂ થયુ કારણ કે તે સર્પર્ષિના ઉત્પત્તો મમય હતો વરોદ પણ એવો સજા થો કે બહીમ્ના માગેના ખરાસીઓને વ્યા આના એનુ બાન ન ગયું અને આખરે તેઓ તોફાનના નેચથી આદિના કિનારપર મર્સર્ષિના આગળ રસડાઈ ગયા આ ટાપૂના કાઠા ઉપર એવા બધા ખાઈ છે કે સા બહારે ભાગના વગર ગ્રે જ નહીં પણ લાખા વા સગાની મદદથી તોફાન ચમ્પુ ત્યાં સુડી તેઓ માડ બચ્યા તે પ્રમગે એ તન્દ્ર સ્વડી આ વેવા એ બહાણુમાથી તેમને ખજ મળી કે તે વખતે તેઓ નોગ સાઈર્ટિમ (હાનના કાબેસ) ના બખાન આગળ હતા આ પ્રસંગે વળી પવન પડી ગયો અને બધા નિરાશ થઈ ગયા સા જમીન તન્દ્રથી ધીમે ધીમે પવન આવવા લાગ્યો. દક્ષિણનો પવન મળવાથી તેઓ ખુશી થયા અને બધા સદ -દગરી દઈ દેવોની પ્રાર્થના કરી તેઓએ ફરી સિમિલી ત કે દમરી સુમ્પ પાચ દિવસની મુસાફરી પછી તેઓ મથેજને તામે મીનોઆ કરીને એ બહાણુ ગામ પાસે પડેઆ એ મ્થાનનો હાકેમ સાધનેવમ નામનો ડાવનનો મિત્ર હતો પણ તેને ખજ ન હતી આ માફનો ડાવનનો છે એવે તેના આત્મીઓને ઉત્ત ગતા અટકાવવાનો તેને પ્રયત્ન કર્યો પણ ડાવનના મિત્રાઈઓ દયિના મથે એકદમ ઉતરી પડ્યા જે કે ડાવનની મના ટોવાથી તેમણે પોતાના દયિયાર મેઇ ઉપર ચલાવ્યા નહીં રખત તેઓએ પોતાને અમરના ને પાળા દગાયા અને તેમની પાછળ પડીને તેઓ એ મથે ગામ ઉપર નહીં ગયા અને ગામ મર ક્યું જ્યારે બન્ને સરદારો મળ્યા ત્યારે તેઓ અ મપરમ બેગવા અને પછી ડાવને સાધનેલસને તેનુ ગામ પાછુ સોંપુ અને તેના બધવામા તેણે તેમની મહેમાનદારી કરી અને તેમને જરૂરી ચીજો પૂરી પાડી

એમ બન્યુ કે આથી થોગ વખત ઉપર જ ડાયોનીસિયસ એટલી બહાણુના કાકયા સાથે છટથી ગયો હતો અને આ તેની જે હા ટરીએ તેમને પુષ્કળ મદદ કરી એટલે સુધી કે પોતાની દરીવાની મુસાફરીનો થામ ઉનાગવાને ડાવને જ્યારે તેમને કહ્યુ ત્યારે તેઓએ એ અવાજે આવા પ્રમગનો લાખ લઈ વગર વિનમે સાધરેક્યુસ ઉપર નહીં જવાની તેની પાસે માગણી કરી એટલે પોતાનો નકામો મામાન તેજે સાધનેલસ પાસે રાખી અને જગ વખતે સાધરેમ્મ મોખવાનુ દરી પોતે તે શેહે તરફ ફર્ય મરી ગયો

તેની સાથે જોગનામા પ્રથમ એગ્રેગેન્ટમના ઘોડેસનારમાના બઓ હતા અને તેમની પછી જેવાવામીઓ આવી મળ્યા તેમના આવી પ્લેચવાની ખજ નાધરેક્યુસ પ્લેચી કે તુરત ડાવનની સ્ત્રી સાથે પગલુના ટાઇમોલિસ જે ડાયોનીસિયસની ગેરહાજરીમા રક્ષા નીમાથો હતો તેણે આ ખજ એકદમ ડાયોનીસિયસને પ્લેચાડી અને તુરતને ખાટે કોઈ પણ જાનની નબ્ક દાની દેવાના ઉપાય લીના કારણ કે ડાવનના આવવાની

ખબર સાંભળી પ્રજા બધી ઉત્કેરાઈ ગઈ હતી; જો કે એ ખબર અનિશ્ચિત હોવાથી તેઓ ચૂપ રહ્યા હતા. ડાયોનીસિયસને ખબર આપવા જે દૂતને મોકલ્યો હતો તેને વિચિત્ર અકસ્માત નડ્યો. તે હેછયમનો મુલક પસાર કરી આગળ વધતો હતો ત્યારે ટુરતના અર્પણ કરેલા બલિ સાથે તેને એક મિત્ર સામો મળ્યો. અને તેમાંથી પોતાના ઉપયોગ માટે માંસનો એક કટકો લઈ તે આગળ વધ્યો. રાત્રે વિસામો લેવા માટે બંગલમાં રસ્તાની એક બાજુ પર તે સૂતો. ત્યાં માંસના વાસથી દોરાઈને એક વરૂ તે ઉઘતો હતો ત્યાં આવી લાગ્યું અને તે માંસનો કટકો તથા કાગળોની થેલી જેની સાથે તે બાંધ્યું હતું તે બન્ને લઈ ગયું. તે દૂત બચત થયો ત્યારે પત્રોની થેલીની તેણે બહુ તપાસ કરી પણ તે નહીં મળવાથી, તે ન્હાસી ગયો. આવી રીતે ડાયનના સિસિલી ખેંચવાની ખબર ડાયોનીસિયસને ઘણે લાંબે વખતે અને કોઈ ત્રાહિતની માર્ફત મળી.

ડાયનને તેની કુચ દરમિયાન કેમેરીનિયનો અને સાયરેક્યુસના મુલકમાંથી ઘણા આવી મળ્યા. લિઓન્ટાઇન અને કેમેનિયાના સિપાહો એપિપોલીના રક્ષણ માટે નીમાયેલા હતા તેઓએ ડાયને ચલાવેલી બાતમી સાંભળી કે તે પ્રથમ તેમના શેહેર પર ચઢી જવાનો છે; એટલે તેઓ પોતાનાં સ્થાન મુકી દઈ પોતાના નગરોના બચાવ માટે ચાલ્યા ગયા. આ ખબર ડાયન રાત્રી ગાળવા એકી આગળ પડ્યો હતો ત્યાં આવી એટલે તે એકદમ આગળ વધ્યો અને શેહેરથી સવા માઈલ દૂર એતેયસ નદી આગળ આવી અટક્યો. ત્યાં તેણે ઉદય પામતા સૂર્યને અર્ધ આપ્યા. બવિષ્યદષ્ટાઓએ તેને કહ્યું કે દેવો તમને જીતની ખાત્રી આપે છે. તેણે હોમ કરતી વખત એક હાર ગળામાં નાખ્યો હતો એટલે બીજાઓએ પણ તેમ કર્યું. આ વખતે તેને પાંચ હજાર લશ્કર આવી મળ્યું. તેઓની પાસે હથિયાર તો ન હતાં પણ એ હથિયારની ખોટ તેમની હિંમત પૂરી પાડતી હતી. જ્યારે તેણે આગળ વધવાનો હુકમ આપ્યો ત્યારે 'સ્વતંત્રતા' ના જયધોષ કરતા તેઓ ઉલ્લાસથી આગળ વધ્યા. સાયરેક્યુસના સંભાવિત ગૃહસ્થો શ્વેત વસ્ત્રાભૂષણ સજીને તેને દરવાજે સામા મળ્યા અને તેઓ ડાયોનીસિયસના પક્ષ ઉપર તૂટી પડ્યા; પણ તેમાં મુખ્યત્વે કરીને વધારે માર ડાયોનીસિયસના જસુસોએ ખાધો; કારણ કે તે નીચ લોકોનું કામ ગામમાં જ્યાં ત્યાં શરીને બાતમી મેળવી એ ખબરે રાજાને આપવાનું હતું અને તેમના ઉપર મનુષ્યોનો અને દેવોનો પણ તિરસ્કાર હતો એમ માની શકાય છે. ટાઇમોક્રિટસ કિલ્લાની અંદરના સૈન્યને મળી સંકો નહીં એટલે તે ઘોડા પર ચઢી ન્હાસી ગયો; અને જ્યાં યદને તે ગયો ત્યાં ત્યાં ભય વર્તાતી દીધો; કારણ કે ન્હાના સૈન્ય સામે પોતે ન્હાસી ગયો એમ ન કહેવાય માટે ડાયનના સૈન્યની સંખ્યા તે વધારતો જ ગયો.

ડાયને હવે ગામમાં પ્રવેશ કર્યો. તેણે બપોરના બપોર પહેલું હતું, તેને ભાઈ મેગાક્રિસ તેની જમણી બાજુએ ચાલતો હતો અને એથન્સવાસી કેલિપ્પસ તેની ડાબી બાજુએ હતો. તેઓએ માથા પર હાર પહેર્યા હતા. તેઓની પાછળ સો પરદેશી ઘોડેસવાર આવતા હતા. જે ડાયનના રક્ષકો હતા અને તેમની પછી પોતપોતાના સરદારની પાછળ બાકીનું લશ્કર આવતું હતું. આ સવારી સાયરેક્યુસનો પવિત્ર સરવસ જેની લાગી; કારણ કે તેઓએ તેને અડતાલીસ વર્ષનો જુવન દાખી દઈ પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપનાર સ્વતંત્રતાની સવારી તરીકે ગણી.

ત્યારે ડાયન દરવાજામાં દાખલ થયો ત્યારે રણસિંગદાના એ નાદથી બંધે ચૂપડી પથરાઇ ગઈ અને પછી તેણે પોતાને અને મેગાકિસને જુલમનો અંત લાવવા માટે આવેલા જણાવી સમગ્ર સિસિલીવાસીઓને માટે સ્વતંત્રતા જાહેર કરી. પછી પ્રજા આગળ બાપલુ કરવાને ઉત્સુક હોવાથી તે એકેડીના મુઠ્ઠી આગળ વધ્યો. તે આગળ વધ્યો તેમ તેમ લોકોએ ઉપકાર દર્શાવવા દેવાને આપવાના બધા બારણા આગળ ટેબલો મુકી તે પર ગોઠવ્યા અને તેના ઉપર પુષ્પવૃષ્ટિ કરી કુશલેવને જેવી રીતે સ્તવે તેમ તેને સ્તવવા લાગ્યા. કિલ્લાની દિવાલની નીચે પાંચ દરવાજા આગળ એક ઉચું સૂર્યમાપકથંત્ર હતું જે ડાયોનીસિયસે ચણાવ્યું હતું. આના મધ્યાગા પર ચઢીને, તેણે પ્રજા સમક્ષ એક બાપલુ ક્યું અને પ્રજાને પોતાની સ્વતંત્રતા જાળવવા આગ્રહ કર્યો. પ્રજાએ તેને અને તેના બાદ મેગાકિસને શહેરના સરદાર નીમ્યા અને તેમની હાથ પરથી તેમને વીશ સહાયક આપ્યા, જેમાંના અર્ધે ડાયનની સાથે પાછા આવેલા દેશનિકાલના અગ્રણીઓ હતા. શરૂઆતમાં, ડાયોનીસિયસની બંધાવેલી ધમારત પર ચઢીને ડાયને બાપલુ ક્યું હતું એ જિનાને બવિષ્યદષ્ટાઓએ શુકન ગણ્યું; પરંતુ જ્યારે પાછળથી તેઓએ જોયું કે જે ધમારત પર ડાયનની સરદાર તરીકે નિમલુક થઈ તે એક સૂર્યમાપકથંત્ર હતું ત્યારે પછી તેઓને શંકા ગઈ કે કદાચ ડાયનની સાંપ્રતસ્થિતિ અને સત્તા અસ્તોદયના નિયમનો ભોગ થઈ પડે.

તે પછી ડાયને એપિપોલીનો કિલ્લો સર કર્યો; ત્યાંના કેદીઓને છોડી મુક્યા અને તેની આસપાસ એક મજબૂત દિવાલ ચણી લીધી. આ બતાવ પછી સાનમે દિવસે ડાયોનીસિયસ પાછો ફર્યો અને સમુદ્ર રસ્તે સાઇરેક્યુસના દ્વિપકલ્પના કિલ્લામાં દાખલ થયો. તે વખતે ડાયન જે હથિયારો અને ઓગરો સામ્રાજ્યસ પાસે મુકી આવ્યો હતો - તે તેને મોકલી આપતામાં આવ્યાં. આ તેણે શહેરીઓ વચ્ચે વહેંચી આપ્યાં; અને બાકીનાઓએ જેટલાં બન્યાં તેટલાં હથિયાર ધારણ કર્યાં. અને મુદ્દ માટે કિસાદથી તેવારી કરી. પ્રથમ ડાયોનીસિયસે ડાયન સાથે ખાનગી મસજન અગ્રાવ તો પ્રયત્ન કર્યો; પણ ડાયને ખાનગીમાં કંઈ પણ બાબત સાંભળવાની આનાકાતી કરી તેણે કહ્યું “સારેક્રસ હવે સ્વતંત્ર નગર છે. અને તમારે જે કંઈ કહેવું હોય તે ગરેરમાં મુકવું જોઈએ.” તે પરથી ડાયોનીસિયસના માણસોએ લોકો ઉપરના કર ઓછા કરવાનાં, તેમજ પૂજ્યા વગર વિચરકમાં ન જોડાવાનાં, અને મુદ્દમાં તેમના પર નોકરીનો જોગ ન નાખવાનાં વચનો આપ્યાં, પણ પ્રજાએ આ વચનો દસી કદાચાં અને ડાયને તેમજ જગ્યાનું કે ડાયોનીસિયસ જ્યાં મુઠ્ઠી પોતાની ગાદી છોડશે ત્યાં મુઠ્ઠી ચતવું નામ ક્યારાનું પણ વૃથા છે; પણ જો તે ગાદી છોડવાનું કલ્પ કરતો હોય તો પોને જ તેને ન્યાય અને ગદય-લુનો માર્ગ છોડવા વગર જેટલી મદદ આપી શકાય તેટલી બધી તે પોતાના નજીકના સગાને આપવા તૈયાર હતો. ડાયોનીસિયસે જાણે આ કરતો મજબૂર હોય તેમ બતાવ્યું, અને ફરી એકથીઓ મોકલી મુલાકાત કરવાની કરતો દર્શાવવા સાઇરેક્યુસવાસીમાંથી પો-લને બોલાવ્યા. તેણે તેઓને ખાતરી આપી કે તે એવી કરતો આપવાનો છે કે જે તેઓ કલ્પ કર્યા વગર રહે જ નહીં; અને તે માથે તેઓ જે કરતો કરવા માગે તે સ્વીકારવાની પોતાની તૈયારી જણાવી. આ પરથી ડાયને ગેરેરીઓમાંથી એક ન્યાય મંત્ર પસંદ કર્યું; અને કિલ્લામાંથી ખજાર આવી કે ડાયોનીસિયસ ગાદી છોડવા તૈયાર છે.

છતાં આ સાયરેક્ટ્સવાસીઓને છેતરવાની એક યુક્તિ માત્ર હતી. શેહેરીઓ જવા કિલ્લામાં ગયા કે તેમને કેદ કરવામાં આવ્યા અને બીજા દિવસે રહવારમાં ડાયોનીસિયસે પોતાના લશ્કરને દારૂ પાછ ઉન્મત્ત બનાવી તેમને બહાર નીકળી ડાયનની બાંધેલી દિવાલ તોડી પાડવા હુકમ આપ્યો. આ અણધાર્યો હુમલો વિદેશીએ ધણા જુસ્સાથી કર્યો. તેઓએ દિવાલ તોડી નાખી અને સાયરેક્ટ્સવાસીઓ ઉપર તૂટી પડી તેઓને નહાસડાવ્યા. ડાયનનું વિદેશીય લશ્કર ચેતી જઈ એકદમ મદદે ચડી ગયું. પણ શેહેરીઓની નહાસડાવ ગઈ તેમની હાર વીખેરાઈ ગઈ અને ખરી મદદ કરવાનું કામ મુશ્કેલ થઈ પડ્યું. ડાયને જોયું કે પોતાના હુકમો સંભળાવા મુશ્કેલ છે ત્યારે પોતાનો દાખલો હુકમ તરીકે ગણાય એવા હેતુથી જ્યાં દુશ્મનોનો મોટો જથ્થો હતો ત્યાં તેણે એકદમ હુમલો કર્યો.

જે જગ્યાએ તે પોતે લડતો હતો ત્યાં યુદ્ધ ઘણું સખ્ત જનમ્યું હતું. તેને તેના મિત્રો અને દુશ્મનો બન્નેએ ઓળખ્યો અને તેઓ એકદમ તેના સ્થાન ભણી ધસ્યા. વૃદ્ધાવસ્થાને લીધે તે એવા યુદ્ધ માટે લાયક નહોતો પણ તેણે ધણા જોશથી યુદ્ધ ચાલુ રાખ્યું અને પોતાના પર હુમલો કરનાર ધણાઓને ઠાપી નાખ્યા. આખરે તેને માથામાં એક ભાઈ લાગ્યું અને તેની સામે તાકેલા ભાલા અને તીરોથી તેની દાઢ વીધાઈ ગઈ અને પાસેપાસેની લડાઈમાં તેના બાજુરે ધા ઝીલી ન શકવાથી તે જમીનપર પડ્યો. તેના સિપાહો તેને એકદમ ઉપાડી ગયા અને ટાઇમોનાઈડિસને સરદારી સોંપી; તે નહાસનારા સિપાહોને પાછા ભેગા કરવા ગયો; અને તુરત એકેડિના ઉપર તપાસ રાખવા મુકી આવેલા રક્ષકસૈન્યને તે મદદે લઈ આવ્યો; પણ એની જરૂર રહી નહતી. દુશ્મનની બંધી આશા પ્રથમ હુમલામાં જ હતી અને આવો સખ્ત ધસારો જોઈ યુદ્ધથી ચાકી ગયેલા તેઓ કિલ્લામાં પાછા ફર્યા. તુરત ઓક સિપાહો તેમની પાછળ પડ્યા અને ડેઠ દિવાલ સુધી તેમને તગડ્યા. ડાયનના આ યુદ્ધમાં ગુંમોતેર આદમી પડ્યાં અને દુશ્મનનો ધણો ભાગ પણ પડ્યો. આ યુદ્ધ એટલું મોટું ગણાયું કે સાયરેક્ટ્સવાસીઓએ પરદેશીઓને દરેકને સો સો માછની ભેટ આપી અને ડાયનને તેના લશ્કરે સુવર્ણનો મુકૂટ પહેરાવ્યો.

આ પછી તુરત ડાયોનીસિયસના માણસો ડાયન ઉપર તેના કુટુંબની સ્ત્રીઓના પત્રો લઈ આવ્યા. આ પત્રો ઉપરાંત એક પત્ર ઉપરનું સરનામું 'હિપ્પારિનસનો તેના પિતા ડાયન ઉપરનો પત્ર' એમ હતું. કાણુ કે એ નામ ડાયનના પુત્રનું નામ હતું. ટાઇમીઅસ કહે છે કે એ છોકરાનું નામ તેની માના નામ પરથી એરીડીયસ હતું પણ હું ધારૂં છું કે તેના મિત્ર ટાઇમોનાઈડિસના કહેવા ઉપર વધારે વજન આપવું ઘટે છે. બાકીના પત્રો જે પ્રજા સન્મુખ વાંચવામાં આવ્યાં હતાં તેમાં તેમના તરફથી જુદી જુદી વિનંતિઓનો સમાવેશ હતો પણ જે પત્ર હિપ્પારિનસ તરફનો હતો તે લોકોએ તેના પિતાના માનને ખાતર જાહેરમાં વંચાવવાની માગણી કરી નહીં; પણ ડાયને તે વંચાવવાનો આગ્રહ કર્યો. અંદર વાંચતાં તે ડાયોનીસિયસનો ડાયન ઉપર પણ ખરી રીતે સાયરેક્ટ્સના લોકો ઉપર લખ્યો હોય એવી મતલબનો પત્ર નીકળ્યો. કારણુ કે જો કે તેની બાપા વિનંતિ અને માશી માગવાની હતી છતાં તેનો હેતુ ડાયનને પ્રજાની નજરમાં અળખામણો કરવાનો જણાઈ આવતો હતો. એ કાળગમાં ડાયોનીસિયસે તેને પોતાની નોકરીમાં બતાવેલા ઉમંગ અને ઉત્સાહની યાદી આપી; તેને તેનાં વહાલાં સગાઓ, તેની બહેન, યુવ, સ્ત્રી મારફત દુઃખ દેવાની ધમકી

આપી; પછી તેમાં આર્ત વિનંતિઓ અને આજીજીઓ લખી હતી અને છેવટે ડાયોનીસિયસે અત્યંત ગંભીર સખ્દોમાં ડાયનને સલાહ આપી હતી કે રાજસત્તા પ્રજાને આપી દેવાથી તો તેના દુસ્મનો જ સખ્દ થશે; જેઓ પોતાના જુના વીતકો માટે ડાયન ઉપર વેર લેવાનું ચૂકશે જ નહીં; માટે ડાયને યુક્ત વિચાર કરીને કુલ સત્તા પોતાના જ હાથમાં રાખવી અને પોતાના મિત્રો અને પોતાના કુટુંબીઓનાં સુખસલામતી માટે અંદરો 'થઈ પડે એવું કંઈ પણ કરવું નહીં.

આ પત્રથી પ્રજાના મનમાં જે જાતના વિચાર સ્ફુરવા લાગ્યા હતા તે સ્ફુર્યા નહીં. નજીકમાં ખાનગી સંબંધના કરતાં પણ જાહેર જરિયાતોને જે વધારે મદત્તવની ગણે એવા ઉદારચરિત અને મોટી દૃઢતાવાળા વીર પુરુષને માટે માનની લાગણી ઉત્પન્ન થવાને બદલે પ્રજાના મનમાં ચિંતા અને ધર્ષ પેદા થયાં. પ્રજા માનવા લાગી કે ડાયન ડાયોનીસિયસ તરફ વળ્યા વગર નહીં રહે. એટલા માટે તેઓ ખીજા સરદાર માટે ઇચ્છવા લાગ્યા અને ત્યાં તેઓએ સંતોષથી સાંભળ્યું કે હેરેકલાઈડિસ પાછો ફરે છે. આ હેરેકલાઈડિસને ડાયોનીસિયસે નેશનિકાથ ક્યાં હતો; પણ તે પહેલાં તે સૈન્યમાં ચારા હોદ્દાપર હતો અને યુદ્ધની કલામાં પ્રવીણ હતો; પણ બ્યારે સરદારીમાં તેને જોડીએ આપવામાં આવતો ત્યારે તે નિર્બલ મનનો, અનિશ્ચિત અને કાચા વિચારનો જણાતો. યોડા વખત ઉપર તેને પિલોપોનીસમાં ડાયન સાથે વિશ્લેષ થવાથી તેણે એકસે હાથે ડાયોનીસિયસ ઉપર વિચ્છેદ કરવાનો દરખ ક્યાં હતો. બ્યારે તે સાયરેક્યૂસ પ્લેઈઓ ત્યારે તેણે રાજાને ઘેરાયેલો અને લોકોને જીતથી ઉત્તેજાવેલા જોયા. એટલે તેનું 'પ્લેયુ' કામ પ્રજાની મરજી સંપાદન કરવાનું થયું અને આ કરવા માટે તેને બધી યુદ્ધિઓ આપડતી હતી. બ્યંગાયે-વાળી વસ્તુત્વશીલ અને જે જાતની યુવામદ જનમંડલને આનંદ આપે છે તે તેને આવડતાં હતાં; વળી ડાયનની સ્વાભાવિક ગંભીરતા પ્રજામંડલને પસંદ નહતી એ પણ તેના લાભમાં હતું. સાયરેક્યૂસવાસીઓ પણ જીતથી જ્ઞાણ જઈ સ્વનંતતા મેળવ્યા પહેલાં તો સ્વતંત્રતાનો ડોળ ઘાલવા મંડ્યા હતા. આવી રીતે તેઓ સરદારના બોલાવ્યા શિવાય એકલા થયા અને હેરેકલાઈડિસને તેમના નૌકાસૈન્યની સરદારી આપી. પણ ડાયને તેમના આ પગલા સામે વાંધો લઈ બતાવી આપ્યું કે તેમનું આ કૃત્ય તેમણે જ તેને કુલ સરદારી આપી દીધેલી હતી એની સાથે બંધ બેસવું નહતું; ત્યારે તેઓએ હેરેકલાઈડિસનો હોદ્દો પાઝે એવી લીધેલ તે વખતે તેમણે હેરેકલાઈડિસને પણ માફ ન લાગે એમ આગળથી તેને મળી કરીને કામ લેવાની જરૂર પણ જોઈ નહીં. પછી ડાયને હેરેકલાઈડિસને પોતાને ઘેર બોલાવ્યો અને નમ્રતાથી તેને જણાવ્યું કે આવે પ્રસંગે 'ત્યાં' એક ખોટા પગલામાંથી આપણે બધું ખોટું બેસીએ એવી રીતિમાં છીએ તેવે વખતે માન અપમાનના સલાહમાં અંદર અંદર કંચક કરવો એ ઠીક નથી. અને પછી રીતસર પ્રજાની 'સમા બરી તેમાં હેરેકલાઈડિસને નૌકાસૈન્યાધિપતિનું પદ આપ્યું અને પ્રબળે આમદ કરી પોતાના જેટલું જ રક્ષકસૈન્ય તેને પણ આપાયું.

હેરેકલાઈડિસ જાહેરમાં ડાયન માટે બહુ માન દર્શાવતો હતો, પોતે તેના ઉપકાર તથા દબાયેલો છે એમ જાહેર કરતો હતો, અને તેના હુકમોને માન આપતો હતો; પણ ખાનગીમાં તે પ્રજાના તોફાની ભાગને ઉત્કેરી ને હમેશાં ડાયન માટે તોફાન અને ચિંતા

પેદા કર્યો કરતો હતો; જે ડાયોનીસિયસને સજામતીથી ન્હારી જવા દેવાની ડાપન દિમાયત કરતો તો તે તેને માથે ડાયોનીસિયસને બચાવવા જવાનું આગ મ્હડાવતો, અને આવો વહેમ ટાળવાના ઉદ્દેશથી જે ડાપન ધેરે ચાલુ રાખવાનું મત આપતો તો હેરેક્ટાઇડિસ તેને માથે એવું આગ મુકતો કે એનો હેતુ તો પોતાના હાથમાં લાંબો વખત સરદારી રાખી પ્રજાને પોતાના કાજુમાં આણવાનો છે.

શેહેરમાં એક સોસિસ નામનો હરામખોર અને તોહડો માણસ હતો, જે એમ માનતો કે પૃથ્વી સ્વતંત્રતાનો સમાવેશ વાણીની મર્યાદાના ઉલ્લંઘનમાં જ થાય છે. આ માણસે ઉધાડી રીતે ડાપન ઉપર હુમલો કર્યો અને પ્રજા સમક્ષ કહ્યું કે તેઓએ એક દારૂડીયા અને લંપટ પશુ જેદરકાર જીવજાતને સ્થાને ચપલ અને સાવધાન ધણી મેળવ્યો છે. આ પછી તે સભા છોડી ગયો અને ખીજ દિવસે સહવારે રસ્તાઓમાં કોઇથી ન્હાસતો ફરતો હોય તેમ માથું અને મુખ રક્તથી ખરડાયેલું રાખીને આમ તેમ દોડવા લાગ્યો. આ સ્થિતિમાં તે બર બજારમાં દોડ્યો ગયો અને લોકોને જાહેર કરવા લાગ્યો કે તેના ઉપર ડાપનના વિદેશીય લશ્કરમાંથી હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો; અને તેમણે કરેલો પોતાના માથાપરનો ધા બતાવવા લાગ્યો. આ ઉપરથી લોકો ડાપનના ઉપર ખરા થયા અને લોકોના જન લઇ તેમની જીમ બંધ કરવાના ઉપાયો લેવાનું તેના પર તહેમત મુકવા લાગ્યા. એટલા માટે આ તોશાની અને ગેરકાયદે મલેલી મંડળીમાં પોતાનો બચાવ કરવા ડાપન હાજર થયો અને તેણે બતાવી આપ્યું કે સોસિસ એ ડાયોનીસિયસના રક્ષકોમાંના એકનો ભાઇ હતો અને આ બપેરો જગાડવા માટે તેને લાંચ આપવામાં આવી હતી; કારણ કે ડાયોનીસિયસ પાસે હવે જે એક સાધન રહ્યું હતું તે લોકોની અંદર અંદર બપેરો ઉત્પન્ન કરવાનું હતું. જે શસ્ત્રવૈદ્યોએ ધા તપાસ્યો તેઓને એ કોઇ સજ્જત રક્તથી થયેલો ન લાગ્યો; જે ધા શસ્ત્રોથી થાય છે તે વચમાં બાવુઓ કરતાં વધારે ઉંડા થાય છે. પણ આ ધા તો છીછરો હતો અને શરૂઆતથી છેડા સુધી સરખો હતો; વળી તે ધા એક સરખો ન હતો પણ જેમ જેમ દુઃખ સહેવાનું જાય તેમ તેમ બે ત્રણ વખતના છેદનથી થયેલો લાગતો હતો. તે જ વખતે ખીજ કેટલાકનું કહેવું એવું થયું કે તેઓ સોસિસને ધવાયેલો નાગો નાગો ન્હાસતાં જોઇ, અને તેને ફૂલતાં તેને ધાવડ કરનાર ડાપનના વરદેશી સિપાઇઓ તેની પૂંડે છે એમ જાણી, જ્યારે એ સિપાઇઓને પકડવાને દોઆ લારે તેઓને તો ક્યાંય દીઠા નહીં; પણ જે સ્થાન તરફથી સોસિસને તેમણે દોડતો જોયો હતો તે સ્થાન નજીક એક મોટી શીશાની નીચે એક અંત્રો તેમને જડ્યો હતો. આ બધી બિનાઓ તેની વિરુદ્ધ ગઇ; અને જ્યારે સોસિસના નોકરોએ જીબાની આપી કે સહવારમાં હાથમાં અંત્રો લઇને બહાર જતાં તેઓએ તેમના શેઠને જોયો હતો ત્યારે ડાપન પરના આરોપ પાછા ખેંચી લેવામાં આવ્યા, અને તેઓ સોસિસને દેહાંતની શિક્ષા કરવામાં એકમત થયા અને પાછા ડાપનના પક્ષના થઇ ગયા.

જતાં તેમના મનમાં ડાપનના સિપાહોની ધર્મ્ય તો હજી રહી. અને તે વખતે ડાયોનીમિયસની મદદે જેપીઝઆથી ફાઇલિસ્ટસ પાઠો કર્યો હતો એટલે વિચિત્ર ઘણુંકરીને સમુદ્ર ઉપર જ આવેલો હોવાથી જે લોકોને ખવાગીનું કામ આવડતું ન હતું તેઓને રાખવાની જરૂર તેઓએ જોઇ નહીં. વળી એક નૌકાયુદ્ધમાં ફાઇલિસ્ટસ પકડાયો એટલે

તેમના અભિમાનનો પાર નહોતો. તેમણે ફાઈલિસ્ટસ ઉપર 'નંગવીઓ'ના જેવો જુલમ ચુમવો. ઇકોરસ જણાવે છે કે જ્યારે ફાઈલિસ્ટસે જોયું કે તેની નૌકા પકડાઈ સારે તેણે આપવાન કર્યો, પણ ટાઈમોનાઈટિસ જે પ્રથમથી જ ડાવનની સાથે હતો અને બધા પ્રસંગોમાં હાજર હતો તે રશ્યુસિપ્પમને પણ લખનાં નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—ફાઈલિસ્ટસની નૌકા જમીનને લાંબી ગઈ એટલે તે દેહ પકડાઈ ગયો, તેનાં હથિયાર લઈ લેવામાં આવ્યાં અને પછી કપડાં કઢાડી લીધાં અને એટલી બધી જલ્દી ઉભર છતાં તેને નાગો કરીને બધી જાનનાં અપમાન પ્લેગ્માડવામાં બાકી ન રાખી. પાછળથી તેનું માર્યું ઉરાડી દીધું. અને તેનું ઘડ ગામના છોકરા પામે આખે રમ્ને દસઠારી પાળાખાણમાં નંખાવ્યું. ટાઈમીઅમ જણાવે છે કે તેના પર ચુમરેલાં પીતક આથી પણ વધારે ખરાબ હતાં. તે કહે છે કે છોકરાઓએ તેનો જે પગ લગાડો હતો તેને જ દોરડું બાધ્યું અને એ સ્થિતિમાં તેને ગામમાં દસડ્યો; ત્યારે ગામના શેડેરીઓ મરકરી કરતાં કહેવા લાગ્યા કે “જે માણસે ડાયોનીસિયસને સલાહ આપેલી કે ‘ઘોડે ચડીને ન્હામી ન જાતું, પણ પગે દસડીને પ્રજા ખેંચે ત્યાં સુધી તેણે તો ત્યાંજ રહેવું’ તે પુરૂષ તમે જ કે?” પણ ફાઈલિસ્ટસ કહે છે કે ઉપલી સલાહ ડાયોનીસિયસને તેણે પોતે નહીં પણ ટાઈમીઅમએ આપેલી હતી.

છતાં એટલું ખરું છે કે ફાઈલિસ્ટસ નિરંકુશ સત્તાની તરફેણમાં હતો તેથી ટાઈમીઅસ તેની વિરુદ્ધ મળે તેટલા આક્ષેપ કરવામાં ચૂકતો નથી. જે લોકોને ફાઈલિસ્ટસને હાથે ખમતું પડ્યું હોય તેઓ જો પોતાનો રોષ ફાઈલિસ્ટસના શવ ઉપર સુધાં વાપરે તો પણ તેમાં તેમનો બહુ હોય નથી. પણ તેના ચરિત્ર અખતારા ઇતિહાસકો જેઓને તેણે કદી તુકસાન કર્યું નથી પણ ઉલટું જેઓએ તેનાં લખાણમાંથી મદદ મેળવી છે તેઓએ તેની આશતના વખતમાં કે જેવી દુનિયામાં બધા માણસો પર એક વખત આવે છે તેનું વર્ણન કરતાં અશ્લીલ અને નિંદાત્મક ભાષા શા માટે વાપરવી જોઈએ એ સમજાવું નથી. એથી ઉલટું, ઇકોરસ ફાઈલિસ્ટસનાં જનજન વખાણમાં ઉતરી પડે છે એ પણ અવ્યુગમું છે. મનુષ્યચરિત્રના દોષો કેમ ટાંકવા અને નિંદા કાઢીને કેમ બચાવ કરવો એ કામ તે સારી રીતે જાણે છે; પણ તેની બધી કલાની પ્રતિભા છતાં તેના ઉપર નિરંકુશ સત્તાનો પ્રજા મદદગાર, જુલમગારનો મિત્ર, અને મોજગોખનો ભોગી હોવાનો જે આરોપ મુકાયેલો છે તેમાંથી તેનો બચાવ નથી થઈ શકતો. બધી બાબત ધ્યાનમાં લેતાં મારાંજ એ કે જે ‘લેખક’ ફાઈલિસ્ટસના મિદાંતોને અનુમોદન નથી આપતો તેમ જ તેની અવધ્યા ઉપર અપમાન નથી આપતો તે જ ઇતિહાસક તરીકેની ખરી ફરજ બજાવે છે.

ફાઈલિસ્ટસના મૃત્યુ પછી ડાયોનીસિયસે કહેણુ મોઢણું કે જો તમે અને સિસિલી છોડી દઈ ઇટલીમાં ગીવાટાના મુલકમાં જવા અને એ ફજદૂપ દેશની ઉપજ ખાતા થો તો તેના બદલામાં હું પોને હથિયાર, ખોરાક, સિપાહો અને પાંચ મામતો પગાર એ બધાં સાથે ફિલ્લો મોકી દઈ નીકળી જવા તૈયાર છું. ડાયોને પોને શરતો કરવાની ના પાડી અને એકચીઓને તેમની શરતો પ્રજાની સભા આગળ રજૂ કરવા જણાવ્યું; અને તેઓ થોડા વખતમાં ડાયોનીસિયસને જીવનો પકડવાની આજ્ઞા રાખતા હતા એટલે તેમણે એકચીઓને સાંભળ્યાં વગર પાછા વાળ્યા. આ પરથી ડાયોનીસિયસ પોતાના જોડ પુત્ર

એવોયોદિતિમને કિશ્કાના રક્ષણ માટે રાખી પોતાનો કોમતી ખનનો અને કેટલુંક આમ-
મંડળ સાથે લઈ, સારા પવનનો લાભ લઈ, હેરેકનાધડિમની નજર ચૂકવી નહારી છૂટ્યો.

રાગને છૂટ્યા દેવા માટે પ્રજા હેરેકનાધડિસ સામે રોષે ભરાઈ; અને તેઓને સાંત
પાડવાના હેતુથી તેણે દિધ્યો નામના એક વક્તા મારફત દરખાસ્ત કરાવી કે સ્વતંત્રતાની
પહેલી નિશાની સમાનતા છે, અને ગરીબાઈ અને ગુલામી એ પર્યાય શબ્દો છે માટે જ
મીનતા સરખા દિસ્મા કરી તે પ્રજાને બહેંચી આપવી. આ દરખાસ્તમાં તેણે દિધ્યોને
ટેકો આપ્યો; તેમ જ તેની વિરુદ્ધ ચનાર ડાયનની સામેના પક્ષને ઉત્સાહિત કર્યો અને
આખરે તેણે પ્રજાને એટલી બધી પોતાની તરફેણમાં કરી લીધી કે એ કાયદો પમાર કે-
રાખ્યો એટલું જ નહોતું પણ એક બીજા ઠગપટ્ટી પગેશી મિપાહોના પગાર અટકાવ્યા અને
નવા સરદાર નીમ્યા એટલા માટે કે ડાયનની સખ્તાઈ તેમને વેઠવી ન પડે. એવી રીતે જમ એક
લાંબા વખતનો દર્દી પોતાના વૈદ્યે દર્શાવેલો નિયમસરનો ખોરાક લેવાને બદલે પાછી આ-
વતી તેડુસ્તીનો અયોગ્ય ઉપયોગ કરે છે તે પ્રમાણે સાયરેકંપસવાસીઓએ પોતાના બ-
ચાવનારની ગાંઠપણુબરી સવાહ ઉપરાંત જાંબા વખતની ગુલામગિરિ કાઢતામાં
સ્વતંત્રતા મેળવવાને જાગરી કમગો મારવા માંડી.

નવા અમલદારો નીમવા માટેની સભા બોલાવવામાં આવી ત્યારે ઉન્હાજો અર્ધો ૧
સાર થઈ ચૂકો હતો. અને પંદર દિવસ સુધી બચકર ગર્જનાઓ થતી હતી અને આ
ગજ દેખાવો દેખાયાં કરતા હતા તેથી ડરી જાંબે પ્રજાએ પોતાના સગદારો નીમવાનું પડ
સુમ્યું. જ્યારે હરા સાંત થઈ ત્યારે મહાનુ કામ આગળ ચલાવવાને વક્તાઓ વળી દબા
કરવા લાગ્યા. અને જરા એ કામમાં ગુલામી કે તરત એક બળદ જે રસ્તાના અવાં
અને ટોળાઓનો ટેરાયેલો હતો તે ભેતર તોડાવી, હાંકનારના હાથમાં ન રહેતાં દોડ્યો અ
પ્રજા ભેગી મળી હતી તે ધ્યાનમાં લેસભર દોડી આવ્યો, તેના ગમગટમાં ભેગા મળે
લોકો વીખરાઈ ગયાં. અને પછી ત્યાંથી કુદનો કુદતો શેહેંગના જેટલા ભાગમાં ફરી વળ
તે ભાગ પાછળથી શત્રુના હાથમાં ગયો, પણ આ બાબત ઉપર ધ્યાન આપ્યા શિવ
સાયરેકંપસવાસીઓએ પચીસ અમલદારોની નીમણૂક કરી અને તેમાં હેરેકનાધડિસ એ
હતો. તેમ જ તેઓએ ડાયનના માણસોને ખેંચી લેવાના પણ પ્રયત્ન કર્યા, અને તેટ
માટે તેઓએ વચન આપ્યું કે જો તમે તેને છોડી દેજો તો અમે તમને સાયરેકંપસ
સ્વતંત્ર વતની તરીકે દાખલ કરીશું પણ મિપાહો પોતાના સરદારને બેનફા થયા ન
અને પોતાની વચમાં તેને ગળી શેહેંગની બહાર નીકળ્યા. આ પ્રમુખે તેમણે શેહે
ઓ પર બિલકુલ જીલ્લમ કર્યો નહોતો, પણ ફક્ત તેમની નિમકહગમી અને નીચતા ૨
સખ્ત ઠપકાના વચનો કહ્યા. તેઓનો ન્હાની સખ્યા અને શેહેરીઓ પર હ
ઉમામરાની તેમની અનિચ્છાએ શેહેરીઓને સામે તેમના પર હુમલો કે
ઉરકેશી, અને શેહેંગ બહાર નીકળ્યા પામે ત્યાર પહેલા તેમને કાપી નાખવાના હે
તેઓએ તેમના પાછલા ભાગ પર હુમલો કર્યો. આ વખતે ડાયનની સ્થિતિ બહુ કંઈ
થઈ પડી, તેને કાતો પોતાના સ્વદેશી બંધુઓ સાથે લડવાની અથવા તો પોતે અને પોત
નિમકહવાન નોકગેને કપાના દેવાની ફજ્જ પડી, તેટલા માટે તેણે સાયરેકંપસવાસીઓ
પોછા શરનાની દિનિતિ કરી. તેણે પોતાના હાથ લાખ્યા કરી કિશ્કા તરફ આંગળી કરી

સ્મનની યાવણીમાંના અંદરઅંદરના કલહ ઉપર આનંદ પામતા સિપાહી તરફ તેમનું ધ્યાન ખેંચ્યું. પણ વફાઓના નિંદક વચનોથી ઉસ્કેરાયેલું પ્રજનમંડલ એમ મનાવ્યું માને તેમ ન હતું. આ પરથી ડાયને પોતાના માથુસોને એકદમ આગળ વધવાનો અને હથિયાર ખખડાવી હુમલો કરતાં હોય એવો ખોટો દેખાવ કરવાનો હુકમ આપ્યો. આ જોઇને સાયરેક્યૂસવાસીઓએ એકદમ ઉભે રસ્તે નાકા; જો કે તેમની પાછળ કોઇ પડયું નહીં અને ડાયને પોતાના માથુસોને લઇને લીઓન્ટાઇનોના મુકલ તરફ આગળ વધ્યો.

આ, બામલાતા જેવા પલાયનથી તે તવા સરદારોની સ્ત્રીઓ પણ મસ્કરી કરવા લાગી. આથી સ્ત્રીકાઇને, પોતાની આબરૂ પાછી મેળવવાને ખાતર શેહેરીઓ ફરી સજ્જ કરી ડાયનની પૂઠે પડ્યા અને એક નાણું તે પસાર કરતો હતો સાં તેના પર આવી લાગ્યા. ધોડેસવારસૈન્ય વચ્ચે કપાઝપી શરૂ થઇ. પણ જ્યારે તેઓએ જોયું કે ડાયન આ અપમાન શાંતિથી ખમી જાય તેમ નથી પણ ખૂબ ગુસ્સામાં આવી જઇ સૈન્યને યુદ્ધ માટે ગોડવવા લાગ્યો ત્યારે તેઓએ ફરીથી પીઠ ફેરવી પ્રયત્નના કરતાં પણ વધારે નામોશીભરી ત્વરાથી ન્હાસી ગયા.

સિઓન્ટાઇનોએ ડાયનનું ઘણું સાફ સન્માન કર્યું, તેના સિપાહોને બોટા આપી અને શેહેરની સ્વતંત્રતા તેને બક્ષી. તે ઉપરાંત તેમણે સાયરેક્યૂસ એલચીઓ મોકલી ડાયનને માટે ન્યાય અને તેનાં માથુસો માટે પગારની માગણી કરી. સાયરેક્યૂસવાસીઓએ તેના જવાબમાં ડાયન ઉપર તહોમત મુકવાને પોતાના પ્રતિનિધિઓ મોકલ્યા. પણ જ્યારે સિઓન્ટાઇનોએ જોયું કે ડાયન વિવાદ થયો ત્યારે એ તહોમતો જુડાં કર્યા; છતાં એ સ-બાના ઠરાવ પ્રમાણે વર્તવાને તેઓએ ચોખ્ખી ના પાડી, કારણ કે તુરતની જ સ્વતંત્રતા મેળવી તેઓ ઉદ્ધત બન્યા હતા અને પ્રજાની સત્તા ઉપર અંકુસ નહતો; એવી સ્થિતિમાં સ્વાભાવિક છે, તે પ્રમાણે તેઓના સરદારો ક્ષણિક લોકચલિને અનુસરનારા શુદ્ધામો હતા.

આ વખતે ડાયોનીસિયસે કિલ્લા અંદરના ભરકર માટે પગાર અને ખોરાક બરીને એક કાફલો નેપથસવાસી નિષ્પીઅસની સરદારી નીચે મોકલ્યો. સાયરેક્યૂસવાસીઓએ તેની સાથે યુદ્ધ કરી તેનાં ચાર વ્હાણુ લઈ લીધાં; પણ તેઓએ પોતાની છતનો લાભ જોઇએ તેવો લીધો નહીં. કોઇ પણ જાતના યાસનની ગેરહાજરીમાં તેઓએ પોતાની છતનો ઉત્સવ અપૂર્વ અલાયારમાં ગાળ્યો અને જે વખતે તેઓ કિલ્લા છતવાની ખાત્રીમાં બેઠા હતા તે વખતે તેઓ શેહેર પણ ખોઇ બેઠા. નિષ્પીઅસે તેઓની અવ્યવસ્થા, તેઓની રાત્રીના વિલાસો અને નિશાબાછઓ જોઇ તથા જાતિ વૃત્તિને લીધે કે પછી બીજાની નજરે ન સ્હડવાના હેતુથી એ મંડલોમાં સામાન્યવર્ગના જેટલો જ સરદાર વર્ગને મસગૂલ જોયો ત્યારે તેણે કિલ્લાની દિવાલ તોડીને પોતાના સિપાહોને શેહેર લટવાનો અને બલાતકારનો ફેર શુભરવાનો માર્ગ ખુલ્લો કરી આપ્યો.

સાયરેક્યૂસવાસીઓને પોતાની મૂર્ખાઈ અને પોતાની વિપત્તિનું તુરત બાન થયું. સિ-પાહોએ શેહેરમાં બચકર ત્રાસ વર્તાવ્યો. તેઓએ કિલ્લાની તોડી નાંખી, માથુસોને કતલ કર્યા અને સ્ત્રીબાલકોને બૂમરાણ કરતાં અને ત્રાસો પાડતાં કિલ્લામાં ઘસ્યાં. સાયરેક્યૂસના સરદારો દુશ્મનોને શેહેરીઓથી, છૂટા પાડવા અચકત, નીવડ્યા અને શેહેરીઓને હારમાં

ગોઠવી ન શક્યા એટલે તેમણે તો બધું ગયું માની લીધું. આ સ્થિતિમાં તેઓ હતા અને એકેડીના પશુ દુશ્મનના હાથમાં જવાની ધારતી હતી એટલે બધાએ પોતાના વિચાર ડાયન ઉપર દોડાવ્યા; પણ બધા જ તેના અપરાધમાં આવ્યા હતા એટલે તેનું નામ લેવાની કોઈની છાતી ન ચાલી. આ મુશ્કેલીના સમયમાં સહાયક ધોડેસવાર લશ્કરમાંથી આવ્યા. “ડાયન અને તેના સ્પાર્ટન સિપાહોને સિઓન્ટીયમથી બોલાવો.” તેના નામનો ઉચ્ચાર થયો કે તુરત લોકોએ હર્ષનાદ કર્યો. તેઓ આંખમાં આંસુ લાવીને વિનંતિ કરી તેને પોતાનો સરદાર થવાને કહેતા હોય તેમ બોલાવા લાગ્યા; અણીના પ્રસંગ ઉપરની તેની બહાદુરી સંભારવા લાગ્યા; અને દુશ્મનની સામે ચ્હડવામાં જે બહાદુરી તે બતાવતો અને જે વિશ્વાસ તે તેમના અંગમાં સ્ફુરાવતો તે તેઓ યાદ કરવા લાગ્યા. મદદગાર લશ્કરમાંથી આકૉનાઇડિસ ટેલેસાઇડિસ હેલ્લાનિકસ અને ધોડેસવાર લશ્કરમાંથી બીજા ચાર એકદમ ભારતે ધોડે ચ્હડી ગયા અને સાંજ પડતાં સિઓન્ટીયમ જઈ પહોંચ્યા. તેઓ તુરત ડાયનના પગમાં પડ્યા અને આંખમાં આંસુ લાવી સાયરેક્યુસવાસીઓની દુઃખદ સ્થિતિનું વર્ણન કરવા લાગ્યા. સિઓન્ટીયમવાસીઓ અને તેના રક્ષકો તેમની આસપાસ વિંટાઇ વળ્યા; કારણ કે તેઓની ઉતાવળ, અને તેઓની વાતચિત કરવાની રીતભાત પરથી તેઓ કંઈક અસાધારણ કામ ઉપર આવ્યા હોવા જોઈએ એ અનુમાન સહજ થાય તેમ હતું.

ડાયને તુરત સભા બોલાવી અને બધા જલ્દી બેળા થયા કે આકૉનાઇડિસ અને હેલ્લાનિકસે સાયરેક્યુસની વિપત્તિનું દૂંકું બચાવ કર્યું; અને પછી પરદેશી સિપાહોને તેમણે ખમેલું અપમાન ભૂલી જવાની વિનંતિ કરી કહ્યું કે તમને અમે અપમાન આપ્યું છે તેના બદલામાં તમે અમારે માથે જે વીતાડો તે કરતાં વધારે અમારા અપકારના બદલામાં અમે ખમ્યું છે માટે કૃપા કરી અમારી મદદે આવો. જ્યારે તે બોલી રહ્યા ત્યારે ગંભીર ચૂપછાદી ફેલાઇ ગઈ, અને ડાયન ઉભો થઇ બોલવા જતાં આંસુને લીધે બોલી શક્યા નહીં. તેના સિપાહો, જેને તેમના સરદારની દિલગીરીથી બહુ લાગી આવ્યું તેઓએ તેને પોતાનો શોક ઢાંકી, બોલવાનો આગ્રહ કર્યો. તેણે પોતાનું મન શાંત કરી નીચે પ્રમાણે બોલ્યું કર્યું. “ મિત્રો અને મહારા વશાદાર સિપાહો! મેં તમને મહારા પોતાના વિષે વિચાર કરી ઠરાવ કરવા બોલાવ્યા છે. મહારા સિદ્ધાંત થઇ ચૂક્યા છે. જ્યાં સાયરેક્યુસ મરણ પથારીએ છે ત્યાં મહારા ઠરાવ બાબત શંકાનો અવકાશ નથી; જે એને બચાવી નહીં શકાય તો પછી હું ત્યાં ત્વરાથી પહોંચીશ અને મહારા સ્વદેશના ખંડેરોમાં પ્રાણવિસર્જન કરીશ. ત્હમરે શું કરવું એ બાબતમાં એક કમનશીબ અને અવિચારી શહેરને મદદ કરવા તમારી વૃત્તિ થાય તો જે શહેરને તમે જ બનાવ્યું કહેવાય તેને પાયમાલ થતાં અટકાવવા તમે સમર્થ થશો. પણ જે સાયરેક્યુસે આપેલા અપમાન આગળ તેને માટેની દયાનું કંઇ વજન ન હોય તો હું એટલું જ કહું છું કે ડાયનને તમે જે માથા બતાવી છે અને નિમકહલાલ નોકરી આપી છે તેના ધ્વિર તમને બદલો દેશે. બાકી એટલું જ નક્કી છે કે જ્યારે તમારે ખમવું પડ્યું હતું ત્યારે તમને મેં છોડ્યા નહતા તેમ જ અત્યારે મારા પાયમાલ થતા દેશને છોડી શકતો નથી.”

તેણે બોલ્યું પૂરું કર્યું ત્યાં તો તેની સાથે જવાની મરજી દેખાડવા સિપાહોએ

તાલીઓ પાડી એકદમ સાયરેક્યુસે ઉપડી જવાની માગણી કરી. તેમને તેડવા આવનાર ખુશીથી તેમને બેઠ્યા અને ડાખન અને તેના સિપાહો ઉપર આશીર્વાદ વર્ષાવવા પ્રાર્થના કરવા લાગ્યા. જ્યારે મડબડ બંધ થઈ ત્યારે ડાખને નાસ્તાપાણી માટે પોતાના માણસોને ઘેડી વાર રજા આપી અને પછી પૂછું રીતે સજ્જ થઈ હાજર થવાનું દરમાબંધુ; કારણ કે તેનો દરદો તે જ રીતે નીકળી પડવાનો હતો.

ડાયોનીસિયમના સિપાહો આખો દિવસ કચરવાણુ વાળી, નજીવી ખોટ સાથે સતત કિલ્લામાં પેસી ગયા. આ દેશ વખતના અવશ્યથી થયું ફરીને ખંદાર નહોં આવે એમ ધારીને વક્તાઓએ ડાખન અને તેના સિપાહોને દાખલ થવા ન દેવા માટે લોકોને સમજાવ્યા. અને તે પરથી સરદારોએ ડાખનને પોતાની કૃત્ય મોકુફ કરવા ફત મોકલ્યા. જ્યારે ઘોડેસવારશસ્ત્ર અને ગામના સંભારિત ગૃહસ્થોએ ડાખનને જમ બને તેમ જઈ આવવા વિનંતિઓ મોકલી. આવી રીતે એક પક્ષ બોલાવે અને બીજો મના કરે એવી સ્થિતિમાં ધીમે ધીમે આગળ વધ્યો અને રાતે જ પક્ષે તેને આવવાની મના કરેલી તેણે તેને દાખલ થતો અટકાવવા દરવાજો મોટો મુકી.

હવે નિષ્પત્તિએ કિલ્લામાંથી બીજો હુમલો કર્યો અને તેમાં આગલા વખત કરતાં વધારે સંખ્યા અને જોશ બતાવ્યું; કિંગ્ડોને બંધી તોડી નાંખી તેણે શહેરનો નાશ કરવા માંડ્યો. બંધકર કતલ આવી; પુરખો, સ્ત્રીઓ, બાલકોને હુમ્મી નાખરામાં આવ્યા; કારણ કે દુસ્મનનો હેતુ લૂટવા કરતાં વિનાશ કરવાનો હતો. ડાયોનીસિયસને પોતાનું રાજ્ય પાછું મેળવવાની આશા નહતી; પણ સાયરેક્યુસવાસીઓના પિયારને લીધે તેણે તેમને શહેરના ખંડેરોમાં પૂગ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો. એટલા માટે દરજ કરવામાં આવ્યો કે ડાખન મદદ લઇને આવી પહેાંચે ત્યાર પહેલાં શહેરને બાળી મુકવું, અને તે પ્રમાણે તેઓએ મથાણોથી પાસેના બાગને આગ લગાડી; અને દૂરના બાગપર બળતાં બાણ ફેંક્યાં. શહેરીઓ ત્રાસમાં અહીંથી તહીં નહામવા લાગ્યા. જેઓ આગમાંથી નહાસતા તેમને રસ્તામાં કતલ કરવામાં આવતા અને જેઓ કતલમાંથી ધરેલો આશરો લેતા તેઓ આગને લીધે તુરંત પાછા નીકળતા. પણ જાણ આગમાં બળી મુવા અને ધણા પોતાના ઘરના ખંડેરોમાં દટાઈ ગયા.

આ બંધકર દુઃખથી સર્વાનુમતે ડાખનને માટે દરજાજ ઉઘડ્યા. તેને જ્યારે દુસ્મન કિલ્લામાં પાછા ગયાની ખબર આવી ત્યારે તેણે ઉનાચન કરવી મુકી રીધેલી; પણ રહવા-રમાં ડેટલાક ઘોડેસવાર ફતોએ ફરી હજારો તેને ખબર આપી; તેમની મજી બીજા કેટલાક આવ્યા અને તમામથી એત્રણ તો તેની વિરુદ્ધ ચનારામાંથી પણ હતા; જેઓએ તેને એકદમ કુચ કરવા આમ્રહ કર્યો. આગ વધતી ગઈ તેમ હેરકલાઈસે પ્રથમ પોતાના બાઇને અને પછી પોતાના કાકાને ડાખનની મદદની માગણી કરવા મોકલ્યા. કારણ કે હવે દુસ્મનની સામા થવાની પોતાની સફિન રહી ન હતી. તે પોતે લાયક થયો હતો; અને શહેરનો મોટો ભાગ બળીને આખ થઈ ગયો હતો.

જ્યારે આ ખબર ડાખનને મળી ત્યારે તે શહેરથી સાગસાન માધલ છોટે હતો. સિ-પાહોએ તેણે વસ્તુસ્થિતિની ખબર આપી, સાવધાનીથી વર્તવાનો આમ્રહ કર્યો. આ પછી તો તેઓ દોડ્યા. અને રસ્તામાં તેઓને બીજા મળતા તે હજુ પણ જઈથી આ-ગ વધવાનો આમ્રહ કરતા હતા.

ડાયન એકદમ શેહેરમાં પહોંચ્યો અને પોતાના લશ્કરને દુશ્મન પર હુમલો કરવાનો હુકમ આપ્યો કે તે જોઇને સાયરેકંપસવાસીઓમાં હિંમત આવે. તે દરમિયાન તેણે પોતાના લશ્કરને છૂટા છૂટા ભાગમાં બહેંચી નાખી દુશ્મન ઉપર જૂદે જૂદે ટેકાણે હુમલા કરવાનો હુકમ કર્યો. તેના માણસોને મોખરે તે થયો અને ગરબડમાં આગળ વધ્યો ત્યારે સાયરેકંપસવાસીઓ તેને પોતાના કુલદેવતાનું ઉપનામ આપી તેને માટે માનતાઓ કરવા લાગ્યા અને પ્રાર્થનાઓ કરવા મંડ્યાં. તેના પરદેશી સિપાહોને તેઓ બંધુ તરીકે ગણવા લાગ્યા. આ વખતે ખંડીયેર અને કતલ થયેલાઓના શબના દગલા ઉપરથી બચમાં આગળ ચાલતાં ડાયનને જોઇને કોઇ એવો હિચકારો તો નહતો કે જે પોતાની જીંદગીને ડાયનની જીંદગી કરતાં વધારે કિમતી ગણે.

દુશ્મનના દેખાવમાં પણ કંઇક ભયંકર પરમાણુઓ હતાં. કારણ કે નિરાશાથી ઉન્મત્ત થઈ તેઓએ કિલ્લાની દિવાલોમાં સ્થાન લીધાં હતાં એટલે તેમની પાસે જઇ પહોંચવું મુશ્કેલ અને ભય ભરેલું હતું. પણ ડાયનના સિપાહોને વધારે નાઉમેદ કરનાર આગ હતી. જ્યાં જતા ત્યાં આગ તો હતી જ; અને દર પળે અર્ધી બળી ગયેલાં મકાનોની દિવાલો નીચે કચરાઇ જવાની તેમને બ્હીક હતી. આ બધી મુશ્કેલીઓમાં સાથે રહીને પોતાની હાર ન વૂટે તે માટે તેઓ અથાગ મહેનત ઉઠાવતા હતા. સાંકડી શેરી અને ઉંચી નીચી જગાને લીધે તેઓ ચોડા ચોડા જ લડી શકતા પણ તેઓ ઘણી બહાદુરીથી લડ્યા અને શેહેરીઓના તાબોટાથી ઉશ્કેરાઇને આખરે તેઓએ નિષ્ફાળાઈને ઉઠાવ્યો, અને તેના આદર્શો પાસેના કિલ્લામાં ભરાઇ ગયા. જે માણસો છૂટાં પડી ગયાં હતાં અને કિલ્લામાં જઇ નાં શક્યાં તેઓને કતલ કરવામાં આવ્યાં; પણ શેહેરની કમનસીબ હાલતને લીધે જીત પછી જે આનંદ આવે છે તે આનંદનો વખત ન હતો તેમ તે તે વખતે અસ્થાને હતો. બધાનો પ્રયાસ આગમાંથી જીવેલું અને તેટલું બચાવવાનો હતો અને આખી રાતની સખ્ત મહેનત પછી આગ એલવાઇ શકાઈ હતી.

સામાન્યવર્ગના પક્ષનો એક પણ વક્તા શેહેરમાં રહ્યો નહીં. તેઓના પલાયનથી તેઓએ પોતાનો દોષ કબૂલ કર્યો અને તેની શિક્ષામાંથી ન્હાસી છૂટ્યા; પણ હિરેકલાઇડિસ અને થીઓડોટિસ ડાયનને શરણ થયા. તેઓએ પોતાનો ગુન્હો કબૂલ કર્યો અને તેની પાસે માગી લીધું કે તેઓએ તેની સાથે ચલાવી હતી તેવી ફર વર્તણૂક તેણે તેમની સામે ચલાવવી નહીં. તેઓએ ઉમેર્યું કે જે તે પોતાના ગુસ્સાને દાખી દે તો તેના બીજા સહ-શણે સાથે તેની ક્ષમા ઉમેરાનાથી તેનું માન પણ વધશે; અને નિમકહરામને પણ માફી આપવાથી ઉદારતામાં તે બીજાથી મુક્તિ જશે. તેના મિત્રોએ એ કજીઆખોર માણસોને ન બચાવતાં પોતાના સિપાહોને સોંપી દેવાનો આગ્રહ કર્યો તે એમ જણાવીને કે તે ઉપરથી ખરા પ્રજ્ઞસત્તાક રાજ્યને જેમ જીલમગાર સત્તાધીશ તેમ જ સમયને અનુસરનાર પ્રજાની ક્ષણિક વૃત્તિઓ પ્રમાણે ચાલનાર પુરામતખોર પણ નુકસાન કરે છે તેવા લોકો ધટતી સજાએ પહોંચવાથી રાષ્ટ્રને લાભ થશે. છતાં ડાયન તેઓનો રોષ એકાદ કરાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો. તેણે કહ્યું “બીજા સરદારો ફક્ત લડાઇના વિષયોનો અભ્યાસ કરે છે; પણ મેં તો એકેડેમીમાં લાંબો વખત ફિલસૂફીનો અભ્યાસ કરેલો હોવાથી દેવ અને ગુસ્સાના પરમાણુઓને દાખી દેતાં હું શીખ્યો છું, અને મેં મારા વિચારો ઉપર જીત મેળવી છે

એમ સાબિત કરના માટે મહાશયી પુરુષો તન્ન દયા બતાવવી એ કાષ્ટ પૂરતું નથી પણ જેઓએ આપણું નુકસાન કર્યું હોય તેનાઓ પ્રતિ પણ ક્ષમા રાખવી જોઈએ જેમ કે હિરેકલાષ્ટિમ કરતાં યુદ્ધનામા અને નબળનીતિમા મ્હડતો છુ તેમ જ ન્યાયમા અને દયામા પણ તેનાથી ઉતરતા ન ચવાનો એ નિશ્ચય કર્યો છે, કારણ કે એ શુભોમાં મરમાઈ ભોગવવી એ જ ખરી મોટાઈ છે જીતના માન એ કદી આપણા પોતાના નથી, કારણ કે જો કે મરદાની કથાનો અર્થ તેમા છે તો પણ જીતમા ભાગ્યદેવીનો પણ થોડો ધણો હિસ્સો હોય છે જ હિરેકલાષ્ટિમ, નીચ, હનુમંજોર, અને નીમકદગમ હરો, પણ તેટલા માટે પોતાના ગુસ્સાને વધ ચર્ધ પોતાની પ્રતિષ્ઠા હાથને શુભાવવી શું ? એ ખરે જ નુકસાન કરતું એના કગ્તા ખમિના નુકસાનનો બદલો લેવો એ કાયદાની નજરે વધારે સારું છે, પણ વાર્તાત્મિક રીતે એ જાતે માનવસ્વભાવની નમગાઇના પરીણામ છે વળી એવી દુષ્ટતા તો ભણ્યે જ હશે કે જે નિરતંગની માયાથી જીતી ન શકાય ” આવા વિચાર અનુસાર હાથને હિરેકલાષ્ટિમને માફી આપી તેને જવા દીધો.

તેનું પ્રથમ કાર્ય કિલ્લાની આસપાસ ચણેલી દિવાનની મગમત કરવાનું હતું તેણે દરેક જોડેરીને દુકમ આપી કે એ દિવાન પાસે તેઓએ એક એક અણીદાર ચાલતો લઘુ આનવો. તે લાગ્યા પછી તેમને નિશ્ચિતિ મેળવના ઘેર મોકલ્યા અને રાતમા ને રાતમા પોતાના માણસોને લગાડીને કિલ્લાની આસપાસ બચાવના માથા ઉભા કરી દીધા અને સ્થવાગમા તે તૈયાર જોઈ શહેરીઓ તેમ જ દુશ્મનો આશ્ચર્યમા પડ્યા.

મુઠ્ઠુ પામેયાને ભૂમિદાહ દીધો અને લગભગ એ હજાર કેદીઓને દડ લઈ છોડી મુક્યા પછી તેણે શહેરીઓની એક સભા બોલાવી હિરેકલાષ્ટિસે દરખાસ્ત મુકી કે હાથનને જમીન અને નૌમસંન્ય બનેલો મુખ્ય સરદાર નીમવો આ દરખાસ્ત અમારવર્ગને પસંદ આવી અને પ્રજા એ પમાર ગ્રામીની તૈયારીમા હતી પણ પારીગરવર્ગ અને ખલાસીઓએ તેની વિરુદ્ધ થઈ મરજડ મચાવી મુકી ના. પરંતુ સરદારી હિરેકલાષ્ટિસના હાથમાથી જાય તે તેમને પસંદ ન હતું કારણ કે તેના સિદ્ધાંતો ઉત્તમ હતા તેથી નહીં પણ તે ન મ માણસ હતો અને તેમને પોતાની વૃત્તિ પ્રમાણે વર્તવા દેતો હતો તેથી હતું એ પરથી હાથને આશ્રય મુકી દીધો અને હિરેકલાષ્ટિસને નૌકા ઉપર સરદારી આપી પણ જ્યારે જનીનનાં સંસ્કાર વિભાગ કરનારી સ્ત્રીનાં અંગના આવી ત્યારે જાય તે તેમને સંસ્કાર વધો એટલું જ નહીં પણ એ વિષયનાં આગળ ચર્ચાગયેના બધા કાગલો તેણે જ કરાવ્યા આથી તે શરી પાડો લોડાની આખે મ્હલ્યો. હિરેકલાષ્ટિસે શરી આનો લાભ લીધો અને મેરસે નામા સિપાઈ અને ખનાનીઓની સભા આગળ જાનણ કર્યું તથા જાય નિરકુશ બનવાનો છંદો રાખે છે એમ તેના પર આરોપ મુક્યો. તે જ વખતે ફરેકસ નામના સ્પાઈનની મારફત હાથેનીસિપસ સાથે પણ છપે પત્ર વ્યવહાર ચલાવ્યો જ્યારે અમી વર્ગને આ બાબતની ખબર પડી ત્યારે લશ્કરમા વિભાગ થકી ગયા અને જોરામની તાણ શહેરમા જણના લાગી હતી તેમ સામે તરફથી હિરેકલાષ્ટિસ જેવા ધગ વગરના ધર્મીઓ અને લાલચા આદમીને પોતાની વિરુદ્ધ નીમવા દેવા માટે તેના મિત્રો પણ હાથનને કપડો આપવા લાગ્યા, એટલે હાથનની સ્થિતિ કંઈકી થઈ ગઈ.

ફેરેક્સ એમિન્ગ્ટમના ગુલામમાં મિએપોલિસ પાને તંબુ નાખીને પડ્યો હતો. આ ડાયને સાધરેક્યૂસવારીઓને બહાર કાઢવા પશુ તેનો હેતુ લાયક આસરની વાટ જોઈ મુદ્દમાં ન જોડવાનો હતો. આ પરથી હિરેકલાઇડિસ અને તેના બહારીઓએ અવાજ ઉઠાવ્યો કે ડાયન લાંબો વખત સરદાર રહેવાના હેતુથી વિચલ લંબાવે છે. એ પરથી પોતાની વૃત્તિની વિરુદ્ધ તે મુદ્દમાં જોડાયો અને હાંપો. એ હારથી તેને ઝાઝી નુકસાની ન થઈ અને તેની હાર સામા પક્ષની વધારે સારી બહાદુરીથી નહીં પરંતુ પોતાના લશ્કરમાં જ કાંઈ અણુસમજને લીધે હતી. એટલે પછી પોતાની પ્રતિજ્ઞા પાછી મેળવવાના હેતુથી તેણે પોતાના માણસોને ઉશ્કેરી શરી મુદ્દ કરવા માટે ગોઠવવા માંડ્યા. લાં સાંજ વખતે તેને ખબર મળી કે શહેરનો કબજો મેળવવાના હેતુથી હિરેકલાઇડિસ પોતાના કાફલા સાથે ઉપડી જવાનો છે. આ પરથી ઘોડેસવાર લશ્કરના બહાદુર અને ચપલ ભાગને સાથે લઈ તે એટલી ઝડપથી ઉપડી ગયો કે બીજા દિવસે સ્થવારના નવ વાગ્યામાં તો સાતસો ફ્લીન્ગ (આશરે ૮૦ માઇલ) કાપીને શહેરમાં દાખલ થયો. હિરેકલાઇડિસ પવનનો અને તેટલો લાભ લઈને નીકળ્યો છતાં મોડો પહોંચ્યો; એટલે પછી તેણે સમુદ્રમાં જ શ્વે ક્યું. હવે શું કરવું એ સંબંધી ચિંતામાં તે હતો ત્યાં તેને સ્પાર્ટન ગિસાઇલસ મળ્યો; જેણે તેને ખબર આપી કે આગળ જેમ ગાઇલિપ્પસ આવ્યો હતો તેમ આજે સિસિલીના સરદાર તરીકે સ્પાર્ટાથી તેને મોકલવામાં આવ્યો હતો. હિરેકલાઇડિસ આ સાંભળી ખુશ થયો અને પોતાના મિત્રવર્ગમાં બહાઇ મારવા લાગ્યો કે ડાયનનું બધું તોડવાનું સાધન તેને મળ્યું છે. અને તે જ વખતે સાયરેક્યૂસ એક દૂત મોકલી ગિસાઇલસને પોતાના સરદાર તરીકે આવકાર આપવાનું કહેવાયું; ડાયને જવાબ આપ્યો કે સાયરેક્યૂસ પાસે જોઈએ તેટલા સરદારો છે અને જો સરદાર તરીકે એક સ્પાર્ટનની જરૂર હોય તો તે પોતે સ્પાર્ટાના એક શહેરીનો હક ભોગવતો હતો.

ગિસાઇલસે ન્યારે જોયું કે સરદારીની આશા વ્યર્થ છે સારે પછી તે ડાયનને જાણે મળ્યો અને તેણે હિરેકલાઇડિસ અને ડાયન વચ્ચે સમાધાન કરાવ્યું. આ સમાધાન જળવવા માટે આકરા સોગદ લેવાયા અને તેના સાક્ષી તરીકે ગિસાઇલસ રહ્યો અને હવે પછી હિરેકલાઇડિસ એવશ નિવડે તો તેને મળ્યો પહોંચાડવાનું ગિસાઇલસે માથે લીધું. આ પછી સાધરેક્યૂસવાળાએ પોતાના નૌકાસૈન્યને રજા આપી; કારણ કે તેની પાછળના ખર્ચના પ્રમાણમાં ફાયદો બહુ થોડો હતો અને રાજદ્રોહનું તે મોટું સ્થળ થઈ પડ્યો હતો. તે વખતે તેઓ કિલ્લાનો પહેરો વધારે સખાઇથી જળવતા હતા અને કિલ્લાની આસપાસ બીજી દિવાલ બાધી હતી. કિલ્લાની અંદર વધારે વાર ખોરાકની તાલુ સહેલાઈ ન શકાયથી સિપાહો ગડગડ કરવા લાગ્યા; એટલે એપોલોક્રેટિસને ડાયન સાથે શરત કરવાની ફરજ પડી અને તેણે બધા હથિયાર અને દારૂગોળો સુદ્ધાંત સોંપી દેવાની માગણી કરી પણ એવી શરતે કે, તેને પોતાની મા અને બહેનો સાથે પાંચ નૌકાઓમાં આવી જવા રજા આપવી. ડાયને એ વાત મંજૂર કરી અને તે બધાં ડાયોનીસિયસને જઈ મળ્યાં. જેવાં તેઓએ બહાણના નાંગર ઉપાડી શટ સ્થગાવ્યા કે તુરત તે આનંદજનક દેખાવ જોવા આપ્યું શહેર બેગુ મળ્યું. આ દેખાવમાં તેઓ એટલા બધા મગ્ન થઈ ગયા કે આ દિવસ ન્યારે સાયરેક્યૂસ ગુલામગિરિમાંથી છુટું થયું સારે સોનાનો સરજ

હોયો તે જોવા ને લોકો હાજર નહતા તેઓ ઉપર તેઓ ગુસ્સે થયા ઇતિહાસમાં વર્ણવવામાં આવેલી બધી પડતીઓમાં ડાયોનીસિયસની પડતી સર્વથી મોટી હતી અને તેની રાજસત્તા પણ બહુ જાહેલી હતી એટલે પછી આના નજીક સાધનો વડે એ સત્તાને હોબી નાખનારને કેટલી ખુશી અને સતોષ ઉપજે !

‡ ડાયોનના મૃત્યુ પછી પાછા ડાયોનીસિયસ સાધરેક્યુસ પર ચઢી આવ્યો અને પોતાની સત્તા જમાવી, તેમાંથી ઇચ્છા સાધરેક્યુસનોએ કારિન્થથી યાદગોલિયનને બોલાવ્યો, અને યાદગોલિયનની સાથે કેંઈ ન આવવાથી આખરે ડાયોનીસિયસ શરણ થયો અને યાદગોલિયને તેને કારિન્થ મોન્ડી આપ્યો એ વિખત પ્લેટર્ક યાદગોલિયનના ચરિત્રમાં આપે છે કારિન્થ ગયા પછીને ડાયોનીસિયસનો હેવાલ પ્લેટર્કમાં નીચે સુનળ આપ્યો છે —

યાદગોલિયનની બહાદુરીથી એમણે જઈ તથા પોતાને ઇચ્છાવાની કેંઈ આશા ન હોવાથી ડાયોનીસિયસ આખરે શરણ આપ્યો અને યાદગોલિયને તેને થોડા પૈસા આપી એક બંદાણમાં કારિન્થ મોન્ડી દીધો X X X ન્યારે તે કારિન્થ પ્લેટર્ક ત્યારે ત્રીસમાંથી ધણા માણસો તેને જોવા અને તેની સાથે વાતચિત રવા આવતા કેટલાએક તેને ચિહ્નરતા અને તેટલા માટે તેની સાપ્રત સ્થિતિમાં તેનું અપમાન રવાના હોયું જ આવતા બીજા ટેલાએને તેની દયા આવતી અને તેઓ તેની સ્થિતિમાં દેવની વિચિત્ર ગતિનો દાખલો જોતા ને માણસ માત્ર થોડા વખત ઉપર સિસિનીનો ડાયરટ હતો તે જ અત્યારે કારિન્થમાં એક ખાટકીની દુકાને બેઠો બેઠો ગૂંપ્યા મારતો હોય, અથવા આખો ફિવસ અતરિયાને ત્યાં બેસી રહે, અથવા તો ખીંકામાં જઈને હલ ને દારૂ પીયે, અથવા નીચ વેશ્યાઓ સાથે રસ્તામાં કળિયા કરતો હોય, અથવા તો ગણીગણોના ગાયનની કે તાલની ભૂવ વિરે લાળા લાળા વિવાદ ચલાવતો હોય એ દેખાવ નસીબની વિચિત્ર ગતિનો ને તાદશ દાખલો આપતો હતો તેવા તે વખત સુધી કહી ઇતિહાસમાં મનુષ્યકૃત સાહિત્યમાં જોવામાં આવ્યો નહોતો.

કેટલાએક કહેતા કે તે સ્વભાવે આળસુ બાચલો, અને સ્વચ્છ હતો એટલે તે આવી હાલકી બાળતોમાં મરાયલ રહેતો બીજા કહેતા કે તે આવી હલકી પ્રવૃત્તિમાં મગ્ન રહેતો એ હેતુ પુર સર હતું અને તે હેતુ એ હતો કે કારિન્થવાસીઓને તેની તરફથી જઈ બહીંકું કારણ આપ્યું નહોતું કારણ કે જો તે પોતાની બહાવેલી દસાથી ચૂક જોવા બેસી રહે તો તે માટે લોકોને વહેમ જાય કે ફરી પાછો સત્તા મેળવવા માટે એ પ્રયત્ન આદરશે અને તેઓ કહેતા કે વહેમ ઉત્પન્ન થયા જ પામે નહીં એવી દુરુદતા અને નીચતાનો દોષ કરતો હતો પણ તેની કેટલીએક હક્તિઓ હતરી આવી છે તે બતાવે છે કે તેણે પોતાની પત્નીના સમયમાં પણ સ્વમાન બોધુ નહોતું, ક્યુકારસ ને સાધરેક્યુસની માફક કારિન્થનું આણું હતું ત્યાં તે ગયો ત્યારે તેણે એમ કહ્યું કહેવાય છે કે — અહીં પણ મુન્તા મ્હારા મનમાં નહોતું કે કોઈ અપરાધી જુવાનીઓ હોજ અને અહીં આવીને મ્હારા વડીલોની દૃષ્ટિથી મુકા થઈ શકે હોજ એવી લાગણી થાય છે કારણ કે તેના યુવાન પોતાના સમાવડિયા સાથે નિરકુશપણે વાતચિત કરી શકે છે ખરો પણ પોતાના મોટેરાઓને મ્હો દેખાડતા સહવાચ છે અને પણ માતુભૂમિ કારિન્થમાં એવા સ કાય થતો એ ટલે ત્યાં કરતા અહીં રહેવામાં વધારે આનંદ પડશે બીજા મર્થ પ્રસંગે અમુક પુરુષે તે સત્તાના શિખર પર હતો ત્યારે પ્લેટા વગેરેનો સહવાસ તેણે આપ્યો હતો તેને હૈરીને તેને તાણે માર્યો કે પ્લેટા પાસેથી તમે શું જાણ્યું શીખ્યા ? તેના ઉત્તરમાં તેણે જવાબ આપ્યો નસીબની ફેર વાયેલી દસા અમે આવી રીતે સહી શકીએ છીએ છતાં પ્લેટાના સહવાસથી અમને લાભ નથી એમ તમારાથી કેમ મ્હી શકાય ? ” કેટલાએકે તેને પૂછ્યું કે તમને ત્યારે પ્લેટા ઉપર આજુગમે કેમ પેદા થયો ? ત્યારે તેણે જવાબ આપ્યો કે નિરકુશ સત્તામાં ધણા દોષ સમાયેલા છે અને તેમાં સર્વથી મોટો દોષ એ છે કે ‘ ડાયરન્ટ ’ ના મિત્ર તરીકે જોઈ કહેવાય છે તેઓમાં પોતાને

એપોલોકેટિસ હંકારી ગયો અને ડાયન કિલ્લાનો કબ્જો લેવા ગયો ત્યારે તે આવે ત્યાં સુધી તેના કુટુંબની સ્ત્રીઓ વાટ નોંધ શકી નહીં પણ દરવાજા સુધી તેની સામે દોડી આવી. પ્રથમ એરિસ્ટોમેકિ આવી મળી. તે ડાયનના પુત્રને સાથે લેતી આવી અને તેની પાછળ અશુભ નયનથી એરીટિ આવી. તેના મનમાં ચિંતા હતી કે લાંબો વખત ખીજના ઘરમાં રહેવું પડ્યાથી તેનો ધણી તેને કાણ જાણે કેવો આવકાર આપશે. ડાયન પ્રથમ એરિસ્ટોમેકિને મેટયો, અને પછી પોતાના પુત્રને; અને તે પછી એરિસ્ટોમેકિએ નીચે પ્રમાણે કહી એરીટિને આગળ કરી. “તમારા દેશ નિકાલથી ડાયન ! અમે દુઃખી હતાં; તમારા પાછા ફરવાથી અને તમારી જીતથી અમે બધા ખુશી અને સુખી થયા છીએ, ફક્ત અપવાદમાં એક આ બાપડી છે જેને તમારી હયાતીમાં જ તેની મરજી વિરુદ્ધ ખીજને આપેલી જોવાનું કમનસીબ મહારા કપાલમાં લખેલું હશે. હવે તમે આહો તેમ ફરમાવવા સુખતિયાર છો તો આ કમનસીબ સ્ત્રીના સંબંધમાં તમે શું કહો છો ? એ તમને કયે સગપણે જોલાવે ? ધણી કહીને કે મામા કહીને ?” ડાયનને આ બાપણથી લાગણી થઈ આવી અને તેની આંખમાંથી આંસુ વહ્યાં. તેણે એરીટિને ધણી સ્નેહનું આલિંગન દીધું, પોતાના પુત્રને તેના હાથમાં મુક્યો અને પોતાને ઘેર જ્યાં તે રહેવા માગતો હતો, ત્યાં જવાનું તેને કહ્યું; કારણ કે તે શેહેર તેણે એકદમ સાયરેકસવાસીઓને હવાલે કર્યું.

હવે બધાં વાંતા તેની મરજી પ્રમાણે થયાં હતાં હતાં પોતાના સારા નસીબનો લાભ

સ્વતંત્ર મત જણાવનાર લાગ્યે જ કોઈ નીકળે છે અને એવા મિથ્યા મિત્રોએ જ પ્લેટો સાથેના મહારા સંબંધ તોડાવ્યો હતો.

એક દિવસ ડાયોનીસિયસને મળવા આવનાર એક માણસે, મસ્કરી કરવાના હેતુથી, તેના ઔરડામાં દાખલ થતાં જ ‘ટાયરન્ટો’ આગળ કરવાનો પ્રયત્ન છે તેમ, પોતાનો જલ્લો ખંખેર્યો. અને ડાયોનીસિયસે તેનો જવાબ કહ્યામાં જ દીધો કે “તમે ખૂબ જલ્લો કરો ત્યારે પણ એમ જ કરજો કે ઔરડામાનો સામાન કંઈ તમારી સાથે આવ્યો નહીં નય.”

એક દિવસ નિરાળાજી આવતી હતી તે દરમિયાન મેકિડોનના ફિલિપે વૃદ્ધ ડાયોનીસિયસનાં કરેલાં કાબો અને નાટકોનો વિષય કાઢી તેનો ઉપદ્રાસ કરવાના આશયથી કહ્યું કે “આ બધા માટે તેને અવકાશ કેમ મળતો ?” ડાયોનીસિયસે શેકડો જવાબ સંભળાવ્યો; “જે કાલ તમે અને હું અને આપણા જેવા લહેરીઓ શીશાના સાથમાં ગાળીએ છીએ તે કાલને તેમણે એ કાબો લખવામાં ઉપયોગ કરેલો.

ડાયોનીસિયસ કોરિન્થ આવ્યો ત્યારે પ્લેટો થોડા વખત પ્લેલાં મૃત્યુવરા યથેલો. પણ સીનોપિવાસી ડાયોનિસિસની તેને મુલાકાત થયેલી; પ્રથમ મુલાકાત વખતે ડાયોનિસિસે તેને કહ્યું “જીવવાને તને કેટલો થોડો હક છે ?” ત્યારે ડાયોનીસિયસે ઉત્તર વાળ્યો “મહારા દુઃખમાં તમને મહારી દયા આવે છે એ તમારા દયાર્દ્ર અતંકરણની નિરાની છે,” ત્યારે ડાયોનિસિસે ઉત્તર વાળ્યો કે “તુ ધારતો હોય કે હું ત્હારી દયા ખાકું” તો એમ નથી; ત્હારા જેવા ગુલામને તો ત્હારા બાપની માફક ‘ટાયરન્ટની’ કાંટાવાળી ગાંઠ ઉપર વૃદ્ધ થઈ ત્યાં જ મરવું ધટે છે તેને બદલે તું તો અહીં આવીને અમારી સાથે આનંદ અને સુખમાં રહે છે તેની મને તો રીસ પડે છે.”

ડાયોનીસિયસની કહાણીઓનો આ હેવાલ જીવનચરિતના વિષયમાં અપ્રસ્તુત અણુવો ન જોઈએ; તેમ જ વાચકોને ફિલિપ્પીનોસેદ માટે કુરસદ હોય તથા બીજા બાળતોના દળાણથી તેમનાં મન મુજબ હોય તેઓને એ અત્યંત પળ લાગવાનું જોઈએ—જ્યારેક ત્યારેક યદ્યપિયતંત્ર ચરિત.

તે પોતા માટે લેવા માગતો ન હતો. તેનું ખેલ કામ પોતાના મિત્રોને મતોપચાનું, સહાયકોને બદલે આપવાનું અને શેહેરીભાઈઓ તથા પરદેશી મિપાહોને મહેજબાનીની નિશાની આપવાનું હતું, અને તેમાં તેની ઉદારતા તેને તેની સક્રિયતા બહાલ લાગી ગઈ. તે પોતે તો સાદી કરકમરની રીતભાત રાખતો હતો અને તે રીતભાત માટે ખાસ કરીને આ વખતે તેની બહુ પ્રશંસા થઈ. કારણ કે તેના કામો અને તેની બહાદુરીના વખાણ સિસિલીમાં અને શ્રીસમાં બંને પ્રસંગો હતા; છતાં તેણે પોતાની રહેણીકરણ એવી ગંભીર હતી કે જાણે તે વિચારની મુશ્કેલીઓ અને જોખમો ખેડવા પછી દરેક જાતના મોજશોખનો પોતાને હક હોય એના નિવારના સિપાહો સાથે નહીં, પણ પ્યેટોની સાથે એકેડેમીની કરકમરની સાદાઈમાં રહેતો ન હોય એમ લાગતું. પ્યેટોએ તેને લખેલું કે હવે આખી સુધરેલી દુનિયાની નજર તારા પર છે. છતાં તેની નજર તો એક જ શેહેંગના અમુક ભાગપર હતી અને તે પ્યેટોની એકેડેમી હતી. તેને ખબર હતી કે એ મહાન પરીક્ષકો તેના મહાન કાર્યો, તેની બહાદુરી કે તેની જીતની દરકાર નહીં કરે તેટલી તે સંપત્તિમાં કેવો સંયમ બતાવે છે તથા મહાન હોદ્દા ઉપર તે કેવી વર્તણૂક બતાવે છે તેની દરકાર કરશે તેમ જ સામાન્ય લોકવર્ગ સાથેની વાતચિતમાં ગૌરવ મુકી દેવાની આ પ્રસંગે જરૂર હતી છતાં તેણે પોતાનું સ્વાભાવિક ગૌરવ છોડ્યું નહીં. જો કે આપણે જાણી ગયા તેમ તેની તે ટેવ માટે પ્યેટોએ તેને કપડો આપી કહ્યું હતું 'એ જાતનું ગૌરવ એ એકાતવાસનું સહચારી છે'. ખરેખર, એની જાતની નમ્રતા તેના સ્વભાવથી પ્રતિકૂળ હતી, અને વળી સાયરેક્યૂસસી-ઓ અભિમાની, લપટ અને બેશરમ થઈ ગયા હતા તેને પોતાના દાખલાથી સુધારવાની તેની આકાંક્ષા હતી. હિરેકવાઈસે ફરી તેની વિરુદ્ધ પગલા બરવા માડ્યા. હાથને તેને અમલદારમહાળ આગળ બોલાવી મગાવ્યો, તેનો તેણે જવાબ મોકલ્યો કે તે એક ખાનગી આસામી તરીકે પ્રજામહાળની એકમાં હાજર ગેઝે એ પછી તુરત તેણે હાથ ઉપર આરોપ મુક્યો કે તે કિંવો તોડી પાડવાની અને વૃદ્ધ રાજાની સિયસના રાખને ઘર-માથી કાઢી ફેંકી દેવાની વિરુદ્ધ થયો હતો તથા પોતાના શેહેરીઓની અનગણના કરી કો-રિન્થથી સવાહકારો તથા અમલદારોને બોલાવતો હતો. એટલું ખૂં કે ગજસત્તાનું રૂપ ગોઠવવામાં તેણે કેટલાએક કોરિન્થવાસીઓની* મયાદ લીધી હતી. તેનો હેતુ પ્રજાચામ-નની અનિયત્રીત મત્તા ઉપર અકુશ મુકી સ્પર્ધા અથવા ક્રીડની ગજમત્તાના જેવું ધોરણ સ્થાપવાનો હતો, કારણ કે પ્યેટો કહે છે તેમ સર્પાનું પ્રજાચાસન એ કોઈ પણ જાતનું બ્યવ-સ્થિત શાસન નહીં પણ શાસનોનું બજાર હોઈ કેવળ અબ્યવસ્થિત છે.† સ્પાર્ટન રાજા-

* 'સાઈરેક્યૂસ' કોરિન્થનું સ્થાપિત સંસ્થાન હતું, એમને દરેક મુઠ્ઠીની વખતે પુત્રીશત્રય માતૃશત્રય પાસેથી સવાહ અને મદદ મેળવે એવો શીકનો રિવાજ હતો તેમ હાથને ક્યું તે બ્યાન્ની જ હતું.

† પ્યેટોનું વિષયિક ૮ પા ૫૫૭ "પૂર્વ પ્રજાસત્તાક રાજ્યમાં દરેક મનુષ્યને ખુશી પડે તે જાણવાની તથા કરવાની છટ હોય છે, અને તેટલા માટે તેવા રાજ્યમાં મનુષ્યસ્વભાવના નફા નફા નમૂના મળી આવે છે માટે પ્રજાસત્તાક રાજ્ય એ બધારણેના એક બનર જેવું છે જેમાંથી દરેક આદમી પોતાને પસંદ પડે તે નમૂને લઈ ને સિદ્ધાંત પર પોતાનું રાજ્ય સ્થાપી રાશે" રાજાઓ બર્કેનું દેવ્ય રેજીસ્ટ્રેશન (પ્રજાસત્તાક સંસ્થામાં) બદલે મધ્યમ માટે ને અપચર આવે છે તેનો દરેક જાણે છે. પાંચે એવો આવે છે, કાં ૧ કે સનાને દરપદાય

શાસન એ એક શામન અને પ્રજાશાસનનું મિશ્રણ છે, અથવા વધારે વાસ્તવિક કહીએ તો તે એક શિષ્ટશામનનું રૂપ છે. ડાયનને ખબર હતી કે કોરિન્થમાં શિષ્ટશાસન આવતું હતું અને લોકવર્ગના હાથમાં સત્તા બહુ થોડી હતી. તે જાણતો હતો કે તેના પ્રયત્નોમાં મોટી સુરક્ષાઓ દિરેક્ટાઇડિસ ઉત્પન્ન કરશે. તે જાણતો હતો કે દિરેક્ટાઇડિસ કશું આ-ખોર, અનિશ્ચિત મનનો અને તોફાની હતો અને તેટલા માટે, આટલા વખત સુધી તેણે તેને બચાવ્યો હતો છતાં હવે તેને દૂર કરવાને જેઓએ મક્કાહ આપી હતી તેને તેણે સોંપી દીધો, તેઓએ તેનું ઘર ફેડી અદર જઈ તેના પ્રાણ લીધા; તેની કતલથી પ્રથમ તો શેહેરીઓ ગુસ્સે થયા, પણ જ્યારે તેઓએ જોયું કે ડાયને તેની જુનિદાહની ક્રિયા ધામધૂમથી કરી, પોતાના સિપાહોની દુકડી સાથે તે જાતે હાજર રહ્યો અને તેનાપર તેણે જ અવસાન વ્યાખ્યાન આપ્યું ત્યારે પ્રજાનો રોષ શમ્યો. અને તેઓ સમજ્યા પણ ખરા કે જ્યાં સુધી ડાયન અને દિરેક્ટાઇડિસની સ્પર્ધા ચાલતી હતી ત્યાં સુધી શેહેરને જંપ વળે તેમ નહતું.

ડાયનનો કેવીપ્પસ નામે એક એથ-સવામી ભગ્ન હતો અને તેનું પ્રથમ ઓળખાણ પેટ્રો કહે છે કે કોઈ જાતના જ્ઞાનને લીધે નહીં પણ તેણે ડાયનને અમુક ધાર્મિક શુ-ખ્ત ક્રિયાઓમાં દાખલ કરેલો તે પરથી થયેલું. આ માણસ લશ્કરમાં ડાયનની સાથે જ હતો અને તેને બહુ માન મળતું. સાઇરેક્યૂસ મામે નીકળી પડવામાં તે પ્રથમ હતો અને દરેક યુદ્ધમાં પોતાની બહાદુરી માટે તે જાણીતો થયો હતો. તેણે જોયું કે ડાયનના સુ-ખ્ય રનેહીઓ વિગ્રહમાં મગધ ગયા છે, અને દિરેક્ટાઇડિસના મૃત્યુ પછી લોકવર્ગનો કોઈ નિયામક ન રહ્યો, અને વળી પોતાને લશ્કરની અદર ઘણું માન મળતું હતું તે પ-રથી પોતાના હિતકારકની હદગી સામે તેણે નીચ કાવતું રચ્યું. તેનો લોભ સિસિલીના મરદાર થવાનો હતો જેકે બીજા કહે છે કે આ કાવતું રચવાનું કારણ તેની મહેત્વાકાંક્ષા નહીં, પણ તેને વીરાટ દેવન્ટ લાય મળી હતી એ જ હતું. તેણે નીચે પ્રમાણે યુક્તિ કરી લશ્કરમાં ડાયન વિરુદ્ધ જે કાંઈ બોલાવું તે અથવા બીજા સિપાહોને બોવતાં સાંભળવાનો તે દોષ કરતો તે બધાની તે હમેશા ડાયનને ખબર આપતો. આથી કરીને તેના ઉપર ડાયનનો વિશ્વાસ બેઠો અને તેને બધા સાથે ખાનગીમાં વાત કરવાની છૂટ હતી, એટલું જ નહીં પણ ડાયનના ખાનગી શત્રુને શોધવાને ગમે તેની સાથે ડાયનની વિરુદ્ધ બોલવાની પણ છૂટ હતી. એથી કરી એણે થોડા વખતમાં બધા અસત્વૃષ્ટ અને દ્રોહી લોકોનું ટોળું પો-તાની આસપાસ ભેળું કર્યું અને જે કોઈ વિરુદ્ધ વિચારનો માણસ ડાયનને ખબર આપતો કે તેનો વિશ્વાસઘાત થાય છે તો ડાયન તે માનતો નહીં, કારણ કે એ બાબત ઉપર કેવી-પ્પસ સાથે પોતાની સમજાણતી થઈ ગયેલી હતી એ સુજળ જ તે વર્તતો હશે એવું ડા-યન ધાર્યા કરતો હતો.

જેમ વધારે પુરુષો હરે તેમ તેની વિરુદ્ધ મત તેટલા પ્રમાણમાં બોલા થાય છે, અને સામા જા-નવામાં તેઓના ામનો તેમનો પોતાનો સુવિચાર હોય છે જ, એટલે એક સપૂર્ણ પ્રજાસત્તાક શાસ્યતા જેવું બેશરમ જગતમાં બીજું કંઈ નથી જેમ એ બિલકુલ બેશરમ છે તેમ જ એ બિ-લકુલ નિર્ભય છે સમગ્ર પ્રજા કદી વાક નથી શકે જ નહીં, એટલે પછી તેને શિક્ષા કરનાર કોઈ હોઈ શકે જ નહીં.” વગેરે

એ પુત્રીઓને મારી નાખી ને બધી બાબતો વિગતવાર મેં ટાઇમોલિયનના* ચરિત-
માં જણાવી છે.

● ટાઇમોલિયન—કારિન્યનો એક સ્વદેસ બજારીર જીવનનીમા તેનો બાઈ કારિન્યનો ટાયરંટ
યવા પ્રયત્ન કરેનો હતો તે તેના નાણુવામાં આવવાથી પેતાના બે મિત્રો સાથે તે તેની પાસે
નથો અને માતૃભૂમિની સ્વતંત્રતા બળવવા તેને સમત્તવવા પ્રયત્ન કર્યો, પણ એ પ્રયત્ન મિથ્યા
ગયો એક તેણે પોતે ને પોતાના બાઈતું ખુન કરાવ્યું; ત્યાર પછી સાઈરેઈયુસ વગેરે તરફથી મ-
દદતુ માગું આવતાં તેને સરદાર નીમવામાં આવ્યો અને તે યોગ્ય સૈન્ય સાથે મદદી ગયો તથા
સાઈરેઈયુસ છત્તી કિલ્લો જમીનમેસ્ત કરી ત્યાં પ્રજાસત્તાક સંસ્થા સ્થાપી. કાયેંછનિયન લશ્કર
સિસિલી લેવા મદદી આવેલું તેને સખ્ત હાર આપી અને પછી હટકીમા ન્યાં ન્યાં ટાયરંટો
હતા ત્યાં ત્યાં તેમને હાંડી દહાડી પ્રજાસત્તાક સંસ્થાઓ સ્થાપન કરી ટાઇમોલિયન ઇ. પૂ. ૩૪૪
માં સિસિલી કાઠે હત્યો કાયેંછના લશ્કરે સિસિલીપર મદદાઈ કરી ઇ. પૂ. ૩૩૩. ટાઇમોલિયને
કાયેંછનિયનોને હરાવ્યા તે કાઈનિસ્સ નદીની વચ્ચમાં તેનું લશ્કર સત્રુના લશ્કરના પ્રમાણમાં
પણું નહાતું હતું પરંતુ દેવયોગથી એક મોટું તોફાન થયું તેના અસહ્ય પવનની સામે રહી
કાયેંછનિયનોને લઈવું પડ્યું અને તેઓનો નાશ ગયો પછીના વર્ષમાં કાયેંછ ટાઇમોલિયન સાથે
સંધિ કર્યો અને સિસિલી કાયેંછના સ્વયંથી મુક્ત થયું. ઇ. પૂ. ૩૩૩ માં તો ટાઇમોલિયન મરી
ગયા. એટલે એના જીવું દેંડ વસાવ્તી, અને જ્ઞાનંત્રણની મોટી મેરામાં જાળવામાં આવેલું
ચરિત દનિદાસમાં બીજું મળેલું મુશ્કેલ છે.

એલેક્ઝાંડર.

હવે અમે એલેક્ઝાંડર અને પોમ્પીને હરાવનાર સીઝરના ચરિત્રો આરંભીશું. અને પ્રથમથી કહેવા રાજ લંછને છીએ કે એક તો વિષય બહુ વિસ્તીર્ણ છે અને બીજું અમારો ઉદ્દેશ ઇતિહાસકનો નથી પણ ચરિત્રલેખકનો છે, એટલે અમે અમારા વૃત્તાંતમાં બધા બનાવો અને વિગતવાર તપસીય દાખલ કરવાને બદલે અમારા ઉદ્દેશને ઉપયોગી, ટૂંકા સંારાંશ જ આપીશું. માણસના ગુણદોષાદિ જાણવા માટે ઘણી વાર એવું બને છે કે તેનાં સુપ્રસિદ્ધ પરાક્રમો જેવાં કે મોટા ઘેરાઓ અને યશસ્વી લડાઈઓ એ સર્વ કરતાં તેનાં યોદ્ધાં નબળીતાં કૃત્યો અને તેની મગ્નક મશ્કરી કે સાધારણ વાતચિતમાંના શબ્દો વધારે ઉપયોગી થઈ પડે છે. ચીતારાઓ જેમ છળી રચતાં શરીરના બીજા ભાગો કરતાં ઉત્તમાંગને માટે અને તેમાં પણ ખાસ આંખોને માટે અત્યંત કાગજી રાખે છે; કેમકે છળી મળતી આવશે કે નહીં તેનો બધો આધાર એ ભાગો ઉપર છે; તેમ અમે પણ એમની કારકીર્દીનું તારીખવાર અને સંપૂર્ણ બધાન રચવાનું બીજાઓ માટે રહેવા દઈ તેમના સ્વભાવના રૂપ ગુણ આખેદૂબ ચીતરવા મથીશું.

એલેક્ઝાંડર એના પિતા તરફથી હર્ક્યુલિસના વંશ જ કેરેનુસનો* અને તેની માતા તરફથી ઇએક્સના વંશજ નીઓપ્ટોલીમસનો વંશજ હતો. એનો પિતા દ્વિલિપ બ્યારે બહુ ન્હાની વયનો હતો ત્યારે સેમેથેસમાં ત્યાંના ગ્રામ બકોના મંડલમાં દાખલ થયો હતો. એલિમ્પિયાસ પણ એ મંડલમાં ભળી હતી. એમ બેનો સમાગમ થતાં દ્વિલિપને તેના ઉપર સ્નેહ થયો અને તેનાં માખાપ ગુજરી ગયેલાં હતાં એટલે તેના બાઈ એરિમ્બસની અનુ-મતિથી તે તેણીને પરણ્યો. એમનો દાંપત્યસંબંધ શરૂ થયો તેની આગલી રાતે એલિમ્પિયાસને સ્વપ્ન આવેલું કે તેના શરીર ઉપર એક વજ્ર પડ્યું, તેથી એક મોટી આગ લાગી, અને એ આગ હોલવાતા પહેલાં તેના બડકા ચારે તરફ બહુ આધા ફેલાયા. યોદ્ધા વખત પછી દ્વિલિપને પણ સ્વપ્ન આવ્યું કે તેણે રાણીના ગર્ભાશયને એક સિંહની આકૃતિવાળી મ્હોર વડે બંધ કર્યું. ઘણાખરા ભવિષ્યદષ્ટાઓએ આનો અર્થ એ કયો કે એલિમ્પિયાસની ચાલ વિશે શક આણુવા જેવું કંઈ કારણ હોયું જોઈએ, અને તેમણે એ બાબત તપાસ રાખવાની શિલિપને સલાહ આપી. પણ એક ભવિષ્યદષ્ટાએ એવો તર્ક કયો કે ખાલી વસ્તુ ઉપર મ્હોર સીકા કરાતા નથી, માટે રાણીને ગર્ભ રહ્યો છે, અને મ્હોર ઉપર સિંહની આકૃતિ હતી માટે સિંહસમાન શરો અને સાહસિક પુત્ર નીવડશે; એ જ એ સ્વપ્નનો ખરો અર્થ.

એક વાર એલિમ્પિયાસ સુતી હતી ત્યારે તેની પથારીમાં સર્પ પડેલો જેવામાં આવ્યો હતો. વિશેષ કરીને આ કારણને લીધે દ્વિલિપનો તેના ઉપરનો ભાવ ઓછો થયો અને તે એટલે સુધી કે તે પછી તે એને અત્રાસે કનચિત જ જતો. તેના મનમાં એમ

* (કેરેનુસ) હરક્યુલિસની પેઢીએ ઉતરી આવેલ સોળમો રાજ. તેણે ઈ. પૂ. ૭૬૪ માં મેકેડોનિયા સર કર્યું અને તેની પછી બાવીશમી પેઢીએ એલેક્ઝાંડર થયો. તેની માતા તરફની વંશાવલી આટલી બધી નિશ્ચિત નથી.

આ કાવત્રું રચાતું હતું ત્યાં ડાયનને એક ભયંકર રાક્ષસી દેખાય નજરે પડ્યો. તેના ઘર આગળના ઝરખામાં એક દિવસ સાયંકાળે તે વિચારસ્ત થઇને બેઠો હતો ત્યાં એકદમ કંઈક અવાજ સાંભળી તે ચમક્યો. અને પાછું ફરી જોતાં ઝરખાને સામે છેડે એક કદાવર સ્ત્રીને નાટકોમાં ભૂતડાંઓના વેશ આવે છે તેવા વેશમાં જમીન વાગતી જોઈ. આથી આશ્ચર્ય અને ભયમાં પડીને, તેણે પોતાના મિત્રાને બોલાવ્યા અને તેમને પોતાની સાથે સ્વાતું કહ્યું. તેનું મન અસ્થિર થઈ ગયું અને તેને ભય લાગ્યો કે જો તે એકલો પડે તો રખેને એ દેખાવ ફરીને દેખાવ. પણ એ દેખાવ ફરીને તેણે જોયો નહોતો. આ પછી તુરત તેનો એકનો એક દોકરો જો હવે મોટો થઈ રહ્યો હતો તેણે નજીવ કહી આમાં ધરતી અગાસીમાંથી પડતું મુશ્કું અને તે તત્કાળ મરણ પામ્યો.

બ્યારે ડાયન આ ગમગીનીમાં હતો ત્યારે કેલીપ્પસ પોતાનું કાવત્રું પાકે પાયે લાવતો હતો. અને આ હેતુથી તેણે ગામમાં અથવા ફેલાવી કે ડાયન હવે નિર્વંશ થયેલો હોવાથી તે પોતાની બહેનના પુત્ર અને તેની સ્ત્રીના બાણેજ ડાયોનીસિયસનો પુત્ર એપોલોક્રેટિસને દત્તક લેવાનો છે. તેના કાવત્રાનો વહેમ ડાયન, તેની બહેન, અને તેની સ્ત્રી બધાંને ગયો. ડાયને હિરેકલાઈડિસના પુત્રની પોતાની કીર્તિને ડાઘ લગાડ્યો હતો તેની પણ, આપણે ધારી શકીએ કે, ચિંતા હતી. અને તે ઘણી વખત કહેતો કે દુશ્મનની બ્હીકમાં જ માત્ર નહીં, પણ મિત્રો તરફ વહેમની નજરથી જોઈને જીવનું તે કરતાં હજાર મોત વધારે બલ્કાં છે અને તે કરતાં તો ખુનીની આગળ પોતાની છાતી ખુદી મુકવા તૈયાર હતો.

બ્યારે કેલીપ્પસે જોયું કે ડાયનના કુટુંબની સ્ત્રીઓ તેને વિષે વહેમાઈ ગયેલી ત્યારે પરિચ્છામની શંકા લાવીને તેણે આંખમાં આંસુ આણીને પોતાની નિર્દોષતા જણાવી અને પોતાની નિમકહલાલીની તેમને ખાત્રી આપવા તેઓ માગે તેવા સોગંદ લેવાની તૈયારી બતાવી. તેઓએ તેને જે મહા શપથ લેવાનું કહ્યું તે નીચે પ્રમાણે હતા. તેમાં શપથ લેનાર સીડીસ અને પ્રોસરપાઇનના દેવળમાં જઈ કેલીપ્પસે ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરી પ્રોસરપાઇનનો કિરમજી જન્મે પ્હેરી લે અને હાથમાં સળગાવેલી મશાલ લઈ પછી સોગંદ ખાય, આ બધું બિલકુલ અચકાયા શિવાય કેલીપ્પસે કર્યું. અને તે એટલો બધો નાસ્તિક હતો કે તે દેવીના ઉત્સવનો દિવસ તે જ તેણે પોતાનું કાવત્રું પાર પાડવાનો દિવસ ઠરાવ્યો. એ દેવીની પૂજનની ગ્રામ ક્રિયામાં ડાયનને દાખલ કરનાર તે પોતે જ હતો એમ પણ આપણે સંભારીએ એટલે કેલીપ્પસના પાતક કરતાં વધારે ઘેર પાપ હોઈ શકે જ નહોતો એ આપણા ખ્યાલમાં આવશે.

આ કાવત્રામાં ઘણું જણુ ભળ્યા હતા. ડાયન પોતાના મિત્રો સાથે મિજબાનીના ઝોરડામાં બેઠો હતો ત્યાં દગાખોર ઘરમાં પેદા અને થોડાકે બારણાં બંધ કર્યા અને બીજાઓએ બારીઓ વાસી. મારાઓ જે સર્વ એકિન્થસના રહીશ હતા તે કંઈ પણ હથિયાર વગર સાદા પોપાકમાં અંદર પેદા જોડો બહાર હતા તેઓએ બારણાં બંધ કર્યા. તે પછી મારાઓ ડાયન ઉપર પડ્યા અને તેને ગુંગળાવી મારવા લાગ્યા; પણ તેમાં ક્ષતેહ ન મળવાથી તેઓએ એક તલવાર મગાવી પણ કોઈ બાર ઉધાડી શક્યું નહીં; કારણ કે ડાયન સાથે તેના ઘણા મિત્રો હતા. પણ તે મિત્રોએ દરેકે માન્યું કે ડાયનને મરવા દેવાથી

આપણે સહીસલામત બચી શકીશું, એટલે તેઓએ કંઈ જ ન કર્યું. થોડો વખત એવી રીતે વાટ જોયા પછી લાયકોન નામના સાયરેક્યુસવાસીએ એક બારી વાટે એક ન્હાની તલ્લવાર આપી અને તે તલ્લવારથી તે બેભાન થયેલાનું માથું તેઓએ વધરયાન ઉપર બલિને કાપે છે તેમ ઉગડી દીધું. તેની બહેન અને તેની સગર્ભા સ્ત્રીને તેઓએ કેદ કર્યા; જ્યાં તે કમનસીબ સ્ત્રીએ એક પુત્રને જન્મ આપ્યો; જેને ચોપ્રાદરોની સંમતિથી જીવતો રહેવા દેવામાં આવ્યો. કારણ કે કેલીપ્પસને પોતાના કામમાં ખીજું કંઈ સસ્તું તેમ ન હતું.

ડાયનના ખૂન પછી સાયરેક્યુસની રાજસત્તા કેલીપ્સસના હાથમાં આવી અને તેણે એથન્સવાસીઓ પર પત્ર લખવાની હિંમત કરી: અગર જે કે વાસ્તવિક રીતે પોતાના અન ઘાતાના મારનાર તરીકે તે પાતકી હોવાને લીધે દેવોની ખ્હીક પછી ખીજાદરજ્જનની ખ્હીક તેને તેમની જ હોવી જોઈએ; પણ એથન્સના મુલકને માટે વાસ્તવિક રીતે કહેવામાં આવ્યું છે કે જેમ તે દેશમાં સર્વોત્તમ મધ અને સર્વથી કનિલ એર ઉત્પન્ન થાય છે તે જ નિયમ પ્રમાણે એથન્સનાં ઉત્તમ પુરુષો જેમ માનવજાતને મોખરે બેસે એવા હોય છે, તેમ જ તેના હલકા માણસોના કરતાં દુનિયાના તલ ઉપર કોઈ વધારે નીચ પણ નહીં નીકળે. દેવોએ કેલીપ્પસની જીત લાંબો વખત ટકવા દીધી નહીં; કારણ કે કેટેના લેવા જતાં તે સાયરેક્યુસ બોઈ બેઠો: જે ઉપરથી વાત ચાલે છે કે તે બોલ્યો કે “મેં તો એક નગર-રાજ્ય બોધને એક રમકડું માત્ર મેળવ્યું”. તે પછી મેસ્સેનાના ઘેરામાં તેનાં બધાં માણસો કપાઈ ગયાં: જેમાં ડાયનના મારાઓ પણ હતા. સિસિલીના કોઈ શહેરમાં તેને પેસવાની મના થયેલી હતી; કારણ કે તેને બધા ધીક્કારતા હતા એટલે તે ઇ-ટલીમાં ગયો અને ત્યાં હીજીઅમ સર કર્યું; પણ તે લાંબા વખત સુધી પોતાના નોકરોને પગાર આપી શક્યો નહીં. એટલે જે તલ્લવારથી ડાયનનું ખૂન કર્યું હતું તે જ તલ્લવારથી -અને કદમાં તે સ્પાર્ટન તલ્લવાર જેવી ન્હાની હતી તેમ તેના પર સાઈ નક્સી કામ કરેલું હોવાથી ઝટ ઝાળખાય તેવી હતી-લેપ્ટાઇનિસ અને પોલીપકોને તેનો જીવ લીધો. આવી રીતે પોતાના પાપનો યોગ્ય બદલો: તેને મળ્યો.

જ્યારે એરિસ્ટોમેકિ અને એરીટિને બંદીખાનેથી છોડવામાં આવ્યાં ત્યારે ડાયનનો એક મિત્ર નામે આઇસીટિઝ તેમને ઘેર લઇ ગયો અને તેમની સારી બરદાસ્ત કરી, પણ પાછળથી ડાયનના દુસ્મનોની શીખવણીથી તેમણે તેમને સ્પાર્ટા મોકલવાને બદલે એક બહાણ પર મ્હડાવ્યાં; પણ ખાનગી રીતે ખલાસીઓને સૂચના આપી કે તેમને મારી તેમનાં શરીરને દરિયામાં ફેંકી દેવાં. આ નીચ માણસને પણ તેના કામનો બદલો મળ્યો. કારણ કે તેને ટાઇમોલિયને પૂરો કર્યો અને ડાયનનું વેર લેવા સાયરેક્યુસવાસીઓએ તેની

આબ્દુ હોય કે ઓલિમ્પિયાસ તેના ઉપર કંઈ નહીં કર્યું, અગર મોઢ દેવ તેણીના ઉપર આશંક છે એવી દર્શવના પણ તેણે કરી હોય પણ ટેલોક આ દફીકતને જુદુ રૂપ આપે છે તેઓ કહે છે કે એપાઇરસની ત્રીઓ પ્રાચીનકાનથી ઓરિયુસની ગુપ્તભક્તિની ક્રિયાઓ અને બેક્સના બક્તિપથની ઉચ્ચત્ત્વ ઉત્સવક્રિયાઓ ઉપર બહુ જાણ હતો અને ઓલિમ્પિયાસ એ ઉત્તેજન બક્તિમાર્ગની બહુ જ રમીવણ હતી તથા તેની ક્રિયાઓ અને નૃત્યોમા જ્ઞેનારને વિશેષ તાત્પર્ય અને બધ ઉત્પન્ન થાય એટલા માટે પોતે તે કરતી તે દરમિયાન મોટા પાળેલા સપા પાને ગમતી, જે પછીનાર ત્યા રાખવામા આવતા વેલાઓ, પખાઓ અને બીજી સામગ્રીમાથી દેખા દઈ તથા બક્તિનીઓમાથી કામના બાલા અને મોઢના હાથ સાથે લપેટાઈ તેણીના આશય સંપૂર્ણ કરતા

પણ ફિલિપે તેણીની સાથે સુનેતો સર્પ જોયો એટલે તેણે એપોલો દેવને પૂજા કરવા ડેશી માલુસ મોન્દ્યો કહે છે કે તેને જનાબમા જ્યુપિટર—એમનને પોતાનો ઇષ્ટદેવ ગણવા અને તેને ઉપહારો અર્પણ કરવા આજા થઈ વળી કહે છે કે બાગ્ધુની તડમાથી જે આપે તેણે સર્પરૂપી દેવને પોતાની રાખામા જોયો તે ટુગી ગઇ એક જણ લખે છે કે એલેક્ઝાન્ડરની પ્રથમ ત્યાગ વખતે ઓલિમ્પિયાસ ટેને રમ્તે તેને નિદાય કરના તેની સાથે ગઇ હતી, તે દરમિયાન તેણે પુનને તેનો પીતા કયો દેવ છે તે વિશે ગુપ્ત મંત્રા આપી હતી, અને એક દેવાશી વીરને ઘટે એવા પગલો કરના તેને ઉચ્કેર્યો હતો પણ વળી બીજાઓ કહે છે કે આવી વાતોને તે તદ્દન ખોટી અને દેવોને અપમાનકારક ગણતી તથા વારના ક્રીયાદ કરતી કે એલેક્ઝાન્ડર મહાન જ્યુનોની અને મપત્તી બનાવનાનું મારે સુકી દેશે ?

એલેક્ઝાન્ડરો જન્મ આપણો પ્રથમ માસ જેતુ મેકિડોનિયન નામ લાઉસ હતું તેની છઠ્ઠી તિથિએ થયો હતો † તે જ દિવસે એરીસસ નગરમાનુ ડાવનાનું પ્રસિદ્ધ મદિર બજા ગયું આ ઉપરથી એક લેખકે તે આગને પણ કારી નાખત એવી એક ઉત્તેજા ઉપજાવી કહાડી છે તે લખે છે કે “એરીસસમા મદિર બજા ગયું એમા શુ આશ્ચર્ય કેમકે રાખના તો તે વખતે મેકિડોનિયામા એલેક્ઝાન્ડરને પ્રસન્ન કમવવામા ગુમાવેલી હતી ” એ વખતે એરીસસમા જે મેગિયન ધર્મગુરુઓ હતા તેઓએ આગને બારિમા ચનાર કોઇ મહા દુર્દેવનું ચિન્હ ગણીને ‘ આજે એલિપ્સ ઉપર આનાત નિવસિઓ આતી રહે એવો કોઈ’

† પ્લૂટાર્કના સમયમા મેકિડોનિયન લાઉસ માસ તે એથીનિયન હિફ્ટોમિયન માસ હતો પણ ફિલિપ અને એલેક્ઝાન્ડરના સમયમા એમ ન હતું એનેજાન્ડરના જન્મ અને મૃત્યુ બન્ને ઓક વર્ષના અગિયારમા માસ થરગિલિયનની છઠ્ઠી તિથિએ થયા એ નિર્વિવાદ છે ઓક વર્ષનો અગિયારમો માસ ત્રીસ દિવસનો અને બારમો માસ બોગજુત્રીસ દિવસનો હતો અને દરેક સંક્રાંતિને દિવસે તેમનું નવું વર્ષ બેસતું હતું એટલે દરેક સંક્રાંતિ પહેલાનો ચોપનમો દિવસ એનેજાન્ડરનો જન્મ અને મૃત્યુનો કરે છે આ ચરિત્રને અતે પ્લૂટાર્ક એલેક્ઝાન્ડરનું મૃત્યુ બદલ માસની અઠવા રાખી કે ત્રીસમી તારીખે થયાનું લખે છે તે સૌમન લાલગણના પ્રમાણે લખ્યું છે અર્થાત્તન દતિદાસને એનેજાન્ડરના મૃત્યુ માટે સૌમન માસ ડેસિયસની અઠવા રાખી તારીખ એટલે ચોપણી તેરમી બદલ સ્વામરે છે પરંતુ એ કંઈ સંક્રાંતિ પહેલાનો ચોપનમો દિવસ નથી

‡ ડાવના એ પ્રમુતાઓને મદદ કરનારી દેવી ગણાતી

બનાવ બન્યો છે” એ પ્રમાણે કકળતા ઓ કપાળ ફટકા ઓ રોતા આખા શેઢેરમા ઉન્મત્ત જેવી દોડદોડ કરી રતા

ફિનિષે પોલીડિયા નગર તે જ દિવસે સગ ક્યું હતુ અને ત્ના તેની પામે ઉપરાઉપરી વધામણીઓ લાવના એ પછી એક ત્રણ એપિયાઓ આન્યા પડેવી ખબર એ આવી કે સેનાપતિ પાર્માનિઓએ ઇનીગિયેનોને એક મોગી લડાઈમા હરાવના છે, બીજી ખબર એ આવી કે રિનિપનો ઘોડા ઓનિમ્પિક રમતોની ઘોડદોડમા ખેલે આન્યો છે અને ત્રીજી ઓનિમ્પિયામને એનેક્રાડગ પ્રસન્વાની આવી આથી તેને ધણો આનંદ થયો અને બ વિષ્વદ્રષ્ટાઓએ તેને ખાતરી આપી તેમાં વધારો કર્યા કે ત્રણ વિજયોને શુભ પ્રસંગે જન્મ લેતો કુવગ જરૂર અજીત નીવડશે

એનેક્રાડગના આગસના બાવનાઓમા લાહસિંધસના બનાવેના તેની મુખમુદ્રાને સૌથી વધારે મળતા આવે છે, અને એણે એ એકને જ પોતાના બાવલા બનાવવાની પરવાનગી આપી હતી માથુ જરા એક બાજુ તરફ નમતુ ગખરાની એની જ છટા, અને એની આખતુ ચાચ ધ, જેની તેના મિત્રા અને તેના પછી થનારા રાજાઓ વગેરે નકલ કરવા મથતા, એ બને લાહસિંધસે આભેદૂખ પકડયા છે એપેક્ષિસે તેને ન્યુપિટર દેવ તરીકે હાથમા વજ્ર આપીને ચીતર્યો છે, પણ એ તેના વર્ણુની નકલ કરી શક્યો નથી એણે તેની ચામડી બડુ જ લાવ ચીતરી છે એનેક્રાડગ વધારે ગૌર વર્ણુનો હતો, અને તેના મુખ તથા છાતી ગ્તાશ ઉપર હતા એક લેખક જણાવે છે કે તેના શરીરમાથી અને તેના શ્વાસમાથી સુરાસ નીકળતો, તે એટલો બધો કે તેનો પાસ તેના અદરના કપડામા બેસી જતો આતુ કાગણુ તેની ઉજ્જુ પ્રકૃતિ હશે થીઓફ્રેસ્ટસ તર્ક કરે છે કે રસવાળા પદાર્થોમા ઉજ્જાના વ્યાપાગથી ગધ ઉદ્ભવે છે ઉજ્જુ દેશોમા ગધ દ્રવ્યો (તેજના) ઉત્તમ અને પુષ્કળ થાય છે તે આને લીધે કેમકે જે પ્રવાહીઓ દ્રવ્યોમા ગહે તો સડેા પેદા કરે તેને સૂર્યનો તાપ ચૂસી લે છે એલેક્ઝાંડર ધણી વાર અતિપાન અને કોધોન્માદને વશ થઇ જતો તે પણ આ ઉજ્જુ પ્રકૃતિને લીધે હશે

તેતુ મિતાચારીપણુ ન્હાની વયથી જ દેખાના માથુ શારીરિક ભોગ તરફ તેતુ વ લણુ થતુ નહી, અને કદાપિ થતુ લેવે વખતે પણ તે અ પસતોષી જણાતો પણ તેની બીજી અભિનાયાઓ ઉત્કૃષ્ટ હતી અને તેનો કીર્તિનોભ તેની ઉમ્મગના પ્રમાણમા અત્યંત વધારે એટલુ જ નહી પણ ખરેખર નિ સીમાન અને ભવ્ય હતો તેના પિતા ફિતિપનો કીર્તિનોભ અવિવેકી હતો હરકાઇ જાતની કીર્તિ તેને રચતી અને તે હરેક રસ્તે કીર્તિ મેળવના મથતો પોતાની નફવત્ત શક્તિથી તે કોઇ સામાન્ય મોફિસ્ટ—નક્તા જેટલો જ કુલાતો અને ઓનિમ્પિક રમતોમા પોતે જીતેની થયેડની શરતોની યાદગીરી પોતાના શિક્ષાઓની છાપમા પણ કોતગરતો એનેક્રાડગનો કીર્તિનોભ એવો ન હતો તે ધણી ઝડપથી દોડી શમ્તો હતો તે ઉગ્રથી એને કાઇએ પૂછુ કે તે ઓનિમ્પિક રમતોમા દો ડશે ત્યારે એણે જવાબ વાળ્યો કે ‘ રાજાઓ મહાત્મા હરીફ હોય તો હું દોડુ ’ મધ્યકુ સ્તીને તો તે કેવલ ધિક્કારતો તે ધણી રમતો અને ધણા તમાશાઓ કગવતો, વાજ વ ગાડનાર, પીણા વગાડનાર, મહાકાવ્ય ગાનારા, નાટક ગ્યનારા અને ભજવનારા વગેરે ધ

ધ્યાને તે દાનામે આપતો, તરેલવાર બંગાળી પ્રાણીઓના અનેક પ્રકારના શિકાર અને જાતજાતની પરાબાછના તે મેલાવણ કરતો, પરંતુ સુકાબાજ કે સુકાબાછની સાથે ચાલતી પેન્કેશિયમ નામની વ્યાયામપંચકની ચરત તેણે કદાપી કરાવી નથી.

એક વખતે ધરાનના શહેનશાહના એલચીઓ શિલિપની ગેરહાજરીમાં આવ્યા ત્યારે તેને બદલે તેમની સરખરા એલેકઝાંડરે કરી; તે દરમિયાન તેઓ એટલી ઉમ્મરના કુંવરનાં વિનયથી અને વાતચિત કરવાની કાબેલિયતથી છદ્ધ થઈ ગયા. તેના સવાશે નકામા કે છોકરવાદ ન હતો; જુદા જુદા શહેરો વચ્ચે ટેટલું અંતર હતું, એશિયામાં કિનારા આંગળીથી અંદરના પ્રદેશમાં જવા કયા કયા અને દેવા રસ્તાઓ હતા, તેમના શહેનશાહ કેવી પ્રકૃતિના હતા, દુસ્મનોની સાથે તે કેવી રીતે કામ લેતા, તેમના બહાનું સાધન કયાં કયાં હતાં, એવા જ સવાલો એણે તેમને પૂછ્યા. એ એલચીઓને લાગ્યું કે શિલિપ બુદ્ધિશાલી રાજા તરીકે પંકાયો છે ખરો, પણ તેના કરતાં પણ કુંવરની અપક્વતા અને દીર્ઘદષ્ટિ વધુ. વળી શિલિપે અમુક શહેર સર કર્યું અને તે અમુક યુદ્ધમાં જીત્યો એવા એવા સમાચાર આવતા ત્યારે એલેકઝાંડર હર્ષ પામવાને બદલે પોતાના બાઈબંદોને કહેતો કે “પીનાજ એક ઉપર એક જીત મેળવ્યા જ કરશે, અને તમારે મ્હારે ભાગે કંઈ પરાક્રમ કરવાનાં રહેવાનાં નથી. તેને મોજ ગોખ કે લક્ષ્મીની પરવા ન હતી; એક માત્ર શૈર્ષ પ્રકાશી કાર્તિ મેળવવા તે જાંખતો હતો; એટલે તેને એમ લાગ્યા કરતું કે તેને તેનો પીતા વારસામાં જેમ મોટું રાજ્ય આપશે તેમ તેને પોતાને નામના કરવાનો સંભવ ઓછો રહેશે. શિલિપ મેકિડોનિયાની સરહદ જેમ વધારતો જતો તેમ તેને પોતાને જીતવાનો પ્રદેશ ઓછો થતો લાગતો. તેને સુખશાંતિ અને ભોગવિલાસનું રાજ્ય ન્હોતું જોઈતું; ચારે તરફ મંકટો અને વિઝેહો જામી રવા હોય અને તેને તરી ઉતરવામાં પુરુષાતન કરવાના અનેક પ્રસંગો મળે એવું રાજ્ય જોઈતું હતું.

તેને માટે ઘણા શિક્ષકો અને ગુરૂઓ રાખવામાં આવ્યા હતા. એ સર્વમાં ઉપરી એલેકઝાંડરનો ડિયોનિડસ નામનો એક સગો હતો; તેની રીતભાવ બહુ કરડી હતી. કુંવરને કેળવણી આપવાનું કામ અમત્યનું હતું અને એ હોદ્દો મોભાનો હતો. પણ તેને પેરેગોગ (શિક્ષક) નો ઈક્ષાળ પમંદ ન હતો; અને રાણી સાથેના એના સગપણને લીધે તથા એની પોતાની પ્રતિષ્ઠાને લીધે એને સૌ કુંવરનો રક્ષક કહેતા. એલેકઝાંડરનો નામનો તેમ જ ખરો પેરેગોગ એકનિયાનો લાઈસિમેકસ હતો. તેનામાં કોઈ જાતની આવડ ન હતી, પણ તે એલેકઝાંડરને દેવાંથી વીર એકિલિસની, તેના પિતાને એકિલિસના પિતા પીલિયુસની અને પોતાને એકિલિસના ગુરુ શીનિડસની વારંવાર ઉપમા આપતો અને આથી તે એલેકઝાંડરને તથા બીજાઓને ગમતો અને ડિયોનિડસથી બીજા દરજ્જાનો ગણાતો.

જ્યારે થેસલીનો એક સોદાગર પ્રખ્યાત બ્યુસિદ્રીસ થોડો વેચવા શિલિપ પાસે આવ્યો અને તેને માટે તેણે તેર ટેલક (૩૧, ૪૫૮૭-૪૦) માગ્યા ત્યારે શિલિપે એ થોડાની પરીક્ષા એક યોગાનમાં કરવા માંડી; ત્યાં ઘણા માણસો હાજર હતા, તેમાં એલે-

† શિક્ષકના અર્થમાં ૩: થયેલા પેરેગોગ શબ્દનો મૂળ અર્થ પરિચારક છોકરાને સાથે લઈ ફરનારે હોવાથી અને ઐસમા શિક્ષકનું કામ સામાન્ય રીતે કોઈ બહેણા શબ્દોને સોંપાતું હોવાથી ઐક જૂલ્મને ‘પેરેગોન’ થવામાં કે કહેવડાવવામાં લીધું લાગતું.

ઝાંડર પણ હતો. ઘોડો એટલો બધો તેજ હતો કે કોઇને વશ થાય નહીં. તેણે ન કોઇને સહવા દીધો કે ન કોઇનો સ્વર સુધાં સાંખ્યો. જે સવાર તેની પાસે જતા તેની સામે તે ધસતો. આયું બંગલી જનવર પોતાની પાસે આણ્યું તેથી ફિલિપ ગુસ્સે થયો, અને તેણે તેને લઇ જવા શરૂઆત્યું. પણ એલેક્ઝાંડર તે ઘોડાને જોયા કરતો હતો તે બોલી ઉઠ્યો, “આ લોક પોતાનામાં પાણી અને કાનાની ખામીને લીધે કેવો સારો ઘોડો જવા દે છે!” ફિલિપે ખેલાં તો તેને ગણકાવ્યો નહીં; પણ એ જ્યારે ફરી ફરીને એવી ટીકા કરવા લાગ્યો અને આક્રોશ યથા ગયો ત્યારે ફિલિપે એને કહ્યું, “છોકરા! તું બહુ ઉદ્વેગ છે; જાણે કે આ સર્વ તારાથી મોટા છે તેમના કરતાં તું કાબેલ ન હોય અને વધારે સારી રીતે ઘોડા વશ કરી ન જાણતો હોય!” એલેક્ઝાંડર તુરત બોલ્યો “આ ઘોડાને હું વશ કરી શકું.” ફિલિપે પૂછ્યું “ન કરી શકે તો સજા તરીકે શો દંડ ભરીશ?” એલેક્ઝાંડરે કહ્યું “આ ઘોડાની કિંમત આપીશ.” આ સાંભળી બધા હસી પડ્યા. પણ રાજા અને કુંવરે અન્યોઅન્ય શરત સ્વીકારી અને એલેક્ઝાંડરે ઘોડા પાસે જઇ લગામ ઝાલીને તેનું મુખ સર્વ તરફ ફેરવ્યું. એમ જણાય છે કે ઘોડો તેની આગળ પડતો અને તે હાલતો તેની સાથે હાલતી પોતાની હાથથી બડક્યા કરતો તે એણે જોઇ લીધેલું. પછી એણે ધીરે ધીરે બોલીને અને તેને પંખાળાને ઘોડાને શાંત પાડ્યો, અને પોતાનું ઉપલું વસ્ત્ર સરકાવી નાખી સફાઇથી કુદકા મારીને સવાર થઇ ગયો. પ્રથમ એણે તેની મરજી માફક ચાલવા દીધો, પછી જ્યારે એને લાગ્યું કે હવે ઘોડો વેગમાં આવ્યો છે અને ઘૂટથી દોડવા માગે છે, ત્યારે તે એડીથી અને અવાજથી તેને ઉશ્કેરતો ગયો અને તેની ઝડપ અત્યંત વધારી દઇ ઘણે દૂર નીકળી ગયો. ફિલિપ અને ત્યાં હાજર હતા તે સર્વ જોઇ રહ્યા અને શું થશે તેની શિકરમાં સ્તબ્ધ થઇ ગયા. પણ એ જ્યારે તેને વાળાને પાછો સીધો લઇ આવ્યો, ત્યારે બધાએ તેને હર્ષનાદથી વધાવી લીધો. ફિલિપને તો હર્ષનાં આંસુ આવ્યાં, અને તે તેને સુખન કરતો બોલ્યો, “ખેટા આ રાજ્ય તમારે માટે બહુ નાનકડું છે; તમારી શક્તિને ઘટે એવું કોઇ રાજ્ય શોધી લ્યો.”

પછી એલેક્ઝાંડરને હુકમને તાબે થવું કડવું લાગ્યું; પણ કોઈ નરમાશથી સકારણુ સમજાવે તો તે પોતાની શરજ કરવા તૈયાર થતો, એ જોઇને ફિલિપે તેની સાથે હુકમ વાપરવાને બદલે તેને સમજાવીને કામ લેવાની રીત રાખી. અને તેને લાગ્યું કે એની કે જાણી માટે “કલા” અને શાસ્ત્રના સામાન્ય શિક્ષકો અને સામાન્ય રીતે શીખવાતા વિપયો બસ નથી. તેની પ્રતીતિ થઇ કે એલેક્ઝાંડરની પ્રતિષ્ઠા માટે સૈદ્ધિક્ષક કવિના શબ્દો વાપરીએ તો—

“સુકાનનો માર્ગપદેશ અને વળી લગામનું નિયંત્રણ” એ બન્ને આવશ્યક છે. તેથી તેણે ગ્રીસના પડિતો અને ફિલસૂફીમાં મૈથી વધારે ખ્યાતિ પામેલા એરિસ્ટોટલને બોલાવ્યો. અને એરિસ્ટોટલે એ કામ સ્વિકાર્યું. તેનો તેણે જે બદલો આપ્યો તે રાજા અને ફિલસૂફ જોઇને ઘટે તેવો તેમ બન્નેની કીર્તિ વધારે તેવો હતો. એરિસ્ટોટલની જન્મભુમી સ્ટેગાઇરા ગામનો ફિલિપે ઘોડા સમય ઉપર નાશ કર્યો હતો; તે તેણે ફરીથી બંધાવ્યું અને ત્યાંના મૂલ વાસીઓ જે બીજા નગરોમાં વીખેરાઈ ગયા હતા અગર વેચાઈ શુલામોની દશા ભોગવતા હતા તેમને ત્યાં ફરી વસાવ્યા. એલેક્ઝાંડર માટે શાસન તરીકે તેણે

મીઠા પાસેનું એક સ્થલ-દેવતાઓનું મંદિર નીચું, જ્યાં અદાપિ એરિસ્ટોટલ ને શિક્ષાધનો ઉપર બેસતો અને જે ઘટાઓમાં ફરવા જતો તે બનાવવામાં આવે છે. એલેક્ઝાંડર તેની પાસે નીતિ અને રાજ્યનીતિના શાસ્ત્રો શીખ્યો એટલું જ નહીં પણ શિલ્પસુત્રીનાં જે હિંદી તત્ત્વો ખાસ વીણેલા થોડા જ શીખ્યોને દીક્ષા આપ્યા પછી અને ગંભીર રહસ્યો તરીકે માત્ર સુખપાઠથી શીખવવામાં આવે છે તે પણ શીખ્યો. આ એના એક કાગળ ઉપરથી જણાય છે. એલેક્ઝાંડર બ્યારે એશિયામાં હતો અને એણે સાંભળ્યું કે એરિસ્ટોટલે કેટલાક પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરી તેમાં એ ગંભીર તત્ત્વો પ્રગટ કર્યા છે, સારે તેણે શિલ્પસુત્રીની ખાતર એરિસ્ટોટલને નીચેના પત્ર લખી કપકો આપ્યો.

“ એરિસ્ટોટલ જોગ લી. એલેક્ઝાંડર સલામ—શિલ્પસુત્રીનાં ગૂઢ તત્ત્વો તમે પ્રસિદ્ધ કર્યા એ હીક કહ્યું નહીં. તમારી પાસેથી અમને જે બધું જ્ઞાન મળ્યું હતું તે સર્વ સામાન્ય થઇ જાય તો અમારામાં શી વિશેષતા રહી? હું તો સત્તા અને રાજ્યવૈભવમાં બીજાથી વધુ હતો થાઉં તે કરતાં જ્ઞાનમાં વધુતા થવું વધારે ચાહું છું.”

એરિસ્ટોટલે એની આ ઇચ્છાને રૂએ અને પોતાનો જથ્થાવ પણ થાય એવો જવાબ લખ્યો કે એ તત્ત્વોનું પુસ્તક એણે જે પ્રગટ કર્યું છે તે ન કર્યું જેવું જ છે. અને ખરેખર એરિસ્ટોટલનાં શિલ્પસુત્રીનાં પુસ્તકની શેલી એવી છે કે જેને એ વિષયનું પ્રથમથી જ્ઞાન હોય તે શિવાય કાઢી તે સમજાય નહીં તો શીખવી તો ક્યાંથી શકાય; શુરુ પાસેથી જેને સુખપાઠથી જ્ઞાન મળ્યું હોય તેની સ્મૃતિને મદદ કરવાનો જ તેનો હેતુ છે.

વળી હું ધારું કે એલેક્ઝાંડર એરિસ્ટોટલ પાસેથી જ વૈદકશાસ્ત્ર અને ઔષધોપચાર કરતાં શીખેલો. એના કાગળોપરથી સ્પષ્ટ જણાય છે કે તેને એ શાસ્ત્રના વિષયની ચર્ચાનો શોખ હતો અને તે એના મિત્રોને પ્રસંગોપાત ખાનપાનાદિકનું નિયમન અને ઔષધો બતાવતો.

એને સાહિત્યનો પણ શોખ હતો, અને સ્વાભાવિક જીજ્ઞાસાને લીધે તે ધણું પુસ્તકો વાંચતો. ઇલિયડને તે સિપાહગિરિનો ખજાનો અને પુરુષાતનનો આદર્શ કહેતો. એ મહા કાવ્યની એરિસ્ટોટલે સુધારેલી એક નકલ તે હમેશ પાસે રાખતો. તેને એ દરાયસને હરાવ્યા પછી તેના મળેલા સામાનમાંની એક સુશોભિત પેટીમાં રાખતો, તે ઉપરથી એ નકલ “ પેટીમાંની નકલ ” ને નામે પ્રસિદ્ધ છે. એક લેખક જણાવે છે કે તે રાતે પણ તેને તરવારની સાથે પોતાના ઉશીકા નીચે મુકતો. એશિયામાંની તેની લાંબી મહાગાઓ દરમિયાન તેને વાંચવાનાં બીજાં પુસ્તકો ન મળી શકવાથી તેણે તે ખાસ ગ્રીસથી મંગાવ્યાં હતાં. તે વખતે તેને દ્રાઇલિસ્ટસના ઇતિહાસ, યુરિપિડિસ, સોફોક્લિસ, અને ઇસ્કાઇલસના નાટકો, અને ટેલેગ્લસ અને શાઇલોક્સીનસના જીવનસાદર કાવ્યો મોકલવામાં આવ્યાં હતાં.

પ્રથમ તેને એરિસ્ટોટલ માટે બહુ માન હતું. તે કહેતો કે “ મને એમના ઉપર મહારા પિતાના જેટલો જ ભાવ છે. પિતાએ મને જીવન આપ્યું, અને એમણે ખર્ચ જીવન કાતું નામ તે બાબત સમજ આપી.” પણ પાછળથી તે એના વિષે બહેમાણો હતો. તેણે એને ઇન્ન તો લેશ પણ કહી નહીં, પરંતુ તેના સહબાવનાં ચિન્હો ધીમે ધીમે ઘટતાં ગયાં. પણ તેનો શિલ્પસુત્રી ઉપરનો અતુલાગ, જે તેને જન્મથી કે બહુ ન્હાની ઉંમરથી લાગ્યો

હતો તે કદાપિ ઘટ્યો નહીં. તેના ફિલસૂફીપ્રેમના અનેક પુરાવા છે: જેવા કે ફિલસૂફ એનેક્સાર્કસને* તે બહુ સન્માન આપતો, ફિલસૂફ એનોદેટ્રીમને† તેણે બેઠમાં પચાસ ટેલન્ટ મોકલ્યા હતા, ડેન્ડેમિસ અને ક્રેલેનુસને તેણે બહુ મારી રીતે ગમ્યા હતા, નગરે.

જ્યારે ફિલિપ બાઇબેન્સિયમ મામેની મ્હણાઈમાં યુધાયો હતો ત્યારે મેક્રિડોનિયનો સર્વ રાજ્યાધિકાર એલેક્ઝાંડરને ઝોંપવામાં આવ્યો હતો. એ વખતે એની ઉંમર મોળ વર્ષની જ હતી. પણ તે અરમામાં ગીડાઈ લોકોએ બડ ક્યું ત્યારે તેમની સામે એ મ્હટી ગયો; અને તેમની રાજ્યધાની સગ કરી ત્યાની વસ્તીને દેશનિકાય કરી, તથા બીજી વસ્તીથી તે નગરને ફરી વસાવી તેને એણે એલેક્ઝાંડ્રોપોલિસનું નામ આપ્યું. વળી કિરોનિયાની પ્રસિદ્ધ લડાઈમાં મેક્રિડોનિયન હારકરના એક ભાગની સરદારી એને આપવામાં આવી હતી.

કહે છે કે ગ્રીક લશ્કરમાં થીબનોની “ પવિત્ર દુકડી ” ની હાર પ્રથમ એણે તોડી સિદ્ધિમ નદી આગળનું એક પ્રાચીન (એક) વૃક્ષ અદ્યાપિ “ એલેક્ઝાંડરના એક ” ને નામે ઝોળાવાય છે, કેમકે (કહે છે કે) એ લડાઈ વખતે એ જાડ તળે એલેક્ઝાંડરનો તખ્ત નાખવામાં આવ્યો હતો. એનાથી થોડે છેટે એક મેદાન છે ત્યાં એ લડાઈમાં જ મેક્રિડોનિયનો સુવા તેમને દમનાવવામાં આવ્યા હતા.

એલેક્ઝાંડર આ પ્રમાણે ન્હાની વયથી જ વિગેષ બુદ્ધિશાળી જણાયો તેથી ફિલિપ તેને ઘણું મ્હાવા લાગ્યો. મેક્રિડોનિયનો તેને ગળ કહેતા અને પોતાને માત્ર સેનાપતિ કહેતા તે સાબળતો ત્યારે એને ઘણો આનંદ થતો. પણ એના નવા લગ્નથી અને ઇસક્રીપ્શનથી એના કુટુંબમાં કલહો ઉત્પન્ન થયા, અને સ્ત્રીઓના કકાસમાંથી બીજ રોપાઈ ગળ્યમાં પક્ષો બધાઈ ગયા, તેમાં એને અને એલેક્ઝાંડરને ઘણી વાર વિરોધ પડવા માડ્યો. વળી ઓલિમ્પિયાસ અદેબી અને દેવી હતી તે પુત્રને પીતા મામે દરકેયા કરતી. તેમાં એક પ્રમગે પિતાપુત્રનો વિરોધ બડકો લાઇ સળગી ઉઠ્યો. ફિલિપ પોતાથી બહુ ન્હાની

* એ ફિલસૂફ મીઠા બોલો અને ખુશામતીયો હતો એરેક્ઝાંડરે કયાઈટસને મારી નાખ્યો તે પછીનું એનું ભાષણ (જુઓ આગળ) એની ખુશામતની લઠણનો સારો ખ્યાલ આપે છે એલેક્ઝાંડર જ્યુપિટર એમનને પૂજા કરી આવ્યો અને પછી પોતે કોઈ કોઈ વાર દેવાસી બીર હોવાનો દાવો કરવા લાગ્યો એ વિગતને અંગે એરેક્ઝાંડર એનેક્સાર્કસને તાણો મારે છે એ પ્રસંગે (જુઓ આગળ) પ્લુટાર્ક લખે છે કે એનેક્સાર્કસે હેલીસ્ટિયનને કહેલું કે એલેક્ઝાંડર જેવા-એ તો ભેટમાં “ સૂળાઓના માથા ” મોકલવા બેઠ્યો, એમાં પ્લુટાર્કની બવ લાગે છે ડાયોનિસિસ લેઅર્ટિયસ એ બનાવ વર્ણવે છે તેમાં એનેક્સાર્કસ “ સૂળાઓના માથા ” ને બદલે “ ટાઇરટોના માથા ” એ શબ્દ વાપરે છે અને સાઇપ્રસના સેલેનિસના ટાયરટ નાઇમેકિયન સાથે તેને કટી બદાવત હતી એટલે એનેક્સાર્કસનું આ બોલણ તેને ઉદ્દેશીને હતું એમ કહે છે એણે પોતાની આ ઉકિતનું તાસદાયક ફળ મેળવ્યું, કેમકે એલેક્ઝાંડરના મોત પછી તે એલનસ જતો હતો ત્યાં તોફાનથી એનું બહાણ સાઇપ્રસના કાઠા ઉપર ઘસડાઈ ગયું અને નાઇકોક્રિયને તેને પકડી પત્થરના ખવમાં ફાંદો ફાંદીને મારી નાખ્યો.

† પ્લેટોનો શિષ્ય અને સ્પ્યુસિપ્પસની પછી પત્નીરા વર્ષ સુધી એન્ડેમિનો પ્રમુખ કહે છે કે ઉપથી બેઠમાંથી તેણે જૂજ લાગ લઈ બાકીનો પાછો ચો-લ્યો અને હેવસાનું કે તમારે ઘણાં વધારે માણસોના પેટ ભરવાના હોવાથી એ દામની વધાર જરૂર છે

વપની કિંગ્ડોમોટ્રા નામની એટલસની ભત્રીજીને પરણ્યો તે પ્રસંગના સમારંભમાં એક મિત્રજ્ઞાની દરમિયાન મધપાનથી તૈયાર બનેલો એટલસ કહેવા લાગ્યો કે “ મેકિડોનિયનો દેવોને પ્રાર્થા કે આ લગ્નથી ગાદીને ઔરસ વારસ પ્રાપ્ત થાય ”. એલેક્ઝાંડરને આથી ક્રોધ વ્હડ્યો, અને તે તેના માથામાં વાગે એમ એક ખ્યાલો ફેંકતો બોલ્યો, “ એટલે શું તું ગને અનૌરસ ગણે છે? ” દિલિપથી આ વર્તણૂક સંખાઈ નહીં અને તેણે ઉભા થઈ તરવાર ખેંચી. સહુભાગ્યે ક્રોધ અને દારૂથી તે એટલો અવગ્રહ થઈ ગયો કે એલેક્ઝાંડર ઉપર ધસી આવતાં તે લથડીને પડી ગયો. એલેક્ઝાંડર તેના તરફ આંગળી કરી અમર્યાદ વચન બોલ્યો, “ જુઓ મેકિડોનિયનો, આ માણસ પુરોપમાંથી એસિયાખંડ જીપર વ્હડી જવા તૈયાર થતો હતો; એક આસનથી બીજા આસન સુધી આવતાં તો તે લથડે છે. ” પિતાનું આ પ્રમાણે અપમાન કર્યા પછી તે એલિમ્પિયાસને ધપાઈરસમાં સુધી આવ્યો અને પોતે પણ મેકિડોનિયા છોડી ઇલાકરિકમાં જઈ રહ્યો.

પછી મેકિડોનિયાના રાજકુટુંબ સાથે વંશપરંપરાનો આતિથ્યસંબંધ હોવાથી ખાસ મિત્રોમાં ગણાતો ડિમેરેટસ નામનો એક ગ્રીક ગૃહસ્થ શિલિપને મળવા આવ્યો. સારે શિલિપે તેને વાતચિતમાં સ્વાલ પૂછ્યો કે “ ગ્રીકરાજ્યોમાં પરસ્પર કજીયા કલહ કેવા ચાલે છે? ” ડિમેરેટસે આ સ્વાલનો લાભ લઈ તેને તાણા માર્યો: “ ગ્રીકરાજ્યોના કજીયા કુસંપ વિશે આપ પૂછો છો એતો હીક, પણ આપના પોતાના જ કુટુંબમાં કુસંપ અને કંકાસ કેટલા વધી ગયા છે તેનો કંઈ ખ્યાલ કરશો? ” દિલિપ આથી ટેકાણે આવ્યો, ડિમેરેટસે પણ મધ્યસ્થનું કામ કર્યું, અને પિતા પુત્ર વચ્ચે પાછી સલાહ થઈ.

પણ થોડા વખત પછી પાછો વિરોધ પડ્યો. ધરાનના સહેનશાહના કેરિયા પ્રાંતના સૂબાએ શિલિપ સાથે પાકો સંધી રચવાના હેતુથી પોતાની મોટી પુત્રી માર્ટે શિલિપના એરિડીયસ નામના એક અનૌરસ પુત્રનું માગુ કરવા એક એલમી મોકલ્યો. એલેક્ઝાંડરને તેની માએ તથા મિત્રોએ બંનેયોં કે શિલિપનો ઇરાદો પોતાની પાછળ એ પુત્રને ગાદી આપવાનો જણાય છે. અને તે આ સંબંધથી તેનો પક્ષ બલવાન કરી આપવા માગે છે. એટલે એલેક્ઝાંડરે જહેમાઈને તે સૂબા પાસે પોતાનો એલમી મોકલ્યો, અને એરિડીયસ અનૌરસ અને મદ્યુલ્લિનો હતો તેને છોડી પોતાની સાથે સંબંધ બાંધવાની તેને વિનંતિ કરી. સૂબાએ તે મોટા હર્ષથી સ્વીકારી. પણ આ વાત જ્યારે શિલિપે જાણી સારે તેને ઝાંઝ વ્હડી. પાર્માનિયાનો પુત્ર ફાઇલોટસ એલેક્ઝાંડરનો પરમપ્રિય મિત્ર હતો. તેને સાથે લઈને શિલિપ પુત્રને અવાસે ગયો અને એક જંગલી રાજાના એ બદામના સુલામનો નંખાઈ થવા તૈયાર થઈ ગયો તે માર્ટે તેને ખૂબ કપકો દીધો. વળી એણે એલેક્ઝાંડરના એલમીને બેડીઓ જડી પોતાની પાસે આણવા હુકમ મોકલ્યો; અને તેના હાપેલસ, નીઆઈસ, ટાલેમી, અને બીજા મિત્રો અને સલાહકારોને દેશનીકાલ કર્યા. એલેક્ઝાંડરે પાછળથી તેમને પાછા બોલાવેલા અને ઘણું માન આપેલું.

આ બનાવ પછી થોડા વખતમાં જ પોસેનિયસે શિલિપનું ખૂન કર્યું. એટલસ અને કિંગ્ડોમોટ્રાએ તેને અત્યંત ખરાબ કરેલો અને એ બાબત શિલિપને ફરિયાદ કરેલી ત્યારે તેણે એને ન્યાય ન આપેલો તેને લીધે દ્રેપથી એણે આ પગલું ભર્યું. એ જીવાનિવાને

ઉરકેરવામાં મુખ્યત્વે કરીને ઓલિમ્પિયામાં હજે એમ ઘણા ધારતા હતા. અને એલેક્ઝાંડર ઉપર પણ બ્લેમ ગયા વગર ન રહ્યો. કહે છે કે, જ્યારે પોમોનિયસે તેને શરિયા કરી ત્યારે જવાબમાં એલેક્ઝાંડરે તેને યુગ્પિડિસના ગીડિયા નામના નાટકમાંથી નીચેની પંક્તિ સમજાવી: “એ વર, એ કન્યા, અને એ કન્યાનો પિતા.”” પણ એટલું તો સિદ્ધ કે દિલિપની હત્યામાં જે જે માણસોનો હાથ હતો તે સર્વને એણે ગાંધી ગાંધીને પકડ્યા અને તેમને બારે સજા કરી. અને પોતાની ગેરહાજરીમાં ઓલિમ્પિયાસ કિવઓપેટ્રા સાથે ફરતાથી વર્તતી હતી તે માટે તેણે તેના ઉપર પણ કોપ કર્યો.

એ ગાદીએ આવ્યો ત્યારે માત્ર વીસ વર્ષનો હતો. મેક્રિડોનિયામાં સામસામા પક્ષ બંધાઇ ગયા હતા અને તેમની વચ્ચે કદું વેર જન્મ્યું હતું. દિલિપે જીતેલી સર્વ ‘જગલી’ પ્રજાઓ, મેક્રિડોનિયાની સરહદ ઉપર જ આવેલી તે સુદ્ધાં, પગધીનતાથી તપી ગઇ હતી અને પોતાના અસહ્ય રાજાઓ પાછા મેળવવા આતુર હતી દિલિપે પોતાના વિજયોથી ગ્રીસને તાબે કર્યું હતું ખર, પણ તેને પોતાનો અમલ જમાવવાનો અને ગ્રીક લોકોને તાબેદારીમાં રહેવાની ટેવ પાડવાનો વખત જ મળ્યો ન હતો, એટલે ત્યાં પણ અન્યવસ્થા, અધાધુદી, અને બડાભિમુખતા જ હતી. આ સર્વ સકટો ધ્યાનમાં લઇને તેના મેક્રિડોનિયન મંત્રિઓએ તેને સલાહ આપી કે ગ્રીસ છોડી દેવું, અગર તેના પોતાની આણ તળે રાખના શસ્ત્રપ્રયોગ તો કરવો જ નહીં, અને જીતેલી જગલી પ્રજાઓને નગ્માશથી બડ કરતા અટકાવવી અને ધીરે ધીરે શાત પાડવી. એથી ઉલટો એલેક્ઝાંડરનો મત એવો થયો કે સલામતીનો અને પોતાનો અમલ બરાબર ખેસાડવાનો ખરો ઉપાય એજ હતો કે દિમિતથી અને પ્રમાન દેખાડીને કામ લેવું, લેશ પણ નબળાઇ જણાતા સડિ સામટા તૂટી પડશે. તેણે “જગલીઓના” પ્રદેશ ઉપર બનતી ત્વરાથી કુચ કરી. તેમની હિલચાલો અને તૈયારીઓ બધ પડી ગઇ. તેઓ દબાઈ ગયા. એલેક્ઝાંડર ડેન્યુબ નદી સુધી ધસી ગયો, અને ત્યાં તેણે ટ્રિબાલી પ્રજાના રાજાને એક મોટી લડાઈમાં સજડ હરાવ્યો.

એ પછી થોડા વખતમાં એને ખમર ચઢ કે થીબનોએ બડ કર્યું છે. અને એથન્સવાસીઓ તેમને મળી જવાની તૈયારીમાં છે. તે એકદમ ચરમોપિયીનો સાકટો રમ્તો ઓળંગી ગ્રીસમાં આવ્યો. ડિમેસ્થનીસના બાપણોનો ઊપહાસ કરતો તે બોલ્યો “હું ઇલાઈરિકમમાં હતો ત્યારે એ વડતાએ મને છોકરો કહ્યો, હું ચેસલીમાં આવ્યો ત્યારે એણે મને જુવાનિયો કહ્યો, એથન્સમાં કોટ આગળ હું તેને બનાવીશ કે હું મરદ છું”

તે થીબ્સ આગળ આવ્યો ત્યારે ત્યાંના લોકને ગઇગુજરી કરી ફરીથી વિચાર કરી જોવા તેણે ખુશીથી તક આપી. આ બડમાં પહેલ કરી નામક ચતાર માત્ર એ જણને પોતાને હવાલે કરવા તેઓને તેણે કહ્યું, અને બીજા સર્વને માશી આપના વચન આપ્યું. પણ થીબનોએ સાચું તેને કહેણું મોકલ્યું કે ફાઇનોટસ અને એન્ટિપેટર એ બેને તેણે તેમને સોંપી દેવા, અને વળી તેઓએ રણતૂટીથી સર્વજ બાહેર કર્યું કે, “ગ્રીસની સ્વતંત્રતા પાછી જીતનામાં અમને મદદ કરવાનો જેને જેને ઉમગ હોય તે બધાએ અમને આવી મળવું”

* આ પક્તિ જેસનના બાપણમાં છે, જેસન કહે છે કે ગીડિયા અમાગ ઉપર ત્રણે ઉપર વગેરેના મમજી આપે છે.

એટલે એતેજાડરે યુદ્ધ આન્હ્યુ, અને બને પણ અત્યત જુરમાથી લડ્યા થીબનોની સખ્યા ઘણી ઓછી હતી, પણ તેઓએ અનધિ ચગતન બતાવ્યું પણ બ્યાગે ડ્રૂમિયા માથી ઉતરી આવેલું મેકિડોનિયાનું લશ્કર તેમના ઉપર પાઝગથી ટૂંકી પડ્યું ત્યારે તેઓ ચારે તરફથી વેરાઈ ગયા, અને લગભગ દરેકદરેક કપાઈ ગયા થીબ્સ સોદે જતાથું, લૂટાયું અને જમીનદોસ્ત કાગમા આવ્યું

થીબ્સને આવી ધોગ સગ્ન કાગમા એતેજાડનો હેતુ એવો હતો કે ગ્રીસના બી જ નગર-ગજ્યો તેના દ્રવ્યોથી સજડ થઈ જાય અને જાનામાના તામે થાય પણ એને તેની સખ્તાઈ માટે, થીબ્સની સામે તેની મદદે આવેના થીબ્સના હાડોહાડ વૈરીઓ પે-ટિયા અને ફેકિસના લોકોએ શરિયાદો અને માગણી કરીને બધમેસતું બહાનું આપ્યું ધ મંથિકારીઓ મેકિડોનિયાનો સાથે આતિથ્યવ્યવહારથી વશપરપરાના સબધમા આવેલા, પિન્ડો કપિના વચજો, અને થીબ્સની નાગરીક સભામા બડ ઉદ્ઘાવના વિરુદ્ધ જોઓ થયા હતા, એટલા થીબનો શિવાય બીજા મર્વને એણે વેચીને ગુનામ બનાયા ત્રીમ હજાર થીબનોની આ દશા થઈ જ હજમ્નથી વધારે તો લાઇમા જ પડ્યા હતા

એ હતભાગ્ય શેહેને માથે અનેક ધોર મસ્કારો થયા એસીઅન સિપાહોની એક ટુન્ડી ટાઇમોમિન્યા નામની એક પ્રતિષ્ઠિત સ્ત્રીના ધરમા પેડી સિપાહોએ ધા લૂંટી લીધું અને તેમના નાયકે પ્રથમ તેણીની લાજ લૂંટી અને પછી તેણીને પૂઝ્યું કે ધરમા બીજું જ સોનું રૂપ સતાડેનું છે કે નહીં તેણીએ હા કહી, અને તેને એકનાને ધરની વાડીમા ડુસા આગમ લઈ ગઈ એ કુવો બતાવીને તેણી બોલી કે “શેહેર સર થયુ તે વખતે ઘણી ટિમતી માલમત્તા અમે આમા નાખી છે ” નાયક વાગે વળીને જોવા ગયો એટલે તુરત તેણીએ ધક્કે મારી અદર નાખી દીધો અને ઉપરથી પથરાઓ વાંતી ત્યાજ પૂરો કર્યો. એટલામા વરની અદરના સિપાહો આવી પહોચ્યા, અને તેમણે તેને બાધી સીકડીને એ લેજાડ આગમ મળૂ કરી એતેજાડરે તેના મ્હેન ઉપરથી જ જોઈ લીધું કે તે ટાઇ પ્રતિગિત સ્ત્રી છે તેના સવાનના જનાબમા તેણી બોલી ‘હુ થીએગનિસની બહેન થાઈ મ્હારો બાધ તમા । પિતાની સામે જે ગ્રીક લશ્કર કિરોનિયાની લગાઈ લડ્યું તેમા એક રેનાપતિ હતો, અને તે સ્વતંત્રતાની ખાતર લડતો લડતો એ લગાઈમા પડ્યો” તેનો ની હા જવાબ અને તેનું બહાદુર કૃત્ય એતેજાડરે વખાણ્યા અને તેણીને તેના છોકરા સાથે દૂરી સુખી જના દીધી

એથન્સવાસીઓને થીબ્સના વિનાશથી બહુ લાગ્યું તેમની ઇન્ડુસ્ટ્રિયન ગુપ્તમક્તિના વાર્ષિક ઉત્સવોનો વખત વગભગ આવી લાગ્યો હતો, પણ તેમણે શોક પાળી તે ઉત્સવો ન કર્યા અને જે થીબનો ન્હાસી છુટી એથન્સ આવી ચક્યા તેમને તેઓએ બનતી ગાયા બતાવી પણ એતેજાડરે તેમની સર્વ વર્તણૂક દગ્ગુ કરી તેનો ટાઇ એ સિ હના જેવો હોઈ થીબ્સરૂપી શિકાગ મળી જતા નૃપ્ત થઈ ગયો તેથી, કે પછી એ સોદે ઉપર તેણે ગુન્નરેનું ‘જમની ધાતખીપણુ લેગે વિસરે તે માટે તેણે તુરત અસાધા લુ દયા દર્શાવવી થોડા ધારી એ ગમે તેમ હો, પણ એથન્સવાસીઓ તરફથી એને જે જે અ સતોરના કારણ મળ્યા હતા તે સર્વ તેણે જતા કર્યા, અને તેમને માત્ર એટલું કહ્યું કે

તેમણે પોતાનું બધું અને પોતાનો મોભો જાળવી રાખવાં કેમકે જો તેને પોતાને કંઈ અનિષ્ટ જન્યુ, તો પછી આખા ગ્રીસનો બાર તેમની પર આવી પડતો.

કહે છે કે થીબ્સ ઉપર ગુજરેલી સપ્તાહ માટે તેને વર્ષો સુધી પચાતાપ થયાં કર્યાં. આ બનાવ પછી આવી સપ્તાહ તેણે વાપરી જ નહીં; અને ઘણા દાખવાઓમાં ઘટે તેથી ઘણી ઓછી સપ્તાહ વાપરી. વળી એ ચોક્કસ છે કે દારૂના નિશામાં તેને હાથે કલાઈટસનું ખૂન થયું અને હિંદુસ્તાનમાં તેના મેડિટોનિયન મિષાહોએ હીયકારા બની આગળ વધવા ના પાડીને તેની કીર્તિ ઉણી ગઈ. એ બન્ને બનાવોને થીબ્સના દેવ બેક-કસે, તેના ઉપર રૂઢીને દ્રેષભાવથી બનવા દીધા, એકું તે માનતો; અને આ પછી ન્યારે ન્યારે દોષ પણ થીબ્સ તેની પાસે કષ્ટ પણ માગણી કરતો તો તે તુરંત સ્વીકારતો.

ગ્રીક પ્રજાઓની મહાસભા કોરિન્થની મંચોગી ભૂમિ આગળ મળી; તેમાં સર્વાતુમંડ ઠરાવ થયો કે ધરાનના શહેનશાહ સામે લડાઈ ચલાવવા માટે સેનાપતિ તરિકે એલેક્ઝાંડરને પમદ કરવો અને મર્મ ગ્રીક રાજ્યોએ એ લડાઈમાં ભાગ લેવો અને પોતપોતાના ગજા પ્રમાણે લશ્કરની ટુકડીઓ તૈયાર કરી તેને સ્વાધીન કરવી. આ પ્રમાણે ગ્રીસના ઘણા રાજ્યધુરધરો અને દિલસુદો તેને મુબારકમાદી આપવા આવ્યા. એ સર્વમાં એલેક્ઝાંડરે ધાર્યું કે સિનેપિવાસી ડાયોજનીસ જ તે વખતે કોઈ થમાં હતો તે પણ આવશે. પણ ન્યારે તેણે આવવા તરફી ન લીધી અને એલેક્ઝાંડરની મુલાકાત લેવા કરતા કોરિન્થના પરામાં કેનિયમ નામને સ્થલે તે રહેતો હતો ત્યાં જ પોતાનો બધો વખત ગાળવાનું દુરસ્ત ધાર્યું, ત્યારે એલેક્ઝાંડર જાતે તેની મુલાકાત લેવા ગયો. તે વખતે ડાયોજનીસ પડયો પડયો તડકો ખાતો હતો ઘણા માણસો આવતા જોઈને તે કંઈક ટટાર થયો અને એલેક્ઝાંડર સામું તાકીને જોઈ રહ્યો. રાજ્યે તેની સાથે બહુ ચિનયથી વાતચિત કરી, અને તેને કષ્ટ જોઈતું કરતું હોય તો તે યથાશક્તિ પૂરું પાડવા કહ્યું. આ ઉપરથી ડાયોજનીસે એટલી જ માગણી કરી કે “ મહારા તડકાની આડે ઉભા છો તે જરા ખસો.” કહે છે કે એલેક્ઝાંડર પોતાની તબ માત્ર ગણતરી ન કરનાર માણસ જોઈને હક્ક થઈ ગયો, અને તેના દૃઢ નિરાગમા તેને એવી મદત્તા લાગી, કે તેના મડળના સર્વ તો એ દિલસુદની હાસી કરતા હતા પણ તે પોને બોલ્યો કે “ ના, હું જાતે એલેક્ઝાંડર ન હોઈ તો ડાયોજનીસ જ થવાનું પસંદ કરું.”

લડાઈનું પરિણામ કેવું આવશે તે વિષે દેવપૃચ્છા કરવાના ધરાદાયી તે ડેલ્ફી ગયો તે ત્યાં પ્હોચ્યો તે દિવસ ધર્મકાર્ય માટે અનુચિત દિવસોમાનો હતો. છતાં પણ તેણે ત્યાંની પૂજારણને પૃચ્છા કરવા વિષે વીનવી. અને તેણીએ કાગળુ જણાવી ના જ કહ્યાં કરી એટલે તે જાતે તેની પાસે ગયો અને તેણીને પકડીને મંદિર તરફ ખેંચવા લાગ્યો. તેના બવાહારથી કટાણીને ખેંચાતી ખેંચાતી તે બોલી, “પુત્ર! ત્લાગથી મૈા હારે.” એલેક્ઝાંડર આ શબ્દો સાંભળતા બોલી ઉઠ્યો “બસ, મારે બીજા કશા જ નાખતી જરૂર નથી, મને મહારે જોઈતી હતી તે જ દેવ વાણી મળી ગઈ.”

તે તેની મહાદા આરબવાતી અણી ઉપર હતો ત્યારે તેને કેવોની કૃપાની અનેક અદ્ભુત બનાવોદ્ધારા નિશાનીઓ મળી. તેમાનો એક બનાવ એવો બન્યો કે લિબેથા

આગળની ઓર્ડિયુસની સરકારની ત્રુટિ સ્વેદથી અત્યંત બીજાનું મન. પણ ખરાબે આ અપરાધન હોય એવી ભાંનિ થઈ. પણ એક બિવિધ્યદશ્યએ તેમને શાંત પાડ્યા. તેણે તેમને સમજાવ્યા કે “ઓર્ડિયુસના સ્વેદનો ખરા અર્થ એવો હોવો જોઈએ કે એલેક્ઝાંડર એવાં મહાબીરત પરાક્રમે કરશે કે તેનાં વર્ધન કરવાના પરિશ્રમમાં કવિઓ અને “કલા” વિદોને વારંવાર સ્વેદ થશે.” તે એશિયા ખંડમાં જવા હેલેસ્પોન્ટ સામુદ્રધુની આગળ આવ્યો તે વખતે તેનું લરકર ને શ્રેષ્ઠકો સૌથી ઓછું ગણાવે છે તેમના મત મુજબ ત્રીય હજાર પાપદલ અને ચાર હજાર રસાલો, અને ને લેખકો સૌથી વધારે ગણાવે છે તેમના મત મુજબ ત્રેતાયુગ્ય હજાર પાપદલ અને પાંચ હજાર રસાલો, એટલું હતું. તેમના ખોરાક અને પગાર માટે એરિસ્ટોપ્યુલસ લખે છે કે માત્ર ચિત્તેર ટેલન્ટ હતો; ડ્યુરિસ લખે છે કે માત્ર એક માસની ખર્ચની હતી; એનિસિદાઈસ લખે છે કે એ માટે તેણે બસો ટેલન્ટ કરજે કહાડ્યા હતા.

આ પ્રભાણે એનો હાથ આટલો તંગીમાં હતો તે છતાં પણ બહાણમાં પગ મુકતા પહેલાં તેણે પોતાના મિત્રોની રીયતિ વિષે પૂછપરછ કરી. અને એકને તેણે બક્ષીસમાં એકાદ ખેતર, બીજાને એક ગામ, ત્રીજાને કોઈ બંદરની ઉપજ એ પ્રભાણે છટે. હાથે આપ્યાં. આવી ઉદારતાથી એણે પોતાના રાજ્યની લગભગ બધી ઉપજ આપી દીધી ત્યારે પરિક્ષણે તેને પૂછ્યું: “તમે તમારા માટે શું રાખ્યું?” એલેક્ઝાંડરે જવાબ દીધો: “મ્હારી આસાઓ”. પરિક્ષણે બોલ્યો, “વાર ત્યારે; અમે તમારા કૃત્યોના ભાગિયા છીએ તે તમારી આસાઓના પણ ચક્રગું.” અને રાજ્યએ એને ને જાગીર આપી હતી તે તેણે ન લીધી; અને એલેક્ઝાંડરના બીજા કેટલાક મિત્રોએ પણ એમ જ કર્યું. પણ જ્યોત્સે તેની આપેલી બક્ષીસો લીધી, અથવા એની પાસે ચાહીને માગણીઓ કરી, તેઓને તે તેણે ખુશીથી આપ્યાં કરી, અને એ પ્રભાણે એની મેકિડોનિયાની ગાદીની ધણીખરી ઉપજ અપાઈ ગઈ. તેણે હેલેસ્પોન્ટની સામુદ્રધુની એળંગી તે પ્રસંગે તેની આવી મનોવૃત્તિઓ હતી.

બહાણમાંથી ઉતર્યો કે તુરત તે દ્રોણ ગયો, અને ત્યાં દેશનાવેલા દેવાંથી વીરોને ઉપહાર ધર્યા. વળી તેણે એકિલિસની કબર ઉપરના સ્તંભને તેલનો અભિષેક કર્યો, અને ત્યાંના રિવાજ મુજબ, પોતાના મિત્રો સાથે તેની આસપાસ નચ દોડ્યો. પછી તેણે તેને મુકટ પહેરાવ્યો, અને બોલ્યો; “હું એકિલિસને ખરા મુખી ગણું છું કેમકે તેને તે જીવ્યો તે દરમિયાન સારો દિશોભન મિત્ર મળ્યો અને મોત પછી તેનાં કૃત્યો પ્રખ્યાત કરી શકે એવો સારો કવિ મળ્યો.” તે દ્રોણ નગરમાંની પ્રાચીન વસ્તુઓ જોતો જોતો રરતો હતો તે દરમિયાન તેને કોઈએ પૂછ્યું કે “પેરિસની વીણા જોવા તેને મુશ્કા છે?” તેણે જવાબ દીધો “પેરિસની વીણા મ્હારે મન તુચ્છ છે; પણ ને વીણામાં એકિલિસ મહા પુરુષોનાં યશસ્વિ કૃત્યો ગાતો હતો તે હોય તો જોઈને મને ઘણું આનંદ થાય.”

દરમિયાન ડરાપસના સેનાપતિઓએ એક મોટી ફોજ એકઠી કરી હતી. અને તેઓ એનાકલસ નદીને સામે કાંઠે પહોંચ નાખી ઉભા હતા. એટલે એશિયાના દરવાજા ખોલવા માટે એલેક્ઝાંડરને તેમની સાથે યુદ્ધ કરવાની ફરજ પડી. એના સૈન્યના ઘણા સરદારોને નદીના ઉડ પાણીની અને તેના ઊંચા અને વિષમ સામા કાંઠાની દેહેશત લાગી, અને કેટલાકને એવો બ્હેમ આવ્યો કે ચાલતાં ખાસમાં ઘણા આરંભથી એ મેકિડોનિયાના રી-

વાળથી વિરુદ્ધ હતું. એલેક્ઝાંડરે તેમના બહેમનું સાંત્વન કરવા તે મહિનાનું નામ ફેરવી નાખ્યું અને નદી ઝાળંગવાને દિવસે બહુ મોડું થયું છે એવો પાર્શ્વનિઝોએ જ્યારે વાંધો કહાડ્યો, ત્યારે એલેક્ઝાંડરે બોલ્યો, “હેલેસ્પોન્ટ ઝાળંગી આવ્યો અને હવે હું આ ન્હાનકડી ઝેનાઇક્સથી ખીંટું તો હેલેસ્પોન્ટને ચરમાવું પડે.” વિશેષ ગદ્ગદાંગ કર્યા વગર તે રસાલાની તોર દુકડીઓ સાથે નદીમાં કુદી પડ્યો. દુસ્મનોનો રસાલો, સામે કાંઠે મોટી સંખ્યામાં સજ્જ થઇને ઉભો હતો; તે તીરનો વર્ષાદ વર્ષાવતો હતો; કાંઠાઓ ઉચા અને વિકટ હતા; અને નદીના પાણીનો વેગ એટલો હતો કે તેથી ઘણીવાર એલેક્ઝાંડર અને તેના સાથી તણાતા અને ઘણીવાર તેમના ઉપર પાણી ફરી વળતું. આ સર્વને ન ગણુકારી એલેક્ઝાંડર ધસ્યો ગયો. તેમાં ડાહ્યપણ કરતાં ઉન્માદ વધારે જણાયો. પણ તે દૃઢતાથી વધ્યો જ ગયો; અને અસાધારણ તથા અજળ પ્રયાસોને પરિણામે સામે કાંઠે પહોંચ્યો. ત્યાં કાદવને લીધે લપસણું ધણું હતું. વળી દુસ્મનોનું લસ્કર લડવા તૈયાર જ ઉભું હતું અને એની સેનાના માણસો જેમ આવતા ગયા તેમ તેમને એ ગોઠવી શકે તે પહેલાં સામાવાળાઓ તેમના ઉપર ધસ્યા. ધરાની સિપાહો મોટી કિકિઆરીઓ કરી ધસતા હતા; અને બાલાઓ બહુ સારી રીતે વાપરતા હતા, તથા તે ભાગતાં તલવારો ચલાવતા હતા. એલેક્ઝાંડરના ટોપના શિરપેચની બન્ને બાજુએ સફેદ પીંછાંનાં મોટાં ઝુંદર છોગાં હતાં એટલે તેથી અને તેની ઢાલથી તે ઝાળખાઇ આવતો હતો અને તેની સામે ધણા માણસો ધસી આવ્યા. તેના બખ્તરમાં એક સ્થલે સાંધામાં એક બાહું પેટું. પણ તે બચી ગયો. પછી ક્રીસેકિસ અને સ્પિથ્રિડેટિસ નામના એ પ્રખ્યાત ધરાની સૂત્રાઓ તેના ઉપર ધસ્યા. તેણે સ્પિથ્રિડેટિસનો હુમલો ચાલાકીથી ચુકાવ્યો અને ક્રીસેકિસના બખ્તરમાં એટલા જોરથી ભાલો માર્યો કે તેના કંકડા થઇ ગયા; પછી તેણે તેના ઉપર તરવાર ઉગામી પણ ક્રીસેકિસ હુશિયારીથી લડવા લાગ્યો. દરમિયાન સ્પિથ્રિડેટિસ ફરી ચડી આવ્યો અને તેણે પેંગડામાં ઉભા થઇને પોતાનો પરશુ એલેક્ઝાંડરના માથામાં એવા જોરથી માર્યો કે તેના ટોપ ઉપરનો શીરપેચ એક છોગાં સાથે કપાઇ ગયો અને ટોપનું લોહું ચીરીને પરશુની ધાર તેના વાળને અડકી. વળી તે એવો ખીંજો ધા કરવા જતો હતો પણ તેજ પહે કાળા કંઠાઇટસને નામે પ્રસિદ્ધ થયેલા એક મેકિડોનિયને બાલાથી તેને વીંધી નાખ્યો. ક્રીસેકિસ પણ એલેક્ઝાંડરની તરવારથી પડ્યો.

બન્ને પક્ષનો રસાલો આમ પૂરા આવેશથી લડતો હતો ત્યાં મેકિડોનિયન લસ્કરના સુપ્રસિદ્ધ ફેલેન્સે (આસ બૃહદમાં ગોઠવેલા ભારે બાલાની સીધીદાર રાખી ધસતા પાયદળે) નદી ઉતરી આ કાંઠે ગોઠવાઇ લડાઇમાં ભાગ લેવા માંડ્યો અને પાયદળનું યુદ્ધ આરંભાયું. પણ ધરાની પાયદળ પહેલો ધસારો જ ઝીલ્યા વગર પીક ફેરવી ભાગી ગયું. તેમનામાંનું પગારદાર ગ્રીક લસ્કર માત્ર પોતાનો બૃહદ અખંડ રાખી એક ટેકરા પર જઇને ઉભું, અને “ એલેક્ઝાંડર અભય દાન દેવા વચન આપે તો અમે શરણે આવીએ ” એ પ્રમાણે તેના સરદારોએ માગણી કરી. તપી ગયેલા એલેક્ઝાંડરે વિવેક—વિચાર ન કર્યો; તેમનું સાંભળ્યું જ નહીં અને તેમના પર ધસારો કર્યો. લડાઇના આ ભાગમાં તે જ ઘોડા પર બેઠો હતો તે કપાઇ ગયો. એ બ્યુસિફલસ નહીં પણ કોઇ ખીંજો ઘોડો. અને અત્યાર સુધીની લડાઇમાં તેના લસ્કરના જેટલા માણસ કપાયા અને ઘવાયા તે કરતાં આ અનુભવી દૃઢ અને મરણિયા સિપાહો સાથે લડતાં બહુ વધારે કપાયા.

‘ કહે છે કે આ યુદ્ધમાં ધરાની લશ્કરના વીર હબર પાપદલ સીપાહ અને અઢી હબર યો-
ડેસવાર પડ્યા. એલેક્ઝાંડરના લશ્કરના માત્ર ચોત્રીસ મુઠા, જેમાંના નવ પાપદલ હતા.
એમની ચાદગીરી રાખવા એ દરેકનું તેણે લાઇસીપ્પસ પાસે પિતળનું બાનકું ઉમ્મ કસાવ્યું
અને ગ્રીક લોકોને લાગે કે આ વિજયના યશમાં તેમનો પણ ભાગ છે તેટલા માટે તેણે
ધરાની લશ્કરની છાવણીમાંથી મળેલી લૂટમાંથી તેમને ઘણી ભેટો મોકલી. એવ-સને તેણે ત્ર-
ણસો દાલની ભેટ કરી અને ખીજ દરેક ભેટની વસ્તુ ઉપર દમદમાટ બંધી લેખ કોતરા-
વ્યો કે “ આ વસ્તુ ફિલિપ-પુત્ર એલેક્ઝાંડર, અને સ્થાપના સિંચાવના ખીજ ગ્રીકોએ
એશિયાનીવાસી “ જંગલી ” એ પાસેથી યુદ્ધમાં મેળવી. ” બારે કિંમતની વસ્તુઓ
કે સોનારૂપાનાં પાત્રો અને નાકરમાંની ગળવંશી પેશાકો એમાંથી પોતે બહુ જ થોડી
રાખી, અને બાકીની પોતાની માતાને ભેટ કરી દીધી. ’

આ જીતથી તુરત એલેક્ઝાંડરની રિયતિમાં ભેટો ફેરફાર થઇ ગયો. ધરાની શહેન-
શાહતના આ વિભાગની રાજધાની સાર્ડિસ શહેર અને તાબે થયું. ખીજનું ભોટાં શહેરોએ
પણ સાર્ડિસની નકલ કરી. માત્ર હેલિકાર્નેસસ અને માઇલીટસ સામાં થયાં; તેમને એણે
દલા કરી સર કર્યાં, અને એ સર્વ શહેરોની આસપાસનો બધો મુલક એની આજુ તળે
આવ્યો. પછી આગળ શું કરવું એ વિષે એના મનમાં સંકલ્પ વિકલ્પ થયા. કોઇ વાર
એને એમ લાગતું કે ડરાયસ સામે એકદમ ધસી જઈ આખી બાજીનો ભાર એક જ
લડાઇ ઉપર નાખવો. પણ વળી વિચાર થયો કે તેના રાજ્યના આ એશિયામાઇનોરના
દરિયાઇ પ્રાંતોમાં પોતાનો અમલ પાકો બેસાડવો, અને તેમની સમૃદ્ધિથી પોતાના બલની
જમાવટ કરી પછી આગળ ડગલું ભરવું. આ સમયે લાઇસિયા પ્રાંતના એ-યસ શહેર
આગળ એક ઝરો છે તે આપોઆપ ઉભરાઇ ગયો અને તેમાંથી એક તામ્રપત્ર નીકળી
આવ્યું. તેની ઉપર કોઇ પ્રાચીન લીપિમાં લેખ હતો કે “ ધરાની શહેનશાહતનો ગ્રીક
લોકોને હાથે અંત આવશે. ” આ બિચ્છવાણીથી તેને ઉત્તેજન મળ્યું, અને તેણે
ફિનીસી અને ફિલિકિયા પ્રાંતો સુધી બધો દરિયાઇ મુલક ત્વરાથી તાબે કર્યો. ચેમ્પીલિયા
પ્રાંતમાંથી તેણે કુચ કરી તેનું વર્ણન કરતાં ઘણા લેખકોએ દમદમાટ ભરી બાધા વાપરી
છે. તેઓના લખાણનો અર્થ એવો થાય કે ઉચી વિકટ ભેખડો અને જોરથી ઉછળતા
દરિયાની વચ્ચે માર્ગ જ રહેતો નહીં એવે સ્થલે એલેક્ઝાંડર આવ્યો કે તુરત ઇશ્વરી
ચમત્કારથી દરિયો હઠી ગયો અને તેના લશ્કરને આગળ વધવા રસ્તો થયો. મિનેન્ડર
કવિ પણ તેના એક હાસ્યરસ નાટકમાં આ કહેવાતા ચમત્કારને ઉદ્દેશીને લખે છે:—

“ મહારામાં અને મહાન એલેક્ઝાંડરમાં શો ફેર? શું મહારે કોઇને મળવાનું મન છે ?
તે તેની મેજે જ આવીને મહારૂ બારલું કોકે છે. શું મહારે દરિયામાં ચળને જતું છે? દ-
રિયો જતે જ મહારી ખાતર હઠી જાય છે! ” પરંતુ એલેક્ઝાંડરના પોતાના પત્રો ઉપરથી જ-
ણાય છે કે એ કુચમાં કશો ચમત્કાર ન હતો. એ લખે છે કે હું ફેસેલિસથી કલાઇમેક્સ
બુકિરને રસ્તે ચળને આગળ ગયો. ”*

• “ બુગાલવેતા રહેલો લખે છે કે ફાલેલસ નગર પાસે સમુદ્ર નજીક ચળને એક રસ્તો
જાય છે એ રસ્તે મહાન એલેક્ઝાંડર પોતાનાં સૈન્યને લઇ ગયો હતો. આ માર્ગ પત્રો સંક્રિ-
ષ્ટ છે. અને તે કલાઇમેક્સની ટકરી અને સમુદ્રની વચ્ચે આવેલો છે. એટ વખતે ત્યાં સૂકી જ-

તે ફેસેલિસમાં યોડા દિવસ થોડો હતો. ત્યાંના બજારમાં ત્યાંના ધાસી ચિઓડિ-
ક્રીસતુ બાવલું હતું; એ ફિલસુફની સાથે એલેક્ઝાંડરને એરિસ્ટોટલની મારફત સમાગમ
થયો હતો. એક રાતે ખાનપાન પછી એલેક્ઝાંડર અને તેનું મંડલ નાચતું અને વિનોદ
કરતું તે બાવલા આગળ ગયું. અને એલેક્ઝાંડરે તેને હારમુકટ પ્હેરાવ્યા; અને એ પ્રમાણે
એણે વિલાસનો ખુલો ઉડાવ્યો તેની સાથે ફિલસુફીનું તથા ચિઓડિક્રીસતીના યાદગીરીનું
પણ ધટતું સન્માન કર્યું.

પછી એણે જે પિસીડિયનો બડ કરી ઉઠ્યા હતા તેમને જેર કર્યા, અને આખો
ક્રાઇનિયા તામે કર્યો. એ પ્રાંતની રાજધાની ગોર્ડિયમ શહેર (જે પુરાતન માઇડસ રાજ્યનું
નગર - કહેવાય છે તે) લીધું. ત્યાં એણે ઝાડની છાલનાં દોરડાથી બાંધેલી ધુસરીવાળો
સુપ્રસિદ્ધ રથ બેસાડ્યો, જેને વિષે દંતકથા હતી કે તેની ધુસરી જે ઊડી શકે તેને માટે
વિધિએ પૃથ્વીનું રાજ્ય નીમીસ્યું કર્યું હતું. એ ધુસરી બહુ ખુબીથી બાંધેલી હતી; દોરડું
આડઅવળું અનેકધા લપેટેલું હતું અને તેના છેડા બેમાત્રમ રીતે અંદર દાખી દી-
ધેલા હતા. ધણીખરા ઇતિહાસકો લખે છે કે એલેક્ઝાંડરથી તે ન છૂટ્યું સારે તેણે તે
તરવારથી કાપી નાખ્યું, અને બે છેડાને બદલે અનેક છેડા કરી મુક્યા. પણ એરિસ્ટોપ્યુલસ
જણાવે છે કે તેણે પ્રથમ ખીલો કઢાડી નાખ્યો અને પછી રથની ઊંઘમાંથી દોરડાં સાથે
ધુસરી ખેંચી લીધી એટલે દોરડું ઊડતાં મુશ્કેલી ન પડી.

આ પછી એણે પેદ્રેગોનિઓ અને ક્રેપેડોકિયાના પ્રાંતો મેળવ્યા. ત્યાં એને
મેન્નોનના મૃત્યુના સમાચાર થયા. મેન્નોન ડરાયસના દરિયાઇ પ્રાંતના સુનાઓમા સૌથી
વધારે કાબેલ અને પ્રતિષ્ઠિત હતો. એ જીવ્યો હોત તો એલેક્ઝાંડરને ઘણી મુશીબતો
પાડત. એલેક્ઝાંડર હવે એશિયામાઇનોરથી આગળ વધવા ઇતેન્નર હતો. તેના વિચાર આ
બનાવથી દૃઢ થયો.

ડરાયસ સસાથી નીકળી ચૂક્યો હતો, અને તેને હિંમત હતી, કેમકે તેની સાથે છ
લાખ સિપાહોનું મોટું સૈન્ય હતું. વળી તેને એ અરસામા જ એક સ્વપ્ન આવ્યું હતું,
જેનો અર્થ એના બનિષ્વદ્દાઓએ તાણીતોડીને એને રુચે તથા હિંમત વધે એવો કરી
આપ્યો હતો. સ્વપ્નની વિગત એવી હતી કે જાણે ડરાયસના દેખતાં મેક્રિડોનિયન ફેલેન્ડ્ર-
ને આગ લાગી, અને પછી ડરાયસ પોતે આગલા શહેનશાહનો કાસદ હતો સારે
પ્હેરતો હતો તેવા વેશમા તેણે એલેક્ઝાંડરને પોતાની પાસે આવતો અને પોતાની નોકરી
કરતો જોયો, તે પછી એલેક્ઝાંડર ખીલસના* મંદિરમા પેઠો અને ત્યાં અદસ્ય થઇ

મીન હોય છે એટલે વટેમાર્ગે સુખે જઇ શકે છે પણ જરતી વખતે ત્યાં પાણી ફરી વળે છે. એ-
લેક્ઝાંડરની કૃત્ય વખતે શીઆવાની મોસમ હતી અને તેણે પોતાની રીત પ્રમાણે પોતાના નસી-
બ પર આધાર રાખીને ઓઠ યવાની વાટ જોયા વગર કૃત્ય શરૂ કરી એટલે તેના સૈન્યને પાણીમાં
થઇને ચાલવું પડેલું.

* સેમિટિક ભાષામા 'બાલ' શબ્દ દેવવાચક હતો એટલે તેમના સર્વ દેવોનાં નામ
'બાલ' કે 'બેલ' શબ્દથી શરૂ થતા ઉદાહરણ તરીકે 'બાવગેડ' 'બાલગેરિય' બાલઝિબબ
ઇ. ખીલસ બાલ શબ્દનું ગ્રીક રૂપ હતું અને ગ્રીક પુરાણોમા ખીલસ પોસાઇ ડોન (સમુદ્રદેવ)
અને લીબિયા (આફ્રીકા) નો પુત્ર તેમ જ ઇબ્રિયસ ફનફસ વગેરેનો પિતા કહેવાતો.

ગયો. આ સ્વપ્નચમત્કારથી દેવોએ એવું સચ્ચું જણાય છે કે મેકિડોનિયનો વિજય અને યશ મેળવશે; અને ડરાયસ કાસદમાંથી ચહેનચાહ થયો તેમ એલેક્ઝાંડર પણ એશિયાનો પ્રભુ થશે, પણ પછી યોગ સમયમાં જ એવું યશસ્વી જીવન પૂરું થશે.

એલેક્ઝાંડરે ફિલીપ્પિયામાં ધણી વખત લીધો તેથી ડરાયસે ધાર્યું કે તે બ્હીએ છે, અને એ કલ્પનાથી એની પોતાની હિંમતમાં વિશેષ વધારો થયો. પણ એલેક્ઝાંડર ત્યાં મહિા પડી ગયો એ તેના વિલંબનું ખરું કારણ હતું. એલેક્ઝાંડરને સખ તાવ લાગુ પડ્યો. તે કાષ્ટરૂપ નદીના અત્યંત ઠંડા પાણીમાં ન્હાવાથી હોય કે પછી તેના ઉપરાઉપરી ભારે પરિશ્રમેને લીધે હોય. તેના વૈદોની ઔષધ આપવા હિંમત ચાલી નહીં, કેમકે તેમનામાંના કોઇને સાફ કરી શકવાની ખાત્રી નહતી, તેમ એ કોળને શક પણ ન હતો કે તે ઔષધ આપવા માટે ને પછી જો કદાચ વિપરીત પરિણામ આવે તો મેકિડોનિયનોના વહેમ અને કોપ તેના ઉપર જ તૂટી પડે.

સદ્દુભાગ્યે ત્યાં તે વખતે એકનેનિયાનો રહીરા ફિલિપ નામનો એક વૈદ હતો. તેને એલેક્ઝાંડરની મિત્રતા ઉપર પાકો ભરોસો હતો; અને વળી તે આવી ભયંકર સ્થિતિમાં હોય તે વખતે તેની ખાતર પોતાનો જીવ જોખમમાં આવે તો ભણે, પણ તેને બનતા ઔષધોપચારનો લાભ ન આપવો એ તો કેવળ કૃતક્રીપણું એમ તેને લાગ્યું. તેથી એણે ખીંટું ઝડપ્યું; અને એલેક્ઝાંડરને લડાઇ પાછી ચાલુ કરવા માટે બનતી ત્વરાથી સાબળ થતું હતું એટલે તેણે પણ દવા પીવા ખુશીથી હા કહી. દરમિયાન પાર્થિનિઓએ ધાવણીમાંથી એલેક્ઝાંડર ઉપર ચીઠ્ઠી લખી કે “ફિલિપનો વિશ્વાસ ન કરશો. ડરાયસે એને અદ્ભુત દ્રવ્ય આપીને તથા પોતાના જમાઇ બનાવવાનું વચન આપીને ફાડ્યો, છે, એટલે એ તમને દવામાં ઝેર જ આપશે.” એલેક્ઝાંડરે ચીઠ્ઠી વાંચીને પોતાના ઉશ્કેડા તથા દબાવી રાખી, અને કોઇને વાત ન કરી. તીમેણે વખતે ફિલિપ એલેક્ઝાંડરના ખીજા મિત્રો સાથે દવા લઇને આવ્યો, અને દવાનો પ્યાલો તેને આપ્યો. એલેક્ઝાંડરે તે સ્વચ્છ સુખસુદાથી અને ઉર્મંગથી લીધો, અને તે જ વખતે ચીઠ્ઠી તેના હાથમાં સુકી. એલેક્ઝાંડર દવા પીતો ગયો અને ફિલિપ ચીઠ્ઠી વાંચતો ગયો, એ દેખાવ કોઇ કલ્પિત કરણનાટકમાં બને તે કરતાં વિશેષ અદ્ભુત હતો. પછી રાત્રીએ પ્રથમના જોવી જ ખુબ્લી સુદાથી ફિલિપને પોતાનો ખરો મિત્ર કહ્યો અને તેની વફાદારી માટે અંખૂરું વિશ્વાસ જણાવ્યો. ફિલિપ ચીઠ્ઠી વાંચી તેની અંદરના મિથ્યાપવાદથી લાલ્લપીજા યર્ષા ગયો. એક ક્ષણે તે હાથ અને નેત્ર ઉઘા કરી પોતાની એક નિષ્ઠા માટે પ્રભુની સાક્ષીત્વ આવાહન કરતો; ખીજા ક્ષણે તે એલેક્ઝાંડરની પથારી પાસે પડી તેને લીનવતો કે તેણે હિંમત રાખવી અને તેની દવા ઉપર ભરોસો રાખવો.

દવા એટલી જલદ હતી કે તેથી પ્રથમતો એલેક્ઝાંડરનાં જીવનતત્ત્વો ઉડાં ઉતરી ગયાં અને તે અવાચક અને બેશુદ્ધ બની ગયો. પણ પછી તેને ફેર પડવા માંડ્યો, યોગ વખતમાં જ તે એટલો સારો થયો કે તેવું મેકિડોનિયન લશ્કર તેને નજરે જોવા તત્પરી રહ્યું હતું, તેની સન્મુખ આવવા શક્તિવાન થયો.

ડરાયસના લશ્કરમાં એક એમિન્ટસ નામનો ન્હાસી આવેલો મેકિડોનિયન હતો, તે

એલેક્ઝાંડરની પ્રકૃતિથી વાકેફ હતો. ડરાયસ એલેક્ઝાંડરની શોધમાં પર્વતો અને દરિયા વચ્ચેની પટ્ટીમાં ધધને આગળ વધવાની તૈયારી કરતો હતો ત્યારે એમિન્ટસે 'તેને વિનંતિ કરી કે તે જે વિશાલ અને સરખા પ્રદેશમાં હતો ત્યાં એના મોટા લશ્કરને એલેક્ઝાંડરનાં ન્હાના લશ્કર સાથે યુદ્ધ કરવું વધારે ફાવશે, માટે તેણે ત્યાં જ રહેવું. ડરાયસ વહેમ ખાતો હતો કે તે જાતે જાદુને એલેક્ઝાંડરને યુદ્ધ કરવા ફરજ નહીં પાડે તો કદાચ તે પોતાના આવાગમનનું જાણીને ભયથી ન્હાસી જશે. એમિન્ટસે ધણુએ કહ્યું કે "એલેક્ઝાંડર કોઈપણ ભય પામે એવો નથી; એતો જરૂર યુદ્ધ કરવા તમને શોધતો શોધતો આવશે; કદાચ નીકળી ચૂક્યો પણ હશે." પણ તેની વાત ન જણુકારી; ડરાયસ કિલીકિયા તરફ વધ્યો. તે જ વખતે એલેક્ઝાંડરે ડરાયસની શોધમાં સીરિયા પ્રાંત તરફ દૂર કરી. રાતમાં બન્ને લશ્કર એકબીજાને જોયા વગર પોતપોતાને રસ્તે ચાલ્યાં ગયાં. સવારમાં ખબર પડી એટલે બન્ને પાછા વળ્યા. ડરાયસનું લશ્કર સાંકડી પટ્ટીમાં પેટેલું જાણી એલેક્ઝાંડર પોતાના સહભાગ્યથી પ્રસન્ન થયો. ડરાયસે પણ હવે પોતાની ભૂલ જોઈ કે આ એક તરફ પર્વતો અને બીજી તરફ દરિયા એ બે વચ્ચે આવેલા અને પિનેરસ નદીથી દ્વિધા થતા સાંકડા મેદાનમાં તેનો રસાલો નિરુપયોગી રહેવાનો અને તેનું પાયદલ લશ્કર પણ ન્હાની ન્હાની ટુકડીઓમાં જ લડી શકવાનું.

દેવે તેને તેનાં ન્હાનાં લશ્કરને ફાવે એવું રણક્ષેત્ર આપ્યું, તેની સાથે એલેક્ઝાંડરે પોતાની લશ્કરની ગોઠવણ એવી કામેલિયતથી કરી કે તે પણ એની જીતનું કારણ બની પોતાના લશ્કરની જમણી (પર્વત તરફની) પાંખ તેણે સાગી ડાબી પાંખ કરતાં પણ લાંબી રાખી કે ડરાયસના વધારે મોટા લશ્કરથી તેનું લશ્કર ઘેરી લેવાય નહીં. પોતે એ પાંખમાં જ રહ્યા, અને તેના અગ્રભાગ સાથે જ લડાઈમાં અંપલાવી "જંગલીઓ" ઉપર જીત મેળવી. આ લડાઈમાં તેને જંગમાં એક ધા વાગ્યો. કેરિસ લખે છે કે ડરાયસ અને તે સામસામા આવી જતાં તેમના દ્વંદ્વયુદ્ધમાં ડરાયસે તેને આ જખમ કર્યો. પણ એલેક્ઝાંડર એન્ટિપેટર ઉપરના કાગળમાં આ લડાઈની વિગત લખે છે તેમાં તેણે એટલું જ લખ્યું છે કે "મને જંગમાં એકે તરવાર વાગી, પણ એ ધામાંથી કઈ માદા પરિણામ નીવળ્યાં નહીં." પોતે કોનાથી ધવાયો તે એ લખતો નથી. આ જીત ઘણી મોટી હતી. શત્રુના લશ્કરના એક લાખ દશ હજાર માણસ પડ્યા. ડરાયસ હાથ ન આપ્યો એટલી માત્ર ખામી રહી ગઈ; અને તે પણ અત્યંત મુશ્કેલીથી ન્હાસી છૂટ્યો. એલેક્ઝાંડર તેની પીઠે લાગ્યો ત્યારે તે માત્ર અર્ધાએક માઇલ આગળ હતો. તેનો રથ અને ધનુષ એલેક્ઝાંડરના હાથમાં આવ્યાં, અને તે એ લાદને પાછો ફર્યો. તે વખતે મેકિડોનિયનો ધરાનીઓની ઊવણી લૂટતા હતા. ડરાયસના હુકમથી તેના લશ્કરે ઘણાખરો સરસામાન ડમારકસમાં રાખ્યો હતો, માત્ર ખરી જરૂરની વસ્તુઓ તેમણે સાથે રાખી હતી. અને તો પણ તેમની ઊવણીમાં ઘણી કિંમતી વસ્તુઓ હતી. એલેક્ઝાંડરના સિપાહો ડરાયસના તંબૂને આડક્યા ન હતા; તે તેમણે તેને માટે રહેવા દીધો હતો. ત્યાં જતાં તેમાં અનેક સુશોભિત વસ્ત્રોથી ચણુગારેલા પાસવાનો, સોનારૂપાની વસ્તુઓના ગજ, અને સપ્ખાઅંધ મૂલ્યવાન દરદાગીના જોવામાં આવ્યા.

એલેક્ઝાંડર બખ્તર ઉતારીને તુરત સ્નાન કરવા તૈયાર થયો. તેણે તેના મંડળને કહ્યું

“આશે આપણે આ લગ્નનો યાકે ડરાપસના સ્નાનગૃહમાં ઉતારી તાજ યજ્ઞે.” તેના મિત્રાભાનો એક બોમ્બો “હવે એ ડરાપસનું શેનું! હારેલાની મિશ્કત જીતનારાની યાપ છે, અને તેની જ કહેવાની જોઈએ.” અહીં જ્યારે તેણે વાસણકસણ, ઘાબડીઓ, ખર-ણીઓ અને સર્વ સરંજામ સોનાનો અને નાના પ્રકારના એકથી એક મુંદર ઘાટનો જોયો, ત્રણા અસંખ્ય મનોર્થજક તેલ-અતર વગેરે જોયાં, અને બીજા ખડોનો એક એકને ટક્કર મારે એવો મુઠ્ઠા મૂલ્યવાન સરસામાન જોયો ત્યારે તે તેના મિત્રા તરફ ફરીને બોલ્યો, “બાઈઓ! રાજા તો જાણે આનું નામ.”

તે બોજન લેવા બેસતો હતો ત્યાં તેને ખબર થઈ કે કેદ પકડાયેલાઓમાં ડરાપમની માતા અને તેની રાણી અને બે કુવારી કુંવરીઓ પણ હતી; અને તેઓ ડરાપસનો રથ તથા ધનુષ જોઈને તે રથમાં પડ્યો એવું અનુમાન કરીને છાતીફાટ રોતાં હતાં આ સાં-ભળીને એલેક્ઝાંડર પોતાના વિજયના હર્ષે કરતાં તેઓના કુભાગ્ય માટેની લાગણીથી કંઈક પણ ગર્ક થઈ ગયો. પછી તેણે લીઓનેટસ સાથે તેમને સંદેશો મોકલ્યો કે “ડરાપસ જીવે છે; એલેક્ઝાંડર ડરાપસ સાથે લડે છે તે કેવળ રાજ્ય માટે, એ તમારો વાળ પણ વાંકો કરનાર નથી; અને આજ સુધી ડરાપસ તમારી જે જે ખાતર ગળતો હતો તે આજથી એલેક્ઝાંડર રાખશે એ નિશ્ચય માનજો.” અને એલેક્ઝાંડરે તેમની માથેની પો-તાની વર્તણૂકમાં આ સંદેશના કરતાં પણ વિરોધ ઉદારતા અને દયા દર્શાવી. તેમને જે જે ધરતીઓની ઉત્તરક્રિયા કરવી હતી તે તેમને કરવા દીધી અને તે માટે જે કંઈ રીત-સર કપડાંસત્તાં અલંકારો વગેરે જોઈએ તે સર્વ તેમને લૂટમાંથી પાછાં આપ્યાં. તેમને નોકર ચાકર વગેરે સર્વ વૈભવ હતો તેટલો જ કાયમ રાખ્યો. તેમના વર્તણવાદિ ઘટાડ-વાને બદલે ઉલટાં વધારી આપ્યાં. એટલું જ નહીં પણ તેણે પોતે તેમની સાથે અત્યંત ઉદાત્ત અને રાજસીતનું જુદાં જુદાં ગણાય એવી વર્તણૂક રાખી. કહે છે કે ડરાપસ ઉંઝાઈમાં અને રૂપમાં તેના વખતના પુરુષોમાં શ્રેષ્ઠ ગણાતો હતો, તેવી જ તેની રાણીના રૂપની પણ ખ્યાલિ હતી, તથા કુંવરીઓ એવાં માતમિતાના સતાન હોય તેવી મુંદર હતી. વળી તેઓ કેદ પકડાયેલી સ્ત્રીઓ હતી. પણ એલેક્ઝાંડરે તેમની પદવી અને તેમના સદ્ગુણોનો જ વિચાર કર્યો. તેમને દાને એક પણ અઘટિત રાખ્યા ન પડે અને તેમને પોતાની આ-ખર માટે અંદેશો આવવાનું પણ કારણ ન મળે એવી તેણે સમાજ રાખી; તેઓ દુસ્મન-ની છાવણીમાં હતી પણ જલ્દી કોઈ પરિત્ર અસ્તિત્વમાં હોય કે કોઈ કુમારિયાઓના મઠમાં હોય એ પ્રમાણે તેમને અદસ્ય અગમ્ય અને પરમ પવિત્ર એકાંતવાસમાં રાખવામાં આવી. એલેક્ઝાંડરે એમ જ ધારું કે દુસ્મનોને જીતવા કરતા પોતાની વૃત્તિયોને જીતવામાં વિશેષ પુરુષાતન છે. તેણે એમને જોઈ જ નહીં, અને ખરેખર એનો સયમ એવો હતો કે તે પરણ્યાં તે પહેલા બાર્સિની ચિવાય બીજા કોઈ સ્ત્રી તેણે નહીં જાનહતી. બાર્સિની એમ્બોનની વિધવા, ડમાસ્કસ આગળ કેદ પકડાઈ. તેનો પિતા આઈએક્ઝસ ખરાનના એક આગલા શહેનશાહનો દૈહિજ હતો, એટલે તે રાજવંશી હતી, અને ખુબસુરત હતી. વળી તેના સ્વભાવનું લાવણ્ય તેના શરીરના લાવણ્ય કરતા વિશેષ હતું. અને તે ઓક સાહિત્ય અને “કલા” ઓમાં નિપુણ હતી. આવી ગુણવતી સ્ત્રી, જેનું રૂપ તેના સૌથી ઉતરતો ગુણ હતો તેની સાથે, એરિસ્ટોખ્યસ કહે છે કે, એલેક્ઝાંડરનો પાર્શ્વનિઓએ સમર્થ

કરાવ્યો. બીજી કેદ પકડાયેલી સ્ત્રીઓમાં ઉચી અને ખુબસુરત ધણી હતી. પણ એલેક્ઝાન્ડરે તેમના વિષે માત્ર એક મુજબ કરી—“આ ધરાનીયલો આખને કેવી દમે છે!” સ્ત્રી સૌંદર્ય કરતાં સંપત્તિ અને હૃતોદ્વિગતાનું સૌંદર્ય તેને વધારે ગતોહર લાગ્યું; અને તેઓ માત્ર પૂતળીઓ હોય તેમ તેમને દૂર ખસેડવા આજ્ઞા કરી.

તેના કિનારા ઉપરના લશ્કરના સરદાર ફાઇલોક્સીનસે તેને કાગળથી ખબર કરી કે ટેરન્ટમવાસી થિઓડોરસ નામના એક જાણુ પાસે જે ખુબસુરત છોકરાઓ વેચવાના છે અને એલેક્ઝાન્ડર તેમને ખરીદશે કે કેમ તે એ જાણવા માંગે છે. આ ઉપરથી એલેક્ઝાન્ડરને એટલો ક્રોધ ચડ્યો કે તેણે તેના મિત્રોને કેટલીક વાર પૂછ્યું કે “ફાઇલોક્સીનસે મહારામાં મારે પણ એવી શી નીચ વૃત્તિઓ ભેદ કે તેણે આવી અધમ સચના કરવા હિંમત ચલાવી?” ફાઇલોક્સીનસને એક કડક કાગળમાં તેણે થિઓડોરસ અને તેના દુષ્ટ માલને એકદમ હાંકી કહાડવા હુકમ કરાવ્યો. વળી કોરિન્થમાં તેની ખુબસુરતી માટે વખણાયેલા એક છોકરાની ભેટ સ્વીકારવા તેને ક્રોધ એ વિનંતિ કરી, તેને એણે એ જ પ્રમાણે કપકો દીધો. પાર્થિનિઓના લશ્કરમાં જે મેક્રોડોનિયન સિપાહીઓ સ્ત્રીઓ સાથે વ્યભિચાર કર્યો હશે તે વાત એને કાને આવતાં એણે તે સરદારને ફરમાવ્યું કે તેણે ખરાબર તપાસ કરી એ લોકો તકસીરવાર જણાય તો તેમને દેહાંત શિક્ષા કરવી, કેમકે એવા પાંપીઓ મનુષ્યજાતિમાં કલહ અને વિનાશના બી શેખનાર જંગલીઓ ન જણાવા ભેદ એ. એ પત્રમાં પોતાં વિષે તે નીચેના શબ્દો વાપરે છે. “મને” હરાયસની રાણી ભેદ નથી અને ભેવા ધ્રુષ્ટો પણ કરી નથી; ક્રોધ માણસને મહારી આગળ તેણીની ખુબસુરતી વિષે ઉચ્ચાર સરખો કરવા દીધો નથી.” તે ધણીવાર કહેતો કે “નિદ્રા અને સ્ત્રી-સંગ એ બેથી મને મહારી મર્ત્યતાનું સૌથી વધારે બોન થાય છે.” યાક લાગે અને ભોગથી મુખ થાય એ બન્નેને તે મનુષ્યજાતિની નિર્બંધતાના સ્વાભાવિક પરિણામ ગણતો.

તેનો આહાર પણ અલ્પ અને સોદા હતો. આના ધણા પુરાવા છે. મોસોલસ રાજની બહેન એડાને તેણે મા કહી કેરિયા પ્રાંતની ગાદીએ બેસાડી તે પછી તેણી કૃતમતા અને સ્નેહને લીધે રાજ તેને અનેક ઉત્તમ વાનીઓ અને મીઠાઈઓ મોકલતી. અને પછી તેણીએ તેને પોતાના કેટલાકે ઉત્તમ રસોઇયા અને કંદોઈ મોકલ્યાં. તેણે તેમને પાછા મોકલ્યાં અને લખ્યું “મહારે એમની જરૂર નથી.” મહારો ગુરૂ લિથોનિડસે મને કાયમને માટે જે ઉત્તમોત્તમ રસોઇયા આપી શક્યા છે; મહેરંગીએ કૂચ કરેલી એ સહવારનો ખાણા માટેનો રસોઇઓ; સહવારે ચોડું જમવું એ રાતનો ભોજન માટેનો રસો; ધ્રુષ્ટો અને વળાં એ લિથોનિડસ મહારાં કપર્ણલત્તાનો સર્વ પેટીપટાસની તપાસ શબ્દો એટલા માટે કે મહારી માતા તેમાં કંઈ પણ વધારે પડતી કે ભોગવિલાસની વસ્તુ દાખલ કરી ન હોય.”

તેનું મધપાન પણ સૌ ધારતા તેટલું બધું ન હતું લોકોની અતિશયોક્તિનું કારણ એ રાતનો ભોજનમાં ધણું વખત ગાળતો તે જ હતું. પણ એ બધો વખત મધપાન કરતાં વાંતચિત અને પ્રાવિવેનોદ વધારે ચાલતાં પ્યાલે પ્યાલે કંઈ લાંબા સંવાદવિવાદનો પ્રસંગ તીકળતો. વળી આવાં લાંબાં ભોજન તેના ફરસદના દિવસોમાં જ થતાં કામકા-

જના અવસરમા મઘ, નિઠા, પ્રેમ કે શ્રેષ્ઠ જાતના ભોગતમાયા તેના વખતમા બાગ પડાવતા નહી. ઘણા ઘણા સરદારો આવા શ્રેષ્ઠ લશ્કરમાં અમૂલ્ય વખત ખોતા આવેલા પ્રસિદ્ધ છે એલેક્ઝાન્ડરને આવું કંઈ પણ બધન હતું નહીં, તેની શ્રેષ્ઠ સાબિતી એ જ કે તેના સ્વસ્થ આયુષ્યમા પણ તે અગણિત પરાક્રમો કરી રાખે.

કુરસદના વખતમા તે સુતો ઉગિને દેવોને ઉપદાર ધરી નાખતો કરતો એ ખાણું તે એકો એકો ખાતો પછી શિકારમા કે વાયવાવખતમાં કે મિપાહોની અગ્નિ અને શરિ પાહો સાબગવામા અને તેનો નિકાન કરવામા દિવસ જતો તે એક અગ્નિ છાવણીમા નહીં પણ દૂધ કરતો હોય અને ઉતાવળ ન હોય, તો રસ્તે જતા જતા તીર મારવાની કે બાપા કે કવાની કે પૂરા વેગથી દોડતો હોય એવા રથમા કુદીને ચઢી જવાની કે તે માથો કુદીને ઉતરી પડવાની કમરતો કરતો કવચિત તે સિપાહનો કે પખીનો શિકાર કરતો આ સર્વ વિગત તેની નિત્યનોખમા છે.

માએ તેલમર્દન અને સ્નાનથી તાજે થઈ તે સોહાવાઓને પૂછતો કે ભોજનની સર્વ સામગ્રી મથારિયત તૈયાર છે કે ? અધાર થતા સુધી તે ભોજનની વર્દી આપતો નહીં અને એ ખાણું તે કોય ઉપર આડો પડીને લેતો. મર્ મેમાનોની એક સગમી ખાતર થાય, કાઢીને કદી ન્યુનતા ન રહે તે માટે તે બહુ કાગજ રાખતો તેના ભોજન અમે લખી ગયા છીએ તેમ કતામે સુધી ચાલતા, તે અતિથય ખાનપાનને લીધે નહીં પણ વાગ્વિનોદને લીધે. એલેક્ઝાન્ડરની વાતચિત ઘણાખરા રાજાઓની વાતચિત કરતા વધારે ગમે એવી હતી અને સમ્યતાના ગીતરીવાજોથી તે વાકેશ હતો તેનામા સિપાહ-બાયડામા સામાન્ય રીતે જણાતું એક માત્ર અપ-લક્ષણ હતું તે પોતે પોતાના કુત્રો વિશે પતરાજી કરતો એટલું જ નહીં પણ ખુશામતીઆ તેની અત્યત વધારી વધા રીતે વાતો કરતા અને તે પણ એ સાબત્યા કરતો. આ દુટો મડગમાના બીજાઓ ઉપર એક અસલ્ય ભોજન રૂપ થઈ પડતા કેમકે તેમને એ લોકોની માથે ખુશામદની હરીફાઈ કરવી પરવડતી નહીં, અને એથી ઉલટુ એના પરાક્રમોના ગૌરવ માટે તેમનું મત 'બીજા કોઈ કરતાં પણ ઉતરતું છે એવો દેખાવ થાય એ પણ તેમનાથી વેશતુ નહીં.

નવાઇની વસ્તુઓ વિશે એને એટલી ઓછી દરકાર હતી કે બ્યારે દૂર દૂરના દેશો અને સમુદ્રોમાંથી ઉત્તમ રજા, માછનીઓ વગેરે આવતા ત્યારે તે એ વસ્તુઓને પોતાના મિત્રોમા જોચી દેતો અને ઘણીવાર પોતા માટે ચાખવા જેટની પણ રાખતો નહીં પણ તેના ભોજનમા હમેશ અનેકાનેક વસ્તુઓ થતી અને શોભીતો કાઠમાઠ પ્રવર્તતો. તેના ભોજનખર્ચ તેના રાજવૈભવની સાથે વધતો ગયો તે એક બ્યાફતના એક ટેલક ૪૦ માર્દના સુધી વધ્યો. પછી એ રકમથી તેણે હદ બાધી અને એને કોઈ જમવા નહોતર હું તો તેને પણ એથી વિશેષ ખર્ચ કરવાની મના હતી.

કુરસદના યુદ્ધ પછી તેણે ડમારકસ લૂંટી લીધું અને ત્યાં ધરાની લશ્કરનો સરસા-ખાન તથા બેરા છોકરા હતા તે કબજ કર્યા આ લૂંટનો સૌથી મોટો ભાગ થેસેનિયન ગસલાને મળ્યો. યુદ્ધમા તેમણે ઘણું પરાક્રમ કયું હતુ અને તેના બદલામા તેમને આ લાભ આપવામા આવ્યો. લશ્કરના બીજા ભાગને પણ પુષ્કળ લૂટ મળી અને એકિડો

નિયન સિપાહો ઇરાનીઓની દોલત અને મોજશોખનો સ્વાદ ચાખ્યા પછા તેની પાછળ, શિકારનો ગંધ જાણ્યા પછી કુતરાઓમાં દેખાય છે તેટલા આવેશથી પડ્યા.

આગળ વધતા ખેલાં દરિયાકાંઠાનાં ખંડિયાં રાજ્યો તાબે કરી લેવાની એલેક્ઝાંડરને ઘણી અગત્ય લાગી. સાઇપ્રસ અને શ્રીનિશિયાના રાજાઓ એલેક્ઝાંડરનો હુકમ ખેંચતાં જ તાબે થયા. પણ ટાયર બંદર સામે થયું. તેણે તેને ઘેરા લાલ્યો તે સાત માસ ખેંચ્યો તે દરમિયાન તેણે તે બંદરનો સમુદ્રમાર્ગ ખસો બહારો રાખીને બંધ કર્યો. અને જમીન તરફથી માટીના મોટા મોટા ડુગરો રચી તે ઉપર યંત્રો ગોઠવી બંદરના કોટ સામે અને તેની અંદર પથરાનો મારો ચલાવ્યો. તેને એક સ્વપ્ન આવ્યું; તેમાં તેણે હકર્ણલિસને કોટ ઉપરથી હાથ લાંબો કરી તેને અંદર આવવા બોલાવતો જોયો. અને ઘણા ટાયર વાસીઓને સ્વપ્ન આવ્યાં કે એપોલો દેવ ટાયરવાસીઓની વર્તણૂકથી નારાજ છે અને એલેક્ઝાંડરના પક્ષમાં બળા જવાનો છે. આ ઉપરથી એપોલોદેવ કોઇ ખરેખર ન્હાસી જતાં પકડાયેલા સિપાહ હોય તેમ ટાયરવાસીઓએ તેની પ્રતિમાને બારે બેડીઓ ખેરાવી, અને તેના પગને ભૂમિકા સાથે ખીલા ઢાકી જડી લીધા.

ખીજ એક સ્વપ્નમાં એલેક્ઝાંડરે તેનાથી થોડે દૂર ચાળા પાડતો ઉભેલો એક સેટિરુ જોયો, અને એલેક્ઝાંડર તેને પકડવા ગયો સારે તે તેના હાથમાંથી છટકી ગયો. આમ ઘણી વાર બન્યું પણ એલેક્ઝાંડરે તેની આસપાસ ઘણાં ચક્રર માર્યાં અને તેને ધણો ફેંસલાવ્યો એટલે પછી તે પકડાયો. ભવિષ્યદષ્ટાઓએ ગ્રીક રાજ્ય સેટાઇરાસના બે ભાગ કરી આ સ્વપ્નનો અર્થ એવો કર્યો કે “સાટાઇરાસ” ટાયર ત્હારું છે. આ સ્વપ્ન આવ્યું સારે એલેક્ઝાંડર જે ઝરા આગળ સૂતો હતો તે અધાપિ દેખાડવામાં આવે છે.

આ ઘેરા ચાલતો હતો તે દરમિયાન એલેક્ઝાંડરે અરેબિયામાં ઓન્ટલિબેનસ પર્વત ઉપર વસતા લોક સાથે એક મ્હડાઇ કરી. તેમાં એના શુરુ લાઇસિમેકસને લીધે એક વખત એની છંદગી ઘણાં જોખમમાં આવી ગઇ. લાઇસિમેકસે છદ્દ કરી કે તે શીનિક્સના કરતાં હિંમતમાં ઓછો ન હતો કે ઉમરનાં વધારે ન હતો. અને એ મ્હડાઇમાં સાથે ગયો. પછી જ્યારે પર્વત મ્હડવાનો આવ્યો અને સૌ થોડેથી ઉતરી પડે મ્હડવા લાગ્યા ત્યારે એલેક્ઝાંડર અને લાઇસિમેકસ લસ્કરથી બહુ પાછળ પડી ગયા. રાત પડી ગઈ અને દુસ્મનના માણસો એટલામાંજ ફરતા હતા એટલે એલેક્ઝાંડરથી થાકેલા અને ધરડા શુરુને એકસો પડતો મુકાયો નહીં. આ પ્રમાણે લસ્કરથી એ બે જાણુ અને થોડાક માણસ છેક છૂટા પડી ગયા. રાત અંધારી હતી અને ત્હાડ અતિશય હતી. એલેક્ઝાંડરે થોડેક આથે દુસ્મનની ટુકડીઓનાં કેટલાંક તાપણાં જોયાં. પોતાની ઝડપ અને ચપલતાનો તેને વિશ્વાસ હતો અને મુસ્કલીમાં તથા બળમાં હમેશ પહેલ કરવાની તથા પોતાના સિપાહોને ઉત્તેજન આપવાની તેને ટેવ હતી, એટલે એલેક્ઝાંડર એકદમ સૌથી પાસેના તાપણા આગળ ધસી ગયો. ત્યાં બેડેલામાંના બે જાણુને એણે જોતજોતામાં કાપી

ફ શિરિ, જંગલ, ઝરાણુ વગેરે સ્થલોના દેવ અને બેકસ દેવના અણુ ગ્રીકો તેમને કદાપા કદાપી તેમનાં બાવવામાં સોયા જેવા વાળ, ચપડાં નાક, અણિયાળા કાન, પૂછડી, લમણામાંથી બીકળતાં રાંગડાં વગેરે કહાડતા. તેઓ દારૂડિયા વહેલ, આળસુ અને તોફાની મનાતા. ધરડા સેટિર સાઇલેનસ કહેવાતો

ચીજોના નામ અપાયાં, પછી તે પોતે બોલ્યો કે “આની પેટી ધવિયડને જ થશે. આ હ-
કીકત કેટલાક નિષ્ઠાસનીય લેખકો જણાવે છે તે વખતથી એ પોતાની ધવિયડની નકલને
એ પેગીમા સખત્રા લાગ્યો, અને એ નકલનું નામ ‘પેગીની નકલ’ પડ્યું, જે આપણે
ઉપર જોઈ ગયા હીએ અને હિરેકવાહડિસના લખાણ ઉપર આવા રાખી એલેક્ઝાન્ડ્રિયા-
વાસીઓ જે કહે છે તે ખરું હોય તો એલેક્ઝાન્ડરના નિમ્નલે દરમિયાન હોમર તેનો એક
સારો સલાહકાર ગણી શકાય. તેઓ કહે છે કે ઇજીપ્ત જુલા પછી ત્યાં ગ્રીક લોકોને વ-
સાવવા પોતાના નામનું એક મોટું નગર બાધનાને એલેક્ઝાન્ડરનો નિર્માણ થયો, અને માટે
તેણે શિપિઓની સલાહ લઈ એક સ્થળ સુકરર કયું, તથા તેનો પાયો નાખના તૈયારી
કરના માંડી ત્યાં તેને એક અદ્ભુત રરખ આવ્યું જેમા એક સફેદ વાળનો અને ભવ્ય
આકૃતિનો વૃદ્ધ પુરુષ તેની આગળ આવીને ધવિયડમાની નીચેની પકિતઓ બોલ્યો —

“તરંગ ઉદ્ઘર્ષિતજા ગડગડે, ત્રણી નાઇનના”

“જલો ધર્સી રહે ત્વહા સુભગદ્વીપ દેરાસનો.”

આ સાબળતા જ એલેક્ઝાન્ડર ઉભો થઇ ગયો અને તુરત દેરાસ જેવા ગયો, જે
તે વખતે નાઇલના એક મુખથી થોડે છેટે આવેલો ખેટ હતો, પણ હાલ વચ્ચેના પા-
ણીમા એક ભાગમા માગી પૂરીને બધ બાધી જમીન સાથે સાધી દેનામા આવ્યો છે. એ
સ્થળ ઉપર તેની દૃષ્ટિ પડી કે તુરત તેની સંસ્થિતિના ગુણ તેના મનમા વસી ગયા એ
પટ્ટી એક સયોગીભૂમિના જેવી પણ લગાઇના પ્રમાણમા જોઇએ તેટલી પહેાળી હતી એક
પાસે એક મોટું છાછર તળાવ હતું અને ખીજી બાજુએ અતિ નિશાળ બદર થઇ શકે
એવો દરિયો હતો એલેક્ઝાન્ડર બોલ્યો કે “હોમરમા ખીજી બધા ગુણો હતા તેની માથે
તે એક ઉત્કૃષ્ટ શિપિ પણ હતો અને એ જ સ્થળ માટે એક મોટું નગર અને તેના
પરા વગેરેની વ્યવસ્થિત યોજના ઘડવા તેણે હુકમ આપ્યો. ત્યાની જમીન કાળી હતી
અને સફેતો ન હોવાથી શહેરના જુદા જુદા વિભાગાદિ દર્શાવના શિપિઓએ લોટની લી
ટીઓ પાડી શહેરના ફરતા ધેરાના માટે તેઓએ અખાતને બને છેડે મળતી એક અર્ધ-
ગોળાકાર લીટી પાડી, અને તેના વિભાગો માટે બન્ને છેડાથી સરખી લગાઇની રીધી
લીટીઓ પાડી એટલે એ લોટના આયેખનનો આકાર મેકિડોનિયનોના ઝખ્ખાના જેવો
કંઈકે થઇ રહ્યો. એલેક્ઝાન્ડર આ નકશો આનદથી જોતો હતો ત્યાં એકાએક અનેક જ
તના અસંખ્ય મોટા પખીઓનું એક જગી કાનું વાદળ જેવું ટોળું તળાવ અને નદીમાંથી
ઉંચું ચડ્યું, અને એ સ્થળે ઉતર્યું, તથા જોતજોતામા લીટીઓના તમામ લોટ ચણી ગયું
એલેક્ઝાન્ડરે ધાયું કે આ કંઈ જખ્ખર અપશકુન થયું પણ ભરિષ્યદશાઓએ તેને હિમત
આપી કે એ બનાવ તો સુચિન્હ ગણાય, અને તેઓએ તેનો એવો અર્થ કયો કે એ
નગર ધનધાન્યાદિથી જાતે ભગપૂર મહેશે એટલું જ નહીં પણ ખીજી ઘણી પ્રજાઓને તે
મના પાવનપોતણની વસ્તુઓ સદૈવ જરૂરબાદ પૂરી પાડશે

એલેક્ઝાન્ડ્રિયા બાધવાનું કામ આગળીને એલેક્ઝાન્ડર જૂપિટર એમનના મદિરની યા
ત્રાએ ગયો. આ મુસાફરી લાખી અને સુશ્લિષ્ટ હતી, અને તેમા જે જાતના મહામકટનો
ભય હતો. એક સકટ પાણીની તળીનું હતું રસ્તે ધણા દિવસ રણ મારવાનું હતું તેમા
બિયકુલ પાણી મળતું નહીં ખીજું રેતીના વટોગિયાનું સકટ હતું એમનો સાથ ચુખાઈ

હોય અને દક્ષિણ દિશાથી એકમાં પવન વાવા માટે તો એથી રેતીના ડુંગર જેવાં મો-
નંઓ ઉઠે અને પ્રાચીન કાળમાં કેમ્બ્રીસીમ રાજનું પચાંચ હજાર માણસનું સૈન્ય એ
મોનંઓ ગળી ગયાં હતાં તેવી એમની પણ દશા થાય. આ સંકટોથી એલેક્ઝાંડરને પૂરે-
પૂરે વાર્કેટ કરવામાં આવ્યો પણ એ એક વાન જાણતો તે પછી તેની પાસેથી હોણવાની
નહીં. દેવની અનુકૂલતાને તેને એવો અનુભવ થયો હતો કે તેથી એ કુરામદી બન્યો
હતો. તેનું સાદસ અને તેની છાતી એટલાં વધી ગયાં હતાં કે રણક્ષેત્રમાં માનુષી સૈન્યોને
હતવાથી તેને સંતોષ ન થયો પણ મમય અને સ્થલ અને કુદરતને પણ વશ કરવા માગતો.

આ વિષ્ટ યાવા એલેક્ઝાંડરને જે દેવી ચમત્કારને લીધે સુતર પડી તે જોટલા મા-
નવામાં આવ્યા, તેટલા તેને અને જે દેવવાણીઓ યદ્ય કહેવાય તે માનવામાં આવી નહીં.
અગર જો કે એવા દેવી ચમત્કારો થયા એ પણ તે દેવવાણીઓના પુરાવામાં ગણી શ-
કાય. કેમકે એલેક્ઝાંડર દેવાંશી હતો એ જ તે દેવવાણીઓની મુનમુઝ હતી; અને એ
ચમત્કારોથી પણ સ્પષ્ટ જણાય છે કે એલેક્ઝાંડર ઉપર દેવોની ખાસ પ્રીતિ હતી. પ્રથમ તો
જ્યુપિટરે બધો વખત એટલે વર્ષાદ વર્ષાઓ કે તેમને પાણીની તંગી પડવાનો સંભવ
રહ્યો નહીં. એટલું જ નહીં પણ તેથી રેતી બેસી સખ્ત થઇ એટલે તેમાં વધારે ઝડપથી
અને ઘોડે ઘોડે રસ્તો કપાયો, અને હવા પણ આસોચવાસ માટે બેઠાંએ તેવી ધેઈ.
વળી બોમિલા જે નિશાનીઓથી રસ્તો પકડતા તે જાતી રહી અને તેને લીધે તેઓ જૂવા
પડ્યા ત્યારે એક દામણોનું ટોળું આવ્યું અને તે માર્ગદર્શક બન્યું. તેઓ જરૂરી આ-
લતા ત્યારે તે ટોળું જરૂરી ઉડ્યું, તેઓ ધીમા પડતા ત્યારે તે ધીમું પડ્યું, તેઓ થોભતા
એટલે તે પણ થોભ્યું. વળી ટ્રિવિરધનીસ પોતાના હેવાસમાં લખે છે તે આથી પણ વ-
ધારે ત્રિચિત્ર છે, કે રાતે જો તેમનામાંને કોઈ જૂવો પડતો તો એ દામણો કાઠ કરીને
તેને બીજાઓ ક્યાં છે તે જણાવતા એટલે તે પાછો તેમની સાથે થઇ જતો.

રણ ઉતરીને એલેક્ઝાંડર મંદિર આગળ આવ્યો ત્યારે અધ્યક્ષે તેને આવકાર દીધો
તેમાં તે જાણે જ્યુપિટર એમનનો પુત્ર હોય એવા શબ્દ વાપર્યા અને ત્યારે તેણે પૃચ્છા
કરી કે “મહારા પિતાના માતાઓમાંથી કોઈ હજી સિક્ષા પામ્યા વગરનો રહી ગયો છે?”
ત્યારે અધ્યક્ષે તેને કહ્યું કે તેને તેના પિતા વિશે એ પ્રમાણે બોલવું ન થઈ કેમકે તેના પિતા
કોઈ મર્ત્ય ન હતો ત્યારે એલેક્ઝાંડરે પ્રત્યુ: “દિવિપતા સર્વ મારાઓને યથાપોજ્ય સિક્ષા
થઇ ચૂકી છે?” અને આ પૃચ્છા કરનાર આખી દુનિયા છાતી શકશે? જ્યુપિટરે જવાબ
દીધો “હારો, અભિલાષ સિદ્ધ થશે. અને તેણે દેવને મહા મુશ્વત્તન ઉપહારો સમર્પ્યા
તથા તેના અધિકારીઓને પણ બહુ કિંમતી ભક્ષ્યો આપી. ઘણાખરા દક્ષિણમકો આ
પ્રમાણે લખે છે. પણ એલેક્ઝાંડરે આ પ્રસંગે તેની માતા ઉપર કાળજી લખ્યો હતો તેમાં
એટલું જ છે કે “મહારી પૃચ્છાઓના મને કેટલાક ખાનગી જવાબો મળ્યા છે. તે હું
પાછો આપીને તમને એકને જ જણાવીશ.”

કેટલાક કહે છે કે મંદિરનો અધ્યક્ષ એલેક્ઝાંડરને ગ્રીક ભાષામાં બહુ વિવેકથી
આવકાર દેવા માગતો હતો, પણ તેનું એ બાધનું જ્ઞાન જોઈ હોવાથી “ઓ માઇ-ડિયોન”
“અરે મહારા પુત્ર” કહેવાને બદલે તે “ઓ પાઈ ડિયોસ” “અરે દેવના પુત્ર”

ખોલી ગયો; ઐલેક્ટ્રોનને પણ આ બૂન રચતી આવી, અને ઐલેક્ટ્રોનને દેવવાણીએ જ્યુપિટરનો પુત્ર કહ્યો એ વાતનો આરંભ આ ન્હાની બૂનમાંથી થયો.

ધજીમમાં તે સામોન નામના શિલસુદને મળ્યો ત્યારે તેમની વાતચિતમાં એ શિલસુદની એક ઉક્તિ તેને બહુ પસંદ આવી તે આ: “બધાં માણસ ધધરના શાસનમાં છે, કેમકે દરેક વસ્તુમાં જે કંઈ શાસન કરે છે અને અધિકાર ચલાવે છે તે તત્ત્વ ધધરી છે” પણ ઐલેક્ટ્રોનના પોતાના એક સૂત્રમાં આથી વિશેષ સત્ય છે. તે કહેતો કે “ધધર સામાન્ય રીતે બધા મનુષ્યોનો પિતા છે, પરંતુ ધધરનો અને આચારવિચારમાં શ્રેષ્ઠ પુરુષનો પિતાપુત્રસંબંધ વધારે સ્પષ્ટ છે.” ‘જંગલીઓ’ માથે તે ખરેખર જ્યુપિટરનો પુત્ર હોય એવી પ્રાકૃતિક વસ્તુઓ વર્તે છે. પણ શ્રીકૃષ્ણ આગળ તે પોતાનું દેવાંશીપણું બહુ જ ચોક્કસ અને સાચવી સાચવીને જણાવતો. પણ આમાં તેણે સેમેસ વિષે એથન્સને લખેલો પત્ર અપવાદ તરીકે ગણવો જોઈએ. કેમકે એ પત્રમાં આ પ્રમાણે લખ્યું હતું. “તમને સેમેસનું સ્વતંત્ર અને પ્રખ્યાત નગર-રાજ્ય આપી દેનાર હું નહીં પણ તમારો તે વખતનો રાજા ક્ષિત્રિપ હતો, જેને લોક મહારો પિતા કહે છે.”

પરંતુ આને ધણો વખત યદ્ય ગયા પછી એક પ્રમંડે તેને તીવ્ર વાગ્યું અને તેથી બહુ વેદના થતી હતી સારે તે બોલ્યો “મિત્રો! આ વહે છે તે લોહી છે; આ દેવોના શરીરમાંથી વહે તે ‘આધકાર’ નથી”.

એક દિવસે વાદળોનો એવો ગડગડાટ થયો કે તે સાંભળીને સૌ આશ્ચર્ય પામ્યા તે વખતે સોફિસ્ટ શિલસુદ એનેક્રાર્કસ ત્યાં હતો તેણે એને મૂછ્યું, “જ્યુપિટર પુત્ર! આપ આમ ગાજી શકો ખરા?” એલેક્ટ્રોન હસીને જવાબ દીધો, “હું મહારા મિત્રોને એવો ભયંકર લાગવા માગતો નથી, અને તે તમને રચતું નથી, કેમકે મહારા બોજનોમાં બહુ તો માંસ માછલી આવે, અને તમે તો સૂઝાઓનાં મસ્તકની વાની પીરસાય એમ માગો છો.” એલેક્ટ્રોનને તેને આવો તાણો માર્યો તેનું કારણ એ કે એક વખતે એલેક્ટ્રોન હેરીફિટઅનને માછલીઓ મોકલી હશે તે જોઇને એનેક્રાર્કસ બોલેલો “એલેક્ટ્રોન માછલી મોકલે એમાં તે શું? એણે તો સૂઝાઓનાં મસ્તકની બેટા મોકલવી જોઈએ.” પણ એનેક્રાર્કસનું એ વચન કદાચ વક્રોક્તિ જ હશે; અને તેનો કહેવાનો ભાવ એટલો જ હશે કે વિજ્ઞતાઓ અત્યંત પરિશ્રમ અને જોષમ વેડીને જ મેળવે છે તે ગમે તેવું આકર્ષક દેખાતું હોય પણ ખરેખરી રીતે તો તુચ્છ ગણાવું જોઈએ, કેમકે વિજ્ઞતાઓ પણ સામાન્ય માણસો કરતા કંઈ વિશેષ સુખભોગ પામી શકતા નથી. એ ગમે તેમ હો, પણ અમે આ બે હુચકા આપ્યા છે તે ઉપરથી જણાશે કે એલેક્ટ્રોન પોતે પોતાને દેવાંશી માનતો નહીં કે એ બાબત કુલાતો નહીં, અને તોપણ તે દેવાંશી હોવાનો દાવો કરતો તે માત્ર ખીજાઓ ઉપર પોતાની સત્તા વિશેષ જમાવવાના હેતુથી હતું.

તે ધજીમથી પાછો દ્વિનીશિઆ પ્રાતમાં આવ્યો ત્યારે તેણે દેવોના માનમાં ઉપહારો આપ્યા અને રમતગમતના મોટા મેલાવડા કર્યા. એ મેલાવડા દરમિયાન નૃત્ય, સંગીત, નાટકો વગેરે અત્યંત ઉમદા પ્રકારનાં થયા, કેમકે તે માટેની સર્વ સામગ્રી મહામૂલ્યવાન અને શોભાળી હતી એટલું જ નહીં પણ એ સમારમોના ખર્ચ આપનારાનાં શક્તિ એને

સ્પર્ધા બંને આસામીયારણુ હતાં. એથન્સમાં આવા ઉત્તમવોના ખર્ચ માટે દરેક ગોત્ર (tribe) ના તવંગર યુરોમાંથી સ્ત્રી નાખીને પમંદ કરવામાં આવે છે, પણ આ પ્રયોગે નાટકોના ખર્ચ સાધપ્રસના રાજ્યોએ માગીને પોતાને માથે લીધા હતા, અને તેઓમાં સેલેમિસ અને સોક્લીના રાજ્યોનો ઉભંગ અને તેમની દરીયાઈ હલ્થી જ્યારે હતો. તેઓએ સારામાં સારા નટો તેડાવ્યા. સોક્લીના રાજ્યનો એટલું નટ એધિનોડોરસ હતો. અને સેલેમિસના રાજ્યનો યેસ્સેલસ હતો. એલેક્ઝાંડરને પોતાને એ બીજાને સૌથી વધારે કાબેલ લાગ્યો. પણ પોતાનો અભિપ્રાય તેજે પરીક્ષકમંડળે એધિનોડોરસને પ્રથમ પદ આપ્યું તે પછી જ જણાયા દીધો. તે પ્રયોગે નાટકસાક્ષાત્માંથી ઉઠતાં ઉઠતાં તે બોલ્યો “પરીક્ષકોએ બેસક યોગ્ય પરીક્ષા કરી છે; પણ હું યેસ્સેલસ જ પ્રથમ પદ મેળવશે એવી ચરત કરવામાં મ્હાઈ અર્થુ રાજ્ય સુકવા તત્પર હતો.” તો પણ એધિનોડોરસ અહીં આવેલો તે દરમિયાન એથન્સમાં બેપ્રસના માનમાં પ્રવર્તેલા વાર્ષિક ઉત્સવોમાંથી તે ગેરહાજર રહ્યો તે માટે એથન્સવાસીઓએ તેનો દંડ કર્યો, એ હકીકત જ્યારે તેણે એલેક્ઝાંડરને લખી અને તેને એથન્સવાસીઓ ઉપર પોતાને માટે પત્ર લખવા વિનંતિ કરી, ત્યારે એલેક્ઝાંડરે એ પત્ર તો ન લખ્યો, પણ તેના દંડની રકમ તેને મોકલાવી. વળી લાઈકાન નામના એક ખીજા નટે પોતાનો વેચ બજાવતાં વચમાં “મ્હારે દસ ટેલંટ જોઈએ છીએ” એ માત્રસખની એક કડી દાખલ કરી દીધી; એ સાંભળી એલેક્ઝાંડર હસ્યો અને તેને તે રકમ આપવા હુકમ કર્યો. આ અરસામાં ડરાપસે એલેક્ઝાંડરને પત્ર લખ્યો અને એલગીઓ મોકલી વિનંતિ કરી કે યુક્રેટીસ નદી મુખીનો સુલક, પોતાની મા, રાણી વગેરેના છુટકારા માટે એક દળર ટેલંટ, અને પોતાની કુંવરી સાથે લગ્ન સંબંધ, એટલું સ્વીકારી એલેક્ઝાંડરે તેની સાથે મિત્રતા અને કાયમ સલાહ કરવી. એલેક્ઝાંડરે તેના મિત્રાને આ ચરતો જણાવી ત્યારે પાર્થિનિઓ બોલ્યો. “જો હું એલેક્ઝાંડર હોઉં તો એ ચરતો સ્વીકારું.” એલેક્ઝાંડરે જવાબ દીધો. “હું પાર્થિનિઓ હોઉં તો હું પણ એ ચરતો સ્વીકારું.” તેણે ડરાપસને એવો જવાબ વાળ્યો કે “જો તમે તમારી મેળે ચરતે થશો તો અમારી દયા અને ઉદારતા કેટલી છે તે જાણી શકશો; અને નહીં તો, અમે તમને જીતવા આવીએ જ છીએ.” અને આ જવાબ મોકલ્યા પછી તુરત એણે પોતાની કુચ, શરૂ કરી. પણ ડરાપસની રાણી સુવાવડમાં મરી ગયાનું જાણી તે પાછો આવ્યો, અને પોતાની દયા અને ઉદારતા દર્શાવવાનું એ એક સાધન જાતું રહ્યું તેથી દિલગીર થયો. તેની દરનક્રિયા એણે અત્યત ઠાક અને દબાવ્યાથી કરી. એ રાણીની સાથે કેદ પકડાયેલા તેના બોળઓમાંનો એક આ વખતે છાવણીમાંથી નાસી થોડે મ્હડી ડરાપસ પામે ગયો અને તેને રાણીના મૃત્યુની ખબર કહી. ડરાપસે તે સાંભળીને કપાલ ફૂટ્યું અને આંસુનો વર્ષાદ વર્ષાવ્યો. અને તે બોલ્યો: “અરે છરાનીઓનું દુર્દૈવ ! છરાનના શહેનશાહની બહેન અને રાણી કેદ પકડાઈ એટલાથી શું બસ ન હતું કે તે મરી ગઈ તેની પાછળ જોઈએ એવી ઉત્તરક્રિયા પણ ન થઈ શકી?” તે બોળ્યો. “શહેનશાહ ! ઉત્તરક્રિયા માટે કે આપનાં માતાજી, સ્ટેટાઈરા રાણીજી, અને કુંવરીઓના માનમર્ચબા માટે દુર્દૈવને બિલકુલ દોષ દેવાનું કારણ નથી. એલેક્ઝાંડરની છાવણીમાં આપનો મુખ-ચંદ્ર, જેવું તેજ ઓરામસ્કીસનું પાછું વધારો-ને માત્ર તે-

એને જોયા મળતો નહીં; પણ તે શિયાળ ખીજ કાઢી રીતે તેમને દુઃખ હતું નહીં. તેઓ અહીં જે પ્રભાણે રહેતાં તે જ પ્રભાણે એલેક્ઝાંડરે તેમને રાખ્યાં હતાં. અને રાણીજની ઉત્તરક્રિયામાં કરી ખામી રાખવામાં આવી ન હતી એટલું જ નહીં પણ તેમના દુશ્મનોએ સુદ્ધાં તેમની પાછળ આંસુ સાંધ્યાં એ મોટું માન રાણીજ પામ્યાં છે. એલેક્ઝાંડર લડાઈમાં જોવા બપંકર છે તેવો જ જીત્યા પછી દયાલુ અને ઉદાર છે." આ સાંભળીને ડરાયસના મન ઉપર ઉડી અસર થઈ, પણ તેની સાથે તેને 'બેઠમ પણ પડ્યો. તે જોળને તે તંબુના ખાનગી વિભાગમાં લઈ ગયો અને પૂઠવા લાગ્યો. "ધરાનનું નસીબ મને તજ મહારા દુશ્મનોને જઈ મળ્યું લાગે છે તેમ ત્હારું હૃદય પણ બેચરા ન થયું હોય; તું હજી મને ખરેખર ત્હારો શહેનશાહ ગણતો હોય તો મિત્રસનાઈ તેજને સંભારીને અને ત્હારા શહેનશાહના જમણા હાથના કસમ ખાઈને ખરેખર કહે, -સ્ટેડાઈરાનું મોત આપ્યું તે મ્હારે એને માથે પડેલી કૌથી મોટી વિપત્તિ તરીકે ગણતું કે એથી વિશેષ મોટી વિપત્તિ-માંથી તેને છોડવાનાઈ ગણતું? તે જીવી તે દરમિયાન તેને માથે ઉચરી ન શકાય એવાં દુઃખો શું ન્હોતા પડ્યાં? જે દુશ્મને અમારે માથે આ સર્વ ગુન્જરી છે તે વધારે કઠોર અને જંગલી હોત તો અમારી બેઆખર આથી ઓછી જ યાત નહીં વાર? એલેક્ઝાંડર જોવા જીવન માણસ માત્ર પોતાના સદ્ગુણ અને સદ્ભાવથી પોતાના શત્રુની સ્ત્રીને આ-ટલું બધું માન આપે એ સમયે જ કેમ?"

શહેનશાહ બોલતો હતો તે દરમિયાન જ તે જોળે તેને પગે પડ્યો અને આવા પોતાને ન હાજતા, એલેક્ઝાંડરને અન્યાય કરતા, અને રાણીના નામને કલક રૂપે મજ્જો ન બોલવા તેને અનેક રીતે વીનવ્યો. તેણે એલેક્ઝાંડરની તારીફ કરી કહ્યું કે "આપનો પગજ્ય એલેક્ઝાંડર જેવા વિરલ સદ્ગુણી નરને હાથે જ થયો છે એથી પણ એક જાતનો મતોય માનવાનો છે. ધરાની મિષાહોને દગનવામાં એલેક્ઝાંડરે જે શૌર્ય બતાવ્યું તે કરતાં પણ ધરાની સ્ત્રીઓથી તેનું મન ન અબધુ એ તેનો સપ્ત વિશેષ હતો." તે જોળે આ પ્રભાણે બોલતો હતો, એલેક્ઝાંડરના મહાતુભાવના વખાણ ઉપર વખાણ કરતો હતો, અને પોતાની સલતા માટે અનેક પવિત્ર સોગદ લેતો હતો, સાં ડરાયસ ઉડીને આગસા ખંડમા આપ્યો, અને ત્યાંના મડલ સમક્ષ આકાશ તરફ હાથ ઉઠા કરી કૌ સાંભળે એમ પ્રાર્થના કરી "રે મહારા રાજવશના અને મહારા રાજપના દેવો! ધરાનનું નસીબ આપણું તેજ થાય, અને તેની કીર્તિ હતી તેવી થાય એ વર આપો, મને એલેક્ઝાંડર ઉપર જ્ય આપો અને મ્હારી પડતીમાં મ્હારાં બહાસામા બહાસાઓ ઉપર એણે જે ઉપકાર વર્ષાવ્યા છે તે ત્રણ અદા કરવાની મને તક આપો. પરંતુ જો કદાચ ભાગ્યજોગે, દેવી કોપના બલથી અને દશા-વિપર્યયના સર્વોપનિ નિયમથી ધરાનની પડતી માટે નિર્માણ થયેલી ધડી આવી જ ચૂકી હોય તો મ્હારી એટલી પ્રાર્થના તો સ્વીકારજો કે આ કાંધરસના તપ્ત ઉપર એલેક્ઝાંડર જ બેસે." આ સર્વ હકીકત ઘણાખરા ઇતિહાસકોએ માન્ય ગણી રાખી છે.

યુક્રેડીસ નદી સુધીનો બધો મુલક તામે કરીને એલેક્ઝાંડર આગળ વધ્યો. -ડરાયસ તેની સામે આગવા દથ લાખ માણસનું લશ્કર લઈ નીકળ્યો. આ કુચ દરમિયાન એલેક્ઝાંડરના લશ્કરમા એક વહસા જોવા બતાવ બન્યો. લશ્કરના નોકરોએ બે ટોળાંમાં બે-

આજ દરેકના નામક પસંદ થયાં, અને એક ટોળાના નામકને એલેક્ઝાંડર તથા ખીજના નામકને ડરાયસનું નામ આપ્યું. પછી તેઓ સામસામા લડવા લાગ્યા. પ્રથમ દેશની લડાઈ ચાલી; તે પછી મુઘલાઓ ચર ચઢ; અને છેવટે બન્ને ટોળાં જીત માટે ઉત્સુક બની તથા તપી જઈને પથરા પડે અને સોઠાઓથી લડવા લાગ્યાં. આ લડાઈ એટલી વધી ગઈ કે તેઓ એક ખીજની છુટા ન પાડી ચકાવા, અને બધી દહીકત એલેક્ઝાંડરના કાન સુધી પહોંચી. એલેક્ઝાંડરે તુરત હુકમ કર્યો કે હારજીતનો નિર્ણય માત્ર બન્ને બાજુના નાયકોના હાંધુદથી કરવો. પોતાના નામના નાયકને તેણે પોતે યજ્ઞાત્ર પ્દેરાવ્યાં, અને તેના મિત્ર શાહચોટસે ડરાયસ નામના નાયકને પ્દેરાવ્યા; પછી આ બેનું હાંધુદ થયું અને આખુ લશ્કર તે જોવા ઉભું. સૈના મનમાં એમ હતું કે આનું જે પરિણામ આવશે તે વિમ્બહનો અત દેવા પ્રકારનો યશે તે સ્વયંવશે. એ બે જણુ ધણા લાંબા વખત સુધી બહુ જુસ્સાથી લડ્યા. આખરે “એલેક્ઝાંડર” જીત્યો. એલેક્ઝાંડરે તેને બાર મામ ધના-મમાં આપ્યાં અને ધરાની પોશાક પ્દેરવાની છૂટ આપી. આ વાત ઇયેટોસ્થનીસે નોંધી છે.

ડરાયસ સાથેની મોટી લડાઈ ધણાખરા ઇતિહાસકો લખે છે તેમ આરમેલા આગળ નહોં પણ ગોગમેલા આગળ થઈ, ગોગમેલા એટલે (ધરાની ભાષામાં) ‘ઉટનું’ ધામ. ધરાનનો એક ગ્રામીન રાજા જે ઉટની ઉતાવળી આવને લીધે પોતાના શત્રુઓના પન્નમાંથી નાસી છુટવા પામ્યો તેને તેણે આ સ્થલે રાખ્યું હતું. અને તેની બરદાસ્ત માટે કેટલાંક મામની ઉપજ મુકરર કરી હતી, તે ઉપરથી એ સ્થળનું આ નામ પડ્યું. સપ્ટેબર મહિનામાં, એથન્સના શુભમકિતના ઉત્સવોની શરૂઆતમાં જે ચદ્રમદણુ થયું તે પછી અગિયારમી રાતે બન્ને લશ્કર એક ખીજની નજરે પડ્યાં, અને ડરાયસે પોતાના સિપાહોને આખી રાત હથિયારબદ રાખી, મચાસો સળગાવી તેમને હુકડીવાર તપાવ્યા. એલેક્ઝાંડરે પોતાના લશ્કરને નિરાતે ઉઘવા દીધું અને પોતે પોતાના બવિબ્બદણ સાથે કેટલીક ખાનગી ક્રિયાઓ કરી અને બચદેવતાને ઉપહારે આપ્યાં. તેના સરદારોમાંના સૌથી વધારે ધડાયેલાઓએ, અને ખાસ કરીને પાર્થિનિઓએ નાદિદીસ અને ગ્રોર્ડિઅન વચ્ચેનું આખું મેદાન દુકમનની મચાસો અને તાપણાઓના પ્રકોશથી છન્નાયેલું જોયું અને એ છાવણીનો કોઈ મહા સમુદ્રના મોજાંઓની ગર્જના જેવો ધોધાટ સાંભળ્યો ત્યારે એ લશ્કરની સખ્યાથી તેઓ આશ્ચર્ય પામ્યા, અને ધોજી દિવસે-તેની સામે લડવાનું કામ આત્યત વિકટ ધારી વિચારમાં પડી ગયા. તેઓ એકલા થઈ રાજા પાસે આવ્યા અને તેના ઉપહાર પૂરા થયા એટલે તેને રાતે હથો કરવાની સલાહ આપી, કે અંધારાને લીધે લડાઈમાં જે ભારે નેખમ ખેડનાતુ હતું તે મોટ ભાગે માત્રુમ જ ન પડે. આ વખતે તેમના જવાબમાં એ તેનું સુપ્રસિદ્ધ વચન બોલ્યો, “મ્હારે મોરેલો વિજય જોઈતો નથી.”

કેટલાકેએ આ વચન જુવાનીના તોરનું અને દેખીના બધ સાથે ખેલ કરનારા માણસનું ગણ્યુ છે. ખીજનો એમાં અસાધારણ દીર્ઘદષ્ટિ જુવે છે. તેઓ જણુવે છે કે એક લશ્કરને હિંમત અને વિશ્વાસ આપવા આવા જ કંઈ વચનની જરૂર હતી. અને વળી દિવસે લડવામાં બહુ મોટો લાભ એ, સમાયેલો હતો કે આ વખતે પણ ડરાયસ હારે, તો આગલી હાર મારે દરિયો પર્યંતે, સ્થલની સફાઈ વગેરેને દોષ દેવાનું એને

કારણ હવે તેનું કંઈ પણ પહોંતું એને મળે નહીં, અને તેની આશાઓ અને હિંમતે ભાગી જઈ લાગીતો જઈ જાય આવે. આવી મોટી શહેનશાહતમાં એના બચવા સાધનો ખુટી પડે અને એને લડવા માટે લશ્કર કે શસ્ત્રો ન મળે એ બનવું તો અસંભવિત જ હતું; માટે લડાઈ પૂરી કરવાનો અને સામાન્ય મેળવવાનો એ જ રસ્તો હતો કે ડરાવવાનો સૈન્યની સંખ્યા, એ સંખ્યાનું અત્યુચ્ચ સ્થલ, દિવસનું અજવાળું વગેરે બધી હકીકત તેના લાંબમાં હોય તે છતાં પણ તેને એક મોટા યુદ્ધમાં સળંગ હરાવે.

એ સર્વ ગયા એટલે એલેક્ઝાંડર તંબુમાં જઈને સૂતો, અને કહે છે કે તેને હમેશ કરતાં વધારે સ્વસ્થ ઉંઘ આવી, તે એટલે સુધી કે સવારે તેના સરદારે આગ્યા ત્યારે એની જાંઘથી અજળ થયા અને લશ્કરને નાસ્તો કરવાનો હુકમ પોતે જ આપી રાહ નેતા ઉભા. પણ પછી આ પ્રસંગે વધારે વિલંબમાં બેખમ હોવાથી 'પાર્થિનિઓ' તેના ખંડમાં ગયો, એને તેના ખીજાના પાસે ઉભા રહીને તેણે તેને બે ત્રણ વાર બોલાવ્યો. જ્યારે તે જાગ્યો ત્યારે પાર્થિનિઓ બોલ્યો, "દુનિયાએ આજ સુધી બેઈ નથી કે સાંભળી નથી એવી મહાભારત લડાઈ હજી લડવાની છે, અને તમે તો બંધે છો છતાં ચૂંકા હો. એમ નિરાંતે ધોરો છો." એલેક્ઝાંડર હસ્યો અને બોલ્યો, "છત્યા જ; એમાં વળી ફેર શો." ડરાવવાની પાછળ પાછળ મોટા ઉજડ અને નિર્જન કરેલા દેશો ખૂંદવાના નથી પણ એ પોતે જ સામે આવી ઉભો છે અને લડવા માગે છે, એ લાભ તમે કેટલો સમજો છો ?" અને લડાઈ પહેલાં તેણે આવી પ્રૌઢતા અને નિર્ઝરતા બતાવી એટલું જ નહીં પણ લડાઈ દરમિયાન પણ તેની સ્વસ્થતા અને તેનો પ્રતાપ એમાં જ હતો. કેટલાક વખત સુધી લડાઈનું કેવું પરિણામ આવશે તે કળાતું નહીં. એકિઝન રસાલાના જુસ્સાદાર ધસારાથી લશ્કરની ડાબી પાંખ, જેનો સરદાર પાર્થિનિઓ હતો, તે વૃદ્ધાની અણી ઉપર આવી ગઈ. અને એ રસાલાના સરદાર મેઝિપસે ધોડેસનારોની એક ટુકડીને ચક્ર આપી પાછળ જઈને મેકિડોનિયન તંબુઓ આગળની પલટણ ઉપર હુમલો કરવા મોકલી. પાર્થિનિઓ બહુ ફિક્કરમાં પડ્યો અને તેણે દૂતો દોડાવી એલેક્ઝાંડરને ખબર કરી કે બે તે-તેના મોખરાના સૈન્યમાંથી એક જખરી ટુકડી પાછળ નહીં મોકલે તો છાવણી લૂટશે. લશ્કરની જખણી પાંખનો સરદાર એલેક્ઝાંડર પોતે હતો, અને આ દૂતો આગ્યા ત્યારે તે એ પાંખને યુદ્ધમાં ધસવાનો હુકમ આપવાની તૈયારીમાં હતો. તે યોગ્યો અને તેણે દૂતોને આ પ્રમાણે ઉત્તર દીધો: "પાર્થિનિઓની અક્ષય બહેર મારી ગઈ લાગે છે, કેમકે લડાઈમાં જે લશ્કર હતું તે સામાવાળાની છાવણીના હમેશ ધણી ઘાય છે; જે હારે તેમણે પોતાની માલમત્તા કે પોતાના કેદીઓનો વિચાર કરવાનો નથી પણ માત્ર મરણીઆ થઈ અને તેટલો ઘાણ વાળો કીર્તિ ખાટી મરવાનું છે."

આ જવાબ દીધે તુરત તેણે પોતાનો ટોપ પહેલો. ખીજે બધો પોશાક તંબુમાંથી સળંગે જ તે બહાર નીકળ્યો હતો. તેણે સિસિલીના ઘાટનો એક ટૂકો ખસતો ડગલો પહેલો હતો અને તે ઉપર ધસસતી લડાઈમાં લૂટમાં આવેલું એક જડી ગાદીવાળું ખજૂર હતું. તેના ટોપ થીઓક્ષાઈસનો બનાવેલો હતો; તે લોહનો હતો. પણ તેનો આપ એટલો સારો હતો કે તે ચોખ્ખી ચાંદી જેવો ચળકી રહેતો. તેને એ જ ઘાટનો અને એવો જ ઓપેલો એક સતજડિત ગલેબંદ જડેલો હતો. લડાઈમાં તે સામાન્ય

રીતે તરવાર વાપરતો. આજે તેના હાથમાં જે તરવાર હતી તે સાધવિસના એક રાત્રીએ બેઠ આપેલી હતી, અને તે અત્યંત દક્ષણી અને પાણીદાર હતી. તેના પોશાકમાં પટો સૌથી વધારે ભપકાદાર હતો. તે હેલિકન નામના પ્રસિદ્ધ કારીગરે પોતાની મર્યાદા અર્થાને બનાવેલો અને ક્રોડસ-વાસીઓએ તેની તરફના પોતાના પૂજ્ય બાવની નિયાની તરીકે બેઠ કરેલો હતો. બ્યુસિદેલસ ધરડો થયો હતો એટલે લશ્કરના વ્યૂદ્ધ મોકલવા કરવામાં અને ચર્યાતના દુષ્ટો આપતા મુધી તે બીજા ઘોડા ઉપર બેમતો, પણ મુઢનો ધસારો શરૂ કરતાં તેની ઉપર સવાર થતો. એ બ્યુસિદેલસ ઉપર આરૂઢ થાય કે તે જ પક્ષે ધમારો આરંભવાની મંચા કરાતી.

થેસેલિયન અને ગ્રીક સિપાહોને તેણે બાપણ ક્યું તે આ વખતે કંઈક લાંબુ હતું. એ બેઠી રહેતાં તેઓએ હોકારા કર્યા અને “ જંગલીઓ સામે અમને લઈ ચાલો ” એ પ્રમાણે મોટે અવાજે બોલવા લાગ્યા. એલેક્ઝાંડરે બાલો જમણા હાથમાંથી ડાબા હાથમાં લીધો; અને જમણા હાથ આકાશ તરફ ઉઠાવી કરીને, કેલિરમનીસ કહે છે કે, તેણે દેવોને પ્રાર્થના કે જે તે ખરેખર વ્યૂપિટરનો પુત્ર હોય તો તેમણે ગ્રીકોની રક્ષા કરવી અને તેમને બચાવવા આપ્યું.

ભવિષ્યદક્ષા એરિસ્ટોટલર સફેદ અમ્બો અને મોનાનો તાજ પહેરીને એક ઘોડા ઉપર તેની પાસે જ હતો. તેણે અણુસારો કરી ઉઠ્યો અને એલેક્ઝાંડરના માથા ઉપર થઈને દુસ્મન તરફ જતા એક ગરૂડ પક્ષિને બતાવ્યો. આ શકુનથી લશ્કર આવેશમાં આવી ગયું અને એક બીજાને ઉત્કેરતા તેઓ ધસ્યા; રસાલો પૂર વેગથી દોડ્યા; અને પાવદલનું ફેલેન્કસ એક ઘોડની માફક ધસ્યું. બન્ને લશ્કરની મોખરાની હારો બેઠી તે પહેલાં તો “ જંગલીઓ ” ની હાર વૂટી, અને તેઓ પાછા હટી વેરાવા અને અત્યંત અવ્યવસ્થા કરવા માંડ્યા. એલેક્ઝાંડર વધારે વેગથી ધસ્યો. તેણે ઇરાદો આણી લશ્કર બેઠી ડરાવસ હતો ત્યાં પહોંચવાનો હતો. ડરાવસ તેની ખાસ પલટણની વચમાં એક ઉંચા રથ ઉપર આરૂઢ થયેલો અને તેની ઉંચાઇ તથા ખુબસુરતીથી ઝોળખાઇ આવતો ઘણે આપેથી દેખાતો હતો. એલેક્ઝાંડરના ધસારાથી ઇરાનીઓમાં એવો ભય વ્યાપ્યો અને ભાગતા ઇરાનીઓનાં દળથી સ્થિર રહેલી પાછળની હારો એવી દબાતી ગઈ કે જેતજેતામાં સર્વત્ર બંગાણુ પડ્યું અને સૌ આકુલબાકુલ થઇ ગયા. ખાસ પલટણુ પણ વૂટી ગઈ તેમાંના સૌથી-થરા સિપાહો જ્યાં હતા ત્યાં ઉભા ઉભા જ મુઢા, તેમનાં મુઢાઓના ઢગલા થયા, અને મરતાં મરતાં પણ તેઓ એકિડોનિયનોના ઘોડાઓના પગ ઝાલી રાખીને અને બીજી રીતે બળતા પ્રયત્ન કરીને તેમનો ધમારો ખાળવા વ્યર્થ મથવા લાગ્યા.

ડરાવસની આંખ અત્યંત બયાનક દેખાવો જેવા લાગી. તેના લશ્કરની મોખરાની પલટણે પાછી તેના ઉપર જ દેલાઈ ગઈ, તેના રથનાં પૈડાં મુઢાઓના ઢગલામાં બંધાઈ ગયાં અને ઘોડાઓ મુઢાઓ અને ઘાણા માણસોની બીડમાં કચરાઇ ચમકી ચમકીને ઝાડ થવા લાગ્યા તથા સારથીના હાથમાં ન રહ્યા. ડરાવસે રથ અને આયુધ તથા દીધાં અને, કહે છે કે, એક તુરંત વીઆપેલી ઘોડી ઉપર સવાર થઈને નાહો. એલેક્ઝાંડરના હાથમાંથી તે આ પ્રમાણે નાસી છુટવા લાગ્યું કરીને તો ન પામત પણ તે જ વખતે એવો યોગ આવી ગયો કે એલેક્ઝાંડરને પોતાનો ધમારો અટકાવી અને આવી ખુનરેણી કરાવો.

જનાવી તથા અંધારૂં થવાનું બ્રહ્મનું, કદાચી પાછા ફરવાનો દુકમ, આપવો પડ્યો. આનું ખરું કારણ એ હતું કે પાર્થિવોએ ફરીથી સંદેશો મોકલ્યો હતો કે દુસ્મનના લશ્કરનો મોટો ભાગ હજી સુયવસ્થિત છે અને હવે એમ લાગે છે માટે નેણ પાછા ફરી મદદ કરવી. એકદરે આ લડાઈમાં પાર્થિવોએ કંઈ વખાણવા લાયક કાબેલિયત કે બુદ્ધિ, બતાવ્યો નહીં. એનું કારણ તેની વૃદ્ધવયના હોય કે કેવિચ્છનીસ લખે છે તેમ એલેક્ઝાન્ડરની વધતી જતી સત્તા અને પ્રૈદતા, અને દબદબા ભરી વર્તણૂક તેના મનમાં ખૂંચતી હોય; આવા વિષયમાં કંઈ નક્કી કહી શકાય નહીં. એલેક્ઝાન્ડરને ધસારો અટકાવવો પડ્યો. તે ગુમ્મતો નહીં, પણ પાર્થિવોનો સંદેશો માનીને તે પાછો ફર્યો અને એના લશ્કરનો વિભાગ પાર્થિવોનું લશ્કર હતું ત્યાં પહોંચ્યો, ત્યારે તેણે સાંભળ્યું કે હવે ગિલકુલ ભય રહ્યો નથી, અને દુસ્મનના તમામ લશ્કરને પૂરેપૂરું દરાચીને જહાડી મુક્યું છે.

આ પ્રમાણે છત થવાથી ધરાનની આખી સહેનશાહત પડી ભાંગી અને એલેક્ઝાન્ડર એશિયાના સહેનશાહ તરીકે સ્વીકારાયો. એટલે તેણે ઈથી ખેલું દેવાને અતિ ઉત્કૃષ્ટ ઉપદારો અર્પી તેમનો આભાર માનવાનું કામ કર્યું; પછી તેણે મિત્રોને ધર્યાર, ભગીરો, અને સુઆગિરિઓની બેઠ આપી. ગ્રીક લોકોનો આદરભાવ મેળવવાનો તેને ખાસ લોભ હતો તેથી તેણે કાગળો લખ્યા કે ગ્રીસમાં જોરજુલમથી અને દહ વગર થયેલા સોળઓ ન્યાં ન્યાં હોય ત્યાંત્યાંથી તેમને પરચ્યુત કર્યા, અને દરેક પ્રજા પોતાના કાયદાઓ અને પોતાના શાસકોનો લાભ લઈ સ્વતંત્રતા મેળવતી થાય એવી વ્યવસ્થા કરવી. પછે ટ્રિબ્યનો માટે તેણે ખાસ દુકમ કર્યો કે તેમના પૂર્વજોએ ધરાનીઓ સામેના વિગ્રહ વખતે દેશભક્તિ અને સ્વતંત્રતાની ખાતર ગ્રીક લોકોને પોતાનો મુલક જ અર્પી દીધો હતો. માટે તેમના નમ્રરાજ્યનો પુનરુદ્ધાર કરવો. છટલીમાંના કોટન નગરને પણ તેણે આ વખતની લૂટમાંથી મોટી બેટા મોકલી અને તેનું કારણ આપ્યું કે એમ પ્રાચીન વિગ્રહ વખતે તેમનો એક નાગરિક, ફેક્સ નામનો મદ, પોતાને ખર્ચે એક લડાયક વહાણ તૈયાર કરી ગ્રીક દેશમાં આવ્યો હતો, અને સેક્ષેમિસના સમુદાયમાં તેણે ભાગ લીધો હતો, એ પરાક્રમી નરની યાદગિરિને માન આપવા ખાતર એ બેટા મોકલી હતી. ઉદાર ચરિત્રના દરેક દૃષ્ટાંતથી એલેક્ઝાન્ડર આટલો પ્રસન્ન થતો હતો, અને તેની સ્મૃતિ તાજી રાખવા તથા તેને ચેત્ય માન આપવા તે આટલો ઈતેજાર હતો.

તે બેબિલોન પ્રાંતના સર્વ વિભાગોમાં ફર્યો, અને એ આખો પ્રાંત તુરત તેને તાબે થયો. ત્યાં એક સ્થલે જમીનમાં શટ હતી તેમાંથી પાણીના ઝરાની માફક આગનો જાથુ પ્રવાહ, નીકળ્યાં કરતો હતો, અને તેની પાસે એક નખ તેલનું ઝરણ હતું તેમાંથી નીકળતા નખ તેલનું એક તળાવ બરાણું હતું. નખ તેલમાં કેટલાક શિવાજિતના ગુણુ છે, પણ તે ઘણું વધારે શીઘ્રદાહી છે. દેવતા કષ્ટક આધે હોય ત્યારથી જ તે સળગી ઉઠે છે. અને આસપાસની હવાને સળગાવી મુકે છે. એલેક્ઝાન્ડરને તેનો આ ગુણુ અતાવવા “નંગલીઓ” એ જે શેરીમા થઇને તેના ઉતારામાં જવાનો રસ્તો હતો તેમાં એક રાતે નખ તેલનાં ટીપાં છૂટાં છૂટાં પાડ્યાં, અને પછી તે શેરીના મામા છેડા આગળ ઉભા રહીને મશાલો સળગાવી તેમની પાસેનાં ટીપાં આગળ ધરી, એટલે તુરત વિચારની કરતાં ધધારે ઝડપથી આખી શેરીમાં ભડકા ભડકા થઇ રહ્યા.

રાજા તેલમર્દન કરી જ્ઞાન કરતો તે વખતે તેની તહેનાતમાં રહેનારાઓમાં એક એથન્સવાસી હતો. તે તેને ગમત દેવામાં ઘણીવાર ફતેહમંદ થતો. એક દિવસે સિટ્શનસ નામનો એક અતિઘાય કદરૂપો છોકરો ત્યાં ઉભો હતો તેને વિષે એ એથન્સવાસી બોલ્યો કે “આપણે નખ તેલનો પ્રયોગ આ છોકરા ઉપર અજમાવીએ. એને વળગાડવા પછી તે એવાને પણ ન છોડે તો બેશક એનો જીવસો અસાધારણ ખરો.” તે છોકરાએ પોતાના ઉપર પ્રયોગ કરવા દેવા હા કહી. અને તેનું મર્દન કર્યું કે તુરત તેનું આખું શરીર સળગી ઉઠ્યું, અને તેને માટે એથેન્સાંડરને બહુ જ ખ્દીક લાગી. સુભાગ્યે તે વખતે ત્યાં પાણી ભરેલાં ઘણાં વાસણો અને સંખ્યાબંધ માણસો તૈયાર હતાં. તો પણ તેના શરીરને ઘાતમાં ઘણી મુશ્કેલી પડી અને તેને કેટલીક ધ્રુજ થઇ તે જન્મારા મુઠ્ઠી રહી. એટલે જોએ કશ્વિપત કથાઓમાંથી કેટલું સંભવિત હોઇ શકે એવા તર્ક કરીને સત્ય તારવવા માગે છે તેઓ જે મીડિઆની કથા વિષે કહે છે કે તેણીએ તાજ અને પુરખો નખતેલમાં બોળ્યાં હશે અને તેથી તે ખેરનારી (જસનની બીજી વારની પત્ની ગ્લોડી) સળગી ઉઠી (તથા એ આગથી આખો મહેલ સળગ્યો અને તેનો બાપ ક્રીઓન રાજા પણ બળી ગયો) એ બનવા ભેગ લાગે છે. અગ્નિમાંથી નીકળતાં કિરણોથી આથેની ઘણીખરી વસ્તુઓ ઉપર એટલી જ અસર થાય છે કે તેઓ તપે છે અને ચળકે છે. પણ સૂકી, છિદ્રવાળી, અને તેલમય વસ્તુઓમાં એ કિરણો એકાગ્ર થઇ જ્વાલા પ્રકટે છે અને પછી તે જ વસ્તુને દહન કરતા વધે છે. પણ નખ તેલ જેવા દ્રવ્યની ઉત્પત્તિ શી રીતે થતી હશે તે સમજ શકાતું નથી. તેનું શીઘ્રદાહીપણું $x \times x \times x^*$ ને લીધે હશે કે કદાચ ત્યાં આગળની જમીનમાં તેલ અને ગંધક ઘણાં છે તેને લીધે હશે. બેબિલોન પ્રાંતની જમીનમાં એટલી ઉષ્મા છે કે તેને લીધે ધરતી ઘડકતી અને કાંપતી હોય તેમ ઘણીવાર જવનાં બી કંપાસના ખ્દાર ઉછળી પડે છે. અને ઉનાગાના મહિનાઓમાં ત્યાં રહેનારાઓને પાણીથી ભરેલી પખાલો ઉપર સૂવું પડે છે. એથેન્સાંડર જેને એ પ્રાંતનો સૂઝો બનાવ્યો તેને ત્યાં ગ્રીક વનસ્પતિ ઉગાડવાની અને મહેલો અને બગીચાઓમાં ઓક ઝાડો, છોડો વેલાઓ વગેરેની શોખા કરવાની બહુ હોંસ હતી; પણ તે ત્યાં ‘આછવી’ નો વેલો ઉગાડી શક્યો નહોતો. બીજી સર્વ વનસ્પતિમાં તે કાચ્યો, અને આછવીની પાછળ પણ બહુ મથ્યો, પણ બ્યર્થ; કેમકે એને ફંડી જમીન જ મારક છે અને બેબિલોનની જમીન તો અત્યંત ઉષ્માવાળી હતી. આતું પ્રાસંગિક લખાણ ઉત્તમ વાંચનારા પણ ટૂંકે હોય તો નિભાવી લે.

એથેન્સાંડરે સુસા લીધું ત્યારે ત્યાંના મહેલમાંથી તેને ચાળીસ હજાર ટેલંટ રોકડા અને ન ગણી શકાય એટલી કિંમતની બીજી દોસત મળી. બીજી વસ્તુઓમાં પાંચ હજાર ટેલંટના વજનનું એકસો તેનું વર્ણનું જીનું પણ નવા જેવી જ ભમકનું નાદરમાની કાપડ હતું. આવો પાંદો રંગ થયા માટે કહે છે કે નાદરમાની રંગમાં મધ અને સફેદ રંગમાં સફેદ તેલ નાખવામાં આવે છે. વળી એક લેખક કહે છે કે ધરાની ચહેનશાહો બીજી દોસતની સાથે પોતાના ખજાનાઓમાં નાઇજ નદી અને ડેન્યુબ નદીનું પાણી પણ આણી રાખતા, તે એટલા માટે કે તેમની સત્તા કેટલી હતી અને તેમની સહતનન કેટલી વિશાળ હતી તેનો પ્રત્યક્ષ પુરાવો દેખાડી શકાય.

ધરિન પ્રાંતમાં જવાનો માર્ગ વિકટ છે અને યરામાં ગરા ધરાનીઓ તે રાષ્ટ્રી રવા દતા, કેમકે ડરાયસે ન્દારીને ત્યાં આશ્રય લીધો હતો. એલેક્ઝાંડર બહુ ન્દાનો હતો ત્યારે તેણે દેવપૃચ્છા કરેલી તેનો જવાબ મળેલો કે “તને એક ‘લાઇક્સ’* ધરાનમાં લઇ જશે,” એ દેવવાણી આ વખતે વિચિત્ર રીતે ખરી પડી. એક લાઇકિયા પ્રાંતનો વતની, જેનો બાપ લાઇકિઆનો હતો અને મા ધરાનની હતી અને તેથી જે ગ્રીક અને ધરાની બન્ને બાપા જાણુતો હતો, તે એનો ભોમિઓ થયો અને તેને જરા આડી અને લાંબી વાટે ધરાન પ્રાંતમાં લઇ ગયો. પ્રથમ એલેક્ઝાંડરે બહુ ફરતા વાપરી અને તેના હાથમાં આવતા સિંખ્યાબંદ માણસોને તેણે કાપી નાખ્યા. તે પોતે કહે છે કે બવિષ્યના લાભની ખાતર તેણે એવો હુકમ ફરમાવ્યો કે કોઇને પણ જતો ન સુકવો. અહીં પરસિપોલિસ નગરમાં પણ એને સુસા જેટલું જ સોનુરુ મળ્યું અને બીજી કિંમતી વસ્તુઓ એટલી મળી કે તે લઈ જવા માટે દસ હજાર જેડ ખચ્ચર અને પાંચ હજાર ઉંટ લાદવાં પડ્યાં.

અહીં તેની નજર ઝર્કસીસના એક મોટા બાવલા ઉપર પડી. મહેલમાં ચારે તરફ ધુસતા સિપાહોની ભીડમીડથી તે ભૂમિકા ઉપરથી નીચે પડી ગયું હતું અને એલેક્ઝાંડરે તેને એ દશામાં જોયું. તે ત્યાં આગળ ઉભો રહ્યો અને કોઇ જીવતા પુરુષને કહેતો હોય તેમ તેને સંબોધીને બોલ્યો. “તમે ગ્રીસ ઉપર ચડાઈ કરી તે કારણને લીધે તમને આ દશામાં જ રાખીએ કે તમારી ઉદારતા અને બીજા ગુણોનો વિચાર કરી તમને પાછા સમા કરીએ.” આ વિચારમાં ને વિચારમાં તે કેટલોક વખત ત્યાં જ સ્તબ્ધ થઇ ગયો. પણ આખરે તેને એમનું એમ પડતું મુકી ચાલ્યો ગયો. તેના લશ્કરને વિસામો આપવા, અને વળી શીઆબો હોવાથી, પરસિપોલીસમાં તે ચાર માસ રહ્યો.

અહીં જ્યારે તે ધરાનના સોનાના જીવવાળા તખ્ત ઉપર પહેલી વાર બેઠો સારે મેકિડોનિયન રાજકુલનો જુનો મિત્ર ડિમેટ્રસ, જે ફિલિપને ચ્હાતો હતો તેટલે દરજ્જે એલેક્ઝાંડરને પણ ચ્હાતો હતો, તે એક વૃદ્ધ માણસની મારક આંસુ પાડીને બોલ્યો : “અરેરે તે ગ્રીકોનાં કેવાં કમનસીબ, કે જેઓની છંદગી એલેક્ઝાંડરને ડરાયસના તખ્ત ઉપર બેઠેલા જોતા પહેલાં જ પૂરી થઇ ગઈ.”

અહીંથી ડરાયસની સામે કુચ કરવા નીકળતા પહેલાં તેણે તેના મિત્રોને એક મોટી મેજબાની આપી. તે દરમિયાન તેઓએ કેદ ચ્હડે એટલું પાન કર્યું, અને સ્ત્રીઓ પણ તેમાં સામેલ થઇ; કેમકે એ પ્રસંગે તેમને વિચિત્ર વેશ ધારણ કરીને તેમના આસકો પાસે આવી બેસવાને છૂટ આપવામાં આવી હતી. એ સ્ત્રીઓમાં મૈથી વધારે જાણીતી થીઆ નામની એથન્સની વતની અને જે પાછળથી ઇજીપ્તનો રાજ થયો તે ટોલેમીની રાખેલી હતી. તેણી વાતચિત અને હાસ્યવિનોદમાં કુશલ હતી. એલેક્ઝાંડરનું ધ્યાન તેણીએ કંઈક ટપ્પા કુચકાથી પોતા તરફ ખેંચ્યું. અને તે પછી તે કષ્ટક કેદમાં અને કષ્ટક તેને સાર લગાડવા અને વળી તેની જન્મભૂમિના જુસ્સાને છાજે એવું, અગર જે કે તેની સ્થિતિની સ્ત્રીના સુખમાં બહુ વધારે પડતું લાગે એવું બોલી ઉઠી : “એશિયાના દેશોમાં જાવણીની પાછળ ભટકતાં ભટકતાં અમને બહુ વેડતું પડ્યું છે; આજે તેનો કંઈક બદલો વળે છે કે

* લાઇક્સ : (૧) વર; (૨) લાઇકિઆ પ્રાંતનો વતની.

ધરાની ધરેનશાહોનાં બન્ધ મહેલોમાં આ પ્રભાએ ભોગ ભોગવાય છે અને એ મહેલો તથા એ કચેરીઓ મરહુમાં આવે તેમ પગતને હુદાય છે. અરે, આ મેજમાનીને એને જે ઝડિંકસે એથન્સને આગ લગાડી તેના આ મહેલને ના ઠુંકી મુકીએ. ખેલો કાકો હું મ્હારે હાથે મુકું અને એલેકઝાંડર જુએ તો કેવું સારું તો તે જામોનાઓ મુઘી નામ યજ્ઞ નથ કે ધગનીઓએ ઓસા ઉપર જે દુઃખ અને જે અપમાન વર્તાવેલાં તેનું એલેકઝાંડરના યશસ્વી સરદારોએ અને મેનાપતિઓએ જમીન ઉપર અને દરિયા ઉપર જે જે 'વેર' લીધું તે કરતાં પણ તેના હસકરની પાછળ પાછળ બમનારી સ્ત્રીઓએ વધારે દારણું વેર લીધું."

આ બાપણુ હાંએ તાગીઓ અને પોશરોની ગળતા માથે વધાવી લીધું. યાએ યા-આની મુચના અમલમાં મુકવા રાજને આમંદ કયો. આખરે એલેકઝાંડરે, હા, કહી અને તે પોતે એક હાથમાં કુલનો દાર અને ખીજાં હાથમાં મશાલ લઇને ઉભો થયો અને આગળ ચાલ્યો. મરે તેની પાછળ આનંદથી પોશરના અને નાયના નાયતા આવ્યા. ના આખા મહેલમાં ફરી વળ્યા અને ત્યાં ત્યાં આગ લાગી ગઇ. મેકિડોનિયન સિપાહો પણ આ યેશા બેઠને મશાલો લઈ લઇને ધસી આવ્યા અને તેમાં ઉભંગથી બગ્યા. તેમણે ધાકું કે ગળ મહેલનો નાશ કરે છે તે એનો વિચાર "જંગલી"ઓમાં પોતાની રાજવાની સ્થાપવાને બદલે પાછા સ્વદેશ જવાનો થયો હશે. આ બનાવ ઘણા ખરા લેખકો આ પ્ર-ભાણે વર્ણવે છે; એકે દેટલાક એમ પણ કહે છે કે આજ લખાવાનું હૃત પુખ્ત વિચાર કરીને કરવામાં આવ્યું હતું. પરંતુ બધા ન કમુશ કરે છે કે રાજને થોડી વારમાં જ તેને માટે પરનાવો થયો અને તેણે આગ હોલવી નાખવા દુકમ કયો.

તે સ્વભાવથી ઉદાર હતો અને તેના આસાધારણ બાગ્યોદયથી તેની ઉદારતા પુષ્કળ વધી. વળી, તે જે કદ આપતો તે એવી મનોહર રીતે આપતો કે તેને લીધે તેની બેટ વિશેષ આકર્ષક થઈ પડતી. પીઓનિઓના સરદાર એલિરેને એક ચતુરને મારી તેનું માર્યું એલેકઝાંડરના પગ આગળ રજુ કર્યું અને કયું, "હજુર, અમારા લોકોમાં આવી બેટના બદલામાં એક સોનાનો પ્યાલો આપવાની રીત છે." રાજ હસીને બોલ્યો, "એતો ખાલી પ્યાલો આપવાનો રીવાજ હશે. હું તમને એક ઉચા દારનો બરેલો પ્યાલો આપીશ. અને જુઓ બાહ, આ સલામતી લઉં છું." રાજના દ્રવ્યથી લાહેલું એક ખચ્ચર કોઈ ગ-રીબ મેકિડોનિયન હાંકતો હતો, તે ખચ્ચરે યાજું, એટલે તેણે બપો બાર પોતાની પીક ઉપર લઈ લીધો અને ચાકથી લથડ્યો તથા પડવા જોયો યજ્ઞ ગયો ત્યાં મુઘી તે પોતે ન ઉચકીને આવ્યો. એલેકઝાંડરે તેને જોયો અને 'હડીકતથી વાકેફ થતાં તે બોલ્યો: "આખરે, હવે બાકીને રસ્તે પણ એને તું ન ઉચકજો અને ત્હારા તંત્રમાં જ રાખજો; ના એ તને આપી દઉં છું." તેની બેટા લેવા જે ના પાડતા તેથી એને ખાદું લાગતું, તેટલું એણે મ્હડીને માગી લેનારા માટે ન લાગતું. એણે ક્રોધિતનને લખેલું કે, "તમે મ્હારા સ્વભાવની નિશાનીઓ સ્વીકારો નહીં એટલે હું તમને મ્હારા નિત્રામાં કેમ ગણી શકું?" તેની માથે દોડા રમનારા મીરિપિઅન નામના એક છોકરાને તેણે કઈ ભેટ આપેલી ન હતી કેમકે તેણે કદ માર્યું ન હતું. એક દિવસે સૌ રમતા હતા ત્યારે સીરેપિઅને દર દરે દોડી ખીજા રમનારોએ આવ્યો. એલેકઝાંડરે કટલીક વાર મુઘી ધીરજ રાખીને પછી બોલ્યો. "તમે મને તો આપના ન નથી ?" મીરિપિઅન બોલ્યો: "તમે માર્યો છો?"

રાજા માગવાની આ આડકતરી રીતથી હસ્યો અને તુરત તેને બહુ કિંમતી બેટા આપી પ્રોટિઅસ નામના એક ગાયના કર્ધ અડપલાથી ગર્જાને મારું લાગ્યું હશે તેના મિત્રોએ મળીને તેને માટે મારી માગી અને તે પોતે ગર્જા આગળ રાંધે પડ્યો, આખરે ગર્જાએ તે આપી ત્યારે તે વાચાલ માંજીમ મોંઘ્યો. “જે” આમ અને ખરેખર મારી કરતાં હો તેની સાબિતીમાં કંઈક પણ આપો” અને ગર્જાએ તેને પાચ ટેનટ આપવા કૃપા કરી.

તેના મિત્રો અને સહયોગી ઉપર તેની ઉદારતાનો વર્ષાદ જ વર્ષા રહેતો, એ આલિમ્પિયાસના એક કાગળ ઉપરથી જણાય છે. તેણી લખે છે કે “તમે તમારા મિત્રોનું બહુ કરો છો એ યોગ્ય છે, અને ચર્ચિત્રની ઉદારતા એ મોટો સદ્ગુણ છે તથાપિ તે બધાને રાજા જેવા બનાવી દેશે, અને દરેકને પોતપોતાના મિત્રો કંવાની શક્તિ આપતા જશે, તેમ તેમ તમારી પોતાની ઉદારતાનો આશ્રય લેનારા યોગ થવાના” આલિમ્પિયાસ આ પ્રમાણે તેને ઘણી વાર લખતી પણ તે તેના બધા પત્રો ખાનગી રાખતો માત્ર એક કાગળ તે વાચતો હતો તે દરમિયાન હિશીસ્ટઅન આવી પાછળથી તેના ખબા આગળ ઉભો રહ્યો, અને તેની હ્રમશની રીત મુજબ વાચવા લાગ્યો એતેક્રાડરે, તેને અટકાવ્યો નહીં, પણ કાગળ વચાઇ ગયો એટલે તેણે પોતાની મ્હોર આગળામથી કહાડી તેના આઠ ઉપર દાખી* એકીઅસ જે ડરાયસનો ખાસ માનીતો હતો તેનો, પુત્ર એક પ્રાતનો સમા હતો જ અને એતેક્રાડરે તેને એ કરતા મોટો બીજો પ્રાત આપ્યો પણ તે તેણે સ્વીકારના ના કહી અને મોંઘ્યો ‘સાહેબ અમારામા ડરાયસ એક જ હતો, પણ આ રીતે આપ અનેક એલેક્ઝાન્ડર બનાવશે’ પાર્થિનિઓને એજેઓસલુકે ધર એક હનર ટેલટની કિંમતના સરસામાન સાથે લેટ આપ્યું એન્ટિપેટરને તેણે લખ્યું કે તેણે પોતાની જીંદગીની સમાગ ગખવી અને પોતાની આસપાસ રક્ષકો ગખવા તેની માને તો તે વારેવાર અત્યંત મૂલ્યવાન બેટા આપેતા પણ તેની સાથે રાજકાર્યમાં તેને વચ્ચે પડવા કે કોઇ જાતનો અધિકાર ચલાવવા દેતો નહીં આલિમ્પિયાસ આ રીતે ઘણી વાર ફરિયાદ કરતી અને સ્વીડવાતી પણ તે એ સદા શાતપણે સહી જતો વળી એન્ટિપેટરે એક વાર એક લાખો કાગળ લખી આલિમ્પિયાસ વિરે ઘણી અને બારે ફરિયાદો કરી એતેક્રાડરે તે વાચીને મોંઘ્યો ‘એન્ટિપેટર જાણતો નથી કે માત્ર એ આસુ આવી હનર ફરિયાદો બુસી નાખે’

તેને માત્રમ પડ્યું કે તેના મોટા સરદારો કિયતિ બદલાતા ભોગવિયોસમા અત્યંત લપટાઈ ગયા તેમના ખાનપાન વગેરેના શોખ અને ખર્ચની સીમા ન રહી એક જથ્થે પોતાના જોગમા રૂપાના બીલા જડાયા બીજાએ કુસ્તીના અખાડા માટે ઇંછામની જ માગી વાપગવા માડી અને વખતોવખત તે લાવવા કેટલાક ઉટાની નીમણુંક કરી ત્રીજાએ સિકાર માટે બાગ તેર માછન જમીન ઘેરી લેવાય એની જાળો કંવાવી ઘણાએ મર્દન માટે

* ચૂપ રહેવાની આજ્ઞા તરીકે

ફ એજેઓસ ત્રીજા આર્કાઈસ્ટિસનો અત્યંત માનીતો ખાલે હતો પણ તેને એક જ ૫ ૩૦૦ મા એર હઈ મારી નાખ્યો પણ ત્રીજે ડરાયસ ગાદીએ આવ્યો (૫ ૫ ૩૩૫) ત્યારે તેને પણ એર દેવા પ્રયત્ન થયો, પણ ૫૫ ૧૪ થિય અને ડરાયસે તેને ગરદન માર્યો એવું ધર્મ એટલે કે એક વિશાલ મદદ

તેમને બદલે અત્તરો વાપરવા માડ્યા, અને સ્નાન કરાવનારા બીજાના કરનારા વગેરે નોકરો સખ્યાબધ વધારી દીધા એતેકાંડર આ અંધ પાતને એક દિલસુરની માફક વખોડવા લાગ્યો તે તેમને કહેતો કે “આવા યશસ્વી પગક્રમો તમે કર્યા છે અને તમને જાત અનુભવ છે કે મહેનત અને કસરતથી જેવી મીઠી ઉધ આવે છે તેવી આગસ અને જાનાનીવેણીથી આનતી જ નથી, છતાં તમે આવી કટવેા ગ્રહણ કરો છો એ ધણુ વિચિત્ર છે વળી ધરાની નહેણી અને મેકિડોનિયન ગ્રેણી એ બનેની તમને પૂરી માહિતી છે, છતાં તમે એ બેના મુકાબલાથી એટલું જોષ શમતા નથી કે બોગવિતાસની ગુનામગિરિ જેની ગુનામગિરિ નથી અને મરદાની પરિશ્રમના શોખની માહેબી જેવી માહેબી નથી તમારો ધધો સિપાહ-ગિરિનો છે પણ જે માણસ દાયે ન્હારાધોરામા હીણું મમજે છે તે પોતાના ધોડાની શી આકરી કગશે અને પોતાના હથિયાળ બખ્તર કેવી રીતે સજ્જ નાખશે? તમને શુ એટલું પણ સમજાવવાની જરૂર છે કે વિનયની સરવતા દારેલાઓની નકલ કરનાર્માં નહોં પણ ગુણુ અને નીતિ અને પારપમા તેમના કરતા ઉચ્ચતર જીવન સાધવામા જ છે?” પોતાની રહેણીથી પણ તેઓને દાખલો આપના તે મથ્યો આ મમયે તે લગાય કસરતો અને શિકારમા ધણો વખત ગાળવા લાગ્યો અને જોખમ તથા મકટ ખેડવામા હમેશ કગના પણ વધારે ખેદમર બન્યો એક વખતે એક સ્પાર્ટન એનચીની હાજરીમા તેણે એક નિકાન સિહનો શિકાર કર્યો, તેમા એટલુ સાહસ બતાવુ કે તે એનચી બોલ્યો, ‘એનેકાંડર આ મૃગરાજની સાથે તમે રાજપદની હરીશાધ બહુ અચ્છી રીતે કરી છે’ કેટિ સે આ બનાવનું સ્મરણ રહેવા સિદ્ધ, કુતરાઓ, સિદ્ધ સાથે લડતો એનેકાંડર અને તેને મદદ કરવા જતો પોતે એટલાના કાસાના પૂતળા બનાવ ની ઉદ્દીના બદિરને અર્પણ કર્યો આમાના ટટ્યાક પૂતળા લાઇસિપ્સના અને બીજા લીઓપ્રીસના બનાવેના હતા.

પણુ લક્ષ્મીના મદમા પડેલા તેના મિત્રો મોજગોબ અને એશઆરામમા એટલા ગર્મ થઇ ગયા કે લાખી મજતો કરવી અને વિગ્રહે ખેડવા એમા તેમને અણગમો થવા લાગ્યો અને ધીમે ધીમે તેઓ રાજા વિરે બાબડવા અને બૂક બોનના લાગ્યા આ તેણે ટેલામા વખત સુધી બહુ શાંતિથી મહન કયુ અને તે કહેવા લાગ્યો કે “દોષ ન હોવા છતાં દોષનુ આગ આવે એ પણ મોટાછનું એક ચિન્હ છે” તેનો તેના મિત્રો તરફનો સદ્ભાવ એવો ને એવો રહ્યો બત્કે દરે ન્હાના મોટા પ્રમગે તે વધારે રનેદ અને વધારે કાગજ બતાવવા લાગ્યો દાખના તરીકે, ખુબીરટસને શિખર કગતા એમ ગીઠ કરણુ ત્યારે તેણે તેને કાગળ લખી ફરિયાદ કરી કે એ અકસ્માત વિરે તેણે બીજાઓને ખબર આપી તેમ તેને કેમ ન આપી? અને તેણે ઉમેયુ પણ હવે તમને કેમ છે તે લખશો અને તમાગ સાધમાના માઇ તે વખતે ભાગી ગયા હોય તો જરૂર જણાવશો કે “તમને સજ્જ કરી શકુ” દિશિસ્ટઅન કામ પ્રમગે થોડા દિવસ બી ન રચે ગયો હતો તે દરમિયાન એતેકાંડર અને તેના મિત્રોએ ઇજ્જના કોનનો* શિખર કર્યો તેમા

* દરમિયાન દોઢ ઇન્ચુમન બીવાગના મ્દનો, રાખોડી રગનો સફેદ અને પીળા છા ટવાળો ડુમ્પરના જેવગ નાસાવાળો હોય છે તેની પૂછડી સિયાળના જેવી અને પગ મળા હોય છે તે સાથે ગરોળી વગેરે ખાય છે અને મગરના ઇડા નમે ત્યાંથી શોખી કપાડી દેગ નાખે છે વળી એમ પણ કહે છે કે તે પાદમા લપેટાઇ મગર રાને હચાડે મ્દોડે ઉધતો હોય છે ત્યારે બેના પેટમા હલતરી નર્થ તેવુ ચક્રત ખાઇ બચ છે અને પાછો નીચળ આવે છે / પંચની

કેટિરસની જગમા પરિક્ષસેનો બાતો વાગી ગયો ત્યારે તે વિશે તેણે હિશીરિટઅનને કાગળ લખ્યો. પ્યુટ્રીસ્ટસ એક બચકર જીભારીમાથી સાન્ને થયો ત્યારે એલેક્ઝાન્ડરે તેના વૈધને પોતાને હાથે કાગળ લખ્યો અને પોતાનો આભાર જણાવ્યો. કેટિરસ માદો પડ્યો ત્યારે ગમને સ્વપ્ન આવ્યું તે ઉપરથી તેણે તેને આરામ થના દેવોને ઉપહાસ અર્પ્યા અને તેને પણ તેમ કહ્યા મવાહ આપી કેટિરસનો વૈધ તેને આકરો જુનાજ આપનાનો હતો ત્યારે તેને બહુ ચિંતા થઈ અને એણે વૈધને ખાસ સભાગ રાખના લખ્યું એનો તીજેરર હાર્યેનસ નાહો અને એની માથે થનાની હીનયાન કહ્યા લાગ્યો ત્યારે તે વિશે જેઓ પ્રથમ ખબર લાગ્યા તેમને તેણે જૂઠા ગણી કેદ કર્યા લશ્કરમાથી માદા પડેલા અને ઘરડા થયેના સિપાહોને પાછા ઘેર વિદાય કર્યા તે વખતે એક શ્રીક મિપાહ સાન્ને હતો તેણે પણ પોતાનું નામ માદાઓમા આપ્યું એલેક્ઝાન્ડરને તેની ખબર પડી જતા તેણે તપાસ કરી ત્યારે એ મિપાહે કમુન ક્યું કે તેની પાઞ જવાની ઇચ્છાનું માત્ર એટલું કાણુ હતું કે જે વેસ્તાની માથે તેને પ્યાર થયો હતો તે જતી રહેનાની હતી એ વેસ્તા ગુનામ ન હતી એટલે તેણીને પરાણે રોકવાની એલેક્ઝાન્ડરે ના પાડી પણ તેણે તે સિપાહને કહ્યું “તું એને વીનવ અને જો પૈમાનકાની લાવચથી તે માનતી હોય તો હું તને જોઈતી મદદ કરીશ.”

એટલું જ નહીં પણ એને એના મિત્રોના સબધમા છેક નજીવી બાબતો વિશે કાગળો લખના વખત તથા વૃત્તિ હતા એ અજળ થયા જેવું છે મેત્યુકસેનો એક ગુ લામ ન્હારી ગયો ત્યારે તેણે તેને ખોળી કહાડના કિનિકિયાના હુકમ મોકલ્યો કેટિરસેનો એક ગુનામ પ્યુટ્રીસ્ટસે પકડ્યો તે માટે એણે તેને શાખાશી લખી બીજો એક ગુનામ દેવશરણે જઈ ભગયો હતો ત્યારે તેણે વખ્યું કે તેને મદિરમાથી ગમે તે પ્રકારે બ્હાર કહાડવો પણ તે અદર હોય ત્યાં સુધી તેને આગળી અડકાડવી નહીં

કહે છે કે તે ગમ્ત થયો તે પછી યોગ વખત સુધી ન્યારે તે દેહાંત શિક્ષા કરવી પડે એના કામનો નિર્ણય કરવા ન્યાયાસને બેસતો, ત્યારે ફરિયાદી પોતાની હપીકત કહે તે દરમિયાન તે એક કાન હાથ વડે બધ ગખતો કે પછી તે તહોમતદારનો બચાવ બિલકુલ બ્રમરહિત કાને સાબળી શકે પણ તહોમતો માબળી સાબળીને ટેવાઈ ગયા પછી અને તેમાના ઘણાએ સાચા હોય છે એવો અનુભવ થયા પછી તેની દયાનુતા જડ થઈ અને તે કેટલીક વખત ખોટા તહોમતો પણ માની લેવા લાગ્યો અને પોતા વિશે બૂર ખોલનારા માટે તો તેણે વિચારવિવેક તજ દીધા અને પોતાની સનતનત કે પોતાની જ દગી કરતા પોતાની આબરૂ પ્રતિષ્ઠાને વધારે મોગી ગણી તેની ઉપર અપવાદ આજુનારાઓ સામે તે અત્યંત સમ્પ્રદાઈ અને કૂરતા વાપરતો થયો

ન્યારે તેણે ડરાયસ સામે પાછી કુચ આરબી ત્યારે તે ધારતો હતો કે બીજા એક લડાઇ લડવી પડશે પણ તેને ખબર થઈ કે ડરાયસને બેરસસે પકડ્યો હતો એટલે તેણે થેસેલિઅન રસાનાને રજા આપી એ પનટણોને તેણે પગાર ચુકવી આપ્યા ઉપરાંત બે હજાર ટેલટ આપ્યા ડરાયસ અને બેરસસેને પમડવામા બહુ લાખી મજનો બહુ ઝડપથી કરવી પડી એલેક્ઝાન્ડરને અગિયાર દિવસમા નણુ હજાર ત્રણસો ફ્લોંગ* કાપવા પડ્યા

અને મળવાના થાક કરતા પાણીની તળીથી તેના માણસો બહુ હેરાન થયા આ કારણને લીધે ત્રણો ખરો, અણો નકામો થઈ પડ્યો. ગ્રન્થામા એક મ્હાસે નદી આવતા મેકિડેનિયનોએ તેમના સીમા ભરી નીકા અને ખચ્ચરો ઉપર તે લાદીને લાવતા હતા બધોનો વખત, દતો અને તેઓ એલેક્ઝાન્ડર આગળ આવી પડેઆ ત્યા તેને અત્યત તમ વાગેની જણાઈ. તેમણે એક ટોપમા, પાણી ભરી તેને આપ્યું તેણે પૂછ્યું 'આ પાણી તમે મને માટે લાઈ જાઓ છો?' તેમણે કહ્યું "અમાત છોકરોઓ માટે, પણ આપ છનતા હરો નો છોકરા તો આજ ભરી જાગે તો કાલે ખીન થશે' તેણે ટોપ પોતાના હાથમા, લીધો પણ તેણે દરેકે દરેક ધોડેમનારને એ પાણી તરફ તાજી રહેશે દીડો એટલે તેણે પાણી થીકા વગર જ ટોપ પાછો આપી લીધો, અને તે આપનારાઓને શાખાસી દેતો બોલ્યો, "જો હું એકનો પીડ તો તમામાં સૌના મન દુ ખાય' આ અયમ અને ઉદારતા જોઈને ગ્રન્થાનાના મિત્રાણે જુરમામા આવી ગયા તેઓ ઉમંગથી બોલ્યા "ચાલો આગળ આપણી કુચનો વેગ વધારીએ આપ જ્યાં મુખી અમાત નેતા છો ત્યા મુખી થાક મ્હો થાય છે કે, તરસ કેવી, વાગે છે કે મૃત્યુ પણ શી ચીજ છે તે અમે જાણતા નથી" અને તેઓએ ઘોડા મારી, મુઆ

સૌનો ઉમંગ સજો જ હતો, આ નગની એનામા પ્રાણુ આપવા તત્પર હતા તો પણ એલેક્ઝાન્ડરે આખરે દુસ્મનેતેને પકડી પાળા ત્યારે તેની સાથે માત આક ધોડેસનારો હતા તેઓ એકદમ ધ્રાણીમા ધસ્યા સૌનુરુપ આગ્રુખાનુ વેરાયેલું હતું બેંગ છોકરાના ભરેલા ગ્યો ચાલવા માહતા હતા પણ તેમને હાંકનારા કોઈ ન હોવાથી આડા અગ્રા જતા હતા આ સર્વ અન્યવસ્થામા થઈને એલેક્ઝાન્ડર અને તેના સાથીઓ મૈથી આગળના રયો તન્દ્રા થસ્યા. ત્યા તેમણે ધણી શોધ કર્યા પછી ડરાયસનો નય અને તેમા અતેક બાનાઓથી ધવાયેલો. અને પ્રાણુ તજ દેવાની અણી ઉપર પડેલો ડરાયસ પેતિ દીડો ડરાયસે તેમને જોઈને, પાણી માણુ અને પોલીસ્ટ્રેસ નામના એક મેકિડેનિયને આણી આપ્યું તેને તે, કહેતા લાગ્યો, 'બાઈ મહારા કમનસીબમા હવે કંઈ બાજી ન રહી. આ હારી, બવાઈનો બદલો આપવા, મહારી પામે કંઈ જ નથી. પણ બેચક એલેક્ઝાન્ડર તને ઘોગ્ય મુનામ આપશે, એલેક્ઝાન્ડરે મહારી મા, મહારી રાણી, અને મહારા બાવમે તરફ જ ઉદારતા જતાની છે તેનો બદલો તેને દેવો આપશે મહારા. ઉપર તેનો મોટો ઉપમાર થયો છે તેને કહેજે-સાન, હારો હાથ, આ મહારો જમણો હાથ તને આપુછું, તે તેને જ આપુછું, તે તેને કહેજે.' આમ બોલતા બોલતા તેનો છાન ઉડી ગયો એલેક્ઝાન્ડર, આઓ ત્યારે, ડરાયસને મરી, ગયેલો જોઈ તેને બહુ ખેદ થયો, અને તેના ચળને તેણે પોતાના જ બનાથી જ હાથુ

થોડી વાર, પછી, જ્યારે, બેચસસ પમડયો ત્યારે તેણે તેના રાજપ્રોહા માટે આ ન માણે સજા કરી બે હિંચા સીધા ઝાડને વાગ્યા અને દરેક સાથે તેનો એક પણ બાધો પછી ઝડોને છોડી, દીધા એટલે તે પાછા સીધા થઈ ગયા અને બેચસસનું શરીર તેમના આવકથી ચીરાઈ ગયું ॥

૧. ડરાયસના ચળને તેણે મુગધ દ્રવ્યો ભરી ઘસ્ટા નકારથી રાણુગારી અત્યત ક્રોધ સીધે તેની મા પાસે મોકલ્યું અને તેના બાઈને તેણે પોતાના મિત્રમહલમા દાખલ કર્યો.

પછી પોતાના લશ્કરમાંની વીજેલી પકટણો સાથે તે હિંદનિવા પ્રાંતમાં પેડો. ત્યાં તેણે કાસ્પિયન સમુદ્ર નોંધે, જે તેણે કાળાસમુદ્રના જેટલો જ મોટો ધાર્યો. તેનું પાણી કાળાસમુદ્રના પાણી કરતાં ઓછું ખાંડ જણાયું. એ સમુદ્રની આકૃતિ વિષે કંઈ ચોક્કસ માહિતી મેળવી શક્યો નહીં, પણ તેણે કલ્પના કરી કે એ મીઓટિસ (એઓપ) સમુદ્ર સાથે સંધાયેલો હશે. પણ પ્રાચીન જ્યોત્સનાઓને એ સમુદ્ર વિષે વિશેષ માહિતી હતી કેમકે એલેક્ઝાંડરની મદદાધની તારીખથી ઘણા વર્ષ પહેલાં તેઓ લખી ગયા છે કે મુખ્ય (જૂનમ્પ) સમુદ્રમાંથી ચાર સમુદ્રો પૃથ્વીમાં વિસ્તરે છે, અને તેમાં સૌથી ઉત્તરે આવેલો હિંદનિયન (કાસ્પિયન) સમુદ્રને ફુનામે ઓળખાય છે. આ પ્રાંતમાં જંગલીઓ એકદમ એક ટુકડી ઉપર ધસી આવ્યા અને તેમના હવાલામાં બ્યુસિદેલસ હતો તેને લઈ ગયા. એલેક્ઝાંડર ઘણો ગુસ્સે થયો અને તેણે એક નકીલ મોકલી તેમને ધમકી આપી કે જો તેઓ થોડો પાછો નહીં આપે તો તેમની વસ્તીનો સમૂહો નાશ કરવામાં આવશે. પણ જ્યારે તેઓ બ્યુસિદેલસને પાછો લાવ્યા અને તેની સાથે પોતાના નગરો પણ એલેક્ઝાંડરને અર્પણ કરવા લાગ્યા ત્યારે તે તેમની સાથે બહુ ઉદારતાથી વર્ત્યો, અને થોડાના છુટકારાની કિંમત તરીકે તેમને મોટી રકમ પણ આપી.

આ પ્રાંતમાંથી તે પાર્થિયામાં ગયો. અહીં કંઈ લડાઈનું કામકાજ ન હોવાથી, તેણે “જંગલી” રાજ્યોનો પોશાક પહેરવાનો અને દરબારમંડલ વગેરેમાં નમના રીતરીવાજ દાખલ કરવાનો આરંભ કર્યો. જુદી જુદી પ્રજાઓ તેમની વચ્ચેનો રીતભાતનો તફાવત ઓછો થતાં એકબીજા સાથે વધારે સહેલથી હળમળી જાય છે, તે એ સારી પેઢે જણાતો હતો; એટલે આ ઉપાડ કરવામાં તેનો હેતુ “જંગલીઓ”ને મેળવી લેવાનો અને સુધારવાનો હશે. અથવા કદાચ તેનો હેતુ મેકિડોનિયનોને એ પોશાક અને એ રીતભાતની ટેવ પાડી ધીમે ધીમે તેમને “જંગલીઓ”ની માફક રાજાને દેવના જેટલું માન આપતા કરી શકાશે કે કેમ તે વિષે પ્રયોગ કરી જોવાનો હોય. ધરાનીઓનો તમામ પોશાક તો તેને ઠીક ન લાગ્યો. તેમના પાયજામા અને લાંબી બાંભોવાળા ઝબ્બા અને સુગટ તેને છેક બેડોળ અને વિદેશી લાગ્યા એટલે તેણે મેકિડોનિયન અને ધરાની પોશાકોનું મિશ્રણ કરી એકથી વધારે દબાવાવાળો લાગે અને બીજા જેટલો બધો કાઠમાડવાળો ન લાગે એવો પોશાક નક્કી કર્યો. પ્રથમ તે ખાનગીમાં જ કે “જંગલીઓ”ની મુલાકાત વખતે જ એ પહેરતો. પણ થોડા વખતમાં તે જાહેર દરબારોમાં અને બહાર જવા આવવામાં પણ એ પહેરવા લાગ્યો. મેકિડોનિયનો આ જોઈને ખિન્ન થયા. પણ તેને માટે તેઓને એટલું બધું માન હતું અને તેના માટા ગુણો વિષે તેમને એટલો વિશ્વાસ હતો કે આવી હલકી બાબતમાં તેનું મનસ્વીપણું તેમણે વધારે મન ઉપર લીધું નહીં વળી તેનો કોર્સિલોબ અને તેનું સાહસ એવાં એવાં કાયમ હતાં એ જ અરસામાં તેને પગમાં એક તીર વાગ્યો હતો અને તેની તેના નળાનાં હાડકામાંથી ફેટલીક કરચો કહાડવી પડી હતી. તે પછી વળી તેની બોચી ઉપર એક પથરો પડ્યો તેથી તેની આંખે ફેટલાક વખત સુધી અધારા રહ્યાં. અને તે અતિસારથી હેરાન હતો તેવે વખતે પણ બ્રકસાર્ટિસ (સરદારિયા) નહી, જેને તે ટેનાઇસ (ડાન) ધારતો હતો, તે ઓળંગીને સીધિઅનોને એક પુદ્ગમાં તેણે હરાવ્યા અને સો ફલીંગ સુધી તેમની પાછળ પડ્યો.

૬ ગ્રીક જ્યોત્સનાઓને અને પ્લુટાર્કને કાસ્પિયન સમુદ્ર વિષે બહુ થોડી માહિતી હતી.

ત્યાં આગળ તેને મળવા એમેઝોન સ્ત્રીઓની રાણી આની એમ ધણા ઇતિહાસકો લખે છે. પણ એ વાત કદિપત જણાવનારા ઇતિહાસકો એટલા જ વિશ્વસનીય છે અને તેમની સંખ્યા વધારે છે. અને એકેઝાંડર પોતે એન્ટીપેટરને એક કાગળમાં આ સમયની બધી વિગત લખે છે. તેમાં જણાવે છે કે સ્ત્રીધિઓના રાજ્યએ પોતાની કુવરી તેને પરણાવવા માગણી કરી, પણ એમેઝોનોની રાણી વિષે બિલકુલ લખતો નથી. વળી ધણા વર્ષો પછી એનિસીકાઇટસે પોતાના ઇતિહાસનું ચોથું પુસ્તક લાઇસિમેકસને વાંચી સંભળાવ્યું ત્યારે તેમાંની આ વાત સાંભળીને લાઇસિમેકસે મંદ હાસ્ય કરી પ્રશ્ન પૂછ્યો, “હું તે વખતે ક્યાં હતો વધર ?” આપણે એ વાત માનીએ કે ન માનીએ તેથી આપણા એકેઝાંડર વિષેના અભિપ્રાયમાં ફેર પડવાનો નથી.

દેશે જીતવા માટે હજી વધારે આગળ વધી લગાઇ કુચ ધેરા વગેરેના યાક અને બચ બહારી લેવા એ મેકિડોનિયનોમાંના ધણા ખરાને પસંદ નહો પડે એવી તેને ધાર્સ્તી હોવાથી તેણે હિર્કેનિયામાં માત્ર વીણેલા વીચ હજાર પાયદલ સિપાહ અને ત્રણ હજાર થોડેસવાર સીધા અને બાકીના જાવણીમાં પાછળ રાખ્યા. તેઓને આ પ્રસંગે તેણે બોલ્યું હતું તેનો સાર નીચે પ્રમાણે હતો:—“હજી સુધી ‘લગ્મશ્રીઓ’ એ આપણને, માણસ સ્વપ્નમાં કંઇ નવી વસ્તુ જુવે, તે પ્રમાણે દીઠા છે. હવે તમે પાછા ફરશો તો એ તમારા સ્વપ્ન જેવા અનુભવથી બચ પામી જાગી ઉઠેલો એશિયાખંડ તમને સાદસ વંગરનાં અને બાવલા ગણી અવગણ્યો અને તમારા ઉપર તૂટી પડશે. આમાં કંઇ શક સમજશો નહો; છતાં પંથુ જેઓને હવે પાછા ધેર જવાની જાણમાં હશે તેમને તેમ કરવા મ્હારી રંજ કહેવો સાક્ષી છે કે હું તમારો રાજા તમારે માટે આખી દુનિયા જીતવાનાં ઉચમમાં ખું 1-દરમિયાન તમે મને હોડી જાઓ છો; પણ મ્હારા ભાગ્યને અનુસન્નારા મ્હારા બધા કાદારા અને બહાલા મત્રો માત્ર મ્હારી સાથે આવવા તત્પર છે.” એન્ટિપેટરને તેણે આ સંભળી હકીકત જણાવી તેમાં લગભગ ચપ્પે ચપ્પ આ પ્રમાણે જ લખ્યું, અને કમેલું : “હું બોલી રહ્યા કે તુરત તેઓ પોકાર કરી ઉડ્યા, ‘અમને આપને દુનિયામાં જ્યાં છે જતા હોય ત્યાં લઇ જાઓ. અમે આવીશું.’” એ સુજન તેણે આ બહાદુર સિપાહોનું વલણ કસી જોયું. અને એ લોકોએ હા કહી એટલે બાકીનું લશ્કર પંથુ એની મેજે આગળ વધવા તૈયાર થયું.

આ પછી તે એશિયાના રીતરીવાજો વધારે વધારે સ્વીકારતો ગયો અને ‘લગ્મશ્રીઓ’ પાસે કેટલાંક મેકિડોનિયન રીતરીવાજોનો પણ સ્વીકાર કરાવતો ગયો. તે ધારેના કે આ પ્રમાણે રીતરીવાજો સમાનતા આવતાં એ જન્ને પ્રજાઓનો સંયોગ સહેલાઈથી થશે અને તેથી એની પોતાની ગેરહાજરીમાં પણ એનો અમલ સ્થિર રહેશે. એ જ ઉદેશથી તેણે ત્રીસ હજાર ‘લગ્મશ્રી’ હાકરાઓ પસંદ કરી તેમને માટે ગ્રીક વિધાઓ તેમ જ મેકિડોનિયન લશ્કરી કાયદા શીખવવા શિક્ષકો નીમ્યા. તે રામ્પાનાને પરણ્યો તે તો દેવળ પ્રેમને લીધે. તેણીને એક જ્યાણત દરમિયાન જોઈ ત્યારથી જ તેના રૂપ ગુણથી એ વશ થઇ ગયો. આવા લક્ષથી પણ ધરાનીઓ અને મેકિડોનિયનોના બિનભાવ ઘટવા પામે એ દેખીતું છે અને વળી ધરાનીઓમાં તેના ઉપર વિશ્વાસ ઉત્પન્ન થયો; તથા તેનો પ્રથમ જોઇ તેમને આનંદ થયો. એકેઝાંડરનું સ્ત્રીઓ તરફ કેટલું આકર્ષણ વલણ હતું તે

તેઓ જાણતા હતા; એટલે માત્ર રાક્ષસના તરફ તેને પ્રેમના આવેશનો અનુભવ થયો તે છતાં પણ તેને પોતાની કરતાં ખુદે તેણે લગ્ન સંબંધ બાંધવો ઉચિત ધ્યાન આપ્યું તે-
ઓને બહુ સારું લાગ્યું.

તેના મિત્રોમાં તેનો પ્રેમ હિશીસ્ટિઅન અને કેટિરસ ઉપર સૌથી વધારે હતો. હિશી-
સ્ટિઅનને ધરાની પોશાક અને ધરાની રીતભાત પસંદ આવ્યાં. કેટિરસ પોતાના અસહ્ય
વેશને વળગી રહ્યો. એટલે એલેક્ઝાંડર ધરાનીઓ સાથે, કામ હોય તોવા પ્રસંગોમાં, હિશી-
સ્ટિઅનને ઉપયોગમાં લેતો અને મેકિડોનિયનો સાથે કામ હોય ત્યારે કેટિરસને, આગળ
કરતો. એકને તે સ્થાનો વધારે; બીજાને તે ગણતો વધારે, તે માનતો હતો અને ઘણીવાર
કહેતો પણ હતો કે હિશીસ્ટિઅન એલેક્ઝાંડર ખુદને ચાહે છે અને કેટિરસ એલેક્ઝાંડર
રાજાને ચાહે છે. આથી એ બેમાં પરસ્પર દ્રેષ થયો, જે પ્રસંગોપાત્ત બહાર પણ નીકળી
આવતો. એક દિવસ હિંદુસ્તાનમાં, તેઓ સામસામી તરવાર ખેંચી લડવા લાગ્યા, અને
દરેકના મિત્રો લડાઈમાં સામેલ થયા જતા હતા ત્યાં એલેક્ઝાંડર વચ્ચે પડ્યો. હિશીસ્ટિઅનને
તેણે પ્રસિદ્ધ ઠપકો આપ્યો. “તું કેવો ગાંડો અને મૂર્ખ માણસ છે? તને એટલી સરત
નથી, રહેતી કે આ લોક તને જે કંઈ ગણે છે તે માત્ર સ્થાવીર તારા ઉપર કૃપા છે તેને
લીધે છે.” કેટિરસને પણ તેણે ખાનગીમાં સખ્ત ઠપકો આપ્યો અને બંનેને પાછા મેળવી
તથા તેમની વચ્ચે સલાહ કરીને બોલ્યો: “તમારા બે ઉપર મને જે હેતુ છે તેટલું હુનિ-
યામાં બીજા કોઈ ઉપર નથી. પરંતુ જો તમે ફરીથી લડશો તો હું તમને બંનેને મોતની,
સજા ફરમાવીશ અને તે નહીં તો તમારામાંથી જેણે લડાઈ આરંભી હશે તેને તો જરૂર
જ એ શિક્ષા કરીશ.” આથી તેઓ ઉપર એવી અસર થઈ કહેવાય છે કે પછી તેઓએ
પોતાનો પરસ્પર વિરોધ મજાકમાં પણ પ્રકટ કર્યો નહીં.

મેકિડોનિયનોમાં પાર્થોનિઓ-પુત્ર દ્રાઇલોટસને બહુ માન આપવામાં આવ્યું; કેમકે
તે સરદાર તરીકે શરૂ અને નિગતર પરિશ્રમ લેનારો હતો અને ઉદારતા તથા મિત્ર
સ્નેહમાં માત્ર એલેક્ઝાંડરથી ઉતરતો હતો. કહે છે કે એક દિવસ તેના એક મિત્રે કંઈ
રક્ત મારી અને તેણે તે આપવા હુકમ કર્યો ત્યારે તેના કારભારીએ જણાવ્યું કે એટલી
રક્ત સર્લોકમાં ન હતી. “તો” દ્રાઇલોટસે કહ્યું, “કંઈ પણ દરદાગીનો વેચીને આણો.”
પણ એનામાં કેટલીક મોટી ખોડ હતી. પોશાકમાં અને ખાનપાનાદિમાં તે રાજા ન હોય
તેને ન જાણે એટલે બધો દોરદમામ રાખતો. વળી કુદરતે તેના દેખાવ, બોલચાલ કે
રીતભાતમાં મુદ્દતા કે મધુરતા જણાય એવી બક્ષીસો બિવકુલ કરી ન હતી. એટલે, તેનું
વધારે પડતું ગૌરવ ગર્વમાં ખપતું અને તેની ઉદારતા ઉગાડપણું ગણાતી, તથા તે
લોકોના ધિક્કાર અને અવિશ્વાસનું પાત્ર બનતો પાર્થોનિઓને પણ તેને શીખામણ આપવા
શરૂ પડેલી કે “પુત્ર! બહુ મોટું માણસ થઈ જવામાં હીતલાભ નથી. ઘણા સખતથી
એલેક્ઝાંડર આગળ તેની વિરૂદ્ધ અનેક વાતો કરવામાં આવતી. ઇસ્સસની લડાઈ પછી
બ્યારે ડમારકસની સમૃદ્ધિ લૂટાઈ ત્યારે પિડનાવાસી એન્ટિગની નામની એક સુંદર ગુલામડી
દ્રાઇલોટસના બાગમાં આવી. બુવાન સિપાહ બાવડાની રીત મુજબ રાતે દારૂ ઠાંસીને
તેની માથે વાગવોદમા દ્રાઇલોટસ ગમે તેમ બકવા લાગ્યો, અને ઘણી અનિચારી વાતો
લવંતો ગયો. તેના કહેવા મુજબ લડાઈનાં તમામ પરાક્રમેનું માન તેને અને તેના પિતાને

જ ઘટતું હતું. “એલેક્ઝાંડર તો એક છોકરો માત્ર હતો, અને તેને વિજેતાની છીર્ષિ અપાવનારા ખરેખર તો તે અને તેનો પિતા હતા.” એન્ટિગનીએ આ વાતો ખાનગીમાં તેની પીછાનના કાઢીને કહી. તેણે વળી ખીજ કાઢીને કહી. અને એમ કહ્યાપછી એ વાતો કેટિસ સુધી પહોંચી. તેણે એન્ટિગનીને એલેક્ઝાંડર રૂબરૂ કરી. એલેક્ઝાંડરે સર્વ અયક્ષતિ સાંભળ્યા પછી તેણીને હુકમ કર્યો કે હવે પછી શાહોટસ જે જે બોલે તે તેણીએ પોતાને કહી જવું. ફાઇલોટસને આ કથી ખબર પડી નહીં, અને તેનો સવારો અટક્યો નહીં. દેવધુદ્ધિથી કે કેવળ મદને લીધે તે એલેક્ઝાંડર વિષે ઘણું ઓગળ્યો બોલતો ગયો. એલેક્ઝાંડરે તે જરેજર જાણ્યું, પણ સર્વ ગુપ્ત રાખ્યું, અને પોતે બિલકુલ કોઈ જણાવ્યો નહીં. પાર્થિવોની વફાદારીને લીધે કે એ હુકમની મેકિડોનિયન લશ્કરમાં મોટી લાગવગ અને સત્તાને લીધે ખમચાધને તેણે મર્વ મનમાં જ રાખ્યું.

પણ આ અરસામાં ડિમ્નસ નામના એક મેકિડોનિયને એલેક્ઝાંડરનો પ્રાણ લેવા મનસૂએ કર્યો અને નાઇકોમેકમ નામના એક કિશોર ઉપર તેનો પ્યાર હતો તેને એ વાત કરી તથા પોતાની સાથે મામેલ થવા તેને ઉશ્કેર્યો. નાઇકોમેકસે એ વાત પોતાના બાઈને કરી, જે એકદમ શાહોટસ પાસે ગયો અને તેને વિનંતિ કરી કે “કાંઈ મોટા અગત્યના કામ માટે તેને અને તેના બાઈને એલેક્ઝાંડર પાસે જવાની જરૂર છે માટે તેણે તેમને રાજની સુલાકાત કરાવવી.” શાહોટસે કાણ જાણે શા કારણથી ના કહી. અને રાજ ખીજ મોટા કામોમાં ગુંથાયો છે એવું કારણ આપી તેમને અંદર આવવા ન દીધા. એ બે બાઈઓએ ખીજ વાર વિનંતિ કરી અને શાહોટસે તેમને ખીજ વાર ના પાડી. તેમને શાહોટસ ઉપર રુક આવ્યો, અને તેઓએ મેડોનને એજ વિનંતિ કરી; તેણે તેમને તુરત રાજ સાથે મેળવ્યા અને તેઓએ તેને પ્રથમ ડિમ્નસના રાજદોષી મનસૂમાની વાત કરી, અને પછી શાહોટસે તેમને બે જુદેજુદે વખતે તેની પાસે આવવા ન દીધા તે ઉપરથી તેમને એના ઉપર પણ રુક જાય છે એમ કહ્યું.

શાહોટસની આ ગફલનથી એલેક્ઝાંડર ગુસ્સે થયો અને ડિમ્નમને પકડવા જે માણસને બોલકથો તેણે, તે સામે યદ્ય હથિયાર વાપરવા લાગ્યો તેથી, તેને મારી નાખ્યો. એટલે તેના કાણુ કાણુ મગતિયા હતા એ જાણવું અચકા થઇ પડ્યું, અને એલેક્ઝાંડર ચિંતાનુર થયો. શાહોટસના દુશ્મનોએ આ તક માધી અને તેઓ રાજ આગળ તેની નિંદા કરવા લાગ્યા અને તેને કહેવા લાગ્યા કે ડિમ્નસ જેવો હવદો માણસ આતું ગંભીર કૃત્ય કરવા પોતાની મેળે જાતી ચલાવે એમ તે માનતો. હોય તો તે જમરી જૂથ થાપ આપ છે. “બેચક” તેઓ કહેવા લાગ્યા, “એ કોઈ વધારે મોટી પદ્ધતિના માણસનો ઉશ્કેરેલો હોવો જોઈએ. અને આ કાવત્રાનાં મૂલ શોધી તે ગુપ્ત રાખવાને જોએ. એથી વધારે મથા હોય તેમને પકડવા જોઈએ” અને એલેક્ઝાંડર આવી વાતો સાંભળતો ગયો અને બેઠાતો ગયો. તેમ તેમ ફાઇલોટસ સામે અનેક અરાખોટાં તડોમતો આવવા લાગ્યાં. એલેક્ઝાંડરે તેને પકડાવ્યો અને મોટા અધિકારીઓની રૂબરૂમાં રીજાવ્યો. એલેક્ઝાંડર પોતે તે સ્થલે શાહોટસની જુગની સાંભળવા એક પડદા પાછળ ગુપ્ત રહ્યો. પણ જ્યારે તેણે ફાઇલોટસને વેદનાથી અપેક્ષિત રોતો અને દિશીસ્ટિઅનને છેક નાદિમનપણે વીનવતો જોયો

સારે કહે છે કે તે એકદમ બોલી ઉઠ્યો, “ફાઇલોસોફ, તું આવો બાવલો અને નખલો છે અને તોપણ તે આવ્યા અત્યંત બધા બરેલા અને સાહસના કામમાં ઝંપલાવ્યું?”

ફાઇલોસોફને દેહાંત શિક્ષા કરીને તુરત તેણે મીડિયામાં હુકમ મોકલ્યો કે પાર્થિનિ-
ઓને મારી નાખવો. એ સરદાર દ્વિલિપની ઘણી ખરી જીતોમાં તેનો સાથી હતો અને રાજ્યના જૂના સ્તંભોમાં મુખ્ય હતો. એલેક્ઝાંડરને પોતાને એશિયા ઉપર ચઢાઈ કરવામાં એણે એકલે જ ઉત્તેજન આપેલું હતું. એ ચઢાઈમાં તેની સાથે તેના ત્રણ પુત્રો મેકિડો-
નિયન મૈન્યમાં આવ્યા હતા. તેમાંના બે એની નજર આગળ લડાઈમાં જ પડ્યા હતા. અને એનો પોતાનો ત્રીજાની સાથે આ પ્રમાણે અંત આવ્યો. આવનાવોથી એલેક્ઝાંડરના મિત્રો તેનાથી દહેશત ખાધ ગયા. એન્ટિપેટરને ખાસ ફાળ પડી. અને તેણે જરૂરને વખ-
તે ઉગરવાના ઉપાય તરીકે ઇટાલિઓનો સાથે છૂપો સંધી કર્યો. ઇટાલિઓનો પણ એલે-
ક્ઝાંડરથી ખઠીવાતું કારણ હતું. તેમણે ધનીએડી લોકના નગરને લૂટી લીધું હતું તે જ-
ણીને એલેક્ઝાંડર બોલ્યો હતો કે ધનીએડી લોકોએ પોતાનું વેર વાળવા તરફી ન લેવી,
કેમકે ઇટાલિઓનો તે પોતે સભા કરશે.

આ પછી થોડા વખતમાં જ ક્ઝાઇટસ સંબંધી એકકારક બનાવ બન્યો જે તેની હકીકત માત્ર નેહએ તો ફાઇલોસોફના બનાવ કરતાં ઘણો વધારે ત્રાસદાયક લાગે. પણ તેને લગતી તમામ વિગત વિષે વિચાર કરીએ તો તે એલેક્ઝાંડરના વિવેકપૂર્વક કરેલા કૃત્યને બદલે તેના કમનસીબને લીધે અતિપાનને વખતે ક્ઝાઇટસના દુર્દેવે તેને એલેક્ઝાંડરનો લેક્ઝાંડરને ઓસનાં કંઈ ફલની દરિયા કાઢેથી ભેટ આવી. તે એટલાં સુંદર અને તાજાં હતાં કે તે જોવા અને પોતાના આશ્ચર્યમાં તથા ખાતરામાં ભાગ લેવા તેણે ક્ઝાઇટસને બોલાવ્યો. ક્ઝાઇટસ તે ફાણે ઉપહાર અર્પણ કરતો હતો. પણ તે કામ પડતું મુશી તે તુરત આવ્યો. ઉપહાર માટે અભિષેકાદિથી જે બકરાં તૈયાર કરેલાં હતાં તેમાંનાં ત્રણ તેની પાછળ આવ્યાં. એલેક્ઝાંડરે આ જાણ્યું એટલે તેણે બિવિધદલાઓને પૂછ્યું: તેમણે કહ્યું કે એ અપશુકન અત્યંત નહાઈ ગયાય. એલેક્ઝાંડરે તુરત હુકમ કર્યો કે ક્ઝાઇટસની સલામતી માટે ઉપહાર અર્પણ કરવા. અને આ માટે એક વિશેષ કારણ તેણે જણાવ્યું કે ત્રણ દિવસ ઉપર તેને એક વિચિત્ર અને ચિંતાકારક સ્વપ્ન આવ્યું હતું તેમાં તે ક્ઝાઇટસને શોકાતુર દેખાવમાં પાર્થિનિઓના મરી ગયેલા પુત્રો પાસે બેઠેલા જોયો હતો. પણ એ ઉપહાર સંપૂર્ણ કરતા પહેલાં ક્ઝાઇટસ રાજ સાથે બોજન લેવા ગયો, જેણે તે દિવસે કેસ્ટાર અને પોલક્સને† ઉપહાર અર્પણ કર્યા હતા.

તેઓએ સારી પેઠે પાન કર્યું તે પછી મહામાંના એક પ્રેનિકસ કે પાર્થિનિઓની બનાવેલી એક કવિતા ગાવા લાગ્યો, જેમાં થોડી મુદત ઉપર “જંગલીઓ” એ જે મે-
કિડોનિયન સરદારો હરાવ્યા હતા તેમનો ઉપહાસ કર્યો હતો. મહામાંના વૃદ્ધોને આર્થ માહુ લાગ્યું અને તેમણે ગાનાર અને બનાવનાર બન્નેને નિંદા, પણ એલેક્ઝાંડર અને ખીન્ન જુવાન મહાને તેમાં ગમત પડી, અને તેમણે ગાનારને આગળ બોધી જવા કહ્યું.

† વેદના અશ્વિના જેવા સૌક ધર્મના બે દેવો.

કલાઈસે હાં ઉપરાંત પાન ક્યું હતું અને તે બોલકડો તમા બંદી તપી નાખ એવો હતો, તેનાથી એ ધિસા પધારે ખમાઈ નહીં. તે બોલી ઉઠ્યો: “મેકિડોનિયનો બંધે હાથો; તેમનું કમનસીન; પણ તેમની તેમના ફરમનો અને “જંગલીઓ” અને એવા તેમના કરતાં ઉતરતા માણસો હાંમી કરે એ સાદું નહીં.” એલેક્ઝાંડરે જવાબ દીધો: “કલાઈસ, તમે તમારી અને તમારા પશુની જ વધીલાન કરો છો, એટલે દારનારની નામરદાઈને કમનસીનનું નામ દીક આપો છો.” કલાઈસને નામરદાઈ શબ્દ બહુ કડવો લાગ્યો. તે ઉભો થઈ ગયો અને બોલી ઉઠ્યો, “આ જોને તમે નામદાઈ કહો છો તેના વડે તમે દેવાંથી વીર, તમે બ્યુપિટરના પુત્ર, સિપ્રીઝિટસની તરવારને પીઠ બનાવતા હતા તેં ફોલે ઉઘાડો; તમે મોટા થયા છો, ફિલિપ ગળને પોતાનો બાપ ગણવામાં લીધું સમજો છો, અને બ્યુપિટર-એમનના પુત્ર કહેવડાવો છો; એ સર્વ આ મેકિડોનિયનોના, તેમણે ખમેલા જખમોના અને તેમણે વહેવડાવેલા લોહીના જ પ્રતાપ સમજજો.” એલેક્ઝાંડર પણ તપી ગયો: “અરે નીચ,” તે બોલ્યો, “બધી વખતે બધી જાતના માણસોના સાંભળતાં હું આમ જ બોલે છે કે; અને મેકિડોનિયનોને બંધ કરવા ઉરકેરે છે કે; અને સગમ્યાંથી મુક્ત રહેવા ધારે છે કે?” કલાઈસે કહ્યું, “હજી શી સગમ્યાંથી રહી છે? ‘અમારા’ પરિશ્રમેના ‘મેદેસો’ તો આજ ને કે અમારા રાજાની મુલાકાત માટે ‘અમારે’ કોઈ ધરાનીને, વીનવવા પડે, અને મેકિડોનિયનોના વાંસામાં ધરાંની ફટકાઓથી લોહીની તંત્રો ઉડે! હર્તબાગ્ય અમારાં કે અમે આનું આનું જોવા જીવતા રહ્યાં.” કલાઈસે આ પ્રમાણે જોને મદ્યું લવતો હતો અને એલેક્ઝાંડર પણ વચને વચને એવા જ તીક્ષ્ણ જવાબ દેતો હતો, તે દરમિયાન મરજીમાંની વૃદ્ધ વચ્ચે પણ અને મજાસો દર્શાવેલા હોયવવા મધ્યા. એલેક્ઝાંડરે ત્યાં બે ગ્રીક હાજર હતા તેમને પૂછવા લાગ્યો, “ગ્રીક લોકોના મુકાબલામાં તેમને આ મેકિડોનિયનો દેવોના મુકાબલામાં જંગલી જનવર્સ જેવાં તથા લાગતા?” કલાઈસે બોલતો અટક્યો નહીં અને એલેક્ઝાંડરને કહેવા લાગ્યો: “બોલો જે તમારે બોલવું હોય તે બધું અત્યારે જ બોલી નાખો. અમારા ઉત્તર તમારાંથી સંખ્યાતા ન હોય તો સ્વતંત્ર અને ખરખર સ્પષ્ટ કહે એવાને મોજાન માટે આ માટે આમંત્રણ છે! “જંગલીઓ” અને મુલામો અને એવાઓની સાથે જ રાત દિવસ ગાળો; કે તેઓ તમારા ધરાંની કેમરપટોને અને તમારા સરેહ જબાને આપો મીઠી સાદાંગ પ્રણામ કરશે.” એલેક્ઝાંડરની સહનશક્તિ આવી રહી, અને તેણે તેને એક સેબ-ફલો મોઢું, તથા પોતાની તરવાર ખેંચી આપી તેને વેળું. પણ તેના રક્ષકોમાં એક પ્રથમ મધી જ સર્મથ વર્તી તે સંતોડી દીધી હતી. બધું મડલ એની આસપાસ વીટાઈ વળું અને એને શાંત પડવા વીનવવા લોગ્યું. તેમનો પ્રયત્ન નિષ્ફળ ગયો. એલેક્ઝાંડર તેમને હસેલી સ્ત્રી: છટો: યથો: અને તેણે મેકિડોનિયન બોલીમાં પોતાની રક્ષક-લુકડીને ધ્રુમ પાડી. બે બોલીમા આ પ્રમાણે લુકમ તે બેહદ તપી ગયો હોય ત્યારે જ આપતો: વળી તેણે રણતુરી વગાડવા લુકમ કયો, અને તે સિપાહે તેનો, તક્ષણ અમસ ન કયો તે મદે-જોણે તેને સુકી મારી દીધી; પાછળથી એ સિપાહને તે લુકમ ન આનવાં માટે બહુ સાખાધી ભળી, કારણ કે જે રણતુરી વાગી હોત તો આખી સેના ખજબગી ઉઠત.

કલાઈસ નમી જવા સાદું ના કહેતો હતો એટલે તેના મિત્રોએ ધણી મુશીબતે

તેને ઝોરડા બહાર કઢાડ્યો. પણ તે, પાછો તુરત ખીજ ખારણા આગળ આવી ઉભો અને યુરિપિડિસના એન્ડ્રોમેડા નાટકમાંથી અત્યંત ઉદ્ધતપણે બોલવા લાગ્યો:

“ શું આ તમારી રીત? શું આ ગ્રીસના સુખંટો સહે? શું હંનરોના એકઠા શ્રમથી વિજય જે સોંપડે, તે વિજય કેરી કીર્તિ, તેનાં ફલ બધાં, સેનીપતિ ના એકના શું ગણે, શું નહિ અન્યની એમાં રતિ? ને આ તમારાં નગર રાજ્યો, જુઓ તેનાં અંગ્રણી અક્કડ બની ફરતા, સમોવંડ કોઇને ગણતો નહીં; શા માલ એ મોટા વિષે? શી ન્યૂનતા સૌ અન્યમાં? રે એક માત્ર પ્રહારની હિંમત ન શું એ કોઈમાં?”

એટલે એલેક્ઝાંડરે પોતાના રક્ષકોમાંથી એકનો બાલો ઝુટવી લીધો અને ક્લાઇટસ બોલતો બોલતો ખારણાનો પડદો ખસેડી અદર આવવા જતો હતો તેની સામે ધૂસી બધાં તેને બાલાથી વીંધી નાખ્યો; ક્લાઇટસ તક્ષણ જમીન ઉપર તૂટી પડ્યો અને એક ડસકા સાથે મરણ પામ્યો.

એલેક્ઝાંડર પણ સ્તબ્ધ થઇ ગયો. તેના કોપ શમી ગયો. તેને ખાત આખું અને તેના મિત્રોને જ્યાંના ત્યાં દિડ મૂક બની ઉભેલા બેઠ તેણે ક્લાઇટસના શરીરમાંથી બાલો ખેંચી લીધો અને તે પોતાની જ ડોક સામે ઉગામ્યો. પણ તેના રક્ષકો એકાએક ધસી આવ્યા, અને તેના હાથ કબજ કરી લઈ તેને પરાણે તેના ખાનગી ઝોરડામાં ખેંચી ગયા. તે રાત અને પછીનો આખો દિવસ એલેક્ઝાંડરે અવર્ણનીય વેદનામો ગાંઠ્યાં. આસુ ધુટયાં અને અવાજ એસી ગયો. તો પણ તેના શોક ઓછો પડ્યો નહીં અને રહીરહીને હુસકાં આનતા જ ગયા. આ એકાંત અને નિઃશબ્દ ઉદ્દેગથી તેના મિત્રો ભય પામ્યા; તેઓ પરાણે તેના ઝોરડામાં ગયા અને તેને દિલાસો દેવા લાગ્યા. તેણે કોઇનું ન સાંભળ્યું. છેવટે એરિસ્ટોન્ડરે તેના સ્વપ્નની અને ‘બોબન’ પુસ્તકો યથેલાં અપશકુનની વાત સંભારી, અને તે કહેવા લાગ્યો કે એ સર્વ મોઢરી (માર્ગ) દેવીઓના પ્રભાવથી થયું, કોનો દોષ, અને કોઇ શું કરે! આથી એને જરા દીવાલો મળતો જણાયો. એટલે ફિલસુફ કેલિસ્થનીસ જે એરિસ્ટોટલનો સખથી હતો તેને અને એપીડોરા વાસી શિલસુફ એનેકમાર્કસને અદર બોલવવામાં આવ્યા. કેલિસ્થનીસ સ્નેહ અને મરમાણથી બોલવા લાગ્યો અને તેનો ધા ન ખટકે એમ તેને શાંત પાડવા લાગ્યો. પણ એને એકમાર્કસ ફિલસુફીમાં પોતાને જ રસ્તે જનારો હતો અને ખીજ ફિલસુફીને તુચ્છ ગણતો હતો, તે ઝોરડામાં આનતા જ મોટેથી બોલવા લાગ્યો “આ શું જેના તરફ આખી પૃથ્વીના લોકો આંખો વિકાસી બેઠ રહ્યા છે તે એલેક્ઝાંડર આ આમ, જમીન ઉપર પડેલા” એક

૧. પિનીટકમાં મેનાટેઅસને પિલ્લુસ આ પ્રમાણે કહે છે. ક્લાઇટસ આ બધી પ ક્ષિપ્રો બોલી રહેલા બધીં તે પુસ્તકો એલેક્ઝાંડરે તેને પૂરો ક્યો, પણ મદ અને મદ્યમાં ક્લાઇટસ પણ કેટલો અધ ભ્રમ્યો હતો અને તેનો અપરાધ કેટલો ગંભીર હતો તેનો પૂરો ખ્યાલ આવવા સારા ગંભીર પ-ક્ષિપ્ર આપણી લખિત ધારી છે

શુભામની મારફ દુસકાં ભરતો, અને ન્યાયનો તથા લોકાપવાદનો બીરુ બની ગયેલો તે હોય! આવો મોટો વિજેતા તેને સામાન્ય અને તુચ્છ લોકમતની શુભામગિરિ કેવી! સદેવ દુકમ કરવા અને શાસન કરવું એ એનો હક નહોતો તેના વિજયોનું એને ફલ થું! એ જે કરે તે જ શુદ્ધ ન્યાય; એ જે બાંધે તે જ સદાચાર દુસચારનું ખરું ધોરણ.” અને એલેક્ઝાંડરને સંબોધીને તે બોલ્યો “ તમે જાણો જ છો ને કે જ્યુપિટરની એક બાજુએ યેમિસ અને બીજી બાજુએ ડાઇકી (ધર્મ અને ન્યાય) ઉભેલી હોય છે, અને તે ઉપરથી એ સાર લેવાનો છે કે સર્વોપરિ સત્તા જે કંઈ કરે તે સર્વ ન્યાય અને ધર્મ જ હોય ! ” આવા બાળજોથી તેણે રાજ્યનો શોક તો શાંત પાડ્યો, પણ તેથી તે વધારે ગર્વિષ્ઠ અને અન્યાયી બન્યો. અને વળી એનેક્સાર્કસની વાણી તેને એટલી બધી રુચી ગઈ કે કેલિસ્થનીસ, જે તેના સમ્પત ધોરણને લીધે પ્રથમથી જ એલેક્ઝાંડરને ગમતો ન હતો, તે હવે તેને કેવલ કડવો ચમ્પ પડ્યો.

એક દિવસ આ બે શિલસુદ્ધ વચ્ચે બોજન સમયે ઋતુઓ વિષે અને રચલની હવા વિષે વિવાદ થયો. કેલિસ્થનીસ અને બીજાઓનું મત એવું હતું કે એ દેશ શીસથી વધારે ઠંડો અને તેનો શીયાળો વધારે સમ્પત હતો. એનેક્સાર્કસે એથી ઉલટું મત દર્શાવ્યું અને દલીલ કરતાં હશે બરાબર. ત્યારે કેલિસ્થનીસે તેને ટકોર કરી કહ્યું, “ બાહ્ય શીસ કરતાં અહીં ઠંડીનું જોર વધારે છે એ તમારે કબુલ કરવું જ પડશે; કેમકે ત્યાં તો તમે માત્ર એક જોડું તેનું ‘ વસ્ત્ર ’ પહેરતાં અને અહીં બોજનમાં પણ એક ઉપર એક ત્રણ સારા હંફાળા ઝબ્બા પહેરીને આવો છો. ” એનેક્સાર્કસને આ બહુ વસમું લાગ્યું.

કેલિસ્થનીસ એલેક્ઝાંડરના મંડલના સર્વે ખુશામતિઆ અને દાંભિક સોફિસ્ટ શિલસુદ્ધાને અપ્રિય હતો. અને એ સર્વે તેની વિશેષ અદેખાઈ એટલા માટે કરતા કે તેની બોલવાની છટાને લીધે બધા જીવાનો તેને માન આપતા અને તેના ગંભીર નિયમિત અને સંતોષી જીવનને લીધે ઘટેા પણ તેને મ્હાતા. તેના સર્વે વર્તન ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાતું કે એલેક્ઝાંડર પાસે આવી રહેવામાં તેનો જે નિઃસ્વાર્થ અને ઉદાર હેતુ કહેવાતો હતો તેજ તેનો ખરો હેતુ હતો. તેનું જન્મસ્થલ ઓલિમ્પસ હતું. દિલ્લે એ નગરનો નાશ કર્યો હતો; અને એલેક્ઝાંડર પાસે આવવામાં તેની આકાંક્ષા એ નગર તેના મૂલ્ય વતનીઓથી ધૂરી વસાવવાની હતી. તેની મોટી ખ્યાતિને લીધે ઘણા તેની અદેખાઈ કરતા. અને તેના અતડાપણાથી જોઓ તેનું છુટું મ્હાતા તેમને ફાવી જતું. રાજ્યનાં આમંત્રણ તે ઘણીવાર સ્વીકારતો નહોતો, અને જતો ત્યારે પણ ભોજનમાં ઘણીવાર ગંભીર મુદ્રાથી ઓ બોલવા વગર બેસી રહેતો, એટલે બીજાઓને લાગતું કે તેમની ચાલતી રીતભાત તેને પસંદ નહોતી પડતી. એકવાર એલેક્ઝાંડરે યુરિપિડિસનું વાક્ય તેને લગાડીને કહ્યું કે “ જે સોફિસ્ટ પોતાનું જ્ઞાન પોતાનાદિત માટે વાપરી જાયતો નથી તેને હું ધિક્કારું છું ” એક પ્રસંગે ભોજનમાં ખાસો જ્યારે એની પાસે આવ્યો ત્યારે શેાએ એને મેકિડોનિયાની સ્તુતિમાં એક તત્કાલ રચેલું ભાષણ કરવા વિનંતિ કરી. તે એણે એવી છટાથી કયું કે તેને અતે આખા મંડલે તેને તાલીનાદ આપ્યો એટલું જ નહોતું પણ તેઓ ઉઠી ઉઠીને તેને પોતાના હાર પહેરાવવા લાગ્યા. માત્ર એક એલેક્ઝાંડરે તેને યુરિપિડિસની પંક્તિ સંભારી આપી કે “ ઉત્તમ વસ્તુના યોગ્ય

વખાણ કરવાં એમાં શી મુશ્કેલી ?” અને તેણે કહ્યું : “ માટે તમારી વફાત્વસક્તિનો પ્રભાવ બરાબર બનાવવા હવે તમે મદારા મેકિડોનિયનોની ખામીઓ વર્ણવો, અને તેમની એવી રીતે ટીકા કરો કે તેઓ પોતે પોતાના દોષ જોતાં શીયે અને બરિષ્પમાં મુકરે.” એકઠે કેબ્રિસ્થનીસે એ વિષય ઉપર બાપટુ કયું અને મેકિડોનિયાની આસપાસનો પ્રદેશ દખાતા જવાનો અંગ્રીજી દોષ વર્ણવ્યા, તથા ગ્રીક રાજ્યોના પરસ્પર દ્વેષને આગળ કરી જણાવ્યું કે દ્વિવિધ એ કારણને લીધે જ પોતાનાં બધાં અને સત્તા વધારી શકો એવટ દ્વિવિધો તેણે આ પત્રિ લખાડી. ‘ અંતર વિચરોમાં દુષ્ટો પણ ઊંધું પદ મેળવે. ” *આ બાપટુ સાંભળીને સર્વ મેકિડોનિયનોને તેના ઉપર કાયમનો દ્વેષ થયો; અને એલેક્ઝાંડરે કહ્યું “આ તમે તમારી વફાત્વસક્તિ નહીં પણ તમારો અભાવ પ્રકટ કર્યો.” દર્શિષ્પસ કહે છે કે કેબ્રિસ્થનીમ પોતાની માથે એક વાંગનાર નોકર રાખતો હતો તેણે પાછળથી આ સર્વ વિના એરિસ્ટોટલને કહેલો. તે ઉમેરે છે કે એલેક્ઝાંડરની પોતા તરફની અરીની વધતી જતી જોઈને તેના ભોજનોમાંથી મૂટા પડતાં એ ત્રણ વાર તે હોમરની પ્રસિદ્ધ પંક્તિ બોલેલો “ ન જોડ તુમ જોડ તે પચુ ગયો જ પેટ્રોકલસ. ” †

એરિસ્ટોટલ કેબ્રિસ્થનીસ વિષે કહેતો તે યથાયોગ્ય હતું કે, “તેની બોલવાની છટા ધણી સારી છે, પણ તેનામાં વિવેક કે કુનેહ નથી. એક દ્વિલમુદને ઘરે તેટલી દદતાથી તેણે એલેક્ઝાંડરને સાધાંગ નમસ્કાર કરવાની ના પાડી એટલું જ નહીં પણ તે એકલો જાહેરમાં ધણી વાર એલેક્ઝાંડરની એવી ટીકાઓ કરતો કે જે ધરણ અને ઉત્તમ પ્રતિષ્ઠાના મેકિડોનિયન સરદારો પણ માત્ર ખાનગીમાં કરવા હિંમત ધરના, અગર જો કે એ બાબનો વિષે તેમની લાગણી કંઈ ઓછી ન હતી એલેક્ઝાંડરના દરબારમાં સાધાંગ નમસ્કારની રીત દાખલ થતી અટકાવી એ તેણે ગ્રીક લોકોની તથા સાથે એલેક્ઝાંડરની મોટી સેવા બગાડી; એ રીત દાખલ થઈ હોત તો ગ્રીક લોકોને માથે મોટું કલંક એસત અને એલેક્ઝાંડરને માથે તેના પ્રવર્તાવનાર તરીકે એથી પણ વધારે મોટું એસત. પરંતુ તે પોતાનો સ્વાર્થ ખોદા બેઠો કેમકે રાજ સાથે પણ તેની રીત સત્તની મનાહરતાથી નહીં પણ તેના અંકુશ બતાવીને કામ લેવાની હતી. કેરીસ જણાવે છે કે એક ભોળનમાં એવું બન્યું કે એલેક્ઝાંડર પોતે પીને પ્યાલો મંડલમાંના એકને આપતો. તે પ્યાલો લઈ ઉભો થતો અને ઓરડામાં શુદ્ધેવતાઓના સ્થલ તરફ મુખ કરી દારૂ પી જતો, સાધાંગ નમસ્કાર કરતો; અંગે તે પછી એલેક્ઝાંડર પાસે જઈ તેનું ચુંબન લેતો, ‡ અને પાછો આવી પોતાનો સ્થાને એસતો. એક પછી એક સૈા મેમાનોએ આ પ્રમાણે કયું. પણ કેલિસ્થનીસનો વારો આવ્યો ત્યારે તેણે સાધાંગ નમસ્કાર ન કર્યો, માત્ર ઉભા થઈ દારૂ પીધો અને એલેક્ઝાંડરનું ચુંબન લેવા ગયો. એલેક્ઝાંડર હેશીસ્ટિઅન સાથે વાતમાં હતો એટલે તેણે નમસ્કાર નથી કર્યો તે ન જાણ્યું પણ મંડલમાંના એક

† કિમિવ દિ મધુરાણાં મણ્ડનં નાકુતીનાં એવો આશય છે.

* ડાયનમા પણ આ પત્રિ પદ કે ડી છે ત્યાં જોઈ.

† સૈને એક વાર મરતું જ છે પેટ્રોકલસ પણ ગયો તો તું તે કાણ માત્ર.

‡ રાજ કે ધરધણીનું આસન પણ ઓરડામાં શુદ્ધેવતાઓ હોય તે પાસે જ રાખવામાં આવતું એટલે અંગે સાધાંગ નમસ્કાર શુદ્ધેવતાઓને કરીને ક્રીએ એલેક્ઝાંડરને નહીં એ માત્ર ખુશામતીઓએ જ્ઞાતું શોધી કઢાડ્યું હતું.

ખોલી ઉઠ્યો: “એને સુંબન ન આપશો; એનો નમસ્કાર ક્યો નથી.” એલેક્ઝાંડરે સુંબન આપવા ના કહી એટલે કેલિસ્થનીસ પાછો ફરતાં મોટીથી બોલ્યો: “તો મ્હારે એક સુંબનની ખોટ.” એલેક્ઝાંડરનું મન એના ઉપરથી ઉતરી ગયું. અને એના ગેરલાભમાં જાય એવાં ખીજ કારણો પણ બન્યાં. પ્રથમ તો, હેરીરિટઅનની વાત સૌએ માની, કે કેલિસ્થનીસે તેને, ખીજાએ એલેક્ઝાંડરને જે પ્રમાણે નમસ્કાર કરે તે પ્રમાણે પોતે પણ કરવા, વચન આપ્યું હતું. છતાં તે એણે તોડ્યું. વળી લાંદસિમેક્સ અને ખીજ તેની ઉપર આરોપ મુકવા લાગ્યા કે પોતે “એલેક્ઝાંડરની આપખુદીની સામે થવાની વાત તે સર્વજ્ઞ કુલાઈ કુલાઈને કહેતો હતો, અને આટલા બધામાં એ એક જ ખરો સતત્વ પુરૂષ હતો એમ ગણીને જુવાનોનાં ટોળોટોળાં તેની આમપાસ વીંટળાઈ રહેતાં.” પછી હમોલેઅસે એલેક્ઝાંડર સામે કાવતરું રચ્યું હતું તે પકડાઈ ગયું ત્યારે કેલિસ્થનીસના દુસ્મનો કહેવા લાગ્યા કે હમોલેઅસે તેને સવાય કરેલો કે “હુનિયામા સૌથી વધારે પ્રખ્યાત કેમ થાય ?” ત્યારે કેલિસ્થનીસે તેને જવાબ દીધેલો કે “જે સૌથી વધારે પ્રખ્યાત હોય તેને મારી નાખવાથી.” અને તેઓએ કહ્યું કે હમોલેઅસને ઉશ્કેરવા કેલિસ્થનીસે એમ પણ કહેલું કે “તેના સોનાના પલગથી ડરું નહીં, અને યાદ રાખવું કે એ પણ ખીજ માણસોના જેવો જ મર્ત્ય છે તથા રોગ અને જખમોથી નિર્બંધ થયેલો છે.” પણ હમોલેઅસ કે તેના કોઈપણ મળતિયાએ તેના ઉપર વીતાડવામાં આવેલી અસહ્ય વેદનાઓ દરમિયાન કેલિસ્થનીસનું નામ દીધું નહીં. વળી એલેક્ઝાંડરે પણ આ કાવતરાં વિષે એટલસ, કેટિરસ, અને એલ્કીટસને કાગળો લખ્યા. તેમા સ્પષ્ટ લખ્યું કે “એ જુવાનોને રીબવામાં આવ્યા તે દરમિયાન પણ તેઓએ એમ જ કહ્યું કે એ કાવતરામાં ખીજું કોઈપણ સામેલ હતું નહીં. અને બધો દોષ તેમનો એકલાનો જ હતો.” તો પણ યોગ્ય વખત પછી તેણે એન્ટિપેટરને કાગળ લખ્યો તેમા લખ્યું કે કેલિસ્થનીસનો ગુનોહ પણ ખીજાઓના જેવો જ હતો. અને તેણે જણાવ્યું: “એ જુવાનોને મેડિડોનિયન સિપાહોએ પથરા મારી મારીને મારી નાખ્યા. કેલિસ્થનીસને હું જાતે સજ્જ કરીશ, એને જેઓએ અહીં મારી પાસે મોકલ્યો તેઓને પણ સજ્જ કરીશ; અને જે શહેરોએ એ કાવતરાખોરોને આશ્રય આપ્યો તેમને પણ ભુલીશ નહીં.” આ કાગળમાં એલેક્ઝાંડરનો એરિસ્ટોટલ ઉપરનો દ્રેષ સ્પષ્ટ જણાય છે. કેલિસ્થનીસને એરિસ્ટોટલે ઉછેર્યો અને કેળવ્યો હતો તે એરિસ્ટોટલની ભત્રીજી હીને ૧૧ પુત્ર હતો. કેલિસ્થનીસનું મોત કેવી રીતે થયું એ વિષે બે વાત ચાલે છે. કેટલાક કહે છે કે એલેક્ઝાંડરે તેને દેહાત શિક્ષા કરી. ખીજ કહે છે કે તે માદો પડ્યો અને બીખાનામાં મરી ગયો કેમકે લખે છે કે તેને પકડ્યા પછી સાત માસ કેદ રાખવામા આવ્યો હતો, કેમકે એરિસ્ટોટલની સમક્ષ અને ભરી નાજસશાંમા તેને ન્યાય આપવાનો છતોહ હતો, પણ બીખાનામાં તે અત્યત જડો થઈ ગયો અને તેને કંઈ રોગ થઈ તેના મગગમા કોડા પડ્યા, તથા જખમો. એલેક્ઝાંડર હિંદુસ્તાનમાં ધાવલ થયો તે વખતે એ મરી ગયો. પણ આ સર્વ આપણે જે સમયનું વર્ણન કરીએ છીએ તે પછીથી જન્યું.

દરમિયાન ક્રિસ્ટિયનસી ડિમેરેટસ, જેને મેડિડોનિયન રાજકુટુંબ સાથે આતિથ્ય સંબંધ હતો, તે બહુ દૃઢ થઈ ગયો હતો તોપણ તેને એલેક્ઝાંડરને અગવડની કશી અથ.

તે દિવસે ઝોજીની એલેક્ઝાન્ડરને મળવા આવ્યો, અને તેને જોડેને જોડ્યો: “તે ઝોજી ખરેખરા કમનસીબ કે નહોતો હુંદગી એલેક્ઝાન્ડરને ડરાવસના તખ્ત ઉપર બેઠેલો. જોતા ખેલમાં પૂરી થઈ ગઈ.” પણ રાજાની મિત્રતાનો વપભોગ લેવા તે વધારે વખત જીવ્યો નહીં. ત્યાં આવ્યા પછી થોડા દિવસમાં માંદો પડી તે ત્યાં જ મરી ગયો. રાજાએ તેની ઉત્તરક્રિયા બેદરદયાથી કરી. તેની ચિનામરૂઝ એક ચાર થોડા જોડેલા અને આતંત શણગારેલા રથમાં સમુદ્ર સુધી પહોંચાડવામાં આવી અને લસ્કરે તેના સ્મારક તરીકે માટીનો એંશી હાથ ઉઘો અને ધણે લાંબો પેડાગો એક કીર્તિસ્તંભ રચ્યો.

એલેક્ઝાન્ડર હિંદુસ્તાન ઉપર મહાઘ કરવા નીકળ્યો ત્યારે તેણે તેના સિપાહી પાસે એટલી બધી માલમિકત જોઈ કે તેથી તેઓ કુચ કરવા માટે અચકત નીવડે. તેથી જે દિવસે સ્થવારમાં તેઓ નીકળવાના હતા તે વખતે બધાં ગાડાં તૈયાર થઈ ઉભાં એટલે તેણે પ્રથમ પોતાના અને પોતાના મિત્રોના સરસામાનને આગ લગાડી દીધી. અને પછી બીજાં સર્વ ગાડાંઓને બાળી મુકવાનો હુકમ કર્યો. એવો હુકમ કરવો કે કેમ તે નક્કી કરવામાં મુશ્કેલી પડી હશે; તેના અમલ કરવામાં તો બિલકુલ મુશ્કેલી ન પડી. એથી થોડાક જ નારાજ થયા; ધણાખરા તો તેથી ઉલટા ખુશખુશ થઈ ગયા. સિપાહીમાંથી જેઓને જરૂરની સીએ પણ ખુટતી હતી તેઓને બીજાઓએ પૂરી પાડી, અને બાકીનું સર્વ તેઓએ બાળી મુક્યું. તેમની આવી વૃત્તિ જોઈને એલેક્ઝાન્ડરને પણ ઉર્મંગ આવ્યો અને તે પોતાની ચોળના પાર પાડવા માટે બેવડો આતુર થયો. અને હવે તે શુનાદગારોને સજા કરવામાં પણ ધણે સખ્ત અને કઠણ બન્યો હતો. તેના મિતેન્ડર નામના એક મિત્ર પોતાના હવાલામાં સોંપેલા એક કિલ્લામાં રહેવા ના કહી તે ઉપરથી તેણે તેને દેહાંત-શિક્ષા કરી; અને ઓસોડેટિસ નામના એક “જંગલી” એ તેની સામે બંડ કર્યું ત્યારે તેને તેણે પોતાને જ હાથે તીર મહાવી મારી નાખ્યો.

આ સમયે એક બકરીને બચ્ચું આવ્યું તેના માથા ઉપર એક (ધરાની) મુગટ હતો, જેના ઘાટ અને રંગમાં લેશ પણ ન્યુનતા ન હતી; અને બને બાજુએ વૃષણ હતા. આ કુદરત વિરૂદ્ધ બનાવથી એલેક્ઝાન્ડર ચમક્યો અને અરિહનિવારણ માટે તેણે તેની સાથે મેનિયોનના ધર્મોપદેશીઓ હતા તેમની પામે ક્રિયાઓ કરાવી. આ પ્રસંગે તેણે પોતાના મિત્રોને કહ્યું, “મને મૃત્યુનો બચ નથી પણ મહારા પછી જૈવયોગે સજનનત કોઈકિલકા નપુંસક માણસના હાથમાં બચ તો તમારું શું થાય તેની મને ધારતી લાગે છે.” પણ તે પછી થોડા દિવસમાં જ એક શુભ ચક્રન થયું, અને એલેક્ઝાન્ડરની દહેશત જતી રહી. મહાઘ દરમિયાન એક રથને ઓકમમ નદીને કાંઠે ઊવણી નાખતાં એલેક્ઝાન્ડરના તેણુ માટે જે સિપાહી ખીસે કોકરા ખડો બોલતો હતો, તેને તેણેનો ઝરા જડ્યો. એ તેલ, ઉપરનો મેલો અને ડહોળો ભાગ કરાડી નાખનાં સ્વચ્છ નીકળ્યું. અને ગંધ, સ્વાદ ઉજ્જવલતા, અને સર્વ ગુણોમાં જીતકશ (એસિવ) ના તેજ તેવું જ જણાયું, જે કે તે દેશમાં જીત જીતે હતાં નહીં. કહે છે કે ઓકમસ નદીનું પાણી પણ તેથીજ છે, અને તેમાં ન્હાનારના સરીર યજ્ઞકર્તા અને લીસાં બને છે. આ બનાવ વિષે એલેક્ઝાન્ડર એન્ટિપેટરને લખતાં કહે છે કે “એથી મને ધણે-દર્પ થયો. દેવોએ મારી હુંદગીમાં મને જે જે શુભ ચક્રોની રૂપા કરી છે, તેમાં આ ધણી મોટી ગણાય છે.” અરિહનિવારણોએ કહ્યું કે

દેવોએ માણુમને તેલની બશીસ પરિશ્રમ પછી તાજ યવા માટે કરી છે, એટલે આ ચ-
માંદારને એવો અર્થ જણાય છે કે આ મ્હણાઈ વિકટ અને અનેક પરિશ્રમોવાળી પણ
યથસ્વી નીવડશે.

બન્યું પણ તેમ જ. આ મ્હણાઈમાં એલેક્ઝાંડર જે જે લાગણ્યો લાડ્યો તેમાં તે
મોટા જોખમમાં આવી ગયો, અને તેને બારે જખમો થયા. પણ તેના લક્ષકરની જે
ખુવારી યદ્ય તે મુખ્યત્વે કરીને એ પ્રદેશની ખરામ હવાને લીધે તથા ખાનપાનના
સાહિત્યની તળીને લીધે યદ્ય. એ પોને તો હમેશની માફક પ્રતિકૂલ દેવને તથા સર્વ
મુશ્કેલીઓને અને દુઃખનોને દડતા અને હિંમતથી છતવા તત્પર રહેતો. અને એમ જ
માનવો કે શુદ્ધ ચરાતન કસાથી હાનું નથી તેમ નામદંદાઈનો કસાથી બચાવ થતો નથી.
કહે છે કે સિસિમિટ્રીસ જ્યારે એક અત્યંત ઉંચા અને દુર્ગમ કિલ્લામાં બરાબ બેઠો અને
એલેક્ઝાંડરના સિપાહોમાં આવો કિલ્લો કેમ સર 'યંચો એવો સંચય જણાયો ત્યારે તેણે
ઓકિસઆર્ટિસને સલાહ ક્યો કે સિસિમિટ્રીસ ચરો માણુંમ છે કે? ઓક્સીઆર્ટિસે અને
જ્યારે કહ્યું કે એ તો છોકરીયકારો છે ત્યારે એલેક્ઝાંડર તુરત બોલ્યો “આના માલિકમાં
દમ નથી તો આ કિલ્લામાં પણ નથી જ.” અને હુંકી મુદતમાં જ તેણે સિસિમિટ્રીસને
એવો ડરાંવી મુઠ્યો કે તે કિલ્લો વગર મુશીબતે તેના હાથમાં આવ્યો. એવા જ એક
ખીજા કિલ્લાના ઘેરામાં તેની ઉપર હજો કરનારા સિપાહોમાં એકનું નામ એલેક્ઝાંડર હતું.
તેને તેણે પોતાની પામે બોલાવીને કહ્યું “તારે ખાસ જવાંમદી બતાવવી પડશે, કેમકે
ત્હારી વર્તણૂક ત્હારા નામને ઘટે એવી જોઈએ.” એ હલ્લામાં તે સિપાહ પરાક્રમ કરીને
પડ્યો, ત્યારે એલેક્ઝાંડરને બહુ લાગ્યું. નિરસાના ઘેરામાં કેટલી આગળ ઉડી નદી હતી
તેથી સિપાહો હલ્લો કરતાં ખમચાતા હતા; પણ એલેક્ઝાંડર બોલ્યો, “હું કેવો મૂર્ખ કે
તરતાં જ ન શીખ્યો?” અને પોતાની દાઝ હાથમાં લઈ નદીમાં ઝંપલાવવા જતો હતો,
એટલે સિપાહો તેને જોમ તેમ અટકાવી પૂરા જોરથી ધસ્યા. એ કિલ્લો સર થયો. ત્યાં તેણે
ઉપરા ઉપરી જે જે કિલ્લાઓ છૂટ્યા હતા તે આખા પ્રદેશના એલચીઓ તેની આજુ
સ્વીકારવા આવ્યા, ત્યારે આખું સૈન્ય થાક ખાતું હતું તથા રાત્રિ ૫ સે તડેનાતમાં કેાઈ જ
હાજર ન હતું, અને તેણે પોતાનું બખ્તર પણ ઉતાર્યું ન હતું. એ જોઈને તેઓ આશ્ચર્ય
પામ્યા અને કેટલીક વાર લાગ્યા પછી એને બેસવા માટે જ્યારે આમન આપ્યું ત્યારે તેણે
તેના ઉપર તેમનામાં જે સૌથી વધારે વૃદ્ધ હતો તેને આમ્રહ કરી બેસાડ્યો. તેથી વળી
તેઓ વિરોધ આશ્ચર્ય પામ્યા. એ વૃદ્ધ એલચી તેની સજ્વતા અને મોટા મનથી છદ્દ યદ્ય
ગયો અને તેણે પૂછ્યું “આપની મિત્રતાને લાભક થવા અમારા રહેણીઓએ શું કર્યું?”
એલેક્ઝાંડરે જવાબ દીધો: “તમને તેઓએ પોતાના સજ્જા બનાવવા, અને તેમની વફાદારી
કાયમ રહે તેના બહાના તરીકે પોતાના સૌ શ્રેષ્ઠ પુરુષો મ્હારી પામે મોકલી દેવા.” તે
એલચી રિખત કરી બોલ્યા, “એટલું શ્રેષ્ઠને બદલે અધમ માણુસોને સ્વીકારો તો તો
મ્હારી સલાહિરિ નિર્વિધને ચાલે.”

દિંદુસ્તાનના ટકિસલીસ* રાજાનો મુલક હજીમના જેટલો મોટો ગણાતો હતો. તે

* દિંદુસ્તાન એટલે સર્વેસ કત્તર દિંદ.

એન્ડ્રો. ૨૫. ૩૦૬ લેખકો, એ નામ મ્હંદ્રસ રાજાને આપે છે. એન્ડ્રુપ્તે. ૬. ૫. ૨૨૧ થી ૨૨૨

બહુ રસાળ હતો, વગડાથી ભરપૂર હતો, અને તેમાં ઉત્તમ ફક્લો થતાં હતાં. રાત્રી પછી ડાહ્યા ગણાતો હતો; અને તેણે એલેક્ઝાંડરની મુલાકાતે આવી, અન્યોન્ય સ્વાગતોક્તિ થઈ રહેતાં, આ પ્રમાણે કહ્યું. “ડાહ્યા માણસો પાણી અને અમને જ ખરી અગત્યની ગણે છે અને માત્ર તેના રક્ષણ માટે જરૂર પડે તો લડાઈ કરવી સ્વીકારે છે. તમે જો એ અમારી જરૂરી વસ્તુઓ લઈ લેવા નથી આવ્યા તો તમારે અમારે વિગ્રહ શા માટે કરવો? સોનું રૂપું વગેરે બીજી સમૃદ્ધિ વિશે તો મ્હારે એટલું જ કહેવાનું કે તમારા કરતાં અમારી પાસે એ વધારે હોય તો અમે તમને એમાંથી ભાગ આપવા ખુશી છીએ; તેમ જો એ તમારી પાસે વધારે હોય તો તેમાંથી આપશો તે સ્વીકારવા પણ તેટલા જ ખુશી છીએ.” એલેક્ઝાંડરને આ નિષ્પાત્રસપણું મનોહર લાગ્યું. તે તેની સાથે હાથ મેળવીને બોલ્યો: “તમારો વિનય કુપાત્રે પડતો નથી એ નક્કો માન્યો. તમારે અમારે વિગ્રહ તો થવાનો જ. તમારા વિનય સામે વિનયથી અને તમારી ઉદારતા સામે ઉદારતાથી અમે લડીશું. અને આખર સુધી હાર કબુલ નહીં કરીએ.” ટકિસલીસે તેને કિંમતી ભેટા આપી. એલેક્ઝાંડરે તેને વધારે કિંમતી આપી અને વળી એક દિવસ એલેક્ઝાંડરે તેને કહ્યું: “ટકિસલીસ આ હું તમારી સલામતી લઉં છું, અને જેમ તમે મ્હારી સામે સલામતી લેવાના જ તેમ હું તમને એક હજાર ટેલટ આપી ચૂકો જ.” તેની આવી ઉદારતાથી તેના જૂના મિત્રો નારાજ થયા ખરા, પણ તેથી “જંગલીઓ” માંના ઘણાના મન ઉપર એની મોટાઈની છાપ પડી.

હિંદવાસીઓમાં જે સૌથી વધારે લાગ્યક હતા તેઓ પગાર આપે તેની સિપાહગિરિ કરતા. આ મહાદાઇ વખતે તેમનાં કેટલાંક ટોળાંઓએ જુદાં જુદાં શહેરોની નોકરી સ્વી-

મુધીના અરસામાં નેચ રાજવંશ રાખી પાટકિયુત નામનાં રાજવાણિ રાખી ચક્રવર્તિ પદ મેળવ્યું સીરિયાના રાજા સેલ્યુક્સ નાઇકેટારે (નાઇકેટાર રિજેના) થ પૂ ૩૦૫ ને આસારે હિંદુસ્તાન ઉપર મહાદાઇ કરી ત્યારે ચંદ્રગુપ્તે એને ફાવવા ન દીધો અને બન્ને વચ્ચે તણ થયો તેમાં સેલ્યુક્સે સિંકંદરે છોડેલા હિંદુસ્તાનના મુલક ઉપરથી પોતાનો હાથ ઢાળ્યો અને ચંદ્રગુપ્તે તેને કિંમતિ ભેટા આપી.

મગધનો નંદવ રાજો છેલ્લો રાજા; એને જ હરાવી પદભ્રષ્ટ કરીને ચંદ્રગુપ્તે મૌર્ય વંશ સ્થાપ્યો.

કેચેનુસ અને ડેમેત્રિસ એ જે હિંદના યોગિમુનિઓના ઓક લોકોએ આપેલાં નામ છે.

હાઇડરપિસ તે આપણી હેવમ નદી તેની અને સિંધુ નદીની વચ્ચે હાવના અટક પાસે તકિસલ નગર હતું જે નગરનો તથા આસપાસના મુલકનો રાજા ઓક લેખકો કહે છે કે આઝિસ હતો. તેનો અગિસારિસ નામે બાહુ તેના પ્રદેશની ઉત્તરે આવેલાં કરમીરના પશ્ચિમ પ્રગણાં અને હજારા મુલકનો રાજા હતો. આઝિસને ઓક લેખકોએ તેના રાજનગરના નામ ઉપરથી તકિસલીસ પણ કહ્યો છે.

હેવમથી ચીનાબ મુધીના પ્રદેશનો રાજા પોરસ હતો. અને હેવમથી ઉત્તરના તકિસલીસ વગેરે રાજાઓ પોરસથી ડરતા અને તેની સાથે દુરમનાવટ રાખતા. એ રાજાઓ સિંધુ નદી બોળાંની સિંકંદરને નીકળ્યા શહેર એટલે દાહનું કાણુવ કે તે પાસેના બીજા કોઇ શહેરમાં ઇ. પૂ. ૩૨૭ ના ચોમાસામાં મળ્યા. આથી સિંકંદરનો હેવમ નદી મુખીનો માર્ગ વગર લડાઇએ મોકળો થયો.

પોરસ અને સિંકંદર વચ્ચેનું યુદ્ધ ઇ. પૂ. ૩૨૬ ના ચોમાસાના આરંભમાં થયું. અને હાવના ઇતિહાસકો અનુમાન કરે છે કે સિંકંદરે સામે કાંકે પોરસનું સૈન્ય ભેળવે ધાવણી નાખી તે સ્થલ હાવના જવાબપુર પાસે દોડું એકાએક સિંકંદર આગે મ્હોંએ નદી કવરી થયો નહોતો.

હારી અને તે શહેરો માટે તેઓ બહાદુરીથી લડ્યા, એટલે એકેકાંડરને તેમનાથી પુષ્કળ દાનિ થયું. એક શહેરની સાથે તેણે અમય દાનના કાલકાર હારી લાઈ બંધ પાડી તે પછી ત્યાંના પગારદાર સિપાઈનું લશ્કર ત્યાંથી આત્મું જતું હતું તેના ઉપર પોતાના ક્રોધ તોડીને તે વ્હી પડ્યો અને તેની કનક હરી. તેની આખી લશ્કરી કારકિર્દીમાં આ શિવાય એકે દાન નથી; તેનું બીજું એક પણ લશ્કરી કૃત્ય ધર્મયુદ્ધના કાયદાથી વિરુદ્ધ છે. રાજ્યએ કરવું ન હતે એવું નહતું. તેની મહાક્રમાં કિંદના શિલસુદા પણ તેને આ સિ- માદો નેટલા અટચણ કર્યા થઇ પડ્યા ને રાજ્ય તેનો પણ મહણ કરતો તેને માથે શેઓ કલંક દેતા અને ને પ્રજાસત્તાક નગરીઓ દત્તી તેને તેઓ એની સામે થવા ઉત્કે- રતા; આ કારણને લીધે તેણે પણ શિલસુદાને શંસી દીધા.

તેનો પોરસ સાથેનો પિમદ તેણે પોતાના કાગળોમાં વર્ણવ્યો, છે. તે લખે છે કે હાઇડરિપસ નદી એ સૈન્યોની વચ્ચે દત્તી અને પોરસ તેના ક્ષાથીઓને સજ્જ કરીને શ્રીક સૈન્યને નદી ઉતરતાં અટકાવવા તેની સામે રાજ રાખતો હતો. એટલે એકેકાંડરે એક યુક્તિ કરી. તેણે પોતાની હાથણીમાં રાજ્ય પુષ્કળ ગળત અને પાકાગ કરવા ફરમાવ્યું કે દુસ્મનનું સૈન્ય તેથી ટેવાઇ જાય અને ધીમે ધીમે ગાદિલ થાય. પોરસનું લશ્કર હતું ત્યાંથી થોડે અંતરે નદીમાં એક ન્હાનો એટ હતો એક અંતારી અને નોકાની રાતે એસે. કાંડર વીજેલા થોડેસવારોની ટુકડી અને થોડાં પાપદલ સાથે નીકળી કાઠિ, કાઠિ જઈ નદી ઓળંગી તે એટમાં ગયો ત્યાં પવન જોરમાં વાવા લાગ્યો, અને બંધકરે ગાળવીજ સાથે

એટલે ક્ષાથી સોળેક માલલ હતરે નદીમાં જેટ પડ્યો હતો તેનો જામ થઈ તથા રતોવાઇ કુચ થીને જો, નદી ઓળંગી. સર્વોદય થતાં યુદ્ધ શરૂ થયું તે આઠ કલાક ચાલ્યું. તથા પોરસ કે પકડાયે ત્યારે જ પૂર થયું એ યુદ્ધના ક્ષેત્ર ઉપર સિંકંદરે નીકળ્યા (વિજયનગર) નામનું એક નગર વૃંસાવ્યું. તેને જ સ્વયે, કેટલાક ઇતિહાસકો પારે છે કે, હાલનું ચૌંન ગામ છે.

બ્યુસિફેલા નગર સ્થાપનાનું જ્વાલકં લખે છે તે ઝેતમને કુત્તર કાઢે જવાલપુર પાસે. સિંકંદરની વિજયી કુચને આ પછીનો ઇતિહાસ અર્દા વિગતવાર નોંધવા જરૂર નથી કેમકે જ્વાલકંના ચરિતમાં એમાંની બહુ જ થોડી અને કુટક મિના આપી છે.

હાઇફિસ તે આપણી બીનાસ. મેડિઝાનિયન િપાકોને આ નદી ઓળંગીને આગળ વધવા ના પાડી. જ્વાલકં એકેકાંડરે લપદારકુટા ચડવાનું લખે છે તે આ નદીને કતાર કાંઠે ચ- લુવામાં આવેલા. એકેકાંડર પાછો ફરી હેલમ નદી આગળ આવ્યો અને પોતે સ્થાપવા કુકમ ર્યો હતો તે બ્યુસિફેલા અને નીકિઆ નગરો જોઇને હેલમ નદીને રસ્તે દરિયા સુધી પહોંચવા નીકળ્યો. ઇ. પૂ. ૩૨૫ નો અક્ટોબર માસ.

મેન્ડરાઈડ તે ગંગા નદીના મુખ આગળ વસતા લોક અને તેમનો મુલક: આપણા જોડ અને મગધ પ્રતિા.

પ્રારસી કે પ્રિસ્સી તે આપણા પ્રાચ્યા: પૂર્વ લોકો.

માર્લી લોક દ્રવિડ હતા. ચિનાજ હેલમને મળે છે ત્યાં આમગધી એમનો મુલક શરૂ થતો હતો. તેમનો ને કિલ્લો સર કરતા સિંકંદર પોતાના મુખમાંથી બચ્ચો તે ધણું કરીને હાલનું મુલતાન શહેર.

કિલ્લાકિલ્લસ સિંધુ નદીના મુખ આગળનો એક જેટ.

આરાઇસ લોકોનો દેસ: બલ્ચીસ્તાનનો અરબીસુમુદને કાંઠે આવેલો ભાગ.

કુ "સુરાતન જોઇ હેરાલો પરથી સાબિત થાય છે કે કિંદમાં ધણે કેકાલે વધારે જોખી સ્વતંત્રતાવાળાં પ્રજાસત્તાક નગરો હતાં અને આ હેરાલોને પછીના સૈન્ય હેરાલોથી ટોડ મને

જિ. ૫ ક્રિ. સ. કેલિડસ: બુધિસ્ટ ઇતિહાસ, પા. ૧૬.

વધીદ તૂટી પડ્યો. એલેકઝાંડરના કેટલાક માણસો ઉપર વીજળી પડી. તોપણ તે ત્યાંથી નદી ઓળંગીને પોરસનું સૈન્ય હતું તે કાઠિ આપવા નીકળ્યો. વધોદથી નદીમાં પૂર આવ્યું અને પાણીના વેગથી કાંઠાની ભેખડોમાં નીચેથી પોતાણ પડ્યું તથા ઉપરથી વર્ષાદને લીધે તે લપસણી થઇ ગઇ. એલેકઝાંડર જે ભાલેલો કહેવાય છે કે “અરે એથન્સ વામીઓ! તમારી સ્તુતિ મેળવવા માટે હું કેટકેટલાં ભ્રમ મેડુ છું તે તમે માનશો?” તે આ પ્રસંગે. પણ એ તો ઐતિહાસિકાદસની લખેલી વાત. આપણે એલેકઝાંડરના કાગળોમાંનું વર્ણન આગળ ચલાવીએ. તે કહે છે કે કાંડો હાથ આવતા પહેલાં છાતીપૂર પાણીમાંથી જ હોડીઓ છોડી દીધી અને લશ્કર પાણી ખુનું ખુનું મુસ્કેલીથી કાઢે આવ્યું. પછી તે પાવદલને રસાલાથી વીચ ફૂલોગ પાઠાગ નખી પોરમના લશ્કર તરફ ચાલ્યો. તેના તર્ક એવો હતો કે પોરસ તેની સામે રમાયો મોકલશે નો તેને તે હરાવી શકશે, અને પાવદલ મોકલશે તો તે નજીક આવશે ત્યાં મુખીમાં નેતું પાવદલ પણ આવી પહોંચશે, અને એ તર્ક ખોટો ન પડ્યો. દુસ્મને તેની સામે એક હજાર ઘોડેસવાર અને સાઠ રથો મોકલ્યા. તેમને એણે મહેસાદથી હરાવ્યા. બધા રથો એણે પકડી લીધા. અને ઘોડેમવારોમાંના ચારસો ત્યા જ મુવા. પોતાની મોકલેથી દુકડીના હાથ ઉપરથી પોરસે ધાત્તી કે એલેકઝાંડર અને તેના લશ્કરનો મોટો ભાગ નદી ઓળંગી ચૂક્યો છે એટલે તેણે સામે કાઠિ ઉભેલા આક્રીનાં ગ્રીક લશ્કરને રોડી રાખે એટલા માણસો મૂવ રથલે રહેવા દઈ પોતાનું આખું લશ્કર લગાઈમા આવ્યું. પોરસના હાથીઓ અને તેની વધારે મોટી સંખ્યાનો વિચાર કરીને એલેકઝાંડરને સામે મોકલેલા ઘાટ કરવી ચોગ્ય ન લાગી. તેણે પોતે દુસ્મનની ગમી પાંખ ઉપર હલો કયો; અને કીનમે તેના દુકમથી જમણી પાંખ ઉપર કયો. પોરસની એવને પાંખે તૂટી પણ એ સિપાહો રણક્ષેત્ર મુકી નહાસી નાંગયા. તેઓ પાછળ હટી પોતાના લશ્કરના વચલા ભાગમાં હાથીઓને એણે જઈ પાઠાગ મોકલ્યા. તે પછી બંને લશ્કરના તમામ ભાગો વચ્ચે લડાઇ જમી રહી. બંને પક્ષ દરતાથી લડ્યા. અને યૌદ્ધયથી આરબી આઠ કલાક સુધી યુદ્ધ ચલાવ્યું. પછી જ એલેકઝાંડરની જીત થઇ. લડાઈની આ સર્વ વિગત એલેકઝાંડરના પોતાના કાગળોમાંથી મળી આવે છે.

ઘણામરના ઇતિહાસકો જણાવે છે કે પોરસ ચાર હાથ એને એક હથેળી ઉઘેલો હતો અને તે જે હાથી ઉપર બેઠો હતો તે અત્યંત ઉંચો હતો. તો પછી એના કદ અને બાંધાને બેઠા એટલો જ લાગતો હતો. લડાઇ દરમિયાન આ હાથીનું શાણપણ અને રાત્રે માટે તેની દિલ્લે અનેક રીતે જણાઇ આવ્યાં હતાં. તે રાત્રી લડી શક્યો ત્યાં મુખી એણે તેનું બહુ ચરાતનથી રક્ષણ કર્યું અને જ્યારે તેને લાગેલા તીરાણી અને તેના જખમેને લીધે તે હોહા ઉપરથી પડી જવા જેવો થઇ ગયો ત્યારે તે હાથી બહુ સંભાળપૂર્વક નીચે ખેંચી ગયો અને પોતાની શુંટી તેણે તેના શરીરમાંનું દરેક તીર નેરમાસથી ખેંચી લોપું પોરસ કદ પકડાયો ત્યારે એલેકઝાંડરે તેને સલાહ કયો કે તે પોતા તરફથી કેવી રીતની વર્તણૂક મેળવવા આશા રાખે છે. પોરસે જવાબ દીધો, “એક રાત્રીને બીજા રાત્રી તરફ ધરો એવી.” એલેકઝાંડરે તેને શરી સલાહ કયો. “તમારે બીજું કંઈ વિનંતિ કરવાની નથી.” પોરસ બોલ્યો, “ના, રાત્રી ચંદ્રમાં બધે સમાવેશ થઇ નથી.” એલેકઝાંડરે તેને પોતાના સ્થા તરીકે તેનું રાજા પાણુ આવ્યું એટલું જ નહીં, પણ

તેમાં પ્રજાસત્તાક સોડોનો જે પશ્ચીમ નગરીઓ અને પુષ્કળ વસ્તીવાળો પ્રદેશ તેણે જીતી લીધો હતો તે પોરસને ઉમેરી આપ્યો. અને આથી ગણગણા મોટા પ્રદેશો પોતાના મિત્ર શિલિધને સ્થળે નીચ્યો.

પોરસ સાથેના યુદ્ધમાં બ્યુસિદિસને કેટલાક પા વાગ્યા, જેથી થોડા વખત પછી તેનું મોત થયું. ઘણાખરા લેખક આ પ્રમાણે કહે છે; એક જગ્યાએ મેમ પણ લખે છે કે તેનું મોત માત્ર પટપણ અને શાકથી થયું. તે ત્રીજા વર્ષના થયો હતો. કાંઈ વચાસર મિત્ર કે સાથી મરી જાય તેથી જેટલું કાળે નેટલું જ એવેક્રાંડરને એના મોતથી લાગ્યું. એ તેને પણ એક મિત્ર જ ગણ્યો હતો, અને તેના સ્મરણમાં દાઉડેસ્પિમ નદી પાસે તેને દાટ્યો ત્યાં આગળ તેણે એક નગર સ્થાપ્યું અને તેનું બ્યુસિદિસના નામ પાડ્યું. વળી કહે છે કે એક પેરિટસ નામનો કુતરો તેણે ઉછેરેલો હતો તે તેો બહુ વહાલો હતો, અને તેના સ્મરણમાં પણ તેણે તેના નામનું એક નગર સ્થાપ્યું હતું.

પોરસ સાથેના યુદ્ધથી મેકિડોનિયન સિપાહોનો જુરસો મંદ પડ્યો, અને તેમણે હિંદુસ્તાનમાં વધારે આગળ ન વધવાનો નિશ્ચય કર્યો. એના વીસ દળર પાયદલ અને બે દળર રસાલાના લશ્કરને હરાવતાં જે મુશીબત પડી તે ઉપરથી તેઓ બહુ દલતાળી એલેક્ઝાંડરના ગંગા નદી ઓગંગરાના ત્રિચારની સામે થયા તેમજ મળેલી ખબર પ્રમાણે એ નદી ચાર માઇલ પહોળી અને સો વામ ઉડી હતી, અને સામે કાંઠે પાયદલ, રસાલા અને હાથીઓની સંખ્યાબંધ પલટણો સજ્જ ઉભી હતી; કેમકે ગેન્ડરાઇટ અને ગ્રીસી પ્રજાઓના રાજાઓ ત્યાં આગળ બે લાખ પાયદલ, એંશી દળર ઘોડેસવાર, અને છ દળર લગલગ હાથીઓ સાથે એલેક્ઝાંડરની રાહ જોતા ઉભેલા કહેવાતા હતા. અને આ સંખ્યામાં અતિશયોક્તિ માનવાનું કારણ નથી. કેમકે આ બનાવ પછી થોડાં વર્ષમાં જ એન્ડ્રોકાટસ નામના રાજાએ છ લાખ સિપાહોના સૈન્યથી આપો હિંદુસ્તાન જીતી લીધો, અને સેલ્યુકસને એક જ વખતે પાંચસો હાથીઓની ભેટ આપી એ પ્રસિદ્ધ છે.

તેના સિપાહોએ આ પ્રમાણે ના પાડી તે વખતે એલેક્ઝાંડરના શોક અને કાંપની સીમા ન રહી. તે એકલો પોતાના તંત્રુમાં બસાયો અને જમીન ઉપર પડી બેઠવા લાગ્યો કે “અહીંથી ગંગા ઓળંગ્યા વગર પાછા ફરવું એ પરાજય કબૂલ કરી લીધું જેનું જ છે; અને આજ મુઠ્ઠી મેકિડોનિયનોએ જે કંઈ પરાક્રમો કર્યા અને એના મનસુખા સિદ્ધ કર્યા તે સર્વ આ અણીના વખતના એમના નકારથી ધોવાઈ જાય છે.” પણ આખરે તેના મિત્રોના દિલાસા અને આજીજીઓથી તથા તેના સિપાહો સંખ્યાબંધ તેના તંત્રુ આગળ આવી આવીને રાવા અને આંસુ પાડવા અને હરેક રીતે તેના મનનું સમાધાન કરવા લાગ્યા તેથી તેણે પાછા શરવાની વાત સ્વીકારી. તેપણ પોતાની મહાદળના સ્મારક તરીકે તેણે માલુસ વાપરી શકે તેથી મોટા કદના અસ્ત્ર શસ્ત્ર, ઘોડાને જોડાયેલો થોડાં એકાંડાં અને દ્રોણીઓ વગેરે અનેક વ્યર્થ દબની ચીજો બનાવી જ્યાં ત્યાં વેરી મુકી. વળી તેણે મોટા મોટા ઉંચા ઉપહારકુંડો ચણ્યા. જેને ગ્રીસી લોક હજી પૂજ્ય ગણે છે, અને તેમના રાજાઓ ગંગા નદી ઓળંગી દર વર્ષે ત્યાં ઝીક રીતે ઉપહાર અર્પણ કરે છે. એન્ડ્રોકાટસ આ વખતે ન્હાનો છોકરો હતો તેણે આ રથને એલેક્ઝાંડરને જોડેલા ‘પછી તે’ ઘણીવાર

કહેતો કે એલેક્ઝાંડર બધો હિંદુસ્તાન કબ્જ કરતાં જરામાં રહી ગયો, કેમકે તે વખતે નેરાજ રાજ્ય કરતો હતો તે નીચ કુશનો અને અત્યંત દુગચ્ચારી હતો અને તેથી સૌ તેને અત્યંત ધિક્કારતા અને તુચ્છ ગણતા.

એલેક્ઝાંડરે દરિયાને રસ્તે કુચ કરવાનો મનસૂબો કર્યો. તેણે ઘણી હોડીઓ અને ત્રણપા બાંધ્યા અને તેમાં લશ્કર સાથે બેસી ધીમે ધીમે નદીના વહન સાથે વહેવા લાગ્યો. રસ્તે તે ઠેકાણે ઠેકાણે ઉતરતો ગયો અને કાંઠા ઉપરનાં શહેરો ઉપર ચઢાઈ કરી તેમને હરાવી તાબે કરતો ગયો. માલી લોકતા શહેર ઉપરના હક્કમાં તે પોતે કપાઈ જતાં સહજમાં બચી ગયો. એ લોક હિંદુસ્તાનમાં સૌથી વધારે લડાયક ગણાતા હતા. કોટના રક્ષકોને તીરે વગેરેથી પાછા હઠાવી તેના સિપાહો તે ઉપર ચઢવા ધસ્યા ત્યારે એ સૌથી પહેલો ચઢી ગયો અને પછી ચોડી જ વારમાં નીસરણી તૂટી ગઈ એટલે કિલ્લા ઉપર એની સાથે મુઠ્ઠીબર સિપાહો જ રહ્યા. ત્યાં નીચેના દુશ્મનોના તીરથી બહુ હેરાન થવાથી તે નીચે તેમની વચ્ચે કુદી પડ્યો અને સુભાગ્યે ઉભો જ પડ્યો. પડતાં તેના શસ્ત્રાસ્ત્રનો ચળકાટ જોઈ “ જગલીઓ ” દિંગ થઈ ગયા; તેમને તેના શરીરમાંથી વીજળી કે કોઈ લોકોત્તર બ્યોલિ નીકળતી લાગી. તુરંત તો તેઓ હડી ગયા અને વીખરાવા લાગ્યા. પણ પછી પાછી માન આવતા અને તેની સાથે માત્ર બે સિપાહો હતા એ જોઈને તેઓ તેના ઉપર ઉતરી પડ્યા, અને એલેક્ઝાંડર બહુ બહાદુરીથી લડવા લાગ્યો, તો પણ તેમના બાલાઓ અને તરવારોથી તેનું બક્ષર બેઠાયું અને તેને જખમો થયા. એક જણે દૂર ઉભા રહી એક તીર એવા જોરથી માર્યું કે તે બક્ષર વીંધીને છાતી નીચે પાંસળીઓમાં પેડો. આ ઘાથી એલેક્ઝાંડર પાછો હટ્યો અને બેવડ વળી ગયો. તે જગલી ખુદલી તરવારે તેને કાપી નાખવા ધસી આવ્યો. તેના બે સિપાહો તેનું જતન કરવા આડા ઉભા; પણ તેમાંનો એક કપાઈ ગયો અને બીજો ઘવાયો. એટલામાં એલેક્ઝાંડર પાછો ઉભો થયો અને તેણે તે જગલીને પૂરો કર્યો. પણ તેને બીજા ઘણા જખમો થયા અને તેમાં તેની ડોક ઉપર એક ગદા એવી પડી કે તેથી તેને દિવાલનો ટેકો લેવાની જરૂર પડી. તોપણ તે દુશ્મનો તરફ મુખ રાખી ઉભો રહ્યો. એટલામાં મેકિડોનિયન લશ્કર અંદર આવી પહોંચ્યું અને તેઓ તેને એના તણુમાં ઉપાડી ગયા. જતાં જતાં તે બેશુદ્ધ થઈ ગયો, અને આખી છાવણીમાં વાત ચાલી રહી કે એનો મરી ગયો. તણુમાં એને વાગેલા તીરની લાકડાની ઢાંડી ઘણી મુસ્કેલીથી બેઠેરી નાંખવામાં આવી અને એનું બક્ષર ઉતાર્યું અને પછી તીરનું શ્વ ખેંચવા માડ્યું. તે ત્રણ આંગળ પહોળું અને ચાર આંગળ લાંબુ હતું અને હાડકામાં સખ્ત પેમી ગયેલું હતું. એ કહાડતાં કહાડતાં અસહ્ય વેદનાથી તે ફરી ફરીને બેશુદ્ધ થઈ ગયો અને મોતની અણી ઉપર આવી ગયો. પણ તે નીકળી રહ્યા પછી તે પાછો હુસિયાર થયો. પણ તે ઘણા દિવસ સુધી નખલો રહ્યો અને ધા રાત્રીમાં બહુ વાર લાગી તે દરમિયાન તે બહાર ન નીકળતો અને ખાનપાનાદિમાં સખ્ત નિયમ પાળતો. મેકિડોનિયન સિપાહો પોતાના રાજને જોયા વગર લાંબા વખત સુધી રહી ચક્રતા નહોં. તેઓ એક વખત તેના તણુ પાસે એકઠા મળી મડબડ કરતા હતા ત્યાં એ જખમો પેઠેરીને બહાર આવ્યો. પણ દેવોને ઉપદાર અર્પણ કરીને તે પાછો પોતાના તણુમાં ગયો. રસ્તે નદીને કાંઠે કાંઠે ચાલતા લશ્કર સાથે તે ડોળીમાં બેસી કુચ કરતો હતો, અને આ કુચ દરમિયાન તેણે ઘણાં મોટાં શહેરો અને પુષ્કળ મુસક કબ્જ કર્યાં.

વળી આ કૃમ દરમિયાન તેણે દશ યોગીમુનિઓને પકડ્યા. સમ્પન્ન બેઠા હતા તે મુખ્યત્વે કરીને યોગીમુનિઓની ઉચ્છેદનની દીધે; અને બીજી રીતે પણ મેકિડોનિયનોને તેઓએ ઘણી ઘણી મુશ્કેલીઓ પાડી હતી. એ લોકો પ્રત્નોના રોકાણ દ્વારા અને અર્થ ગારવવાળા ઉત્તરો દેવામાં કાળેય ગણાતા હતા. એલેક્ઝાંડરે તેમને કહ્યું કે “ મદારા મ-વાસોનો જે સૌથી વધારે ખોટો જવાબ દેશે તેને તું પ્રથમ દેહાંત શિક્ષા કરીશ અને પછી બીજાઓને કરીશ, ” અને તેમનામાં જે સૌથી વધુ દત્તો તેને તેણે પરીક્ષક નીમ્યો અને પછી પોતાને જે અધગણાં અપરા પ્રત્નો મુજબ તે પૂછવા માંડ્યા.

પ્રથમે પૂછ્યું “ કોની મંખ્યા વધારે મોટી, જીવતા મનુષ્યોની કે મરી ગયેલાંની ? ” તેણે ઉત્તર દીધો, “ જીવતાં મનુષ્યોની; કેમકે મરી ગયેલાં મનુષ્યોનું તો અસ્તિત્વ જ નથી. ”

બીજાને પૂછ્યું, “ સૌથી મોટાં પ્રાણી શેમાં પેદા થાય છે, પૃથ્વીમાં કે દરિયામાં ? ” તેણે ઉત્તર દીધો, “ પૃથ્વીમાં; કેમકે દરિયાં પણ પૃથ્વીમાં આવી જાય છે. ”

ત્રીજાને પૂછ્યું “ સૌથી વધારે ટપટી પ્રાણી કયું છે ? ” તેણે ઉત્તર દીધો, “ તે પ્રાણી કે જેને મનુષ્ય હજી સુધી ઓળખતો નથી. ”

ચોથાને પૂછ્યું “ સમ્પન્નને બેઠા કરવા ઉચ્છેદવાનું શું કારણ ? ” તેણે જવાબ દીધો, “ એટલું જ કે માણસે જીવું તો આજરથી અને મરું તો પણ આજરથી. ”

પાંચમાને આ પ્રશ્ન પૂછ્યો “ રાત અને દિવસમાં વધારે વય કેટલું ? ” તેણે ઉત્તર દીધો “ દિવસ રાત કરતાં એક દિવસ મોટો છે. ” ગજાને આ જવાબથી સતોય થતો ન જણાયો એટલે તે બોલ્યો “ ગદન પ્રત્નોના જવાબ પણ ગદન હોય. ”

પછી રાજાએ હજી યોગીમુનિને પ્રશ્ન કર્યો, “ પ્રીતિ સંપાદન કરવા માટે ઉત્તમ સાધનો કયાં ? ” તેણે કહ્યું, “ જો એ માણસના હાથમાં મોટી સત્તા હોય, તો બીજાઓ પોતાનાથી બચ ન પામે એટલું તેણે મહાનું. ”

સાતમાને પૂછ્યું “ માણસ દેવ કેવી રીતે ઘણ શકે ? ” તેણે કહ્યું “ માણસને અ-શક્ય હોય એવાં કામ કરવાથી. ”

આઠમાને પૂછ્યું, “ વધારે બલવાન કોણ, જીવિત કે મૃત્યુ ? ” તેણે કહ્યું, “ જીવિત, કેમકે તે ઘણું ઘણું દુઃખ મદન કરી શકે છે. ”

તેણે છેત્તો પ્રશ્ન આ પૂછ્યો. “ માણસે કયાં સુધી જીવું સારું ? ” તે યોગીમુનિએ જવાબ દીધો, “ જીવિત કરતાં મૃત્યુ વધારે સારું ન લાગતું હોય ત્યાં સુધી. ”

પછી તેણે પરીક્ષકને અભિપ્રાય આપવા કહ્યું. એ વધુ દિલસુદ બોલ્યો; “ એ દરેકનો જવાબ બીજા દરેકના જવાબ કરતા વધારે ખોટો છે. ” એલેક્ઝાંડરે કહ્યું, “ ના, ના. અને આવો જવાબ દેવા માટે તું જ પ્રથમ દેહાંત શિક્ષાને પાત્ર કરે છે. ” તે બોલ્યો, “ ના, રાજા. તમારું વચન પાળો તો આ દશ ઉત્તરોમાં સૌથી વધારે ખોટો કયો છે તેનો પ્રથમ નિર્ણય કરો. ”

રાજાએ સૌને મારી બેઠો આપી વિદાય કર્યા. પછી તેણે હયોગિનીસના સિખ્ય એનિમિકાઇઝમને હિંદુસ્તાનના સૌથી વધારે પ્રખ્યાત બીજા દિલસુદો, જેઓ એકાંતમાં જી-

ધન ગાળતા હતા, તેમની પાસે મોકલી તેમને પોતાની પાસે આવવા ફરમાવ્યું. ઓનિસિકાષ્ટસ કહે છે કે કેલેનુસે તેનું બહુ અપમાન કર્યું અને તેને જણાવ્યું કે “મહારા સિદ્ધાંત ત્હારે જણવો હાય તો નગ્ન થઇને મહારી પાસે આવ; તું જ્યુપિટરનો મોકલેલો આવ્યો હઇશ તો પણ મારી એ શરત નહીં સ્વીકારે ત્યાં મુઢી હું ઉચ્ચાર સરખો કરવાનો નથી. ડેન્ડેમિસ તેની સાથે કંઇક સમ્પત્તાથી વર્ત્યો અને જ્યારે ઓનિસિકાષ્ટસે તેને પાષયેગારસ, સોક્રેટિસ, અને ડાયોજિનીસના સિદ્ધાંતો કહ્યા ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, “એ ફિલસુફે બહુ બુદ્ધિશાળી માત્રમ પડે છે ખરા પણ તેઓ તેમના દેશના કાયદાઓ અને રીવાજોને હઠથી વધારે માન આપતા લાગે છે અને એજ તેમની ભુલોનું મુખ્ય કારણ જણાય છે. પણ બીજાઓ કહે છે કે ડેન્ડેમિસે ઓનિસિકાષ્ટસને એટલું જ પુછ્યું હતું કે “એલેક્ઝાંડર આટલી લાંબી મુસાફરી કરીને અહીં આવ્યો છે તે શા હેતુથી.” ટકિસલિસના આગ્રહથી કેલેનુસે એલેક્ઝાંડર પાસે જવા સ્વીકાર્યું. તેનું ખરું નામ સ્થાઇતીસ હતું પણ જે સૌ તેને મળતા તેને તે સન્નામ કરતાં હિંદુસ્તાનની બાપાનો “કાલે” શબ્દ વાપરતો, તેથી ગ્રીક લોકો તેને “કેલેનુસ” કહેવા લાગ્યા. કહે છે કે આ ફિલસુફે એલેક્ઝાંડરને રાજ્યકર્તાને બોધ લેવા જ્યો એક સારો દષ્ટાંત આપ્યો. એક સૂકું ચીમળાયેલું ચામડું જમીન ઉપર પાથરીને પ્રથમ તેણે તેના એક પછી એક ખુણાઓ ઉપર પગ મુક્યો. તે એક ખુણા દબાવતો એટલે ચામડું બીજા ખુણાઓ આગળથી ઉભું થઈ જતું. પછી તેણે વચમાં પગ મુક્યો, એટલે આખું ચામડું બરાબર જમીન ઉપર પથરાઇ રહ્યું. આ દષ્ટાંતથી તેણે એલેક્ઝાંડરને સમજાવ્યું કે રાજાએ પોતાના રાજ્યના છેડાઓમાં વધારે વખત ન ગાળતાં મુખ્યત્વે કરીને તેના મધ્ય ભાગમાં જ સ્થાયી રહેવું જાઇએ.

નહીઓને માર્ગે દરિયા સુધી આવતાં એલેક્ઝાંડરને સાત માસ થયા. અહીંથી તે બ્હાલુમાં બેઠો અને રિકલાઉરિસ નામના એક બેઠમાં ગયો. ત્યાં ઉતરીને તેણે દેવોને ઉપહાર અર્પણ કર્યા અને દરિયા સંબંધી તથા તેના કાઠાઓ વિષે બન્યાં તેટલાં અવલોકનો કર્યા પછી તેણે દેવોને પ્રાર્થ્યા કે “અહીંથી આગળ બીજા કોઇ માણસ અડાઇ લઇ જવા ન પામે,” અને પાછા ફરવાની તૈયારીઓ કરી. તેણે નિઆર્કસને પોતાના કાફલાનો સેનાપતિ નીમ્યો, અને ઓનિસિકાષ્ટસને મુખ્ય સુકાની નીમ્યો. અને તેમને હિંદુસ્તાનને જમણા હાથ ઉપર રાખી કાઠે કાઠે જવા આજ્ઞા કરી. પોતાના બાકીના સૈન્ય સાથે તે પગ રસ્તે પાછો ફર્યો અને ઓરાઇડીસ લોકોના દેશમાં થઇને જવા લાગ્યો ત્યાં તેને ખોરાક આદિની તંગીને લીધે ઘણી ઘણી મુશ્કેલી પડી અને તેના લશ્કરના ઘણા માણસો મરી ગયા. તે હિંદુસ્તાનમાં પેઠો ત્યારે તેની સાથે એક લાખ વીર હજાર પાયદલ અને પંદર હજાર ઘેડે સવારો હતા; પણ હિંદુસ્તાનમાં અનેક રોગો, દુષ્ટ ખોરાક, અત્યંત તાપ, અને મુખ્યત્વે કરીને આ છેલ્લી કુચમાં ખોરાકની તંગીને લીધે એટલાં બધાં માણસો મરી ગયાં કે હિંદુસ્તાન છોડતી વખતે તેની પામે એના ચોથા ભાગ કરતાં વધારે સૈન્ય ભાગ્યે જ રહેલું હોય. ઓરાઇડીસ લોકોનો દેશ ઉગડ હતો. એ લોકોની રિયતિ છેક કગાલ હતી. ખોરાકના સાધનોમાં તેમની પામે માત્ર યોગ્ય બટાં હતા અને તે પણ બહુ હલકા જતાં હતાં તથા દરિયાની આછલીઓ ખાઇ નબતાં, એટલે તેમનું માંસ દુર્ગંધી અને દુષ્ટ હતું.

આ દેશમાં અનેક મુશ્કેલીઓ વેઠી સાઠ દિવસની મજલ પછી તે ગેરુસિઆમાં

આખો અહીં આમપામના રાજ્યોએ તેને માટે ખાનપાનની સામગ્રીનો પુરુષ જમાવ કરી રાખ્યો હતો અને એ દેશ પણ રસાળ અને આનંદ દનો અહીં લશ્કરને-યોડો વિશ્રામ આપી અને તાજુ કરી તે આગળ વધ્યો કામનિયા પ્રાતમા માત દિવમની તેની મુસાફરી અમર્યાદ બેઠમભરતોના સરગસ જેવી હતી તેના ભભકાદાર અને આહ પોડા બોડયા હતા તેના ઉપર એક ઉચો માચડો મુકો હતો અને એ અને એના મિત્રો એ માચડા ઉપર રાત અને દિવસ ભોગવિલામમા નિમગ્ન રહેતા આની પાછળ ખીજા ઘણા ગયો હતા, તેમા કેટલાક ઉપર નાફરમાની અને ભરેલા છત્રો હતા, અને ખીજાઓ ઉપર છાયા માટે તાજ પાદડીઓ વાળી ઝાડની ટાળીઓ નારવાર નાખવામા આવતી. આ રથોમા રાજાના ખીજા મિત્રો અને સેનાપતિઓ હતા, અને સર્વ દારમુકટો ધારણ કરી દારની ખુમારીમા મચ્યા રહેતા સિપાહોના હાથમા પણ દાન કે બાસો કે તેમના ચરીર ઉપર ખખ્ખર કે લડાઈનું કંઈ પણ ચિન્હ નહતું તેને બદલે જ્યા ત્યા ખાના, લોટા, અને સિન્ગાણા દેખાતા મિપાહો તે મોટા દારના ભરેલા પવાના અને બરણીઓમા બેળા બેળાને બરના અને આખે રસ્તે એ ખીજાની સલામતીઓ ખીતા આખે રસ્તે યોડે યોડે અતરે ટેબોતો ગોઠવેલી હતી ત્યા તેઓ ઘડી એમતા અને વળી પાછા આગળ ચાલતા સર્વે વાદિત્રો અને ગાયનોના સ્વર અને નાચ નગ અને બેઠમભરતોના જેવી સ્ત્રીઓની અમર્યાદ કેનિઓ જામી નહીં હતી આ અન્યવચ્ચિત અને મસ્ત કુચ દરમિયાન આખે રસ્તે જાણે બેઠમ દેવ પોતે હાજર હોય એવી છટ અને એટલો ઉન્માદ પ્રસરી ન્બો હતો.

એલેકઝાન્ડર ગેરોસિઆના રાજ્યમેહેત મુખી આ થો એટલે વળી તેણે લશ્કરને વીસા મો ખાતા વખત આખો અને તે દરમિયાન તેમને માટે જ્યાફતો અને તમાશા કર્યા એક દિવસ ગત્યકલાના ર્નિતમ માટે અર્ધધા ચાલતી હતી ત્યા તે દારથી ઉન્મત થયેતો આ થો અને નર્તકોમા તેનો માનીતો બેગોઅસ ગ્રેટ કર્યા તે રગજૂમિમાંથી એકદમ નટના વેશમા જ તેની પામે આવીને એકો આથી મેમ્પિડોનિયનો ખુસ થયા અને તેઓએ તાલીનાદ કરી રાજાને તેને સુખન આપવા વિનંતિ કરી, તથા તારીઓ અને ખુમો ચલાવ્યાં જ કરી, એટલે આખરે એલેકઝાન્ડરે બેગોઅસને બેઠીને સુખન કર્યું.

અહીં તેના નૌ સૈન્યનો સેનાપતિ નિઆર્કસ તેને આવી મળ્યો, અને તેની સહનતા હેવાવથી એલેકઝાન્ડર એટલો પ્રસન્ન થયો કે તેણે મુસ્લીમ નદીના મુખ આગળથી એક મોગે કાઢતો લઘ અને જલતે તેની સાથે જલ અરેબિઆ અને આફ્રિકાની પ્રદક્ષિણા કરી હમ્બુલીસના ત્તબોને રસ્તે બ્રમધ્યસમુદ્રમા આવવાની યોજના કરી આ માટે તેણે થેએક્સ આગળ ન્હાના મોટા અનેક જાતના ન્હાણો બધારવા માડ્યા અને ત્યા મુકા નીઓ અને ખલાસીઓ એમ્હા કરના માડ્યા.

પણ હિંદુસ્તાન ઉપરની તેની ચ્હગમમા તેની નડેલી મુસ્લીમોની, ખાલી ખુલ્લ આખેના યુદ્ધમા તેની પોતાની થયેલી બચકર સ્થિતિની, તેના લશ્કરનો મોટો ભાગ ખીજા પાખાની, અને તે પોને હયાત છેક નહીં એ વિશેની અને અરેબિઓને લીધે તેની સતનતના જુદા જુદા ભાગોમા તેની છતેલી પ્રજાઓ બોડાનુખ થઇ હતી, અને તેના સેનાપતિઓ અને સૂતાઓ અનેક અન્યાય, જુલમ અને મદના આચરણ કરતા હતા,

તથા સુવર્ણ રાજ્યવિજય થવાનાં ચિન્હ જણાતાં હતાં. ગ્રીસમાં પણ ઓલિમ્પિયાસ અને કલીઓપેટ્રાએ એક થઈ જઈ એન્ટિપેટર સામે પક્ષ લેતો કર્યો હતો, અને તેની પાસેથી સત્તા છીનવી લઈ કલીઓપેટ્રા મેકિડોનિયામાં અને ઓલિમ્પિયાસ ઇપાઇરસમાં સર્વોપરી થઈ બેઠી હતી. એલેક્ઝાંડરે આ સાંભળ્યું ત્યારે તે બોલ્યો કે ઓલિમ્પિયાસે પોતાનો ભાગ પસંદ કરવામાં ડાહ્યપણ વાપર્યું જણાય છે. કેમકે મેકિડોનિયા કદાપિ સ્ત્રીની હકુમત નહોતું કરેલું નહોતું. “અને તેણે પોતાનો મોટી સફરનો વિચાર પડતો મુશ્કેલી નિવારકસને તેનાં કાફલા સાથે દરિયાકાંઠાના પ્રાંતોમાં પોતાનો અમલ ફરી બેસાડવા મોકલ્યો, અને પોતે પ્રેમ સૈન્ય સાથે નીકળ્યો. રસ્તે જતાં તે સયાઓને તેમની ગેરવર્તણૂક માટે સજા કરતો ગયો. તેમાં એયુલાઇટીસના પુત્ર ઓક્સિઆર્ટિસને તેણે પોતાને હાથે ભાસી મારી મોકલ્યો. અને એયુલાઇટીસ જ્યારે લશ્કર માટેના ખાનપાનાદિની સામગ્રીને બદલે ત્રણ હજાર ટેલ્ટ રોકડા લાવીને તેની સમક્ષ આવ્યો, ત્યારે તેણે એ નાણું તેને પોતાના મોઢાઓને નાખવા કહ્યું. થોડાંએ તે ન ખાધું ત્યારે તે બોલ્યો “આ સામગ્રી શા ખપતી છે?” અને એયુલાઇટીસને કેદ કરવા હુકમ કર્યો. જ્યારે તે ઇરાનમાં આવ્યો ત્યારે તેણે તે દેશના જૂતા રીવાજ મુજબ ત્યાંની સ્ત્રીઓમાં દ્રવ્ય વહેંચ્યું. ત્યાંના રાજાઓ સ્વહાથ પૂરી કરી પાછા સ્વદેશ આવતા ત્યારે ત્યાંની દરેક સ્ત્રીને એક સોનૈયો આપતા. આ રીવાજને લીધે ત્યાંના ઘણા રાજાઓ સ્વહાથ પૂરી કરીને ત્યાં જ આવતા. અને એકમ રાજા તો એક વાર પણ આવેલો નહોતો. દ્રવ્ય બચાવવાની ખાતર તેને સ્વદેશનો ત્યાગ કરવો ઠીક લાગ્યો. પછી કાઇરસ શહેનશાહની કબર તુટેલી અને લૂટાયેલી જોઇને એલેક્ઝાંડરે એ ઘેર કર્મ કરનારને પકડ્યો, અને તે મેકિડોનિયાના પેલા શહેરનો વતની હતો તથા સારી પ્રતિષ્ઠાવાળો માણસ હતો તેણે તેણે તેને દેહાંત શિક્ષા કરી. કબરનો ઇરાની ભાષાનો લેખ હતો તેની નીચે તેણે એ જ અર્થનો ગ્રીક લેખ કોતરાવ્યો તે નીચે પ્રમાણે હતો.

“અરે માનવી! તું ગમે તે હો, અને ગમે ત્યાંથી આવતો હો, (તુ આવીશ જ એ હું જાણું છું) હું ઇરાની શહેનશાહનો સ્થાપનાર કાઇરસ છું; મહારા રાજા ઉપર જે આ યોદ્ધા-મોટી પાથરી છે તેનો લોભ ન કરીશ.

અરેતોદમ અને પાર્થિય મોટાઇના વારાફરાતુ સ્પષ્ટ ભાત કરાવતા આ શબ્દો ધાંધીને એલેક્ઝાંડરના મન ઉપર ડડી અસર થઈ.

અહીં આ સમયે કેલેસુસ થોડો વખત ચૂંકતા વ્યાધિથી માદો રહ્યો એટલે તેણે પોતાની ચિતા ખડકાવવા વિનંતિ કરી. તે તેની પાસે થોડેસવાર થઈ આવ્યો, દેવોને પ્રાર્થના કરી, પોતે પોતાને અભિષેક કર્યો, અને પોતાના વાળનો થોડો ભાગ કાપી ધ્યયમાં સે અગ્નિને સમર્પ્યો અને પછી તે પોતાના મેકિડોનિયન મિત્રોને છેલ્લી સલામ કરીને સયા તેમને તે દિવસ આનંદોત્સવના અને રાજાની સલામતી પીવામાં ગાળવાની વિનંતિ કરીને ચિતા ઉપર સ્કડી સતો. રાજાની સલામતી પીવાતું કહેતાં કહેતાં તે બેઠી ગયો કે “હું એમને પાછો થોડા જ વખતમાં બેબિલોનમાં મળીશ.” ચિતા ઉપર મુઠને તેણે માથું મોઢાંકી દાંડી લીધાં અને અગ્નિ બળતો બળતો તેના શરીરને લાગ્યો, પણ સત્તા પંછી તે તે જ

સ્થિતિમાં બિલકુલ હાથ્યા ચાથ્યા વગર સ્થિર રહ્યા અને એ પ્રમાણે તેણે હિંદુસ્તાનના શિલસુદૈની રીત સુજળ પોતાની જાતનો ઉપહાર મંપૂર્ણ કર્યો. ઘણા વર્ષો પછી બીજે એક હિંદુસ્તાનવાસી શિલસુદૈ સીઝરની માથે એથન્સ આવ્યો. હતો તે પણ એ પ્રમાણે જીવતો બળી મુવો હતો, અને એથન્સમાં અદ્યાપિ એ “હિંદુસ્તાનવાસીની કબર” બતાવવામાં આવે છે.

કેલેનુસની ચિતાઆગળથી પાછા ફરતાં એલેક્ઝાંડરે પોતાના મિત્રો અને સરદારોને બોળ-નનું આમત્રણ કર્યું. અને એ બોળન દરમિયાન જે સૈધી વધારે દારૂ પીએ તેને ઇનામ આપવા વચન આપ્યું. એક જણે ચાર માપું દારૂ પીધો અને નીમેલું એક ટેલટું ઇનામ લીધું; પણ તે પછી તે ત્રણ દિવસ જ જીવ્યો. અને કેરીમ કહે છે કે બીજાઓએ પણ એટલું બધું પાન કર્યું કે પછી તુરત અત્યત શરદ હવા થવાથી તેમનામાંના બીજા એકતા-બીજા જણ મૃત્યુ.

સુસા આવીને તે પોતે ડગચસની પુત્રી ગ્રેટાઇરાને પરણ્યો અને તેના મિત્રોને તેણે ખાનદાન ધરાની કન્યાઓ સાથે પગલાવ્યા. પોતાના મરદારોને પણ સૌસૌની શોગ્યતા પ્રમાણે ખાનદાન કન્યાઓ આપી અને આ લગ્નો તથા તે પ્લેટો થયેલાં મેડિકોનિયન અને ધરાની સ્ત્રીઓ વચ્ચેનાં લગ્નોની ખુશાલીમાં તેણે એક લંગી ખાણું આપ્યું. તેમાં કહે છે કે મેમાનોની મંપ્યા નવ હજારથી ઓછી ન હતી. અને તોપણ તે દરેક મેમા-નોને તેણે મધપાનના આરંભે કરવાના મધસિંચન માટે એક સોનાનો પ્યાસો ભેટ આપ્યો. તેની બેહદઉદારતાના બીજા દાખવાઓ ન ગણાવતાં એટલું જ કહેવું બસ યશો કે આ વખતે તેણે તેના લશ્કરના બધા માણસોનાં કરન્ને નવ હજાર સાંસો સિત્તોતેર ટેલટ ખર્ચાને પતાવી આપ્યાં.

લશ્કરમાં એક કાણો સરદાર હતો તેણે કરજદારોની યાદીમાં પોતાનું નામ નોંધાવી એક લેણદારને ઉભો કર્યો અને તેની પાસે કહેવડાવ્યું કે તે એની પાસે આટલી રકમ માગે છે. એલેક્ઝાંડરે તે રકમ આપી પણ પાછળથી તેને માત્ર મ પડ્યું કે તે સરદાર આ મર્યાબદ્ધી દરમિયાન જાહેર કરી હતી. આ ઉપરથી તેણે તેને બરતરફ કર્યો અને દર-બારમાં પણ સુકવાની મના કરી. તે સિપાદગિરિમાં સારો હતો અને બહુ વશદાર દત્તો. શિલિપ રાજની હયાતીમાં પેરિન્થસના ઘેરામાં તેણે મારી નામના મેળવી હતી. એ ઘેરા કશ્મિરન જોરે આખામાં એક તીવ્ર ગ્રાહ્યું પણ તે ન તેણે કદાવવા દીધું કે દુસ્મન દારૂ-રીને કિલ્લામાં બરાબ ત્યાં સુધી ન તે રણસેત્રમાંથી ખસ્યો. આ વખતે પોતાને હાથે જ કરેલા કૃત્યથી જે નામેાશી યદ તેનાથી ખમાઈ નહીં, અને તે એટલો ગોઠાનુર તથા ઉદાસ રહેતા લાગ્યો કે તે આત્મહત્યા કરગે એવો સંભવ જણાયો. એટલે એલેક્ઝાંડરે તેને મારી આપી અને જે દ્રવ્યને માટે તેણે કાવત્રુ રચ્યું તે પણ તેને રાખવા દીધું. જે ત્રીસ હજાર ડોલરઓને તેણે લશ્કરી અને બીજા કેળવણી લેવા માટે શિક્ષકોને સંપાદિત કર્યા તે મોટા યદ ગયા હતા, બલમાં અને તે દરમિયાં વધ્યા દના, અને કસરતો અને કવાયતો બહુ મારી હતા અને કાપેલિવતથી કરી ચક્રતા હતા. એલેક્ઝાંડર તેમને એકને બહુ

ફરટક પાઈન્ટ. પ્રવાદી પદાર્થ માટેનું ચીક માપ પડે પાઈન્ટનું હતું.

પ્રસન્ન થયો. મેકિડોનિયનો આથી ખિન્ન થયા; અને તેમને લાગ્યું કે રાજા હવે તેમનો ઓછી દરકાર રાખશે. તેથી જ્યારે માંદા અને ઘવાયેલા સિપાહોને તેણે સ્વદેશ મોકલવા માટે દરિયાકાંઠે જવા હુકમ કર્યો, ત્યારે આખું લશ્કર પોતાના હક્કમાં નુકશાન થવું હોય અને પોતાના ઉપર જીલમ થતો હોય એમ ગણવા લાગ્યું. તેઓ કહેવા લાગ્યા, “રાજા-એ આ ખીચારાઓ પાસે કસી કસીને સેવા કરાવી છે અને હવે તે તેમને નામોશી સાથે પાછા મોકલે છે; એ એની નોકરીમાં દાખલ થયા ત્યારે કેવા હતા અને હવે કેવી દશામાં તે તેમને પાછા તેમનાં માબાપ પાસે ધક્કેલી મુકે છે? અમને સૌને એ કેમ કહાડી મુકતો નથી? બધા જ મેકિડોનિયનો હવે નકામા પડ્યા છીએ; આ એના જીવાન નરેલું લશ્કર તૈયાર થયું છે તેને લાંબને એ બસે જાય અને આખી દુનિયા છતી આવે”. આવી બંડખોર વર્તણૂકથી એલેક્ઝાંડર બહુ ગુસ્સે થયો. તેણે તેમને સારી પેઢે કપકો દીધા. અને પછી પોતાના પહેરા ઉપર તેમને કહાડી મુકી ધરાનીઓને નીમ્યા તથા બીજા અધિકારો પણ ધરાનીઓને આપવા માંડ્યા. પણ પોતાનો આ પ્રમાણે ગુસ્સાકાર થવાથી અને રાજાને નવા રક્ષકો માથે બેઠાને તેઓ દીન થઈ ગયા. તેઓ માંહોમાંહ કલ્પાંત કરવા લાગ્યા અને ધૈર્યથી અને શેપથી લવવા લાગ્યા. આખરે તેઓ રાત્ર મુકી દઈ અને માત્ર અંદરનાં વસ્ત્ર પહેરીને રાજાના તથા પાસે જઈને ઉભા અને આંસુ પાડતા તથા રોતા રોતા કહેવા લાગ્યા કે તેમની નીચતા અને કૃતદંતતાને જોઈને સજ થાય તેટલી ઓછી છે; રાજાને તેમના ઉપર જોઈએ કોપ કરવો હોય તેટલો તે બસે કરે. એલેક્ઝાંડરનું હૃદય પીગળ્યું. પણ પ્રથમ તેણે કંઈ લક્ષ ન આપ્યું. આ પ્રમાણે તેઓ રોતા અને કંકળતા અને પોતાના બહાલા રાજાને બોલાવતા બે દિવસ અને બે રાત સુધી ત્યાં ઉભા. ત્રીજે દિવસે એલેક્ઝાંડર બહાર આવ્યો અને તેમની દીનતા અને ગમગીની જોઈને એ પણ તેમની સાથે ઘણા વખત સુધી રેવા લાગ્યો. પછી તેણે તેમને તેમની ગેરવર્તણૂક માટે માયાળુ-પણે બે સપ્તક કલા અને તેમની સાથે છૂટથી વાતચીત કરવા લાગ્યો. જેઓ હવે વધારે નોકરી કરવાને ના લાયક જ થયા હતા તેમને તેણે ભારે ભારે ધનામે આપી વિદાય કર્યા. અને એન્ટિપેટરને હુકમ લખ્યો કે બધા તમારાઓ અને જાહેર મેળાવાઓમાં એ સિપાહોને ચાન આપવું, તેમને સારી સારી મેખરાતી એકેકે આપવી અને હારજીકુટ રહે-રવા દેવા. અને જે સિપાહો તેની નોકરીમાં પડ્યા હતા તેમના ફરજોને તેમનો ખગાર ચાલુ રાખવાનો પણ તેણે હુકમ કર્યો.

જ્યારે તે મીડિયા પ્રાંતના એંબાટાના નગરમાં આવ્યો ત્યારે જરૂરી કામ ઉકેલી લઈ તેણે પાછા ખેલો અને તમારાઓ ચરૂ કર્યા. આ માટે ગ્રીસથી ત્રણ હજાર નટો અને કારીગરો નવા જ આવેલા હતા. પણ કમનસીબે પછી થોડા દિવસમાં જ હિંદી-સિટઅનને તાવ આવ્યો. એ જીવાન અને વળી સિપાહ બાયડો હતો; તેનાથી પથ્થ પાળી ચકાણું નહીં. તેનો વૈધ નાટક બેવા ગયો ત્યારે તેણે મોજાનમાં મુરથી ખાધી અને અત્યંત ઠંડો કરેલો દારૂ પીધો. આથી તેનો તાવ વધ્યો અને તે થોડા દિવસમાં મરી ગયો. આ બતાવ વખતે એલેક્ઝાંડરનો શોક મર્યાદામાં ન રહ્યો. તેણે સર્વત્ર શોક પળાવ્યો તેમાં થોડા અને ખચ્ચરોના પણ વાજ પડ્યા અને કિલ્લાઓના ખુરજો પણ તોડાવ્યા. વૈદનો ખીચારાનો તેણે કોસ સાથે જડી નિર્દય રીતે જીન લીધો. ઘણા વખત સુધી ધાવણીમાં

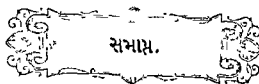

ગામાં પ્રસરી રહે છે તેમ ખિંત થયેલા મગજમાં વહેમ પ્રસરી જાય છે અને તેને નીચ ભય અને મૂર્ખતાથી ભરી દે છે. એલેક્ઝાંડરની આવી જ દશા થઈ. પરંતુ દિશિસ્ટિઅન વિષે તેણે કરેલી પૃચ્છાઓના જવાબમાં કેટલીક દેવવાણીઓ આવવાથી તેણે પોતાનો શોક દૂર કર્યો અને ઉત્સવના ઉપહારોમાં અને જવાશતોમાં પડ્યો.

એક દિવસે નિઆર્કસને આમંત્રી તેના માનમાં આપેલું ઉત્કૃષ્ટ ખાણું પૂરું થતાં તે તેની ટેવ પ્રમાણે તાજે થવા માટે ન્હાથો; અને પછી તે સૂતા જતો હતો ત્યાં મીડિઅસ આવ્યો. તે બહુ વિનંતિ કરીને તેને પોતાને ત્યાંના ખાણામાં ખેચી ગયો. ત્યાં તેણે તે રાતનો ભાગ અને બીજો આખો દિવસ પાનમાં ગાળ્યો, અને તેને તાવ આવ્યો. કેટલાક કહે છે કે હર્ક્યુલીસના ખાણામાંથી તેણે દારૂ પીધો કે તુરત તેને તાવ ચઢ્યો; બીજા કહે છે કે તેની પીડમાં એકાએક ભાથો વાળ્યો હોય એવી શય નીકળી. પણ આ હકીકતો કલ્પિત છે અને આવા મહાપુરુષની જીંદગીના છેલ્લા દેખાવમાં વિલક્ષણતા અને હૃદય વેધકતા આણવા ઇચ્છતા લેખકોની બનાવટ માત્ર છે. એરિસ્ટોબ્યુલસ લખે છે કે તેને અત્યંત તાવ હતો તે દરમિયાન જ અસહ્ય તરસ લાગતાં તેણે દારૂ પીધો; આથી તેને સંનિપાત થઈ ગયો, અને જ્યુન મહિનાની ત્રીશમી તારીખે તેનો દેહ પડ્યો. પણ તેની નિત્યનોંધમાં નીચે પ્રમાણે હકીકત છે. “જ્યુન માસની અદારમી તારીખે તે તાવ આવવાથી પોતાની ન્હાવાની ઓરડીમાં જ સૂઈ રહ્યો. બીજો દિવસે સ્નાન કરીને તે પોતાના ઓરડામાં આવ્યો અને મીડિઅસની સાથે કલાકો સુધી પાસાદાય રમ્યો. સાંજે તે ફરી ન્હાથો અને દેવોને ઉપહાર અર્પણ કરી જમ્યો. રાતે તેને પાછો તાવ આવ્યો. ત્રીશમીએ પણ તે ન્હાથો અને નિયમ મુજબ ઉપહાર અર્પણ કરીને ન્હાવાના ઓરડામાં જ ખેડો અને નિઆર્કસની સફરનો વૃત્તાંત તથા મહાદરિયે તેણે કરેલાં અવલોકનોની હકીકત સાંભળવામાં દિવસ ગાળ્યો. એકવીશમીના દિવસ પણ તેણે એમ જ ગાળ્યો; એ દિવસે તેનો તાવ વધ્યો; અને આખી રાત તે હેરાન થયો. બીસીશમીએ તાવ અત્યંત વધ્યો. તેણે પોતાનું બીજાનું ખસેડવી મોટા સ્નાનગૃહમાં મુકાવ્યું; ત્યાં તેણે પોતાના સરદારો સાથે લશ્કરની ખાલી પડેલી જગાઓ માટે અનુભવી માણસો નીમવા વિષે વાતચીત કરી. ચોવીશમીને દિવસે તેની તબિયત વધારે બગડી. પણ ઉપહાર અર્પણ કરતી વખતે તેની ઇચ્છાથી તેને બીજાનામાંથી ઉચકીને કુંડ આગળ લઈ જવામાં આવ્યો. તે દિવસે તેણે હુકમ કર્યો કે મુખ્ય સરદારોએ, સ્નાનગૃહની પરસાળમાં હાજર રહેવું. અને તેથી ઉતરતી પંક્તિના અધિકારીઓએ આખી રાત બહાર ચોકી કરવી. પચ્ચીશમી તારીખે તેને નદીને સામે કાંઠે તેના મહેલમાં લઈ જવામાં આવ્યો. ત્યાં તેને થોડીક ઉંઘ આવી પણ તેનો તાવ હકો નહોતો; અને જ્યારે સરદારો તેના ઓરડામાં આવ્યા ત્યારે તે અવાચક હતો. છવીશમીએ પણ તે અવાચક રહ્યો. મેક્રિડોનિયનોએ ધાયું કે તે મરી ગયો, અને તેઓ દરવાજા આગળ આવી એટલે જોરબકોર ફરવા લાગ્યા અને મોટા સરદારોને એવી ધમકીઓ આપવા લાગ્યા કે તેમને તેઓને અંદર આવી વગર હથિયારે અને શુપથુપ રાંજના બીજાના આગળ થઈને તેને નજરે નોંધ ચાલ્યા જવા દેવાની ફરજ પડી. સત્તાવીશમી તારીખે પાછથોન અને સેલ્યુકસે સિરેપિસ દેવને પૃચ્છા કરી કે તેની રજા હોય તો તેઓ એલેક્ઝાંડરને તેના મંદિરમાં ખાણું દેવે આજ્ઞા કરી કે છે ત્યાંથી તેને ખસેડવો નહોતો. અઠાવીશમીએ સાંજે તે મરી ગયો. “આ હકીકત તેની નિત્યનોંધમાંથી લગભગ શબ્દશબ્દ ઉતારી છે.

આ વખતે તેને ઝેર દેવાયું હતું એવો કાઠને વહેમ ન ગયો. પણ કહે છે કે, છ વર્ષ વહી ગયા પછી એલિમ્પિયાસને કંઈ ખાતમી મળી; તે ઉપરથી તેણીએ ફેટલાક માણસોને મારી નાંખ્યા અને ઇઝાબેથાસે તેને ઝેર આપ્યું હતું એવી ધારણાથી તેના શબને તેની કબરમાંથી ખોદી કહડાવ્યું. જો એ કહે છે કે એન્ટિપેટરને આવું ધોર કમ કરવાની સલાહ આપનાર અને તેને એલિસેન મોકલવામાં આવેલું ઝેર પણ પૂરું પાડનાર એરિસ્ટોટલ હતો તેઓ પોતાના મત માટે હેગનોથેમીસનો આધાર બતાવે છે. અને તેઓ કહે છે કે હેગનોથેમીસને આ વાત રાજા એન્ટિગોનસે કહી હતી. વળી એ ઝેર વિષે તેઓ કહે છે કે ઓર્ટોડિઆમાં નોનેકિસ જીલ્લામાં એક ખડકમાંથી પાણી જોવો જ પણ અત્યંત ઠંડો ઝેરી પ્રવાહી ઝરે છે તે એ ઝેર હતું. તેનાં દીપાં ઝાકળનાં દીપાંની માફક એકઠાં થાય છે અને તે ગધેડાના દાબડામાં રાખવું પડે છે કેમકે બીજી સર્વ જાતના પાત્રોમાંથી તે ડુટી નીકળે છે. પણ આ ઝેર દેવાની વાત ઘણાખરા છેક ખોટી માને છે, અને તે ખોટી માનવા માટે આ બહુ મજબૂત દલીલ છે કે એલેક્ઝાન્ડરનું શબ તેના સરદારો વચ્ચેની તકરારોને લીધે ઘણા દિવસ સુધી એમને એમ પડી રહ્યું, અને તેમાં મસાલા વગેરે કંઈ ભરવામાં આવ્યું નહતું તથા એલિસેનની હવા ઉજી હતી તો પણ તેમાં કંઈ વિકાર પેદા થયો નહીં અને તે એવું ને એવું નિર્મલ રહ્યું.

રોકસાનાને ગર્ભ હતો અને તેથી મેડિડોનિયનો તેને ઘણું માન આપવા લાગ્યા. સ્ટેટાઈરિસ રાણી સાથે તેણીએ કપટ કર્યું. એલેક્ઝાન્ડરના નામનો એક બનાવટી કાગળ મોકલીને તેણીને તેણે પોતાના કબજામાં લીધી, અને પછી તેણીને તથા તેની બહેનને મારી નાખી બન્નેનાં શબ કુવામાં નાખી દીધાં, કુવો પુરી દીધો. આ કૃત્યમાં રોકસાના સાથે પર્ડિક્કસ પણ સામેલ હતો. એલેક્ઝાન્ડરના મોત પછી મુખ્ય સત્તા એ પર્ડિક્કમના હાથમાં જ હતી. એરિડીઅસને તે રાજા કહેતો અને બધું તેને નામે કરતો, પણ ખરું જોતાં એરિડીઅસ માત્ર નામનો રાજા હતો. એ ફિલિપનો એક હલકી સ્ત્રીના પેટનો પુત્ર હતો. ન્હાનપણમાં તે ચાલાક અને સારો જણાતો હતો; પણ પછી એલિમ્પિયાસે તેને દવાઓ આપી તેથી તેનું શરીર અને તેની બુદ્ધિ બન્ને હમશને માટે નબળાં પડી ગયાં.

તેણે તમામ ગાનના બંધ કર્યું; પછી ન્યુપિટર-એમનની દેવવાણી આવી કે દિશીરિટઅનને દેવાંછી વીરું આન આપતું અને તેની પાછળ ઉપદારાદિ અર્પણ કરવા. એટલે જી. સેક્રાંડરે શોક મુખે, અને મિત્રવિરદનું દુઃખ વિસારે પાડવા સિદ્ધારમાં પડ્યો. પણ એ સિદ્ધાર માણસોના દત્તો, એટલે કે તેણે લગ્ન આરંભી. કુટુંબીઓની સામે તેણે વધારા કરી અને તે પ્રજાના સર્પ વચ્ચે ખેંચેલા પુરુષોની કતલ કરી. અને તેણે કહ્યું કે, “મેં દિશીરિટઅનના પ્રેમને આ માણસોના ઉપદાર અર્પણ કર્યા.”

દિશીરિટઅનની કબર અને તેની મમાધિ પાછળ તેણે દસ હજાર ટેલર ખર્ચવાનો નિશ્ચય કર્યો, અને એ છમારોતોની બાંધણી તથા કારીગરી તેમના મોટા દદ અને કિંમત કરનાં પણ વિશેષ ખીલી નીકળે એવી તેની ધારણા હતી. તેથી તેણે તેની બચ્ચ અને પ્રાંત કષ્ટના માટે વિખ્યાત યથેશ્વર સ્ટેસિફેટિમ નામના સિદ્ધી પામે એ છમારોતો રચાવવા ઇચ્છા કરી. એ સિદ્ધીએ યોગ વખત ઉપર એલેક્ઝાંડરને કહ્યું હતું કે “એસમાંના એ-થોસ પર્વતને કાતરી તેની એક આખી માનવ આકૃતિ નિર્માણ કરાય; અને તમે દુક્રમ આપો તો તેનું તમારું બાવલું બનાવું. એના જેવું અપિનાશી અને પ્રાંત ખીલું બાવલું બને ન જાયથી? વળી એ બાવલાના હાથમાં દસ હજાર માણસની વસ્તીનું એક નગર બાની રહેશે, અને તેમાં જમણા હાથમાંથી એક નદી વેગથી બહેતી બહેતી દરિયામાં જઈ મળશે. એલેક્ઝાંડરે એ યોજના માટે મંજૂરી ન આપી. પણ આ વખતે તે તેના સિદ્ધી-આસાથે એથી પણ વધારે ગીમોટલંગી અને અતિ ખરચાગ યોજનાઓ ઘડવામાં અને આદરવામાં પડ્યો.

તે બેબિલોન તરફ કુચ કરતો હતો તેવામાં નિઆર્કસ પોતાની દરિયાઈ સફર પૂરી કરી યુરેડીસ નદીના મુખમાં પેચી આગળ આવતો આવી પહોંચ્યો. તેણે ખબર કર્યા કે કેટલાક કાઠીઅન બવિષ્યદદાઓએ ખાસ તેની પાસે આવીને તેને કહ્યું હતું કે રાજાએ બેબિલોન શહેરમાં ન પેસવું. પણ એલેક્ઝાંડર એ આગાહી ઉપર લક્ષ ન આપતાં આમળ વધ્યા. તે શહેરની દિવાલો પાસે આવતાં તેણે અંખ્યાબંદ કાગડાઓ લડતા જોયા, તેમાંના કેટલાક મુલેલા તેના પગ આગળ પડ્યા. પછી યોગ સમયમાં બેબિલોનના મુખા એથોલો-ડોરસે તેનું બવિષ્ય જાણવા દેવાને ઉપદાર અર્પણ કર્યા એથી ખબર મળવાથી એલેક્ઝાંડરે તે સજાના બવિષ્યદદાને ખાતરીમાં બોલાવ્યો. અને પૂછ્યું ત્યારે તેણે એ વાતનો ઇનકાર ન કર્યો. અને એલેક્ઝાંડરના સવારના જવાબમાં તેણે ખબર આપી કે બલિના પિત્તાશ-યનો ઉપલો ભાગ ન હતો. એલેક્ઝાંડર બોલ્યો, “ખરેખર બહુ જ માફું થકું!” તેણે એ બવિષ્યદદાને કંઈ ઇજા ન કરી. પણ તેના મનમાં થયું કે નિઆર્કસની ચેતવણી માની હોત તો દીક થાત, અને તે ઘણેખરે વખત શહેર બહાર તંબુમાં અને યુરેડીસ નદીમાં આમ તેમ સહેલ કરવામાં ગાળવા લાગ્યો. ખીજ પણ કેટલાક અપસકુતો યથા તેથી તેનું ચિત્ત વધારે બચ્ચ થયું. બેબિલોનમાં તેણે રાખેલા સિંહોમાં જે સૌથી વધારે કંદાવર અને દેખાવડો હતો તેની ઉપર એક ગધેડો પડ્યો અને એ ગધેડાની હાલથી સિંહ મરી ગયો. અને એક દિવસે તે તેલમર્દન માટે નગર ચલ્યો, અને પછી ‘દેડે’ રમતો હતો; તે રમત ઘણી રીતે એટલે તેની સાથે રમનારા તેના સાથીઓ તેની કપડાં લાંબાં ગયા, તો તેમણે એક અજાણ્યા માણસને રાખનાં વસ્ત્ર અને તેનો સુકડ ધારણ કરી ગાંધી ઉપર

બેઠેલો જોયો. તેમણે તેને સવાયો પૂછ્યા તેનો લાંબા વખત સુધી તેણે કંઈ જવાબ ન આપ્યો, પણ આખરે શુદ્ધિમા આવીને તે બોલ્યો. “મહાર નામ ડાયોનીમિયસ, હું મેસ્સેની વાસી છું, મહારી સામે તહોમત આપતાં હું બહાણુમા બેસી અહીં આવ્યો. અહીં ઘણો વખત થયા હું કેદમા હતો. આજે સિરેપિસ દેવે મ્હને દર્શન દીધા, મહારી બેડીઓ તોડી નાખી, અને મ્હને અહીં આણી આ સર્વ ધારણુ કઠી આ સ્થળે બેસી મુગા રહેવા આજ્ઞા કરી પોતે અદસ્ય થઇ ગયા અને હું સારનો અહીં બેઠો છું.” એલેક્ઝાંડરે તેના ભવિષ્ય દષ્ટાઓની સલાહથી એ માણસને મારી નાખ્યો. પણ તેના મનનો ઉદ્વેગ વધતો ગયો. દેવો તેને મદદ કરશે એવો તેનો વિશ્વાસ હડી ગયો, અને તેના મિત્રો ઉપર તેને વહેમ આવવા માડ્યો. તેને સૌથી વધારે ભય એન્ટિપેટર અને તેના પુત્રાનો લાગ્યો. એન્ટિપેટરનો ઇચ્છોભાસ નામનો એક પુત્ર તેનો સાકી હતો, અને કેસેન્ડર નામનો બીજો પુત્ર હ. મણા જ મેક્રિડોનિયાથી આવ્યો હતો. એ કેસેન્ડર કેટલાક જમણીઓને રાજ્ય આગળ સાક્ષાત્ત નમસ્કાર કરતા જોઇને, તે દેખાનની પ્રિયિત્તાથી અને માત્ર ગ્રીક રીતરીવાજનો જાણીતો હોવાથી ખડખડ હસી પડ્યો. એલેક્ઝાંડરને આ અપમાનથી એટલો ગુસ્સો મ્હડ્યો કે તેણે બન્ને હાથે તેના વાળ પકડીને તેનું માથું દિવાલમા અશબ્દ. બીજો વખતે એન્ટિપેટર સામે કેટલાક ફરિયાદ કરવા આવેલા તે વખતે કેસેન્ડરે ચેતાના પિતાનો બચાવ કરવા ચલન કર્યો. ત્યારે એલેક્ઝાંડર તે બોલનો હતો તે દરમિયાન જ બોલી ઉઠ્યો. “શું ? તું એમ સમજે છે કે લોકો વિના કારણ જ આટલી લાખી મુસાફરી કરતા હશે અને ત્હારા પિતાને ખોટા વગોવતા હશે ?” કેસેન્ડરે જ્યારે જનાબમા કહ્યું કે “તેઓ પુરાનાથી, અને તેમની વાત તોડી શકે એના લોકોથી આટલા બધા દૂર આવ્યા છે એ ઉપરથી જ તેમની વાત કેટલી લૂલી હશે એ કહી શકાય છે.” ત્યારે એલેક્ઝાંડરે સ્મિત કર્યું અને તે બોલ્યો “આ દલીલો એરિસ્ટોટલના હેત્વાભાસોમાની છે અને તે સામસામા બન્ને પક્ષમા વાપરી શકાય એવી છે, એટલે માત્ર એવી દનીતો ઉપરથી કશું સિદ્ધ થતું નથી, પણ તું ખાતરી રાખજે કે જો આ માણસોને લેશ પણ અન્યાય મળેલો જણાશે તો તને અને ત્હારા પિતા બન્નેને સજ્જ સજ્જ કરવામા આપશે.”

આ અને આવી ધીરં ધમ્મજોથી કેસેન્ડરના મન ઉપર એટલી ઠંડી અસર થયેલી કે ઘણા વર્ષો પછી જ્યારે તે મેક્રિડોનનો રાજ્ય અને આખા ગ્રીસનો સ્વામી થયો હતો ત્યારે પણ એક વાર ડેલ્ફીમા તે બાનલાઓ જોતો જોતો ફરતો હતો તે દરમિયાન એલેક્ઝાંડરના બાનલા ઉપર તેની નજર એકાએક પડી તેની સાથે જ કહે છે કે બપોરે લીધે તેનું આખું શરીર કપી ઉઠ્યું અને તેની આજે અધારા આવી ગયા તથા મગજ બહારે મારી ગયું અને તે પાછો કેટલોક વખત વીત્યા પછી જ સારથ થઇ શક્યો.

જ્યારે એલેક્ઝાંડર વહેમને વશ થઇ ગયો ત્યારે તેનું મન નજીક કારણોથી પણ દહેશત ખાસ અને બપભીત થયા લાગ્યું. જરા પણ પ્રિયિત્તાવાળો કે અસામાન્ય ગમે તેવો હલકો બનાવ અને કે તે તેને શકુન કે ચમત્કારમા ગણવા લાગે. દરમારમા ભવિષ્યદષ્ટાઓ અને દેવસેવકો ઉમરાઇ રહ્યા, અને ઉપહારો અર્પણ કરવાનું અને દેવોને સંતોષવાનું અને ભવિષ્ય જોવાનું કામ ધમધોઝાર ચાલી રહ્યું ખરેખર, અનાખ્યા અને દેવોની અવગણના અનિહકર છે, પણ વહેમ તેથી વધારે અનિહકર છે. પાણી જેમ નીચી જ-

ગામાં પ્રસરી રહે છે તેમ ખિન્ન થયેલા મગજના વહેમ પ્રસરી જાય છે અને તેને નીચ બધ અને મૂર્ખતાથી ભરી દે છે. એલેક્ઝાંડ્રની આવી જ દશા થઈ. પરંતુ દિશિગિટઅન વિષે તેણે કરેલી પૃચ્છાઓના જવાબમાં કેટલીક દેવવાળીઓ આવવાથી તેણે પોતાનો ગોક દૂર કર્યો અને કિત્તવના ઉપહારોમાં અને બ્યાશતોમાં પડ્યો.

એક દિવસે નિઆર્કસને આમંત્રી તેના માનમાં આપેલું ઉત્કૃષ્ટ ખાણ પૂરે થતાં તે તેની ટેવ પ્રમાણે તાને થવા માટે ન્દાયો, અને પછી તે સુવા જતો હતો ત્યાં મીડિઅસ આવ્યો. તે બહુ વિનંતિ કરીને તેને પોતાને ત્યાંના ખાણમાં ખેંચી ગયો. ત્યાં તેણે તે રાતનો ભાગ અને બીજા દિવસ પાનમાં ગાળ્યો, અને તેને તાવ આવ્યો. કેટલાક કહે છે કે હર્મ્યુલીયના ખાવામાંથી તેણે દારૂ પીધો કે તુરંત તેને તાવ ચડ્યો, બીજા કહે છે કે તેની પીકમાં એકાએક બાલો વાગ્યો હોય એવી ચળ નીકળી પણ આ હકીકતો કલ્પિત છે અને આવા મહાપુરુષની હંદગીતા હેઠા દેખાવના રિયક્ષણતા અને હૃદય વેધકતા આણુવા ધ્વિગતા લેખકોની બનાવટ માત્ર છે. એગિરોબ્યુલસ લખે છે કે તેને અત્યંત તાવ હતો તે દરમિયાન જ અસહ્ય તરસ લાગતા તેણે દારૂ પીધો, આથી તેને સનિપાત થઈ ગયો, અને જ્યુન મહિનાની ત્રીશમી તારીખે તેનો દેહ પડ્યો. પણ તેની નિલનોધમાં નીચે પ્રમાણે હકીકત છે. “જ્યુન માસની અઢાન્ની તારીખે તે તાવ આવવાથી પોતાની ન્દાવાની ઓગડીમાં જ ચૂક ગ્લો. બીજા દિવસે આન કરીને તે પોતાના ઓગડામાં આવ્યો અને મીડિઅસની સાથે કલાકો સુધી પાસાદાન રમ્યો. માઝે તે ફરી ન્દાયો અને દેવોને ઉપહાર અર્પણ કરી જત્યો. રાતે તેને પાઠો તાવ આવ્યો. વીશમીએ પણ તે ન્દાયો અને નિયમ મુજબ ઉપહાર અર્પણ કરીને ન્દાવાના ઓગડામાં જ બેઠો અને નિઆર્કસની સહગમે વૃત્તાત તથા મહાદરિયે તેણે કરેલા અવલોકનોની હકીકત સાબળવામાં દિવસ ગાળ્યો. એકવીશમીનો દિવસ પણ તેણે એમ જ ગાળ્યો, એ દિવસે તેનો તાવ વધ્યો, અને આખી રાત તે હેનન થયો. બારીશમીએ તાવ અત્યંત વધ્યો. તેણે પોતાનું બીઠાનું ખસેડાવી મોટા આનંદશુદ્ધમાં મુકાબું, ત્યાં તેણે પોતાના સન્દારો સાથે લસકની ખાની પડેલી જગ્યાઓ માટે અનુભવી માણસો નીમવા વિષે વાનગીત કરી ચોતીશમીને દિવસે તેની તબિયત વધારે ભગડી. પણ ઉપહાર અર્પણ કરતી વખતે તેની ઇચ્છાથી તેને બીઠાના માથી ઉચકીને ઝૂંડ આગળ લઈ જવામાં આવ્યો. તે દિવસે તેણે દુકમ કર્યો કે મુખ્ય મગદારોએ આનંદશુદ્ધની પરસાળમાં હાનગ રહેતું અને તેથી ઉતરતી પશિના અધિકારીઓએ આખી ગન બહાર ચોટી કરવી. પચ્ચીશની તારીખે તેને નગને નામે દારૂ તેના મહેલમાં લઈ જવામાં આવ્યો. ત્યાં તેને ચોટીડ ઉધ આવી પણ તેના તાવ હંમેશાં નહોતો, અને બારે સરદારો તેના ઓગડામાં આવ્યા ત્યારે તે અવાચક હતો. છવીશમીએ પણ તે અવાચક ગ્લો. મેક્રિડેનિયનોએ ધાર્યું કે તે મરી ગયો, અને તેઓ દરવાજા આગળ આવી એટલો રોગચોળા દેવા લાગ્યા અને મોટા સન્દાગેને એવી ધમકીએ આપવા લાગ્યા કે તેમને તેઓને અદર આવી વગર હથિયારે અને ગુપચુપ ગજના બીઠાના આગળ ચાલે તેને નન્દે ભેદ ચાલ્યા જવા દેવાની ફરજ પડી નવાવીશમી તારીખે પાચેન અને મેથ્યુકસે મિગેપિન દેવને પૃચ્છા કરી કે તેની ગમ હોય તો તેઓ એનેઆડને તેના નદિનાં બાણે દેવે આજ્ઞા કરી કે છે ત્યાંથી તેને ખસેડવો નહોતો. અઢારીશમીએ માઝે તે મરી ગયો. “આ હકીકત તેની નિલનોધમાંથી લગભગ શબ્દશઃ ઉતારી છે.

આ વખતે તેને ઝેર દેવાયું હતું એવો કોઇને વહેમ ન ગયો. પણ કહે છે કે, છ વર્ષ વહી ગયા પછી ઓલિમ્પિયાસને કંઈ ખાતમી મળી; તે ઉપરથી તેણીએ ફેટલાક માણસોને મારી નાંખ્યા અને ઇઓલૈસે તેને ઝેર આપ્યું હતું એવી ધારણાથી તેના ચબને તેની કબરમાંથી ખોદી કઢાવ્યું. જો એ કહે છે કે એન્ટિપેટરને આવું ધોર કર્મ કરવાની સલાહ આપનાર અને તેને બેબિલોન મોકલવામાં આવેલું ઝેર પણ પૂરું પાડનાર એરિસ્ટોટલ હતો તેઓ પોતાના મત માટે હેગોયેમીસનો આધાર બતાવે છે, અને તેઓ કહે છે કે હેગોયેમીસને આ વાત રાજા એન્ટીગોનસે કહી હતી. વળી એ ઝેર વિશે તેઓ કહે છે કે ઓલિમ્પિયામાં નોનેક્રિસ છલામાં એક ખડકમાંથી પાણી જેવો જ પણ અત્યંત ઠંડો ઝેરી પ્રવાહી ઝરે છે તે એ ઝેર હતું. તેનાં ટીપાં ઝાકળનાં ટીપાંની માફક એકઠાં થાય છે અને તે ગધેડાના દાબમાં રાખ્યું પડે છે કેમકે બીજી સર્પ જાતના પાત્રોમાંથી તે કુટી નીકળે છે. પણ આ ઝેર દેવાની વાત ધણાખરા છેક ખોટી માને છે, અને તે ખોટી માનવા માટે આ બહુ મજબૂત દલીલ છે કે એલેક્ઝાંડરનું શબ તેના સરદારો વચ્ચેની તકરારોને લીધે ઘણા દિવસ સુધી એમને એમ પડી રહ્યું, અને તેમાં મસાલા વગેરે કંઈ બરવામાં આવ્યું નહતું તથા બેબિલોનની હવા ઉષ્ણ હતી તો પણ તેમાં કંઈ વિઠાર પેદા થયો નહીં અને તે એવું ને એવું નિર્મલ રહ્યું.

રોક્સાનાને ગર્ભ હતો અને તેથી મેક્રિડોનિયનો તેને ઘણું માન આપવા લાગ્યા. સ્ટેટાઈરિસ રાણી સાથે તેણીએ કપટ કર્યું. એલેક્ઝાંડરના નામનો એક બનાવડી કાગળ મોકલીને તેણીને તેણે પોતાના કબજામાં લીધી, અને પછી તેણીને તથા તેની બહેનને મારી નાખી બંનેનાં શબ કુવામાં નાખી દીધાં, કુવો પુરી દીધો. આ કૃત્યમાં રોક્સાના સાથે પર્ડિક્કસ પણ સામેલ હતો. એલેક્ઝાંડરના મોત પછી મુખ્ય સત્તા એ પર્ડિક્કસના હાથમાં જ હતી. એરિડીઅસને તે રાજા કહેતો અને બહુ તેને નામે કરતો, પણ ખરું જોતાં એરિડીઅસ માત્ર નામનો રાજા હતો. એ ફિલિપનો એક હલકી સ્ત્રીના પેટનો પુત્ર હતો. ન્હાનપણમાં તે ચાલાક અને સારો જણાતો હતો; પણ પછી ઓલિમ્પિયાસે તેને દવાઓ આપી તેથી તેનું શરીર અને તેની બુદ્ધિ બન્ને હમણે માટે નબળાં પડી ગયાં.

परिशिष्टो.

૧. ગ્રીક દેવમંડળ.

द्विरेकलीस-द्वयुलीस.

હક્યુંદીસ નામ રોમન છે; ગ્રીક નામ હિરેકલીસ છે. ગ્રીસ, રોમ, ઇજિપ્ત અને ફિનીશિયામાં અને વિષે અનેક કથાઓ પ્રવર્તતી હતી. ગ્રીક કથાઓ પ્રમાણે તે દેવાધિદેવ યુસનો અને પર્સિયસની પૌત્રી આલ્કમીનીનો પુત્ર હતો અને થીબ્સમાં જન્મ્યો હતો. યુસનો વિચાર તેને પર્સિયસના નીરવંશની રાજગાદી આપવાનો હતો. પણ તેને તેની સ્ત્રી હીરાદેવીએ છતર્યો અને પર્સિયસના વારસ તરીકે યુરિસ્થિયસને તે જ દિવસે જન્મ આપી હિરેકલીસના પ્રસવમાં વિલંબ નાંખ્યો. પણ તેના બદલામાં દીરા પાસેથી યુસે વચન લીધું કે જો હિરેકલીસ યુરિસ્થિયસ માટે બાર પરાક્રમો કરે તો તેને અમર બનાવવો. બાળપણથી જ તેણે પરાક્રમો કરવા માંડ્યાં. સત્તર વયની વયે તેણે કાષ્ઠથી રાત્રીના પ્રદેશમાં એક સિંહ હત્યાત કરી રહ્યો હતો તેને માર્યો. પછી તેનું ચર્મ તે હમેશ વસત્રને બદલે પહેરતો. થીબ્સ તે વખતે ઓઝોમીનસને ખંડણી આપવું હતું, તે લેવા એલ્યોએ આવ્યા ત્યારે હિરેકલીસે તેમને નાકાકાત કાપી કંઢાડી મુક્યા; આ ઉપરથી વિચ્છેદ થયો તેમાં એણે રાત્રીના લશ્કરનો નાશ કર્યો. આ પ્રસંગે ભુદા ભુદા દેવાએ તેને અનેક અભેદ આપ્યું આપ્યાં. પછી તેણે ડેલ્ફી જઈ દેવપૂજા કરી અને એપોલોની સલાહ પ્રમાણે તે યુરિસ્થિયસની સેવા કરવા ગયો. અહીં તેણે અનેક પરાક્રમો કર્યા. ૧. નીમિયા ખીણમાંના સિંહ રાક્ષસને માર્યો. ૨. આર્ગોસ પાસેના ઈર્મી પ્રગણનાં નવ માથાવાળા હાઈડ્રા રાક્ષસને માર્યો. ૩. કોરીનિયા પ્રદેશનો અલૌકિક દરિયુ પકડી આપ્યો. ૪. યુરિએન્યસ પર્વતના વરાહરાક્ષસને પકડ્યો. હિરેકલીસનું કિન્નરો સાથેનું યુદ્ધ આ પ્રસંગે થયું. ૫. એલિસના રાજા આલિયસના તબેલા એક દિવસમાં સાફ કરી આપ્યા. આ કામ તેણે આલ્ફિયસ અને પિનિયસ નદીઓને તબેલાઓમાં વાળીને કર્યું. રાજાએ તેને ઠરાવેલું ઇનામ આપ્યું ત્યાં તે ઉપરથી વેર રાખી વર્ષો પછી હિરેકલીસે ઝડપાઈ કરીને તેને સપ્તપરિવાર મારી નાખ્યો તથા એલિમ્પિયા સ્થળ દેવાને અર્પણ કરી ત્યાં વેદીઓ વગેરે સ્થાપી એલિમ્પિક હત્સો અને રમતોનો આરંભ કર્યો. ૬. સ્કિફિસ સરોવરના અસંખ્ય પશુરાક્ષસોને માર્યો. ૭. કીટના ઉન્મત્ત વૃષભને પકડ્યો. ૮. ચેસમાંના ડાન્થોમિડીસ રાજાની ઘોડીઓને પકડી. ૯. કાળાસમુદ્રના તટ ઉપરના એક પ્રદેશમાં રહેતી એમેઝોન સ્ત્રીઓની રાણીની કટિએખલા આણી. આ આ દૂર દેશનાં પરાક્રમનાં વર્ણનમાં ગ્રીક પૌરાણિકો અને કવિઓ હિરેકલીસ વિષેની અનેક આખ્યાયિકા દાખલ કરતા. ૧૦. યુરિયિયા નામના એક પશ્ચિમસમુદ્રમાંના કલ્પિત ટાપુમાં વસતા ગિરિઓનીસ નામના ત્રણ શરીરવાળા રાક્ષસના રાતા વૃષભો આપ્યા. આ વૃષભોના રક્ષક યુરિથિયન રાક્ષસ અને એર્મિસ નામનો એ માયાવાળો કૂતરો હતો. હિરેકલીસે આ ત્રણે રાક્ષસોને મારી એ વૃષભો આપ્યા. આ પરાક્રમ દરમિયાન તેણે અલ્કાટર સામુદ્રકુનિના હક્યુંદીસના સ્તંભો શોધ્યા, કેલ્ટ પ્રભ હત્યા કરી, સિગ્રિયાના રાજાનો પરાજય કર્યો, સુધમન નદીની પાળ બાધી, હત્યાદિ. ૧૧. પૃથ્વીને છેડે જઈ હેસ્પેરાઇડીસની વાડીઓમાંનાં સોનાનાં સેતુકવ આપ્યાં આ પરાક્રમનું વર્ણન પણ અનેક આખ્યાનોથી લરપૂર છે. ૧૨ પાતાલમાંથી સર્પરસ રાક્ષસને આપ્યો. આ પછી પણ તેણે અનેક પરાક્રમો કર્યા. આખરે તેને તેના પોતાના એક તીરનું ઝેર મોકલતાં યુસે તેને એલિમ્પસ ઉપર લઈ શીથો અને

એરતુ નિવારણ કરીને તથા અમર બનાવીને તેને હીરાની પુત્રી હીળી સાથે પરણાવ્યો. સ્વર્ગી શેઠણ પછી તે ગ્રીસમાં સ્થળે સ્થળે વીર તરીકે ખૂબવા લાગ્યો અને થોડા સમયમાં જ દેવની પદવીએ ધોર્યો.

હિરેન્નીસ અને લેઓમેડોનની આખ્યાયિકા માટે જુલો પાઞ્ચ પા (૧૧૬)

હિરેન્નાઇલી.

હિરેન્નીસના વંશજો હિરેન્નીસે રોડિયન રાજા ઇગ્નીમિથસને મદદ કરેલી તે ઉપરથી તેણે એને પોતાના રાજ્યનો તૃતીયાંશ આપ્યો હતો અને પિત્રોપોનીસસ દ્વીપકલ્પના બીજા ભાગે ઉપર હિરેન્નીસે જુદે જુદે વખતે પોતાના પરાક્રમે ઇરમિયાન પોતાનો હમ્ બેસાડ્યો હતો એટલે હિરેન્નીસના સ્વર્ગારોહણ પછી એ સર્વ પ્રદેશ જીતી તાગે નરવાતુ વર્ત્ય તેના વંશજોને માથે પડ્યું, અને તે બલવવામાં રોડિયન પ્રજાએ તેમને મદદ રી પ્રેમજે પિત્રોપોનીસસ ઉપર પાંચ ચઢાઇ કરી બીજામાં હિરેન્નીસનો જ્યેષ્ઠ પુત્ર હિલ્લસ પડ્યો તે પછી દશેઽ વર્ષે ઓક્ટોબ્રનોને ઇથિયપ્તમાં વર્ષેવેળા વિગ્રહ થયો ટ્રોયના ઘેરા પછી ત્રીપેક વર્ષે હિલ્લસના પુત્રે પાછી ચઢાઈ કરી બીજાં વીગ વર્ષ પછી હિલ્લસના પૌત્ર એરિસ્ટોમે સે ચોથી ચઢાઇ કરી પછી એ શીવ પેં એરિસ્ટો મેન્સના ટેમનસ, એરિસ્ટોડીમસ, અને કિસ્ફેન્ડીસ નામના ત્રણ પુત્રોએ પાછી પિત્રોપોનીસસ ઉપર ચઢાઈ કરી તેઓ નોષેકટસથી ઇરિયો ઓળંગી હીયોન બદરે હત્યા આ વખતે તેઓની સપૂર્ણ રત્નલ થઇ અને ટેમનસ આર્ગોસમાં, એરિસ્ટોડીમસના જોગિયા પુત્રો સુરીસ્થિનીસ અને પ્રોન્નીસ સ્પાર્ટામાં, અને કિસ્ફેન્ડીસ મેસ્સેનામાં રાજ્ય થયા યુરીસ્થિનીસના વંશજ તેના પુત્ર એગિસના નામ ઉપરથી એગિડ વંશના અને પ્રોન્નીસના વંશજ તેના પુત્ર યુરાઇપોનના નામ ઉપરથી યુરાઇપોનિડ વંશના કહેવાયા સ્પાર્ટામાં પ્રાચીન સમયથી બે રાજ્યો અને બે રાજવંશ હતા તેનું નરણ આ આખ્યાયિકા પ્રમાણે એરિસ્ટોડીમસને બે જોગિયા પુત્રો થયા એ હવ

આ કથામાં ઐતિહાસિક બનાવોનું વસ્તુઓ મિશ્રણ હોત જોઇએ એમ બધા વિદ્વાનો માને છે, અને પિત્રોપોનીસસ દ્વીપ ની રોડિયન પ્રજાએ રથી જીતેને તેઓ ગ્રીસના ઇતિહાસના સપૂર્ણ રીતે વિશ્વસનીય બનાવોમાનો સૌથી વધારે પ્રાચીન ગણે છે

અયુસ-ન્યૂપીટર

કોનોસ અને હીઆના અયુસ, પોસાઇડોન (નપચ્યૂન), હેડીસ (પ્લૂટો) એ ત્રણ પુત્રો અને હેફિસ્ટયા (વેરુસ) ડીમીટર (સીરીસ) અને હીરા (ન્યૂનો) એ ત્રણ પુત્રીઓ ગ્રીસ હી રાને પરણ્યા અને તેમને એરીસ (માર્સ) અને હીફીઝસ (વલ્કન) પુત્રો તથા હીમી (જુવેન્ટસ) નામની પુત્રી થયા વળી એને મેટિસથી એપીની (મિનર્વા) મેમિસથી મ્લુદેવોઓ અને દેવદેવોઓ, યુરિનોમીથી લાવણ્યદેવોઓ, ડીમીટરથી પર્સિફોની (પ્રોસર્પિના), નિમોસિનીથી ગાદેવીઓ, હીટોથી એપોલો અને આર્ટીમિસ (ડાયના), ડાયોનીથી બેફોલાઇલી (વીનસ) માઈયાથી હર્મીસ (મર્ક્યુરી) અને સેમેલીથી ડાયોનાઇસસ (બેકસ) એ પ્રમાણે સતાનો થયા ગ્રીસના દેવદેવોઓમાં મુખ્ય બાર હતા, અયુસ, પોસાઇડોન એપોલો, એરીસ હીફીઝસ હર્મીસ એ હ દેવ, અને હેફિસ્ટયા હીરા, એપીની, ડીમીટર, બેફોલાઇલી આર્ટીમિસ એ હ દેવીઓ તેમાં અયુસ સૌથી મોટા ગણાતો.

હોમર એને અમરો અને મર્ત્યોનો પિતા અમરોમાં ઉત્કૃષ્ટ અને શ્રેષ્ઠ સક્રિયાન, રાજ્યો નો રાજા, રાજસભાને સ્થાપનાર, કાયદોનો આદ્ય ઘડનાર, રાજ્ય અને કુટુંબનો પાલનદાર, ઝૂ નેહમારને, સોનદ તોડનારને, અને અતિથિધર્મ વીસરનારને સજા કરનાર, અન્યાય મળ્યો હોય તેનું વેર લેનાર, કરણીનો બદલો આપનાર માણસોના કૃત્યો અને કુ બો ઉપર નજર રાખનાર,

જવિધ્ય ભાખ્યાની શક્તિ આપનાર, નાનનીનાં આશુધ ધરનાર, અને તોફાન અને હંઝાવાન ઉત્પન્ન કરનાર હશે છે.

અયુસ અને તેના ભાઈઓએ ચિઠ્ઠી નાંખી ભાગ બંદે'આ ત્યારે પોસાઈડોનને દરિયાનું, હે-લીસને પાતાવનું, ઝીયમને અંતરિક્ષ અને સ્વર્ગનું, અને ત્રણે દેવાને પૃથ્વીનું રાજ્ય ભાગમાં આપ્યું.

અયુસના જન્મ વિષે, તે દેવાધિદેા કેમ થયો તે વિષે, તેણે સાઈક્યોપિસ અને નાઇગેન્ટિસને સુન્ન કયાં વિને, ઘઈતેનો અને ટાડીયગ માથેના તેના યુદ્ધ વિષે, ઉપર નખાવેલી અને બીજી અનેક દેવીઓ અને સ્ત્રીઓ સાથેના તેના વક્ષ અને સંસ્કાર વિષે, તેનાં પ્રાચીન મંદિરો વિષે, ઉત્પાદિ ગ્રીક ધર્મમાં અનેકાનેક કથાઓ હતી.

અયુસના ઓરિક્ષિપ્યાના મંદિરમાં એની ફીટિયમની નિર્મૈત્રી મૂર્તિનું આસન સીડર કાષ્ટનું હજી મૂર્તિનો અગરનો ભાગ અમનુસરો હતો અને ઉપરની મૂર્તિ દગદાર હાથીદાંત અને સોનાની હતી તથા જ્વાલીમયી શુ'ગારેથી હતી તેનો ચુકુ છનવા દારની આકૃતિનો હતો, તેના જમણા હાથમાં વિજયદેવીની હાથીદાંત અને સોનાની મૂર્તિ હતી, તેના રાખા હાથમાં અનેક ધાતુનો રાજદંડ હતો અને મથાળે નરુપિનીની આકૃતિ હતી, અને તેના સોનાના પતરાના વસ્ત્ર ઉપર પ્રાણીઓ, ફુલો અને તેમાં વિશેષે કમીને કમળોની આકૃતિઓ હતી આસનના દરેક પાયાને વિ-જયદેવીની ચાર મોટી અને છેક નીચે જે ન્હાની નાચની આકૃતિઓથી શોભીતો કરેલો હતો આસનના ચોક્કા ઉપર એપોલો, આર્ટીમિસ, અને નાયોબીની આકૃતિઓ તથા ડિરેક્ટ્રીસ અને એમેઝોનોના વિઝહમાથી દેખાવો હતા. આસનની પીડને મથાળે એક બાન્તુએ ઋતુદેવીઓ અને બીજી બાન્તુએ લાવણ્યદેવીઓ હતી મૂર્તિના પગ નીચેના બાજડમાં પાયાને બદલે ચાર સોનાના સિંહ હતા; અને તેના ચોક્કામાં થીસિયસ અને એમેઝોનોના વિઝહમાથી દેખાવો હતા. આસન તથા બાજડની નીચે મોટી ચાણી હતી તેની બાન્તુઓ ઉપર પણ અનેક દેવદેવીઓની આકૃતિઓ અને અનેક કથાઓના દેખાવો હતા સૌથી નીચેની દરસબંદી કાળા આરસની હતી. ફીટિયમે મૂર્તિની મુખચુદામાં સર્વત્ર સંપૂર્ણ વિજય પામેલી ઉત્કૃષ્ટ રક્તિ, દિવ્યજ્નપ્રેતિ, શાસ કતા, લાભ્યતા, શાન્તિ, અને પ્રસન્નતાની અપૂર્વ મિલાવટ સૂજ હતી કોઇના સવાવના જવાબમાં તેણે કહેલું કે તેને આ સર્વોત્તમ વિચાર ઇલિયડ ૨ પર૮-૩૦ એ લીટીઓ ઉપરથી મુકયો હતો એ લીટીઓના ઉચિત્તમ કવિ મિલ્ટનને અનુસાર નીચે પ્રમાણે છે —

Thus while God spake, ambrosial fragrance filled

All heaven, and in the blessed spirits elect

Sense of new joy ineffable diffused.

(Paradise Lost III 135-7.)

હીરા-જ્યૂનો.

દેવાધિદેવ અયુસની સ્ત્રી ગ્રી-લોકોની લગ્નની, પ્રસૂતિની, સંતાનની રક્ષિત્રી, કુદરતની દેવી. અયુસના મંદિરોમાં એની પણ પૂલ થતી અને એના સ્વતંત્ર મંદિરો પણ હતા, તેમાં મુખ્ય આ-જોસ આગળ હજી, જેમાં પોલિન્યોટસની નિર્મૈત્રી દેવીની સોના અને હાથીદાંતની અતિકાંચ મૂર્તિ હતી એ મૂર્તિના એક હાથમાં દાંડેય અને બીજા હાથમાં દંડ હતો, દંડને મથાળે કાચલ હતી; અને મૂર્તિને ચુકુટ પ્હેરાવેલા તથા ભુરખો પાળળ ઉવડાવીને નાખેલો હતો, અને પાસે મોર હતો આ મંદિરમાં પાંચ પાંચ વર્ષે હીરાદેવીનો મહોરસવ થતો ગ્રીસમાં બીજા જે ચાર સ્થલે પણ હીરાના પ્રાચીન અને સુપ્રસિદ્ધ મંદિરો હતા

એથીની-મિત્રતા.

મિત્રતા નામ રોમન છે: ગ્રીક નામ એથીની છે. ગ્રીક લોકોની લોકોત્તર ડાહ્યપણ અને લોકોત્તર શક્તિના યથાથોગ્ય સંમિશ્રણની દેવી. એથન્સની ઇજદેવી. યુગ્મની પુત્રી. એના જન્મ વિષે અનેક કથાઓ હતી, અને અનેક સ્થલો એની જન્મભૂમિ હોવાનો દાવો કરતાં. ડાહ્યપણની દેવી તરીકે તે સ્ત્રીઓના અને બીજા અનેક હુત્રરધંધાની દેવી ગણાતી; અનેક ચંદ્રો અને ચોમાસા તેણે શોધી આપેલા મનાતાં, અને ખેતીવાડીની અધિષ્ઠાત્રી તરીકે તેનો દર વર્ષે ઉત્સવ થતો. એ વેપારની પણ દેવી ગણાતી. શક્તિની દેવી તરીકે તેનું લગ્નમાં અને વિરોધે કરીને અનિવાર્ય દોષ યુક્તિ અને અગમચેનીથી ચલાવવી પડે એવી લગ્નમાં તેનું સ્મરણ થતું ઈલિથ્યડમાં તેને ગ્રીક સૈન્યનો પક્ષ લેનારી અને ઓડિસીમાં ધીર વીર ઓડિસિયસ (યુલિસિસ) ને દરેક પ્રસંગે મદદ કરનારી વર્ણવી છે. રથ અને ઝડાણની મૂલ યોજના પણ તેણીની શોધેથી મનાતી વળી રાષ્ટ્રની વૃદ્ધિ અને સ્થિતિ માટે શક્તિ તેમ જ ડાહ્યપણની એક સરખી અમલ હોવાથી તે રાષ્ટ્રસંસ્થાઓ અને સંસારસંસ્થાઓની યોજનારી અને પાળનારી તરીકે લગભગ દરેક ગ્રીક રાજ્યમાં પૂજાતી. રાજ્યનું ન્યાયનું અંગ ખાસ તેનું મનાતું એથન્સની તો તે ઇજદેવી જ હતી. જીતવૃક્ષ એથન્સમાં તેણીની બક્ષીસ મનાતું. એરિથોપેગસની અદાલત તેણીએ સ્થાપેલી ગણાતી. એથન્સમાં તેના પેનેથીનિયા, એપેદૂરિયા, અને બીજા અનેક ઉત્સવો થતા હતા.

ફીડિયસની નિર્મેણી એ દેવીની ત્રણ મૂર્તિઓ ગ્રીક શિલ્પકલાના ઉત્તમોત્તમ નમૂનાઓમાં પ્રસિદ્ધ છે. એ ત્રણે એથન્સમાં હતી: (૧) એકોપોલિસ ઉપરની સોના અને લાઘીદાતની અતિકાચ મૂર્તિ; (૨) એથી પણ મોટી અને મેરેથોનની લડાઈમાં મળેલાં દુશ્મનોનાં સજ્જાસમાધી નિર્મેણી ધાતુની મૂર્તિ; (૩) લેમ્નોસવાસીઓએ એથન્સમાં પ્રતિષ્ઠા કરેલી ન્હાની ધાતુની મૂર્તિ.

એથીનીનાં વસ્ત્રાસરણાદિમાં મુખ્ય:—(૧) ઉંચો અને અનેક આકૃતિઓથી શૃંગારેલો ટાપ; (૨) ઇલિસ એટલે છાતીના બખ્તર તરીકે ખેરેલું બકરાનું ચામડું, એના ઉપર મેદૂસાના નાગાદેશની આકૃતિઓ કઢારવામાં આવતી; (૩) ગોળ ઢાવ, જેમાં વચ્ચે મેદૂસાના મસ્તકની આકૃતિ કઢારવામાં આવતી; (૪) જીતવૃક્ષની ડાળ; (૫) પૂનડ પક્ષિ: અત્યંત વીરૂંટ દૃષ્ટિ એટલે ડાહ્યપણનો રૂપક; (૬) સર્પ: બાહ્યાકાર ફરી ફરીને એવો ને એવો કરવાની આંતર શક્તિનો અને બીજા શુભોના રૂપક; (૭) ફૂંકડો; (૮) લાલો; (૯) વિજયની દેવીની મૂર્તિ; ઈલાદિ.

એથીનીમાં જેમ શક્તિ અને ડાહ્યપણનું યોગ્ય સંમિશ્રણ મનાતું તેમ પુરુષત્વ અને સ્ત્રીત્વના ઉચ્ચ અંશ પણ તેનામાં એક સરખા વિશ્વમાન મનાતા એટલે ગ્રીક કલ્પનાએ તેણીને ડુમારિકા, અને પ્રેમના બાણથી ન વીંધાય એવી, ખાની હતી; ગ્રીક શિલ્પિઓ તેણીની આકૃતિ પણ પ્રોટ, બબ્બ, હદાર, પ્રાણ, અને મરદાની બાંધાની સીના જેવી કરતા.

ગ્રીમીટિર-સીરીસ.

પૃથ્વીની, ખેતીવાડીની, અને કુટુંબજીવનની દેવી તેણીને યુગ્મથી પસિફોની નામની પુત્રી થઈ, તેને તેણીને જાણ્યા વગર યુગ્મે હેડીસ પરણાવવા વચન આપ્યું; આ ઉપરથી પસિફોની કુલ વીણતી હતી ત્યાં હેડીસ પૃથ્વીનું પડ ફાટી ઉપર આવી તેણીને પોતાની સાથે પાતાલમાં ખેંચા ગયો. પુત્રીના નિઃશ્વાસો સાંભળી ગ્રીમીટિર તેણીને શોધવા નીકળી. દશમે દિવસે હિફીએ તેણીને પત્તા આપ્યો એટલે તેણીએ યુગ્મને બહુ લીનવ્યા પણ તેણે ગણકાર્યું નહોતું ત્યારે ગ્રીમીટિર એલિમ્પસ તરફ પૃથ્વી ઉપર જ એટિલામાં ઈલ્યુસિસ ગામમાં આવી, વસી, તેણીના દોષ અને શોકને લીધે પૃથ્વીમાં પાક થવો બંધ થયો, એટલે યુગ્મે અને બધા દેવોએ તેને મનાવવા માંડી. તેણીએ કહ્યું, મને મરદારી પુત્રીને પાછી મેળવે. યુગ્મે દર્મીસને પાતાલમાં, મોકલ્યો. હેડીસે પસિફોનીને દાઉમનું એક બી ખવડાવ્યું અને પછી તેને દર્મીસ સાથે પૃથ્વી ઉપર આવવા લીધી.

માદકરી મળ્યાં ત્યારથી પૃથ્વીમાં પાછાં અન્નફલ પાકવા માંડ્યાં, પણ પર્સિફોનીએ પાતાલમાં ખાધેલું એટલે ત્યારથી તેણીને વર્ષના ચાર ચાર માસ ત્યાં જઈને ઢેરીસ પાસે રહેવું પડ્યું.

ઇલ્યૂસીનિયન ઉત્સવોની યુક્તમંજિની ક્રિયામાં આ ગુંદર કથાનું નિરૂપણ થતું, અને તેના રહસ્યનું વિવરણ કરનારા પર્સિફોનીના પાતાલગમનને, વાવેલું બી ધરનીમાં સમાય છે અને તેને પાકતાં એક ઋતુ લાગે છે એ કુદરતી નિયમના રૂપક તરીકે સમન્વયતા. વળી તેઓ એ કથામાં સમાને દેનાવતાં આત્માના પાતાલગમનનો અને તેના પુનર્જન્મનો અર્થ પણ આરોપતા.

એપોલો.

સૂર્ય. સંવત્સરનો અને મહિનાઓનો દેવ. પ્રકાશનો દેવ, અંધકારનો શત્રુ. મરદીઓ મોકલનાર અને ટાળનાર. ભવિષ્યદષ્ટિ આપનાર, ઝયુસનો પ્રતિનિધિ.

સવિતા. વૃદ્ધિનો દેવ. રાજ્યો અને સંસ્થાઓનો સ્થાપનાર. મરદાની સૌંદર્ય અને જીવાનીનો દેવ. સંતોષ, કાબ્ય, અને કલાઓનો દેવ. ગ્રીક લોકો પ્રાર્થનામાં અને રોમનમાં “ પિતા ઝયુસ અને એપીની અને એપોલો ” (ઇલિય ડર. ૩૭૧) એ ત્રણે સાથે સંભારતા. પાપીઓ પ્રાયશ્ચિત્ત કરી એની કૃપાથી શુચિ થતા.

એપોલોની ભક્તિ ગ્રીસમાં સર્વત્ર હતી પણ રોમિયનોનો એ ઈષ્ટદેવ હતો. સાઇક્લેડિસ ધર્મ-ઓમાંનો સૌથી ન્દાનો ડીલોસ એની જન્મભૂમિ ગણાતો અને ત્યાં એના ડીલિયા નામના મોટા ઉત્સવો થતા. એના જન્મ વિષેની એક લૌકિક કથા વિષે જુલો પિલોપિડસ પા. ૧૫૮.

ડેલ્ફી-દેવપૃચ્છા-ખીજાં દેવપૃચ્છાનાં સ્થલો.

(ગ્રીક ઓરેકલો.)

ગ્રીક પ્રભાની વસ્તીવાળા દેશોમાં અનેક સ્થલે જુદા જુદા દેવોનાં મંદિરોમાં દેવપૃચ્છા થતી અને તેના જવાબો મળતા. બધાં ઓરેકલોના ચાર મુખ્ય વિભાગ પાડી શકાય; (૧) રાષ્ટ્રો-ચ્ચારથી જવાબ આપનારાં ઓરેકલો; (૨) સંદ્ધાઓ વડે જવાબ આપનારાં ઓરેકલો; (૩) સ્વપ્નો વડે જવાબ આપનારાં ઓરેકલો; (૪) પ્રેતો દ્વારા જવાબ આપનારાં ઓરેકલો.

ખેડેલા વર્ગનાં ઓરેકલો એપોલો દેવના હતાં. તેમાં પૂલરી (કે પૂલરણ) અમુક ઝરાત્ર પાણી પીને અગર અમુક સ્થલમાંથી નીકળતી હવાનો ન્યાસ લઇને તેથી થતા કન્નાઈ દરમિયાન રાષ્ટ્રોચ્ચાર કરતો (કરતી) અને એ રાષ્ટ્રોમાંથી પૂલરીઓ બંધબેસતો જવાબ તારવતા. આવાં ઓરેકલો ડેલ્ફી, આર્ગોસ, માઇલીટસ અને બીજે ઘણે સ્થલે હતાં તેમાં સૌથી વધારે પ્રસિદ્ધ અને માનનીય ડેલ્ફીનું હતું. તેનું મૂળ નામ પાઇથો હતું. તેથી પૂલરણ પાઇથિયન કહેવાતી. મંદિર માનનીય ડેલ્ફીનું હતું. તેનું મૂળ નામ પાઇથો હતું. તેથી પૂલરણ પાઇથિયન કહેવાતી. મંદિરમાં એક સ્થલે જમીનમાં ફાટ હતી તેમાંથી ઠંડી હવા ઉપર આવ્યાં કરતી હતી. આ ફાટ, જમર લાકડાનો પણ સોને રસેલો એક જાણે ત્રિપાદ હતો; તેની ઉપર એક ગોળ બેઠક મુકેલી હતી. મંદિરમાં એક ઝરો પણ વહેતો હતો. પાઇથિયન નાહી પવિત્ર થઈ આ ઝરાત્ર પાણી પીતી. મંદિરમાંના પ્રાચીન લોરલ જાતના ઝાડનું ફલ ખાતી અને ત્રિપાદ ઉપર બેસતી, પાસે ફૂલ એક પૂલરી રહેતો અને પાઇથિયન જે રાષ્ટ્રો જોલતી તે ઉપરથી પૂરેલા સવાલનો જવાબ એ તારવતો.

ખીજા વર્ગના ઓરેકલોમાં સૌથી વધારે માનનીય એપાઈરિસ પ્રાંતમાંના ડોરોના આગળનું ઝયુસનું ઓરેકલ હતું. અહીંનાં પ્રાચીન એક વૃક્ષનાં પાંદડાઓમાં પવનથી થતા અવાજે ઉપરથી અથવા ચિહ્નિઓ નાંખીને જવાબ મેળવતા. વળી અહીં લોડાની એક ન્દાની મૂર્તિ હતી તેના હાથમાં ત્રણ દોરીની એક ચાબુક મુકેલી રહેતી, અને એ દોરીઓને છેડે લોડાની ગુંડીઓ હતી તે એક લોડાના પાત્રને અડકતી. પવનથી ચાબુક હાલતાં ગુંડીઓ લોડાના પાત્રમાં ખખડતી અને

એ સ્વામીને ઉપરથી પણ જવાબ તારવવામાં આવતો. એકિસ પ્રાંતમાં એવિમ્પિયામાંના જ્યુસના મંદિરમાં ઉપહાર કરેલાં પ્રાણીઓનાં આંતરડા વગેરે ઉપરથી પણ જવાબ દેવામાં આવતા. ઇન્જિ-
નના એમન દેવને શીક લોકો પોતાનો જ્યુસ દેવ જ ગણતા અને તેનું પ્રસિદ્ધ એરેક્ય પણ
પૂજવા સ્થાપના સંજ્ઞાઓ વડે જવાબ આપવું

ત્રીજા વર્ષના એરેક્યો વૈદ્યેવ એન્કલીપિયસનાં મંદિરોનાં હતાં અને તેમાં રોગી માણસો
પોતાનો રોગ કેમ ન્ય એ મટે પૂછા કરતા તથા ત્યા તેમને સ્વપ્ન આવતું તે ઉપરથી પૂછરી
રોગનો ઉપાય બતાવતા

ચોથા વર્ષના એરેક્યો જ્યાં જ્યાં ડીમીટર અને પાર્થેનોનીનાં મંદિરો હતાં અને હલ્યુસી-
નિયાની શુભમંત્રિ માણતી ત્યા ત્યા એથે જે જે મંથર પાતાવમાં ઉતરવાનું દાર હતું એમ મ-
નાવ ત્યા ત્યા હતા.

દ્વિરોટોસના ઇતિહાસમાં એરેક્યોના અનેક જવાબો આપેલા છે

આર્ટીમિસ-ડાયના.

ડાયના નામ રોમન છે ગ્રીક નામ આર્ટીમિસ છે એપોલો દેવની નેત્રીયા બહેન. ગ્રીક લોકો એ
દેવીને એપોલોના અને પેનના શુભો તેમનાથી ઉતરતા દરજ્જામાં અર્પતા. તે ચંદ્રની, નદીઓની,
જંગલોની, અને જંગલી પ્રાણીઓની દેવી હતી અને શિકારનો તેને શોખ હતો તેણીના ઉત્સવો
અનેક સ્થળે થતા લેગનિયા પ્રાંતમાં એ ઉત્સવો વખતે ફિરોસે પોતે લોટીલુવાણુ થઈ નય ત્યાં
સુધી ફટકા મરાવતા, કેમકે એ લોટીનો ઉપહાર તેણીને પ્રિય મનાતો. એના આર્ટીમિસિયમ
પાસેના દેવળ માટે જુલો એમિસ્ટોપિયસનું ચરિત્ર

એફ્રોડીટી-વીનસ.

સે હૈય, પ્રેમ, અને વૃદ્ધિની દેવી એ જ્યુસ અને ડાયોનીની પુત્રી કે સમુદ્રકેનમાંથી પોતાની
મેળે ઉત્પન્ન થયેલી મનાતી હતી. પેરિસે તેને ખુનસુરતીનું ઇનામ આપેલું તે ઉપરથી ગ્રીકટ્રોજન
વિષદમાં એ ટ્રોજનોના પક્ષમાં રલી હતી, ગ્રીક લોકોની એફ્રોડીટીની ભક્તિનાં મૂલ્ય, એલિયોનની
મેસિટ દેવી, એસીરિયાની હટર દેવી, ફિનીશિયાની આસ્ટર્ટી દેવી વગેરેની ભક્તિમાં છે એ
ભક્તિઓમાં એ દેવીએ ત્રીજાની દેવી ગણાતી હતી અને વામમાર્ગ તરફ વિરોધ વચણુ હવ
ગ્રીસમાં પણ એફ્રોડીટીની ભક્તિમાં ફેરલેક વામમાર્ગ હતો ધીમે ધીમે એક દેવીમાંથી એ થઈ
અને એફ્રોડીટી પુરેનિયા એ આકાસ, ચંદ્ર, તારા અને સમુદ્રની રાણી ગણાઈ. આ દેવીનું વાદન
હસ કે ગાયનો કે જોગ્ય હવ એફ્રોડીટી પેન્ડીએસ અધિભામી કામવાસનાની દેવી અને વેશ્યા-
ઓની હકદેવી થઈ એફ્રોડીટીની પ્રતિમાઓમાં ' માઈગ્રોની વીનસ ', ' પ્રિમિટિલિસની વીનસ '
અને કોઈ અજ્ઞાન શિક્ષિપત્રી ગયેલી ' વીનસડી મેડીમી ' એ નામે જોગખાણેલી તણુ પસિદ્ધ છે.
પેલો પેરિસમાં છે તે ખરિત છે, ખીજી ગુનિયમાં અને ત્રીજી ફોએન્સમાં છે

એરીમ-માર્સ.

જ્યુસ અને હીરાનો કે એન્ગી હીરાનો પુત્ર અને મુદ્દનો દેવ હોમરમાં અને તોફાન અને
કાપાતપીમા મગ્ન રહેતો અને આજ એકને તો કાઢે તેના શત્રુને મદદ નેતો વર્જીઓ છે ઇલિ-
થડમાં એને ગ્રીકોને મદદ આપવાનું વચન આપ્યા પછી પણ ટ્રોજનોને મદદ આપતો નજાનો
છે બલમાં હોનર તેને વાંસાર નેથીનિથી ઉતરતો અને દારનો વર્ણવે છે એ સોદૃશ્યની દેવી
એફ્રોડીટી (વીનસ) નો પતિ અને હામોનિશા (સુષવાદિના) દેવીનો પિતા છે પ્રેમનો દેવ હીરોસ
પણ એ દૃષ્ટિનો પુત્ર મનાય છે એવન્સ ઉપર પ્રાચીન કાળમાં ચંદ્ર આનેલી એમેઝોન નામે

પ્રસિદ્ધ વીરાગનાઓ પણ એરીસથી જ ઉત્પન્ન થયેલી મનાય છે એનાં જ્ઞાના બાવલાઓ અને વિગ્રેમાં એને બરપુવાન કસાયેલા બવિષ્ઠ બાધાના, સ પૂર્ણ જખ્તર સજેલા, દારીવાણ સિપાઈ જેવો સિન્ધે છે ફીડિયસે તેમ જ બાવલુ નિમ્નુ તેમાં તેને દારૂ વચરના, નમ્ર, ખુબસુરત બલવાન યુવાન જેવો કદબી મરદાની ખીલતી જુવાનીનો આદર્શ બતાવે.

હાયોનાઇસસ-બેક્કસ.

હયુસનો રોમિલિ નામે એક યેબન સ્ત્રીને પેટ ઉત્પન્ન થયેલો પુત્ર રોમિલિએ એક વખત પેતાના આશકને તેના દેવો પોશાકમાં સન્ન થયેલો જોવાની ઇચ્છા પ્રદર્શિત કરી, તે પરથી હયુસે વિદ્યુતના આયુધ સાથે તેને દર્શન દીધા પન્ તે પ્રમંસ રોમિલિ સહી ન શકી અને ત્યા જ શ્વેતુવશ થઈ, અને હાયોનાઇસસ નખાયો થયો. આપો સિયાળો તે નિદ્રામાં જાગે છે અને ન-સંતમા તે નવૃત્ત ધાય છે તે પ્રસંગે સ્ત્રીએ ઉત્સવ પાળી, મૂળ વનસ્પતિ અને કૃષાગમના દેવ તરીકે તેની પૂજ થતી અને તેમાંથી પછી તે દ્રાક્ષ અને મદ્રના દેવ તરીકે સ્થપાયો. એની પૂજા અને ઉત્સવોમાં ઈમીટરની રહસ્યમંત્રિની માફક મૃત્યુ પછી પણ આત્મા જીવતો હોય અને પુનર્જન્મ છે એના હસારા હતા દ્રાક્ષવૃક્ષો એટિકામાં દાખલ થઈ તેની સાથે હાયોનાઇસસ ભક્તિ પણ આવી અને એ દેવના પાર્થક ઉત્સવોને લગતા ગાનતાનમાંથી ધીમે ધીમે એવન્સના અગર નાટ્ય કવિઓની કર્ણારસપ્રાધાન્ય કૃતિઓનો ઉદ્ભવ થયો.

હર્મિસ-મર્ક્યુરિ

હયુસ અને એલ્ડસ-પુત્રી માયાનો પુત્ર ઇપિથડમાં એને હુચ્ચો, ચોર, અને દગાબાજ કહેા છે હાયબાની હાવમાં એણે કેટલાક તાર બાધીને વીણા જેવું વાદિત સૂન્યુ દેવાના દૃત તરીકે એ દૂતોનો, સમયસૂચકતાનો, મિલનસારપણાનો, વફૂત્વસાક્ષિનો અને માણસોમાં લોકપ્રિય થવાય એ બધી કલાઓનો દેવ હતો. એની હુચ્ચાઈ અને દગાબાજીમાં પણ આતુર્ય માવમ પડત તે હયુસનો સારથી અને સાક્ષી હતો. વિદ્વાનો એના વિષેની બધી વાતો ઉપરથી મૂન એ વેદમાના મરુત જેવો જેવો કે હયુસે પ્રેરેલા સદ્બાગ્યના દેવ જેવો હશે એણે અનુમાન કરે છે.

કસરતશાલા અને ખીલતી જુવાનીના ઈષ્ટદેવ તરીકે ઓમ નગરોમાં દરેક જાહેર મંદાનમાં, બાજરો વગેરે જાહેર સ્થળોમાં, ચોકચૌકામાં, અને લગભગ રોરીએ રોરીએ એની પ્રતિમાઓ હતી, તે રોક અને નીચેના ભાગમાં માત્ર સ્તંભ એવી જ હતી સિસિલિયન પદ્ધતિની તૈયારીએ એ-યન્સમાં આઠી રહી હતી તે અરસામાં એક સત્તમાં એવન્સમાંની આવી એક સિસાય બધી પ્રતિ-માઓને મધ બદમાસ ટાળીએ ખરિત કર્યાની વાત પૂછાઈના નિકિઅસના ચરિતમાં છે આવી એક હર્મિસ-સ્તંભ બ્રિટિશ મ્યુઝિયમમાં છે.

રૂલ્ડસ.

લક્ષ્મીનો દેવ એ પેતાની બહીસો કેવલ સારા માણસોને ન આપે પણ સારા અને નરસા બન્નેનો ભેદ ગણ્યા વગર આપે તે માટે હીથરો તેને આધળો ગ્યો એવન્સમાં તે આઈરીની સુવેદ-નાતિની દેવીનો પુત્ર મનાતો હતો.

ઓર્ફ્યુસ

હોમર ખેડા પણ ગ્રીક ભાષામાં કવિતા હતી તેમાંની ધણીખરીનો વિષય દેવસ્તવનનો હતો આ સ્તવનોના આદિકવિ તરીકે ઓર્ફ્યુસ ઇ પૂ તેરમાં શેડમાં થઈ ગયેલો મનાતો હતો એના વિષે એની કથા હતી કે તે ગ્રેસલસી હતો અને આર્ગો બહાલના વીરો સાથે 'સોનેરી જન' મેળવવાની તેમની સફરમાં સામેલ હતો એપોરો દેવે એને એક 'લાઈસ' (માન બીણા) ભેટ

આપી તેના મનોહર સન્નિવૃત્તિ એ જડ ચેતન સર્વ વસ્તુઓ પામે પોતાનું ધાર્યું જાતી સમ્પત્તિ
 જોવિમ્પસ પર્વતના ઝાટ અને ખડો પહોં એવું વાદિત સામગ્ર્યના એની પાછળ પાછળ જતા
 તેની સ્ત્રી યુરાઈડિઝી એક દાસીની દુહી વર્તિત અને જોવિટના જોવામાં તેણીનું મોત સંપન્ન
 થી થયેલું વર્ણવ્યું છે. જોવિમ્પસ તેની પાછળ દેડીસ (યી પાતાલ) ના ઉતર્યા અને તેના જાનથી
 સર્વ પાતાલવાસીઓની પીડા જતી ગઈ એટલું જ નહીં પણ પાતાલના દેવે તેને યુરાઈડિઝીને
 પાછી સોંપી, પણ એથી સારતે તે જોવિમ્પસની પાછળ પાછળ જાય અને દેડીસની સીમા જો-
 જગતા સુધી તેણે પાછળ આવતી યુરાઈડિઝીને જોવી નહીં જોવિમ્પસે આખે રત્ને મન વશ રાખ્યું
 પણ છેક સીમા ઉપર એનાથી પાલુ કે વીને જોવાઈ ગયું એટલે યુરાઈડિઝી એન્દમ પાછી દેડીસમાં
 પડી આપી જોવિમ્પસ જન્મત થઈ ગયા અને બધી સ્ત્રીઓનો તિરસ્કાર રવા લાગ્યો એટલે ક્રેસની
 બેકસબક્ષ સ્ત્રીઓએ તેને મારી નાખી તેના સરીંગના બધા અંગ નોખા પાડી ન્યા ત્યા વેરી
 નાખ્યા જ્ઞાદેવીઓએ તે સલામથી એ પા. ૧ જોવિમ્પસ પર્વતની તળેટીમાં દેનાવ્યા પણ
 એવું મસ્તક દરિયામાં પડ્યું હતું ત્યાંથી કેરેમોસ યાપને ડિ નીમ્પ્યુ અને ત્યાં જિન્દિસ્સામાં
 તેની દફનક્રિયા થઈ

જિન્દિસ્સા સીસની સૌથી ખેડા નૈયા ટર્પેન્ડરની જન્મભૂમિ હતી અને લાયરનું વાદિત પ્ર
 થમ લેસ્થોસમાં હતું પણ યશુ હતું એપોરો અને જ્ઞાદેવીઓની ભક્તિમાંથી સીસમાં સ્થિત કુદબોધ
 હતું વળી બેન્સનમિનીઓએ જોવિમ્પસને મારી નાખ્યો એ જ્યાંમાં વિષયવાસનાના દેવ બેકસ
 અને ચેતન્યસમિતા દેવ એપોરો વચ્ચે વિરોધનું નિરૂપણ છે. દેડીસ વગેરે સીસના પ્રથમ ફિલ
 સુદાના સમય પૂર્વે જોવિમ્પસની પ્રસન્નતાના નેહ પ્રસરવા માંડ્યા હતા. પ્રસન્નતાના જોવામાં
 સૌથી ખેડા હતા એટલે જોવિમ્પસને સર્વ પ્રસન્નતાનો સ્થાપનાર ગણવામાં આવતો, બધી પ્રસન્નતા
 સ્થિતપ્રધાન્ય હતી તેથી પણ આ થા નાહી હોય જોઈ પ્રસન્નતાની ગમીઠિર પસંદગીનીની પ્રસ
 ભક્તિને મળતી આવતી અને વર્તમાનમાં તથા કવિઓ જેમાં પણ આત્માના અમરત્વનો બોધ
 પ્રત્યક્ષ કરતા તથા બીજાઓને સમજાવતા બેન્સનમિમાં નમન નામગ્રાન અને પાન વર્તી રહેતા
 હ્યારે જોઈ પ્રસન્નતાના વિષયવાસનાના ત્યાગનો બાવ પ્રવાન હતો. એ જાતોના પ્રતિનિધ
 તેમને જનમ ત્યાંની સાધુના જેવા બનાવી દેતા પણ મીઠા સુહિના અતિ સર્વવ વર્તમાન
 ના વલણને સખ્ત દ્રિયનિમગ્ન અને પછપણ જાતના સ પૂર્વ ત્યાંના પ્રવર્તમા અત્યાચાર લાયકો
 એટલે પાદધેગારિયન પ્રસન્ન થ કે જોઈને ભક્તિમુદ્રમાં મુખ્યત્વે કરીને ઘોરા શિષ્ટ લોચ જ
 બળતા, અને તેઓ સામાન્ય થીક સમુદાયમાં તરી આવતા

કલાદેવીઓ.

૧ કલિઓપી-રુમ્બાવની દેવી ૨. દ્યોમિ-નિદ્રાસની દેવી ૩. યુર્પા-સન્નિવૃત્તિની દેવી
 ૪. ક્રેથોમિની-સ્વપ્ન નાટ ની દેવી ૫. રાઈસ્ટો-સ્વપ્ન અને સન્નિવૃત્તિની દેવી ૬. હર્દો-શુભાસી
 કાવ્યની દેવી ૭. પોલિમિયા-સ્નેહકાવ્યની દેવી ૮. યુનિયા-ખગોળ સાસની દેવી ૯. થલિયા-
 દાસ્તારની દેવી

હથિયડ અને એલિટીમાં દેવોના નામ નથી કે તેઓ નવ દની એમ પણ લખ્યું નથી
 દોમર કલાદેવીઓને માત્ર જોવિમ્પસમાં રહેનારી કવો આનગ મુત્વસની જ કરનારી અને કાવ્યો
 આનારી તથા કવિઓની મુનિ અને પ્રતિતા બનુ જ કરનારી અને તેમને દિવ્યશક્તિ આપી બ
 વિષ્ણુ દેવાનારી વર્તે છે

આ દેવીઓની ભક્તિ નજ પ્રસન્નતા એ કિમ્પત, દેહિ ૧, અને પાર્નાસસ પર્વતો આનગ ક
 રુમ્બા બીજાદિવામાં અને ત્યાંથી ધીમે ધીમે આખા સીસમાં પ્રસરી દોષ એમ જણાય છે એ
 અને પાછી, રૂપ, કે મધના જ ઉપદોષો અપીટા.

૨ ઓલિમ્પિક ઉત્સવો અને રમતો.

ગ્રીસ દેશના એલિસ વિભાગમાં પીઝા ગામથી પશ્ચિમે આસારે (૩૦૦ સ્ટેડિયા=૩૦૦×૧૬૪ વાર=૫૮૨૦૦ વાર=) તેત્રીસ માર્ગ દૂર એક નદાની નદી આફિયસ નદીમાં મળે છે એ સંગમ આગળ નદાના મેદાનમાં દેવાધિદેવ ઝથુસની કુળવાળું ઓલિમ્પિક નામનું સ્થલ હતું કુળમાં ઝથુસનું મોટું મંદિર હતું અહીં ઘણા પ્રાચીનકાળથી કદંક કાંતિ પછીની પૂર્ણિમાને દિવસે ચાર ચાર વર્ષે એક વાર મોટા ઉત્સવ પળતો તેમાં ગ્રીક રાજ્યો તરફથી એવચીઓ આવી દેવાને ઉપહારો ધરતા અને રમતો ચલી આ ઉત્સવ વધીને એકાદશીથી પૂર્ણિમા સુધીના પાંચ દિવસ પળાવા લાગ્યો તેમાં હલ્લરો ગ્રીક આવતા અને મોટા મેળો થઈ રહેતો.

ઉત્સવના માસમાં ગ્રીક રાજ્યો લડાઈદંડ બંધ પાડતા આ નિયમ પ્રથમ આઈલીટસે દાખલ કર્યો તે એલિસનો રાજા હતો તેના સમય રિયે મતભેદ છે, પણ તે ઇ. પૂ. આઠમા સૈકામાં થઈ ગયો એમ જણાય છે.

ઓલિમ્પિક રમતોમાં ગ્રીક લોકોના મલ્લો જ ઉતરી શકતા શુદ્ધામેને કે બેરોને ત્યાં આવવાની પણ છૂટ ન હતી રમતો અને શરતોની સખ્યા ધીમે ધીમે વધારવામાં આવી હતી. ઇ. પૂ. ૭૭૬ ના ઉત્સવથી ઓલિમ્પિકસાંદ એટલે “ ઓલિમ્પિક ચતુષ્ટય ” ની ગણના શરૂ થાય છે ત્યાંથી માંડીને ખેલા તેર ઉત્સવોમાં માત્ર એક દોડવાની શરત કરવામાં આવી હતી. ચોદમ્માં ઉત્સવથી દોડવાની બે શરતો થવા લાગી, તેમાં નવી શરતનો પટ નક્કી કરતા બમણા લાભો હતા તે પછી વધારે વધારે લાભો પડતી શરતો ઉમેરાતી ગઈ અદ્યારમાં ઉત્સવથી (ઇ. પૂ. ૭૦૮ થી) કુસ્તીઓ અને “ પેન્થેગોન ” દાખલ કરવામાં આવ્યા “ પેન્થેગોન ” એટલે વ્યાયામ પથક, તેમાં કૂદવું, દોડવું, ચક્ર ફેંચવું, ભાગો ફેંચવો, અને કુસ્તી કરવી, એ પાંચ ક્રિયા અનુક્રમમાં કરવાની હતી મુકાબાળ પ્રથમ ત્રેવીસમાં ઉત્સવમાં થઈ આ હરીફાઈ માટે ગ્રીક મલ્લો આમડાના પત્ન પહેરતા, તેમાં શીરાના અને લોડાના પટા અને ખીવા જડવામાં આવતા હતા ચાર ઘોડાના ચળની શરતો પચ્ચીસમાં ઉત્સવથી (ઇ. પૂ. ૬૮૦ થી) શરૂ થઈ “ પેન્થેસિયમ ” નામનું મલ્લ ચુદ્ધ અને ઘોડસવારોની શરત તેત્રીસમાં ઉત્સવથી થવા માડયા બે ઘોડાના ચળની શરત પ્રથમ—ત્રાણુમાં ઉત્સવમાં થઈ.

આ રમતો અને શરતોમાંની કોઈમાં એક વાર પણ બે પ્રથમ પદ મેળવતો તેની આખી ગ્રીક દુનિયામાં મોટી નામના થઈ જતી તે પોતાનું જીવન સાર્યક થયું ગણતો અને તેનું નગર તેને અને તેના વંશજોને અનેક માન અને હક્ક આપતું, તેના બાવલાઓ નિર્માતા, અને તેના પરાક્રમની કરિતાઓ રચાની છતીને તે પાછો આવતો ત્યારે તેના નગરવાસીઓ તેના માનમાં કિલ્લો તોડી તેમાં એક નવો દરવાજો મુકતા, અને એ રસ્તે તે મોટી ધામધુમથી નગરમાં દાખલ થતો.

ઉત્સવ દરમિયાન મળતી ગ્રીક મેદનીમાં શિક્ષિયો, ચિત્રકારો, કવિઓ, નાટકકારો, મધુકર્તાઓ, વખ્તાઓ વગેરે પણ જતા, અને પોતાપોતાની કૃતિઓ પ્રસિદ્ધિમાં મુખ્યા મથતા આથી સાહિત્ય અને કલાને ઘણું ઉત્તેજન મળતું એટલું જ નહીં પણ એક કૃતિઓના એક સાથે થઈ શક્તા અવલોકનથી સજ્ઞા અને ભોમ્ના બન્નેના આદર્શ પ્રેમ અને વિશુદ્ધ બનતા, ગ્રીક સંસ્કૃતિ અને ગ્રીક પ્રજાનું એકજ જીવનવામાં પણ આ ઉત્સવોના મેળા કારણભૂત હતા.

પ્રાચીન ગ્રીસના ધાર્મિક ઉત્સવોમાં સર્વત્ર ઓલિમ્પિક રમતોના જેવી રમતો થતી અને તેમાંના કેટલાક ઉત્સવો ઓલિમ્પિક ઉત્સવોના જેટલા જ પ્રસિદ્ધ અને સર્વમાન્ય હતા એવા કે—

૧. પાઠ્યિક ઉત્સવોઃ ફોરિસ પ્રાંતમાં ફીસા આગળઃ એપોલો દેવતાઃ દરેક ઓલિમ્પિક ઉત્સવને આગલે વર્ષેઃ ડેલ્ફીની દેવવાણીની ખ્યાતિને લીધે ખાસીન કાલથી પ્રખ્યાત.

૨. ફોરિનિયન અથવા ઇસ્થમિયન ઉત્સવોઃ ઇસ્થમસના પ્રદેશમાંઃ પોસાઇડોન દેવતા.

૩. નીમિયન ઉત્સવોઃ આર્ગોસ આગળઃ ઝયુસ દેવતા.

એથન્સમાં દર વર્ષે સાત ઉત્સવ પળાતા હતા; તેમાં સૌથી મોટા ત્રણ હતાઃ ૧ પેન-એથી-નિઆ એટલે એથન્સનગરની અધિષ્ઠાત્રી દેવી એથીનાનો ઉત્સવ, જુલાઈ માસમાં; ઇલ્યુસીનિઆ, ડીમીસ્ટર દેવી અને તેની પુત્રી પર્સિફોનનો ઉત્સવ, સપ્ટેમ્બર માસમાં; ૩. ડાયોનીસિયા, ડાયોનીસસ દેવે જેકસ દેવનો ઉત્સવ માર્ચ માસમાં.

૩. ગ્રીક નાણું.

૧ ઓબોલ=૧ ડ્રામ, ૧૦૦ ડ્રામ=૧ માર્ઘના, ૧૦ માર્ઘના=૧ ટેલન્ટ.

ગ્રીસમાં મુખ્યત્વે કરીને જે ભતનાં ચલણ હતાંઃ પિલોપોનીસસ દ્વીપકલ્પમાં 'ઇનિઇનાના સિક્કા' આવતાં હતા; એથન્સ, તેનાં સંસ્થાનો, અને ઇજીઅન સમુદ્રના ટાપુઓ વગેરે સ્થલે "યૂબિયાના સિક્કા" ચાલતા હતા. યૂબિયાનો સિક્કો ઇજીનાના સિક્કોનો આશરે $\frac{1}{2}$ હતો. સિક્કા મહાખસા રૂપાના ન હતા. યૂબિયાના ચલણનો એક ટેલન્ટ યાવ એટલા સિક્કાઓમાં ઇમેજ મુજબ ફૂરિલિંગ સિક્કા પાડી રાકાય એટલું રૂપું હતું. એટલે એક યૂબિયન ટેલન્ટ=પૌંડ ૨૩૫-૧૫-૦; એક માઇના=૭૮ $\frac{1}{2}$ શિલિંગ=૩. ૫૬; એક ડ્રામ=પોલો શિલિંગ=૧૧ આના; એક ઓબોલ=દોઢ આનો.

૪. ગ્રીક કાલગણના.

ગ્રીક લોકો દિવસ-રૂઝોદયથી નહીં પણ સૂર્યાસ્તથી આરંભતા. દિવસના અને રાતના ત્રણ વિભાગોનાં જુદાં નામ હતાં. લશ્કરી છાત્રાળીઓમાં રાતના પાંચ વિભાગ ગણાતા. તેમના મહિના ચાંદ્ર હતા, અને તેઓ એક ચાંદ્રમાસ રહ્યા દિવસનો ગણતા; એટલે એક માસ ૨૬ તિથિનો અને તે પછીનો ૩૦ તિથિનો એમ ગણતા. આ પ્રમાણે બાર માસના ૩૫૪ દિવસ, યતા એટલે આ ચાંદ્ર વર્ષમાં અને દરેક સૌર વર્ષના સમયમાં પ્રતિ વર્ષે અગિયાર બાર દિવસનો ફેર પડતો. તે માટે એથન્સમાં એવી વ્યવસ્થા રાખી હતી કે આઠ વર્ષના અવસરમાં દર ત્રીજે, પાંચમે, અને આઠમે વર્ષે એક ગ્રીસ દિવસનો "અધિકમાસ" ઉમેરાતો. આમ કરતાં પણ મહિનાની ખેલ તિથિ પકવાના ચાંદ્રને દિવસે ન આવતી એટલે દર સોળ વર્ષના અવસરમાં ત્રણ "અધિકતિથિ" ઉમેરાતી. ગ્રીક વર્ષે ઈર્સકાંતિથી રાત્ર ચંદ્ર.

ઇ. પૂ. ૭૭૬ ના જુલાઈ માસમાં જે ઓલિમ્પિક ઉત્સવ પળાયો તેની અને તે પછીના દરેક ઉત્સવની નોંધ રાખવામાં આવી હતી. આ ઉત્સવ દર ચાર વર્ષે આવતો. એટલે ગ્રીક ઇતિહાસકો વર્ષોની ગણના માટે "ઓલિમ્પિક ચતુષ્થય" નો ઉપયોગ કરતા. દાખલા તરીકે, સેલેમિસની લડાઈ ઇ. પૂ. ૪૮૦માં થઈ તે વિષે ગ્રીક ઇતિહાસકોમાં "૭૫મા ઓ. ચ. ના પ્રથમ વર્ષમાં થઈ" એ પ્રમાણે લખ્યું છે.

૫. દૂકાં જીવનચરિત.

હોમર.

ગ્રીક ભાષાના મુખ્યસિદ્ધ ઇલિયડ અને ઓડિસી નામનાં મદ્દાકાળ્યો અને તેમના કંતા હોમર વિષે હાલના મંડિતોના મત દૂકામાં નીચે પ્રમાણે છે. ઇ. પૂ. બારમા સૈકામાં એકિયન

ગ્રીકોએ એશિયામાઇનોર ઉપર ચઢાઈ કરી તે પછી એ ચઢાઈને લગતા બનાવો વિષે ગ્રીસમાં કાળો રચાયાં. તેમાં ઐતિહાસિક બનાવો સાથે કુદરતના બનાવોનાં રૂપકાંતું અને દેવો તથા દેવ-વંશજ વીરોનાં કૃત્યોનું સુંદર સંમેલન થતું ગયું. ચઢાઈ પછી સોએક વર્ષ ન થયાં ત્યાં ગ્રીસમાં ડોરિયન પ્રભુનો અમલ થયો અને એડિયનો મોટી સંખ્યામાં યુરોપ તથા એશિયામાઇનોરમાં આવ્યા અને વસ્યા. તેમની સાથે એ કાળો પણ એશિયામાઇનોરમાં પ્રસર્યો; અને થોડા સમયમાં તેમનામાંથી એક કવિએ ઇલિયડ નામનું કાવ્ય રચ્યું, તેમાં તેણે એડિસીસનો કોપ અને હેક્ટરનું મૃત્યુ વર્ણવ્યાં. પછી બે ત્રણ સૈકાઓ સુધી તેમાં ફેરફાર અને વધારા થતા ગયા અને બીજા કાળો પણ રચાતાં ગયાં. ઈ. પૂ. નવમા સૈકામાં કાયોસમાં એક ઉત્કૃષ્ટ પ્રતિભાવાળો કવિ જન્મ્યો તેણે ઇલિયડનું મહાકાવ્ય રચ્યું. ઓડિસીનું મહાકાવ્ય પણ ઈ. પૂ. આઠમા સૈકામાં રચાયું. તે પછી પણ એ કાળોમાં થોડાએક વધારા અને ફેરફાર થયા. આખરે ઈ. પૂ. છઠ્ઠા સૈકામાં એથન્સમાં પીસીસ્ટ્રટસે એ બન્નેનું સંશોધન કરી સંપૂર્ણ નકલો તૈયાર કરાવી અને તે ગ્રીક પ્રભમાં સર્વત્ર માનનીય ગણાઈ.

ગ્રીક લોકો ઇલિયડ અને ઓડિસી બન્ને એક જ કવિનાં રચેલાં માનતા હતા; પણ એ કવિના સમય વિષે તેમનામાં પ્રથમથી જ મતભેદ હતા; અને એ કાળોના કેટલાક ભાગ પાછળથી ઉમેરાયેલા હતા એ તેમના વિદ્વાનો સ્વીકારતા હતા. દરેક ગ્રીક એ મહાકાવ્યો ન્હાનપણથી શ્રેણીએ કરતો, અને નિશાળમાં ભણતો; અને તે એ સંપૂર્ણપણે ભણી ન લેતો ત્યાં સુધી તેની કળપણી પૂરી થઈ ગણાતી ન હતી. એ મહાકાવ્યોના મૂળમાંથી ગ્રીક ભાષાના ઐતિહાસિક સમયના કાવ્યસાહિત્યની આખી સરિતા ઉદ્ભવી હતી. અને ગ્રીક પ્રભ અનેક જુદાં જુદાં સ્વતંત્ર રાજ્યોમાં વિખરતી હતી છતાં એતાના ઐક્યનું બાન સંરક્ષી રાખી હતી તેનાં અનેક કારણોમાં આ મહાકાવ્યો પણ હતાં.

પાઇથેગોરસ.

ઈ. પૂ. છઠ્ઠા સૈકાની આખરનો એક ગ્રીક ફિલસૂફ. ઇજિપ્ત, બેબિલોન, અને કદાચ હિંદ સુધી પણ તેણે પ્રવાસ કરેલો અને પછી તે ઇટલીના ગ્રીક સંસ્થાનિકોના કોટોના નગરમાં જન્મ્યો વસ્યો. ત્યાં એણે એક મોટું બ્રાતૃમંડલ સ્થાપ્યું. તેના “ભાતૃઓ” સુખત્વે કરીને તર્કશીર અને શિષ્ટ વર્ણના હતા. એ મંડલ એતાના અભિપ્રાયો, અભ્યાસો, અને ક્રિયાઓ વિષે અત્યંત ગુપ્તિ ભળવડું એટલું જ નહીં પણ તેમનામાં ચઢતા ઉતરતા વર્ગ બાંધેલા હતા અને નવા દાખલ થનારને કોઈ કપડા વર્ગ સુધી પહોંચતાં વર્ગ થતાં તથા તે જમ જમ ચઢતા વર્ગમાં જતો તેમ જ તેને મંડલના રહસ્યમાં લેવામાં આવતો. તેમની ગુપ્ત ક્રિયાઓ એપોલો અને ડાયોનાઈસસની ભક્તિની હતી. તેઓ આત્માનો પુનઃપુનઃ જન્મ માનતા, માંસાહાર નિષિદ્ધ ગણતા, અને રહેણીકરણમાં સાદા, ત્યાગી, જાન ધરનારા, મિતાચારી, કસરતી, એકાગ્રતાથી ધ્યાન ધરનારા, અભ્યાસી, ઉદ્યોગી, અને સાંત પ્રકૃતિવાળા થવા મથતા. સાઇબેરિસ, ટેરન્ટમ, અને ઇટલીના બીજા ગ્રીક શહેરોમાં પણ આ મંડલ સ્થાપ્યું અને વધુ અને રાજ્યસત્તા સામાન્ય વર્ણના હાથમાં ટકાવી રાખવા ઇચ્છતા લોકોના દ્વેષનું પાત્ર થયું. ઇટલીમાં ધણેખરે રથલે લોકોએ ઈ. પૂ. પાંચમા સૈકાના આરંભમાં પાઇથેગોરિયન બ્રાતૃઓને વીળીવીળીને મારી નાંખ્યા.

પાઇથેગોરસની ફિલસૂફી કેવી હતી તે ભણવા માટે તે વિષે ખેટો, એરિસ્ટોટલ, થીઓફ્રેસ્ટસ, અને ફાલોલેયસના મંથોમાં ઇસારા છે તે ઉપરાંત બીજા સાધન નથી. ખગોળવિદ્યા અને સંગીતશાસ્ત્રનો તેને અભ્યાસ હતો અને સૂર્યમંડલના મંડોના પરસ્પર અંતરેનું સંનિતસ-પ્રકના સૂરોના પરસ્પર સંબંધ સાથે સામ્ય બેઠને તથા સંખ્યાના તત્ત્વ વિષે ગંભીર જ્ઞાન દેખાતા વિચારોમાં ફરી પડેને અને અનેક ઉપમાઓ, દૃષ્ટાંતો, અને અર્થાન્તરન્યાસોને વળગી વળગીને

તેણે તેની ફિલસૂફીના મુખ્ય સિદ્ધાંતો ગોઠવ્યા હતા, તથા તે પોતાના શિષ્યોના મનમાં ગણિત-શાસ્ત્રની અનુમાન પદ્ધતિથી કમે કમે ઠસાવતો હતો. ખેડોના મન ઉપર એ ફિલસૂફીએ ઊંડી અસર કરી હતી અને તેની પોતાની ફિલસૂફીમાં તેના અનેક અંશ જાણેઅજાણે રચાત પામ્યા હતા.

૮૫૦-૮૨.

ઈ. પૂ. સાતમા સૈકાના પૂર્વાર્ધમાં થઈ ગયો. ગ્રીક સંગીત અને સંગીતશાસ્ત્ર એણે આરંભ્યાં. એની જન્મભૂમિ લેસ્બોસમાંથી એ સ્પાર્ટામાં જઈને વસ્યો હતો અને ત્યાં એણે સંગીત અને સાહિત્યની શાળા સ્થાપી હતી જે ગ્રીસમાં ખેલી હતી.

સિમોનિડિસ (કીઓસ-વાસી.)

ઈ. પૂ. ૫૫૬ થી ૪૬૭. ગ્રીસનો એક મોટો કવિ. એ એથન્સમાં યણાં વર્ષ રહ્યો. મેરેથોનમાં ખેડેલા વીરો વિષેનું એનું કાવ્ય ઇસ્કિલસના કાવ્ય કરતાં વધારે સારું ગણાયું હતું. યમૌપિક્સી આગળ ખેડેલા સ્પાર્ટનોની કબર ઉપર એનો રચેલો શ્લોક કાતરાયો હતો. આદિમીસિયમ અને સેવેમિસના શ્લોકો વિષે પણ એણે કાવ્યો રચ્યાં હતાં. એથન્સમાં જીવતાજીવતા ઉત્સવોમાં મળીને એને એની કૃતિઓ માટે ઇષ્ટન વાર ઇનામો મળ્યાં હતાં. ઇ. પૂ. ૪૭૭ પછી તે સાઇરેક્યૂસ જઈને હીસના ફરખારમાં રહ્યો હતો.

પિન્ડર.

ધીબ્સ કે ધીબ્સના પ્રદેશમાં જન્મ આસરે ઇ. પૂ. ૫૨૨. એનાં સંગીતશાસ્ત્રે ગ્રીક સાહિત્યમાં શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. અનેક ગ્રીક રાજ્યો અને રાજ્યો એની પાસે કાવ્યો રચાવતા. ઓલિમ્પિક, પાઇથીયન, નીમિયન, અને ઇસ્થમિયન રમતોના અનેક વિજેતાઓનાં કીર્તિકાવ્ય તેણે રચ્યાં છે. એ કાવ્યોમાં મુખ્ય વિષય જીવતા જીવતા દેવોની કથાઓ તથા તેમની અને વિજેતાના નગરની સ્તુતિનો હતો. તે એંશી વર્ષની ઉંમરે આર્ગોસમાં મૃત્યુ પામ્યો કહેવાય છે.

હિરોડોટસ.

ગ્રીસનો આદ્ય ઇતિહાસક. ઇ. પૂ. પાંચમા સૈકામાં થઈ ગયો. તે એશિયામાઇનોરના કાંઠાપર આવેલા હેલિકાર્નેસસ ગામનો વતની હતો. રાજકીય કારણોને લીધે બાલપણમાં સ્વદેશ છાડી તે સોમોસ જઈ રહેલો હતો અને પછી થૂરોપ, એશિયા અને આફ્રીકામાં મુસાફરી કરવામાં તેણે પ્રવ્રજન વર્ષો ગાળ્યાં. તેના પુસ્તકના એક ઇતિહાસપરથી અનુમાન થાય છે કે પિલોપોનીસિયન વિશ્વદની સુર્યાત વખતે (ઈ. પૂ. ૪૩૧) તે એથન્સમાં હતો. કહે છે કે તેણે પોતાનો ઇતિહાસ રચી ઓલિમ્પિક ઉત્સવો વખતે એકઠા થયેલા ગ્રીકો સમક્ષ તે વાંચી સંલગ્નરહેલો અને એમ પછી કહેવાય છે કે તે વખતે યુવાન થ્યુડિડિડિસ આત્મજનમાં હાજર હતો અને તેની આજ્ઞામાંથી અશુભી ધારા ચાલેલી. તેમ જ એથીનિયન પ્રજા તરફથી તેને ૧૦ ટેબલ્ટ (૩, ૩૫૦૦૦ આસરે) ભેટ મળી હતી. ગ્રીસ અને ઇરાનનો વિમલ એ તેના ઇતિહાસનો વિષય હતો અને એ વિષય સારી રીતે ચર્ચવાના હેતુથી તેણે લાંબી મુસાફરીઓ કરી અને તેણે જાહેરે જોઈ લીધું હતું. તે વખતની સમગ્ર ગ્રીક દુનિયા અને તેની સીમાપરના પ્રદેશો તેણે જોયા હતા; અને તેના અવલોકનની ખુશીથી આજના મુસાફરો પણ આશ્ચર્યમાં જૂની નાચ છે. એથન્સ, સ્પાર્ટા, કોરિન્થ, થીબ્સ વગેરે મુખ્ય રોકેશોમાં તે લાંબો વખત સુધી રહેલો અને એશિયામાઇનોરના કાંઠાપરથી દુરનાં ઇટલીનાં ગ્રીક સંસ્થાનો સુધી બધો પ્રદેશ તે ફરી વળેલો. આજુબાજુની “જંગલી” પ્રજાઓનો ઇતિહાસ પણ તેણે મેળવવા પ્રયત્ન કર્યો હતો અને તેઓના રીતરીવાજ વગેરે બારીક રીતે અવલોકેલા. એટલે તેના સમયની ‘સુપરલી’ અને ‘જંગલી’ બધી પ્રજાઓનો બાલ તેના પુસ્તક પરથી મળે છે. પોતાના ઇતિહાસને

‘માટે’તેણે સંભાળથી બધાં સાધનો એકાં કરેલાં, અને તેમના સત્યાસત્યનો વિવેકપૂર્વક નિર્ણય કરી, એ સાધનોને રસિક રૂપમાં ગોઠવી આપ્યાં છે માટે જ તેને આદ્ય ઇતિહાસક કહેવામાં આવે છે. ‘દોષ-માત્ર’ તેનામાં એટલો જ છે કે મદાન બનાવનાં વાસ્તવિક કારણો પર દુર્લેશ રાખી, તેનાં ‘કારણો’ તે પ્રેમના અમણીઓના શુભદોષમાં જ જુલે છે.

એનેકસેગોરસ,

આયોનિયન શાખાનો મુખ્ય દિવસુદ્ધ; પેરિસિસનો મિત્ર. તેની શાખાના બીજા દિવસુદ્ધ ન્યતની ઉત્પત્તિ, પાણી; હવા, અગ્ની વગેરે પદાર્થોમાંથી બતાવતા ત્યારે તેણે એવા સિદ્ધાંત બાંધ્યા કે ન્યતની ઉત્પત્તિ ‘ઐનન્ય’ માંથી હોવી જોઈએ. એરિસ્ટોટલ આયોનિયન શાખાના બીજા દિવસુદ્ધ સાથે સરખાવતાં તેને “ પાંચેલાઓના મંડલમાં એક સાવધ નર ” ની ઉપમા આપે છે. વિરોધ માટે જુલો પેરિસિસ.

એન્ટિસ્થનિસ.

એથન્સનો એક દિવસુદ્ધ ગોર્ગીઅસ અને સોક્રેટિસનો શિષ્ય. ક્રેટિસ, સાઇનોપીના, ડાયોનિ- નિસ, વગેરે ધણાનો શુર, ‘ પ્લેટોનો પ્રતિસ્પર્ધિ, પાછળથી ‘સિનિક’ નામે ઓળખાયેલા દિવસુ- ફાના મતસંસ્થાપક તરીકે મનાયો. એણે પોતાની શાખા એથન્સમાં સાઇનો-સાર્ગિસ નામની ક- સરતશાળામાં રાખી હતી તે પરથી ‘સિનિક’ યા ‘સાઇનિક’ નામ પડેલું. એની દિવસુદ્ધીમાં મુખ્યત્વે કરીને માણસે સર્વ બાહ્ય વસ્તુઓને ઉપાધિ અને બાધક ગણી તેનાથી બનતી સ્વતંત્રતા મેળવવાનો ઉપદેશ હતો. ઈ. પૂ. ૪૨૬ માં ટેનેયાના યુદ્ધમાં તે લડ્યો હતો.

યુપોલિસ.

એથન્સનો એક હાસ્યરસપાયાન્ય નાટકો રચનાર કવિ. ઈ. પૂ. ૪૪૬ થી ૪૧૧ કે એ સાલોની લગભગ લેટીન કવિ હોરેસ એરિસ્ટોફેનિસ અને યુપોલિસ, અને ક્રેટાઇનસને ખાસ વખાણે છે. એરિસ્ટોફેનિસ અને યુપોલિસ એક બીજાના પ્રતિસ્પર્ધી અને એક બીજાની નકલ કરનાર હતા. ક્રેટાઇનસના હાસ્યરસમાં ભૂત ઉપર હુમલા અને કરકાર વધારે પડતાં હતાં ત્યારે યુપોલિસ એવાં એવી તીરનો ઉપયોગ કરતો ખરો તો પણ તેની નમોજાઈ એરિસ્ટોફેનિસ કરતાં પણ વધારે સફ- હાસ અને ‘મનોહર’ હતી.

થ્યુકિડિડિસ.

‘ઓથોરસનો પુત્ર અને એથન્સનો નાગરિક; એ પિલોપોનીસિયન વિગ્રહના ઇતિહાસક તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. એ ઉમદા કુટુંબનો, એથન્સના શિષ્ય વર્ગમાંનો અને સંપત્તિવાન હતો. વક્ત્રા એન્ટિફાન અને દિવસુદ્ધ એનેકસેગોરસ પાસેથી એણે શિક્ષણ લીધેલું હતું. પિલોપોનીસિયન વિગ્રહ શરૂ થયો ત્યારે એ ચાળીસેક વર્ષનો હતો. ઈ. પૂ. ૪૨૪માં તે સાત વંદાણના સરદાર તરીકે થેસોસ યાત્રા આગળ હતો ત્યારે એસિડરે એમ્ફિપોલિસ લીધું તે એ અટકાવી ન શક્યો, એ કસૂર માટે એથન્સ તેને સખ્ત સજા કરશે એમ સમજીને તે પોતાની મેળે દેરાવટ ગયો, પિલોપોનીસસમાં અને બીજા અનેક સ્થલે ‘ફર્યો, અને એ પ્રમાણે તેણે પોતાના ઇતિહાસ માટે સાધનો એકાં કર્યાં. સિસિલી હોવા જોઈએ. ઈ. પૂ. ૪૦૩માં તે પાછો એથન્સ આવ્યો અને પછી થોડા વખતમાં મર્યો. પ્લ્યુટાર્ક કહે છે તેમ એણે પોતાના મંથનો ઘોરોક બાળ ગ્રેસમાં લખ્યો, પણ એના દેશવટાના બધા સમ- થમાં અને પાછો એથન્સ આવીને પણ તે એ લખવામાં જ રોકાયેલો હતો. એના ઇતિહાસમાં વિગ્રહના એકબીજામાં વર્ષ એટલે ઈ. પૂ. ૪૧૧ સુધીનો હવાલો છે, અને મંથનું ‘પ્લેટ’ પુસ્તક વિગ્રહ

ખેલનાં બનાવો ઉપોદ્ધાત રૂપે આપે છે. સામ્રાજીય ઇતિહાસકોમાં એનું પદ બહુ ઊંચું છે કેમકે સત્તાસત્ય વિવેક, કાર્યકારણ સંકલ્પના, નિષ્પક્ષતા, વિશ્વાસ દિવસુદીનમય દૃષ્ટિ, રાજ્યજીવન અને મનુષ્યજીવનનાં ઉદા તત્ત્વોનો માહ, એ સર્વ ગુણો એના મનમાં રૂઝવે રૂઝવે માણ્ય પડે છે, અને તે સાથે એનું વર્ણન દૃઢ અને અસરકારક છે. એનાં બાપણો પ્રાંત છે, અને એનો આખો ઇતિહાસ શુષ્ક અને કઠોર શૈલીમાં લખ્યા હોય એવો દેખાતાં, છતાં ધીમેધીમે પાંચતારના ક્રમને હજારો નાખે એવો વેગવાન રસપ્રવાહ જમાવે છે,

પેલાસકસાઇટસ.

આગોસ્ટ અને સિલ્વિઅનવાસી; ફ્રીડિયસ અને માહિરન સાથે એગ્રેસ્ટસનો શિષ્ય; મીસના પ્રખ્યાત શિલ્પઓમાંનો એક ફ્રીડિઅસ જેમ દેવતાના પ્રતિમાવિધાનમાં તેમ આ મનુષ્યોના પ્રતિમાવિધાનમાં એકા હતા. એની રૂરીફારસ નામની પ્રતિમામાં માનવ શરીરના અવધરોનું અન્યોન્ય પ્રમાણ એવી સંપૂર્ણ રીતે જળવાયું છે કે આજ પણ તે માનવ આકૃતિના નમૂના અને માપ તરીકે ગણાય છે.

કાઇફિસસ.

એથન્સનો એક હાસ્યરસ કવિ. તેમના સર્વોપરિ હાસ્યરસ કવિ પ્લેટોસે એનાં વર્ણનાં નાટકોનું અનુકરણ કરેલું છે. એ મિનેન્ડર અને ફ્રાઇલીમનનો સમકાલીન હતા.

પ્લેટો.

એરિસ્ટોફેનિસ, યુષોલિસ, ક્રાઇનિક્સ વગેરેનો સમકાલીન એથન્સનો એક હાસ્યરસ કવિ. એણે ત્રીસથી વધારે નાટકો રચ્યાં તેમાંથી એકનું નામ ‘હાઇપરબોલસ’ હતું. ઇ. પૂ. ૪૦૫ માં એરિસ્ટોફેનિસના “દેડાઓ” ને પ્લેટુ, ક્રાઇનિક્સના “કલાદેવાઓ” ને ખીલુ, અને પ્લેટોના ‘ક્લીઓફોન’ ને ત્રીલુ’ બિનામ મળ્યું હતું.

એરિસ્ટોફેનિસ.

એથન્સનો, પ્રસિદ્ધ હાસ્યરસ કવિ. જન્મ આશરે ઇ. પૂ. ૪૪૪ મૃત્યુ આશરે ઇ. પૂ. ૩૮૦. એનાં નાટકોથી એથન્સના ઇતિહાસ ઉપર બહુ અચ્છું અજ્ઞવાણું પડે છે; કેમકે તેમાં એ પોતાના વખતના પ્રસિદ્ધ નર્સને આણે છે અને, જનતા બનાવોને એક કવિ તથા એક શિલ્પ વર્ગના હિન્માયતી તરીકે ચર્ચે છે. એનાં ચોપન નાટકોમાંથી ઇ. પૂ. ૪૨૫ માં જન્મવાયેલો એર્ગિઅન્સ, ૪૨૪ હિપ્પાઇસ (“નાઇટસ”-ચોરસવાર લટકેલા); ૪૨૩, ક્વાડ્રેસ (વાદળો); ૪૧૬ સલાહ; ૪૧૮, પંખીઓ; ૪૧૧, કાઇસિસ્ટ્રેયા અને થેસ્મોફોરિએ ઝયુસી; ૪૦૮, પ્યુટસ; ૪૦૫, દેડકા; ૩૯૨ ઇક્સે-ક્રિએ ઝયુસી; ૩૮૭ હિપોલિસિકન, અને કેકેલસ, એટલા વિદ્યમાન છે. દુનિયાના હાસ્યરસ કવિઓમાં એ શેક્સપિયર અને સર્વેન્ટસની હારમા મુકાય છે.

મિનેન્ડર અને ફ્રાઇલીમન.

એથન્સનાં હાસ્યરસ નાટકો પુરાણી પદ્ધતિનાં (the old comedy) અને નવી પદ્ધતિનાં (the new comedy) જેમ એ વર્ગમાં પડે છે. નવી પદ્ધતિનાં હાસ્યરસ નાટકોમાં આ બે કવિઓનાં ઉત્તમ છે ફ્રાઇલીમનનો જન્મ આશરે ઇ. પૂ. ૩૬૦ માં થયો હતો અને તે સૌએક વર્ષ જીવ્યો. એણે સર્તાણું નાટક રચેલાં કહેવાય છે પણ તેમાંથી એકે આજુ વિદ્યમાન નથી મિનેન્ડર એનાથી કમરે ન્હાનો હતો અને એનાથી થોડું જીવ્યો. એ ડિમિટ્રિયસ ફેસિરસ, થીએફ્રેસ્ટસ અને એપિક્યુરસનો મિત્ર હતો. એણે સૌથી વધારે નાટકો રચેલાં, પણ એકે આજુ વિદ્યમાન નથી; પણ સૈમન નાટકકારોએ એના કેટલાક નાટકોનાં અનુકરણ કરેલાં તે વપરાયેલી એની દૃષ્ટિ વિશે કંઈક ખ્યાલ આપી શકે છે.

યુરિપિડિસ.

ઈ. પૂ ૪૮૦ માં સોક્રેસિસના યુદ્ધને દિવસે સોક્રેસિસમાં જન્મ્યો. એથન્સના કસ્ટો નાટ્ય રચનારા ત્રણ મોટા કવિઓમાંનો એક તેના શિક્ષકોમાં એનેન્ડોગોરસ અને પ્રોટાગોરસ હતા તેના નાટ્યોમાંના અગ્રર વિદ્યમાન છે, જેમાં દિપ્તોવાઈટસ, મીડિયા, આઈફિજિનિયા, આયોન, અને બેક્કી એક ગણાય છે તે ઈ. પૂ ૪૦૬ માં મેમ્પોનિયામાં મુલે તેના સમયગાળા તેની કવિતાને કેટલો આદર આપતા તે માટે મુલે નિકિઅસ પા ૧૪૪-૪૫

સોક્રેટિસ.

પ્રખ્યાત ગ્રીક ફિલસૂફ, જન્મ ઈ. પૂ ૪૬૯ તેનો પિતા શિલ્પિ અને માતા સુપ્રાણી હતા થોડો વખત તેણે પોતાના પિતાના ધંધામાં લક્ષ રાખ્યું પણ પછી તે પડતું મુકેલું તેનો બાધો મજબૂત હતો, શરીર નીરોગી હતું અને તેનામાં મહેનત ખમવાની અસાધારણ શક્તિ હતી, તે નિરંતર ઉપાડે પગે ફરતો, અને ઉનાળામાં ને શિયાળામાં એક જ કપડા પહેરતો ફરપનો તે નમૂનો હતો, અને એક વડ઼ુની કઠ્ઠાને પગથો હતો સ્થિતિએ ગરીબ હતો છતાં તે બરીમાઈ દર કરવા કે જલદેર કામમાં બાગ લેવા તેણે બિનકુલ પ્રયત્ન ન કર્યો. એથન્સમાં પ્રભુસત્તાક સંસ્થાના સ્થાપન સાથે જૂની આસ્થા અને જૂના નીતિના ધોરણો નિર્મૂલ ધથેવા તેને બંદને નવી આસ્થા સ્થાપની અને એ આસ્થા પર નીતિનો પાયો વરી રચવો એ તેણે પોતાનું કર્તવ્ય વિચાર્યું અને એ લામ પાછા પોતાનું જીવન ગાળ્યું યુવાનો અને તેના શિક્ષકો સોક્રેટિસે તેમને તે જ્યાં જ્યાં મળતો ત્યાં ત્યાં ઉભા રાખી તેમની સાથે તેમના જ વિષયો પર સવાલ કરી તેમનું જ્ઞાન કેટલું મિથ્યા છે તે બતાવી આપતો અને જ્ઞાનના પાયો તરીકે દરેક સવાલ કરી તેમનું જ્ઞાન વાસ્તવિક વ્યાખ્યાની જરૂર છે તે બતાવી આપતો આવી રીતે જે જે મિથ્યા પડે શબ્દની વાસ્તવિક વ્યાખ્યાની જરૂર છે તે બતાવી આપતો આવી રીતે જે જે મિથ્યા પડે તેના અજ્ઞાન તેણે ઉઘાડા પાડી આપેલા તેઓ તેના દુરમન ધયા અને તે સાથે તે યુવાનોને જે સતત જ વિચાર કરવાની સલાહ આપતો તેથી સામાન્ય પ્રજામાં પણ તેનું શિક્ષણ નાસ્તિક અને ઉચ્છૃંખલ ગણવા લાગ્યું આ પરથી તેના દુરમનોએ તેના પર ન્યાયાસન આગળ નાસ્તિક ક્તાનો આરોપ મુકી કામ ચલાવ્યું, આ પ્રસંગે તેને ન્હાસી જવાની તેના મિત્રોએ સલાહ આપી પણ તેણે જવાબ આપ્યો કે જે શહેરમાંથી માત્ર યુદ્ધના પ્રસંગ શિતાય આ સિત્તેર વર્ષની ઉમરમાં હું ખૂબાર ગયો નથી, ત્યાં જઈ જીવતું તે કરતા એથીનિયન પ્રભુને હાથે મોત મને વધારે ખસદ છે આખરે તેને જેર આપી દેહાંતની શિક્ષા થઈ અને તે તેણે ખુશીથી કબૂલ કરી પોતાના આશ્રમ ઉલ સાથે આત્માની અમરતા વિષે વિવાદ કરતા કરતા પોતાનો પ્રાણ છોડ્યો ઈ. પૂ ૩૯૯

પ્રોટાગોરસ

એસમાં એબ્ડીયસનો વતની પેરિક્લિડિસ તથા જવિ યુરિપિડિસનો મિત્ર એથન્સમાં પ્રભુ સત્તાક સંસ્થાની સ્થાપનાથી જે નવા શિક્ષણની જરૂરીયાત લગી તે પૂરી પાડવા હતા ધથેલા સોક્રેટિસમાં તે સર્વથી વધારે વિખ્યાતિ પામેલો હતો તેની શાળા એથન્સમાં હતી અને તેના શિક્ષણનો લાભ લેવા ગ્રીસના દરના ભાગોમાંથી યુવાનો આવતા, અને શિક્ષણની ધંધાથી તેણે ધણી દોવત મેળવેલી મ્હેવાય છે વાક્યમાં નામ, વિષયજ્ઞ, ક્રિયાદ વગેરે વિભાગ પાડી યુરોપીય વ્યાકરણનો પાયો નાખવાનું માન તેને ધર છે સોક્રેટિસની માફક તેને પણ એથીનિયન પ્રભુની અધ્યક્ષતાને હાથે ખમવું પડેલું, તેણે એક નિબંધ લખી યુરિપિડિસના ઘરમાં આપતમડય અધ્યક્ષતાને હાથે ખમવું પડેલું, તેણે એક નિબંધ લખી યુરિપિડિસના ઘરમાં આપતમડય સમક્ષ વાગેલો, તેનું પ્રથમ વાક્ય નીચે પ્રમાણે હતું - 'હેલો છે કે હેલો નથી એ બેમાંથી એક પણ બાજતનું મને જ્ઞાન નથી, તારણ કે એ વિષય એટલો બધો ગહન છે અને અનુચ્છજીવન એટલું બધું દુઃક છે કે એ જ્ઞાન મેળવવું અગત્ય છે' આ પછી તેના પર નાસ્તિકતાનો આરોપ મુકાયો

વામાં આબેા નેમાંથી બચવા તે સિસિલી જતા ઉપરી ગયો પણ રસ્તામાં તે દૂબી મૂતો. (ઈ. પ. ૪૧૫) ઉપર કહેલા પુસ્તકની બેટલી પ્રત મળી તેટલી એથીનિયત રાત્રા એ ભદોરમાં બાળી મૂકી.

થિઓપોમ્પસ.

એક ઓક ઇતિહાસક; તેનાં બે પુસ્તકો ખાસ વખણાયેલાં છે; એક 'હેલેનિ' નેમાં તે યુક્રિટિસના ઇતિહાસનું અનુસંધાન આપે છે; બીજું 'દિસિપ્કસ' નેમાં તે મહાન એકે-ક્રાન્ડરના પિતા દિસિપનું ચરિત આપે છે; તે ઉપરાંત એ પુસ્તકમાં; સ્થાને અસ્થાને તે જુદાં જુદાં ઓક સંસ્થાનેનાં વૃત્તાંતો દાખલ કરે છે

પ્લેટો.

એરિસ્ટોટલનો ગુરુ અને સોક્રેટિસનો સૌથી વધારે ભજીતો શિષ્ય. જ. ઇ. પૂ. ૪૨૮. ઇ. પૂ. ૩૬૬ માં સોક્રેટિસના મૃત્યુ પછી તે મુસાફરી કરવા નીકળ્યો અને ઇજીપ્ત, સિસિલી, અને ઇટલી દેશોમાં ફર્યો. સિસિલીમાં તેને ડાયને વડા ડાયોનીસિયસના સમાગમમાં આવ્યો; અને એ રાત્રને તેના સ્વતંત્ર વિચારો અને સિદ્ધાંતો નાપસંદ પડતાં, કહે છે કે, તેણે ગુપ્ત આત્મા કરી એને શુભામ તરીકે ગણાવ્યો, પણ એના ખરીફતાર એને બાળખતો હતો અને તેણે એને પાછો સ્વતંત્ર કર્યો. ઇ. પૂ. આશરે ૩૮૬ માં તેણે પાછા એથન્સ આવીને એકેડેમી નામના સ્થલમાં શાળા સ્થાપી જે ધણી પ્રસિદ્ધ થઇ. વડો ડાયોનીસિયસ મરી જતાં ડાયનની વિનંતિથી બીજા ડાયોનીસિયસને મુધારવા માટે તે પાછા સિસિલી ગયો. અને થોડાં વર્ષ પછી ડાયોનીસિયસની પોતાની વિનંતિથી તે ત્રીજી વાર સિસિલી ગયો, પણ આ બંને વખતે તેનો પ્રયાસ સફલ ન થયો અને તે પછી તે રાજાજટપટમાં પડ્યો જ નહીં. તે બ્યાશી વર્ષની ઉમરે ઇ. પૂ. ૩૪૭ માં મૃત્યુ પામ્યો. તેનાં પુસ્તકો સંવાદોના રૂપમાં છે અને તેમાં 'એપોલોજી,' 'ફીટો,' 'સિમ્પો-સિયમ,' 'રિપબ્લિક,' 'ફાઇલીબસ,' 'ફીડ્રસ' વગેરે સુપ્રસિદ્ધ છે. વિશેષ માહિતી માટે જુલો ડાયનનું જીવનચરિત.

એકેડેમીનું સ્થલ એથન્સ પાસે એલીસ નદીને કાંઠે હતું; કાઇમને સાગ, જીત વગેરે જા-ડાની ઘટાઓથી અને બાવલાંઓ વગેરે ગોકળને એને બહુ શોભીતું હતું. એ મૂવ એકેડીમસ ના-મના વીરનું સ્થલ દોવાથી પવિત્ર મનાતું હતું અને તેથી એથન્સનો કોઇ પણ ઓક દુરમન એકેડીનાં બેતરો વગેરે રંબડતો ત્યારે પણ આ સ્થળને બિલકુલ હાલ કરતો નહીં. પ્લેટો અને એના શિષ્યોએ પોતાનો દિવસુફીનો પ્રસાર એ જગામાં શાળા સ્થાપી કર્યો તે ઉપરથી એ દિવસુ-ફીને માટે અને તે સ્વીકારનારાઓ માટે એકેડેમી અને એકેડેમિક દિવસુફીની સંજ્ઞા પડી.

એનોફ્રન.

એથન્સનો એક પ્રસિદ્ધ સિપાહ અને ઇતિહાસક અને સોક્રેટિસના પ્રસિદ્ધ શિષ્યોમાંનો એક. તેનો જન્મ ઇ. પૂ. ૪૪૪ થી ૪૩૦ સુધીના કોઇ વખત, અને તે ૬૦-૮૨ વર્ષે જન્મ્યો. ઇ. પૂ. ૪૦૧ માં કાઈરસે ઈરાનના શાહ આર્ટાક્ષર્સીસ સામે લડવા માટે ઓક મિપાહોનું સૈન્ય એકઠું કર્યું તેમાં એ સામેલ થયો. તે એ લશ્કરમાં યુદ્ધેલીસ નદી સુધી ગયો અને પછી કાઇરસનું મેલ થતાં લશ્કર પાછું ફર્યું અને ઈરાની દબજબાજીથી તેના સેનાપતિઓ માર્યા ગયા ત્યારે સિપાહોએ તેમને સ્થલે પોતામાંથી નવા નીમ્યા તેમાં એને પણ સેનાપતિ તરીકે પસંદ કર્યો. એ લશ્કર હેલેસ્પોન્ટને કાંઠે પ્લોંચ્યુ ત્યાં સુધી તે તેની સાથે રહ્યો, અને પોતે તેમાં દાખલ થવા વિચાર કર્યો તે વધીથી માંડીને તેની કૂચ; લડાઈએ વગેરેના સવિસ્તર ઇતિહાસ તેણે રચ્યો છે પણ એ-ગિસિલેયસ રાજા ઈરાન સામે વિચ્છેદ થતાવવા એસિયામાઇનોરમાં આવ્યો ત્યારે એ તેના લ-શ્કરમાં દાખલ થયો. ઇ. પૂ. ૩૬૧ થી ૩૭૧ સુધી તે એલિસ પ્રાંતમાં બોલિરિપયા આગળ સ્થાપી વાસ કરી રહ્યો અને તેનાં ધજાંખરાં પુસ્તકો તેણે એ સ્થલે તથા એ અરસામાં રચ્યાં.

ઉમિદ્વિયસ (ફિલીસ-વાસી.)

જન્મ્યો આસારે ઈ. પૂ. ૩૪૫. તેણે વક્તા, ફિલસુફ, કવિ, અને એથન્સની નાગરિક સમાજના નાયક તથા અધિકારી તરીકે ખ્યાતિ મેળવી. ઈ. પૂ. ૩૧૭ થી ૩૦૭ સુધી એથન્સનું રાજ્યતંત્ર એના હાથમાં હતું એ અરસાના આગલા ભાગમાં એથન્સવાસીઓ એની સેવાથી એટલા પ્રસન્ન થયા કે તેમણે એનાં ૩૬૦ બાવણાં નિર્માણ્યાં; પણ સત્તા અને કીર્તિના મદથી એ સ્વચ્છંદી બન્યો અને એથન્સે એને દેહાંતદંડની શિક્ષા ફરમાવી એટલે એ ત્યાંથી નાઠો. પછી એલેક્ઝાંદ્રિયામાં રાજ ટાલેમી લેખીતો એ માનીતો થઈ પડ્યો અને તે 'રોહેરનું' જગતપ્રસિદ્ધ પુસ્તકાલય એની વચ્ચે સ્થાપવામાં આવ્યું હોય એ સંભવ છે. ટાલેમીના પુત્રે ગાદીએ આવતાં તેને દરબારમાંથી હટાડી મુક્યો અને તે પછી એ થોડો વખત જ જીવ્યો. એને એથન્સનો ઉદ્દેશ વક્તા, કવિ, રાજા.

આકૃષ્ટસ.

પાઇથેગોરસની સાખાનો એક ફિલસુફ; પ્લેટોનો મિત્ર. તેનું મળીતશાસ્ત્રનું જ્ઞાન જેટલું હતું અને તેનું મગજ નિરંતર નવી ચોષા કરવામાં મગ્યું રહેતું, તેમ જ રાજ્યના કામકાજમાં પણ તે આગેવાન ભાગ લેતો. તત્ત્વવિચારમાં તે જીડો જતો અને પ્લેટો અને એરિસ્ટોટલ તેની પાસેથી મહત્વના સિદ્ધાંત શિખેલા.

એરિસ્ટોપ્પસ.

સોક્રેટિસનો એક શિષ્ય અને તેના શિક્ષણનાં નહાં નહાં તરવે લઈ જો શાખાઓ સ્થપાયેલી તેમાંની 'સાઈરીનેઈક' શાખાનો પ્રવર્તક; તે સાઈરીનિ રોહેરનો વતની હતો તે પરથી તેની સા-ળાનું નામ સાઈરીનેઈક પડેલું. સોક્રેટિસનો શિષ્ય હોવા છતાં તેનું વર્તન સોક્રેટિસથી ભિન્ન હતું. પૈસે ટકે તે સુખી હતો અને મોજરોખમાં મસ્ત રહેતો; તેને સિદ્ધાંત એવો હતો કે મોજરોખ કરવામાં શરમ નથી પણ જરૂર પ્રસંગે તે છાત્રી ન રાકવામાં શરમ છે. ગુલામની સ્થિતિમાં, આનંદ અને ગુલતાનમાં, કે ગુરુ તરફ યોગ્ય ભક્તિ ન રાખવા માટે ઠપકો ખાતાં તે એક જ સાંત. ચહેરો રાખી રાકતો; અને તેપરથી તેણે વડાઈ કરેલી કે મોજરોખે તેને નહીં પણ તેણે મો-જરોખને જીત્યા છે. એરિસ્ટોટલ તેને 'સોફિસ્ટ' ના વર્ગમાં મુકે છે તેનું કારણ કામ્ય એમ હશે કે શિક્ષણ માટે મુશ્કેલી લેવાની પદ્ધતિ દાખલ કરનાર તે હતો. તેને મળતા સિદ્ધાંતો 'પાછળથી-સ્ટોઈક' શાખાએ મદલ કર્યા હતા.

એરિસ્ટોટલ.

જ. ઈ. પૂ. ૩૮૪. ઈ. પૂ. ૩૨૭ માં એ એથન્સ આવી. પ્લેટોનો શિષ્ય થયો. ઈ. પૂ. ૩૫૭ થી તેણે ચેતે શીખવતું સરૂં કર્યું ઈ. પૂ. ૩૪૨ માં તેને ફિલિપે એલેક્ઝાંડરનો શિક્ષક નીમ્યો અને એ કાર્યે તેણે ચાર વર્ષ કર્યું. ઈ. પૂ. ૩૩૫ માં તે પાછો એથન્સ આવ્યો અને લાઇસીયમ નામના સ્થળમાં સાળા સ્થાપી, જે તેણે તેર વર્ષ ચલાવી. એ અરસામાં તેણે 'ફિલસુફી', નીતિ, તર્કશાસ્ત્ર, અલંકારશાસ્ત્ર, રાજ્યનીતિ, પ્રાણીશાસ્ત્ર, ચેતનશાસ્ત્ર વગેરે વિષયો ઉપરના તેના સુ-પ્રસિદ્ધ ગ્રંથો લખ્યા. એલેક્ઝાંડરે તેને ગુરુશિષ્યામાં આહ્વાસ દેવડ આપ્યા હતા, અને તેના પ્રાણીશાસ્ત્રનાં પુસ્તકો માટે તે તેને અનેકાનેક પ્રાણીઓનાં કલેવરો, ચાંમડાં વગેરેની મોટી મોટી બક્ષીસો મોકલ્યા કરતો હતો. એલેક્ઝાંડરના મોત પછી એથન્સમાં તેના ઉપર, સોક્રેટિસની મા-ફક નાસ્તિક હોવાનો આરોપ મુકવામાં આવ્યો એટલે તેણે એથન્સ છોડ્યું, અને પછી એક વર્ષમાં તે મૃત્યુ પામ્યો (ઈ. પૂ. ૩૨૨) નીરોષ માહિતી માટે જુલો એલેક્ઝાંડરનું જીવનચરિત.

સ્ક્યુપિપ્પસ.

પ્લેટોનો ભાણેજ તથા શિષ્ય; અને પ્લેટો પછી એકેમીનો અધ્યક્ષ, તે સુદ્ધિસદં બહુ અ-

પણ ન હતો પણ એક બિના જે ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે તે એ છે કે ખેડોના બધા શિષ્યો ક-
રતાં તેની હદીશ તોડવાની એરિસ્ટોટલને વારંવાર જરૂર પડે છે.

યુગીમસ.

એરિસ્ટોટલના મુખ્ય શિષ્યોમાંનો એક; તેણે એરિસ્ટોટલનાં ધર્મ પુસ્તકો મુધારી પ્રસિદ્ધ કર્યાં. પ્રજ્ઞાપનાં યુગીમસના નામથી એના વખત મુખી ભણીના એક મૃત્યુ વિષેના સંવાદ વિષે લખે છે તે એરિસ્ટોટલનો જ લખેલો હશે કે કેમ એ ચોક્કસ નથી. પણ નીતિશાસ્ત્ર વિષેના એરિસ્ટોટલના એ મંથ અદ્યપિ વિદ્યમાન છે; તેમાં મોઘનું નામ નિકોમેકિયન નીતિશાસ્ત્ર, એરિસ્ટોટલ અને તેની ગુણમયી દર્પાદલિયના પુત્ર નિકોમેકસ ઉપરથી; અને બીજાનું આ યુગીમસ ઉપરથી યુગીમિયન નીતિશાસ્ત્ર છે.

ડાયોજિનિસ (સાઇનોપી-વાસી.)

જન્મ આશરે ઇ. પૂ. ૪૧૨. જુવાનીમાં તે એથન્સ આવ્યો અને સિનિક ફિલસુફીના આદ-
રશા એનિસ્થિનીસ પાસે ભણ્યો. તેણે દેહને અનેક રીતે કદ્યો અને કર્યો અને આખરે, કદે
છે કે, એક કોઠીને પોતાનું ઘર કરીને તેમાં પડી રહેવા લાગ્યો. એથન્સવાસીઓ તેને માન આપતા
અને તે ગમે તે પુરુષને, સ્ત્રીને કે સંસ્થાને તરછોટી કઢાડતો તે સહન કરતા. ઇજ્જતી જતાં ફ-
રિયામાં ચાંચિયાઓએ તેને પકડ્યો અને લેખ્યો પણ તેના ખરીદનારે તેને પાછી સ્વતંત્રતા આપી.
ઉત્તરાવસ્થામાં તે કોરિન્થમાં રહેતો હતો. અહીં એલેક્ઝાંડર તેને મળવા આવ્યો તેની હાજીકત
માટે જુલો એલેક્ઝાંડરનું ચરિત. તે ઇ. પૂ. ૩૨૩ માં મુલો.

ધીઓફ્રેસ્ટસ,

ખેડો અને એરિસ્ટોટલનો શિષ્ય. એરિસ્ટોટલે પોતાનો પુસ્તકસંગ્રહ અને પોતે રચેલા
અથોની મૂળ નકલો અને વારસામાં આપી હતી અને તેના પછી લાઇસિયમની શાળા એણે ચ-
લાવી. એના ઉપર પણ નાસ્તિક હોવાનો આરોપ મુકવામાં આવ્યો, પણ એથન્સવાસીઓએ તે
ખોટો ઠરાવ્યો. ઇ. પૂ. ૩૦૫ માં એથન્સમાં ફિલિપ્પોને દેશનિકાલ કરવા એવો હાથરો મથો ત્યારે
એણે એથન્સ તજ્યું; પણ તે પછીના જ વર્ષમાં એરિસ્ટોટલના શિષ્ય ફાઇલોએ એ હાથરો રદ
કરાવ્યો અને એ પાછો એથન્સ આવ્યો. એ ઇ. પૂ. ૩૨૮ માં મોટી ઉમરે મૃત્યુ પામ્યો. એણે
ધણી અથો રચ્યા હતા, પણ તેમાંથી વનસ્પતિશાસ્ત્રને લગતા અને બીજા એક બે જ રહ્યા છે.

૬. પ્રાચીન ગ્રીસના ઇતિહાસના મુખ્ય ધનાવોની સાલવારી.

ઈ. પૂ.

૧૩૦૦—૧૦૦૦ ટ્રોય માટેનો ગ્રીક-ટ્રોજનનો મહાભારત વિગ્રહ

હીટના ડોરિયન રાજ્યની સ્થાપના.

પિલોપોનીસસના પૂર્વ ભાગમાં ડોરિયનોના અમલનો આરંભ.

આથોનિયનોનાં એસિયામાઇનોરમાં સંસ્થાનો સ્થપાવા માંડ્યાં.

૧૦૦૦—૮૦૦ ગ્રીક મૂલાકારની શોધ.

ડોરિયનોનાં એસિયામાઇનોરમાં સંસ્થાન.

૮૦૦—૮૦૦ 'ઓડિસી' નું મહાકાવ્ય રચાયું અને 'ઇલિયડ' નું ઉપરનું રૂપ મેળવ્યું.

સ્પાર્ટાના નગરરાજ્યનો જન્મ.

ઇલિડના ડોરિયન રાજ્યનો ઉદય.

૭૭૬ ખેડો ઓલિમ્પિયાદનું ખેલું વર્ષ.

- ૭૩૦—૬૬૦ હેસિઅટ કરિનેા સમય.
- ૭૦૦—૬૬૦ એથન્સે ઇલ્યુસિસ છતી તાઘ પોતાની સાથે ભેગી હીધું.
- ૬૮૩—૨ એથન્સના આઈનોની યાદી આ સાક્ષથી રાત્ર માય છે.
- ૬૩૨ કાઇલોન એથન્સનો 'ટાયરંટ' થવા મથે છે.
- ૬૩૦—૬૦૦ સ્પાર્ટાએ મેસ્સેનિયા નાશ કર્યું.
- ૬૨૧ એથન્સમાં ડ્રોકોએ નવા કાયદા ધડયા.
- ૬૦૦ માઇટિલીનીમાં રોકો, આલ્ક્યુસ અને પિટ્રેકસ કવિઓનો સમય.
- ૫૬૪—૧ એથન્સમાં સોલોને નવા કાયદા ધડયા.
- ૫૬૦—૫૦ પેરીસ ફિલિપ્પુસને 'પેલુ' વર્ષ.
- ૫૮૨ પેલુ પાઇથીયાડનું 'પેલુ' વર્ષ.
- ૫૭૨ ઓસિમિથક રમતોની વ્યવસ્થા કરવાનો હક ઇલિથનોએ મેળવ્યો.
- ૫૭૦ એથન્સે સોલેમિસ છતી લીધો.
- ૫૬૧—૬૦ પીસીસ્ટ્રેટસ એથન્સનો 'ટાયરંટ' થયો.
- ૫૬૦ લીડિયામાં કીસસ ગાદીએ આવ્યો.
- ૫૫૬ પીસીસ્ટ્રેટસ એથન્સથી ન્દાહો.
- ૫૫૦—૪૯ પીસીસ્ટ્રેટસ વળી 'ટાયરંટ' થયો અને ફરી ન્દાહો.
- ૫૪૬ ઇરાનના સાહ કઃઇરસે લીડિયા છતી લીધો.
- ૫૪૦—૩૯ પીસીસ્ટ્રેટસ ફરી પાછો 'ટાયરંટ' થયો.
- ૫૨૮—૭ પીસીસ્ટ્રેટસનું મૃત્યુ.
- ૫૨૫ ઇરાની સાહ કેમ્બાઇસિસે ઇનિસ સર કર્યું.
- ૫૨૨ કેમ્બાઇસિસનું મૃત્યુ.
- ૫૨૧ હિસ્પાનિયસ યુન ડરાયસ ઇરાનની ગાદીએ આવ્યો.
- ૫૧૪ હામૌડિયસ અને એલિસ્ટો ગાઇટાને 'ટાયરંટ' પીસીસ્ટ્રેટસ-યુન હિસ્પાઇસનું મૃત્યુ.
- ૫૧૨ ડરાયસની પ્રેસ પર ચડાઇ.
- ૫૧૦ એથન્સના 'ટાયરંટ' નો અંત.
- ૫૦૮—૧ એથન્સમાં ક્લોસ્થનિસના નવા કાયદા.
- ૪૭૯ એશિયામાઇનોરના આયોનિયન સંસ્થાનિકોએ ઇરાન સાથે બંડ કર્યું અને તેમાં એથન્સે તેમને મદદ કરી.
- ૪૬૭ આયોનિયનોએ અને એપીનિયનોએ સાર્ડિસ છત્યું; સાર્ડિસમાં આગ.
- ૪૬૪ આયોનિયન બંડનો અંત.
- ૪૬૩ એથન્સમાં થેમિસ્ટોકલિસ આઈન નીમાયો. મિલિટિયેડિસ ઇ. પૂ. ૫૧૫થી બન્સનીસમાં 'ટાયરંટ' હતો તે ન્દાસી એથન્સ આવ્યો.
- ૪૬૨ માડોનિયસે પ્રેસમાં બંડ બેસાડી હીધું અને મેલિડાનિયા છત્યું.
- ૪૬૧ ડરાયસે મીસને કહેલું મોકલ્યું કે 'ધરતી અને જમીન આપો' (તાબે થાઓ.) ઇજીપ્ત અને એથન્સનો વિગ્રહ. (પ્લુટર્ક અને ખીન કેટલાક ઇતિહાસકોના કહેવા પ્રમાણે આ વિગ્રહ બે વાર વર્ષ પેલેલાં મંડાયો.) સ્પાર્ટન રાજા ડિમરેટસ પદબ્રથ થયો અને ન્દાસી ડરાયસને જીત મળ્યો.
- ૪૬૦ સિસિલીના ગેલો 'ટાયરંટ' થયો.
- મેડેયોનનું યુદ્ધ (ઓમરંટ કે સપ્ટેમ્બર)
- ૪૬૦—૪૭૦ થીબન કવિ પિન્ડરનો સમય.

- ૪૮૯ મિલિટરિસનું મૃત્યુ.
- ૪૯૫ ડરાયસનું મૃત્યુ. ડિલિસ ધરાનની ગાદીએ આવ્યો.
- ૪૮૩—૨ એરિસ્ટાઇસિસ આસ્ટ્રાસિઝમથી દેશનિકાલ થયો.
એથન્સે પોતાનું નોકાસેન્ય વધાર્યું.
- ૪૮૧ ડિલિસ ઓસ લપર ચ્હડાઇ કરવાનો નિમય કરી સાર્ડિસ આવ્યો.
- ૪૮૦ આર્થમિસિયમ અને થર્મોપિલિનાં યુદ્ધો, (ન્યુવાઈઓગસ્ટ) સેલેમિસનું જન્મ
' યુદ્ધ; (સપ્ટેમ્બર) સૂર્યચંદ્ર (અક્ટોબર ૨ ૭ તારીખ) સિસિલીમાં
હાઇમીરાનું યુદ્ધ.
- ૪૭૬ પ્લેટિયાનું યુદ્ધ (ઓગસ્ટ કે સપ્ટેમ્બર) માઇક્રોનીનું જન્મયુદ્ધ.
એસિયામાઇનોરના આથોનિયનોનું ઈરાન સાથે બંડ.
- ૪૭૮ એથન્સે ડિલોસનો રાષ્ટ્રસંયોગ (Confederacy) રચાવ્યો.
ગેલોનું મૃત્યુ; હીરો તેને સ્થલે ગાદીએ આવ્યો.
- ૪૭૭—૬ એથન્સના કોઠ ચલ્લાઇ રહ્યા.
હાઇમને પોસોનિયસને બાઇડેન્સીયમમાંથી ન્હાસવા ફરજ પાડી.
- ૪૭૫—૫૦ ઇલિડલસ અને સિમેનિડિસ કવિઓનો સમય.
- ૪૭૪ હાઇમીનું યુદ્ધ.
- ૪૭૩—૨ ટીબિઆનું યુદ્ધ.
- ૪૭૨—૧ થેમિસ્ટોકલસ આસ્ટ્રાસિઝમથી દેશનિકાલ થયો અને ન્હાકો.
- ૪૬૮ એરિસ્ટાઇસિસનું મૃત્યુ.
- ૪૬૭ હીરોનું મૃત્યુ.
- ૪૬૫ ડિલિસનું મૃત્યુ.
- ૪૬૪ સ્પાર્ટાનો ધરાકપ અને ત્રીબ્લે મેસ્સેનિયન વિગ્રહ.
' હાઇમન' આસ્ટ્રાસિઝમથી દેશનિકાલ.
આર્થમિસિસ ઈરાનની ગાદીએ આવ્યો.
- ૪૬૦—૫૫ ઇલિસનું ધરાન સાથે બંડ.
- ૪૫૪—૩ ડિલોસના રાષ્ટ્રસંયોગની તીબેરી ડિલોસથી એથન્સ લાવવામાં આવી.
- ૪૫૩ પેરિક્લિસની કોરિન્થના અખાત પર ચ્હડાઇ.
- ૪૫૨—૧ એથન્સ અને સ્પાર્ટ વચ્ચે પાંચ વર્ષનો સંધિ.
- ૪૫૦—૪૬ હાઇમનનું મૃત્યુ.
- ૪૪૮ ઈરાન સાથે સંધિ. 'પવિત્ર વિગ્રહ.'
- ૪૪૭ કોરોનીઆનું યુદ્ધ.
- ૪૪૭—૬ પેરિક્લિસે યુબીઆનું બંડ ભેટાઇ બેધુ; એથન્સે મેગારા બેધુ.
- ૪૪૬—૫ એથન્સ અને સ્પાર્ટ વચ્ચે ત્રીસ વર્ષનો સંધિ.
- ૪૪૨ યુલિડિસ દેશનિકાલ થયો.
- ૪૪૦ સેમોસનું બંડ.
- ૪૩૬ પેરિક્લિસે સેમોસ છોડ્યું.
- ૪૩૩ એથન્સ અને કોર્કીરાના પરસ્પર મદદ કરવાના કરાર થયા.
- ૪૩૩—૨ પોટાઇડીયામાં બંડ.
- ૪૩૧ પિલોપોનિસિયન વિગ્રહની રૂઆવ.
- ૪૩૧ વિગ્રહનું પ્રથમ વર્ષ-પીનનોએ પ્લેટીઆ પર હથેલો કર્યો (માર્ચ) એટ્રિડા પર
સ્પાર્ટનોની પ્રથમ ચ્હડાઇ (મી.) એથીનિયનોએ ઇબ્રહના સર કરી પ્રબને
દાંડી કરી.

- ૪૩૦ વિમદનું બીજું વર્ષ—એથન્સમાં મરહીનો ઉપદ્રવ. સ્પાર્ટનો એટ્રિકાપર બીજું ચડાઇ. પેરિક્લિસની આગેસિસ અને એપિડોરસ પર ચડાઈ.
- ૪૩૧ પેરિક્લિસ સરહરીમાંથી મુખ થયાં; તેના પર કામ ચાલી તેનો દંડ થયા અને ફરી પાછો સરહર નીચા.
- ૪૩૨ વિમદનું ત્રીજું વર્ષ—સ્પાર્ટનો એથ્રીઆપર મેસે ધાડ્યા.
- ૪૩૩ પેરિક્લિસનું મૃત્યુ.
- ૪૩૪ વિમદનું ચોથું વર્ષ—સ્પાર્ટનો એટ્રિકાપર ત્રીજો દુમસો. માઇટિલીની બળવા.
- ૪૩૫ વિમદનું પાંચમું વર્ષ—સ્પાર્ટનો એટ્રિકાપર ચોથો દુમસો. માઇટિલીની અને એથ્રીઆ સરહર થયાં. કોર્કોઈસની પ્રભામાં કુસંધ.
- ૪૩૬ વિમદનું છઠું વર્ષ—ડિમોસ્થનિસની ઇટાલિયાપર ચડાઈ.
- ૪૩૭ વિમદનું સાતમું વર્ષ—સ્પાર્ટનો એટ્રિકાપર પાંચમો દુમસો. એથીનિયનોએ માઇલેસમાં ચાલું સ્થાપ્યું અને સ્કેટિરિયાના સ્પાર્ટનો દરબી કેદ પકડ્યા.
- ૪૩૮ વિમદનું આઠમું વર્ષ—એથન્સે પેગાસા છત્યું અને બીએસિયાપર ચડાઈ કરી. બ્રેસિડસની મેસ પર ચડાઈ. ઇતિહાસક યુકિરિડિસ દેશનિકાલ થયા.
- ૪૩૯ વિમદનું નવમું વર્ષ—સુલેદના સંદેશા; એક વર્ષનો તલ.
- ૪૪૦ વિમદનું દસમું વર્ષ. એમિપોલિસનું યુદ્ધ. બ્રેસિડસ અને ક્લીઅનનાં મૃત્યુ.
- ૪૪૧ (નિડિઅસની સંધિ.)
- ૪૪૨—૪૦ એથન્સ અને સ્પાર્ટ વચ્ચે પરસ્પર મદદ કરવાના કરાર થયા.
- ૪૪૩ એથન્સ અને આગોસ વચ્ચે સુલેહ.
- ૪૪૪ લાઇપરબોલસ દેશનિકાલ થયા. (એસ્ટ્રાસિજમનો છેલ્લો પ્રધાન)
- ૪૪૫ હમિસનાં પુતળાંઓનો છેદ—એથીનિયનોની સિસિલી પર ચડાઈ.
- ૪૪૬ સાઇરેક્યૂસનો ઘેરો. ગાઇલિપ્પસ સાઇરેક્યૂસ આવે છે.
- ૪૪૭ સિસિલીપર બીજી એથીનિયન ચડાઈ. સાઇરેક્યૂસના જંદરમાં મહાયુદ્ધ. એથીનિયનોની હાર અને તેમના સેન્યનો સંહાર.
- ૪૪૮ એથન્સમાં ચારસોના મંડલની સ્થાપના (ન્યૂન) એ મંડલને ફર કરી ફરી પ્રભસત્તાક સંસ્થાનું સ્થાપન (સપ્ટેંગર)
- ૪૪૯ કાયેનિયનોએ સિસિલીપર ઉલ્લેા કર્યો.
- ૪૫૦ કાઇરસ સમુદ્ર કાંઠે આવે છે. એટ્રિકાપરિસ એથન્સ પાછો ફરે છે.
- ૪૫૧ આર્મિન્યુસિનું યુદ્ધ.
- ૪૫૨ ઇગોસ્પોટેમાઇનું યુદ્ધ.
- ૪૫૩ ટાયોનીસિયસ સાઇરેક્યૂસનો ' ડાયર'ટ ' થયા.
- ૪૫૪ એથન્સ પર લેસી.
- ૪૫૫ એથન્સ લાઇસેન્ડરને સરહર થાય છે. એથન્સની મોટી દીવાલો તોડી પાડવામાં આવે છે. ' ત્રીસ ડાયર'ટો 'નો અમલ.
- ૪૫૬ ' ત્રીસ ડાયર'ટો ' ની સત્તાનો નાશ કરી પ્રેસિપ્યુલસ ફરી એથન્સમાં પ્રભસત્તાક સંસ્થા સ્થાપન કરે છે. (સપ્ટેંગર)
- ૪૫૭ કાઇરસની ચડાઈ. ક્યુનાકસાનું યુદ્ધ.
- ૪૫૮ સોક્રેટિસનું મૃત્યુ.
- ૪૫૯ એગિસિલેઅસ ગાદીએ બેઠો.
- ૪૬૦ એગિસિલેઅસની ક્લીનિયામાં પ્રથમ ચડાઈ.
- ૪૬૧ એગિસિલેઅસની ક્લીડિયાપર ચડાઈ. ટિસાફનીસનું મૃત્યુ. હલિઆર્ટસનું યુદ્ધ અને લાઇસેન્ડરનું મૃત્યુ. એથન્સે ફરી મોટી દીવાલો ચાલુવા માંડી.
- ૪૬૨ કોરોનીઆનું યુદ્ધ.
- ૪૬૩ કોરિન્થનું યુદ્ધ.
- ૪૬૪ નાઇડસનું યુદ્ધ.
- ૪૬૫ સૂર્યચંદ્ર (ઓગસ્ટ ૧૪)

- ૩૬૭ એન્ડ્રિયસ એવની નરીકે મુક્ત મો
૩૬૮ એનિતિવેઅત ઈસિઅત ૧૨ મનોમા ભાગ લેછે જાઈકેટિસની સ્પર્શનોપર છત
૩૬૯ ટ્રેસિપ્થુલસનુ મૃત્યુ
૩૭૦—૧ 'સાદની સધિ'
૩૬૨ ફીબિડસે મૂનિયાનો પિલા સર દ્યો
૩૬૩ પિલોપિડસની મટલે સ્પર્શનોને થીબ્સમાધી દાગી નડવા વફાપ્રિયસનો પાઠ
રીયસ લેવાને પ્રયત્ન
૩૬૪ થીબ્સ અને એવન્સ વચ્ચે નાર. એનિસિવેઅસનો ગ્રીઓસિયા પા દુરો
૩૬૫ ફીબિડસની દાર.
૩૬૬—૩૬૬ થીબ્સનુ યુદ્ધ
૩૬૭—૩૬૮ થીબ્સને સ્પર્શનોપર ન્દગાઠ રી
૩૬૯ પિલોપિડસની ચેત્તલીપર પ્રથમ ન્દગાઠ
૩૬૯ પિલોપિડસની ચેત્તલીપર બીજા ન્દગાઠ અને કેદ
૩૬૯ ઈપેમિનોન્ટસ પિલોપિડસને મનાધી છૂટા કરે છે
૩૬૯ પિલોપિડસની ચેત્તલીપર ત્રીજા ન્દગાઠ
ત્રીજા ન્દગાઠ (લુક ૬ ૧૩) પિલોપિડસનુ મૃત્યુ
૩૬૯ એનિનિઆનુ યુદ્ધ ઈપેમિનોન્ટસનુ મૃત્યુ
૩૬૯—૧ એનિતિવેઅત ઈસિઅત
૩૬૯—૨ એનિતિવેઅતનુ મૃત્યુ
૩૬૯ મિથિપે એનિપોલિસ કીધુ, ડાયન સિસિલી પાછા ફરે છે
૩૬૯—૫ એવે જાન્ડરનો જન્મ
૩૬૯ ડાયનનુ ખૂન
૩૬૯ એવન્સ દિધિપ પાને એવની મોલે છે પ્લેટોનુ મૃત્યુ
૩૬૯ ન્દાનો ડામોનીસિયત રી 'સયાર' જાન્યો એથાનિયનો દિધિપ પાસે ફરી
એવની મોલે છે
૩૬૯—૨ એવે જાન્ડર એવે જાન્ડરનો જન્મ નિનાયા
૩૬૯—૩ દિધિપનુ ખૂન એવે જાન્ડર નાગી નચીન થયો
૩૬૯ એવે જાન્ડરની શ્રીસપર ન્દગાઠ એવે જાન્ડર એવન્સ પછે ફરે છે ડાયનસ ત્રીજે
ઇયનની નારીએ મો
૩૬૯ એવે જાન્ડરની ઇયન નામે એ. ના ન્દગાઠ, દેસિ નેસલનો દેવ
૩૬૯ એવન્સની વધ
૩૬૯ ડાયનનો વડા નાજોને વડા દલિપની છત
૩૬૯ એવે જાન્ડર દલિપમા એવે જાન્ડરના સ્વાપ છે વડા મદલ (સપ્ત ૧૮ ૧૦) નો
નમેશ નુ યુદ્ધ (બ ૨૧૨ ૧) એવે જાન્ડર બાબિલોન પહોંચે છે (અમ્પોનર)
નુદા પહોંચ છે (ગીસે ૧)
૩૬૯ એવે જાન્ડર એ એથના પહોંચ ડાયનસ નુ યુદ્ધ (લુક ૬) નુદાગાઠ અને
પામોનીનોને દદાન
૩૬૯ એવ જાન્ડર નુદા ના સિયાન નામે છે
૩૬૯ એવે જાન્ડર દિનુડા સુધી પહોંચ છે
૩૬૯ એવે જાન્ડર દિનુડા નરી એથના છે. દાદા દિધિપનુ યુદ્ધ પામળની છત
૩૬૯ નાલીની છત એવે જાન્ડર દિનુડા સિધુ કપર નમેસે થસ કે છે
૩૬૯ દેગીનનુ મૃત્યુ
૩૬૯ એવે જાન્ડર બાબિલોન પાછા ફરે છે ફરીજાનની અવસાનક્રિયા (ને) એવે જાન્ડર
નુ મૃત્યુ (હુન)
૩૬૯ એવે જાન્ડરનુ મૃત્યુ

કક્કાવારી.

પરિશિષ્ટો અને ટિપ્પણોમાંના પૃષ્ઠનિર્દેશ કૌંસમાં મૂક્યા છે.

અ.

- અર્થમિયસ, ૪૧.
અર્થમિયેટસ, ૫.
આઇડીમીનિયસ, ૭૬.
આઇડીકેટિસ, ૧૬૨.
આઇડીજીનીઆ, ૧૭૬.
આઇડીટસ ૧,૨૨.
આઇડીન, ૧૭.
આઇલેઅસ, ૧૯૦.
આઇસીટિસ, ૨૪૧.
આઇસેટસ, ૨૦૩.
આઇડીસ, (૩૨૫), ૨૧૮, ૨૧૬.
આર્કિઅસ, ૧૫૧, ૧૫૩-૧૫૫.
આર્કિટલિસ ૪૨.
આર્કિડેમસ ૧૬, ૭૭, ૬૩, ૬૬.
" (એગિસિલેઅસનો પિતા) ૧૭૫, ૧૭૬.
" (એગિસિલેઅસનો પુત્ર) ૧૬૫, ૧૬૭
૨૦૧.
" (સિસિલીવાસી એક દિવસુક) ૨૧૮.
આર્કિલેયસ, ૫.
આર્કિલાંસ (૭૨), ૬૨.
આર્કોનાઇડિસ, ૨૩૧.
આર્કોઝકિસ, ૫૬, ૧૧૬.
આર્કોબેસ, ૨૧૦.
આર્કોબેનસ, (૫૪), ૫૬, ૫૭.
આર્કોમિસ—જુલો ડાયના.
આર્કોમિસિયમ, ૪૨.
આર્કોમોન, ૬૧.
આર્થોન, ૭૪.
આર્કેન્ડર, ૬.
ઇકીનસ, ૮૨.
ઇજના, (૭૭)
ઇપેમિનોન્ડસ, ૧૨, ૧૪૬, ૧૫૦-૧૫૨, ૧૬૧-૧૬૫
૧૬૭, ૧૬૮, ૧૬૯, ૧૬૯-૨૦૦, ૨૦૨, ૨૦૩.
ઇફિઆસિસ, (૬૪), ૭૬, ૭૬.

ઇફેરસ, ૬૧, ૬૨, ૨૨૮.

ઇલેટસ, ૭

ઇલેન્નેસ, ૬૫

ઇસપ, ૧૭૨

ઇસ્ક્રીનિસ, ૮૬, ૬૬

ઇસ્ક્રીતસ, ૪૭, ૨૪૮

ઇસ્સસનું યુદ્ધ, ૨૫૬.

ઇસ્મેનિયસ, ૭૧.

" (યીજન), ૧૫૧, ૧૬૬, ૧૬૮.

એડિસિસ, (૭૩), ૧૭૮, ૨૫૪.

એફેરમી, (૩૨૪), ૨૧૦, ૨૧૭

એગિસ, ૧૦, ૧૮, ૨૮, ૧૭૫

" (ગીમે), ૨૦૭

એગિસિપોલિસ, ૧૬૦, ૧૬૪.

એગિસિલેયસ, ચરિત ૧૭૫-૨૦૭, ૧૨, ૨૬, ૧૫૭,

૧૬૨.

એગેમેમ્નોન, ૬૩, ૧૨૦, ૧૬૨, ૧૭૮, ૧૭૬, ૧૮૧

એગેરિસ્ટી, ૭૨.

એટલસ, ૨૫૦, ૨૬૦

એડમેટસ, ૫૫.

એડા, ૨૯૧,

એડોનિસ, (૧૩૦)

એચન્સ, સ્થળે સ્થળે.

" ના રાજ્ય બાંધારણનો ઇતિહાસ,
(૬૧-૬૬).

" ના નહેર મકાનો, ૮૦-૮૩,

" ની સ્પાટી સાથે સરખામણી, (૬૪),
(૧૦૪-૫) ૧૮૬.

" ની જીનતિનું બ્યાખ્યાન,
(૧૦૩-૧૦૭).

એપીની, જુલો મિનર્વા.

એપીનોટારસ, ૨૬૮.

એનેકિઅન, (૭૧), ૮૨.

એનેક્સાર્કિસ, (૨૪૬) ૨૬૭, ૨૮૭ ૨૮૮.

એનેએગોરસ, (૩૨૧), ૩૬, ૭૬, ૬૫, ૭૭ ૮૫, ૬૫.

એન્કેન્ગોરસ (ખગોળવેત્તા), ૧૩૬.

એન્ટિકેટિસ, ૨૦૩.

એન્ટીગની, ૨૮૩, ૨૮૪.

એન્ટીગોનસ, (૧૪૭), ૧૪૮.

એન્ટીપેટર, (એક એપીનિયન યુવાન), ૫૦.

” (એલેક્ઝાંડરનો સરદાર), ૧૮૬ ૨૫૧,

૨૫૬ ૨૭૭, ૨૮૨ ૨૮૫, ૨૯૦, ૨૬૧ ૩૦૧,

૩૦૩, ૩૦૫, ૩૦૭.

એન્ટીકોન, (૧૨૧).

એન્ટીથોરસ, ૩૦.

એન્ટીથનિસ, (૩૨૧), ૭૧.

એન્ટીકાઇટસ, (૧૫૦), ૧૫૭, ૧૬૬, ૧૬૨; ૧૬૫

૧૬૯ ૨૦૦.

એન્ટીકાઇટિસ, ૧૨૬.

એન્ટીકાઇટિસ, ૧૬.

એન્ટીકાઇટસ, ૨૬૬ (૨૬૨-૩).

એન્ટીકાઇટિસ, ૧૫૧.

એન્ટીકાઇટિસ, ૬૪.

એપિકાઇટિસ, ૪૧.

એપિકેટિસ, (એપીનિયન) ૫૫.

” (એપીનિયન), ૧૬૨.

એપિથમીયસ, ૬૬.

એપેથા, (૩૨).

એપેથિસ, ૨૪૫

એપોથો, (૩૧૩), ૧૧૮, ૧૫૮, ૨૬૩.

એપોથોકેટિસ, ૨૨૬, ૨૩૫, ૨૩૭, ૨૪૦.

એપોથોરોસ, ૩૦૪.

એપોથોફેનિસ, ૧૮૪.

એટોર, (૩૨), ૭, ૨૮, ૧૭૩.

એટ્રોગાઈ, (૩૧૪).

એબુલાઈટિસ, ૩૦૧.

એક્ટોન, ૩૫.

એમિન્ટસ, ૨૫૮.

એમ્ફીકીયાનિક મંડલ, (૫૦).

એમ્મોનિયસ, ૯૦.

એમિઆમિનિસ, ૪૮.

એરીટ, ૨૧૧, ૨૧૬, ૨૩૭, ૨૪૧

એરિયસ, ૩૦૭

એરિમ્બસ, ૨૪૩.

એરિથાપિયસ, (૧૧-૧૨), ૭૧, ૭૬.

એરીમ, (૩૧૪).

એરિસ્ટાઈડિસ, ૬૭, ૪૦, ૪૫, ૪૬, ૪૮, ૫૨. (૧૩),

૧૨૮, ૧૫૦.

એરિસ્ટાગોરસ, (૧૮)

એરિસ્ટીપ્પસ, (૩૩૫), ૨૧૮.

એરિસ્ટેન્ટર, ૨૭૨, ૨૮૭

એરિસ્ટોક્રેટિસ, ૪, ૩૦

એરિસ્ટોટલ, (૩૨૫), ૧, ૨૫, ૩૦ (૩૭) ૪૪, ૭૩,

૭૮, ૭૯, ૬૧, ૬૨, ૧૧૭, ૧૧૦, ૨૨૦, ૨૪૭-૨૪૮,

૨૮૬, ૩૦૭.

એરિસ્ટોટાઈટસ, ૭૬.

એરિસ્ટોટીમસ, ૧૮૬.

એરિસ્ટોન, ૧૩૬, ૧૪૧, ૨૭૩.

એરિસ્ટોક્રેનિસ, (૩૨૨), (૩૭), ૫૧, ૬૧, ૬૪, ૧૨૩

૧૩૬.

એરિસ્ટોપ્યુલસ, ૨૫૪, ૨૫૭, ૨૬૦, ૩૬૦.

એરિસ્ટોમેક્રી, ૨૧૦, ૨૩૭, ૨૪૧.

એલેક્ઝાન્ડર, ફરીનો ટાપરટ, ૧૬૫, ૧૬૬, ૧૬૭,

૧૬૮, ૧૭૦-૧, ૧૭૩.

” મેક્રોનિયાનો રાત્ત, ૧૬૫.

” (મહાન), ચરિત ૨૪૩-૩૦૭, ૧૮૬.

એલેક્ઝાન્ડ્રિયા, ૨૬૫.

એલેક્ઝિયેટિસ, ૧૫, ૮૭, ૧૦૦, ૧૨૪, ૧૨૬, ૧૨૭,

૧૨૮, ૧૨૯, ૧૩૧, ૧૫૦, ૧૭૧.

એલેક્ઝિમિનિસ, ૨૨૧.

એલિપનાઈ, ૭૬, ૬૨

એલિનેરસ (નદી), ૧૪૨.

એલિનેરિયાનો ઉત્તર, ૧૪૩.

એલિપેશિયા, ૮૬, ૬૪, ૬૫.

એલિસઆર્ટિસ, ૩૦૧

એલિસાઈટિસ, ૧૪૦

એનિમિસાઈટિસ, ૨૫૪, ૨૮૨, ૨૬૫, ૨૬૬

એલિયસ, ૪.

એલિયસ, (૩૧૫), ૨૪૬, ૨૫૪.

એલિથિપાઈમનો, (૩૧૭), ૧, ૨૧, ૨૨, ૩૬, ૪૬,

૫૫, ૧૬૧

એનિથિપાઈસ, ૧૪૩, ૧૪૪, ૧૮૬, ૧૫૦, ૧૫૧, ૧૭૩

૩૦૧, ૩૦૭

એમોરોટિસ, ૨૬૧.

એમરોટિસમ, (૪૦), ૫૩, (૧૩), ૧૬૩-૮

૬.

એમસ, (૧૧૫)

કાન્ટોનમેન્ટ, (૩૧૧), ૨૧.
 કાનિસ્ટ, ૧૮૬.
 કાનિસ્ટ, ૨૬, ૫૬, ૯૦, ૧૩, ૭૪, ૭૫, ૭૮, ૭૯, ૮૧, ૮૨, ૮૩, ૧૫૦.
 કાનિસ્ટ, (૭૩).
 કાનિસ્ટ, (૧૭), ૩૦૧.
 " ક્રીમે, ૯૦ (૧૧૪)(૩૨૪).
 કાનિસ્ટ, ૪૧.
 કાનિસ્ટ, (૬૧).
 કાનિસ્ટ રિપોર્ટ, (૪૪).
 કાનિસ્ટ સમુદાય—ન્યુવો ડિફેન્સ સમુદાય.
 કેટ, ૨૬, (૧૪૭).
 કેનિસ્ટ, ૧૦૪.
 કેનિસ્ટ, (૧૭).
 કેનિસ્ટ, ૩, ૫, ૧૮.
 કેનિસ્ટ, ૧૪૮.
 " (કેનિસ્ટ); ૧૫૬, ૧૬૪, ૧૮૬, ૧૯૦ ૩૦૧.
 કેનિસ્ટ, ૨૪૩.
 કેનિસ્ટ, ૧૫૨-૧૫૬, ૧૬૪.
 કેનિસ્ટ, ૨૬, ૧૪૮.
 કેનિસ્ટ, ૮૬.
 " (કાનિસ્ટ), ૧૩૪.
 " (કાનિસ્ટ), ૨૦૩.
 કેનિસ્ટ, ૧૩૧, ૧૩૭, ૧૩૮, ૧૩૯-૧૪૧.
 કેનિસ્ટ, ૧૪૧.
 કેનિસ્ટ, (૧૮)
 કેનિસ્ટ, ૮૬.
 કેનિસ્ટ, ૨૬૬, ૨૭૨, ૨૭૩, ૨૮૭, ૨૮૮, ૨૮૯.
 કેનિસ્ટ, ૨૪૬, (૧૬૩), ૨૬૬, ૩૦૧.
 કેનિસ્ટ, ૩૦૫.
 કેનિસ્ટ, ૧૮૩.
 કેનિસ્ટ, ૬.
 કેનિસ્ટ, ૧૮૮, ૧૬૨.
 કેનિસ્ટ, ૮૨
 કેનિસ્ટનાં બુદ્ધિ, ૧૮૮
 કેનિસ્ટ, ૨૬.
 કેનિસ્ટ, ૩.
 કેનિસ્ટ, (૧૭)
 કેનિસ્ટ, ૬૦, ૭૩.
 કેનિસ્ટ, ૨૭૮, ૨૭૯, ૨૮૩, ૨૮૪

કેનિસ્ટ, (૧૧૫)
 કેનિસ્ટ, (૨૪૬), ૨૫૩, ૨૮૪-૨૮૭
 કેનિસ્ટ, ૨૦, ૧૧૭, ૧૧૮, ૧૧૯, ૧૨૨-૧૨૪.
 " (કેનિસ્ટનાં સમાચાર), ૧૨૫.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૮૮, ૧૪૩.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૧૨૪, ૧૨૫, ૧૨૭.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૨૫૦, ૨૫૧, ૩૦૧.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, (૫)
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૧૫૬, ૧૬૧, ૧૬૪, ૧૬૭
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૨.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૧૫૧.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, (૧૨).
 મ.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૨૬, ૮૮, ૧૩૪-૧૩૬, ૧૪૧, ૧૪૨, ૧૪૩, (૧૪૪).
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૨૩૫.
 કેનિસ્ટ, ૨૧૧.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર બુદ્ધિ, ૨૭૭-૨૭૮.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૧૩૫
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૧૫૬, ૧૫૮.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૧૩૬, ૨૨૧.
 " સુધી, ૯૮, ૧૭૦.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર નવીન બુદ્ધિ, ૨૫૪-૨૫૬.
 જ.
 'કેનિસ્ટ', (૩૮), ૩૫
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર—ન્યુવો ડિફેન્સ.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર—ન્યુવો ડિફેન્સ
 જ.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૩૮, ૪૩, ૪૬-૪૮, ૫૧, (૧૮), ૧૮૭, ૨૭૫, ૨૭૬.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, (૫), ૩૦, ૭૩, ૭૪.
 " કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૧૭૩
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૧૧૬.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, (૨૪૬)
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૮૨
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, (૩૨૪), ૧, ૧૮૧, ૧૮૮, ૧૮૯, ૧૯૦, ૧૯૭
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૪૫, ૫૨, ૭૨.
 " કેનિસ્ટનાં સમાચારનાં બુદ્ધિ, ૮૬, ૮૬.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, ૮૧.
 કેનિસ્ટનાં સમાચાર, (૩૧૦)

શુકિરિયસ, ઇતિહાસક, (૩૨૧), ૨૫, ૨૬, ૫૫,
૭૮, ૮૪, ૯૨, ૯૩, ૯૬, ૧૧૫, ૧૧૬, ૧૩૫,
૧૪૪, ૨૦૨.
,, -માંથીકતારા, (૧૦૩-૧૧૪), (૧૨૩).
,, ૭૫, ૭૭, ૭૮, ૮૩, ૮૪, ૧૧૭, ૧૨૮.
ગ્રેસિબ્યુસ, (૧૫૧), ૧૫૨, ૧૫૬.

૬.

દેવવાણી-દેવપૃચ્છા, (ઓરેકલો), (૩૧૩), ૪, ૯, ૨૮,
(૪૪), ૧૩૦, ૧૩૧, ૧૭૬, ૨૫૩.

૫.

‘લોળો દિવસ’, ૨૧.

૭.

નાઇઝગોરસ, ૪૪.
નાઇઝક્રિયન, (૨૬૪).
નાઇઝાલિનિસ, ૫૬, ૫૭.
નાઇઝોલીમસ, ૧૪૬
નાઇઝોમેકસ, ૨૮૪.
નિઆકંસ, ૨૬૯, ૩૦૦, ૩૦૧, ૩૦૪, ૩૦૬.
નિઆકિલસ, ૩૫.
નિકિઅસ, ચરિત, ૧૧૫-૧૪૫, (૬૫), ૧૫૦, ૧૮૫.
નિપ્સિઅસ, ૨૩૦, ૨૩૨, ૨૩૩.
નેક્ટાનેબિસ, ૨૦૪-૨૦૬.
નેસિકિલસ, ૮૨.
નેસિટોલેમા, ૫૬.
નેસિટાઇનસ, ૩૬.
નોઝાયુદ્ધ, સેલેનિસનું, ૪૬-૪૯.
,, સાઇરેક્યુસનું, ૧૪૦-૧.

૫.

પાર્ડિકંસ, ૨૫૪, ૨૭૬, ૩૦૭.
‘પવિત્ર વિગ્રહ’, ૮૭
‘પવિત્ર મંદિર’, ૧૫૭, ૧૫૯-૧૬૦, ૨૪૬.
પાઇથેગોરસ, (૩૧૯), ૬,
પાઇથોકલાઇડિસ, ૭૩
પાઇરીયસનું બંદર, ૧૧૧,
પાઇસેન્ડર, ૧૮૨, ૧૮૮.
‘પાણીઆરી’, ૫૬.
પાર્મીનાઇડિસ, ૭૩.
પાર્મીનિઓ, ૨૪૫, ૨૫૫, ૨૫૮, ૨૬૦, ૨૬૧, ૨૬૮,
૨૭૦, ૨૭૧, ૨૭૩, ૨૭૭, ૨૮૩, ૨૮૫.
પિડેરિસ, ૨૩
પિન્ડર, (૩૨૦), ૨૦, ૪૨, ૧૧૫.

પિરિલેગ્રિપસ, ૮૩.
પિલોપિડસ, ચરિત ૧૪૭-૧૭૩, ૧૬૪.
પિલોપોનિસિયન વિગ્રહ, (૬૫), ૯૩-૯૬.
પીસીસ્ટ્રૅસ, (૬૨), (૭૫)
પિસ્ત્રુથીનીસ, ૬૦.
પેકિસ, ૧૨૧.
પેરિઇઝાઇ, (૩૧), ૮, ૨૭
પેરિફિસ, ચરિત ૭૧-૧૦૧, ૩૬, (૬૪), (૬૫),
(૧૧૦-૧૧૪), ૧૧૭, ૧૧૮, ૧૨૧, ૧૨૫,
૧૩૬, ૧૫૦.
,, (તેનો પુત્ર), ૧૦૦.
પેરિશિયસ, ૪૭.
પેરેક્સ, ૮૬, ૬૬.
પેરીફેન, ૧૧૬.
પોરસ, ૨૬૮-૨૬૯.
પોલિકંસ, ૧૪૦.
પોલિકેટિસ, ૬૧.
પોલિલિવિટિસ, (૩૨૩), ૭૧.
પોલિરિડિસ, ૨
પોલિગોરસ, ૬, ૮.
પોલિસ, ૨૧૧.
પોલિસ્ટ્રૅસ, ૨૮૦.
પોસાનિયસ, (૫૪), ૫૨, ૫૩.
,, (મેકિડોનિયન), ૨૫૦, ૨૫૧.
પ્રાઇટીની, (૬૩)
પ્રાઇગોરસ, (૩૨૩), ૯૬, ૧૩૬.
પ્રોટિઅસ, ૭૭૭.
પ્યુકિરેસ, ૨૭૮, ૨૭૯.
પ્લીસ્ટોનાકંસ, ૮૮.
પ્લૂટસ, (૩૧૫), ૬, ૧૮૫
પ્લુટર્ક, જુવો ઉપોદ્દ્યાત-ફત ખીમ પુસ્તકો-
માંથી ઉતારા, (૪૦), (૧૨૮), (૧૪૪) (૨૩૬-
૨૩૭)
પ્લુટો, (૩૨૪), ૫, ૨૫, ૨૭, ૩૦, (૩૬), ૮૪, ૧૩૯,
૧૬૦, ૨૦૬, ૨૧૦, ૨૧૧, ૨૧૩-૨૧૪, ૨૨૦,
(૨૩૬-૨૩૭), ૨૩૮.
,, નર્મિથેપક, (૩૨૨), ૭૩, ૭૬, ૭૯, ૧૨૮.
કે.
ફાઇલીમન, (૩૨૨), ૭૧.
ફાઇલિસસ, ૧૧૪, ૧૩૫, ૧૪૮, ૧૭૨, ૨૧૪, ૨૧૫,
૨૧૬, ૨૧૮, ૨૧૯, ૨૨૭, ૨૨૮, ૨૨૮.

યુરિપિડિસ, (૩૨૩), ૩૦, ૧૪૪-૧૪૫ ૨૪૮

" માથી ઉતાસ, ૧૨૦, ૧૨૫ ૧૩૪, ૧૪૭,

૧૪૯, ૧૮૧, ૨૫૧, ૨૮૭, ૨૮૮, ૨૮૯

યુલિસિસ, (૩૯) ૧૭૮

૨.

રૅકસાના, ૨૮૨, ૩૦૭

૩.

લાઇઝ્મિસ, ચરિત, ૧-૩૩, ૧૯૫ ૨૦૧

લાઇકોન, ૨૬૮.

લાઇકોફોન, ૧૨૧,

લાઇકો, ૮

લાઇકોમિડિસ, ૪૮

લાઇસિપ્પસ, ૨૪૫ ૨૫૬, ૨૭૮

લાઇસિમેકસ, ૨૪૬, ૨૬૩ ૨૮૨

લાઇસેન્ડર ૨૮, ૨૯, (૬૫) ૮૮, ૧૭૫, ૧૭૬, ૧૭૮

૧૭, ૧૮૦, ૧૯૦

લિઓ, ૧૩૮

લિઓટિકાઇડસ ૧૭૬

લિઓનિડસ (લાઇઝ્મિસના ભાઇનો સાળો) ૩.

" (સાન), ૧૯૪૩, ૧૬૨

" (સ્પાર્ટન) ૨૦૭

, એલેક્ઝાન્ડરનો ગુરુ ૨૪૬ ૨૬૧ ૨૬૪.

લિઓનેટસ, ૨૬૦

લિઓન્ટસ ૧૫૧ ૧૫૫, ૧૬૩ ૧૬૪

લિઓન્ટાસિફેવસ ૫૯

લેઇસ ૧૩૨

લેઓમેડોન, (૧૧૬)

લેટોના (૧૫૮)

લેપ્થાઇનિસ, ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૪૧

લેમેકસ, ૧૨૯ ૧૩૧ ૧૩૪

લેમ્પો ૭૫

લ્યુપ્ટ્રી (૨૭), ૨૦ ૧૬૧-૧૬૩ ૧૬૭ ૧૬૮

૫.

લરિલ મડલ, (૩૨), ૫ ૨૪ ૧૭૭

લિદેશી, જુલો જ ગદી

લીનસ, (૩૧૪)

૬.

સાઇનોઇકીયા, (૬૧)

સાઇનોસાનિસ, ૩૫, (૭૦)

સાઇમીયા, ૯૪

સાઇરેક્યુસ-નો ઘેરો, ૧૩૩-૧૪૧

" નુ નૌકાયુદ્ધ, ૧૩૬, ૧૪૦-૧૪૧

સાઇવીસ, ૨

સામોન, ૨૬૭

સિકિન્નસ, ૪૬

સીઝર, ૭૧

સિમોનિડિસ, (૩૨૦), ૨, ૩૫, ૪૦, ૧૭૫, ૨૦૬.

સિરીસ, જુલો ડીમીટીર

સીરેપીઅન, ૨૭૬

સિસિમિથ્રિસ, ૨૬૨

સોક્રિટેસસ, ૧૬૧

સોટિર, (૨૬૩)

સોફિસોગોરસ, ૧૫૫

સોમોસનોવેરો, ૮૮, ૯૦-૯૨, ૧૪૮

સોનેમિસનુ યુદ્ધ, ૪૬ ૪૮

સોક્રેટિસ, (૩૨૩), (૩૬), ૮૨, ૮૬ ૧૩૦, ૧૩૯.

સોફિસ્ટ, (૩૬), ૮૬૬

સોફોક્લિસ, ૭૭, ૧૩૨, ૨૪૭, ૨૪૮

સોફોસાઇની, ૨૧૧

સોલન, (૬૨), ૩૬

સોસિલિસ, ૪૮

સોસિસ, ૨૨૭

સવનન, (પ્રીતિસ બાળો), ૧૬-૧૮, ૧૫૦, ૧૬૧,

૧૯૦

સિટ્રનસ, ૨૭૪

સિટ્થ્યાઇડિસ, ૧૩૦

સ્ટેટાઇસ (ડરાયસની સ્ત્રી), ૨૬૦-૨૬૧, ૨૬૮-૨૬૯

" (એલેક્ઝાન્ડરની સ્ત્રી), ૩૦૩.

સ્ટેસિક્રેટિસ, ૩૦૪

સ્ટેસિમોટસ, (૩૬), ૩૮, ૫૧, ૭૭, ૮૩, ૧, ૮૮

સ્પાર્ટા, સ્થલે સ્થલે

" નુ સમ્યક્ વારા, (૩૧-૩૩)

" ની એથન્સ સાથે સરખામણી, (૬૪),

(૧૦૪-૧૦૫), ૧૮૯

સ્પિથ્રિડિસ, ૧૮૩

" ૨૫૫, ૨૮૬

સ્પ્યુસિપ્પસ, (૩૨૫), ૨૧૭, ૨૨૦

સ્ફીરસ, (૫)

સ્ફ્રિઝિયા, (૨૬), (૬૫), ૧૨૭-૧૨૩.

સ્ફ્રિઝિયસ. ૧૫૬, ૧૬૪, ૧૬૫

હ.

હરચુવિસ, (૩૦૬), ૧, ૨૮, ૩૫, (૧૧૬), ૧૫૮, ૧૬૦,
૨૬૩.

,, ગુર્મંદીર. ૧૪૦.

દર્મીપિસ. ૬૭, ૨૮૯.

દર્મિસ, જુવો મક્યુરિ

દર્મોકોટિસ, ૧૩૨, ૧૪૧, ૧૪૪.

,, (બીએ), ૨૦૬.

દર્મોલેઅસ, ૨૬૦.

દાધપરજોવસ, ૧૨૭-૧૨૮.

દામ્યેવસ, ૨૭૬.

દીન્દીયસ, ૧૯.

દિપ્પારિનસ, ૨૧૦-૨૨૫.

દિપ્પાર્કસ (૭૬).

,, કોલાર્મિયન, ૧૨૮.

દિપ્પીઅસ, (૬૩)(૬૯)(૭૧).

દિપ્પો, ૨૨૬.

દિપ્પોકોટિસ, ૧૨૧.

દિપ્પોમેક્સ, ૨૦૬.

દિરેન્નાઇટિસ, યુવાન, ૧૪૦

,, સરદાર, ૨૧૫, ૨૨૬, ૨૨૯, ૨૩૨, ૨૩૩,

૨૩૪, ૨૩૮, ૨૩૯.

,, લેપ્પ, ૨૬૫.

દિરેન્નાઇટી, (૩૧૦)

દિરેન્દિસ, જુવો હર્ચુવિસ.

દીરા, (૩૧૧).

દીરો, (દામરંદ) ૫૫, ૨૧૧.

,, , ૧૨૦.

દીરોડોઇસ, (૩૨૦), ૪૨, ૪૯.

,, માંથી કતારા, (૪), (૪૪), (૬૬)

દીરોનીમસ, ૧૮૫.

દિક્કેનિયન સમુદ્ર, ૨૮૧.

દિસ્ત્રીયસ, (૬૭).

દેક્કુબા, (૧૬૮).

દેન્નોલેમીસ, ૩૦૭.

દેનીબાલ, (૭૨), ૧૮૬.

દેપ્પોસ્થનાઇટસ, ૧૫૨.

દેફીસ્ત્રીયન, ૧૭૨, ૨૪૯, ૨૬૭, ૨૭૭, ૨૭૯, ૨૮૩, ૨૮૪,
૨૮૯, ૩૦૩-૪.

દેરિપ્પિડસ, ૧૮૩

દેલ્લ, ૨, ૨૩, ૨૬, ૨૭.

દેલ્લાનિક્સ, ૨૩૧.

દેલ્લિકન, ૨૧૮, ૨૭૨.

દોમર, (૩૧૮) ૧, ૪, ૧૬૦, ૨૬૫ (૩૧૪).

,, માંથી કતારો, ૨૮૬.

